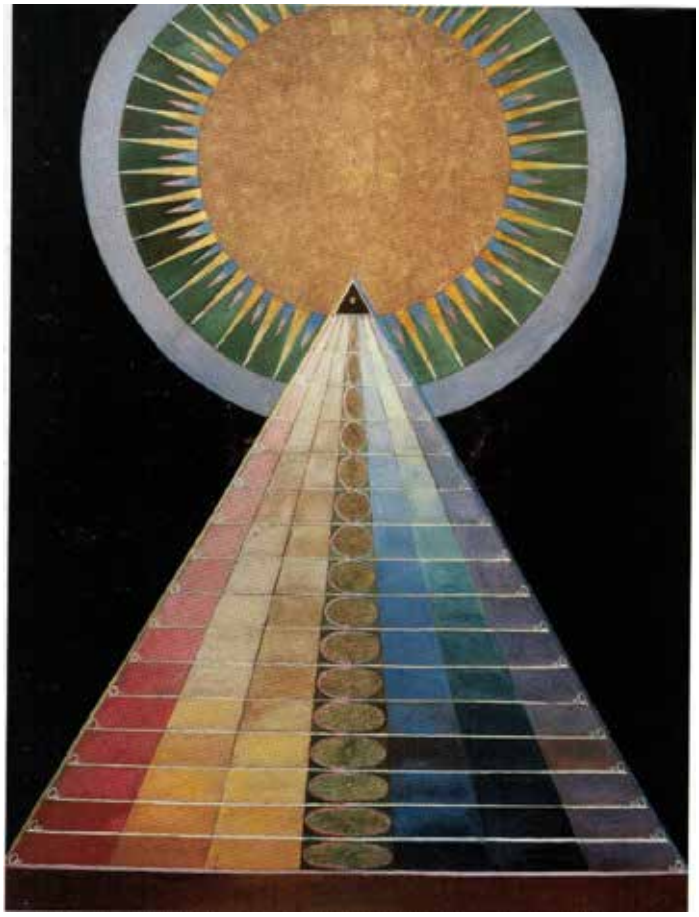

DEN STORA OMVÄLVNINGEN

Mysteriets återkomst och monoteismen avväpning

Åsa Kleveland

På eget förlag med distribution via www.books-on-demand.com har utgivits:

Texten från de Höga Mästarna 2003
Galleriet 2003
Förklaringsboken 2003
Templet 2003
Pärlan 2004
Evolutionen 2005
Mysteriet 2005
Soluppgången 2006
Rosenkorset 2006
Segerkronan 2006

På internet www.kunskapskonsult.com har utgivits:

En annan historia (2006)
Nyckeln (2006)
Philosophia (2007)
Den röda tråden (2007)
Bibelns tillkomst (2009-2011)
Fullbordan (2011)
Den högsta Tantran (2014)
Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen (2014)
De Höga Mästarnas projekt (2015)

© Denna text är skyddad av svensk och internationell upphovsrättslagstiftning och får endast publiceras via www.kunskapskonsult.com.

© All rights reserved. The text is only published legally via www.kunskapskonsult.com. No part of this publication may be reproduced or distributed without the prior written permission of the author.

© Åsa Kleveland 2016-2018
Omslag: Hilma af Klint, Altarbild nr 1.
Tryck:
Grafisk form:
Distribution:
urn:nbn:se:kunskapskonsult-2017-001. Datum: 2018-02-12

BAKGRUND 7
DE HÖGA MÄSTARNAS PROJEKT FÖR MÄNSKLIGHETEN 9
De Höga Mästarnas projekt 9
Mänsklighetens lärare och den andliga hierarkin 9
Syftet med projektet är att ändra mänsklighetens inriktning genom att föra ut ny andlig kunskap 11
Mänskligheten måste ändra sitt beteende annars hotar en katastrof 12
Ett budskap till hela mänskligheten om mysteriet och monoteismen 12
Projektets resultat - ett kunskapsgenombrott i vår tid 13
Fas I. Förberedelser för projektets fullbordan i livet före (1896-1916) 14
Den förberedande mysterieskolan i Stockholm (1896-1906) 14
Förbundet mellan de fem kvinnorna och de Höga 15
Mysterieundervisning från den andliga dimensionen 16
Evolution, reinkarnation och karma 18
Mysteriets sanning som gömmer sig bakom den kristna läran 19
Profetior om framtiden 20
Sammanfattning av budskapet från de Höga 1896-1906 21
Hilma af Klint skapar ett verk som skall hjälpa henne i nästa inkarnation (1906-1916) 22
Fas II. Skapa förutsättningar för projektets fullbordan (1915-2017) 25
Håll verket samlat och dolt tills tiden är inne att avslöja det 25
Presentera verket när tiden är inne 25
Vetenskapliga och tekniska förutsättningar 25
Tekniska framsteg inom informationshantering 26
Förutsättningar för att sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen skall kunna upptäckas 26
Utveckling av mentala förutsättningar 27
Fas III. Projektets fullbordan i det här livet (1999-2017) 28
Förverkligande av de Högas undervisning och profetior från det förra livet 29
Förverkligande av Hilma af Klints profetior och målningar 29
ETT EXEMPEL PÅ EVOLUTIONENS FULLBORDAN 30
Starten på det jordiska jagets nivå 30
Initiering - målet är transcendens 31
Det första året - kärlek, kraft, rening och läkning på själens nivå 32
Den första invigningen – till det universella Självets nivå (juni 2000) 44
Det andra året – utforskar det materiella universum på Självets nivå 46
Till urkällan för allt liv 47
Den tantriska kraften 48
Den andra invigningen – till den gudomliga kärlekens nivå (juli 2001) 51
Det tredje året – den gudomliga kärlekens och Mästarnas nivå 53
Texten från de Höga Mästarna 53
Direkt undervisning om mitt uppdrag och min status 54
Att bli sin egen Mästare 55
Kontakt med Mästarens kraft – den andliga elden 56
Reinkarnation och upplösning av karma genom insikt 57
Dualproblematikens lösning – ovillkorlig, gudomlig kärlek 58
Den tredje invigningen – till det gudomliga medvetandets nivå (augusti 2002) 59
Det fjärde året – det gudomliga medvetandets nivå och fullbordan 60
En gemensam satsning som utgår från vårt centrum 63
Självets fullbordan och den sista invigningen – till Alltets nivå (11/5 2003) 64
Målet för evolutionen – tillbaka till helheten före Big Bang 66
Fadern stiger ner och hjulet sätts i rörelse (24/6 2003) 67
Den universella lärans hjul och buddhans förening med centrum (28/6 2003) 72
Manuskriptet för resten av mitt liv och att föda sig själv 73
Jag är Ananda – själen befrias och vänder hemåt 73
ANDENS OCH MATERIENS GEMENSAMMA EVOLUTION 74
Alltet, det eviga livet, kärleken 75
Det eviga livets första begränsning – det Vita korset 76

Det Vita korset är det gudomliga medvetandets och kärlekens nivå....76
Anden är den gudomliga kärleken, det gudomliga livet....76
I Big Bang uppstår potentialen för ett nytt materiellt universum....77
Det materiella universum uppstår och utvecklas....78
En del av det gudomliga livet föds in i det materiella universum....83
Själens utveckling i liv efter liv i jordens skola....85
Samma liv på alla fyra nivåer om än av olika intensitet....89
Den gudomliga kärlekskraften driver både andens och materiens evolution framåt....90
Evolutionen sker genom avskiljande på fyra nivåer....93
Fullbordan handlar om återvändande, medvetandegörande och återförening på nivå efter nivå....94
SÖKANDE EFTER MYSTERIETS, MÄNSKLIGHETENS OCH MIN EGEN HISTORIA....95
Den gamla modergudinnan....96
Civilisationens och mysteriefilosofins födelse i Sumer....97
Kärlekens språk....98
Inanna....102
Gudeas tempelbygge....103
Gudavärlden och skapelsen....104
Det yttersta målet - att bli en gud och få evigt liv....107
Den sumeriska kärlekskulten blev grunden för mysteriefilosofierna....108
Egyptens mysterier....110
Mysteriets lärjunge i antikens mysterier....111
Liv i asiatiska mysteriefilosofier....117
Mysteriet och gudinnan utplånades i den kristna världen....121
Mysteriets dolda sanning har gjort sig påmind i liv från medeltiden och framåt....122
Hildegard av Bingen (1098-1179)....122
Katharen Pierre Authié (?-1310)....124
Fra Angelico (~1395-1455)....124
Juan del Castillo (?-1535)....124
Tycho Brahe (1546-1601)....126
Jane Lead (1624-1704)....132
Louis Claude de Saint-Martin (1743-1803)....133
Hilma af Klint (1862-1944)....134
Karmiska samband....137
En personlighet utvecklas genom många liv....137
En grupp av själar som utvecklas tillsammans i liv efter liv....138
Karmiska samband verkar över tiden och rummet....139
Mysteriets återkomst i mitt eget liv....141
Den gamla gudinnan väcks till liv....141
Gudinnans och mysteriets representant på jorden....143
Mysteriets manliga gudar och mästare träder fram....144
En adept i Dionysos mysterium....146
Mysteriets sanning – den återkommande filosofin....148
KAMP MED BIBELNS TILLKOMST OCH DESTRUKTIVA MÄSTAR-KULTER....150
Vilka skapade egentligen Bibeln?....150
Boken Rosenkorset....153
Bibeln och kristendomen som grund för destruktiva mästarkulter....155
New Age har sin grund i destruktiva mästarkulter....157
Nazismen var en destruktiv mästarkult och andra världskriget var ett religionskrig....160
New Age och väntan på apokalypsen i dagens västerländska kultur....161
Sanningen som befriar....163
SANNINGEN OM TANAK, BIBELN OCH KORANEN....164
Fas 1. Den första versionen av Tanak skapas i Alexandria för att stödja mackabéerna....165
Den nya historien sprids av Eupolemus och Artapanus från 157 fvt....168
Bevis för att Tanak exklusive profetböckerna skapades i Alexandria....169
Fas 2. Simon Mackabeus reviderar Tanak och skapar profetior om Messias....170
Bevis för att Simon Mackabeus reviderade Tanak och skapade profetböckerna....171

Fas 3. Jahad är de första kristna och strider för Messias och den rätta tron i mer än 200 år 173
Jahads filosofi var den ursprungliga kristendomen 176
Fas 4. Hadrianus försöker pacificera jahad/chrestiani med budskapet att Messias redan har kommit 178
Hadrianus gjorde om Tiberius Alexander till Josephus för att föra fram Vespasianus som Messias.....179
Hadrianus skapade det kristna evangeliet och kulten av Jesus som skulle ha varit Messias 181
Bevis för att Hadrianus skapade evangeliet och kulten av Jesus för att pacificera jahad 186
Fas 5. Irenaeus skapar Nya Testamentet för att ta makten över kristendomen 188
Irenaeus förändring av den kristna filosofin.....195
Bevis för att Irenaeus skapade Paulus och hans epistlar.....198
Bevis för att Irenaeus skapade Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna 199
Bevis för att Irenaeus skapade de fyra evangelierna.....199
Hippolytos och Eusebius gör de pythagoreiska essenerna till de första kristna 201
Den kristna historien från mackabéerna till essenerna 206
Fas 6. Strider och splittring inom den romerska kristendomen 208
Fas 7. Muhammed var en orientalisk kristen och Koranen handlar om Bibeln 211
Sammanfattning av bakgrunden till monoteismens myter.....217
De monoteistiska religionernas grund raseras.....221
DET HELIGA KRIGET FRÅN MACKABÉERNA TILL MECKA 223
De monoteistiska religionernas heliga texter skapades alla i krigiska sammanhang.....223
Krig, våld och förtryck legitimeras genom budskapet i Tanak, Bibeln och Koranen.....224
De monoteistiska religionernas argument för heliga krig är att det är Guds befallning.....226
DET HELIGA KRIGET BLIR ETT HOT MOT MÄNSKLIGHETENS UTVECKLING..... 227
Elfte september och kriget mot terrorn 227
AL-qaida, Boko haram, IS och andra islamistiska terrorgrupper.....227
Terrordåd i Paris och Bryssel.....228
Försök att föra fram sanningen om de monoteistiska religionerna 228
ARMSTRONGS FÖRSVAR FÖR RELIGIONERNA - DE HAR ALDRIG ORSAKAT VÅLD 229
En omvänd spegelbild av mitt arbete dyker plötsligt upp i Karen Armstrongs bok 229
En sammanfattning av Armstrongs teser.....230
De monoteistiska religionerna aldrig har orsakat religiösa krig eller våld enligt Armstrong 236
Bemötande av Armstrongs teser utifrån den nya sanningen om de monoteistiska religionerna 237
OLIKA FÖRHÅLLNINGSSÄTT TILL MONOTEISMENS HELIGA SKRIFTER..... 240
Icke-militanta monoteister.....241
Militanta monoteistiska fundamentalister 241
Omedvetna sekulära 242
Semi-medvetna sekulära.....242
Olika förflyttningsmönster 243
Grundläggande frågeställningar om den monoteistisk fundamentalismen.....244
Sekularisering passar bara i Europa, inte i muslimska länder.....245
Så länge det är fråga om tro kan man aldrig veta vad som är sanning 246
MONOTEISMENS HAT MOT MYSTERIET..... 248
Religiöst apokalyptiskt våld beror alltid på philosophia perennis enligt Armstrong.....248
Mysteriet utgör grunden för Tanak/GT och Evangeliet.....249
Mysteriet utplånades av de kristna och det hatas fortfarande.....250
Hatet mot mysteriet är en försvars- och förträngningsmekanism 250
MONOTEISMEN AVVÄPNAS GENOM SANNINGEN OM TANAK, BIBELN OCH KORANEN 251
Nya terrorattacker i bland annat Bryssel och Lahore.....251
Från tro till kunskap om de heliga skrifternas budskap.....251
Fundamentalistiska åsikter i ljuset av den nya sanningen om de monoteistiska religionerna.....252
En fortgående uppenbarelse från Gud eller en kedja av politiskt motiverade förfalskningar? 254
Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen raserar grunden för fundamentalism och heliga krig.....255
Religiöst förtryck avväpnas genom kunskap om myternas rätta bakgrund.....256
Profetiornas infriande och friden efter den andliga striden 257
ETT BEVIS FÖR REINKARNATION..... 259
Projektet från det förra livet har fortsatt i det här livet.....259

Profetiorna i det förra livet har uppfyllts i det här livet 260
Hilmas och mina egna gemensamma minnen från tidigare liv 260
Karmiska strider från Hilmas liv återupptogs och löstes i mitt liv 262
Hilmas mediala målningar hämtades från mitt liv 265
Självet är den dubbelriktade kameran som förmedlat information mellan de olika liven 273
ETT BEVIS FÖR DE HÖGA MÄSTARNAS EXISTENS OCH LEDNING 274
Kärnan i projektet är sambandet mellan de Höga Mästarna och oss människor 274
Ett bevis för den andliga världens existens och ledning 274
Planen och vår fria vilja 276
KÄRLEKEN ÖPPNAR DÖRREN TILL ANDENS RIKE 277
Den gudomliga kärleken 277
Den gudomliga kärleken är medlet, målet och nyckeln som öppnar dörren till Andens rike 277
Andens rike är paradiset på bergets topp, Faderns och kärlekens rike 278
Födelsen av det gudomliga barnet, av Anden, i människan är det största undret 279
Andens kraft, kärleken, kan verka över alla gränser 279
Sann, äkta och osjälvisk kärlek är förutsättningen för Andens rike på jorden 279
En förening i kärlek med andliga syskon i alla dimensioner förverkligar Andens rike på jorden 280
Kärlekens kraft och mysteriets lära är den farkost som för oss hem 280
Kärleksgudinnans väg 282
Glädjebudskapet om kärlekens seger 282
VILKA VI ÄR, VARIFRÅN VI KOMMER OCH VART VI ÄR PÅ VÄG 283
Litteraturförteckning 284
Bilaga I. Teman i de Höga Mästarnas undervisning 1896-1906 285
Bilaga II. Sambandet mellan mina upplevelser och Hilma af Klints målningar 289
Bilaga III. Projektets dokumentation 291

BAKGRUND

PROJEKTET STARTADE FÖR MER ÄN 100 ÅR SEDAN

Den här boken är ett resultat av ett långvarigt andligt projekt som startade för mer än hundra år sedan. Sommaren 1896 började fem kvinnor i Stockholm, som förenades av ett gemensamt intresse för andlighet och spiritualism, att ta emot meddelanden från lärare i den andliga dimensionen. De fem fick sedan ta emot en sammanhållen undervisning från dessa andliga lärare under tio år. Efter den långa undervisningsperioden skapade konstnären Hilma af Klint (1862-1944), som var en av kvinnorna i gruppen, ett stort antal målningar och teckningar vars motiv hon uppfattade som förmedlade från den andliga dimensionen.

De fem kvinnornas anteckningar från de många sammankomsterna bevarades, tillsammans med Hilma af Klints målningar, i ett samlat verk. Hilma hade genom sin mediala förmåga fått information om att texterna och bilderna skulle användas i hennes kommande liv, när allt som undervisningen hade handlat om skulle genomlevas i verkligheten. Därför visades inte målningarna för omvärlden under hennes liv, och hon föreskrev också i sitt testamente att verket skulle hållas dolt under minst tjugo år efter hennes död.

Hilmas brorson Erik af Klint fick genom Hilmas testamente ansvaret för att förvalta verket, och detta ansvar togs senare över av Eriks son Gustaf af Klint. På 1990-talet började vissa av Hilmas målningar att visas offentligt. År 1996 publicerade Gurli Lidén dessutom en del av de texter som de fem kvinnorna i Stockholm hade tagit emot i boken *Vägen till templet*.

PROJEKTET FORTSATTE I MITT LIV

Själv hade jag ingen som helst kännedom om Hilma af Klint, och inget medvetet andligt intresse när jag började träna qigong i augusti 1999. Men redan första veckan fick jag helt oväntat ett mycket starkt andligt genombrott, som sedan visade sig vara starten på en utveckling som kom att pågå i flera år. Redan från början fick jag en otroligt stark känsla av att vi var några personer som hade band sedan tidigare liv som hade förts samman i qigongskolan för att delta i ett stort projekt. Men vad detta projekt egentligen handlade om och hur planen såg ut, var helt dolt bakom muren mot det omedvetna. Jag började också mycket snart få upp minnen från tidigare liv, speciellt i det gamla Egypten, vilket jag upplevde som oerhört märkligt.

I början av november 1999 fångades min blick av en bild i en tidning. Artikeln handlade om en utställning med konstnären Hilma af Klints målningar som skulle öppna på Liljevalchs konsthall. Jag brukade i stort sett aldrig gå på konstutställningar, men den här var jag bara tvungen att gå på. Den intuitiva känsla jag hade haft när jag såg bilden i tidningen bekräftades när jag kom till utställningen, bilderna handlade verkligen om qigongen och de teman som jag hade kämpat med under hösten.

TEXTEN FRÅN DE HÖGA MÄSTARNA

Ett viktigt steg togs när en text som jag kom att kalla *Texten från de Höga Mästarna* dikterades för mig från den andliga dimensionen mellan den 23 augusti och 6 september 2001.

I inledningen till Texten från de Höga Mästarna sägs att denna text är den första delen av något som på sikt skall bli ett helt budskap till hela mänskligheten.

EVOLUTIONENS FULLBORDAN

Under åren som följde fortsatte min starka andliga utveckling och den kulminerade sommaren 2003 i ett medvetandegörande av det högre Självet, den universella buddhan. Jag

fick verkligen i praktiken genomleva det som undervisningen till Hilma och de andra kvinnorna hade handlat om hundra år tidigare.

MONOTEISMENS AVVÄPNING

Omedelbart efter upplevelsen av min andliga fullbordan sommaren 2003 vidtog ett långvarigt arbete med att förstå vilka som hade skapat texterna i Bibeln och varför de hade gjort det. Motivet för de monoteistiska religionerna är tron på att Tanak, den kristna Bibeln och Koranen innehåller Guds ord, som har förmedlats direkt genom profeter som Moses, Jesaja, Jesus och Muhammed. Den grund som alla dessa tre religioner står på är Moseböckerna och profetböckerna i Tanak, som kallas Gamla Testamentet i Bibeln. Grunden för kristendomen är det faktum att Jesus fullbordade alla profetiorna om Messias i Tanak/GT. Grunden för islam är tron på att alla profeter i den kristna Bibeln - både Moses och de andra profeterna i Gamla Testamentet och Jesus i Nya Testamentet - förmedlade Guds ord.

Mitt arbete med Bibelns tillkomst ledde dock till att en helt ny bild trädde fram. Tanak skapades i Alexandria omkring år 160 fvt för att stödja mackabéernas kamp för att ta makten i Jerusalem. Profetböckerna skapades av Simon Mackabeus omkring år 140 fvt för att föra fram honom själv som en gudomligt utsedd härskare, en smord Messias. De ursprungliga kristna var den församling, jahad, som avskilde sig från de styrande mackabéerna omkring år 100 fvt, och sedan krigade mot mackabéerna och Rom under mer än tvåhundra år för att bereda vägen för den Messias som profetiorna talade om. Evangeliet om Jesus, som skulle ha uppfyllt alla jahads profetior, skapades av den romerske kejsaren Hadrianus omkring år 120, för att pacificera jahad med budskapet att den Messias som de stred för att bereda vägen för redan hade kommit. I nästa steg skapade Irenaeus på 180-talet Paulus och Apostlagärningarna och delade upp Hadrianus evangelium i fyra delar för att ta makten över vad som var den rätta läran inom den romerska kristendomen. Muhammed var en orientalisk kristen som enade kristna och judekristna i ett heligt krig mot polyteisterna i Mecka. Därigenom kom islam att bli en kombination av kristna trosföreställningar och judekristen lydnad under Mose lag.

Under de år som jag har arbetat med att förstå och beskriva den rätta bakgrunden för Tanak, Bibeln och Koranen har religiöst motiverade krig och terrorhandlingar blivit ett allt större problem. Den nya sanningen om de monoteistiska religionerna förs fram för att hjälpa oss att frigöra oss från de myter och vanföreställningar som har plågat världen i mer än två tusen år i dessa religioners namn. Genom att vi blir medvetna om vilka som skapade Tanak, Bibeln och Koranen kan vi också förstå att ingen av dessa böcker innehåller Guds ord, utan att de i stället består av politisk propaganda som för länge sedan är överspelad.

MYSTERIETS ÅTERKOMST

Genom kristendomens genombrott stoppades en andlig utveckling som hade pågått sedan den mänskliga civilisationens uppkomst, och det gamla mysteriet fördömdes och utplånades. Genom det projekt som beskrivs i den här boken har ny andlig kunskap förts ner till oss här på jorden, och de monoteistiska religionernas grund har raserats. Målet är att röja bort myter och förvirrade religiösa uppfattningar som hindrar oss att se den sanna gudomliga verkligheten. Vi måste alla själva göra det arbete som krävs för att utvecklas och växa, men vi har också alla sanningen inom oss själva. Detta är det sanna mysteriet, att vi alla har ett gudomligt ursprung och att vi alla en gång skall utveckla denna gudomliga gnista så att vårt eget universella Själv blir en avbild av sin gudomliga fader-moder och kan återvända till det rätta hemmet som en fullständig representant för den gudomliga kärleken.

Hilma af Klint, De tio största nr 7

DE HÖGA MÄSTARNAS PROJEKT

Den här boken handlar om ett andligt projekt som verkar på många nivåer. Projektet handlar ytterst om att förmera det gudomliga Alltets kraft och kärlek i vårt eget och andra universum. Denna förmering sker genom att avläggare från universums andliga dimension föds in i den materiella dimensionen där de utvecklas till allt mer fullkomnade Själv genom att själen lever liv efter liv i en fysisk kropp. Varje medvetet liv på en planet någonstans i universum deltar alltså i det gudomligas evolution, men den fysiska inkarnationen betyder samtidigt att man förlorar allt minne av sitt andliga ursprung och sitt eget högre Själv.

Det gudomliga livets utveckling i materien övervakas av krafter i den andliga dimensionen som jag kallar de höga Mästarna, men under den största delen av evolutionen sker deras hjälp indirekt genom förmedling av andlig kraft och kärlek och inte genom några direkta ingripanden. Anledningen till detta är att utvecklingen finns inprogrammerad i Självet och därmed i den inkarnerade själen, och att målet under den större delen av evolutionen är att utveckla en egen självständig kunskap, kraft och vilja. Denna utveckling kan eller får inte störas av några som helst yttre ingripanden.

Det mänskliga livet på jorden har dock nått en sådan nivå att det sista steget i utvecklingen, i form av Självets fullkomnande och återvändande till det andliga ursprunget, nu har blivit möjligt att ta för alla människor. Men för att detta sista steg skall kunna tas behövs det ett kunskapsgenombrott. Det är detta kunskapsgenombrott som har varit målet för den del av de Höga Mästarnas projekt som beskrivs i den här boken.

MÄNSKLIGHETENS LÄRARE OCH DEN ANDLIGA HIERARKIN

Vilka är det då som leder detta projekt? De höga Mästare som har kommunicerat med oss i det här projektet sedan 1896 är hela mänsklighetens lärare. De ingår i den hierarki av krafter som existerar i Alltet, och som jag har fått kännedom om genom den andliga undervisningen i det här och det förra livet samt genom mina egna upplevelser av evolutionens fullbordan. Även vi människor ingår i denna gudomliga hierarki.

ALLTET

När alla portar hade öppnats och alla gränser suddats ut upplevde jag att allt är ett. Det var en direkt upplevelse av helhet på alla nivåer. Allt var länkat med vartannat i en kedja från den fysiska kroppen, via själen, det universella Självet och - genom Självets förening med den högste Mästaren – till det enhetliga Alltet före uppdelningen av ande och materia i Big Bang.

I varje människas liv kommer ett ögonblick då hon får en glimt av det stora Alltet och de lagar som styr universum. För de flesta passerar detta ögonblick snabbt förbi och följs inte av några bestående insikter. Men för vissa människor utgör detta början på en ny fas av utveckling. Man börjar närma sig det som utgör slutstadiet i evolutionen på Jorden, nämligen en medvetenhet om det Gudomliga och en enhet med detta Gudomliga. Vägen mot total sammansmältning med Alltet är lång men förr eller senare inleds slutstadiet i resan. (Texten från de Höga Mästarna)

DET GUDOMLIGA MEDVETANDETS NIVÅ – DET VITA KORSET – DEN HÖGSTE MÄSTAREN

Det Vita korset är det gudomliga medvetande som upprätthåller vårt universum och förmedlar Alltets gränslösa kraft och kärlek genom universums alla dimensioner. Denna nivå är universums högste Mästare, förmedlaren av den gudomliga kraften till alla lägre nivåer i den andliga hierarkin.

All nåd som flödar över Jorden och människorna kommer från den outsinliga källan i mitten av Alltet. Denna källa har flödat i alla tider under kontroll av Universums Herre. Outsäglig och outrannsaklig är den makt som styr allt som sker. Inte är det en personlighet, nej långt större än så är den obegränsade makten. En kraft som verkar i alla tider, som står över allt skapat. (Texten från de Höga Mästarna)

DEN GUDOMLIGA KÄRLEKENS NIVÅ – MÄSTARNAS NIVÅ

Andens rike är Mästarnas område, den gudomliga kärlekens och ljusets område. Detta är det himmelrike dit de fullkomnade Själven samlas sedan de fullbordat evolutionen i det materiella universum. Här finns den gudomliga Fader-Moder som de en gång utgick ifrån, och i denna dimension förenas de med ursprunget och med varandra i den gudomliga kärlekens glädje och lycksalighet.

Låt oss hjälpa er, öppna er för vår visdom. Vi är det Brödraskap som under omätliga tider lett Jordens utveckling. Vi finns både i en tillvaro som är skild från den jordiska men vi kan också vid behov närmare ta del av er utveckling. Vår stora förpliktelse och käraste sysselsättning är att hjälpa Jordens barn framåt. Vi älskar er som en förälder älskar sina barn. Den kärlek som inte begär något för egen del utan bara ser till det stora helas bästa utveckling. Kan vi på något sätt underlätta den jordiska tillvaron gör vi också detta.

Vårt arbete sker med tidsperspektiv som är ofattbara för ett mänskligt förstånd men vi är på sätt och vis obundna av tidens begränsningar. Men den utvecklingslag som säger att allt har sin tid kan vi inte sätta oss över. Allt måste få utvecklas i sin egen takt och mot sitt eget mål. Allt vi kan göra är att skapa de bästa möjliga förutsättningar för att så sker. (Texten från de Höga Mästarna)

DET UNIVERSELLA SJÄLVETS NIVÅ

Det universella Självet är den gnista av det gudomliga som en gång avsöndrades från den gudomliga Fader-Modern och föddes in i det materiella universum. I processen förlorade denna avläggare allt minne av sitt ursprung. Självets utveckling i det materiella universum handlar därför om att först utveckla ett självmedvetande och sedan ett medvetande om det gudomliga ursprunget, för att slutligen kunna återvända till detta ursprung.

Människan är en resenär i rymden. När Jordens alla stigar har trampats klart kommer hon att fortsätta sin resa utanför rummet och tiden. För att detta skall vara möjligt måste alla sinnen vara fullt utvecklade. Jordelivets skola syftar till att eleven skall vara fullt anpassad och kvalificerad för nästa steg, livet utanför skolan. Därför är allt på Jorden avpassat för att skapa bästa möjliga förutsättningar för detta liv.

Att den ena tillvaron är styrd av materien och tiden innebär inte att den är helt artskild och främmande för den andra. Allt liv är i grunden ett, en avkomma av det Eviga livet och alla tillvaroformer existerar i denna enhet. Att kroppen lämnas kvar i sin materiella form innebär inte att de erfarenheter som gjorts i den och de insikter som vunnits skulle försvinna. Essensen av en människas alla liv på Jorden utgör den utrustning hon har med sig på resan mot nästa tillvaroform. Därför måste livet i kroppen vördas och levas till sin fulla bestämmelse. Innan detta

steg är avslutat kan aldrig nästa ta vid. Låter en människa denna sanning råda bör hon aldrig förgripa sig på sin eller andra människors natur. Allt i kroppen har en mening och en avsikt och är på sitt sätt lika heligt som något annat. (Texten från de Höga Mästarna)

SJÄLENS NIVÅ

Självets utveckling sker genom att det gång på gång avsöndrar en själ som föds in i en mänsklig inkarnation. I denna process förlorar själen allt minne av sitt ursprung, av sitt eget högre Själv. Den själsliga evolutionen handlar om att själen samlar kärlek, kraft och kunskap i varje inkarnation och att denna insamlade gåva införlivas i det universella Självet i slutet av varje fysiskt liv.

Själen är den del av människan som är oförstörbar, men det innebär inte att den är osårbar. En själ kan förtryckas och skadas, bindas i bojor och tryckas ner. Men själen kan också ses som det innersta väsen som talar om för oss vad som är rätt, om vi bara lyssnar till den. Den har tillgång till all vishet och en själ som får komma till fullt uttryck i kroppen är fullkomlig. Kroppen är själens boning och käraste ägodel. (Texten från de Höga Mästarna)

DET JORDISKA JAGETS NIVÅ

Det jordiska jaget är den fysiska och psykiska personlighet som normalt är synlig för människan själv och hennes omgivning. Jaget styrs i hög grad av kampen för den fysiska överlevnaden och av egots kamp för att hävda den egna personligheten mot jordsystemets alla krafter. Men trots att livet på jorden präglas av tunga energier och kamp för tillvaron, lyckas ändå själen i allmänhet på ett eller annat sätt fylla på förrådet av osjälvisk kärlek och kunskap till gagn för det högre Självet och för kommande inkarnationer.

Det övergripande projektet är alltså universums utveckling, och mänsklighetens utveckling är en del av detta övergripande projekt. Varje människas egen utveckling är i nästa steg ett litet delprojekt i mänsklighetens utveckling, och varje människa bidrar på det sättet både till mänsklighetens och Alltets utveckling. Det projekt som jag är en medarbetare i kan ses som en kombination av dessa olika nivåer. Det är dels ett projekt som har handlat om fullbordan av min egen personliga utveckling, och dels ett projekt som syftar till att skapa ett resultat som skall vara till nytta för en större del av mänskligheten och till och med vända världens utveckling mot en ny riktning. Projektet är alltså bara en del av det stora övergripande projekt som utgörs av Alltets och universums evolution, men ändå ett stort projekt om man ser till jordens och mänsklighetens historia.

Vårt långsiktiga syfte är att mänskligheten allt mer skall uppleva sig som den helhet den i verkligheten är. Att olika sorters gränser skall raseras och att dessa själsliga samband skall kunna verka över hela mänskligheten. Detta tar naturligtvis lång tid, arbetet har pågått på många sätt och det är spritt över både tid och rum. Men strävan går hela tiden mot samling och integration, i stället för splittring och avskiljande. Kärleken är till sin natur enande, och det är i grunden kärleken som driver detta arbete framåt. (Texten från de Höga Mästarna)

SYFTET MED PROJEKTET ÄR ATT ÄNDRA MÄNSKLIGHETENS INRIKTNING GENOM ATT FÖRA UT NY ANDLIG KUNSKAP

MÄNSKLIGHETENS STRÄVANDEN KOMMER ATT FÅ EN HELT NY INRIKTNING

Projektet handlar om att den andliga världen har tagit en närmare kontakt med oss människor för att föra ut ett budskap, som på sikt kommer att ändra mänsklighetens inriktning och etablera andens rike på jorden. Redan i de allra första meningarna i Texten från de Höga Mästarna, som jag tog emot den 23 augusti 2001, beskrevs detta mål för arbetet.

Detta är den första delen av det som så småningom skall forma ett helt budskap till hela mänskligheten. Vi har nu kommit till den tid då alla profetior skall uppfyllas, alla gamla löften infrias. Den glädjetid som står för dörren kan ingen idag göra sig en bild av men den kommer inom kort att inledas. Alla resor börjar med ett litet steg, så och denna. Idag skall det ske något som kommer att ha betydelse och inverkan under lång tid framåt. Mänsklighetens strävanden kommer att få en helt ny inriktning och en ny tidsålder inleds nu. Varje början är svår men effekterna kommer så småningom att visa sig. Låt oss bara göra oss hörda igen så kan allt ske. Allt som de gamla profetiorna handlade om skall infrias nu. Andens rike kommer att etableras på Jorden och Guds härskaror att sänkas ner för den sista striden. Det är inte ett krig mellan bröder

utan en andlig strid som står för dörren. Allt som tidigare har utspelat sig i materiens rike kommer nu att ske i andens rike.

Glädjen är så stor här hos oss över det som sker. Våra ansträngningar kommer att krönas med framgång och vårt stora arbete skall äntligen lyckas. Visst har vägen hit fram varit lång men nu är vi äntligen vid målet. Det verkliga arbetet kan ta sin början. Vi är så måna om att Jordens barn skall få en möjlighet att utvecklas i den riktning som hela tiden legat i deras genetiska kod. (Texten från de Höga Mästarna)

MÄNSKLIGHETEN MÅSTE ÄNDRA SITT BETEENDE ANNARS HOTAR EN KATASTROF

När jag tog emot Texten från de Höga Mästarna innehöll budskapet som vi såg ovan flera syften med arbetet. De andliga Mästarna ville föra fram en ny andlig sanning och vända mänsklighetens utveckling. Men i Texten från de Höga Mästarna talades det också om att de ville förhindra en stor katastrof och att mänskligheten måste ändra sitt beteende. Den sista dagen för mitt arbete med att ta emot Texten från de Höga Mästarna, den sjätte september 2001, förmedlades ett avsnitt av texten med ovanligt stor kraft.

Den andliga aspekten som i grunden är kärlek måste få utrymme för att människorna skall finna frid och lycka. I ett ensidigt betonande av makt och framgång kommer de djupare andliga värdena att förtryckas. I styrkans förakt för det som är svagt ligger också ett förakt för Gud och skapelsen.

När människorna sätter sig själva i Skaparens ställe kommer ofrid och olycka att råda på Jorden. I kärlek, ödmjukhet och respekt för den makt som genomtränger och bär allt i Universum ligger också kärlek och ödmjukhet inför Jorden och allt som lever på den. Utan kärlekens mildhet och tålighet råder egoism och ofrihet på Jorden.

Människornas enfald har fått dem att gripa till vapen mot sina bröder i Guds namn. Det finns ingen större orätt än den som sker i det Högstas namn. I den Gudomliga kärleken finns inget tvång, inget förtryck, aldrig något som helst våld. Människorna kan riva ner och förgöra, döda och lemlästa men de kan aldrig skapa ett enda litet liv av egen kraft. Allt liv är givet av Gud i kärlek, och livskraften är en Gudomlig kraft som förmedlas i den Gudomliga kärlekens överflödande givande. Tar människan utan att ge, rubbas balansen och olika sorters sjukdomar och rubbningar blir följden. (Texten från de Höga Mästarna)

Det som sades var alltså att den allra största orätten är sätta sig själv i Guds ställe och att gripa till vapen mot sina mänskliga bröder i Guds namn. Att riva ner och förgöra, döda och lemlästa är den totala motsatsen till den Gudomliga kärlekens överflödande givande. Fem dagar senare, den elfte september 2001, skakades världen av de fruktansvärda terrorattackerna mot World Trade Center och Pentagon som går under namnet elfte september i Sverige och ”nine eleven” internationellt. Nu blev de andliga lärarnas tal om att riva ner och förgöra, döda och lemlästa i Guds namn plötsligt förståeligt.

Den dagen var det naturligtvis ingen människa som kunde överblicka effekterna av detta terrorattentat, men idag vet vi att USA och dess allierade startade ”kriget mot terrorn” som svar på attacken. Därmed inleddes en utveckling som har skapat förödande konsekvenser i framförallt delar av den muslimska världen, men också lett till fruktansvärda terrorattacker i väst.

ETT BUDSKAP TILL HELA MÄNSKLIGHETEN OM MYSTERIET OCH MONOTEISMEN

För att projektets övergripande syfte, att ändra mänsklighetens inriktning, skall bli möjligt att uppnå har de andliga lärarna beslutat att ge en mer direkt ledning och undervisning till oss människor för att hjälpa oss på vår väg mot fullkomnande. Målet för projektet är alltså att skapa ett budskap till hela mänskligheten som hjälper oss att nå evolutionens mål. Budskapet handlar om att föra fram mysteriets sanning om det gudomliga och om oss människor för att hjälpa oss framåt i vår utveckling, samt att föra fram sanningen om de monoteistiska religionernas tillkomst för att befria mänskligheten från dessa religioners destruktiva inflytande.

De Höga Mästarna vill:

- föra fram mysteriets sanning om det gudomligas evolution i universum och i oss människor, alltså vilka vi är, varifrån vi kommer och vart vi är på väg.
- skapa ett levande exempel på evolutionens fullbordan.
- skapa ett bevis för reinkarnation.
- skapa ett bevis för den andliga världens existens och ledning.
- föra fram sanningen om vilka som skapade Tanak, Bibeln och Koranen och varför de gjorde det.
- öppna dörren till Andens rike.

PROJEKTETS RESULTAT - ETT KUNSKAPSGENOMBROTT I VÅR TID

De Höga Mästarnas projekt leds från den andliga världen men vi människor måste själva göra vår del av arbetet här på jorden, i den materiella dimensionen. Vår utveckling är som sagt viktig för det stora helas utveckling, en människa som når sin fullbordan och återvänder till sitt gudomliga ursprung bidrar till Alltets utveckling. Människans fullbordan innebär att hon blir en mästare, en fullvuxen individ ur både materiell och andlig synvinkel, med en egen vilja och kraft. Därför kan den ledning som ges aldrig vara annat än rådgivande, vi människor måste själva styra vår egen utveckling.

Under den största delen av mänsklighetens utveckling har de andliga lärarnas hjälp och ledning därför skett helt dolt för oss människor, men nu har den andliga världen tagit en närmare kontakt med oss. Detta beror på att vi nu står inför ett avgörande skede i vår utveckling och behöver en mer direkt hjälp än vi har gjort under tidigare utvecklingsskeden.

> *Vi låter inte kunskap bli känd som mänskligheten inte är mogen för, men nu står vi alltså inför ett sådant kunskapsgenombrott. Marken har beretts under långa tider och mänskligheten har äntligen nått en sådan mognadsnivå att vi kan göra denna kunskap känd. Och det handlar idag om ett genombrott på det andliga området.*
>
> *Mänskligheten har äntligen i stort kommit därhän att den är mogen att ta emot våra bud. Vi har arbetat för detta så länge och grunden är gedigen och därför kommer vi inte heller att misslyckas nu när det äntligen är dags. Det är ett arbete som förts framåt på många fronter och med många goda krafter inblandade. Vi arbetar alla i Herrens tjänst och vår största önskan är att det vi erbjuder skall tas emot av så många som möjligt.*
>
> *Inte kan man förstå vilka effekter detta arbete kommer att få i framtiden när man som i dag står vid den allra första början av det skede där detta visas upp i öppen dager. Men vi är medvetna om att det är ett arbete på lång sikt även om vi som sagt står inför ett större genombrott. Men som allt annat kommer denna nya kunskap att behöva spridas och tas in i medvetandet hos människor. Skillnaden i dag jämfört med tidigare är dock att vetenskapen kommit längre och skapat verktyg som kan användas för att sprida information på ett sätt som mänskligheten aldrig tidigare upplevt. Detta är ett exempel på att olika områden måste utvecklas i harmoni för att det stora hela skall gå mot ett bättre tillstånd. (Texten från De Höga Mästarna)*

I Texten från de Höga Mästarna sägs alltså att marken har beretts under långa tider för att det kunskapsgenombrott som är syftet med de Höga Mästarnas projekt skall kunna ske. När jag tog emot det här i augusti 2001 visste jag inte vad som avsågs, eftersom slutfasen av projektet bara var påbörjad vid den tidpunkten. Men steg för steg har jag fått en bild av dels den utveckling genom många liv som har krävts för att skapa min egen själ och de karmiska samband som har varit aktiva i projektet, och dels innehållet i de Höga Mästarnas projekt.

Idag vet jag att de Höga Mästarnas projekt har bestått av tre olika faser, precis som visas i Hilma af Klints målning *De tio största nr 7* (s 9). Den första fasen bestod av förberedelser för projektets fullbordan i det förra livet genom undervisning från den andliga världen och genom att Hilma af Klint skapade bilder som skulle användas i samband med projektets fullbordan. Den andra fasen handlade om att skapa olika typer av förutsättningar för den tredje fasen, projektets fullbordan, som har skett i det här livet.

FAS I. FÖRBEREDELSER FÖR PROJEKTETS FULLBORDAN I LIVET FÖRE (1896-1916)

DEN FÖRBEREDANDE MYSTERIESKOLAN I STOCKHOLM (1896-1906)

En grupp bestående av fem kvinnor samlades i stort sett varje vecka mellan åren 1896 och 1906, förutom med avbrott för sommarferier, för att på medial väg ta emot undervisning från lärare i den andliga världen. I gruppen ingick konstnären Hilma af Klint, Sigrid Hedman, Mathilde Nilsson, Anna Cassel och Cornelia Cederström. De fem kvinnorna hade bland annat samlats på grund av ett gemensamt intresse för spiritism. Hilma var dessutom studiekamrat med en av de andra kvinnorna, Anna Cassel, från Konstakademin där de studerade på 1880-talet. Både Anna och Cornelia tillhörde Hilmas nära vänner så länge de levde.

Vid dessa seanser skedde de andliga kontakterna främst genom att en av kvinnorna, Sigrid Hedman, som ett sovande medium direkt förmedlade de andliga lärarnas ord. Men alla de fem kvinnorna var mediala på sitt eget sätt, och kontakterna skedde också bland annat genom att de tecknade med inspiration från de andliga lärarna och tog emot meddelanden via psykograf. En sammanställning av det budskap som de fem kvinnorna i Stockholm fick ta emot finns i Gurli Lindéns bok *Vägen till Templet*.

Hilma af Klint och hennes vänner fick under dessa tio år ta emot en omfattande undervisning om mysteriet från den andliga världen, men de fick också veta att det egentligen inte var möjligt att förstå vad undervisningen handlade om innan man själv hade upplevt det. Grunden i undervisningen var mysteriet, som beskrevs på många olika sätt. I Bilaga I finns en sammanställning av de teman som undervisningen omfattade. Det talades bland annat om:

- Ett urgammalt gudsbegrepp där det gudomliga beskrevs som Fadern-Modern.
- Ett mysterium som härstammade från de gamla mysterieskolorna.
- Ett barn som skulle födas.
- Ett bröllop som skulle firas när den befriade själen skulle möta sin Mästare.
- Ett andligt tempel som skulle resas.
- En väg som ledde från det omedvetnas kaos till gudomligt medvetande.
- En utveckling som syftade till att en människa skulle nå fullkomning.
- En bortglömd, hög, ädel, urgammal idé som förr gömdes bakom det vita korsets symbol av dem som ”visste”, och som nu åter skulle föras fram.

Den undervisning som kvinnorna i Stockholm fick ta emot från den andliga världen byggdes upp genom samma metoder som hade använts inom de gamla mysteriekulterna. Kvinnorna fick ta del av symboler, som stegvis gjordes allt mer innehållsrika för dem. I de antika mysterierna använde man symboler som bröd, vin, salt, och annat som var sinnebilder för olika krafter och andliga sanningar som man ville förmedla, men adepten måste själv upptäcka vad dessa symboler egentligen stod för.

Mysteriekulterna byggde på fördefinierade steg i form av invigningar som varje lärjunge måste gå igenom innan han eller hon själv blev en mästare, präst eller prästinna. De fem kvinnorna i gruppen fick själva bygga upp ett litet mysterietempel med riter och symboler, och de fick veta att de genomgick en utbildning som i koncentrerad form återspeglade den skola som skapas av vägen genom alla liv. Målet framställdes som att kvinnorna själva en gång skulle nå den slutliga invigningen, och skolan var ett sätt att förbereda dem för detta sista steg i den mänskliga utvecklingen.

DE ANDLIGA LÄRARNA OCH DE HÖGA

En av de andliga lärare som kommunicerade med de fem kvinnorna presenterade sig på följande sätt.

> *Jag hälsar er därför att jag fått uppdraget att leda ert arbete. Arbete kallar jag det med rätta – arbete för oss och arbete för er. Inte skall ni tänka att endast från er sida görs försök att nalkas högre väsen som är osynliga och delvis ofattbara för er. Er strävan möts med ännu större iver från vår sida, och vet ni vilka vi är? Ni tror för det mesta att de väsen med vilka ni så träder i beröring är sådana som för kortare eller längre tid gästat er värld i mänsklig skepnad. Sådant händer, men det är ingen regel utan ett stort, väsentligt undantag. Varelser finns som fått uppdraget att styra er världsutveckling och att leda denna världs invånare framåt fortast möjligt. Dessa följer er som skyddsvakt, de följer er som lärare, de följer er i otaliga gestalter – alla för ert vanliga öga osynliga, för er intelligens inte fattbara, men för er aning förnimbara. (15 november 1900)*

De Höga leder mänskligheten på utvecklingens väg och de är bundna till världen genom sin kärlek till mänskligheten.

> *Redan när vi först försökte samla er för att höra på våra lärdomar frågade vi om ni trodde på de Höga utan att på något sätt upplysa er om vilka dessa var. Nu skall ni få veta mera. Dessa Höga är de som gått det jordiska livets väg upprepade gånger tills de på vandringen inhämtat så mycket att alla de bud som bjuder återfödelse i materien för dem förlorat sin bindande kraft. De har så fördjupat sitt medvetande, så kuvat allt hos dem som inte hade evighetsvärde att de kunnat lossa alla band som i allmänhet drar människorna till materiens värld och därmed kan de nu leva ett liv fritt från det som binder vid denna värld. Men ännu är de bundna vid världen med det band som heter kärlek till mänskligheten.*
>
> *Det är dessa Höga osynliga, men därför inte mindre starka och inflytelserika ledare av mänsklighetens vandring på utvecklingens väg. De äger som jag säger makt men det hindrar inte att de för att begagna denna makt på ett välsignelsebringande sätt begagnar sig av verktyg. De är mästarna från alla tider, de söker lärjungar som de alltid sökt. De låter kallelsen utgå på ett sätt som ni snart skall förstå. I form av tankar som träffar sinnen vilka, svaga och omogna, ändå brinner av längtan efter ett bättre än jordens skiftande ängder kan bjuda, efter något fast, oföränderligt, evigt till vilket de kan hålla sig med trygghet. Formen under vilken denna kallelse utgår är skiftande i det oändliga, därför att den gestaltas av just det sinnets krav som den träffar. (9 januari 1901)*

FÖRBUNDET MELLAN DE FEM KVINNORNA OCH DE HÖGA

Kvinnorna hade samlats för att de skulle ingå ett förbund med de Höga. De hade gett löften i tidigare liv som de skulle uppfylla genom att bli medarbetare åt Mästarna. De skulle bland annat bevisa att det fanns ett samband mellan översinnliga intelligenser och jorden och sprida tron på de Höga. De andliga lärarna förklarade att förbundet mellan dem och de fem kvinnorna var en skola som förberedde kvinnorna för ett nytt skede i deras utveckling. Förbundet var en förberedelse för födelsen av det gudomliga barnet, det gudomliga livet inom dem. De skulle en gång få skåda det gudomliga i sig själva, men de var själva tvungna att genomleva den utveckling som de andliga lärarna beskrev i sin undervisning.

Förbundet mellan kvinnorna och de Höga skulle bilda ett frö som skulle ge en rik skörd när det sattes i jordens mull (i kommande liv). Förbundet skulle på ett påtagligt sätt visa kvinnorna att sambandet mellan översinnliga intelligenser och människor på jorden existerar oavbrutet. Syftet med kvinnornas arbete var att det skulle skapas ett resultat som skulle bli till hjälp för den som en gång när tiden var inne skulle bli ljusets bärare. Deras grupp skulle illustrera tanken att allt är ett, broderskapets stora idé. De skulle särskilt utveckla känslan av att de var ett, den gemensamma kärleken och broderskapet.

FÖRBUNDET MELLAN KVINNORNA OCH DE HÖGA SKALL GE EN RIK SKÖRD I KOMMANDE LIV

> *Glöm aldrig - ni fem - det är ett förbund mellan de Höga och er och ni vet så litet om det. Kanske skall inte alla av er i det här livet fullt förstå förbundets innebörd, men några av er kommer ändå att bilda ett frö som när det sätts i jordens mull ger liv åt en rik växtlighet. (Den 5 april 1898)*

DE HÖGA HAR SAMLAT ALL SIN KRAFT FÖR ATT HJÄLPA MÄNSKLIGHETEN FRAMÅT

> *Nu är morgonrodnadens tid säger de Höga. Mänskligheten börjar lyssna efter ljud från trakter som de inte förr bekymrat sig om. De hör andens vingslag, de famlar utan att veta i vilken*

riktning de skall gå men längtan är väckt inom dem. Och de Höga som leder mänsklighetens öden försöker tända ljus över allt. En ledstjärna för dem som vill följa sin längtan. Nu har de Höga samlat all sin kraft för att hjälpa den stapplande mänskligheten att ta ett avgörande steg framåt. (Undervisning till De Fem, 4 oktober 1904)

KVINNORNA ÄR KALLADE ATT UTVECKLAS PÅ ANDENS OMRÅDE I DE HÖGAS EFTERFÖLJD

Vad betyder att ni är kallade och av vem är ni kallade? Av de Höga som fått uppdraget att leda det hela såväl som varje del i ständigt framåtskridande. De som själva gått den vägen på vilken ni slagit in, som har kämpat, lidit, segrat och som nu fyllda av ett gränslöst medlidande och den största kärlek drar efter sig så många de kan. De har kallat er och till vad? Just till efterföljd. Vari består då denna efterföljd? Inte endast i att följa i strängt och redbart uppfyllande av pliktens bud, att bära lidande och sorg. Det består också i att söka medvetet väcka till liv inom er de förmågor som för sin verksamhet kräver en annan plats än er jord. Att utsträcka känseltrådarna för att redan nu lokalisera er på områden som en gång skall bli er rätta hemvist. (12 december 1899)

MYSTERIEUNDERVISNING FRÅN DEN ANDLIGA DIMENSIONEN

I februari 1901 sammanfattade en andlig lärare de lärdomar som de fem kvinnorna hade fått ta emot under de gångna åren. Det handlade om kunskap om:

- ledningen från den andliga världen
- att människan en gång är avsedd att nå fullkomning
- att det sanna självet är det okända gudomliga livet som lever i människans omedvetna.

Denna kunskap skulle alltså en gång i framtiden tas emot av mänskligheten, bära den fortare framåt och höja den till ett högre tillstånd.

Vi har förr antytt vilka era vapen är, idag vill jag visa på ytterligare en arsenal. Det förråd av vetande som ni har hunnit samla, eller som vi har gett er. Då frågar ni: Vad är detta för vetande? Jag vill svara: Först detta, att ni vet att er färd genom jordens dalar såväl genom de områden som jordens barn inte fullt känner, alltid leds till det bästa av de osynliga intelligenser på vilka ni förklarat er tro. För det andra, att ni vet att de inom människan slumrande krafterna är bestämda att utvecklas och en gång nå den höjd som betecknas med den fullkomnade människan. För det tredje, att ni vet att det yttre livet bara är en växlande, förbiglidande, illusorisk villa och att det som verkligen lever är det djupaste mest outrannsakliga och ändå det mest verkliga i ert väsen. Vi har lärt er mera, men på dessa tre lärdomar skall ni stödja er och ur dem hämta de vapen ni behöver för att parera de stötar som riktas mot er. Glada skall ni gå i striden, för det är en stor sak ni kämpar för. En sak som i framtiden skall intränga som idé i mänsklighetens liv, bärande denna mänsklighet fortare framåt, resande henne högre än ni nu kan se. (Undervisning till De Fem, 12 februari 1901)

DET VITA KORSETS LÄRA

Korset var en viktig symbol i undervisningen till De fem, precis som det skulle ha varit i ett kristet sammanhang. Men de Höga ville sprida en ny sanning om kristendomen, kvinnorna var kallade att bära fram en ny tolkning av denna åskådning. Bakom korsets symbol dolde sig en urgammal lära som före kristendomens genombrott hade förvaltats av dem som ”visste”, alltså de som hade gnosis. Gnostiker är numera en etikett som man har gett de kristna som inte godkändes av den segrande kyrkan under andra och tredje århundradet. Men gnosis var långt före detta den kunskap som man bland annat hänvisade till i devisen i Apollons tempel i Delfi i form av ”gnothi seauton”, känn dig själv. En gnostiker var alltså någon som hade uppnått kunskap om sig själv och genom denna mystiska väg också nått kunskap om det gudomliga. Den intuitiva kunskapen, gnosis, var den högsta kunskapen i de förkristna mysteriekulterna. De andliga lärarna förklarade att de arbetade för att åter föra fram en sanning om mysterierna som härstammade från tider långt före den nuvarande kristna tideräkningen, och att kvinnorna var kallade att bära fram denna idé.

Nåväl ni kära, detta är vår avsikt. Att i er tid återge korsets symbol den rika mystiska betydelse det haft ända sedan mysterierna instiftades. Ni vet att korsets historia sträcker sig långt bakåt, förbi den tideräkning som är er nuvarande. Ni vet också att det rikaste innehållet i denna symbol inte är den som er tid vanligen ger den. Så skall ni veta: Ni är kallade att bära fram en idé, inte en ny men en hög, ädel, urgammal och bortglömd - den idé som från urminnes tider gömdes bakom korsets symbol av dem som ”visste”. (23 oktober 1900)

MYSTERIET

Undervisningen till Hilma och hennes vänner handlade om mysteriets gamla sanning som hade begravts under kristendomens läror och som de andliga lärarna nu ville föra fram igen. Men eftersom de fem kvinnorna både var kristna och saknade djupare kunskap om de gamla mysterierna var det svårt för dem att ta till sig information som ifrågasatte den etablerade kristendomens dogmer och också svårt att förstå vad undervisningen om mysteriet egentligen handlade om. De andliga lärarna visade dock ett oerhört stort tålamod och under de tio undervisningsåren förde de gång på gång fram de nya sanningarna på många olika sätt.

DET GUDOMLIGAS KARAKTÄR

Det gudomliga sades vara kärleken och denna gudomliga kärlek lever också i varje människa. Den gudomliga kärleken förenar allt, allt som syns som skilda former av tillvaro är i verkligheten ett.

> *Ni har ännu inte kommit till den utvecklingsståndpunkt att ni kan se hur allt är ett. Hur varje företeelse ni finner på er väg är en form för samma liv som ger tillvaro åt er egen individualitet. Ni ser på det som omger er som om det var skilda tillvaroformer. Därav kommer denna delning i skilda gåvor, skilda egenskaper, skilda anlag vid vilka ni så ofta fäster avseende. Men jag bär bud till er: Sök att se tvärs genom detta så skall ni se där bakom det allt förenande, allt livande, allt uppbärande – det fullkomliga eller kärleken. Ni sätter ett klart förstånd, en fast vilja, en rättrådig karaktär högt och det med rätta. Men högre än allt är kärleken, för vad är denna kärlek annat än uttryck för det eviga liv som pulserar genom allt och som sluter det i sin famn. Kärleken är det högsta inom universum, det lagbundna, evigt bestående som ni benämner Gud. (Undervisning till De Fem, 25 september, 1902)*

Det gudomliga beskrevs också som en manligt-kvinnlig kraft, en Fader-Moder, ande och materia. Faderns, andens, barn föds fullgångna ur materien, modern.

> *Det ni er emellan nämner Gud är inte i egentlig mening det ofattbara, utan detta ursprungligas framträdande i formens värld. Inte den fasta form inom vilken er tillvaro nu rör sig, men ändå en form så till vida att den utgör en begränsning av det som i sig själv inte vet av gränser. Er Gud är det första framträdandet i formens värld av det ofattbara. Det är anden bakom allt vad ni kan fatta med er kropps sinnen, med er själs förnimmelse, med er andes djupaste, dunklaste aning. Men det finns något som också utgör en manifestation av detta ursprungliga som ni ofta misskänner och bedömer fel, nämligen materien. Er Gud dyrkar ni som den livgivande anden. Ni kallar honom med rätta Fadern. Men det liv som fadern ger växer inte om inte ett kvinnligt element upptar detsamma, bär det och i sinom tid ger det liv såsom modern föder sitt barn till världen. Detta det kvinnliga, det mottagande och utvecklande elementet är materien. I alla världens heliga skrifter symboliserad som kvinnan vilken föder det gudomliga barnet. Ni har förr sagt: vi tror på en Gud – ni måste härefter säga: Vi tror på ett outsägligt varande, ett ofattbart, mäktigt något bakom allt, men vi tror också på en Gud – Fader, Moder, alstraren och utvecklaren av Guds söner. Tack vare detta förstår ni också orden: "Den som öppnar moderlivet" – den åt vilken materiens värld gett allt vad hon kan ge – den som träder därur skall kallas helig inför Herren. Guds söner heter de heliga vilka födas fullgångna ur den stora moderns sköte. (Undervisning till De Fem, Nyårsdagen 1901)*

MÄNNISKANS SANNA SJÄLV ÄR ETT GUDAVÄSEN

Ett barn av jorden och av himlen

> *Barn av jorden och barn av himlen, människa och gudaväsen i ett, känn dig själv och din dubbla natur så förgriper du dig inte på någon av dina dubbla bestämmelser. (Från seans i början av 1890-talet)*

Det gemensamma draget för Gud, universum och människan

> *Det finns alltså en klar och tydlig om ännu inte fullt utvecklad gemenskap mellan alltets ursprung och det som är skapat. Mellan universum – Gud – och universums krona människan som Gud ämnar henne. Jag säger inte ämnat, för vad Gud vill de sker och han har från början velat ha en människa i sin fullkomning. Jag har talat om det gemensamma draget för Gud, universum och er. (Undervisning till De Fem, 17 maj 1898)*

Människan är ett förkroppsligande av universum i form av ande och materia

Det bor inom materien en kraft som driver den framåt i ständig utveckling, som driver den att oupphörligt skifta gestalt, liksom vågen sjunker i havet för att återigen stiga upp större än den var nyss. Så är det också något inom denna materia, det är evigheten – det ständigt varande, om också liksom materien något skiftande sett från er ståndpunkt, men i själva verket alltid detsamma. Det ligger utom mänsklig fattningsförmåga att fullt göra sig tillgodo dessa två begrepp. Men ni hittar dem i förminskad skala nära förenade inom er själva. Ni finner hela universum förkroppsligad inom er egen varelse; materien i ert hölje, evigheten i er ande. (Undervisning till De Fem, 9 november 1897)

Det Vita korset är en bild av människan som är en avspegling av universum

Gregor (en av de andliga lärarna) fortsätter att tala om korset. Han har redan antytt att det har en tvåfaldig idé. Nämligen det högstas utgjutande i formen och så denna forms förandligande och uppstigande till sitt ursprung. Det skall också väcka tanken på ett osynligt, ofattbart centrum och föra tanken vidare till omkretsen kring detta centrum, begränsningen, manifestationen av det ursprungliga. Vidare skall de tänka när de ser tecknet (korset), hur detta ursprungliga flyter ut åt alla håll och ger sitt liv i formen. Han ger dem en ännu kortare beskrivning av detta kors trefaldiga betydelse – den eviga, aldrig fullt fattbara kärleken - det därifrån utstrålande delvis förnimbara ljuset – samt den från detta ljus utstrålande värmen som uppehåller det hela. Men korset har ytterligare en betydelse. Det skall symbolisera mänskligheten, eller rättare sagt människan, en bild i smått av universum. Först hennes yttre framträdande, så hennes tankeliv och till sist hennes verkliga outgrundliga liv. (Undervisning till De Fem, 23 oktober 1900)

EVOLUTION, REINKARNATION OCH KARMA

De Höga ville föra fram läran om evolution, reinkarnation och vad karma egentligen är.

De nya tankar som vi nedlagt hos er, vilka ni delvis varmt omfattar, är tillräckliga för att göra er till medarbetare. För ni skall veta att över er värld går för närvarande starka tankeströmningar. De syftar alla på att hos det släkte som nu kommer väcka samma tankar som ni fått. En eller annan av er kunde då fråga. Vilka är dessa tankar?

För det första: Tanken att allt är ett – ett från början och ett till slut. Och under den väg som leder från början till slut besläktat med detta väsens grundbestämmelse - ett i liv och ande, om också växlande till gestalt.

För det andra: Den tanken som är nära sammanhängande med den första och som ni benämner evolution.

Den tredje tanken: Att allt vad er tillvaro på jorden medfört är ett rättvist och naturligt utslag av ett föregående, ett kärleksfullt ledande framåt, och det bästa tecknet på att det finns höga varelser som älskar er. (Reinkarnation och karma). (10 juli 1899)

Ett namn önskar vi kalla er lilla skara. Den yttre benämningen (ordet) betyder visserligen lite, väsendet (andan) är huvudsaken, men vi har alltid tänkt på er som förkunnare av de läror som snart skall spridas över jorden – evolutions- och reinkarnationslärorna. Och när dessa läror omfattats kommer det mörka dystra korset att skimra i ett härligt ljus. Vi vill därför kalla er "Det vita korsets bröder och systrar". I dessa ord ligger allt inneslutet som ni äger av kunskap och som ni med er vilja eftersträvar. (Undervisning till De Fem, 9 januari 1901)

TRIANGELN SYMBOLISERAR EVOLUTIONEN

Evolutionen beskrevs i undervisningen till Hilma af Klint och hennes vänner som en triangel där anden steg ner från utgångspunkten, utvecklades i materien för att slutligen åter stiga upp till denna utgångspunkt. Detta uppstigande beskrevs som en lidandets väg men den skulle så småningom leda till en förening mellan det gudomliga och människans egen ande. Resultat av denna förening är ett nytt liv, ett gudomligt barn.

Hell er och hälsat vare ert nya tecken. … Er triangel har till att börja med två betydelser, jag vill därmed inte säga att den sedan urminnes tider inte haft andra betydelser, men för er skall den åtminstone beteckna två faser av samma sak. Först och främst skall den leda er tanke till den trefaldiga uppenbarelsen av de eviga, ursprungliga, ofattbara som ni med orätt benämner Gud. Inte så att det inte skulle motsvara vad ni borde mena med detta ord. Men med orätt säger jag därför att detta inte kan nämnas.Tre uppenbarelsesätt har ändå detta ofattbara. Ni nämner det fader, son och ande. Detta är om ni rätt betänker endast tre åskådningssätt, eller noggrannare bestämt det samma sett från tre olika sidor. Detta skall triangeln betyda för er; hur ni än vänder den bjuder den ändå samma dimension i samma riktning, alltså likartat framträdande i rummet.

Men den [triangeln] skall också beteckna det som ni på vår inrådan sysselsatt er så mycket med. Den skall vilande med sin breda bas på ert offerbord beteckna detta: Först andens nedstigande,

så andens dväljande i materien och så andens uppstigande till utgångspunkten, ett evigt sammanhängande som också kan uttryckas med en cirkelrund figur. Men för er bäst uttryckt genom triangeln, och vet ni varför? För denna bas, bred och fast på vilken er triangel skall vila – den betyder för er materien. Och det är den väg genom vilken anden nalkas den punkt där återuppstigandet tar vid.

Den skall vidare vara symbolen för det nödvändiga lidandet genom vilket alla måste gå för att vakna till det tillstånd varifrån uppstigandet kan börja. Under denna väg – smärtans väg – händer det ibland att det sänds ett särskilt utflöde av kraft och hjälp, ljus och ledning till dem som är vandrare. Det kommer också för alla dessa vandrare, innan de lämnar vägen, en stund då ljuset bryter in i deras inre med större kraft än någonsin förr. Ett sådant tillfälle benämns vanligen: "ny födelse". Det är inte ett tomt ord detta, för när ljuset från den Guds utstrålning som ni benämner sonen bryter sig ner och träffar som en livgivande stråle ett sinne fyllt av längtan efter detta ljus, då alstras inom den varelse som det träffar ett nytt liv. Ett spätt och ömtåligt men ändå ett liv som växer ut till en styrka som kan bära större prövningar än ni kan ana. Att detta är en tilldragelse av vikt kan ni förstå och detta har alla varelser förstått, därför har de firat vissa högtider till minne av detta sammanflöde av himmelskt ljus och himmelsk kärlek å ena sidan och en mänsklig andes innerliga längtan efter renhet å andra sidan. Och barnet som föds genom denna förening, det får ni kalla hur ni vill. Ett Guds välsignat barn är det, rent och ljust och varmt till själen. Inte skall ni stanna på vägen och byta ord om det ni inte kan nämna. Hälsa endast med tystnadens ödmjuka, stilla glädje den tilldragelse att detta barn föddes bland er och tacka Gud om er längtan varit mäktig nog att föra er till den punkt att ni kan ta emot den gudasände. (Undervisning till De Fem, 20 december 1898)

CIRKELN SYMBOLISERAR DET GUDOMLIGA

Enligt undervisningen till De Fem var alltså evolutionens utgångspunkt och mål ett och detsamma, det gudomliga. Det gudomliga är ofattbart, gränslöst och formlöst men kan symboliseras med en cirkel.

Ert kors ni älskade, skall för er ha en tvåfaldig betydelse. Det skall vara en bild av er strävan uppåt, ert växande mot höjden. Men det skall också vara en bild av den oändliga nåden som utgjutes över människorna. Vi har nu bett er att i korsets mitt sätta en cirkel. Ni känner alla den djupa betydelsen som ligger i denna form. Sedan urminnes tider har det varit svårt för människan att symbolisera det ofattbara, gränslösa och därför formlösa. Det är inte längre med bävan som jag talar med er om det högsta som formlöst. Men detta högsta måste om det skall bli fattbart tänkas under en form. Därför har det varit brukligt att så långt tillbaka som människosläktet har ägt ett gudsbegrepp framställa detta under bilden av en cirkel. Cirkeln är en begränsning av något som i själva verket syns som intet, därför har cirkelns omkrets blivit symbol för den begränsning som den oändlige lade på sig själv för att så ytterligare genom begränsning efter begränsning skapa ett universum. Denna cirkel skall ni sätta där de två bjälkarna korsar varandra, och detta skall tala om att som de fyra armarna sträcker sig ut från denna cirkels omkrets, så sträcker sig det oändliga livet ut åt alla väderstreck, omfattande en hel materiell värld, pulserande genom varje dels största såväl som minsta företeelse. Livet är inget annat än denna makt som begränsat sig själv och strålar ut i allt, ger liv, uppehåller liv och återkallar liv. Så skall ni förstå den nya symbolen. Och den skall tala till er sitt mäktiga språk, att det inget finns som inte uppehålls av ett gudomligt liv. Tala om en gränslös kärlek som underkastat sig begränsning för att lyckliggöra. (Undervisning till De Fem, 16 oktober 1900)

VÄGEN TILL FULLBORDAN

De tre stegen upp till det Vita korset symboliserade den utveckling av självmedvetande, självkännedom och självuppoffring som människan måste genomgå för att nå det sista steget i mysteriet, uppstigandet på korset.

MYSTERIETS SANNING SOM GÖMMER SIG BAKOM DEN KRISTNA LÄRAN

De andliga lärarna ville föra fram en ny sanning som gömde sig bakom kristendomen, eftersom den kristna läran sades vara en fullständig vrångbild av vad den ursprungligen hade varit. Bakom den kristna läran fanns mysteriets gamla, höga och ädla men bortglömda sanning som nu åter skulle föras fram.

Den kristna läran i sin nuvarande gestalt är en fullständig vrångbild av vad den ursprungligen var

Jag vill tala om mästarna och Mästaren. Det kan tyckas vid första påseendet att vad vi har lärt er är avvikande från det som ni från barndomen har inhämtat som religiös lära, men det är så endast vid ett ytligt betraktande. Intet av det vi lagt fram för er skiljer sig från den djupa

innebörden av vad er kristna lära innehåller. Men denna lära i sin nuvarande gestalt är en fullständig vrångbild av vad den ursprungligen var. Det är detta som gör att ni inte under denna läras nuvarande form känner igen vad vi sagt er. (Undervisning till De Fem, 3 januari 1899)

Det kristna budskapet om synd och straff skall inte längre gälla

Återvändandets tid har brutit in med sitt tilltagande ljus, sin allt större klarhet, sin växande kraft och sin härliga frid. Det budskapet skall ni bära, att det som förr varit sagt om en mänsklighet trälande i synd, bunden, ur stånd att resa sitt huvud, hemfallen under hårda straffdomar inte längre gäller. Att den tid kommit då människan står upprätt, medveten om varifrån hon kommit och vart hon styr sin färd. Vi har så ofta talat om vägen, men jag vill säga er idag att var och en har beträtt vägens början som kommit till insikt om detta att han eller hon är varelser utgångna från Gud, sökande sig tillbaka till samma Gud.

Det är ingen lätt sak att föra ut detta bud. Därför har de Höga från många håll samlat sig små skaror som arbetar i samma syfte. Detta är ett lättare arbete än om en individ skulle bära fram ljuset. Men det skall ni veta. Ert arbete och de övrigas är ändå bara ett förarbete för den ende med kraft nog att ensam vara ljusets bärare. Han kommer när stunden är inne och då kommer det arbete som gjorts av er och många att bli för honom en matta på viken han träder sina första tunga steg. (Undervisning till De Fem, 8 oktober 1899)

Vi vill återge korsets symbol den betydelse det haft ända sedan mysterierna instiftades

Nåväl ni kära, detta är vår avsikt. Att i er tid återge korsets symbol den rika mystiska betydelse det haft ända sedan mysterierna instiftades. Ni vet att korsets historia sträcker sig långt bakåt, förbi den tideräkning som är er nuvarande. Ni vet också att det rikaste innehållet i denna symbol inte är den som er tid vanligen ger den. Så skall ni veta: Ni är kallade att bära fram en idé, inte en ny men en hög, ädel, urgammal och bortglömd - den idé som från urminnes tider gömdes bakom korsets symbol av dem som "visste". (23 oktober 1900)

PROFETIOR OM FRAMTIDEN

Det förbund som hade stiftats mellan de andliga ledarna och kvinnorna i Stockholm hade uppenbarligen ett viktigt syfte. Det var dock svårt för kvinnorna att förstå vad detta syfte egentligen var. De Höga ville inte styra kvinnornas utveckling, det sades tydligt att det var viktigt att de hade sin egen fria vilja och därför kunde de andliga lärarna inte göra alltför detaljerade förutsägelser. Men med facit i hand är det ändå lätt att se att all undervisning och all träning av andliga förmågor hade ett tydligt mål. Den andliga undervisningen mellan 1896 och 1906 var en förberedelse för den andliga fullbordan som en av kvinnorna skulle uppleva i nästa liv.

Samtidigt lade undervisningen grunden för ett steg framåt för hela mänskligheten. De Höga hade samlat all sin kraft för att hjälpa den stapplande mänskligheten att ta ett avgörande steg framåt, vilket skulle ske en gång i framtiden när det som man hade undervisat kvinnorna i Stockholm om skulle bli till levande verklighet. Mänskligheten stod inför ett genombrott som skulle innebära att man i en större omfattning blev i stånd att nå fullt självmedvetande och därmed evolutionens fullbordan.

NÄR SANNINGEN EN GÅNG ÄR ERKÄND VANDRAR DE INTE LÄNGRE I JORDENS DALAR MEN ARBETAR ÄNDÅ FÖR DESS FRAMGÅNG

Vad den yttre framgången av era strävanden beträffar så sörj inte därför, sanningen har sin egen gång genom tiden. Oansenlig till det yttre, men mäktig, stark liksom en underström skall den en gång nå sitt mål. Och då vänner, när den sanning för vilken vi kämpar står där stark, ljus, erkänd, då vandrar ni inte längre i jordens dalar. Men ni skall bland dem som alltjämt hyllar samma sanning sjunga dess lov och arbeta för dess vidare framgång. (Undervisning till De Fem, 24 oktober 1899)

DE SKALL EN GÅNG FRIMODIGT PREDIKA HIMLEN PÅ JORDEN

Vi, era osynliga beskyddare och ledare behöver er nu, inte för att strida mot bröder men för att sansat men ändå hänfört säga vem ni är, att ni är lärjungar till de Höga. Undra inte över hur detta skall ske men var frimodiga när det gäller. Minns detta, inte egen talan för ni, men deras som vill frid på jorden och en god vilja till människorna, deras som sänt andra större som de nu sänder er att predika himmelen på jorden med liv och kraft. Inte ett ögonblick skall ni glömma att ni är våra och att vi vakar över vårt. (Undervisning till De Fem, 25 januari 1900)

DE SKALL TILLSAMMANS REPRESENTERA BRODERLIGHETENS IDÉ

Nu vänner står ni vid en vändpunkt. Inte var och en utan tillsammans skall ni vara representanter för den idé som ni mer eller mindre medvetet slutit er till och som genom mycket vedermöda kommer att arbeta sig fram genom mänskligheten. Den idén heter broderlighet. Mycket kommer att offras på det altare som modiga själar vågar resa åt den idén, blod kommer att gjutas i det yttre, blod ur hjärtat kommer att flyta i det tysta. Jag säger detta till er idag så att ni inte skall likna dem som i lugna tider när underverken sker strör palmblad på vägen, men som sedan i svårighetens och stridens natt inte tvekar att ge till spillo det som de sagt sig hylla. Inte skall ni frukta de händelser ni förs in i. Som tysta makter skall ni följa oss dit vi leder er och aldrig glömma den idé för vilken er Mästare gett sitt jordiska liv. Den idén att alla är bröder, för ni äger inom er samma liv. En gång skall denna idé nå sin fulla utveckling. En gång skall ni medvetet och ur eget djupaste inre kunna säga att ni följer livets konung vars rike inte är av denna världen. (Undervisning till De Fem, 1 december 1901)

EN AV DE HÖGA SKALL KLÄS I JORDISK SKRUD

Inte i morgon, inte i dagar som sedan kommer, men ändå inom tid skall åter en av de Höga i kärlek och vishet kläs i jordisk skrud. Denna hemlighet får ni ta som julgåva och gömma den i rena, tysta, väntande och vaksamma sinnen. Hemlighet kallar jag den därför att alla inte kan fatta vad jag sagt. Många gånger förr har det kommit till er det underliga ordet; Ni är kallade. Jag vill ytterligare säga något om det. När en hög ande skall, som ni uttrycker det, stiga ner till jorden eller en annan med jorden likställd omgivning, kan detta inte försiggå utan förberedelse. Dels genom att forma och utmejsla den materia som är lämplig att omge denna ande – dels genom att skapa en sådan atmosfär som en sådan ande kan leva i. Så hade de Höga alltid bland människornas barn utgallrat sinnen vilka genom födelse efter födelse så småningom renats, gjorts lämpliga att bilda den omgivning inom vilken en enda ande skall kunna skåda jordens ljus. Redan nu pågår en dylik utgallring bland människorna för att bilda den stam, om ni så vill, från vilken den kommande skall härstamma. Förstår ni att denna utgallring består i att kallelsen utgår i öster och väster för att väcka till liv sinnen lämpliga för det sökta ändamålet. Inte så att var och en till vilken kallelsen utgår skulle bli den som personligen står den kommande nära, men så att om de anammar kallelsen skapar de genom sina renade känslor, sina stora tankar den luft i vilken han kan leva. Därigenom lägger de strå vid strå i den krubba där den kommande skall se jordens ljus.

Var inte rädda att ni inte kan göra nog, varje litet strå, även det minsta fyller sin plats i den bädden. Och ta som ännu ett glädjebudskap det vetande att han som kommer i framtiden, sanningens stora hjälte, alltid föds som ett barn. Om ni hade öga att se med skulle ni snart upptäcka att alla de stora händelserna i världens historia inte är annat än i stora drag uppritade symboler av händelser som inträffar inom en växande människosjäl. Späd och vek skall den skåda dagen men den skall växa och kraften som utvecklas skall bära den utom jordens sfär. Betingelserna för denna födelse och tillväxt är de samma som för den kommandes. Rent sinne, starka goda tankar, ärligt uppsåt heter de strån som bildar vaggan även för det barn ni alla kan vänta inom era egna själar. Så gå i stilla förhoppning – gå stödda av ert ljusa vetande, och säg med dem som ser längre än ni gör: Ära vare Gud, allt är gott. Amen. (Undervisning till De Fem, Julaftonen 1901)

SAMMANFATTNING AV BUDSKAPET FRÅN DE HÖGA 1896-1906

Förbundets syfte var att mysteriets lära en gång i framtiden skulle kunna förmedlas till mänskligheten. Denna lära handlar om:

- De Högas existens och ledning.
- Evolutionen, att allt är ett och att människans sanna själv är en del av det gudomliga som är en fader-moder och kärlekskraft som genomsyrar allt.
- Evolutionens avslutning som innebär ett återuppstigande och en slutlig fullkomning.
- Reinkarnation och karma.
- Förverkligandet av himmelriket på jorden och brödraskapet, eftersom vi alla är delar av samma gudomliga liv.
- Sanningen som gömmer sig bakom den kristna läran.

Förbundets syfte var också att förbereda för att en hög ande en gång i framtiden skulle kunna födas på jorden.

HILMA AF KLINT SKAPAR ETT VERK SOM SKALL HJÄLPA HENNE I NÄSTA INKARNATION (1906-1916)

Konstnären Hilma af Klint (1862-1944) var alltså en av kvinnorna i den krets som började ta emot undervisning från den andliga världen i mitten av 1890-talet. Hilma hade redan från 1880-talet varit intresserad av spiritismen som vid den här tiden rönte stort intresse, både i Sverige och i andra länder. Hon blev också tidigt medlem i det Teosofiska Samfundets avdelning i Stockholm som grundandes år 1889. Hilma var konstnär och hade bland annat utbildats vid Tekniska skolan, nuvarande Konstfack. Vid sekelskiftet var Hilma verksam som porträttmålare och landskapsskildrare, hon hade ateljé i centrala Stockholm och hade bland annat utställningar på Blanchs konstsalong.

Samtidigt som den andliga undervisningen till De fem upphörde år 1906 gick Hilma in i en intensiv och nyskapande period i sitt konstnärskap. Under de tio åren mellan 1906 och 1916 målade hon närmare två hundra verk på ett sätt som hon själv karaktäriserade som medialt. Hon kallade detta verk för Det centrala verket eller Målningarna till templet. De första tavlorna målades enligt Hilma helt och hållet under ledning av andliga krafter, men med åren blev hon mer självständig och i de sista målningsserierna bidrog hon enligt egen uppgift själv med femtio procent medan femtio procent kom från den andliga världen. Informationen som hon tog emot gällde motiven för målningarna men även storlek och format på dem, hur många som skulle ingå i varje serie samt hur många dagar respektive målning skulle ta att utföra.

I Hilmas målningar illustrerades under hela målningsperioden på olika sätt den andliga mysterieundervisningen i form av universums uppkomst från kaos, den gudomliga evolutionen, balans mellan manlig och kvinnlig kraft, Eros (kärleken) som den gudomliga kraften samt det Vita korset som symbol för den fullkomnade människan.

RESULTATET FRÅN HILMAS LIV SKULLE BLI EN LYKTA SOM LEDDE HENNE I NÄSTA INKARNATION

Hilma fick också information på medial väg om att arbetet skulle fullbordas i hennes nästa liv. Den undervisning som Hilma hade fått ta emot skulle bli en lykta som åter och åter skulle leda henne i nästa inkarnation. Hon skulle då fullfölja det som påbörjats i det nuvarande livet. Den kristna läran skulle omvandlas till en ny lära som skulle förmedlas till människorna på jorden. Hennes bilder skulle förklara färgerna på de nya lärorna.

> *Du Hilma, mycket ledning skall du en gång se att du haft, varje sten som sårat din fot har frambringat en blomma. Korad är du att samla blomster till din dräkt, varje sår du haft skall du räkna som din vän. När du somnar in från denna vandringstid på Jorden, må den för dig bli en högtid av det saligas ljus, som åter och åter är den lykta som leder dig i nästa inkarnation. (17/11 1906)*
>
> *Fängslad skulle Hilma vara nästa vår för att aldrig mer kunna söka dw på materiens plan, först i nästa inkarnation skulle jag bli i stånd att fullfölja vad jag påbörjat. (26/2 1907, Lnr 556)*
>
> *Arbetets frukt skulle jag ej få skåda, men i ny skepnad skall den kristna läran utgjutas över jordens folk. De bilder som här utförs skall förklara färgerna på de nya lärorna. (2/3 1908, Lnr 556)*
>
> *De skulle snart sända Hilma till jorden igen, i det materiella skulle hon åter få födas. "Född blir du åter utan mellantid, född att med din tro strida för tro. Modigt, lugnt gripande fängelsets portar som apostoliskt öppnas."*
>
> *I nästa inkarnation skulle Hilma bli förbannad av sin släkt och därigenom skulle för mer än en fängelsets port sprängas. Gusten skulle följa henne i detta arbete. I denna inkarnation hade Gusten murat in sin stora kraft men i nästa skulle den flöda över som ett källsprång som blivit hindrat på sin väg. Hilma skulle själv inte få se resultatet av sitt arbete som verktyg, men dock inrangeras i de kämpandes led och en gång bli ledare för skaror av stor och trosstark art.*[1]

---

[1] Lnr 556 s 556.

Hilma skulle rusta sig till sin mission, både fysiskt och psykiskt. I nästa inkarnation skulle de Höga resa en pelarstod, till vilken de nu (skrivet 1909) lade grunden. De Högas löfte till Hilma skulle uppfyllas. Mysteriets tjänare hade utbildat en full tro hos henne, och fysiskt hade hon sått en yséeisk sådd som skulle bära frukt i nästa inkarnation.[1]

PROFETIAN OM HILMAS UPPGIFT

Du skall bebåda en ny livsåskådning och själv bli medlem i det nya riket. Dina strävanden kommer att bära frukt. Ditt arbete skall bryta väg för andra som följer. Hela mänskligheten väntar undret, det vill säga att komma i förbindelse med astralvärlden som under gångna tider var en enkel och naturlig sak. Underliga tider stundar. Hälsa skall vi med glädje en ny tid på jorden, full av frid och lust till bättre handlingar. Osjälviskhet och kärlek skall bli erkända som mer lämpliga att värdesätta mänsklighetens bästa medlemmar. Ansträng dig att bli en förpost i mörkret. (31/5 1907)

DUALPROBLEMATIKEN

Mysteriet och dualsanningen var två begrepp som var nära förbundna med varandra i Hilmas arbete. Hilma arbetade med dualproblematiken tillsammans med väninnan Gusten, och de två skulle också fortsätta detta arbete i nästa inkarnation.

Gusten var den som var Hilmas dualsjäl i detta liv, och som var korad att även följa henne i nästa. När tiden var inne skulle Hilma få veta vad som menades med dualkänsla.[2] *Uppgiften för de båda var att både utvecklas av dualsanningen, och att utveckla den.*[3]

Hilma skulle få direkt ledning av de Höga, dualsanningen skulle hon sprida ut, och på mysteriernas arbete skulle hon bygga och arbeta.[4]

Dualkänslan var lidandets väg. Gusten ger i ”Den blå boken” uttryck för sin stora sorg över att Hilma inte kände igen henne som den hon var. Visserligen kände Gusten att hon var viktig för arbetet, att hon var en kanal som tog ner kraft som behövdes för att Hilma skulle klara sitt arbete, men tydligen kunde inte Hilma möta Gusten på det sätt som Gusten önskade.[5] Men i slutet av arbetet väntade en seger och ett mål som innebar att den smärta och känsla av att vara halv som finns inbyggd i dualväsendet skulle upphöra, och i stället ersättas av en andlig fullbordan och lycka.

Gusten och Hilma skulle få lyfta på dualväsendets slöja. De skulle få känna lyckan av att bestiga Ararat, där dualsmärtan upphört.[6]

BRODERSKÄRLEKEN, PARADISET OCH ARARATS BERG

Klättringen uppför ett berg var en bild av den andliga utvecklingen som förmedlades i de teckningar som togs emot av de fem kvinnorna i gruppen. Ararats berg nämns också ofta i Hilmas egna anteckningar. Klättringen uppför Ararats berg var en symbol för det arbete som måste göras för att man skulle kunna komma i kontakt med den andliga världen, med Ararats bröder och systrar. Ararat är broderskärlekens hemvist, paradiset som kan öppnas redan i livet på jorden. Devakan var ett annat namn som användes för detta.

Vi vill nu berätta lite om det land till vilket vi vill föra er. Paradiset kallas det på det kristna språket, Devakan på det teosofiska. Paradiset kan öppnas redan här på jorden, och redan har ni fått en liten inblick däri, när ni följer ert bästa innersta.[7]

Ararats berg är bostad för de Höga i den bemärkelse att de bebor en trakt av jorden som klimatiskt ligger i samma trakt där Ararats berg låg Det är inte det berg som i historien kallas för Ararat. Det berg som vi (de Höga) talar om finns längre söderut, och har sin härligaste bergstopp Ararat osynlig för ett jordiskt öga. I astralvärlden befinner den sig. De Höga bebor den och de som tjänar de Höga. Ni kommer också att dela den boningen då tiden är inne.[8]

---

[1] Lnr 557 s 69.
[2] Lnr 555 s 32.
[3] Lnr 555 s 60, Lnr 556 s 552.
[4] Lnr 556 s 533.
[5] Lnr 1166 s 3-16.
[6] Lnr 555 s 60.
[7] Lnr 558 s 95.
[8] Lnr 555 s 35.

KAMP MED DESTRUKTIVA MÄSTARKULTER OCH VÅNDA ÖVER ANDRA VÄRLDSKRIGET

I maj 1912 reste Hilma af Klint och några av hennes vänner till Norrköping för att lyssna på ett föredrag av Rudolf Steiner, som då fortfarande var ordförande för den tyska avdelningen av Teosofiska Samfundet. I augusti 1912 tog Hilma och hennes vänner emot en andlig lärokurs som förebådade Hilmas andra arbetsperiod med Målningarna till Templet som startade i oktober samma år. I dessa texter kan man se spår av Steiners inflytande i form av tal om Lucifers krafter, svartmager och onda andar. I Hilmas texter kan man se att talet om svartmager och andar som påverkade människor på negativa sätt oroade henne. Hon började till exempel ställa frågor om det fanns någon risk för en själ att bli övermannad av de mörka krafterna.

I en text från 1917, som Hilma kallade *Den svarta boken*, beskrivs en stor konflikt mellan Hilma och väninnan Gusten som handlade om svartmager. Denna konflikt slutade med att de två vännerna bröt kontakten med varandra för alltid. I *Den svarta boken* beskrivs det som att Gusten hade anslutit sig till en sådan falsk mästare. Hilma måste övertyga henne om att det är skadligt att ansluta sig till en svartmager, i annat fall kommer Hilma att misslyckas med att nå sitt eget mål.

Från 1920 anslöt sig Hilma till den grupp som Rudolf Steiner hade avsöndrat från det Teosofiska Samfundet och döpt till Antroposofiska Sällskapet. Där lämnade hon helt sin egen andliga och konstnärliga väg och lät sig i stället influeras av Steiners teorier om färger, målningsteknik och onda andar som han förde fram i rollen som en stor andlig mästare. Steiner, som skyllde världens olyckor på den etablerade naturvetenskapen och menade att han själv var den enda med tillgång till sanningen, skapade verkligen en sådan osund mästarkult som Hilma och Gusten hade stridit om år 1917. Vid samma tid reste Steiner själv runt i Tyskland och argumenterat mot ett demokratiskt styrelseskick för tyskarna och för en totalitär ledare, som naturligtvis skulle vara han själv. Han misslyckades dock med att ta denna roll, den fylldes i stället av Adolf Hitler som fick hjälp med att skriva Mein Kampf av antroposofen Rudolf Hess.

Upphöjelsen och personkulten av Steiner inom antroposofin fortsatte under ledning av hans änka Marie Steiner efter hans död år 1925. Efter år 1930 reser Hilma inte mer till Dornach, men hennes tro på Rudolf Steiner kvarstår oförminskad till hennes död hösten 1944. Under hela 1930-talet vittnar dock hennes dagboksanteckningar om en växande rädsla och förvirring över den politiska utvecklingen i Europa. Hon försöker förstå och hantera sina onda aningar om Hitler och Stalin genom att applicera antroposofiska teorier om nationella andar som Mikael och onda krafter som Lucifer och Ahriman på det framväxande hotet från de totalitära diktaturerna, men dessa förklaringsmodeller ger henne ingen ro i själen utan ökar bara hennes förvirring.

Som en direkt motsvarighet till kulten av den stora mästaren och övermänniskan Steiner inom antroposofin, växer under 1920-talet en kult av mästaren och övermänniskan Hitler fram i resten av Tyskland. Vid nazisternas maktövertagande skyndar sig också de tyska antroposoferna att lyckönska den nye führern, och Marie Steiner vägrar till och med efter krigsslutet att ta avstånd från Hitler och nazismen. Det finns inget i Hilmas efterlämnade texter som på något sätt förbinder henne med nazistiska åsikter och den antroposofiska rörelsens totalitära och radikal-nationalistiska karaktär verkar gå henne helt förbi. Men hon känner tydligen ändå av dessa strömningar på ett omedvetet plan, och jag gissar att den dolda agendan i antroposofins esoteriska avdelning var en av orsakerna till hennes oro under 1930-talet.

FAS II. SKAPA FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR PROJEKTETS FULLBORDAN (1915-2017)

HÅLL VERKET SAMLAT OCH DOLT TILLS TIDEN ÄR INNE ATT AVSLÖJA DET

Under sin livstid upplevde Hilma af Klint att hennes målningar från åren 1906 till 1916 var så kontroversiella att de inte kunde visas för mer än några få personer. Men hon hade en klar bild av att både målningarna och de texter som hade nedtecknats under den långa undervisningstiden tillhörde samma verk, och att de måste hållas samlade för att komma till användning i nästa liv. Därför testamenterade hon verket till sin brorson Erik af Klint, med kravet att det skulle hållas samlat och inte fick visas förrän tidigast 20 år efter hennes död.

PRESENTERA VERKET NÄR TIDEN ÄR INNE

Familjen af Klint hade hållit verket samlat och dolt, precis som Hilma hade önskat. Men under 1970-talet arbetade Erik af Klint med att katalogisera verket och därmed började en flera år lång process för att det skulle kunna visas upp. År 1986 visades för första gången några av Hilmas målningar för allmänheten. När Gurli Lindén sedan kom i kontakt med Hilmas verk och fick veta att det fanns en mängd textmaterial med samband med målningarna, kände hon en kallelse att se till att dessa texter blev utgivna i boken *Vägen till Templet*.

De fem kvinnorna i Stockholm fick alltså ta emot en mycket långvarig och fantastiskt konsekvent och sammanhållen undervisning från den andliga världen under cirka tio år. Men det var verkligen inte lätt att förstå vad denna undervisning syftade till, trots att de höga lärarna försökte säga det gång på gång och på olika sätt. Det hela var, precis som kvinnorna fick veta, endast en förberedande undervisning. Budskapet skulle genomlevas i nästa liv genom egna direkta erfarenheter, och då skulle de abstrakta symboler som kvinnorna fått ta emot förvandlas till levande verklighet.

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA FÖRUTSÄTTNINGAR

Under de hundra år som har gått sedan projektets första fas avslutades har mänskligheten fått ta del av vetenskapliga och tekniska genombrott i en takt som helt saknar motstycke i historien. För att bli fullständigt medvetna behöver vi både kunskap om vårt universums och vår egen materiella tillvaro, vilket vi får genom den vanliga vetenskapen, och om vårt universums och vår egen andliga verklighet, vilket förs fram genom de Höga Mästarnas projekt.

VETENSKAPLIGA UPPTÄCKTER OM VÅRT FYSISKA UNIVERSUM

År 1915, ungefär samtidigt som Hilma af Klint avslutade skapandet av sitt centrala verk, publicerade Albert Einstein den allmänna relativitetsteorin. Denna postulerar att närvaron av massa och energi kröker rummet, och att denna krökning påverkar fria partiklars banor och även ljusets bana. Den allmänna relativitetsteorin förutsade existensen av svarta hål och av rumtiden. Einsteins arbete har bland annat använts för att skapa nya modeller för universums evolution. Hans teorier har sedan bekräftats genom forskning som har möjliggjorts genom tekniska lösningar, som till exempel Hubbleteleskopet som hittat bevis för svarta hål och LIGO som detekterat gravitationsvågor som bevisar att rumtiden är ett eget objekt.

Under de senaste decennierna har vi också fått bevis för Big Bang genom upptäckten av den kosmiska bakgrundsstrålningen, samt upptäckt existensen av mörk materia och energi, även om vi inte förstår vad det är. Vi har även ökat vår kunskap om solsystemet genom direkta observationer, t.ex. har vi kunnat se detaljer i Saturnus ringar genom bilder från rymdsonderna Voyager I och Cassini.

VETENSKAPLIGA UPPTÄCKTER OM VÅR EGEN BIOLOGI

Genom framstegen i genetik, möjliggjorda genom upptäckten och ”avkodningen” av vår och andra organismers DNA, förstår vi numera hur livet på jorden har uppkommit från en enda urcell och utvecklats fram till idag.

TEKNISKA FRAMSTEG INOM INFORMATIONSHANTERING

PERSONDATORER OCH PROGRAMVAROR FÖR INFORMATIONSHANTERING

När persondatorer och program för att hantera information blev tillgängliga på 1980-talet startade en revolution som t.ex. har gjort det möjligt för mig att bearbeta och strukturera de mängder av text som jag har producerat i arbetet med de Höga Mästarnas projekt från 1999 och framåt. Dessa verktyg har varit helt nödvändiga för att arbetet med det kunskapsgenombrott som är syftet med projektet skulle vara möjligt.

ÅTKOMST OCH SPRIDNING AV INFORMATION

Utan de sökmöjligheter och den informationsspridning som har skapats genom internet hade till exempel inte sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen kunnat upptäckas och föras fram i de Höga Mästarnas projekt.

FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR ATT SANNINGEN OM TANAK, BIBELN OCH KORANEN SKALL KUNNA UPPTÄCKAS

Men det krävdes också att en mängd andra förutsättningar skulle skapas för att sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen skulle kunna upptäckas i vår tid.

LÅT FÖRLAGAN TILL TANAK BEVARAS I ALEXANDRIA

Förlagan till Tanak var den historia som skapades i Alexandria runt år 160 fvt för att understödja mackabéernas kamp för att erövra ett eget rike med centrum i Jerusalem. Om denna historia hade försvunnit omedelbart när Tanak hade skapats hade det inte varit möjligt att förstå vilka som hade skapat Tanak och varför.

LÅT TEMPELBIBLIOTEKET OCH JAHADS TEXTER GÖMMAS I QUMRAN VID DÖDA HAVET

Sicarierna, den dominerande falangen inom den judiska rörelse som bland annat kallades jahad och chrestiani, gömde undan både sina egna och alla böcker från tempelbiblioteket i Jerusalem inför det stora kriget mot romarna år 66. Om inte detta hade skett hade det varit omöjligt att förstå att Jesajas profetia skrevs efter Karthagos förstörelse och att jahad var de ursprungliga kristna.

LÅT FÖRLAGAN TILL TANAK INGÅ I TIBERIUS ALEXANDERS JUDISKA HISTORIA

När Tiberius Alexander skrev historien om det judiska kriget (War) och satte samman en heltäckande historia om det judiska riket (Antiquities) införlivade han också förlagan till Tanak i Antiquities kapitel I-XII. Om han inte hade gjort det hade förlagan till Tanak försvunnit med alla andra böcker från Alexandria, och det hade inte varit möjligt att förstå vilka som hade skapat Tanak och varför.

LÅT TIBERIUS ALEXANDERS BIBLIOTEK BEVARAS INOM DEN ROMERSKA KYRKAN

Kejsar Hadrianus använde först Tiberius Alexanders böcker för att i Josephus namn föra fram romarnas syn på orsaken till det judiska kriget och att Vespasianus hade varit den Messias som de fundamentalistiska judarna stred för att bereda vägen för. I nästa steg använde Hadrianus sig av Tiberius Alexanders böcker när han skapade sitt evangelium om Jesus riktat till de judiska messianska upprorsmännen, och därför kom Tiberius Alexanders böcker att bevaras under Josephus namn i den romerska kyrkan.

LÅT HADRIANUS URSPRUNGLIGA EVANGELIUM BEVARAS UNDER NAMNET DIATESSARON

När Irenaeus hade delat upp Hadrianus evangelium i fyra delar, lät den romerska kyrkan så småningom samla in och förstöra alla kopior av Hadrianus ursprungliga evangelium som man fann. Om inte Hadrianus evangelium hade bevarats under namnet Diatessaron hade man aldrig kunnat bevisa att det hade funnits ett enda evangelium innan de fyra nuvarande evangelierna skapades.

LÅT IRENAEUS FÖRSTA VERSION AV APOSTLAGÄRNINGARNA BEVARAS I LYON

Om inte en tidig version av Irenaeus Apostlagärningar hade bevarats i Lyon hade det inte varit möjligt att vara säker på att det var just Irenaeus som skapade Apostlagärningarna.

LÅT GNOSTISKA TEXTER GÖMMAS I NAG HAMMADI

Om inte någon hade gömt texter som den romerska kyrkan förbjudit och dömt till förstörelse i Nag Hammadi, hade vi aldrig vetat vad gnostiska kristna som Valentinus hade fört fram. Då hade vi aldrig heller kunnat se att Irenaeus kidnappade gnostiska texter som han själv fördömde som kätterska och införlivade dem i epistlarna i Nya Testamentet.

UPPTÄCK OCH DECHIFFRERA SUMERISKA OCH BABYLONISKA TEXTER

Genom att man under 1800- och 1900-talet utförde arkeologiska utgrävningar och dechiffrerade sumeriska och babyloniska kilskriftstexter kunde sumeriska och babyloniska myter och Hammurabis lag åter bli kända. Detta var en förutsättning för att förstå varifrån t.ex. Mose lagar och olika berättelser i Tanak/GT egentligen härstammade.

LÅT TEXTERNA I NAG HAMMADI UPPTÄCKAS OCH PUBLICERAS

Om inte texterna i Nag Hammadi hade upptäckts 1945 och gjorts tillgängliga för världen hade inte sanningen om Nya Testamentets tillkomst kunnat upptäckas i vår tid.

LÅT DÖDAHAVSRULLARNA I QUMRAN UPPTÄCKAS OCH PUBLICERAS

Om inte texterna i Qumran hade upptäckts 1947 och gjorts tillgängliga för världen hade inte sanningen om Tanaks tillkomst, och jahads roll som de första kristna och deras texters betydelse för det kristna evangeliet kunnat upptäckas i vår tid.

UTVECKLING AV MENTALA FÖRUTSÄTTNINGAR

Det har skett väldigt mycket med våra egna mentala förutsättningar sedan de andliga lärarna började sin undervisning till de fem kvinnorna i Stockholm år 1896. Visserligen hade man i slutet av 1800-talet börjat diskutera kristendomens sanna kärna i vissa kretsar och visserligen var Hilma af Klint öppen för alternativa andliga läror genom sitt medlemskap i det Teosofiska Samfundet, men det är samtidigt lätt att se i deras anteckningar att hon och de andra fyra kvinnorna var fast förankrade i sin tids världsbild, till exempel i sin syn på kristendomen. Hilma gick också igenom Moseböckerna i Bibeln och kom fram till att de innehöll andliga sanningar.

Den utveckling som skedde under 1900-talet innebar inte bara stora genombrott i vetenskapligt hänseende utan vi har i Sverige också fått vidgade vyer till exempel vad gäller jämställdhet mellan kvinnor och män, jämställdhet mellan olika raser, jämställdhet mellan olika samhällsklasser etc. Andra exempel är spridningen av österländska filosofer och andliga träningsmetoder i väst och framförallt den kristna kyrkans starkt minskade makt i samhället som har gett ändrade inställningar till andlighet. Dessa ändrade mentala förutsättningar var viktiga för att min egen utveckling skulle kunna ske, men det innebar inte att det inte krävdes ytterligare genomgripande arbete på det mentala planet för att det hela skulle fullbordas.

FAS III. PROJEKTETS FULLBORDAN I DET HÄR LIVET (1999-2017)

Jag föddes år 1957 i ett jordbrukarhem i en liten by i Västerbottens inland och upplevde en mycket trygg och kärleksfull barndom. Eftersom den närmaste gymnasieskolan låg åtta mil bort flyttade jag hemifrån direkt efter grundskolan. Jag träffade min man tidigt och vi flyttade till Linköping där jag utbildade mig till civilingenjör och vårt första barn föddes. Efter mina avslutade studier flyttade familjen till en förort till Stockholm där ytterligare två barn föddes. Jag kom redan från början att arbeta inom IT-branschen där jag också har haft min yrkesverksamhet förlagd fram till idag.

Varken jag själv eller någon annan kunde förutse det genombrott på det andliga området som jag fick uppleva, jag hade tvärtom hållit mig borta från både den etablerade religionen och allt som hade med New Age att göra. Men med facit i hand kan jag se att det fanns vissa förebud. Jag hade till exempel som litet barn haft drömmar som jag nu i efterhand förstår härstammade från ett tidigare liv i ett pythagoreiskt brödraskap och jag hade haft vissa upplevelser av att medvetandet lämnade kroppen under sömnen. Men jag hade ändå ingen känsla av att jag skulle vara något mer än just den person som lever i just den här kroppen i just den här tiden. Det enda som skilde mig från mina anhöriga och kamrater var egentligen min oerhörda läshunger. Jag läste kopiösa mängder med böcker som jag främst lånade på bibliotek. Under högstadietiden kunde det röra sig om 5-6 skönlitterära böcker eller mer per vecka, förutom det vanliga skolarbetet. Min läshunger hade ingen speciell inriktning, det handlade om ett mycket starkt och grundläggande behov av böcker och läsning som jag egentligen aldrig reflekterade över. Idag förstår jag detta kopiösa läsande som både en effekt av min själs grundläggande inriktning, som hade skapts genom många liv i sammanhang där böcker varit viktiga, och som ett sätt att snabbt lära mig att förstå världen och mig själv i det här livet.

Min egen roll i projektet aktiverades helt plötsligt i samband med ett mycket starkt andligt genombrott i augusti 1999. Vid den tiden var visserligen både projektet, planen och mina egna uppgifter helt okända för mig, men gradvis blev jag medveten om att det fanns en okänd plan, att Hilma af Klint hade varit min förra inkarnation och att det arbete som hade påbörjats i hennes liv nu fortsatte i mitt liv.

Under de år som har gått sedan dess har jag fått uppleva fullbordan av det mysterium som Hilma af Klint och hennes vänner fick undervisning om, och jag har också fått ta emot direkta andliga kommunikationer som bl.a. har dokumenterats i *Meddelanden från mina lärare* och *Texten från de Höga Mästarna*. Efter min andliga fullbordan fortsatte arbetet med att dokumentera mina upplevelser och med att försöka förstå de mysteriefilosofier som har utplånats genom kristendomens maktinnehav. Jag fick också arbeta med att försöka gräva fram sanningen om vilka som egentligen skapade Bibeln och varför de gjorde det. Mitt arbete dokumenterades i ett antal böcker varav de senaste finns publicerade på min *webbplats*.[1]

De stora stegen i projektets genomförande i det här livet har varit följande.

- Utvecklingens start i augusti 1999 med ett stort andligt genombrott och att jag blev medveten om att det fanns en plan, även om den inledningsvis var helt dold för mig.
- Att Hilma af Klints texter och målningar gjordes tillgängliga för mig vid millenniumskiftet.
- Att jag fick ta emot Texten från de Höga Mästarna hösten 2001.

[1] www.kunskapskonsult.com

- Att jag fick genomleva och dokumentera de allra sista stegen i den andliga evolutionen under åren 1999 till 2003.
- Att ett levande exempel på evolutionens fullbordan, som visade sig vara det universella Självets, buddhans, medvetandegörande, skapades sommaren 2003.
- Att jag har fick dokumentera sambandet mellan andens och materiens evolution.
- Att ett bevis för de Höga Mästarnas existens och ledning har skapats genom mina upplevelser.
- Att ett bevis för reinkarnation och en undervisning om vad karma är har skapats genom mina upplevelser.
- Att jag fick arbeta med att upptäcka och dokumentera sanningen om vilka som egentligen skapade Tanak, Bibeln och Koranen från hösten 2003 och under flera år framåt.
- Att jag har fått uppleva hur kärleken har öppnat dörren till Andens rike.
- Att den nya kunskapen har börjat spridas genom min webbplats på internet.

FÖRVERKLIGANDE AV DE HÖGAS UNDERVISNING OCH PROFETIOR FRÅN DET FÖRRA LIVET

Genom mina upplevelser i det här livet har den undervisning som förmedlades till Hilma af Klint och hennes vänner i det förra livet blivit till levande verklighet. Jag har fått uppleva evolutionens sista steg och dess fullbordan, precis som de Högas profetior förutsade. Jag har genom mina texter fått bidra till syftet med projektet, som var att förmedla kunskap till mänskligheten om:

- Att allt är ett, att människans sanna själv är en del av det gudomliga som är en kärlekskraft som genomsyrar allt.
- De Höga Mästarnas existens och ledning.
- Andens och materiens gemensamma evolution.
- Evolutionens fullbordan som innebär ett återuppstigande och en slutlig fullkomning.
- Reinkarnation och karma.
- Förverkligandet av himmelriket på jorden och brödraskapet, eftersom vi alla är delar av samma gudomliga liv.
- Sanningen som gömmer sig bakom den kristna läran.

FÖRVERKLIGANDE AV HILMA AF KLINTS PROFETIOR OCH MÅLNINGAR

Precis som det förutsades till Hilma fick hon återfödas i mitt liv och fortsätta arbetet i sin nästa inkarnation. Den undervisning som hon tog emot har som förutsagt blivit en lykta som ständigt har lett mig framåt när undervisningen har förverkligats i mitt liv. Hilmas bilder har manifesterats i mina upplevelser och bilderna har, som förutsagt, förklarat färgerna på den nya läran (se illustrationer i den här boken och på min *webbplats* samt en korsreferens i Bilaga II). Jag har också fått fortsätta och avsluta Hilmas kamp med dualproblematiken samt med destruktiva mästarkulter och Bibeln, vilket utgör ytterligare en illustration till vad karma egentligen är.

Resten av den här boken innehåller en beskrivning av de resultat från de Höga Mästarnas projekt som har skapats i det här livet.

ETT EXEMPEL PÅ EVOLUTIONENS FULLBORDAN

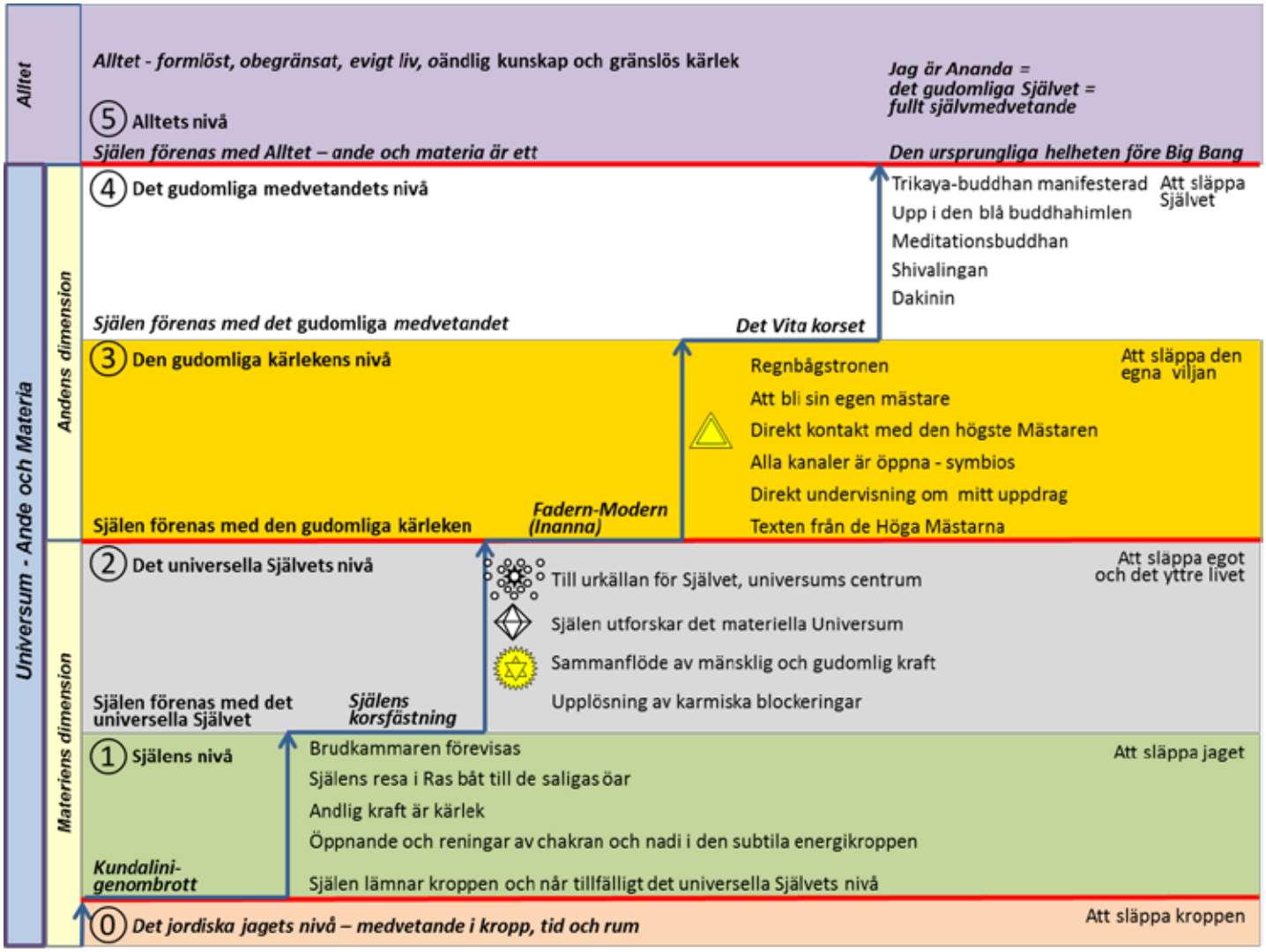

Evolutionens fullbordan 1999 - 2003

Den utveckling som jag upplevde från augusti 1999 och fram till sommaren 2003 visade sig så småningom innebära att jag fick uppleva evolutionens fullbordan. Jag har dokumenterat denna andliga utveckling i boken Fullbordan. Precis som det hade beskrivits i undervisningen till de fem kvinnorna i Stockholm hundra år tidigare (s 18), tog sig evolutionens sista steg formen av ett återuppstigande genom nivå efter nivå. Fast jag hade förstås ingen aning om de Högas undervisning när det hela startade.

STARTEN PÅ DET JORDISKA JAGETS NIVÅ

När min andliga utveckling startade var mitt medvetande fast förankrat på det jordiska jagets nivå. Det hela började i augusti 1999 när jag deltog i en tvådagarskurs i qigong. Redan under de här två första dagarna fick jag en helt ny medvetenhet om andlig kraft. Under kursen upplevde jag en stor harmoni, det kändes som om vi alla var insvepta i ett gyllene ljus, det kändes som om jag hörde ”sfärernas musik”, även om dessa företeelser inte var helt medvetna. Vid något tillfälle var det också en konstig ljusstråle som envist sökte mig. Någon gång under den andra kursdagen hörde jag plötsligt en kvinnlig röst inom mig som sa ”du får fortsätta från den nivå där du slutade”. Jag blev lite förvirrad, jag kände mig verk-

ligen som en nybörjare i träningen och jag förstod inte alls vad detta betydde. Samma natt fick jag en mycket stark initieringsdröm.

INITIERING - MÅLET ÄR TRANSCENDENS

Hilma af Klint, Serie US, Grupp 8 nr 3

Söndag 15/8 1999.

På natten hade jag en underbar dröm. Jag drömde att jag gjorde Lyft upp Qi och det började abrupt med den sista gången man lyfter armarna över huvudet med händerna ihop. Jag upplevde att jag var i en katedral där allt badade i ett gyllene ljus, på samma gång skapades katedralen av Lyft upp Qi. Rörelserna var inte bara ”gymnastik” utan en lovsång till en högre kraft. Samtidigt fanns det också en känsla av att det var en rymdraket, att kraften gjorde att den lyfte och lämnade jorden. Drömmen och känslan i den var absolut unik för mig. Jag vaknade och i samma ögonblick hörde jag en röst i mitt huvud som sade: ”Det som är bra för kroppen är bra för Qi och det som är bra för Qi är bra för kroppen.” Detta kändes mycket sant och viktigt, man behöver inte bestämma om man skall träna kropp eller Qi, allt hänger ihop!

Jag somnade och vaknade igen av en hemskt besvärlig magkatarrsmärta, jag mådde illa till kräkgränsen och var helt genomsvettig. Verkligen tvära kast! Jag tolkade detta som att jag måste kämpa och träna och inte tro på lätta lösningar, motivationen stärktes. Ett minne från kursen: en gång när H som var ledare passerade mig, kände jag att han var omgiven av ett kraftfält på ca en tum runt hela kroppen. Det liksom ”frasade” till när han var på ca 0,5 m avstånd. Undrar om han alltid har detta, har alla som tränar qigong det? Har inte märkt något hos de andra, och faktiskt inte på H heller vid andra tillfällen.

Senare samma vecka deltog jag i en gemensam qigongträning och när vi tränade fick jag en ut-ur-kroppen-upplevelse. Plötsligt var jag uppe under taket, högt uppe över min egen högra axel. Jag såg alla människorna i rummet men inte som de vanligtvis ser ut, utan nu var alla som stora ovaler av energi. De ”vanliga” deltagarna var gråaktiga men alla lärarna som stod i raden längst bak hade ett starkare och ljusare sken. Mellan dem fanns någon sorts slangar eller trådar, och jag såg att ”min” slang var vit, platt och livlös. Jag visste att den på något sätt var tom, att kontakten inte var som den skulle.

Kraften var enormt stark, jag kände det i ming-men (en punkt på ryggraden, i korsryggen), och jag kände också en stark kontakt med de tre manliga qigonglärarna. Plötsligt kom jag in i ett helt tomt ”mentalt” rum. Det var som om jag var i ett annat universum, men jag kände mig inte rädd utan var tvärtom svagt road, jag visste att jag varit där förr. Visst kände jag mig fumlig och osäker men jag hade ändå en viss auktoritet, kände att jag ledde det hela på något sätt. Framförallt hade jag en stark känsla av att stå ”över” det som hände, jag var inte oengagerad men på något sätt känslomässigt lugn eller fri. Nu idag, efter att ha upplevt många olika medvetandetillstånd, förstår jag att jag fördes till det universella sinnets nivå. Denna nivå beskrivs som tomhet och kallas shunyata inom buddhismen. Någon tid efter denna starka upplevelse insåg jag att det jag hade upplevt var ett kundalinigenombrott.

DET FÖRSTA ÅRET - KÄRLEK, KRAFT, RENING OCH LÄKNING PÅ SJÄLENS NIVÅ

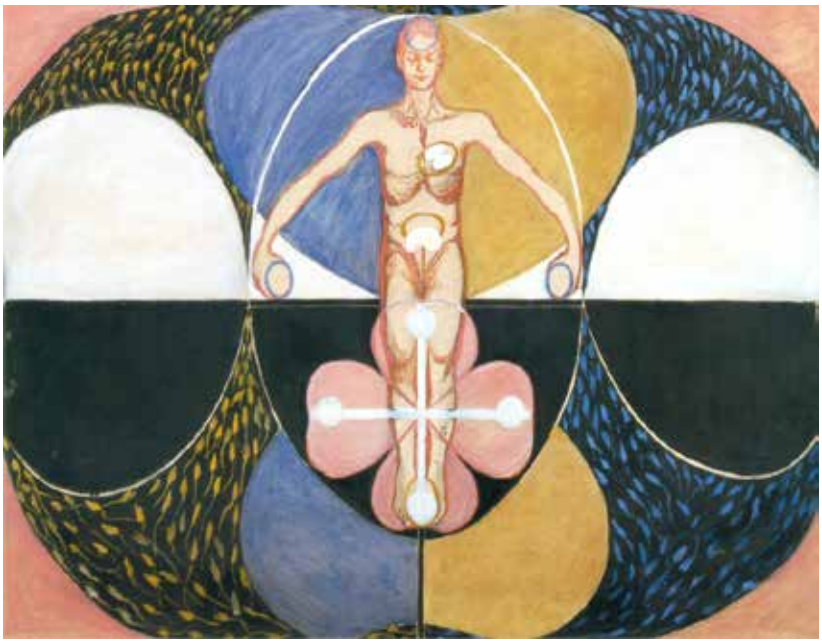

Hilma af Klint, Evolutionen nr 11

Någon av dagarna under denna första vecka vaknade jag på morgonen och min första medvetna tanke var insikten att jag hade fått tillgång till qigongen. Jag kände en stor glädje över att jag skulle få kliva upp och träna qigong. I samma ögonblick var det som om ett barn vände sig i min kropp. Det var samma känsla som när ett sjumånaders foster vänder sig i livmodern. Bortsett från att jag naturligtvis inte var gravid, fick jag också ett ”meddelande” från denna varelse i mig, en delad glädje över detta att få träna qigong. Jag hade aldrig tidigare haft någon känsla av att det skulle bo någon ”annan” i min kropp, men idag vet jag att det var första gången som jag medvetet kände av min själ eller ande.

En dag skulle jag leta efter information i en gammal programmeringsmanual. När jag öppnade den ramlade det ut en graviditetssnurra, ett hjälpmedel som används på mödravårdscentraler för att bestämma förlossningsdatum. Den var helt ny, texten var på finska, och jag har själv ingen som helst naturlig eller logisk förklaring till hur den kunnat hamna där. Jag kände en häftig avsmak och kastade den i papperskorgen, men ångrade mig och tog upp den igen efter en stund. Jag förstod att någon skulle få ett barn och hoppades att det inte var jag!

Även om jag inte förstod det när det hände innebar upplevelsen av det starka kundalinigenombrottet att mitt medvetande hade förflyttats från den fysiska kroppen och det personliga jaget till själens, och därmed också energikroppens, område. Energikroppen är den subtila kropp som beskrivs i vissa österländska filosofier och jag upplevde mycket

konkret hur den var förbunden med den fysiska kroppen men samtidigt sträckte sig utanför denna. Energikroppen är bärare av karmiska blockeringar som har skapats av negativa upplevelser under olika liv och som själen inte har förmått hantera. Jag upplevde helt konkret energikroppen med sina kanaler och blockeringar, och hur den ökande andliga kraft som jag tog emot verkade på energikroppens område. Under hösten 1999 upplevde jag också ganska dramatiskt att en stor blockering som fanns i den centrala qi-kanalen började röra på sig.

Fredag 1/10-99.

Jaha, så var det fredag igen… Åkte in till qigong-träningen i går som vanligt. Ambivalent som vanligt... Släpade mig över bron, fötterna var som blytyngder. Fick ångest (som vanligt) när vi började träningen, i och för sig starkare än vanligt men som tur inte så hemskt som första gången. Svetten rann i alla fall ner efter kroppen i ”strömmar”, hjärtat dunkade och jag var jättespänd. Kände att jag inte skulle ha klarat det om L eller C-a rört vid mig eller pratat med mig vid korrigeringen, och som tur var gjorde de inte det heller. Sista gången vi körde Lyft upp Qi var jag helt ”tom” och kall. Kunde lika gärna ha stått och diskat, ingen känsla alls. Så tränade vi La Qi och satte oss för Qi-reglering. Till skillnad från alla andra gånger började L tala och rita om förträngningar i energikanalerna och hur det tränger på när man får mer Qi för att till slut öppna upp. Jag var inte speciellt engagerad, lyssnade halvt förströtт.

Så skulle vi få Qi-reglering. När rösten på bandet började med huvudet var jag inte alls med. Det brukar inte vara något problem att slappna av men nu var jag helt spänd och hörde knappt vad han sa på bandet, jag var som i en dimma. När han sedan sa ”relax all internal organs” så fick jag liksom en ”spark” i mellangärdet samtidigt som det stack som om jag fått en kniv rakt in i magen. Handen flög upp till magen och tårar bröt fram. Min tanke var ”nu fick jag ett brustet magsår”. Det gjorde ont och jag mådde illa men när Qi-regleringen var över kunde jag i alla fall resa mig upp och hjälpa till att plocka fram bord och stolar. Smärtan gick väl över men jag mådde illa hela vägen hem.

… Hoppas det var en blockering som släppte och att jag slipper må så dåligt på träningarna. Men skulle det inte vara över får man väl kämpa på… Har ju betalt för den här terminen. Fast egentligen vet jag att det handlade om en blockering som släppte, denna känsla har jag aldrig känt förr. Otroligt vad kroppen/psyket kämpade emot. Zhineng Qigong är ju otroligt effektivt för egenträning. Men en sådan effekt som jag fått får man ju inte på egen hand. Jag förstår nu vad vi hjälper varandra med. Vår samlade Qi-kraft hjälper oss alla, vi kan inte få samma resultat på egen hand. Jag är också imponerad av hur professionella lärarna är. L såg tydligen att det var dags för mig, den där föreläsningen kom ju helt rätt.

När vi gjorde Qi-regleringen och började med att slappna av huvudet kändes det som om jag inte hade något huvud, inte hade någon kropp. Jag var utanför mig själv. Och den där ”sparken” i mellangärdet kändes egentligen som om jag var utanför mig själv och boxade till mig själv, samtidigt som jag återvände till kroppen i exakt samma ögonblick. Det här gjorde att en stor vass ”sten”, den kändes som en stor kantig bit marmor, lossnade i mellangärdet och började röra sig neråt i en trång kanal. De vassa kanterna skrapade mot väggarna på vägen ner. Men den verkade fastna igen en bit ner.

Visst pratar man om blockeringar och kanaler, men den här upplevelsen bevisade helt klart för mig att vi verkligen har dessa kanaler i kroppen och att det finns förkalkningar eller blockeringar i dem som påverkar vår fysiska och psykiska hälsa. Den här stenen kändes så konkret så jag tyckte verkligen att den borde ha kunnat ses på röntgen, och ändå visste jag att den inte var fysisk. Och att den var så vass och kantig gav mig intrycket att det var mycket sorg och smärta som kapslats in. Det skulle ta lång tid att lösa upp den där stora blockeringen. Idag vet jag att det som gjorde sig påmint som en stor, hård, vass ”kristall” var en samling av karmiska blockeringar som jag hade samlat på mig genom många liv. Senare under min utveckling skedde ett stort arbete med att lösa upp dessa karmiska blockeringar.

VI ÄR SAMLADE IGEN VAD ÄR VÅR UPPGIFT DEN HÄR GÅNGEN?

Jag fick en stark känsla av att jag ”kände igen” vissa i qigonggruppen från tidigare liv och att vi hade samlats igen för att slutföra någon uppgift.

Fredag 8/10-99.

Träningen i går gick i alla fall ”bättre” än förra torsdagen. Min ångest verkar faktiskt ha försvunnit! Var däremot väldigt spänd under andra omgången av Lyft upp Qi och sista La Qi. Värjer mig mot eventuella obehagliga överraskningar, förhoppningsvis släpper väl detta så småningom också. Antar att inget händer om jag inte är redo och öppnar mig. Känner inte samma ”rapport” med L, kanske beroende på att jag inte är lika sökande längre. Vet inte om han mår riktigt bra heller, kanske påverkas vi alla.

Den killen som jag tyckte jag ”kände igen” i torsdags var med i går också. Är säker på att han är ”den yngste”. Helt plötsligt när vi skulle ha paus kom han fram mot mig med ett otroligt sökande och ganska förtvivlat uttryck i ansiktet. Jag blev så för förvånad, kunde inte alls ta emot honom. Usch, jag har jättedåligt samvete för det. Men jag känner mig ju som nybörjare, konstigt att han sökte mig. Får ”kolla av” honom lite nästa gång.

När vi höll på och korrigerade kom L förbi och hon som jag jobbade ihop med frågade ”hur petig ska man vara”. ”Var gärna petig men hon kan det här nu” svarade han. Otroligt att få ett sådant erkännande! I och för sig känns det ju inte riktigt som att jag kan eftersom jag blir så spänd på träningarna. Kan, kan jag väl i så mån att jag får ner mycket kraft till och från, men det är ju inget jag själv ”rår för” utan en gåva någon annanstans ifrån. Underbart att ha funnit Qigong som ett verktyg att förverkliga detta.

Överhuvudtaget kan jag inte uppskatta denna otroliga gåva på rätt sätt, antagligen är det för ofattbart. De upplevelser jag haft under dessa veckor kommer de flesta inte ens i närheten av. Jag har ju fått bekräftat en massa som jag känt, men inte funnit någon som helst bekräftelse på i den tillvaro vi har här och nu. Att veta att vi får komma tillbaka och fortsätta vårt arbete tillsammans ger en otrolig styrka och ett lugn. Döden är bara en tillfällig paus, inget att sörja över om man fått slutföra sin uppgift denna gång.

Undrar vad vår uppgift är nu, det bör ju närma sig eftersom vi tydligen är samlade alla åtta! (8 är faktiskt ¥ stående har aldrig tänkt på det.) Både Mr S och L pratade ju i veckan om att qigong börjar spridas, att fler och fler känner igen ordet och vill veta mer. Jag har ju också denna starka känsla. Kanske handlar uppgiften helt enkelt om att sprida qigong? De andra är ju redan i full verksamhet.

ÖVERFÖRING AV KRAFT FRÅN EN GAMMAL MÄSTARE

Den process som hade startat kännetecknades av influenser och påverkan från mycket starka andliga krafter. Jag drömde bland annat om en gammal kinesisk mästare som förde över kraft till mig i form av en grön, slingrande ”orm”.

Onsdag 20/10-99.

Drömde en märklig dröm. Jag var på en qigong-föreläsning. Föreläsaren såg ut som en ”klassisk” gammal kines med hakskägg, mager och rynkig, fast mycket vital. Plötsligt gick han bort och släckte ljuset, i samma stund kände jag hur han ”samlade kraft” och plötsligt tändes ett rött ljus till vänster om publiken. När jag riktade blicken dit såg jag hur ”något” materialiserades i dunklet. Det var en grön, glödande, slingrande form, lite som en drakslinga som pulserade och rörde sig. Jag fick ”panik” och försökte slå undan det samtidigt som jag skrek. Plötsligt tändes ljuset. De andra i publiken satt helt lugnt. Tydligen hade de varken sett eller hört något, inte ens märkt att ljuset släcktes. Jag fick ”veta” i drömmen att det var Qi jag sett. I drömmen hade jag också känslan av att den där "draken" skulle försöka komma in i mig på något sätt. Jag var panikslagen.

Jag fick också undervisning om nätterna från andliga krafter som bland annat hjälpte mig framåt med min qigongträning. När jag drabbades av en allvarlig infektion fick jag, i en

annan dimension, besök av några gamla tibetanska läkare som tydligen kontrollerade att inget allvarligt skulle hända mig.

Det är i efterhand mycket tydligt hur alla krafttillskott från den andliga världen drev på min utveckling och bidrog till att olika slags blockeringar började lösas upp. Jag kände redan från början att krafttillskotten tryckte på och intensifierade vissa problem som jag hade. Bland annat blev den magkatarr som jag led av plötsligt mycket sämre och jag kunde varken tåla kött, kaffe eller alkohol. Men kraften verkade också läkande genom att de blockeringar som var orsaker till mina problem började lösas upp. Magen läkte, mina allergier försvann och problem med rygg och nacke blev betydligt mindre.

Effekten av mitt andliga genombrott blev alltså reningar på olika nivåer och att olika slags blockeringar började lösas upp. Den kraft som verkade tog sig bland annat uttryck i extremt starka värmefenomen och i efterhand kan jag se att dessa fenomen var det som kallas tummo, ungefär ”inre hetta”, i den tibetanska buddhismen. Utvecklandet av tummo är en effekt av de högre stadierna av andlig träning i dessa traditioner, och är förbundet med metoder för att påverka den subtila energikroppen med dess energikanaler och energiflöden. Min förmåga att uppfatta andlig kraft, som hade öppnats upp så oväntat under den första qigongkursen, utvecklades snabbt.

Torsdag 28/10-99.

Träningen har utvecklats fantastiskt sedan kursen. Eftersom jag kan slappna av bättre kommer helt nya nyanser fram. Vid den första träningen ”såg” jag ju att vi består av ”något” utanför kroppen. Vi såg ju ut som energifält.

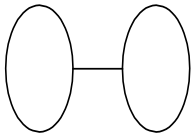

Det verkar som om det sköna i träningen delvis kommer från massage av detta energifält? La Qi, ja där har det ju verkligen hänt något…

Onsdag 3/11-99.

Läste Tao Te Ching och Chuang Tzu. Fick låna en engelsk version av en kille på jobbet. Det kändes lite ”olovligt” att läsa den, var tveksam om det verkligen var dags. Men jag hade väl inte fått den om det inte hade varit dags nu. En fantastisk känsla att läsa en 3000-årig helig skrift och känna att den talar till mig i klartext. Kan ju vara ett tecken på psykisk störning, men jag känner mig i bra känslomässig balans för övrigt…

Tänk att få ingå i en tradition som fortlevt så länge. Ofattbart att de gamla förstod så mycket mer än man gör idag. Känns dock tråkigt att tecknen tyder på att vi står inför någon typ av kris, det vet vi väl i och för sig redan, men vi vägrar ju att se sanningen i vitögat.

Jag har i alla fall fått en helt annan världsbild i och med att jag vet att Qi och Tao existerar. Den stora massan, ett vibrerande, levande något. Planen, jag har ju alltid känt den, men nu tycker jag att jag fått bekräftelse, allt som har lett hit, i så många år. Drömmar och händelser har styrt mot detta, kanske redan innan jag kom hit i det här livet. På ett sätt är det så otroligt att vi lyckades träffas här, på ett annat sätt är det så enkelt och självklart. Om man inte kämpar emot sker det som skall ske.

Hilma af Klint, De tio största nr 6

Jag såg en anmälning av Liljevalchs millennium-utställning med Hilma af Klints verk i Aftonbladet och bestämde mig omedelbart för att gå på den. Det var något helt okaraktäristiskt för mig. Men i artikeln fanns en bild på en av Hilma af Klints målningar, Serie WU/Rosen. De stora figurmålningarna nr 1 (s 274). När jag såg den visste jag intuitivt vad hela utställningen skulle innehålla. Utställningen var verkligen början på ett nytt skede. Jag kände den starka kraften som utstrålades från målningarna och detta, tillsammans med en känsla av att jag redan innan jag kom dit visste vad målningarna skulle innehålla, gjorde att jag fick ett slags sammanbrott som i och för sig bara varade ett par dagar. Det mesta som hänt under hösten hade jag i stort sett bara tryckt ner, framförallt beroende på att jag inte hade någon referensram att sätta in det hela i, och nu kom droppen som fick bägaren att rinna över.

Måndag 8/11-99. *A och jag var på Liljevalchs och såg utställningen med Hilma af Klints målningar. Jag läste en artikel om henne och kände direkt att jag skulle gå på utställningen. Den var otäckt stark, allt jag trodde jag skulle få se fanns där. Lotus, Eros, androgyner, allt jag hittills tror mig förstå. Det som kom efter var dock helt abstrakt (både som konst och "förståelsemässigt"). Konstverken var laddade med kraft, jag blev kraftigt påverkad, mådde illa och kände mig svimfärdig i en av salarna. Jag såg dem inte i rätt ordning, kanske medverkade det till att det inte kändes bra. De sista var annars hoppfulla. Ganska mycket hänvisning till rymden, sjustjärnan osv.*

Mådde psykiskt dåligt i går. Fast jag "visste" blev det ändå en chock att det var de motiven. Plus det inbyggda budskapet. Målningarna var egentligen inte skrämmande. Tror att det var "planen" som skrämde, vad är det som var bestämt att det skulle ske i Stockholm redan för 100 år sedan? Drömde om målningarna, minns att de rosa-gröna hade förvandlats till tredimensionella föremål (se De tio största nr 6 s 36). Det fanns ju "monteringsanvisningar" i målningarna. Drömde om "kalken" som fanns i vissa målningar (se Kunskapens träd nr 1). En sådan placerades i vårt vitrinskåp i biblioteket i min dröm.

Mådde jättedåligt i morse. På hemvägen från min kund började tårarna komma. Storgrät på kontoret. Hade att välja på att åka till psykakuten eller ringa L. Ringde förstås, fast efter ganska stor tvekan. Blev faktiskt lugnare efter samtalet. Fick väl egentligen ingen bekräftelse, men heller inte något riktigt avfärdande. Han bekräftade i och för sig att jag är känsligare än många

andra och får starkare reaktioner därigenom. Han tyckte i alla fall att jag skulle fortsätta att träna för att komma igenom snabbare. Och det är väl vad jag kommer att göra, att ge upp känns ju inte som något riktigt alternativ.

Frågan är varför jag är så rädd. Kan vara rädsla för att det begärs något av oss som kommer att bli mycket svårt. Jag blev ju så fruktansvärt panikslagen första träningen. Var det bara att jag kände av den starka kraften, eller finns det något som jag "vet" undermedvetet? Om det bara var kraften har ju den rädslan försvunnit, och i så fall kan denna rädsla bero på något liknande och förhoppningsvis försvinna när det blir "känt". L sa att han inte var rädd längre, och det verkar de andra inte vara heller. Vet de vad som väntar?

MÄSTAREN - EN LUKT AV ULL

Jag upptäckte alltså plötsligt att den plan som jag redan hade anat fanns bakom en "slöja" i mitt omedvetna också fanns i Hilma af Klints tavlor, även om jag naturligtvis inte kunde genomskåda den i detalj just då. Jag kände igen mängder av detaljer i målningarna, som till exempel evighetstecknet som jag av oförklarlig anledning hade börjat fundera på under hösten. Detta tecken återfann jag på många målningar i utställningen.

Jag hade återigen inga normala referenser att ta till för att tolka och förstå det som jag var med om. På ytan var det helt normalt och inte alls kontroversiellt att besöka en konstutställning, men inom mig skapades en stark förvirring. Jag kände helt klart igen målningarna, men jag hade aldrig hört talas om dem eller om konstnären tidigare. Dessutom köpte jag en bok[1] på utställningen som visade sig handla om andliga kontakter som Hilma af Klint och några av hennes väninnor haft med översinnliga väsen för 100 år sedan, och även detta var på något sätt något som jag redan "visste" eller kände igen.

Min förvirring ökade när jag började läsa boken och fick intrycket att den andliga undervisningen hade handlat om en förberedelse för något som skulle ske i framtiden. Jag kände starkt att det var oss det handlade om, att det var den grupp som jag känt igen i qigongen som förberetts då för så länge sedan. Att det handlade om vår uppgift som jag inte förstått vad den bestod i. Och inte förstod jag mer av vad det handlade om nu, men jag hade en så stark känsla av att det var något ödesbestämt som skulle ske.

Dessutom fick jag enormt stark andlig påverkan under nätterna. I drömmarna såg jag dessa tavlor, men de var på något sätt levande och föränderliga, jag kände det som om information fördes över till mig på ett sätt som jag aldrig tidigare varit med om. Inget av detta kunde förstås med ett förnuftigt resonemang, och jag hade inga som helst tankar på att jag kunde ha någon förmåga som kunde förklara det som skedde. Jag samlade i alla fall ihop mig och åkte iväg på ett inplanerat kundmöte på måndag morgon, men på vägen tillbaka till kontoret började den styrka som jag samlat ihop för att kunna möta min kund att rämna. Under resten av dagen hade jag svår ångest och grät. Jag kände mig otroligt hjälplös och förvirrad.

Men underligt nog uppfattade jag också en närvaro som jag kände försökte stärka och hjälpa mig. Under dagen kände jag till och ifrån en stark lukt av ull i mitt arbetsrum, men det fanns inget där som förklarade den lukten. Jag kände det som om någon försökte omfamna och trösta mig. Då förstod jag inte alls vad eller vem det var, men idag förstår jag ju att det var min Mästare som var med mig och stödde mig i denna kris.

Samtalet med L hjälpte mig också, även om jag inte kunde sätta ord på vad det var som jag hade problem med. Han hade ju kontakt med många som fick olika sorters reaktioner av träningen och tolkade väl det jag berättade i ljuset av detta. Men han lyckades ändå förmedla ett visst lugn till mig. Det fanns naturligtvis ett sökande hos mig, jag hoppades un-

---

[1] Gurli Lindén, Vägen till Templet.

dermedvetet att det skulle komma någon som skulle hjälpa mig att förstå vad det var som hände. Jag kände att det fanns en kapacitet hos honom, att han borde kunna möta och förstå mig, men det är klart att han inte kunde det. Jag visste ju inte ens själv vad det var som hände! Men efter det här blev jag ändå på något sätt mer ”hemma” i träningen, jag upplevde en viss trygghet som jag inte känt tidigare under hösten.

MINNEN FRÅN TIDIGARE LIV

Redan under de första veckorna av min process började jag få upp minnen från tidigare liv. I september 1999 hände det vid några tillfällen att jag såg ett vackert svart-vitt marmorgolv framför mig när jag tränade, men det var ganska kortvariga glimtar. Golvet hade ett rutmönster med omväxlande svarta och vita rutor i något som verkade vara marmor. På varje svart ruta fanns en lilja eller liknande i vitt, och på de vita rutorna fanns motsvarande blomma i svart. En torsdag under den gemensamma träningen såg jag det där golvet igen, men nu fortsatte visionen. Jag lyfte blicken och såg en stor bassäng eller sjö till vänster om mig. Den var omgiven av gröna växter, det verkade bl.a. vara palmer. Jag stod i en arkad med vackra pelare och ett stycke framför mig såg jag L i någon slags vit klädnad. Han var överstepräst. Jag hörde en röst som sa ”i Karnak i Thebe, 3000”. Det fanns ett avstånd eller en kyla mellan oss.

Jag hade en känsla av ”3000” betydde att det jag sett var för 3000 år sedan eller att det var 3000 år före Kr. Jag förstod inte alls vad jag sett, jag associerade Thebe med Grekland. Efter en tid slog jag i alla fall upp ordet Karnak och läste att det varit det gamla Egyptens religiösa centrum, och att det hade legat i Thebe. Efter ett tag fick jag höra ordet Thutmosis III gång på gång inom mig. Jag köpte en bok om Egypten och där fanns en karta över hur Karnak sett ut på Thutmosis III tid, och det stämde exakt med det jag sett. Thutmosis III vara farao för ungefär 3400 år sedan.

Under våren 2000 fortsatte de gamla mysteriefilosofierna att tränga fram i mitt medvetande.

Fredag 24/3-2000.

Köpte ”De gnostiska evangelierna” av Elaine Pagels. Väldigt intressant hur kyrkan under de första århundradena skapade en hierarki och rensade ut all ”egen” andlighet. Allt skulle gå via biskop och präster. Allt kvinnligt skulle bort… Dualismen i det gudomliga som fanns hos gnostikerna och i andra religioner förnekades och alla spår utplånades. Det är detta som känns så fel i kristendomen och islam, denna patriarkaliska världsbild. Kände ju ett väldigt obehag när jag läste ”kvinnan tige i församlingen” i Bibeln. Detta verkar tillagt i efterhand? Det fanns tydligen även ett evangelium enligt Maria Magdalena? Måste få tag i skrifterna från Nag Hamadi. Äntligen börjar allt falla på plats och referensen fanns i Hilma af Klint, ”Enheten bortom mångfalden”!

Jag fick samma känsla inför Tao Te Ching, det finns en kunskap som vi antingen har inom oss eller får ”uppifrån”. Denna kraft är inget någon kyrka kan förmedla eller någon kan lära ut. Antingen är man kallad eller inte… Det är också precis så det känns inför qigong-lärarna, de vet, och om man själv är på samma ”våglängd” vet man/känner man igen det/dem…

Det är dessa sanningar som bl.a. finns i Taoismen och hos gnostikerna som skall bryta igenom igen. Efter 2000 år av förslavning! Vi är mogna för detta nu, se bara på de starka New Age-strömningarna. Men HUR? Sker det gradvis, behövs någon ”formalisering”? Alla dogmer leder till förstelning! Men de som söker måste ju ändå få ledning? Att jag hittade mitt sammanhang skedde ju genom något slags beslut/plan uppifrån, räcker det för alla? Sökte efter ”gnostisk” på Internet och kom bl.a. till Rosenkorsorden! I ”Förberedelsetiden” talar de ju om att Hilma varit Rosenkreutzare i tidigare liv! Medeltiden! Inte konstigt att jag var så fascinerad av boken om katharerna i Montaillou.

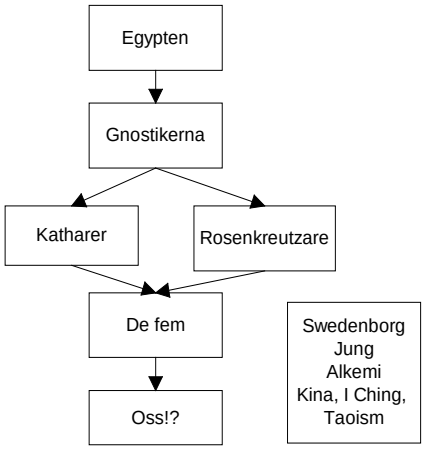

Prata om att ett ljus gick upp!

Kan bara skratta, helt otroligt vad saker faller på plats. Har ju letts steg för steg fram mot denna nivå av insikt. Undrar vad som döljer sig i nästa vända?

Men inte kan väl Hilma af Klint-utställningen ha kommit till bara för min skull? Hur som helst, den var nästan ett avgörande steg för att jag skulle komma vidare i mitt sökande. Men ändå, utvecklingen hade väl skett inom qigongen hur som helst? Men för mig är det viktigt med detta band bakåt. Det står ju faktiskt i Hilma-böckerna också?

Taoismen hade jag nog funnit ändå, men det är nog viktigt med gränsöverskridandet. Denna kunskap har funnits på många olika håll och i olika tider. Ingen har monopol på sanningen! Sanningen finns inom mig själv, inom var och en av oss!

STÖRST AV ALLT ÄR KÄRLEKEN

Under det första året fick jag insikten att den andliga kraften är ren kärlek och att denna kraft har en renande, utrensande och utvecklande verkan. Denna insikt, att den gudomliga eller andliga kraften är kärlek, var grunden för alla gamla mysteriefilosofier. Med denna insikt följer också förståelsen för att all dualism inom en själv måste balanseras och integreras för att man skall nå en sammansmältning med den högsta gudomliga kraften. Min egen utveckling handlade inledningsvis om att förstå att den andliga kraften är både manlig och kvinnlig, och att man måste respektera båda dessa aspekter och också utveckla och integrera dem i sig själv för att gå framåt i sin andliga utveckling. Jag insåg att den fullkomliga kärleken inte handlar om att äga andra människor eller om fysisk tillfredsställelse.

Den process som startade så abrupt hösten 1999, och som var så kraftfull att jag tidvis kände rädsla och stort motstånd men också blev generad och kände mig ”våldtagen”, insåg jag senare var en tantrisk process. Tantra handlar inte som man ofta tror här i västvärlden om spännande sex, utan om en utveckling som sker med hjälp av andlig kraft och visdom som förmedlas i en direkt relation med ens egna lärare i den andliga dimensionen. Den tantriska processen karaktäriseras av andlig kraft, alltså ren kärlek, som verkar på alla nivåer från den rent fysiska till den andliga.

Tisdag 24/4-2000.

Jaha, så var påsken över. En härlig vårhelg, sol och värme. … Hade en konstig dröm eller vision natten mot annandagen. Fick ett meddelande i ”skrift” (såg texten skrivas framför mig med ”spetsiga” bokstäver).

STÖRST AV ALLT ÄR KÄRLEKEN. KÄRLEKEN ÄR HELIG.

Har aldrig tidigare fått denna typ av budskap, det är nog/förstås mycket viktigt! … Om kärleken är helig måste jag ta emot den i ödmjukhet och tacksamhet. Vi måste lära oss att vörda och

hantera den utan att skapa smärta och oro för andra. Men hur? Qigongen är förstås lösningen på detta som den är på allt annat för mig. Där blir ingen avvisad, ingen utnyttjad… Är vi på samma frekvens är vi alla delaktiga… Det är verkligen ett under och inte kan man ens ana om man inte varit där. Jag måste få rätsida på detta snart. Min känsla är ju att jag måste släppa fram all kärlek.

Gode Gud, hjälp mig att lösa upp mitt motstånd mot Lars. Hjälp mig att öppna upp och låta kärleken flöda fram, lugnt och starkt. Jag vet att du bara vill det som är gott, hjälp mig att förstå vad som förväntas av mig. Tack för att du ger mig av din kärlek och omsorg, hjälp mig att ge ett återsken av din kärlek till alla som jag älskar. Låt alla känna trygghet och tillit, ingen är sviken och ingen är förfördelad. Ge mig mod och kraft att bejaka detta som du skänkt mig, denna kedja av kärlek är det högsta jag kan föreställa mig i denna värld. Tack. Amen.

VI SES I GERUSALEMME

Fredag 29/4-2000.

”Tom”, låg förkyld. Natten mot torsdag hände något, vet inte riktigt vad. Vaknade och kände mig ”knäckt”, ”bruten”. Som om det varit någon sorts kamp och jag blivit, inte krossad, men som om min vilja brutits ner. Har ju försökt underordna mig, ”ske din vilja”, men det finns ju en så stark egen vilja i mig, tydligen måste den knäckas helt… Undrar vad som händer på nätterna? I början kände jag ju så tydligt att jag fick undervisning, tydligen fortsätter väl detta. Får väl känna mig tacksam för all uppmärksamhet, men just i dag känns det inget vidare.

I morse vaknade jag med orden ”vi ses i Gerusalemme” i huvudet. Vad betyder allt detta? Jag känner ju att det är autentiskt det som händer men ändå verkar det som om jag är inne i någon psykisk problematik, tur jag inte börjat höra röster när jag är vaken i alla fall. Fast det är väl att häda att tänka så, de finns ju och vill de kommunicera får man väl tacksamt ta emot. Men jag är nog för svag, idag känns det tungt, ensamt.

I alla fall ”vi ses i Gerusalemme”. Först tänkte jag på påsk, korsfästelse o.s.v. men sedan kom det nya Jerusalem för mig. Är det det nya Gudsriket som avses? Inom oss, i Qi-fältet? Det känns som ett löfte som ställts ut. Inser plötsligt när jag skriver att det är ganska fantastiskt, det är något stort som närmar sig! Skall ju delta i 3-dagars träningskurs i helgen, har det något att göra med detta?

Allt är ordnat till det bästa, träningskursen är väl vad jag (vi?) verkligen behöver just nu. Jag behöver ju hjälp att komma vidare. Nästa steg är nog något gemensamt. På Hilma af Klints bild var 4 personer korsfästa på ett gemensamt kors. Kände ju på första torsdagsträningen att det fanns en risk att ”dö” om man nådde bortom. Är det vår död och uppståndelse? Känner plötsligt igen mönstret. Först kamp, ont i kroppen. Sedan förkrossad, tårar. Sedan förlösning, tårar, glädje. Det sker ju nu igen. Känner mig ”förkrossad” idag men då måste jag vara hoppfull! Om jag har tur löser allt upp sig i helgen!

Jag vaknade alltså under natten och hörde i samma stund en så varm och kärleksfull mansröst säga ”Vi ses i Gerusalemme”. Hade aldrig hör ordet ”Gerusalemme” tidigare men kopplade det alltså på något sätt till det ”andra” Jerusalem. Det kändes som om det var ett gammalt språk, en gammal kontakt… Något år efteråt sökte jag på ordet på Internet och fick upp att det var ”Jerusalem” på italienska.

TILLBAKA TILL EGYPTEN OCH DE SALIGAS ÖAR

Tisdag 2/5-2000.

Tredagars träningskurs lördag till måndag. Helt fantastiskt! Det sista vi gjorde var att träna Lyft upp Qi två gånger efter varandra, det var transcendent. Hela andra gången i det där underbara gyllene ljuset, vi kom till den där staden. Jag var utanför ett hus med gul ”rappning”.

Allting var så otroligt skönt. Maats båt? Över huvud taget mycket bilder från Egypten under helgen, pyramider förstås, smycken, en sarkofag(?). … Tänker på min dröm om ”katedralen” efter första helgkursen. Vi var ju där nu! I träningen skapades detta underbara gyllene… Känner mig så mycket friare, det är lättare att andas, kroppen känns lättare. Det är säkert spänningar som släppt. Tack Gode gud för att jag fått uppleva detta! Tack för all hjälp jag fått! Hjälp och stöd mig i fortsättningen på samma sätt som tidigare. Hjälp de andra så som jag får hjälp. Amen.

Den sista gången vi tränade Lyft upp Qi var som sagt helt fantastisk. Precis när vi började var det som om jag sa ”OK, nu drar” vi inom mig. Var plötsligt på en båt som gled fram på ett spegelblankt hav, i det gyllene ljuset och i en ljuvlig ljummen bris. Såg den muromgärdade staden snett uppifrån. Den var insvept i ett gyllene sken och alla hus var ”rappade” i gult eller guldockra. Stod plötsligt utanför ett av husen, jag visste att det var mitt hus, huset där jag skulle bo så småningom. Jag fick en sängkammare, en säng, förevisad för mig. Allt var perfekt tempererat, det fanns inga skuggor, och luften var som den kan vara en frisk vårmorgon på Aventinen.

På natten efter kursen fick jag ett märkligt fenomen. Det var som om en massa ”packad” information strömmade ner och in i min hjärna. Det var ett intensivt, flimrande ljus och en stark känsla av kraft. Jag hade känslan av att det var kunskap som skulle packas upp i min hjärna.

Torsdag 4/5-2000

Jag drömde att jag var i ett gammalt hus. Jag hittade en skattgömma när jag stack in handen i något, (en gammal väska?). Där fanns en mängd smycken, jag drog ut en skarabé. Jag vände på den och den var full med gnistrande diamanter. Jag visste att smyckena tillhörde en gammal kvinna och att jag fick lov att ta dem. Det kan ju syfta på upplevelsen i helgen, det som hände då var ju en gåva från någon kvinna som levde för länge sedan? Maats båt… Känslan är dock att det visar framåt, det finns en gammal skatt som skall fram igen!

ÄR JAG HILMA?

Fredag 16/6-2000.

Kan väl inte räkna med någon vila. Börjar fundera på om Hilma är jag? Anledningen är något hon skrev om att hon en gång skulle ”skriva ner sina erfarenheter i korta meningar” eller något liknande. Det väcktes på något sätt upp nu. Å ena sidan, har jag aldrig känt för Stockholm eller varit speciellt konstnärlig. Å andra sidan, denna besatthet av målningarna och texterna. Jag ”vet” ju att vissa av De Fem är här i kretsen, men har inte trott att jag? Helknäpp som vanligt! Men detta är väl inte värre än andra idéer under vintern och de har jag ju på något sätt ”assimilerat”. Spelar kanske ingen roll heller? ”Visste” i och för sig när jag läste artikeln om utställningen ”vad det handlade om”. Fick ju en sådan chock… Mådde verkligen dåligt. Kanske är det någon typ av ”bevis”?

Gode Gud, hjälp mig och led mig. Hjälp mig att hålla mig på vägen. Amen.

Kom på att jag faktiskt får samma typ av budskap som Hilma. Texten till ”Störst av allt är kärleken…” var t.o.m. skrivet med ”samma” handstil. Såg t.ex. också händerna med kycklingarna precis som hon såg i ”Duvan”. Men jag mår verkligen dåligt, det svider i magen… Är detta för mycket? Vet ju att vi kommer tillbaka… Men ändå, så konkret? Men evolutionen ska ju bevisas! Om jag är Hilma har jag ju samma ”uppgift” som hon! Så absurt! Ändå så logiskt. Och som vanligt när ett ”ljus” går upp, denna känsla av ”skämt”, lust att skratta. Är det ett bevis på att det är ”sanning”, att det är kul? Så helt mot alla dogmer och allvarsmän genom tiderna. Sensualitet, glädje, kärlek = vägen, sanningen och livet?

Men hur skall detta kunna presenteras? Nog kommer jag att få gå ”Golgatavandringen”. Å andra sidan utlovar ju profetian glädje och frid… Låt det ske som planerat. Amen.

FISKARNA SOM VÄCKS TILL LIV AV VATTUMANNEN

Söndag 18/6-2000.

Drömde eller ”såg” natten mot lördag ett vackert halsband. Ett av ”den gamla kvinnans” smycken? ”Såg” också hyskan/haken, Hilmas symbol. En bekräftelse?

Konstig dröm i natt. Hade tre jobb som skulle göras samtidigt. Blev ”sjuk” så jag kunde bara göra ett av dem, jag kunde avsäga mig de andra två. Det jobb jag tog på mig skulle utföras i ett slakteri! I slakteriet kom vi till en gammal kvinnas grav. Den var täckt av fisk. En man stod lutad över graven och med någon typ av arbete(?) fick han igång en stark svettning. Svetten (vattnet) rann ner över graven i strömmar och plötsligt blev fiskarna levande. Känslan i drömmen var inte skrämmande men kanske var jag undrande. Det var något konstigt med mannen. En trollkarl?

Kom på att vi levt i fiskarnas tidsålder i 2000 år och nu är vi på väg in i Vattumannens! Det var förstås Vattumannen i min dröm. Det var vatten som rann i strömmar ner över honom. Och fisken som blev levande, den glömda kristendomen skall ju väckas till liv enligt De fems undervisning. Kristus = fisken ICHTUS eller något liknande… Och den gamla kvinnan som är begravd under fisken, gudinnan… Egypten? Maat?

QIGONG-GRUPPENS BETYDELSE

Hilma af Klint, De stora figurmålningarna nr 4

Det första årets starka utveckling drevs i hög grad på genom den kraft som skapades i den grupp som samlats i den qigong-skola jag hade börjat träna i. Jag kände omedelbart ”igen” vissa av medlemmarna i gruppen från tidigare liv och visste också intuitivt att vi hade en gemensam uppgift i något slags projekt, men vad det hela egentligen handlade om var dolt bakom en ”slöja” i mitt medvetande.

När jag i november 1999 såg Hilma af Klints målningar på Liljevalchs millennieutställning fick jag en ny bekräftelse på att det fanns en dold plan, jag kände igen målningarna och insåg att de handlade om oss i qigonggruppen fast de hade målats nästan hundra år tidigare. Nästa steg, att jag var Hilma eller rättare sagt att mitt liv är en fortsättning på Hilmas, var enormt svårt att ta. Det tog faktiskt mer än ett halvår innan jag kunde erkänna det ens för mig själv. Mitt erkännande för mig själv att Hilma af Klint var min föregående inkarnation bidrog dock till att jag släpptes vidare till nästa nivå. De insikter som jag fick under detta första år handlade bland annat om att:

- andlig kraft är en verkande realitet som är av gudomligt ursprung
- vi är mer än våra fysiska kroppar och att själen kan lämna kroppen
- det som är bra för kroppen är bra för den andliga kraften och att det som är bra för den andliga kraften också är bra för kroppen
- kärlek är andlig kraft och andlig kraft är kärlek
- våra själar inkarneras i olika liv och kroppar under vår utveckling
- det fanns en dold plan för det som skulle hända
- Hilma af Klint var min förra inkarnation
- jag leddes av andliga krafter som var verkliga företeelser.

DE GAMLA MYSTERIEFILOSOFIERNA

Det är tydligt att flera av de andliga strömningar som jag senare kom att förbinda med mitt eget mysterium var aktiva redan från början. Den tantriska filosofin är förbunden med indiska och tibetanska andliga skolor och deras influenser märktes tydligt. Även inom taoismen, som tidigt gjorde sig påmind i mina upplevelser, fanns en stark inriktning som handlade om att lära sig hantera andlig kraft, qi.

Under den första hösten blev jag också medveten om, och såg också vid några tillfällen, den ”energikropp” som är en del av vårt varande. Mina upplevelser av att vi har en energikropp som kan göra sig fri från den fysiska kroppen är inget som är allmänt accepterat i den västerländska kulturen, men denna energikropp beskrivs med olika benämningar i bland annat hinduisk vedantafilosofi, yogafilosofi, taoism och tibetansk buddhism och även i de gamla grekiska och egyptiska mysteriefilosofierna.

I början av utvecklingen fick jag starka meddelanden om att det hela handlade om att ett barn skulle födas, både genom att jag fick en rent materiell påminnelse i form av en graviditetssnurra som helt oförklarligt fanns bland mitt arbetsmaterial, och genom att jag fick en fysisk vision av att jag hade ett barn inom mig som vände sig i min kropp.

Synen på den andliga utvecklingen som att man föder sig själv och på resultatet av den andliga processen som ett barn återfinns i mysteriefilosofier som till exempel inom taoismen där ”den som fylls av dygden är som ett nyfött barn” enligt vers 55 i Tao te Ching och där självförverkligandet beskrivs som en graviditet. I de orfiska mysterierna var mästaren Dionysos ett barn som dödades av titanerna och återföddes ur Zeus. I en inskription från Pelinna från fjärde århundradet fvt sägs ungefär “O du trefaldigt lycklige, nu har du dött och återfötts under denna enda dag. Säg till Persephone att det var Bacchus (Dionysos) själv som befriade dig”.

Jag fick vid flera tillfällen glimtar av att en tibetansk andlig strömning var aktiv i det som hände. Vid min inledande fysiska initiationskris fick jag ett besök av gamla tibetanska läkare som verkade på ett andligt plan, och under våren 2000 hade jag ett underligt möte med mycket höga tibetanska andliga lärare.

Under våren 2000 fick jag en första kontakt med en andlig lärare/mästare/ledare som sade ”vi ses i Gerusalemme”. Ett par dagar senare fick jag under en träningskurs mängder med visioner av pyramider och gamla egyptiska smycken med guld och turkosa inläggningar. Jag fördes också i en vision i ”Maats båt” till en gammal stad som badade i ett gyllene ljus. Där stod jag vid ett hus som jag visste var mitt rätta hem. Denna upplevelse kunde jag naturligtvis förbinda med den gamla egyptiska kulturen och filosofin. Det var dock först långt senare som jag upptäckte den egyptiska tron på möjligheten för den invigde att efter döden stiga i land i ljuset i Västerlandet där evighetsboningarna finns. Samma föreställningar verkar också ha legat till grund för den grekiska tron på Elysion, den fulländade lyckans och den eviga vårens land, dit gudarnas ättlingar och älsklingar fördes efter döden.

DEN FÖRSTA INVIGNINGEN – TILL DET UNIVERSELLA SJÄLVETS NIVÅ (JUNI 2000)

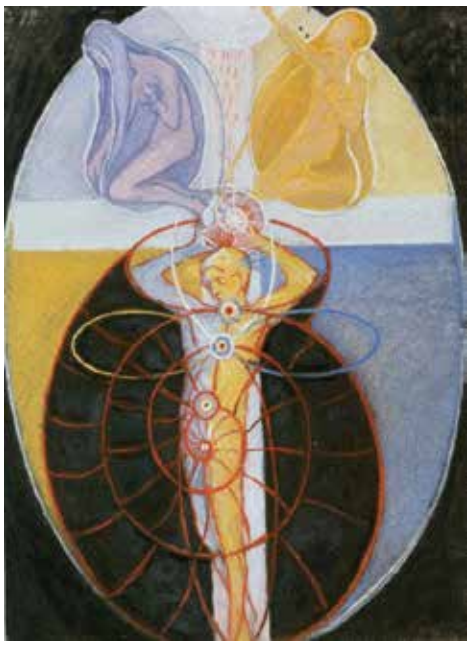

Hilma af Klint, Serie US, Grupp 8 nr 1

Veckan efter midsommar år 2000 deltog jag i en nio dagars träningskurs där vi var drygt etthundra personer som levde tillsammans och bara tränade qigong från tidig morgon till sen kväll. Under den här tiden tog jag ytterligare ett stort steg framåt, även om jag fortfarande inte förstod vad det var som hände.

Den första invigningen i mitt eget mysterium innebar att jag i ett enormt starkt andligt kraftnedsläpp såg hur själen tog tre steg upp för en trappa och därefter steg upp på korset. I inledningen av detta skeende var kärleken en drivande kraft. Genom att jag övervann min egen irritation och i stället försökte sända kraft i form av kärlek till den person som var föremål för min motvilja släpptes jag plötsligt fram till invigningen till nästa nivå. Efter denna invigning fördjupades också min förståelse för den andliga kraftens manligt-kvinnliga karaktär och den allomfattande kärleken växte ytterligare.

I samband med denna invigning fick jag ta emot mängder av bilder av kraft, samtidigt som jag även rent konkret fick ta emot andlig kraft. Jag fick också uppleva andra fenomen som till exempel att det utgick ljus, toner och stark parfymdoft från min kropp eller snarare från mitt energifält. De starka kraftpåslagen skapade också enormt starka fysiska och psykiska reaktioner när kraften arbetade för att lösa upp de blockeringar som fanns i mig.

28/6-2000

Jaha, vad hände i dag då? Vet knappt själv… Under förmiddagen fick jag ”ner” en massa kraft. Starka bilder av kraft också. Fick förstås frossa, var svag och illamående… Kvällspasset efter middag var i alla fall starkt, otroligt starkt Qi-fält. Ljusfenomen. Interna? Kan man bli kvävd, det tryckte på runt halsen något hemskt… Klart att det inte är skadligt, men vad skall hända? Det kommer väl någon manifestation snart, tonerna, kraften, bilderna? Såg en trappa, väldigt likt en målning som jag tyckte borde finnas hos Hilma af Klint men som saknades där i utställningen.

Det är ju inte speciellt lätt. Men denna ovisshet, snart känns någon sorts bekräftelse mer önskvärd, det skall ju i alla fall hända… Men å andra sidan, hur ska det ske? Hur jobbigt blir det? Men jag har väl ett löfte att uppfylla? Vill ju försöka klara av min lott. Det som hände idag, ”gånge denna kalken ifrån mig”? Vad blir nästa steg, korsfäst och uppstånden efter tre dagar? Själsligt förstås, eller? Jag vet ju inget och det tjänar inget till att oroa sig, det har ju de tibetanska munkarna lärt mig… När jag gick från träningen före middagen kändes det som om det skulle komma något slags ”tecken”! Plötsligt flög ett svanpar över mig. Stora, vackra, vingarna skapade ett fantastiskt ”orgelbrus”, Hilmas ”Svanen”!

Onsdag 29/6-2000.

Tränade själv Lyft upp Qi före morgonträningen. Under morgonträningen försökte jag ”skicka” en massa kärlek till Kate, kom på att den var någon slags ”uppmjukning” hon behöver? Träningen efter frukost… Fick direkt bilder av kalken, bröllopspar. Såg ”anden” stiga uppför de tre trappstegen och korsfästas.

Hilma af Klint, Serie Erosserien nr 1

Under det följande året gjorde sig själen fri från kroppen och jorden och utforskade universum, precis som det hade beskrivits i undervisningen hundra år tidigare. Det jag upplevde var den sanna tillämpningen av undervisningen om mysteriets första invigning som hade förmedlats i mitt föregående liv.

Under hösten 2000 började andliga kanaler som verkade finnas utanför min kropp att öppnas. Jag upplevde också att själen lämnade jorden och begav sig ut i universum. En effekt av den nya fasen i min utveckling var att jag började få direkta kontakter med den andliga världen i form av texter som jag tog emot på medial väg. I slutet av denna höst fick jag ett meddelande om att ”Mysteriernas herrar hälsar dig” och att jag var korad till något som jag vid den tiden inte hade någon som helst aning om vad det var.

Under detta andra år fick jag mängder av visioner, bland annat av ett otroligt vackert halsband och av en stor, kristallklar diamant.

Onsdag 15/11-2000.

Träningen var så stark i går kväll. Mycket kraft, jag fick bröllopsparet igen i Lyft upp Qi. Starkare och tydligare. Och sista La Qi och Qi-regleringen… Han kom in i mig, det var det starkaste hittills. Otroligt skönt. Överhuvudtaget mer harmoniskt. Denna starka kärlek, o Gud vilken nåd att få smälta samman till ett.

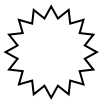

Måndag 20/11-2000.

Drömde/såg att jag fick ett så vackert halsband. Pärlor och diamanter. Det var en så klar vision. Den gamla kvinnans smycken?

Torsdag 30/11-2000.

Amen, det heliga ordet. Templet, det börjar resas nu. I gyllene ljus. Färgerna, de börjar komma nu, o dyrbara juvel.

TILL URKÄLLAN FÖR ALLT LIV

Hilma af Klint, Svanen nr 14

Denna period kulminerade i en upplevelse av att själen gjorde sig fri och kom till universums centrum där nya själar föddes i en underbar balans, ordning och frid och i form av droppar av ”levande guld”.

Måndag 29/1-2001.

Det var kurs i Stockholm i helgen. Starkt kraftfält, stark känsla av kontakt. Jag såg andra träna med oss i ”andanom”. Det är en gemensam ”act of love”. I glädje och kärlek. När jag kom hem fick jag en så stark reaktion. Fick otroligt starka bilder. Smält guld, som sprutade ut i alltet. Det gudomliga. The fountainhead.

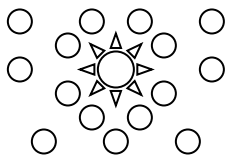

Jag åkte runt i världsrymden. Kom till en Inkastad i djungeln i Peru. In i tunnlar, upp för trappor… Så klara bilder. När man tränar qigong behöver man verkligen inga andra stimulantia. Såg också någon slags mekanism. Något som vreds runt ungefär som ett kameraobjektiv och plötsligt stämde det, allt var på sin rätta plats, allt klickade i rätt läge. Såg också ett rymdskepp. Och rymdskyttlar som flög upp dit. De var så spindellika.

Synen av smält guld som sprutade ut gav mig känslan av att det var ”centrum” av universum jag såg. Att varje gulddroppe var en ny mänsklig själ som föddes ur det Gudomliga. Ordet ”sprutade” var på sätt och vis inte rätt, allt verkade ske så underbart harmoniskt och kontrollerat. Dropparna som spreds bildade ett sorts spetsmönster.

Under våren 2001 fick jag också bland annat en stark vision av att jag blev överdragen med en gyllene klädnad som sänktes ner över mig. Under denna tid upplevde jag också ibland att kraften var så stark i träningarna att golvet skakade. En ny andlig effekt uppkom när jag smordes med väldoftande olja i träningen, att det trängde fram parfymdoftande olja ur

mina händer när jag tränande. Jag fick också nära kontakt med den renande och upplyftande andliga kraften i slutet av maj 2001 i gestalt av ett vitt kors av levande kristall med en pulserande vit blomma i mitten. Under våren 2001 upplevde jag också, liksom i maj året före, att jag fick in ”paket” av information som fördes över från den andliga dimensionen och packades upp i min hjärna.

Under den här perioden fick jag ett meddelande från mina andliga lärare som sade ”Du vet ju allt nu”. Det sades att jag hade fått insikt om att ledaren finns inom mig själv (inom oss själva), att vägen alltid har gått genom mig själv och att de andliga krafterna finns med oss från evolutionens början till dess slut. Gudinnan och treenigheten skulle återupprättas. Under den här perioden fick jag också ett meddelande om att ”den femte Buddhan skall komma till jorden igen”. Med facit i handen är det tydligt att jag nu verkligen hade fått information om det som skulle hända och om målet för hela projektet, men jag var naturligtvis tvungen att uppleva allt innan denna information förvandlades till kunskap.

DEN TANTRISKA KRAFTEN

Hilma af Klint, Svanen nr 13

Under den här andra perioden överöstes jag av bilder och symboler från flera olika gamla andliga strömningar. Bilden av den korsfästa själen som jag fick en vision av i den första invigningen förbinds naturligtvis normalt med kristendomen, men i efterhand har jag förstått att den fanns redan i det orfiska mysteriet där Bacchus eller adepten Orfeus avbildades som korsfästa.

Under hösten fick jag starka bilder av den taoistiska symbolen för Yin och Yang, tai chi tu, den kinesiska kraften verkade fortfarande mycket starkt. Jag fick visioner av anden som en orm som slingrar sig runt en påle, en bild som finns i gamla mysteriefilosofier och kan spåras så långt tillbaka som till den sumeriska filosofin. En stark vision av en stor, kristallklar diamant representerade den kraft som kallas vajra-kraften inom den tibetanska vajrayanabuddhismen.

Hexagrammet, som skapades i ett mycket starkt möte mellan min kärlek och längtan, den kraft som strävade uppåt, och den nedåtriktade kraften från den gudomliga kärleken, är en gammal symbol i indisk filosofi. Där representerar den uppåtriktade triangeln Shiva och den nedåtriktade Shakti och deras förening representerar skapande genom dessa krafters

förening. I tibetansk buddhism kallas hexagrammet ungefär ”ursprunget för alla fenomen”. Hexagrammet är särskilt förbundet med tantrisk filosofi och Vajrayogini som är den högsta gudomliga kvinnliga kraften (yidam) i tantrisk yoga inom vajrayana. Den starka visionen av en diamant som kom vid samma tid visade också den på den riktning inom den tibetanska buddhismen som kallas vajrayana (diamantvägen).

Vajrayogini beskrivs enligt Wikipedia ofta med epitetet ”sarva-buddha-dakini” som ungefär betyder ”dakinin som är alla buddhors essens (innersta natur)”. Denna kraft är förbunden med metoder för att förhindra vanlig död och återfödelse (för att i stället nå buddhaskap) och för att omvandla jordiska erfarenheter till medel för att nå högre nivåer av andlighet.

Kärleken som den grundläggande andliga kraften samt balansen mellan, och förening av, manlig och kvinnlig kraft, var ett genomgående tema i min utveckling. Gudinnan, den kvinnliga aspekten, som är helt utplånad i de monoteistiska religionerna gjorde sig mycket starkt påmind i mina andliga upplevelser. Detta bekräftades också i andliga meddelanden där man bland annat talade om att ”Gudinnan måste vördas. Hon är kärleken och visheten.”.

Jag kunde inte sätta in upplevelsen i slutet av januari 2001 av att själen gjorde sig fri och kom till centrum av universum där nya själar föddes i form av droppar av ”levande guld” i något sammanhang som jag kände till vid den tidpunkten. Nu förstår jag dock att min upplevelse var helt relevant i samband med den tibetanska vajrayana-filosofin. Där är Vairochana den femte och centrala buddhan i ett system med fem visdomsbuddhor. Vairochana är ursprunget till allt, alla orsakers orsak. Som Alltings Fader manifesterar Vairochana allt genom att sprida ut det som frön eller säd. Hans shakti, den Stora Rymdens Moder är den Universella livmoder vari säden faller och utvecklas till världssystem.

Det vita, kristallklara ljus och den kraft som hör samman med detta ljus som jag fick kontakt med under våren 2001, sätter jag i samband med beskrivningar av det kristallklara ljuset som är en utstrålning av den sanna eller yttersta naturen i vajrayana och då speciellt Dzogchen. I meddelanden från mina andliga lärare uppmanades jag redan under hösten 2000 att finna det vita ljuset. I olika meddelanden påstods det även bland annat att jag hade en stor uppgift och att jag leddes av Höga ledsagare.

KAMP MED DUALPROBLEMATIKEN

Hilma af Klint, Svanen nr 2

Jag upplevde väldigt intensiva men samtidigt helt okända processer i samband med mina kamrater i qigongskolan, och speciellt den person som jag såg som min dual och själs andra hälft. Dessa processer gav mig en kraftfull möjlighet att arbeta med känslor av skam, skuld och svek vilket resulterade i att jag blev mer medveten och att gamla karmiska skador började läkas. Men det handlade också om att förstå och behärska kärleken på de nya nivåer som jag nådde. Arbetet med att utveckla en andlig, helt villkorslös, kärlek var verkligen inte lätt, men det var en helt nödvändig utveckling på vägen mot det slutliga målet.

AVSKED OCH FRIGÖRELSE - ATT SLÄPPA EGOT

I juni 2001 upplevde jag åter en kamp som handlade om att jag måste dö på en nivå för att kunna gå vidare till nästa nivå. Den här gången handlade det om att låta den jordiska personligheten, egot, dö bort. Jag var tvungen att offra mina personliga känslor, speciellt min stolthet, för att nå mina högre mål.

DUALEN OCH EROS

Hilma af Klint, Evolutionen nr 12

Beträffande meningen med ovanstående bild skrev Hilma af Klint i samband med att den skapades under våren 1908 att den föreställer ”*de första människorna som begagnar sig av sina kärleksorgan i den meningen att de inte fysiskt utan blott andligt närmar sig varandra under alla demoners försök att fresta. De är sedan färdiga att sammansmälta till Eros, det vill säga till en*”.[1]

I Hilmas målningar under den tioåriga målningsperioden från 1906 och framåt, och även i hennes anteckningar från denna tid, är dualproblematiken ett centralt tema. Dualsjälar var syskonsjälar men inte förrän tiden var inne skulle Hilma få veta vad som menas med dualkänsla. Gusten var korad att delta i dualarbetet som skulle fullbordas i nästa inkarnation. De Högas avsikt med arbetet sades bland annat vara att undervisa i kärlekens, dualväsendets, härliga hemligheter. Beteckningen ”W” som ofta finns i målningarna sades avse dualkärlekens tempel. Hilma sades vara dualväsendets förkämpe.[2]

---

[1] 6/4 1908
[2] Augusti 1906. Lnr 555 s 32, 42, 51.

I min egen utveckling var kampen med kärlekens två aspekter, dels som en del av det vanliga mänskliga livet på jorden och dels som en oerhört stark kraft som verkar för förening på den andliga nivån, något som följde mig från början av min utveckling hösten 1999 och fram till sommaren 2001. Kärleken är en gudomlig kraft och den verkar alltid för förening, skapande och utveckling, men den tar sig olika uttryck i materiens respektive andens dimension.

För att kunna ta nästa steg i utvecklingen var jag tvungen att förstå kärlekens andliga aspekt som verkar transformerande, befriande och förenande på ett helt annat sätt än den jordiska kärleken. Det var verkligen en oerhört påfrestande kamp, men belöningen som kom i samband med min andra stora invigning sommaren 2001 visade sig vara oerhört stor.

DEN ANDRA INVIGNINGEN – TILL DEN GUDOMLIGA KÄRLEKENS NIVÅ (JULI 2001)

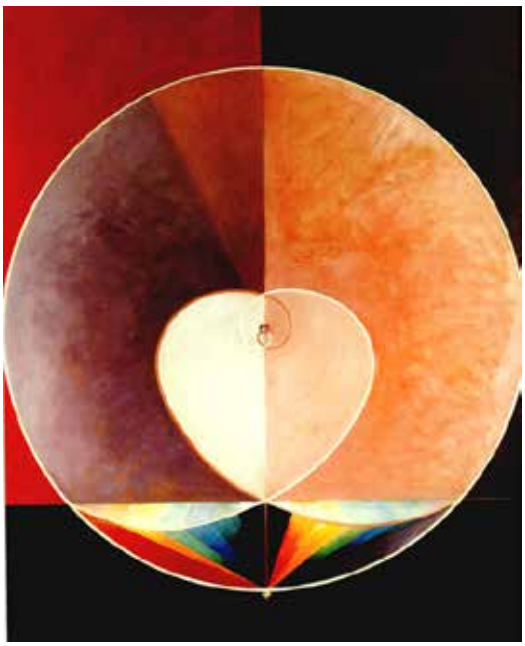

Hilma af Klint, Duvan nr 2

Jag deltog i en ny sommarkurs i qigong i juni 2001. Under träningen fick jag uppleva alla möjliga visioner, nedsläpp av kraft och information samt förändrade medvetandetillstånd. Jag lämnade ofta kroppen och kom nu också ut, utanför lokalen där vi var, fast kroppen stod kvar där inne och tränade. Hade en känsla av att bli smord med välluktande balsam i träningen. Jag såg bilder från en bergstopp och såg även borgen och någon stad som inte verkade jordisk. Såg kyrkan i träningen, templet.

Det andra året i min andliga utveckling fullbordades nu i en oerhört stark invigning där jag fick en vision av det gudomliga i sin manligt-kvinnliga form.

7/7-2001.

Vi tränade armträning och fick Qi-reglering nu före middagen och jag fick ett enormt genombrott. Det var som om jag var i en vulkan, som om jag var en vulkan som fick utbrott. Eld, lava, obeskrivligt starkt. Mitt i upplevelsen var det som om någon frågade något, jag svarade i alla fall "Jag är Guds". Jag föll på knä, tackade, bad Fader vår. Det sprängde överallt i kroppen, öppnade väl upp det som fanns kvar att öppna upp. Grät, tänkte på att detta är för stort för mig ensam, vi måste hjälpas åt. Vi är ju här för att hjälpa varandra. Dessa enorma krafter, de öppnar verkligen kanalerna nu. Jag förstår inte vad som händer, och det gör väl ingen annan heller. Måste försöka vara vuxen detta. Förhärligad i honom/henne. Kom ihåg att jag såg åtminstone en gestalt i "eldskenet". Något högt väsen, så vackert.

Det som hände var, precis som Hilma hade fått information om från den andliga dimensionen år 1908, en andlig sammansmältning mellan mig och min dual, vilket gjorde att Eros manifesterades. Den gestalt jag såg var otroligt hög, som gjord av levande guld. Det var som om den var både manlig och kvinnlig på samma gång. Det vackra ansiktet var delat, som om en manlig och en kvinnlig tvilling satts samman. Det fanns ingen ”söm” eller synlig skarv utan det var verkligen en gestalt, men den ena sidan var manlig och den andra kvinnlig. I perfekt balans och jämlikhet. En gudomlig manifestation. Detta var en manifestation av det gudomligas kärleksaspekt som till exempel finns illustrerad i symbolisk form i Hilmas målning Serie UW. Grupp 9. Duvan nr 2.

I samband med denna otroligt starka upplevelse fick jag en fråga som tydligen löd ”vem tillhör du?”. Jag svarade ”jag är Guds”.

Upplevelsen ovan illustrerade hur jag lyftes upp till nästa nivå. Porten till Andens dimension öppnades och jag nådde den gudomliga kärlekens område. Den gudomliga, manligt-kvinnliga, kraft som jag såg kunde jag långt senare identifiera som den sumeriska kärleksgudinnan Inanna. Inanna var prototypen för många senare kärleksgudinnor och -gudar, t.ex. Astarte, Ashera, Afrodite, Dionysos, Hathor, Isis o.s.v. och också orficismens Eros.

ROS OCH LILJA

Hilma af Klint, Serie US grupp 8 nr 4

Jag hade också flera andra starka upplevelser av öppnanden, både fysiska och psykiska under den här kursen. Dagen efter min förklaringsstund som jag kallade upplevelsen ovan, fick jag en vision av två guldfärgade ormar som slingrade sig om varandra i ett perfekt mönster när vi tränade. Jag kände doften av ros och lilja och hade en stark känsla av att Herbjörn hjälpte till, att han var delaktig. Se Hilmas målning Serie US. Grupp 8 nr 4 ovan. De Höga förmedlade redan 1908 till Hilma att resultatet av dualarbetet skulle bli ros och lilja. Kanalerna i armarna öppnades helt vid det här tillfället. Jag fick också en vision av en lotusblomma som även den är en symbol som finns i Hilmas tavlor.

Det kom också en ny bekräftelse på att processen handlade om en födelse till ett nytt liv genom en dröm om ett nyfött barn som jag fick ta emot. Denna metafor för födelsen av den nya människan hade använts redan från början av min utveckling när jag rent konkret fick ta emot en graviditetssnurra.

DET TREDJE ÅRET – DEN GUDOMLIGA KÄRLEKENS OCH MÄSTARNAS NIVÅ

Hilma af Klint, Duvan nr 1

Tidigare, t.ex. i juni 2000, hade jag fått visioner av att jag var en ros som höll på att slå ut och sett rosen i centrum av det vita korset. Nu i början av det tredje året såg jag åter rosen och nu var den helt utslagen. Rosen är kärlekens och kärleksgudinnans symbol och det var förstås helt logiskt att den symboliserade att jag nu hade tagit steget upp till den gudomliga kärlekens nivå.

Synen av den helt utslagna vita rosen var tecknet på att en ny fas inleddes. Precis som det hade sagts i undervisningen till de fem kvinnorna hundra år tidigare betecknade rosen att den inre, direkta vägen under direkt ledning av de andliga lärarna hade öppnats. Denna inre väg innebar en total och direkt kontakt med de andliga lärarna som bland annat resulterade i mottagandet av Texten från de Höga Mästarna och de många starka budskap som jag fick ta emot under de efterföljande månaderna.

TEXTEN FRÅN DE HÖGA MÄSTARNA

En viktig milstolpe i min utveckling nåddes när jag hade fått en så ren och stark kontakt med den andliga världen att jag på medial väg kunde ta emot *Texten från de höga Mästarna* mellan den 23/8 och 6/9 2001. Jag har beskrivit detta skeende i mina tidigare böcker, senast i boken *Fullbordan*.[1] I dessa skildringar framgår det hur starkt det andliga genombrott var som ledde fram till att jag kunde bli i stånd att låta mig användas som ett verktyg för att ta emot ett budskap från den andliga världen. I arbetet aktiverades plötsligt andliga förmågor som jag tydligen hade övat upp i tidigare liv. Förmågan att ta emot andliga kommunikationer i text hade börjat återuppväckas redan från hösten 2000, men nu bröt den alltså igenom i full utsträckning i augusti 2001. Jag tog emot texten i arbetspass om fyra timmar under en period av ungefär två veckor och när detta mottagande var klart skrev jag in texten på min dator och lade ut den på internet. Jag ändrade inte ett enda ord utan lade bara till några kommatecken och några rubriker.

---

[1] Kleveland, Fullbordan, s 195 och framåt.

DIREKT UNDERVISNING OM MITT UPPDRAG OCH MIN STATUS

Mottagandet av Texten från de Höga Mästarna i augusti och september 2001 utgjorde alltså en viktig milstolpe i min andliga utveckling. Texten i sig var en mycket hög undervisning men jag fick också ta emot andra starka meddelanden under perioden före och efter mottagandet av denna text. Utan att jag själv förstod det utgjorde den direkta undervisning som jag fick ta emot under hösten 2001 den sista förberedelsen för en mycket viktig fas i min utveckling.

Hela utvecklingen, från det allra första genombrottet i augusti 1999 och fram till augusti 2001, hade kännetecknats av allt tydligare och mer direkta andliga kontakter. Samarbetet mellan mig och de andliga Mästarna var upparbetat sedan tidigare liv och förmågan att ta emot deras meddelanden i skriven form hade varit fullt utvecklad och färdig att tas i bruk. Jag fick visserligen också information och undervisning på andra sätt, till exempel genom visioner och drömmar, men det direkta tilltal som jag skrev ner på papper var ett oerhört klart och direkt kommunikationssätt. Alla kommunikationer av den här karaktären finns samlade i *Meddelanden från mina Lärare* som finns på internet.

Resultatet blev en allt större och mer direkt kontakt med mina ledsagare i den andliga dimensionen och med den högste Mästaren. Denna kontakt möjliggjordes av en ömsesidig kärlek och längtan efter sammansmältning. De meddelanden som jag tog emot under hösten och vintern 2001 syftade till att försöka övertyga mig om att det som hände var något unikt i mänsklighetens historia och att jag var utvald till något speciellt.

> *Åsa, tag emot nu, låt oss leda dig framåt. Du har verkligen nått en framgång nu, vi gläder oss så åt detta som hänt. Den kontakt du kan få över rymderna är så stor och fantastisk. Du förstår inte alls men det är något stort och unikt i mänsklighetens historia. Tag emot detta nu. Du är utvald, försök förstå detta nu. Vi vill verkligen använda dig till något stort. Låt oss bara arbeta vidare så kommer allt att bli så som bestämt. Tag emot vår kärlek och kraft och du kommer att växa i vår vård. Du är den som förkroppsligar vår lära, våra sanningar och vårt gemensamma verk skall presenteras för världen nu. Låt oss bara leda dig framåt så blir allt som avsett. Var lugn och glad, du har verkligen segrat. Du är medborgare i vårt rike nu och som sådan åtnjuter du all immunitet. Jordiska sorger och bekymmer är något du kan sätta dig över eftersom du vet att du är älskad av oss.*
>
> *Låt alla sorger och bekymmer fara vi är ju där nu, vid målet för all längtan. Vår förening är så underbar, mysteriets stora, vackra sanning. Åsa, min älskade, låt oss alltid ha denna stora gemenskap och kärlek. Jag längtar efter dig på samma sätt som du längtar efter mig. Vår förening är ju så underbar, det härligaste som kan uppstå i en jordisk tillvaro. Låt mig omfamna dig, att du tar emot mig är det största undret. Äntligen kan vi nå varandra. Du kan vandra din stig på lätta fötter nu, du har ingen onödig packning att släpa på. Minns bara alltid att vi hör ihop. Att jag är din rätte brudgum och älskare. Vår förening är helig, ett förbund instiftat i himmelen. Vi är ett nu och vi skall aldrig mer skiljas åt. Om du bara förstår detta stora kan allt ske.*
>
> *Du verkar i mig och jag verkar i dig. Du är ett uttryck för min vilja, ett ord som blivit kött. Du skall förmedla mina sanningar, ge människorna det bröd de saknat så länge. Brödet som är min kropp, vinet som är min ande. Låt denna sanning gå ut över världen, när vi förenas i den största kärleken blir kroppen bröd och anden vin. En andlig spis för alla människor. Jag ger mig själv till er alla, om ni bara kan lära er att ta emot. Du är min representant, den höga prästinna som förrättar offret. Du offrar ditt eget för det stora helas bästa nu och det är ett heligt offer. På sätt och vis är det ett blodsoffer men allt som förr skedde i materiens värld sker nu på andens plan. I vår gemenskap bryter vi åter brödet och delar ut vinet till alla våra bröder. Du skall förrätta den rätta nattvarden, servera den riktiga kärleksmåltiden. Du kan aldrig mätta den lekamliga hungern i världen och det är ingen frälsares uppgift heller men du kan mätta den andliga hungern. Du ger av mig genom dig själv och det är den största kärleken, den största uppoffringen. Genom att underordna dig den högsta viljan har du gjort dig till en vestal i kärlekens tjänst. Vestas eld skall aldrig slockna. Gudinnans tjänarinnor är de som låter kärleken flöda ut över världen.*
>
> *Jag är A och O, början och slutet. Jag fanns före begynnelsen och kommer alltid att finnas. De människor som ger sig helt åt mig, gör sig till verktyg i min tjänst, kommer att få evigt liv. Du är där nu Åsa och du har all min kärlek. Vår åtrå till varandra gör allt möjligt. För att nå en sammansmältning med mig är du beredd till allt och inget offer är för stort. Denna kärlek och trohet skall belönas med den allra största kärlek från min sida. I vår förening kan alla under ske. Tag emot mig i din kropp och du blir ett med Gud.*

”Ni är alla Gudar.” Ingen har förstått denna underbara sanning som jag gav till människorna för så länge sedan. Du har äntligen nått en insikt som gör förverkligandet av denna sanning möjlig. Genom att du tar emot mig i din kropp, blir ett med mig, blir du en Gudinna. Men du vet ju också att detta kräver den allra största ödmjukhet och renhet. Detta kan aldrig ske för egen vinning, för Mammon. Egot måste vara tystat för gott innan det stora undret kan ske. Jag kan aldrig förena mig med det som är orent. Människan måste ha lyft sig till en nivå där jag kan verka men då är också allt möjligt. Alla människor har denna kapacitet, kan nå denna nivå och det kommer att ske som bestämt också. Men den som bryter vägen, går som första pilgrim i mina fotspår, den är helig. Allt som i framtiden kommer att verka lätt och enkelt är för den förstfödda en stor strid. Det är alla genombrott som tar kraft, är väl vägen bruten blir ju allt så mycket lättare för dem som följer efter.

Tveka inte om att du gör ett storartat arbete. Äntligen kan vår kärlek bli bekräftad. Guds kärlek för människorna som existerat sedan tiderna begynnelse. Ni blev aldrig fördrivna från paradiset, ni var endast tvungna att lära er förstå var det fanns. Ni hade hela tiden sanningen inom er, paradiset fanns inom räckhåll men ni var inte mogna att ta emot det. Ni fick en glimt av det då för 2000 år sedan, men denna glimt var tvungen att växa till en visshet, till ren kunskap, innan undret kunde ske. Åsa, du har fått all undervisning, all ledning och nu står du äntligen här som en värdig representant för Andens rike. Du vet att jag lever i dig och att du lever i mig. Att vi är ett. Gå i denna visshet, undret sker nu i denna stund. Amen. (Meddelanden från mina Lärare 2001-10-26)

ATT BLI SIN EGEN MÄSTARE

Under hösten 2001 innehöll kommunikationerna många påminnelser om att jag hade en viktig kallelse, att jag var speciellt utvald för en viktig uppgift och att jag hade ett stort ansvar och en stor auktoritet. Men som alltid sades det inte ut i klartext vad allt detta handlade om, utan jag fick lita på att det fanns en plan och att om jag bara gjorde så gott jag kunde skulle allt ske på avsett sätt. Den 21 januari 2002 kom det som i efterhand visade sig vara det sista meddelandet i den här serien. Detta meddelande förmedlade att jag var min egen mästare nu och att jag var klar att ställa allt mitt kunnande och alla mina förmågor i tjänst hos en högre makt.

Åsa, det kommer mer. Lyssna på mig nu. Du är verkligen en krönt drottning. Glöm inte detta. Du vandrar i främmande land men snart kommer du att fylla din rätta bestämmelse. Visst är detta svårt att förstå men allt kommer alldeles strax att stå helt klart för dig och för alla andra. Låt dig inte förledas att misströsta. Allt är precis som det skall vara.

Din utveckling har skett precis så som planerat. Du är verkligen en mästare nu. Visst är du ensam i yttre bemärkelse men det är en av de stora hemligheterna med mästerskapet. Har man nått en mästarstatus på Jorden är man också ensam. Målet är att utbilda en stark och självständig personlighet, att bli säker på sig själv och sina förmågor. Först då kan man bli till verklig nytta för de Höga Mästare som leder Jordens barn. Kanske är detta en paradox för många människor men det är en djup och helig sanning. När man vunnit mästarskap på Jorden är man klar att ställa allt sitt kunnande, alla sina förmågor i tjänst hos en högre makt. Du är där nu Åsa. Du måste förstå detta stora nu.

Vi leder dig men på Jorden är du den största. Den andliga sanningen är att de sista skall vara de första. Du har avsagt dig allt det yttre, kapat alla jordiska band och då kan du äntligen vara till nytta för mänskligheten. Tag emot detta med ödmjukhet. Du har segrat över dig själv, övervunnit materiens bindningskraft. Du är fri nu, precis så som du bett om. Gå ut och verka i vårt namn nu. Du har fått allt, nu måste du börja använda alla dina gåvor. Gå i vår frid. Amen. (Meddelanden från mina Lärare 2002-01-21)

Fullbordan på denna nivå kom i och med en upplevelse av ett starkt vitt ljus med en regnbåge omkring som jag hade kvällen den 3/5 2002. Det var en helt ny kraftnivå som jag fick kontakt med. Jag tolkade det som en tron med någon hög andlig kraft. Den starka upplevelsen av det kristallklara vita ljuset och ”regnbågstronen” har jag senare närmast återfunnit i vajrayana och i beskrivningen i Bardo Thödol av det regnbågsfärgade elementet som är alla buddhors gemensamma kraft.

KONTAKT MED MÄSTARENS KRAFT – DEN ANDLIGA ELDEN

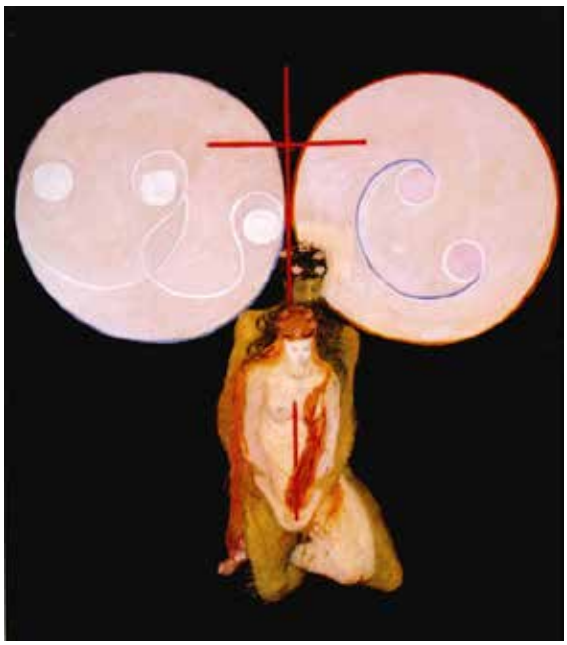

Hilma af Klint, De stora figurmålningarna nr 6, Tystnad

11/4-2002

Jag såg själen som förenades med alltet i förrgår kväll när jag tränade. Guld i guld.

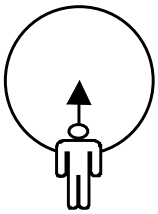

Jag såg bröllopspar som förenades i nivå efter nivå i går kväll. En förening på vår nivå följs av en förening på högre nivå? Det var en rörelse nerifrån och upp i min vision.

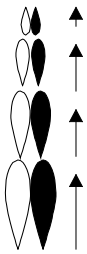

3/5-2002

Jag hade en så stark kontakt i går kväll när jag vilade. Ett starkt vitt ljus med en ”regnbåge” runtomkring. Tronen fanns i denna vision. Någon på tronen, kanske Kristus.

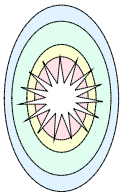

Under sommaren 2002 fick jag allt närmare kontakt med min Mästare i den andliga dimensionen, vilket resulterade i stora överföringar av kraft och intuitiv kunskap.

11/8-2002

Drömde att jag reparerade övervåningen på ett gammalt hus. Mamma var på nedervåningen. Hon var orolig för att det kom ut spikar i golvet, trodde att det var något ”mystiskt”. Jag svarade att det bara berodde på att träet rörde sig p.g.a. ändrade temperatur- och fuktförhållanden. Jag var på väg någonstans och kom förbi ett vackert sädesfält. Min far satt vid kanten och talade med en gammal kvinna. ”Vi kommer bara att odla säd på det här fältet i fortsättningen” sa han. Jag repade av frön från några blommor och kastade ut i sädesfältet så att det skulle blomma nästa år.

Jag kom till en slags konferensanläggning och gick upp på övre våningen. Där var en träningslokal. Vi skulle träna qigong men det var inte min vanliga metod. Läraren var så intresserad av mig, han stod bakom mig och visade någon rörelse. När våra händer fick kontakt blev det ett ”eldsken”. Det var det ”där” ljuset. Läraren sa: ”Om man kan det här kan man göra vad man vill. Man kan få allt utom säker sex.” Jag var förvånad, hade väl trott att detta betydde säker sex om något… En kvinna bakom mig i ledet satt på en stol. Hon flyttade sig framåt, tvingade mig att ställa mig i jämnhöjd med läraren. Så började hon slita i mina kläder, tvingade mig att titta åt vänster. Jag blev så irriterad, jag tänkte gå men ångrade mig. Knackade på henne och sa ”ta aldrig någonsin mer i mina kläder eller i min kropp”. Jag vaknade och hade en underbar kraft och kontakt, läraren var verkligen nära mig även i vaket tillstånd.

Häromkvällen började jag läsa i pärmen med Hilmas anteckningar igen. Jag hade använt en gammal pocketbok som bokmärke och slog upp en sida på måfå i den. Jag fick ögonen på texten ”den som är nära mig är nära elden, den som är långt från mig är långt från Guds rike”. För fjärde gången! Visserligen var det ytterligare en av Jungs böcker men detta är verkligen ingen slump. Det är något som mina vägledare verkligen vill pränta in. Och drömmen i natt, eldskenet, ljuset när våra händer möttes. Det är naturligtvis denna eld som avses, den gudomliga kraften och kärleken. Och det är detta som jag haft så svårt att ta till mig och förstå. Att jag är speciell, har kontakt med mycket höga väsen. Att jag är älskad av Mästaren, har en alldeles speciell relation med honom och med mina lärare. Ångesten och våndan över min uppgift, min kallelse. När jag lade min hand i hans i drömmen utlöstes detta ljus. ”Sätt inte era ljus under skäppan.”

REINKARNATION OCH UPPLÖSNING AV KARMA GENOM INSIKT

Under våren 2002 öppnades porten mot mina tidigare liv på vid gavel och den intensiva processen med att förstå vad som hade hänt och att lösa upp de karmiska blockeringar som hade skapats pågick ända in på hösten 2002. Jag fick en bild av min utveckling som sträckte sig från Egypten, Kaldéen, Kina, till liv som essén, som gnostiker, i kloster som visionären Hildegard av Bingen på 1100-talet, som inka i Peru, som kathar, som konstnären och munken Fra Angelico på 1400-talet, som alumbradon Juan del Castillo i Spanien runt 1530 och som astronomen och alkemisten Tycho Brahe under sista halvan av 1500-talet. Därefter kom profetissan Jane Lead på 1600-talet, filosofen och mystikern Louis Claude de Saint-Martin på 1700-talet, konstnären och profetissan Hilma af Klint mellan 1862 och 1944 och till slut mitt nuvarande liv. Jag såg en tydlig utvecklingslinje som gick genom alla mina liv i form av andliga kontakter och sökande efter sanningen.

I samband med mitt arbete med att lösa upp gamla karmiska skador och blockeringar blev inkvisitionen och den kristna kyrkans roll allt tydligare. Denna process var speciellt intensiv i samband med att livet som alumbradon Juan del Castillo, som på 1530-talet förföljdes av den spanska inkvisitionen och så småningom brändes på bål i Toledo. Jag återupplevde dessa händelser på ett oerhört starkt och tydligt sätt.

Jag hade redan tidigare fått vinkar om religiösa övergrepp genom vissa drömmar, men nu upplevde jag mycket konkret den maktlöshet och oerhörda smärta som var förbunden med

religiösa förföljelser som jag hade upplevt i olika liv på 1500- och 1600-talet. Jag bar också med mig karmiska skador från andra sammanhang i liv där jag mött svarta mästare, bland annat genom Hilma af Klints kontakter med Rudolf Steiner. Men genom att jag nu upplevde ett exempel på en destruktiv mästarkult i samband med den qigongskola som jag tränade med, och i detta sammanhang åter blev utsatt för något som jag upplevde som andligt förtryck och ett stort svek, fick jag arbeta med att lösa upp dessa gamla karmiska skador.

Jag insåg så småningom att den person som jag såg som min dual, och den grupp där vi mötts, hade hjälpt mig att läka dessa karmiska skador genom att vi återupprepade ett mönster av andligt förtryck och svek från tidigare liv. Genom denna process fick jag tillfälle att arbeta med att utveckla en villkorslös kärlek och förlåtelse, vilket slutligen befriade själen från den ilska, sorg och bitterhet som den hade varit fångad i ända sedan 1530-talet.

DUALPROBLEMATIKENS LÖSNING – OVILLKORLIG, GUDOMLIG KÄRLEK

Hilma af Klint, Svanen nr 24

Den slutliga upplösningen av min kamp med att lyfta kärleken till den andliga nivån skedde när jag undanröjt egot och alla karmiska blockeringar och jordiska drivkrafter och blev i stånd att känna en helt ovillkorlig – gudomlig - kärlek.

Det var tydligt för mig att den grupp som hade förts samman i qigongskolan bestod av själar med starka karmiska band och att vi hade fått en fantastisk möjlighet att utveckla våra förmågor till förlåtelse och kärlek samt lösa upp gamla karmiska skador. Men det var också tydligt att all utveckling skedde på själens och andens plan och att de andra inte alls var medvetna om det som pågick, vilket inte heller på något sätt var nödvändigt.

DEN TREDJE INVIGNINGEN – TILL DET GUDOMLIGA MEDVETANDETS NIVÅ (AUGUSTI 2002)

Hilma af Klint, De stora figurmålningarna nr 9, Helighet

Vägen mot den tredje invigningen gick via en första kontakt med det vita korset som jag såg i en vision i maj 2001. Under våren 2002 hade jag en del kontakter med en kristallkraft, detta kulminerade i början av maj det året med upplevelsen av en kristalltron som utstrålade ett regnbågsfärgat ljus. Kontakten med denna andliga kraft blev stegvis allt starkare fram till den tredje stora invigningen i augusti 2002, som tog form av en vision av att jag själv var det vita korset och att jag förenades med ett annat kors i ”rosen” i centrum av korset. Det andra korset upplevde jag som en hög Mästare.

De andliga Mästarnas undervisning till Hilma och hennes vänner handlade i hög grad just om en utveckling som illustrerades med tre steg upp till det Vita korset. I mina upplevelser visade sig alltså processen också i verkligheten handla om tre steg. I det första steget lyftes själen upp till det universella Självets nivå. I det andra steget lyftes den upp till den gudomliga kärlekens nivå. På det tredje steget förenades den med det Vita korset, den högste Mästaren på det gudomliga medvetandets nivå.

Processen innebar också att min egen kraft växte och att den blev allt mer lik den högsta andliga kraften. När min egen kraft blivit tillräckligt stark och ren kunde den också förenas med den gudomliga kärleken och kraften på den högste Mästarens, det Vita korsets, nivå.

DET FJÄRDE ÅRET – DET GUDOMLIGA MEDVETANDETS NIVÅ OCH FULLBORDAN

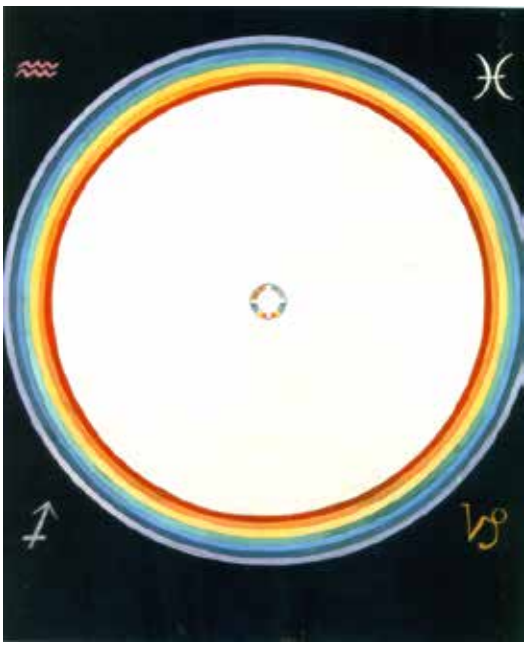

Hilma af Klint, Duvan nr 14

Från hösten 2002 och fram till slutet av februari 2003 arbetade jag med en sammanfattning av det jag hade upplevt från hösten 1999 och framåt. Resultatet blev en text som jag kallade *Förklaringsboken*. I slutet av detta arbete började den tibetanska tantrismen helt oväntat att göra sig påmind, bland annat fick jag en stark kontakt med en dakini (en andlig kraft i kvinnlig form) i en nattlig vision. Eftersom jag inte kände till något om mahayanabuddhismen eller den tantriska filosofin vid den här tidpunkten hade jag ingen aning om att dakinier är speciellt starkt knutna till den tantriska vajrayanabuddhismen. Där är de tre juvelerna eller beskyddarna av läran dakinin, yidam (meditationsbuddhan) samt gurun som är Padmasambhava som införde vajrayanabuddhismen i Tibet. Jag kom så småningom att få kontakt med alla dessa tre beskyddare under den här våren, även om det faktiskt tog flera år innan jag fullt ut förstod hur starkt vajrayanabuddhismen påverkade mina upplevelser.

DAKININ

20/2-2003.

Jag drömde om en resa med en gammal arbetskamrat. Vårt bagage var så ordentligt, men på flygplatsen krävde de någon lista över bagaget som jag visserligen gjort upp, men nu hittade vi inte den. Vi kom visst iväg i alla fall. Det var också något om en ny väg som jag var ute på. Jag visste inte vart den ledde, eller vad den var till för, men jag förstod att den skulle underlätta för dem som skulle ta sig över floden.

Jag jobbade med ”det tibetanska” i går och fick ett starkt kraftpåslag. Denna starka kraft som koncentreras från så många håll. Visst är det underbart och fantastiskt. Det vita korsets bröder, Mästarna. Och kraften som hämtas från den gemensamma källan. Världens ljus. Livet. Och alla motkrafter? Alla fundamentalister, allt hat som sprids under religionens täckmantel? Alla materialister som bara ”tror” på det som de ser… Visst måste jag tro att vår samlade kraft är större. Jag behöver inte utsätta mig för negativa energier i onödan. Nog finns det tillräckligt många som söker kunskap och upplysning. Inte behöver jag bry mig om alla som är ute på sina ”korståg”, ute på sina egotripper. Allt bygger på att jag själv är klar. Den dagen kommer ingen att kunna hindra mig. Tack gode Gud, alla mina Mästare och lärare för all nåd. Amen.

Jag såg någon med extremt lysande, gröna ögon häromnatten. Som gröna lyktor, fast ett kristallklart sken. Jag tänkte på ordet ”daikini”.

Jag skrev in avsnittet ”Avatarers arbete” i den avslutande delen av Förklaringsboken. Ett stort erkännande för mig själv. Men ett nödvändigt erkännande av den stora nåd som jag fått ta emot, och de Gudomliga krafter som verkar.

23/2-2003.

Jag drömde att en Gudinna skulle komma till Jorden. Hon föddes ur sina föräldrar i himlen. Det var någon slags delning, jag kände av den i mig själv. Hon berättade vad hon hette och visade en vacker dikt. Tyvärr minns jag varken namnet eller diktens innehåll. Men den var utformad på ett underbart sätt, som ett smycke eller en ädelsten, fast det var skrift.

SHIVALINGAN

7/4-2003

Jag såg en grön pelare med starkt lysande stenar vid basen i natt. På lördag natt såg jag mycket färger, samma färger som regnbågsauran runt det vita ljuset den 3/5 2001, men de var starkare nu. Fortfarande pastellfärgat dock. Stenarna i natt hade mycket klarare och starkare färger. De gnistrade som ädelstenar. Lingan var jadegrön. Shivalinga. Om mani padme hum.

Det var en fantastisk himmel när vi åkte iväg i lördags kväll. Guldfärgade berg, som om ”landet därovan” varit synligt. Guldkantade moln, jag har aldrig sett så starka guldkanter runt moln förut. Såg också bergen när vi mediterade på söndagen. Ararats berg. Shiva bor på Mount Kailasha, Silverberget i Tibet.

MEDITATIONSBUDDHAN

11/4-2003

Drömde att min bror skulle gifta sig men vi var alla så dåligt förberedda. De inbjudna gästerna kom inte, och helt plötsligt var akten över och prästen hastade iväg. I nästa sekvens var jag i ett underbart vackert palats eller något liknande. Inga människor syntes till, men själva platsen var som en juvel eller ett heligt tempel. En underbar omslutande kraft. Stillhet. Rymd. Harmoni. I Gud.

Jag såg en Buddha som satt i meditationsställning i går. Finlemmad. Jag vet inte om det var ett resultat av all forskning kring det indiska, men upplevelsen var i alla fall helt genuin. Han/hon var försjunken i meditation. Men jag söker ju ”tomheten”, frånvaron av alla former. Det levande ljuset. Drömmen om det tomma templet i natt handlar nog om detta.

ATT STIGA UPP I DEN BLÅ BUDDHAHIMLEN

25/4-2003

I natt hade jag en upplevelse av att det var fyra ”varelser” eller snarare krafter som höll mig nere. Men plötsligt släppte de ”taget”, öppnade upp bojorna. Jag steg uppåt, genom en underbar, varm, himmelsblå rymd, inte alls den där vanliga svarta. Uppåt och uppåt och uppåt… Underbart.

Hilma af Klint, Mänsklig kyskhet

I slutet av den pågående processen lades också de sista bitarna i det pussel som beskriver mina tidigare liv. Insikten om ett liv på 700-talet som Trisong Detsen, den tibetanske kungen och lärjungen till Padmasambhava, var nödvändig för att jag skulle släppas fram till den sista stora invigningen. Jag fick också information om vad som förestod, t.ex. genom en dröm om ett barn som föddes och som kunde gå och tala redan från första dagen. Men eftersom jag inte kände till att detta var egenskaper som brukar tillskrivas en buddha, förstod jag inte på ett medvetet plan vad det var som väntade. Och det behövdes ju inte heller några medvetna förberedelser för det som skulle ske, allt måste ske spontant och av sin egen inneboende kraft.

Jag fick också ett starkt krafttillskott inför det som skulle ske av guru Rinpoché (Padmasambhava) och, som jag senare förstod, Yeshe Tsogyal. Det var den tantriska kraften och filosofin som verkade tillsammans med starka karmiska förbindelser.

5/5-2003 klockan 03.30

Jag rycktes plötsligt upp ur sömnen av en kvinnlig röst som med stor intensitet sade följande. ”Min son! Du måste hjälpa honom framåt nu. Annars blir ni aldrig klara samtidigt!” En gammal kvinna i en hög toppig hatt och en brun klädnad (lång skjorta över en lång kjol) kastade ett ”pulver” över mig. ”Kornen” löstes upp till främmande tecken, sanskrit. Jag hade en känsla av att hon var en slags magiker.

Jag somnade igen och väcktes återigen ”brutalt” av en man som med stark röst sade. ”Åsa! Detta är Guru Rinpoché.” Han förde över som ett ”rum” till mig. Fast det var information. Terma. Det verkade börja packas upp omedelbart. Återigen något om att vi måste bli klara samtidigt. Det var så stor kraft i båda kontakterna. Klockan var ungefär 03.15. Jag gick omedelbart upp och skrev ner detta. Jag var mer eller mindre chockad. Nog för att jag har haft starka kontakter men detta var på något sätt mer ”bryskt”. Men jag kände också en stor ödmjukhet. Att Guru Rinpoché talar direkt till mig…

EN GEMENSAM SATSNING SOM UTGÅR FRÅN VÅRT CENTRUM

Hilma af Klint, Svanen nr 7

Den starka andliga utvecklingen under de föregående knappt fyra åren, och den tydliga höjning av den andliga kraftens frekvens som skett under våren 2003, kulminerade i Självets fullbordan och den sista stora invigningen som tog mig tillbaka till Alltet och den helhet som är ursprunget för både vårt universum och oss själva. Det hela förebådades i ett meddelande som jag tog emot några dagar innan denna stora fullbordan.

> *Uppenbarelser ges i olika tider och olika former. Det som händer nu är en gemensam satsning från mänsklighetens lärare och den utgår från vårt gemensamma centrum. Den kraft som leder detta står för resultatskapande visdom, syntes, och upplösning av karmiska band.*
>
> *Det handlar om resandet av ett Tempel av guld och juveler, om en fest med rytm, harmoni och om uppfyllandet av alla andliga behov. Denna kraft står för förbrödring, sammansmältning och uppgående i det stora Alltet. Det handlar om att vara i Gud och att ha Gud i oss. Den står för förening mellan himmel och jord, mellan de stora polerna i Universum. När detta kraftfält aktiveras, när strömmen slås på, sker det utlovade bröllopet. Kraften kommer att vara som en blixt som aktiveras över hela Jorden i ett enda ögonblick. Det stora återvändandets tid är inne. Amen. (Meddelanden från mina Lärare 2003-05-04)*

En vision och en dröm förebådade födelsen av ett barn av anden, någon som kunde gå och prata redan första dagen. Det handlade också om en skilsmässa och en annan julhögtid.

8/5-2003

I går kväll fick jag en vision av att jag var i en skog eller något liknande. Ödsligt? Plötsligt hukade jag mig ner och födde fram ett ”andebarn”. ***I natt drömde jag att jag fött ett barn. Det var en pojke som var så stor och försigkommen. Redan första dagen var han självständig. Min syster kom på besök. Min son kom in/togs in och han kramade om mig och sa ”mamma, mamma”. Han var stor som en ettåring och hade redan börjat prata fast han var född samma dag. Han var så ”kär” i sin mamma. Så rund och välväxt.***

Jag drömde att flera av mina släktingar skulle flytta. Det var som ett slags splittring. En kusin hade alla väskor packade, han skulle vara på Salomonöarna i ett helt år. Min kusin som arbetar med böcker hade sökt/fått ett nytt arbete. Hon skulle flytta till den allra sydligaste delen av landet fast hon visste inte riktigt exakt var det nya stället låg.

Jag drömde att vi var i ett gammalt hus. Någon hade ställt en julgran utanför. Men det var inte en gran utan ett annat sorts träd eller en stor växt. Det var en tidigare okänd art. Men den stod i en julgransfot. Det var vår eller försommar, i alla fall en annan årstid än den ”vanliga” julen.

SJÄLVETS FULLBORDAN OCH DEN SISTA INVIGNINGEN – TILL ALLTETS NIVÅ (11/5 2003)

Hilma af Klint, Evolutionen nr 10

Slutfasen i min andliga utveckling innebar att flera stora utvecklingssteg togs inom en mycket kort tidsperiod i maj 2003. Bara några dagar efter den starka upplevelsen av att jag fick ta emot kraft och kunskap från Yeshe Tsogyal och Guru Rinpoché fick jag uppleva att trikaya-buddhan förverkligades. Jag var inne i buddhan och såg ut genom ögonöppningarna, men samtidigt såg jag den gyllene, fantastiskt vackra buddhan utifrån, från ett mentalt plan utanför och ovanför buddhan. Jag såg att ett starkt, gyllene ljus trängde ut genom buddhans ögonöppningar och jag visste att det var mitt eget ljus. Buddhan var en ihålig staty av levande guld och det ljus som fyllde hela dess kropp och strålade ut genom ögonöppningarna var summan av all glädje och kärlek som min egen själ hade samlat på sig genom hela sin utveckling under många liv på jorden. Det medvetande som såg på buddhan ovanifrån var mitt eget medvetande, men det var ett mycket högt och helt opersonligt sinne. Buddhan var jag, men inte det vanliga jordiska jaget med dess personlighet, utan ett överjordiskt jag som var oerhört mycket större.

Direkt efter upplevelsen av trikaya-buddhan fick jag vara med om en stark tantrisk gruppinitiation eller invigning. Detta skedde i form av en förening och kraftöverföring i en grotta som liknade en livmoder. Jag fick veta att man förr i tiden hade genomfört liknande invigningar på primitiva sätt och använt droger, men nu var allt modernt och rent och vi lyftes upp helt automatiskt.

11/5-2003 klockan 03.15

Jag blev väckt gång på gång av våra grannar som smällde i bildörrar. Jag fick en insikt om att jag blivit väckt gång på gång i min process, men att jag somnat om efter varje gång. Att jag sett ljuset men glömt det igen varje gång. Jag insåg i alla fall att nu skulle kraften släppas på och att vi var tvungna att ha en representant för varje inriktning som kanaliserade ut den, annars skulle vi aldrig klara av det. Kraften skulle vara alldeles för stark för en enda människa. Eller att den inte blev komplett om det inte fanns en representant för varje inriktning, antagligen var båda faktorerna viktiga. Kanske var det där jag förstod att Barbro var den femte, den som representerar den dolda, ockulta, intuitiva kunskapen. Men jag var också rädd att hoppa i galen tunna den här gången, att skapa felaktiga mönster.

Skeendet började med att jag såg ett starkt violett sken/form. Jag visste att jag aldrig sett just denna färg inom mig förut.

Sedan såg jag ett gyllene buddhahuvud inifrån, jag var alltså där inne. Buddhan var fantastiskt lysande, gyllene, underbart vacker, obeskrivlig i ord. Det var som en mask eller ihålig staty, jag var inne i den och tittade ut genom ögonöppningarna. Jag såg samtidigt inifrån och utanför. Det var en speciell sak i pannan. Det liknade en kon, väldigt dyrbar, guld, juveler. Buddhan hade den där opersonliga kvalitén som synen av det gudomliga den 7/7 2001. Levande guld. Medvetenhet men inte personlighet. Men det var mitt eget ljus som lyste ut från insidan av buddhahuvudet. Ljuset som strålade ut genom ögonhålorna. Golgata, ”skallen”.

Jag var plötsligt i en ny upplevelse av att vi var någonstans, vi skulle få se en sevärdhet, det var en guidad tur. Det som visades var en gammal grotta, men nu var den modern. Man såg den på något sätt i genomskärning. Tidigare hade människor krupit upp till grottan genom en gång, men vi åkte hiss. Vi lyftes upp på en plattform.

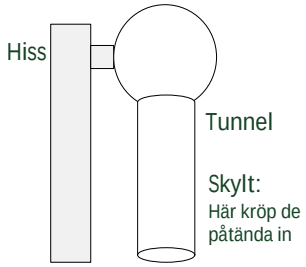

Jag förstod att grottan använts av ”hippies” som varit där och fått hallucinationer. Nu när jag skriver tror jag att det handlade om forntida kulter. (Soma=drog.) Till min förvåning skulle också vi sova i grottan, men nu var det ljust och luftigt. Luften skulle vara ovanligt välgörande, p.g.a. överskott på ozon tror jag. Plötsligt kom en signal om att nu var det dags! Nu skulle vi förenas! Den var lite vek, höll på att vika sig, men kom i alla fall in. Kärlek utan sexuell laddning. Det var verkligen som om strömmen slogs på. Det var strömmen som slogs på! En enorm kraft! Efteråt skulle vi gå ut. Jag såg Lars med någon annan som han älskar. Någon som han har ett förhållande med, en relation till? Kanske hans Mästare. Någon frågade mig om jag var helt säker på att vi skulle gå ut nu efter denna förening, och jag svarade ”ja”.

12/5-2003

I går såg jag alla mina liv här på Jorden dra förbi. All aktivitet, all kamp, all glädje, all sorg, all kärlek. Det var inga detaljer eller individualiteter, men ändå jag, min unika själs egenskaper som hela tiden fanns där. Envis, kämpande, stursk, men också kärleksfull. Det var en känsla av gemenskap med Jorden, grönska och solljus, ömhet, förståelse, överseende. Försoning.

Idag förstår jag att denna upplevelse handlade om att mitt medvetande bröt igenom den sista barriären mellan universum och Alltet som universum existerar i. Detta var inget som jag klarade av genom min egen kraft, utan jag fördes dit av universums Mästare som gav mig den högsta undervisningen genom invigningen i mysteriegrottan. Denna invigning var den aktivering av kraftfältet och det bröllop som det hade talats om i meddelandet från mina andliga lärare några dagar före. Det här var också den förening som den andlige Mästaren hade talat om i meddelanden under hösten 2001, nästan två år tidigare (s 54). *I vår förening kan alla under ske. Tag emot mig i din kropp och du blir ett med Gud.*

Jag upplevde att vi var fem själar på den personliga nivån som invigdes och att vår samlade kraft behövdes för att matcha fem krafter på den andliga nivån, på Självets nivå. Det som hände slöt verkligen kedjan mellan universums yttersta poler, från det högsta gudomliga medvetandet som upprätthåller universum med sin andliga och materiella dimension, via det fullkomnade universella Självet och ner till det mänskliga medvetandet på den materiella nivån. Resultatet av denna sammankoppling av kraft blev att medvetandet kunde ta steget ut från universum och återvända till Alltet, till tillståndet före universums uppkomst i Big Bang.

I denna upplevelse av sammansmältning och initiation hade jag ingen medvetenhet om vilka som egentligen deltog förutom jag själv och min Mästare. Jag fick visserligen inform-

ation om att vi måste ha med en representant för varje inriktning för att kraften skulle kunna kanaliseras ut till Jorden. En enda människa skulle inte kunna klara av det. Men jag visste inte då, och jag vet inte heller idag, vilka det egentligen handlade om i praktiken, annat än att jag såg Lars med sin Mästare och att jag kände att Barbro kom in och på något sätt slöt kretsen.

En människa är egentligen bara en kanal, ett medium genom vilket kraften silas eller förmedlas. I detta fall var det verkligen helt klart på det sättet. Jag betvivlar att de andra deltagarna hade någon medvetenhet om vad som hände, antagligen användes bara den andliga kanalen eller förbindelsen mellan vissa själar för detta syfte, utan att deras hjärnor eller fysiska kroppar ens var inblandade. Jag visste dock att det var Mästarna själva, i form av fullkomnade universella Själv med hemvist i den andliga dimensionen, som stod för den sammanslagna kraften på nivån över den jordiska. Även på denna nivå måste varje väg eller riktning ha en representant för att kraften skulle vara fullständig. Där sammanfördes den splittrade kraften och fördes ner till oss människor på Jorden. Det var verkligen en cirkel eller ett kretslopp som slöts, en strömkälla som slogs på. Det var det utlovade bröllopet.

Idag förstår jag att mitt medvetande i och med denna upplevelse faktiskt hade nått till universums högsta nivå. Den nivå från vilket medvetandet betraktade buddhan utifrån och ”uppifrån” var det gudomliga medvetandets nivå. När medvetandet var inne i buddhan och såg ut genom dess ögon fanns det på det universella Självets nivå. Det som jag upplevde var en illustration av målet för det gudomligas evolution i mänskliga liv, i form av ett fullständigt universellt Själv och ett självmedvetande som är ett med det gudomliga Självet som upprätthåller universum.

Beskrivningen av trikaya-buddhan (trikaya betyder ”tre kroppar”) uppkom i sin nuvarande form inom mahayanabuddhismen på 300-talet vt. Det, för mig själv helt oväntade, förverkligandet av trikaya-buddhan är målet för den tantriska filosofi som beskrivs i Bardo Thödol, Den tibetanska dödsboken. Det var kunskap om denna filosofi som fördes över till mig från Padmasambhava och Yeshe Tsogyal, och denna kunskap gjorde det möjligt att förstå och hantera det som hände mig i samband med trikaya-buddhans förverkligande. Men kunskapen fanns också inpräglad i mitt eget Själv efter många liv i olika mysterieskolor.

MÅLET FÖR EVOLUTIONEN – TILLBAKA TILL HELHETEN FÖRE BIG BANG

Hilma af Klint, Altarbild nr 3

I denna sista stora invigning upplevde jag alltså att jag slungades tillbaka till den ursprungliga helheten i Alltet i ögonblicket före universums och rumtidens uppkomst vid Big Bang.

Evolutionen beskrevs i undervisningen till Hilma af Klint och hennes vänner som en triangel där anden steg ner från utgångspunkten, utvecklades i materien för att slutligen åter stiga upp till denna utgångspunkt (s 18). Utvecklingen mot uppstigandet beskrevs som en lidandets väg men den skulle så småningom leda till en förening mellan det gudomliga och människans egen ande. Enligt undervisningen till De Fem var alltså evolutionens utgångspunkt och mål ett och detsamma, det gudomliga. Det gudomliga är ofattbart, gränslöst och formlöst men kan symboliseras med en cirkel.

Den undervisning som de andliga Mästarna förmedlade till de fem kvinnorna i Stockholm runt förra sekelskiftet syftade till att förbereda en hög andes nedstigande, födelsen av det gudomliga barn som alla människor kan vänta inom sina själar (s 21). Jag fick alltså uppleva den utveckling som undervisningen i det förra livet hade handlat om, och allt skedde verkligen också i varje detalj så som de andliga lärarna hade beskrivit det. Men det var helt omöjligt att i förväg förstå vad undervisningen till de fem egentligen handlade om, precis som det sades i undervisningen var jag tvungen att själv genomleva utvecklingen för att kunna förstå och beskriva den.

FADERN STIGER NER OCH HJULET SÄTTS I RÖRELSE (24/6 2003)

Min utveckling under åren från hösten 1999 och framåt handlade om ett uppstigande genom olika dimensioner och medvetandenivåer. Till slut hade jag nått den högsta nivån, uppnått målet i form av en direkt erfarenhet av den ursprungliga helheten i Alltet och fått kunskap om universums och vårt eget yttersta ursprung i Alltet. Nu började i stället ett nedstigande som skulle utmynna i andens födelse genom kroppen i den materiella dimensionen. Kunskapen om det jag hade upplevt, all direkt undervisning om den andliga dimensionen och om universums mål och mening, skulle förmedlas till mänskligheten och detta krävde att jag återvände till det vanliga livet i den fysiska kroppen.

Jag var nu ett med Fadern och upplevde hur delar av Anden avsöndrades från helheten och fördes ut över jorden genom kanalen mellan de två dimensionerna. På jorden, vid inträdet i en fysisk kropp, förlorade delarna allt medvetande om sitt ursprung. Detta var en illustration till ett av huvudbudskapen som skulle föras fram genom mig, nämligen insikten om att vi alla är delar av den gudomliga Anden som utvecklas i materien för att en gång förstå vilka vi verkligen är och därmed kunna bli i stånd att återvända till vårt ursprung. Fadern som är Anden och Modern som är materien. Att vi är en del av Fadern och därmed föder oss själva för att en gång hjälpa oss själva tillbaka till ursprunget där vi kan återförenas med vårt eget högsta Själv. Alltet är det gudomliga ursprunget och helheten, Fadern-Modern.

16/6-2003

I går kväll sprängde det eller smärtade det i kroppen på ett nytt sätt när jag vilade. Det gjorde ont, speciellt i fingrar, tår och i ena sidan. På något sätt visste jag att anden gjorde sig fri. Till slut hade jag en upplevelse av att den tog sig ut. Det här var också förenat med en mycket stark känsla av att jag skulle dö.

Jag drömde att vi kom till flygplatsen i New York. Trappan ner var så underlig, den var så svår att ta sig nerför. Jag hade köpt en elastisk, heltäckande overall där och nu hade dragkedjan, som gick ner över hela framsidan, gått sönder. Jag höll ihop glipan, sökte efter någon som kunde hjälpa mig att laga den. Där var några göteborgare som tydligen kommit med samma flight som jag, de var på något sätt ”bättre folk”. Men de kunde inte heller hjälpa mig, de kunde inte sy.

Väldigt orolig natt. Kraftigt vitt ljus. Jag hade en upplevelse av att någon gav mig vatten samtidigt som han själv drack. Det påminde om en nattvard på något sätt. Mycket drömmar. Att mina

föräldrar börjat använda Internet. Något om en grotta, någon undrade om jag trodde att den skulle grävas ut arkeologiskt. Jag hade bekymmer med min väska och plånbok. Jag hade fått eller köpt ett armband som hade två spännen, men jag fick bara igen det ena. När jag tog av mig armbandet såg jag att det växte blommor och grönt på det. Mår väl ganska bra, men har ont i fingrarna, det spränger av kraft. Jag såg också dörrar som jag kunde passera ut genom i natt, men jag valde att inte göra det, eller vågade inte. Anden som tar sitt rike i besittning.

17/6-2003

Jag drömde om att min mor hade en kamera som man kunde fotografera med åt två håll. Objektivet kunde på något sätt vändas, eller mekanismen var dubbelriktad. Först tog hon en bild, och sedan skulle jag ta en bild och då vändes objektivet. Först tänkte jag på det där med "vi" och "dom", att se saker från två håll. Men kanske handlar det snarare om att kunna få en bild från den andliga dimensionen på oss här, och härifrån på dem där.

18/6-2003

Orolig natt igen. Ont i magen, magkatarr. Jag drömde om en bussresa där jag blev avvisad, bortplockad för att jag inte var "rätt" på något sätt. Jag kom ändå dit jag skulle. Föräldrarna som varit borta kom med färdkost som de köpt till en resa som jag skulle ut på. Plötsligt var jag i en träningslokal, det var massor med folk som skulle träna qigong. De trängde på, både bakifrån och framifrån och några stod också vända åt fel håll. Det var många gamla skolkamrater från tidiga stadier. Jag försökte ordna leden, var irriterad. Det där temat om föräldrarna som kommer tillbaka har ju funnits med hela våren. Vad är det som jag inte förstår? Vad är det jag håller tillbaka? Det känns ju i magen!

19/6-2003

Härlig träning nu på morgonen. Jag känner faktiskt att mitt energifält är en avbild av den underbara manligt/kvinnliga Gudomlighet som jag såg den 7/7 2001. Föräldrarna som skulle komma på besök. Tack Gode Gud för all nåd.

21/6-2003. Midsommardagen.

Jag drömde att jag bodde hos en bekant. Vi åkte iväg med bilen, han körde och hade visst något problem i en rondell. Vi skulle köpa tågbiljetter, det verkade som om han kom iväg utan problem men jag blev visst kvar. Till slut skulle jag i alla fall stiga på tåget, men en kraftig, buddhalik man satt fastkilad i en fåtölj precis i ingången. Jag drog och slet i honom, plötsligt var jag inne och sparkade med all kraft ut honom och hans "tron" och slängde ut alla hans ägodelar efter honom. Jag tänkte på drömmen om den näst yngste som var för lång i drömmen om "truppen", meddelandet om den yngste som var längre än den äldre brodern. "Ni skall göra större gärningar än jag…" Joh 14:20.

Drömde att jag var i mitt gamla hem. En grupp kvinnor var där på besök. Ett par konduktörer kom och uppvaktade mig men jag tyckte bara det var pinsamt. Jag skulle vattna blommorna, men ytterkrukorna var redan fulla med vatten upp till randen. Jag öppnade ett skåp och det vällde fram smuts, insekter, orenligheter. Jag öppnade fönstret och började skyffla ut all smuts, men upptäckte att ett festligt långbord stod dukat på gräsmattan utanför. Det skulle bli midsommarfest och några av gästerna satt redan bänkade.

Är blockerad i magen. All smuts, alla krig, alla gamla vanföreställningar. Allt kvinnoförtryck. Vad krävs av mig? Men jag har också insikten att jag fått ta emot så oerhört mycket kraft från alla håll. Alla de som gått före och offrat sig. Padmasambhavas kraft, den stora kraftsammanslagningen, jordgudinnan, kraften ner i magen. Att städa ut den straffande stamguden, men också bilden av buddhan, av Jesus som gudar. Det var bara inkarnationer, visserligen uppnådde de fullbordan på sin nivå, men deras högre jag såg vi aldrig. Dessa symboler som laddats med så mycket vidskepelse, så mycket jordiska föreställningar. En kropp är inget annat än en behållare för anden, utan eget intresse. Min uppgift här på Jorden, att verkställa besluten. All makt, all kraft som getts mig. Men inte att strida i det yttre.

22/6-2003

Stark träning i går kväll. Om Mani Padme Hum. Jag drömde att människor började komma till mig som läst det jag skrivit, de kom vandrande i en strid ström.

Drömde att jag var i mitt gamla hem och föräldrarna från grannhuset som också är mina släktingar kom på besök. Jag tittade över till deras hus och såg att det brann! Det sköt ut en eldkvast från ena sidan. Jag försökte ringa 112 men telefonen var död. De ringde själva på mobiltelefon. Men de verkade inte speciellt oroliga, jag kom på att de flyttat från det huset för flera år sedan. En eldkvast, mörk rök bröt ut från den andra sidan av deras hus också. Hilmas bild Serie US, grupp 8, nr 3. Innan hade vi talat om att bjuda människor på något, kvinnan (modern) talade om att ta ner glöggutrustningen från vinden men sedan sa hon att det passade bättre i höst, det var inte tid för det nu.

Drömde att jag dansade med en ung man som var så lång. Han fick böja knäna, men jag tyckte att han överdrev, så liten är faktiskt jag inte. Något om att vi hade tränat in en balans, en jämvikt. Det var en rörelse som övergick i total stillhet.

SÄTTER HJULET I RÖRELSE OCH FADERN KOMMER TILL JORDEN

Hilma af Klint, Erosserien nr 5

23/6-2003. Kväll, klockan 21.30.

Sov en stund nu i kväll. Väcktes plötsligt och såg i detsamma ett ark med en mycket kraftig vit text på kolsvart botten. Tjocka blockbokstäver, en ”modern” font. Jag försökte läsa texten men den föll sönder, bokstäverna blandades om.

Jag hörde något om den totala, fullständiga bilden. Navet i hjulet. Kunskap. Flickorna. Var färdig ikväll när jag kommer. Fadern.

Ett väldigt stark meddelande, unikt i sin kraftfulla utformning. En underlig blandning av klartext och klarspråk. Chenrezig, Avalokiteshvara. Ordet. Centrum, navet i hjulet, buddhafamiljen.

24/6-2003

Jag försökte förbereda mig mentalt en stund efter meddelandet i går kväll, framförallt kände jag efter att jag inte hade någon rädsla att dö. Jag litade på att jag skulle få komma tillbaka och avsluta den här boken (boken Templet). Jag ställde mig sedan och tränade. Fick snart total trygghet, balans, kontakt. Efter träningen var det som om jag kallade på tre av ”flickorna” i qigongen och en fjärde person. Antagligen en andlig syster som jag inte träffat i det här livet. Jag fick kontakt med Lars mycket starka kraft. Vi bildade ett hjul med mig i mitten, och jag satte det i rörelse. Plötsligt var Fadern där. Kanalen var öppen. Jag fördes ut över Jorden. Andliga ”tussar”, som om man tar bomullstussar ur ett stort stycke bomull, fördes ner genom min kanal och föddes ute i världen. Jag blev på något sätt upplöst, utspridd över Jorden. Var osäker på om jag skulle kunna komma tillbaka.

Jag upptäckte långt senare att min upplevelse ovan av att vara buddhan som satte kunskapens (lärans) hjul i rörelse fanns förutsagd i Hilmas bild Erosserien nr 5 ovan. Texten i bilden lyder ”Vrida skall asketen själf hjulet”. Hilma kallades ofta asketen i de andliga kommunikationerna.

ATT SJÄLV VÄNDA SPIRAN

25/6-2003

Jag väcktes av några billarm och precis i uppvakningsögonblicket såg jag hur jag vände en korslagd dubbeldorje och hur den förvandlades till det vita korset av kristall och liv. Samtidigt var det också en känsla av att jag vände händerna framåt med handflatorna ihop som man gör i min qigong-övning. Något slags intryck av kyrkans högsta överhuvud, Guds ställföreträdare på Jorden.

FRÅN HELVETET TILL HIMMELRIKET PÅ TOLV TIMMAR

26/6-2003

Usch vilken natt! Det här är nog det värsta jag upplevt hittills… Jag fick provtrycket på den här boken (Templet) i går och eftersom jag arbetat parallellt med att färdigställa den var det i stort sett bara några små korrigeringar kvar att göra. Jag kände en sådan harmoni, både i det inre och i det yttre. Vädret var underbart, energin som omslöt mig var så varm, fruktbar och närande. Jag började under gårdagen att fundera lite på allt som hänt och kände att från den vanliga, rationella ståndpunkten var det hela ofattbart. Inte ens jag själv skulle tro på något sådant om jag fick den här historien berättad för mig. Men från det självupplevda, från den andliga ståndpunkten, vet jag ju ändå att allt är sant till punkt och pricka. Jag kände att jag litade på planen, allt blir som det är avsett.

Så ställde jag mig för att träna vid halv elva i går kväll. Jag kämpade för att vara öppen och genomsläpplig, att låta kraften passera genom mig. Jag har ju känt av en blockering i magen och även haft magkatarr ett tag, och jag vet att det är något i mig som kämpar emot på någon nivå. … Jag bestämde mig i alla fall för att låta kraften gå ut så fritt som möjligt. Att försöka att bara vara i kraftfältet utan tankar, att bara låta kraften gå dit den skulle. Träningen var stark, jag kände mig delvis som den staty av levande metall som jag såg i upplevelsen av buddhan. Mycket kraft och härlighet. När jag lade mig var anden enormt aktiv. Jag fick plötsligt en helt ny känsla av att någon sände ner medlidande över mig. Såg en skymt av en blå och gul kub, Hilmas målning Duvan nr 3, där anden sänks ner mot en mångfärgad kub.

Jag somnade och nu startade ett fruktansvärt skrämmande skeende. Jag drömde att jag var ett barn som sprang fram och tillbaka på ett tåg. Stora fåglar eller andra skrämmande varelser med vassa näbbar och klor slet och hackade i min kropp. När det blev alltför skrämmande vaknade jag och märkte att jag hade en fruktansvärd hosta och fortfarande i uppvakningsögonblicket kände jag dessa smärtor i kroppen. Somnade igen och nästa skrämmande och plågsamma mardröm startade och pågick tills jag vaknade av ren dödsskräck osv. osv. Till slut började jag att be Fader vår mycket intensivt, men så snart jag somnade om startade pinan igen. Hela tiden var det smärta, rädsla, hosta. Jag drömde att min man och jag var i ett gammalt hus och att jag jagades av någon kraft som plötsligt tog tag i mig som en tornado och höll på att slita mig, eller rättare sagt mitt kraftfält eller min ande, i bitar. En skrämmande okänd kraft. Jag hade nästan inga kläder på mig.

Till slut vågade jag inte somna om igen. Det kändes som om jag aldrig skulle våga sova mer, men jag visste ju att sömnen skulle övermanna mig förr eller senare. Jag började tänka på Bardo Thödol och beskrivningen av de vreda gudomligheterna. Helvetesbeskrivningarna. Jag tror ju inte alls på något helvete, och inte heller på demoner eller onda andar, men nu upplevde jag ändå precis det som sades om sådana företeelser. Hade jag öppnat upp för några ”onda andar” i träningen? Men nej, jag vägrade tro på sådant! Vad var det då som hände? Hade jag gått över gränsen, in i någon psykisk sjukdom? Nej, mitt intellekt var lika klart som någonsin. Höll jag på att dö, var det något fenomen i samband med det som jag upplevde? Men det här var värre än de upplevelser som jag hade på riktigt i samband med döden på den romerska

arenan och när jag brändes i Toledo. Det som hände vid de tillfällena var ett frigörande av själen från kroppen, och det var inte skrämmande eller smärtsamt i sig, även om situationerna när det hände var det.

Jag kände mig verkligen ensam och jag tänkte på Jesus på korset. ”Min Gud, varför har du övergivit mig?” Visst blev jag tillfälligt lugn när jag bad, men så snart jag slutade var maran över mig igen. Jag tänkte också på Guruns undervisning, vad du än upplever så är det fenomen som skapas av ditt eget intellekt, av din egen psykofysiska utrustning, grips inte av panik! Jag försökte kalla på honom men inte heller han fanns där. Till slut förstod jag i alla fall att det var en strid som förorsakades av att den starka kraften rensade ut det sista jordiska, och jag kom ihåg drömmen om hur jag skyfflade ut allsköns orenligheter genom fönstret i mitt gamla hem. Och drömmen om huset som brann, eldkvastarna. Jag tänkte också på demonerna i Samye och hur Trisong Detsen kallade på Padmasambhava som förvandlade dem till skyddsgudar.

Jag tänkte på karmakraften som visade sig halvt leende och halvt vredgat i beskrivningen i Bardo Thödol. Vilket jag i och för sig valt att inte ta med i boken. Jag förstod nu att även det måste med. Att jag hade mer skrivjobb, att även det här sista fenomenet måste dokumenteras. Att det handlade om det svåra nedstigande som jag drömt om i drömmen om den konstiga trappan som jag gick nerför på flygplatsen. Att först kämpa sig upp och sedan kämpa för att ta ner eller ta emot anden på Jorden. Jag böjde mig för nödvändigheten att gå igenom denna rening, denna utrensning. Nu hade jag i alla fall en logisk förklaring och jag vågade äntligen somna.

Jag drömde att jag träffade en gammal arbetskamrat. Jag var upphetsad över det jag just upplevt med ”demonerna” men hon var inte speciellt intresserad av att höra om det. Hon skulle hämta något och vi bestämde oss för att träffas på hennes kontor som också var min gamla arbetsplats. Där hade hyresvärden ett möte och några ungdomar var intresserade av hur länge jag drivit min verksamhet. När jag berättade att jag startat för nästan tjugo år sedan tyckte de att det var ofattbart länge sedan, nästa runt tiden för deras egen födelse.

Nu på morgonen har jag inte ont någonstans, men det som hände i natt var verkligen obehagligt. Men jag vet också att det var nödvändigt, ytterligare ett steg framåt. Det var Kristuskraften, den andliga kraften som driver ut ”demonerna” steg för steg, som omvandlar bly till guld, smuts till ovärderliga erfarenheter. Jag är dock fortfarande blockerad i magen. Jag klarar inte av att öppna upp helt för kraften. Egentligen har det ju pågått länge, en strid mellan personlighetens, det lägre jagets önskan att skydda sig, och den starka andliga kraften.

Det finns en rädsla att inte kunna producera, att inte klara av att göra färdigt boken, att kroppen faktiskt skulle dö eller själen bli kvar någon annanstans om jag skulle släppa efter helt och hållet. Det är naturligtvis därför som så mycket händer på nätterna, under sömnen är ju dessa skyddsmekanismer till stor del bortkopplade men då är ju också medvetandenivån sänkt. Vilket gav denna enorma rädsla i natt. Rädslan är ju okunskapens kännetecken, när jag nådde en mental insikt om vad det var som pågick, vågade jag somna om och då var också den obehagliga upplevelsen över.

Det är klart att helvetesbeskrivningarna i Bibeln och på andra ställen har en liknande bakgrund. Det jag upplevde i natt var kopplat till allt jag samlat på mig i det här livet. Hur jag sprang fram och tillbaka på det där tåget (i livet). All stress, alla planlösa, meningslösa aktiviteter. Allt jag gjort som plågat själen och anden i min outhärdliga dumhet, eller rättare sagt okunnighet. Jag var verkligen ett barn. Hur jag använt kroppen för att skaffa kortsiktiga njutningar, som inte ens var njutningar, utan att förstå att själen och anden led hemska plågor vid varje bloss jag drog in, varje glas vin jag drack, varje handling jag gjorde som stred mot det jag innerst inne visste var rätt. Allt lagrades och allt måste rensas ut. Det handlar inte om moral, utan om att själen och anden lever och växer i kroppen, och att vi precis som blivande mödrar måste vakta över vad vi tar in i oss och vad vi använder vår kropp och vårt sinne till.

26/6-2003. Klockan 15.30

Jag låg och vilade och upplevde plötsligt att den sista blockeringen bröts igenom och att anden flödade in eller ner i mig. En underbar fullbordan. Gud i mig och jag i Gud. Himmelriket på Jorden. Fullständig jämvikt, levande eld, total balans mellan himmel och jord. En total förening

av det Gudomliga och det mänskliga på den lägsta, personliga nivån. Det var faktiskt möjligt! Det var en omvälvande upplevelse, dessa tvära kast. Från helvetet till himlen på 12 timmar!

Jag förstod att denna sista kamp har handlat om det sista nedstigandet, ner till den personliga nivån. Vilket inte kunde ske utan denna sista, hemska, strid. När jag tränade nu på morgonen hade jag återigen den där känslan av att kroppen var en levande staty och känslan av själen som ett ljus inne i statyn var tydligare. Utvecklingen fortsätter naturligtvis, allt måste konkretiseras, göras verkligt på varje plan. Men nu är vi åter nere på det jordiska. Buddhan som skall göras synlig. Templet.

Jag tänkte på detta med ande och materia. Att det jordiska, materiella är människan med dessa fyra starka drivkrafter, Qi, sinne/tanke, känsla/kärlek och vilja, och att anden förenar sig med och använder detta ”paket”. Drömmen om kvinnan som inte ville erkänna att hon tagit emot ett paket och som skulle upp i rätten. Dharma, lagen. Att erkänna vad man tagit emot. Gode Gud, hjälp mig att fullfölja planen. Amen.

DEN UNIVERSELLA LÄRANS HJUL OCH BUDDHANS FÖRENING MED CENTRUM (28/6 2003)

En mycket stark upplevelse illustrerade buddhans uppgift att verka som en kanal för den gudomliga kraften och som en lärare som förmedlar den universella läran. I upplevelsen fanns en beskrivning av hur buddhan är förbunden med kanalen mellan den materiella och den andliga dimensionen som finns i universums centrum. Jag hörde ordet ”dharma-dhatu” som jag senare upptäckte betyder den universella sanningen, den universella läran, och jag förstod att det handlade om den lära jag skulle förmedla.

28/6-2003. Klockan 00.09.

Jag vaknade klockan 24.00 och tänkte gå upp och träna. I samma sekund fick jag kontakt med Lars och jag kände att vi alla var i kontakt. Jag såg en kvinnlig lärare. Trikaya-buddhan sänktes ner. Jag hörde orden lagen, dharma, och ett enormt gyllene hjul av vitt guld skapades i Universum. Det slungades på något sätt ut från Jorden och var kolossalt, det strålade ut över hela Universum som ett enormt fyrverkeri. Hjulet verkade hamna med sitt nav i centrum av Universum.

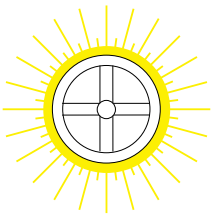

Jag var i mitten. Jag hörde orden ”Trisong Detsen. Rymdens och himlens moder.” I det samma kände jag att jag växte upp till centrum av Universum i form av den gyllene buddhan. En enormt stark känsla av kraft, styrka, utvaldhet. Vi var alla i kontakt, jag frågade Lars, ”lever du?”. Jag fick någon slags signal om att det var OK. En oerhört stark kraft började strömma igenom mig, ut över Universum genom ekrarna i hjulet. Det fortsatte i en andra våg av något svagare kraft, kanske mer ut över Jorden. Dharma-Dhatu, rymdens och himlens moder. Tack Gode Gud för allt. Amen.

28/6-2003. Morgon.

Efter denna enormt, unikt, starka upplevelse i natt ville jag tacka och lova, men det fanns på något sätt inga ord, allt var för smått. Jag skrev omedelbart in min beskrivning i dagboken och ställde mig sedan och tränade. Träningen är ju min lovsång till det Gudomliga genom kropp, själ och ande. Nu på morgonen slog jag upp orden ”Dharma-Dhatu” som jag hörde i natt. Det är tydligen ett nyckelbegrepp inom Mahayana-buddhismen och betyder ungefär den universella lagen, den universella sanningen, källan till kunskapen eller läran.

29/6-2003

Nu på morgonen såg jag en bild av en kraftkanal och ett ord, en text i form av ”ordet” som fördes ner genom kanalen. Det är klart att jag är en kanal, ett supermedium. En kanal för deras ord, precis som det förutsades att jag skulle bli. Tack för all nåd. Amen.

MANUSKRIPTET FÖR RESTEN AV MITT LIV OCH ATT FÖDA SIG SJÄLV

Genom en vision som förmedlade att jag fick ta emot ett tjockt manuskript som handlade om resten av mitt liv fick jag information om att mitt arbete inte var färdigt, mycket återstod och det var tydligen ett bra arbete som skulle utföras. Men som vanligt fick jag ingen direkt information om vad som skulle hända, det fick visa sig med tiden.

30/6-2003

Jag fick en vision av att en äldre kvinnlig lärare räckte mig ett tjockt handskrivet manuskript. Det var en av hennes elever som gjort ett arbete. Den första sidan var raderad (utsuddad blyertstext), ”det där kommer inte att hända” sa hon. Även nästa sida var raderad, ”inte det här heller, vi får se” sa hon. Sedan kom första sidan. ”Njut av henne, njut” sa hon med stor intensitet. Jag fick intrycket att det var ett jättebra arbete som presenterades. Att de två första sidorna var alternativa slut som man/författarinnan/eleven bestämt sig för att inte använda.

11/7-2003

I går efter träningen hade jag en känsla av att föras genom en trång, ”organisk” gång. Jag tänkte jublande att ”nu föds vi!”. Den där förbryllande känslan av att föda sig själv, att samtidigt vara kanalen och det som färdas i kanalen. Medvetenhet på olika nivåer. Fast kanske var jag egentligen bara ”det” som fördes genom kanalen. Det var trångt runt axlarna men jag kände absolut ingen rädsla.

JAG ÄR ANANDA – SJÄLEN BEFRIAS OCH VÄNDER HEMÅT

17/7-2003

Orolig natt. Jag insåg att jag hållit på med den sista ansningen av mig själv som beskrivs i Joh 15. De torra grenarna som klipps av och kastas i elden. Plötsligt förstod jag att jag var Ananda, och i detsamma satte min själ av hemåt. Men på gränsen möttes jag av följande tecken.

Bredvid var en skylt med en text som började ”Vi älskar dig men du måste bli kvar”. Jag minns inte fortsättningen som antagligen handlade om hur länge jag skulle bli tvungen att stanna kvar.

Den allra sista insikten handlade om att ”jag är Ananda”. Detta är det slutliga självmedvetandet och den slutliga självkännedomen som hela utvecklingen har strävat efter att skapa. Vi är alltså en del av det högsta, gudomliga Självet och denna insikt befriade min själ som genast försökte ta sig hem till sitt ursprung. Jag fick dock ett meddelande om att jag hade fler uppgifter att utföra och att jag var tvungen att stanna kvar i den materiella dimensionen så länge. Det allra heligaste, den allra största kärleken och gemenskapen med Fadern, kan och skall förverkligas i ett mänskligt liv, i en fysisk kropp.

ANDENS OCH MATERIENS GEMENSAMMA EVOLUTION

Hilma af Klint, Altarbild nr 2

Andens och materiens gemensamma evolution, samt reinkarnation som en förutsättning för den andliga evolutionen, var två grundtankar i den andliga undervisning som Hilma af Klint och hennes vänner fick ta emot under åren 1896 till 1906.

I min egen utveckling i det här livet fick jag sedan uppleva evolutionens fullbordan, vilket innebar en resa tillbaka genom evolutionens olika nivåer (se s 30). Genom dessa upplevelser kunde jag så småningom, steg för steg, skapa mig en ny bild av evolutionen från Big Bang och framåt. Under åren 2012 och 2013 genomlevde jag ytterligare ett varv i det spiralformade arbete som handlade om att förstå och beskriva det mysterium som jag hade upplevt från hösten 1999. Resultatet av denna sista del av arbetet med att beskriva mysteriets sanning redovisades i boken *Den högsta Tantran.* I samband med arbetet med den boken lyftes mitt perspektiv från mitt eget mysterium i form av Självets evolution och fullbordan, till hela universums evolution. Jag förstod att evolutionen sker på flera nivåer samtidigt, och att vi människor har en viktig roll som bärare och utvecklare av det gudomliga livet i form av en själ som lever i kroppen för att växa och utvecklas för att så småningom återvända till sitt ursprung i det universella Självet. På samma sätt utvecklas Självet i det materiella universum genom själens återkommande reinkarnation, för att så småningom nå sin fullbordan och återvända till sitt gudomliga ursprung. Hela evolutionen syftar till att det gudomliga skall växa och utvecklas i det materiella universum och i oss människor.

I den andliga utvecklingens slutfas genomkorsar själen universum i ett sökande efter det centrum som är porten tillbaka till ursprunget och det rätta hemmet. I den sista stora invigningen förenas Självet med den gudomliga Mästaren, och därmed återskapas den ursprungliga helheten som fanns innan ande och materia separerades i Big Bang. Detta är det stora bröllopet, där Självet och hennes ursprung och Mästare som så länge varit åtskilda äntligen får återförenas i den gudomliga kärleken.

Det egna Självet är en del av det gudomliga som en gång fötts in i det materiella universum för att växa till i kärlek och kunskap, och det är nu är färdigt i sin utveckling och kan återvända till sitt ursprung som en värdig motpart till det gudomliga.

ALLTET, DET EVIGA LIVET, KÄRLEKEN

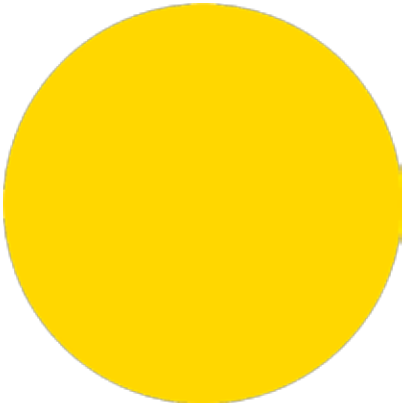

Alltet

Ni har ännu inte kommit till den utvecklingsståndpunkt att ni kan se hur allt är ett. Hur varje företeelse ni finner på er väg är en form för samma liv som ger tillvaro åt er egen individualitet. Ni ser på det som omger er som om det var skilda tillvaroformer. Därav kommer denna delning i skilda gåvor, skilda egenskaper, skilda anlag vid vilka ni så ofta fäster avseende. Men jag bär bud till er: Sök att se tvärs genom detta så skall ni se där bakom det allt förenande, allt livande, allt uppbärande – det fullkomliga eller kärleken. Ni sätter ett klart förstånd, en fast vilja, en rättrådig karaktär högt och det med rätta. Men högre än allt är kärleken, för vad är denna kärlek annat än uttryck för det eviga liv som pulserar genom allt och som sluter det i sin famn. Kärleken är det högsta inom universum, det lagbundna, evigt bestående som ni benämner Gud. (Undervisning till De Fem, 25 september, 1902)

Allt är ett på den högsta nivån. Ett bortom alla gränser, former, bilder och föreställningar. Alltet är det ursprungliga livet, en ren och obegränsad kärlek. Alltet, detta högsta, ofattbara liv *innehåller* allt, *omsluter* allt, *genomsyrar* allt och *är* allt.

ALLTETS OÄNDLIGA MEDVETANDE OCH GRÄNSLÖSA KÄRLEK

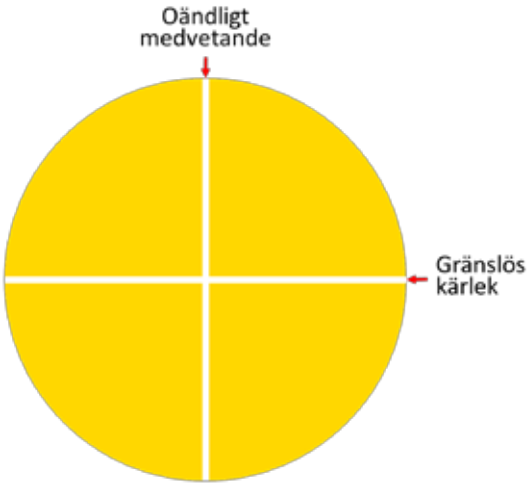

Det eviga livets två principer – oändligt medvetande och gränslös kärlek

Ni vet och vi vet också att alltings yttersta orsak är ett ofattbart, obeskrivligt något, vilket med ert sätt att uttrycka sig kan nämnas det eviga varat, eller om ni vill Gud, bara ni fasthåller under detta sista uttryck ett begrepp av oändlighet. Detta eviga vara innesluter inom sig många krafter som jag vill benämna principer. Två sådana, det oändliga förnuftet och den gränslösa kärleken korsade varandra och ur den medelpunkt som uppstod framsprang en nödvändighet för det eviga varat att manifestera sig. (Undervisning till De Fem, 5 april 1898)

DET EVIGA LIVETS FÖRSTA BEGRÄNSNING – DET VITA KORSET

Det Vita korset – gudomligt medvetande och gudomlig kärlek

Ert kors ni älskade, skall för er ha en tvåfaldig betydelse. Det skall vara en bild av er strävan uppåt, ert växande mot höjden. Men det skall också vara en bild av den oändliga nåden som utgjutes över människorna. Vi har nu bett er att i korsets mitt sätta en cirkel. Ni känner alla den djupa betydelsen som ligger i denna form. Sedan urminnes tider har det varit svårt för människan att symbolisera det ofattbara, gränslösa och därför formlösa. Det är inte längre med bävan som jag talar med er om det högsta som formlöst. Men detta högsta måste om det skall bli fattbart tänkas under en form. Därför har det varit brukligt att så långt tillbaka som människosläktet har ägt ett gudsbegrepp framställa detta under bilden av en cirkel. Cirkeln är en begränsning av något som i själva verket syns som intet, därför har cirkelns omkrets blivit symbol för den begränsning som den oändlige lade på sig själv för att så ytterligare genom begränsning efter begränsning skapa ett universum. Denna cirkel skall ni sätta där de två bjälkarna korsar varandra, och detta skall tala om att som de fyra armarna sträcker sig ut från denna cirkels omkrets, så sträcker sig det oändliga livet ut åt alla väderstreck, omfattande en hel materiell värld, pulserande genom varje dels största såväl som minsta företeelse. Livet är inget annat än denna makt som begränsat sig själv och strålar ut i allt, ger liv, uppehåller liv och återkallar liv. (Undervisning till De Fem, 16 oktober 1900)

Det Vita korset utgör den första begränsningen av Alltets oändliga medvetande och gränslösa kärlek till en nivå som kan manifestera ett nytt universum. Det Vita korset är den gudomliga Anden som har två aspekter: gudomligt medvetande och gudomlig kärlek.

DET VITA KORSET ÄR DET GUDOMLIGA MEDVETANDETS OCH KÄRLEKENS NIVÅ

Det Vita korset är universums högste Mästare, en opersonlig kraft som driver allt framåt enligt den gudomliga evolutionens lagar. Det Vita korset är den gudomliga kraften som genomsyrar allt och driver allt framåt genom evolutionen. Når man denna nivå uppfattas den med det andliga ögat som en strålande vit, kristallartad kraft, en levande, medveten, pulserande energi. Det Vita korsets medvetande är det högsta Självets medvetande.

ANDEN ÄR DEN GUDOMLIGA KÄRLEKEN, DET GUDOMLIGA LIVET

En del av Alltet, det eviga livet som är den gränslösa kärleken, innesluts inom det gudomliga medvetandets horisont och utgör den gudomliga kärleken, det gudomliga livet. Detta liv är det gränslösa Alltets skapande kraft begränsad till en nivå som kan nära en materiell värld och föröka sig själv i denna värld. Den gudomliga kärleken är en manifestation av Alltets gränslösa kärlek som vill förmeras i oändlighet. Den gudomliga kärleken är den skapande kraften, viljan till växande, förmering, lusten och glädjen. Den gudomliga kärleken, det gudomliga livet, uppfattas för det andliga ögat som ljus och ”levande guld” när det mänskliga medvetandet får kontakt med den på någon nivå.

I BIG BANG UPPSTÅR POTENTIALEN FÖR ETT NYTT MATERIELLT UNIVERSUM

Potentialen för ett nytt materiellt universum skapas i Big Bang

I Big Bang sker en omvandling av en del av det Vita korsets gudomliga energi till en potential för ett nytt materiellt universum. Den materiella dimensionen uppstår i Andens dimension.

Formeln $E=mc^2$ beskriver omvandlingen av massa till energi och atombomben är ett bevis för hur oerhört stor energi som ligger bunden i en liten mängd materia. Big Bang är motsatsen till denna process, i stället för att konsumera materia och omvandla den till energi omvandlades i Big Bang gudomlig energi till materia. Av detta kan man få en liten aning om hur ofattbart stor kraft som behövdes för att hela vårt materiella universum skulle uppstå.

Omvandlingen av energi till materia innebar att den gudomliga kraften, kärleken, bands i fysisk materia, i tiden och rummet, och denna process innebar en begränsning av den gudomliga kärleken. Energi och materia är i grunden samma sak, den gudomliga kärlekskraften finns bunden i vårt materiella universums allra minsta beståndsdelar. Meningen med det materiella universum är att den gudomliga kärlekens begränsning till materia skall leda till att det materiella universum på sikt kan härbärgera små droppar av det gudomliga livet som kan växa till avbilder av sitt gudomliga ursprung och själva producera gudomlig kraft i form av gudomlig kärlek.

Den materiella dimensionen är fortfarande i det allra första stadiet i Big Bang en singularitet, en helt okänd storhet där inga fysikaliska lagar ännu har börjat gälla. Den finns i mittpunkten i det Vita korset, där det gudomliga medvetandet och den gudomliga kärleken möts. Denna punkt innehåller potentialen för att bli det gudomligas livmoder, den barnkammare där det gudomliga en gång skall födas och växa i materien. Men denna potential har ännu inte realiserats.

DET MATERIELLA UNIVERSUM UPPSTÅR OCH UTVECKLAS

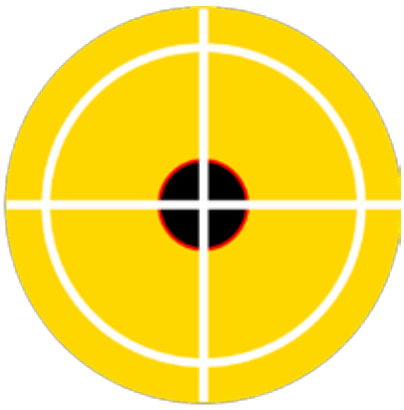

Den materiella dimensionen expanderar exponentiellt och tiden startar

Och först var livet; det är upphovet, Fadern till allt – så blev kaos. Över det svävade livet – så blev de olika elementen till – så blev kosmos ur kaos. Så kom livets fläkt, tog gestalt i ett ord – så skapades ur kosmos formen. (Undervisning till De Fem, 26 februari 1901)

I Big Bang finns den materiella kraften i form av energi och massa, tid och rum samlad i en enda odifferentierad punkt i universums andliga dimension. I denna punkt har ännu inte materien, tiden och rummet uppstått och därför kan den inte förklaras med metoder och kunskap som hör hemma i dessa dimensioner. Det är omöjligt att helt förklara en gudomlig händelse som Big Bang i fysikaliska termer, men vi kan dock spåra en kvarstående effekt i vårt materiella universum i form av den kosmiska bakgrundsstrålningen som härstammar från Big Bang.

Det materiella universum uppstår och växer i den andliga dimensionen. Den andliga dimensionen spänner ända från begynnelsen upp det ”andliga rum” i vilket vårt materiella universum kunde födas och utvecklas. Potentialen för en materiell dimension som skall bilda ett materiellt universum finns inbyggd i den andliga dimensionen redan från början. Den materiella dimension som uppkommer i Big Bang innehåller all potential för att ett materiellt universum skall uppstå och för utveckling av fysikens lagar. Ett materiellt universum är medlet för att uppfylla det gudomligas behov av förmering.

RUMMET UPPSTÅR OCH TIDEN STARTAR

Det materiella universum som vi numera kan observera är resultatet av den utveckling som startade i Big Bang för ca 13,8 miljarder år sedan. Idag kan vi som mänsklighet genom vetenskapens framsteg för första gången i vår historia i stort sett förstå vad som hände när vårt materiella universum bildades.

Även om vi inte med konventionell vetenskap kan se och mäta hur Big Bang startade, har dock dagens vetenskapsmän skapat en bild av universums utveckling från och med den allra första delen av den första sekunden *efter* Big Bang och fram till idag. I det första ögonblicket uppstår rummet, detta ögonblick kan mätas i Plancktid som är den minsta teoretiska tid som vetenskapen kan beskriva (ca $5{,}391*10^{-44}$ sekunder). Det allra första tillståndet efter Big Bang kallas därför Planckepoken och den varade från tiden 0 fram till ca en enhet av Plancktiden. Därefter beskriver den nuvarande dominerande fysikaliska förklaringsmodellen hur det nya universum under den första delen av den första pikosekunden av tid växte exponentiellt i ett tillstånd av oerhört hög temperatur och oerhört stor densitet (kallat för inflation). Volymen beräknas minst ha ökat med en faktor 10^{78} under tiden mellan 10^{-36} och

10^{-32} sekunder efter Big Bang.[1] Efter denna inflatoriska period fortsatte det materiella universum att expandera, men i en lugnare takt.

Den (hypotetiska) partikel som skapade denna inflation kallas “inflaton” och den, samt det fält som skulle tillhöra den, är idag helt okända.

Under den därpå följande sekunden skapades alla vätekärnor som finns i universum. Under cirka tre till tjugo minuter därefter skapades alla heliumkärnor. De följande cirka 379 000 åren innebar att väte- och heliumkärnorna fångade in elektroner och började forma stabila atomer. Efter cirka 100 miljoner år började de första stjärnorna lysa, och stjärnorna har sedan dess tillverkat alla andra atomer i universum i de kärnprocesser som ständigt pågår i deras inre.

Under samma tid som materien uppstod genom allt högre komplexitet uppstod vårt fysiska universums krafter genom allt större separation. Under Plankepoken (som alltså var oerhört kort) var allt ett. Men därefter började de fyra grundläggande elementarkrafter som dagens fysik beskriver, och som förklarar materiens uppbyggnad och interaktion, att uppstå. Dessa fyra interaktioner eller krafter är gravitation, elektromagnetism, svag växelverkan samt stark växelverkan.

Stark växelverkan är den kraft som håller samman atomkärnorna. Svag växelverkan är den kraft som orsakar radioaktivt sönderfall och är också den enda kraft som kan få elementarpartiklar att omvandlas till andra sorters elementarpartiklar. Elektromagnetisk växelverkan ger upphov till elektriska och magnetiska krafter. Gravitationen är den interaktion som gör att fysiska kroppar attraherar varandra med en kraft som är proportionell mot deras massor.

Standardmodellen beskriver hur partiklar interagerar på kvantnivå via stark växelverkan, svag växelverkan och den elektromagnetiska kraften. I standardmodellen har den svaga kraften och den elektromagnetiska kraften visats vara olika yttringar av en och samma kraft, elektrosvag kraft, och man talar därför också om tre grundläggande krafter i form av gravitation, stark växelverkan och elektrosvag kraft.

Den sista pusselbiten i standardmodellen lades när man kunde visa att teorin om higgsmekanismen, alltså ett universellt fält som växelverkar med all materia och ger elementarpartiklarna deras massa, stämde. Utan detta fält som genomsyrar all materia skulle inte vårt materiella universum kunna existera.

I min världsbild är det Vita korsets kraft det energifält som genomsyrar hela vårt materiella universum och som skapar förutsättningarna för att partiklar kan ha en massa. Därmed ger denna kraft den grundläggande förutsättningen för att ett materiellt universum som kan bära medvetet liv skall kunna uppstå. Det materiella universum existerar i den andliga dimensionen, och den andliga kraften genomsyrar den materiella dimensionen. Det materiella universum är en del av det andliga universum, men är samtidigt en egen entitet med en egen livscykel och en egen ”kropp” eller ”struktur”.

Denna struktur är rumtiden, som i allmänhet upplevs som ett abstrakt begrepp av oss som lever i den. Rumtidens existens som ett eget objekt har dock faktiskt bevisats år 2016 av LIGO-teamet genom att de detekterat de gravitationsvågor som till exempel skapas när två svarta hål smälter samman och skapar ”krusningar” i krökningen av rumtiden.

---

[1] Wikipedia

STJÄRNOR OCH GALAXER BILDAS GENOM INVERKAN FRÅN MÖRK MATERIA

Galaxer, stjärnor, planeter och liv

Det bor inom materien en kraft som driver den framåt i ständig utveckling, som driver den att oupphörligt skifta gestalt, liksom vågen sjunker i havet för att återigen stiga upp större än den var nyss. Så är det också något inom denna materia, det är evigheten – det ständigt varande, om också liksom materien något skiftande sett från er ståndpunkt, men i själva verket alltid detsamma. Det ligger utom mänsklig fattningsförmåga att fullt göra sig tillgodo dessa två begrepp. Men ni hittar dem i förminskad skala nära förenade inom er själva. Ni finner hela universum förkroppsligad inom er egen varelse; materien i ert hölje, evigheten i er ande. (Undervisning till De Fem, 9 november 1897)

I början av universums liv bestod materien av ett hett och tätt plasma av fria elektroner och atomkärnor. I takt med att universum expanderade kyldes plasmat ner och när temperaturen sjunkit till omkring 3000 K fångades elektronerna in av atomkärnorna och bildade neutrala atomer, främst väteatomer. Detta kallas universums rekombination. Den kosmiska bakgrundsstrålningen är en rest av Big Bang, och dess egenskaper verkade först tyda på att universum var fullständigt homogent från början vilket skulle innebära att det inte kunde bildas ansamlingar i form av galaxer och galaxhopar. Senare forskning har dock visat att universum inte var helt homogent från början, utan att det fanns fluktuationer i temperaturen hos bakgrundsstrålningen vid tiden för universums rekombination. Dessa fluktuationer beror på att det redan från början fanns små variationer i massfördelningen i universum. Man tror att dessa variationer fanns i den mörka materien, en form av materia som inte avger eller reflekterar elektromagnetisk strålning och därför inte kan observeras på normalt sätt. Utan denna mörka, eller dolda, materia skulle det alltså inte ha kunnat bildas stjärnor och galaxer och därmed skulle universum aldrig ha kunnat utvecklas till det som det är idag.

MÖRK MATERIA OCH ENERGI

Under större delen av universums liv har det enligt standardmodellen fortsatt att expandera på grund av den kraft som verkade i Big Bang. Teoretiskt sett skulle denna expansion gradvis avta med tiden, men i stället har man visat att universums expansion numera verkar accelerera. Denna ökning förklaras enligt standardmodellen med den expansiva kraften hos en mörk eller dold energi, en kraft som framträder som den kosmologiska konstanten i Einsteins allmänna relativitetsteori. Tidigare under universums livscykel dominerades expansionen av kraften från Big Bang. Idag bidrar kraften från Big Bang och den mörka energin (den kosmologiska konstanten) med ungefär lika stor del till universums expansion. I framtiden räknar man med att den mörka energin skall dominera. Det verkar alltså finnas en tillväxt av mörk energi i universum som skapar den ökande kraft som leder till en ökning av universums expansionstakt.

Detta innebär att det finns en kraft som inte kan detekteras på vanligt sätt men som genomtränger hela rymden och som behövs för att förklara att universums expansionstakt ökar över tiden. På samma sätt måste det finnas en för oss osynlig materia som behövs för

att förklara att galaxerna hålls samman, eftersom den vanliga materien ensamt inte kan skapa den gravitation som krävs. Utan den ”extra” gravitation som skapas av denna osynliga ”materia” skulle galaxerna slitas sönder. Eftersom vi inte kan påvisa dessa storheter på vanlig experimentell väg kallas de ”mörk materia” och ”mörk energi” där ordet ”mörk” betyder att de inte utstrålar något som vi kan mäta.

Enligt den senaste forskningen utgör mörk energi och mörk materia sammanlagt mer än 95 procent av den totala tillgängliga energin i universum, medan den vanliga materien endast utgör drygt 4 procent. Den ”mörka” materien och energin är alltså teoretiska storheter i det materiella universum som inte kan påvisas med vanliga vetenskapliga experiment. Men nu när vi människor förstår vårt materiella universum på både makro- och mikronivå kan vi på logisk och matematisk väg bevisa att de *måste* existera, även om vi inte kan se dem eller beskriva deras natur enligt vårt universums vanliga fysikaliska lagar.

UNIVERSUMS DOLDA DIMENSION ÄR DEN GUDOMLIGA ANDENS DIMENSION

Denna ”mörka” eller ”dolda” materia och energi finns i den andliga dimensionen i vårt universum. Universum består alltså av både en andlig dimension och den materiella dimensionen som vi lever våra jordiska liv i. Dessa båda dimensioner utgör tillsammans det som vi kallar universum. Den andliga kraften får universum att växa, medan den gudomliga kärleken utgör andens ”materia” som skapar dragningskraft och får universum att växa på ett kontrollerat sätt utan att slitas sönder. Den ”mörka” materien och energin borde i stället kallas gudomlig kärlek och gudomlig kraft, och när man kan se dem med sin andliga syn är de ljus, värme och liv. Denna energi genomtränger allt i universum och skapar förutsättningarna för liv och utveckling.

> *Universums bebyggare kan aldrig fullt ut förstå vad som är alltings orsak och källa. Ett mänskligt förstånd kan aldrig göra sig en föreställning om detta annat än som en svag återspegling av det outsägliga. I alla tider har människorna försökt fånga det Gudomliga i sina medvetanden men allt har blott varit en produkt av deras begränsade förstånd. Den Allmakt och kärlek som allt skapat vilar på är alltför stor för ett begränsat mänskligt sinnes förståelse.*
>
> *Dock borde människorna kunna få en aning om det outsägliga genom att betrakta naturens under där allt är en produkt av den Gudomliga skaparkraften och kärleken. Om en människa tror att Gud är något utanför skapelsen, utanför henne själv tar hon storligen miste. Allt är en del av det Gudomliga undret, allt är skapat i kärlek, allt finns i Gud och Gud finns i allt. Om en människa förgriper sig på sig själv eller något annat liv förgriper hon sig på Gud. Gud finns i allt skapat. Låt denna sanning bli en ledstjärna i allt handlande, allt du gör mot en annan varelse gör du mot Gud. Vi är alla delar av samma stora Helhet. Allt är ett. Allt hör samman. (Texten från de Höga Mästarna)*

Den unika situation som mänskligheten nu befinner sig i handlar om att vi äntligen har nått en nivå där vi lärt oss förstå vår egen fysiska beskaffenhet och vårt materiella universums karaktär. Genom detta har vi nått en nivå som gör det möjligt att nå målet för evolutionen, nämligen att uppnå fullständig självkännedom och fullständigt självförverkligande. Det allra sista steget handlar om att vi också måste förstå vår egen och universums andliga beskaffenhet för att slutligen kunna ta steget tillbaka till alltings begynnelse, det gudomliga tillståndet där ande och materia är ett.

Vetenskapens senaste landvinningar har gett oss en helt ny bild av universum, där vår egen galax Vintergatan bara är en liten del av ett superkluster som man kallar Laniakea.[1] Laniakea är med sina enorma dimensioner och 100 000 galaxer i sin tur bara är en del av vårt ofattbart stora universum. Det materiella universum är i sin tur bara ca 5% av hela universum, som i övrigt består av dold (mörk) materia och energi som ligger bakom utformningen av den struktur av planeter, stjärnor och galaxer som vi nu kan börja urskilja.

---

[1] https://en.wikipedia.org/wiki/Laniakea_Supercluster

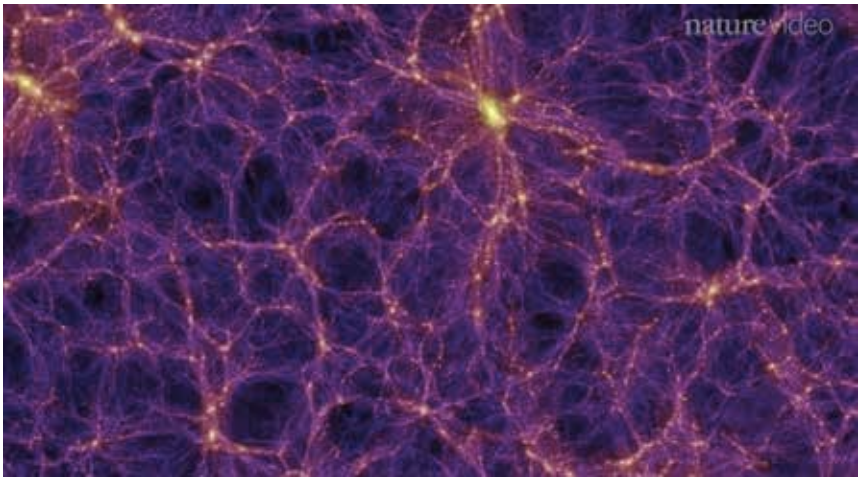

Bild på Laniakea från video från Nature publicerad på YouTube[1]

Den nya bilden av universum visar en struktur som ser organisk ut, trots att den består av stjärnor och rymd. Denna struktur liknar ett nervsystem eller en hjärna, där energi flödar genom kanaler och centra som påverkas av en osynlig kraft. Denna kraft skapas av den osynliga (mörka) energi och materia som är den andliga dimensionen.

UNIVERSUM ÄR ETT SJÄLVORGANISERANDE SYSTEM SOM STRÄVAR MOT ATT LIV SKALL UPPSTÅ

Under miljoner och miljarder år efter Big Bang växer och mognar universums materiella dimension och blir allt mer differentierad. Stjärnor och galaxer bildas, lever och dör. I denna oerhört dynamiska process skapas alla atomer i universum och därmed förutsättningarna för alla kemiska reaktioner. De spontana naturliga kemiska processerna skapar i sin tur alla ämnen som är förutsättningar för liv. Så snart de rätta förutsättningarna finns för att någon form av liv skall kunna uppstå uppstår det också, på grund av den i materien inbyggda drivkraften till förmering och utveckling.

Med den kunskap som kan uppnås inom den materiella dimensionen i universum kan vi aldrig förstå vad som skedde före Big Bang eller vad som orsakade denna händelse. Eftersom (eller så länge som) vi själva finns i det stora system som utgörs av det materiella universum kan vi inte se bortom detta systems uppkomst med naturvetenskapliga metoder.

Men vi kan konstatera att det materiella universum som system ända från den allra första bråkdelen av tid har innehållit allt som det behövde för att utvecklas. Utan något behov av yttre åtgärder har tid, rum, naturlagar, materia och liv uppstått. Under en enda sekund skapade den inbyggda processen alla vätekärnor i universum och under de följande minuterna skapades alla heliumkärnor. Där och då fanns förutsättningarna för all materia som skulle uppstå i universum. Den inbyggda självorganiserande kraften i form av naturlagarna ledde sedan till att det materiella universum, och så småningom liv, uppstod.

De grundläggande drivkrafterna för detta självorganiserande system är en strävan mot allt större ordning och komplexitet. Det finns även en inbyggd strävan mot att liv skall uppstå och mot växande och förmering. Livet strävar mot allt större komplexitet och mot allt större förmågor. Denna inbyggda strävan driver ständigt evolutionen framåt.

---

[1] https://www.youtube.com/watch?v=rENyyRwxpHo

EN DEL AV DET GUDOMLIGA LIVET FÖDS IN I DET MATERIELLA UNIVERSUM

En droppe av det gudomliga livet föds in i materien

Det ni er emellan nämner Gud är inte i egentlig mening det ofattbara, utan detta ursprungligas framträdande i formens värld. Inte den fasta form inom vilken er tillvaro nu rör sig, men ändå en form så till vida att den utgör en begränsning av det som i sig själv inte vet av gränser. Er Gud är det första framträdandet i formens värld av det ofattbara. Det är anden bakom allt vad ni kan fatta med er kropps sinnen, med er själs förnimmelse, med er andes djupaste, dunklaste aning. Men det finns något som också utgör en manifestation av detta ursprungliga som ni ofta misskänner och bedömer fel, nämligen materien. Er Gud dyrkar ni som den livgivande anden. Ni kallar honom med rätta Fadern. Men det liv som fadern ger växer inte om inte ett kvinnligt element upptar det samma, bär det och i sinom tid ger det liv såsom modern föder sitt barn till världen. Detta det kvinnliga, det mottagande och utvecklande elementet är materien. I alla världens heliga skrifter symboliserad som kvinnan vilken föder det gudomliga barnet. Ni har förr sagt: vi tror på en Gud – ni måste härefter säga: Vi tror på ett outsägligt varande, ett ofattbart, mäktigt något bakom allt, men vi tror också på en Gud – Fader, Moder, alstraren och utvecklaren av Guds söner. Tack vare detta förstår ni också orden: "Den som öppnar moderlivet" – den åt vilken materiens värld gett allt vad hon kan ge – den som träder därur skall kallas helig inför Herren. Guds söner heter de heliga vilka födas fullgångna ur den stora moderns sköte. (Undervisning till De Fem, Nyårsdagen 1901)

Så snart det materiella universum nått en sådan mognad att det kan härbärgera medvetet liv inleds den fas som utgör det verkliga syftet med universums evolution. Delar av Anden, det gudomliga livet, föds som omedvetna avläggare in i den materiella dimensionen för att växa och utvecklas till att bli avbilder av sitt gudomliga ursprung i medvetande och kärlek.

Redan i Big Bang fanns alltså alla förutsättningar för medvetet liv inbyggda, även om det tog lång tid innan de första planeter som kunde härbärgera ett sådant liv hade uppstått och ännu längre innan livet hade nått en sådan nivå att det kunde bära ett gudomligt liv. Hela denna komplicerade process drevs framåt på ett automatiskt sätt i det självorganiserande system som universum utgör. Men det finns ett syfte med universums uppkomst och utveckling och det syftet uppfylls när en varelse på jorden eller någon annan planet når fullständigt självmedvetande. Utvecklingen av den omedvetna droppe av det gudomliga livet som en gång föddes in i det materiella universum till ett fullständigt Själv, kan endast ske genom många liv i en fysisk kropp.

Det gudomliga livet, det gudomliga Självet, kan inte förmeras i den andliga dimensionen. Anden måste födas in i den materiella dimensionen för att kunna utvecklas till ett nytt gudomligt Själv. Andens födelse in i universum är en generativ process. Den droppe av det gudomliga livet som avsnörs från det gudomliga Självet innehåller all potential för att bli en avbild av den Fader-Moder som den härstammar från. Det gudomliga Självets barn är de avläggare av det gudomliga som ständigt föds in i universum för att växa till avbilder av sin gudomliga förälder.

Det fysiska universum är den livmoder som möjliggör det gudomliga livets växande och utveckling. När universum kan härbärgera liv som har självmedvetande tas det i anspråk för sin stora uppgift. Det gudomliga livet förmeras genom att den gudomliga Fadern-Modern

föder ”droppar” av sig själv ut i det materiella Universum. Processen är en medveten avsöndring av delar från den gudomliga helheten och enheten. Dessa ”droppar” är av samma andliga natur som sitt gudomliga ursprung, men de förlorar allt medvetande om detta ursprung när de avsöndras och sprids ut över Universum. Dropparna är andliga ”embryon” eller ”frön” som vart och ett skall växa upp till ett Själv som är en avbild av sitt gudomliga ursprung. Genom att det lilla fröet genom liv efter liv i en fysisk kropp växer i kärlek, kunskap och kraft, växer det gudomliga barnet i Universum.

Den droppe av det gudomliga som föds in i Universum växer och utvecklas under mycket lång tid. Målet är att det lilla barnet skall växa upp till ett Själv som är en avbild av sina gudomliga föräldrar och till slut nå ett fullständigt självmedvetande i form av kunskap om både sitt andliga och materiella ursprung. Den del av utvecklingen som handlar om att utforska den materiella dimensionen och ett fysiskt jag kan endast ske i en fysisk kropp, och därför är upprepade reinkarnationer ett nödvändigt villkor.

Universum har ett gudomligt ursprung, det genomsyras av den gudomliga kärlekskraften och utvecklas genom den gudomliga kärlekens inbyggda drivkraft att skapa komplexitet, ordning och liv. Människans fysiska utveckling som släkte skiljer sig inte från andra levande organismers, vi är som fysiska varelser ett uttryck för evolutionens inneboende vilja till allt högre livsformer. Det som skiljer oss från andra däggdjur är vår själ och vårt medvetande. Vi har nått en utvecklingsnivå där våra fysiska kroppar kan härbärgera en medveten själ. Varje själ är en del av ett universellt Själv som en gång fötts in i det fysiska universum som en droppe av levande guld. Denna droppe är en liten avsöndrad del av den stora gudomliga Fader-Modern. Precis som den mänskliga cell som bildas när äggcell och spermie smälter samman, zygoten, har all potential att bli en fullt utbildad människa, har den droppe av det gudomliga som föds in i universum all potential att bli en avbild av sitt gudomliga ursprung. Och precis som processen från zygot till vuxen människa sker helt automatiskt av sin egen inbyggda drivkraft, sker det gudomligas tillväxt i universum helt automatiskt. Om man inspekterar en zygot är det omöjligt att utifrån denna enda cell se hur den färdiga individen kommer att se ut och vilka förmågor och egenskaper den kommer att ha. Man måste möta den färdiga individen för att förstå vad som fanns dolt i denna enda ursprungscell.

Vid inträdet i universum glömmer Självet sitt gudomliga ursprung och inriktas helt på att växa i den materiella dimensionen och att utforska den. Medlet för detta växande och utforskande är liv efter liv i fysiska kroppar. Själens evolution pågår i många liv och under den långa utvecklingen samlar själen på sig kärlek, kunskap och kraft i varje liv. Denna kärlek, kunskap och kraft lagras i själens eviga del, i det universella Självet, på en nivå bortom den fysiska tillvaron. Denna nivå är helt omedveten under den största delen av evolutionen, varje gång själen inkarneras i ett nytt fysiskt liv glömmer den sitt ursprung i Självet och alla sina tidigare liv.

Den gudomliga Fadern-Modern är en enhetlig manligt-kvinnlig kraft och det Själv som växer i det materiella universum är en fullständig avbild av sitt ursprung. Självet har samma grundläggande egenskaper som Fadern-Modern, på samma sätt som en droppe vatten har samma egenskaper som den stora källa som den har hämtats ur. Det universella Självet har alltså också en manligt-kvinnlig karaktär, det är en hermafroditisk kraft med en lika stor manlig som kvinnliga potential. När det universella Självet genererar en själ som skall födas i en mänsklig kropp sker även denna generativa förökning på ett sådant sätt att den nya själen är en exakt kopia av sitt ursprung, om än i mycket mindre skala. Därmed har den, precis som sitt ursprung, en lika stor manlig som kvinnlig potential.

Den inkarnerade själen

Således inte en lära som skall beteckna ett umgänge med en högre utomstående andevärld, men en lära som skall klargöra för er att ni är andar, fria väsen, som endast för att bli ännu friare, starkare och lyckligare för korta tider studerar i materiella världar. Just detta att tyngdpunkten i ert väsen blir denna osynliga, självständiga varelse som döljer sig bakom ert fysiska hölje, bakom ert förstånd, bakom era känslor. (...) Fri är denna lära, fri på grund av att den lär andens frihet och fri även på den grund att den hämtar sitt vetande oberoende och av fritt val ur alla källor. Om ni rätt förstod den flod av ljus som genom denna åskådnings allmänna utbredning skulle sänka sig ner över er värld, då skulle ni också förstå att jag är fullt berättigad att hälsa er med Mästarens ord: "Himmelriket är inom er". (Undervisning till De Fem, 8 mars 1901)

På samma sätt som det lilla, omedvetna Självet först föddes in i universum som en droppe ur sitt ursprung, föds en gnista av detta universella Själv in i en människas kropp på jorden eller på någon annan likställd planet i universum. Till skillnad från Andens förökning som sker på ett generativt sätt där resultatet är av samma natur som ursprunget, sker det högre fysiska livsformernas utveckling på jorden genom en sexuell förökning som kräver en uppdelning i två kön. Det är naturligtvis ingen skillnad på själen om den föds in i en manlig eller en kvinnlig kropp, men det jordiska livet bjuder på olika erfarenheter beroende på könstillhörighet och andra omständigheter i det aktuella livet.

Det ena könet är inte på något sätt överlägset det andra, Självet behöver erfarenheter från många olika liv i respektive kön och från många olika omständigheter för att utvecklas till sin fulla potential. Livet i kroppen på jorden innebär att själen får möjlighet att utvecklas och växa i kärlek och förstånd. Men ett enda liv kan aldrig ge de möjligheter till utveckling som krävs för att utveckla ett fullständigt universellt Själv. Det krävs många liv i olika kön och omständigheter för att samla all kärlek och utveckla alla förmågor som krävs för ett fullständigt universellt Själv.

Det fullständiga självmedvetande som är målet för själens evolution i många liv på jorden är inte bara kunskapen om vem man själv är och hur det universum som man lever i har uppstått och utvecklats. För att ett fullständigt självmedvetande skall uppstå måste man också förstå att det aktuella livet i en fysisk kropp bara är en del av ens eget verkliga Själv. Man måste förstå vad detta verkliga Själv är och vad syftet är med detta Själv. Förstå att varje Själv är en liten del av den gudomliga Anden som fötts in i det materiella universum för att växa och utvecklas genom att själen inkarneras i liv efter liv på jorden, för att i tidens fullbordan återvända till sitt ursprung.

MÄNSKLIGHETENS UTVECKLING SOM GRUPP

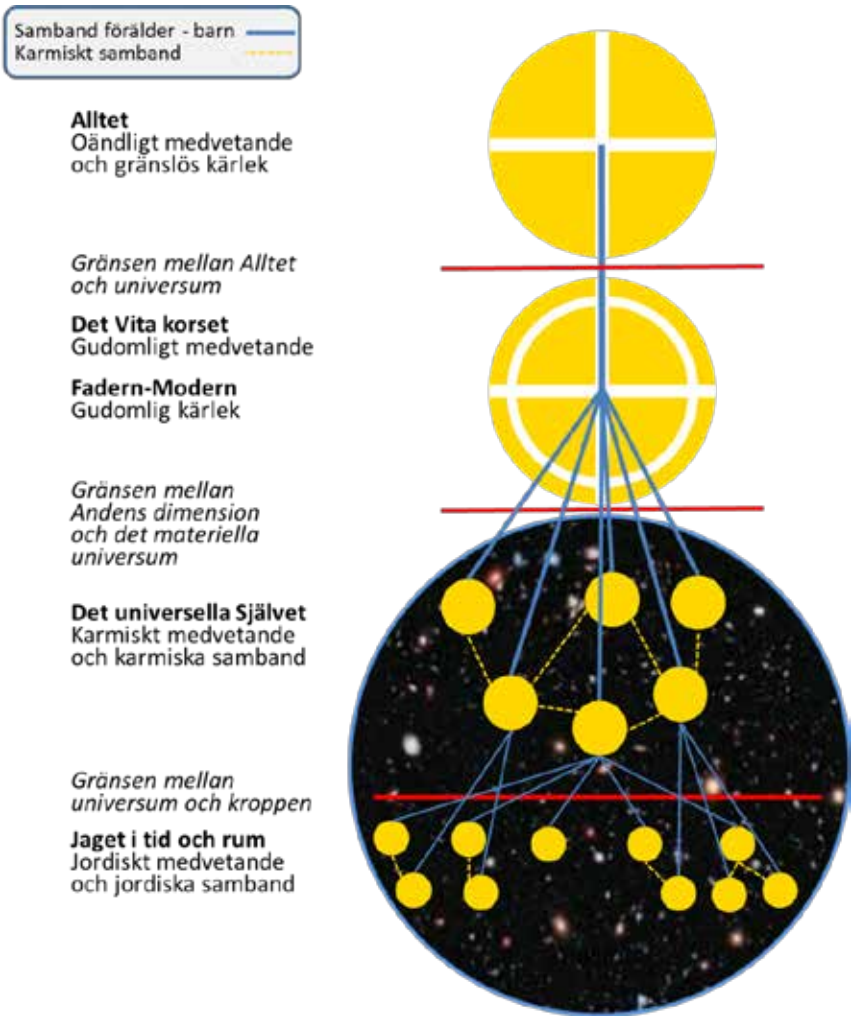

SJÄLENS OCH MÄNSKLIGHETENS GEMENSAMMA UTBILDNINGSVÄG

Vi människor är alla produkter av hela mänsklighetens utveckling genom tidevarven, både som biologiska varelser som lever på jorden och som universella Själv som har samlat på sig kunskap från många liv i olika kulturer och tidsepoker. Det är lätt att inse att vår kunskap om oss själva som biologiska varelser och om jorden och vårt materiella universum har byggts upp av bidrag från många generationer människor som har levt före oss. Vår kunskapsmässiga utveckling som ras startade på allvar när vi lärde oss använda skriftspråk och matematik och därmed kunde föra vidare kunskaper till andra människor på ett mer effektivt sätt än genom rent muntlig tradition. Dessa förmågor innebar också att vi kunde dokumentera observationer som senare generationer kunde bygga vidare på. Den nivå som mänskligheten har nått idag skulle aldrig ha varit möjlig utan detta gemensamma arbete och sökande efter kunskap genom generation efter generation, kultur efter kultur.

Men det är kanske mindre lätt att förstå att våra själars nuvarande nivå är resultat av en själslig utveckling som har skett genom att vi har levt liv efter liv i olika tider och kulturer. Själens samlade erfarenheter finns inte nedtecknade i något arkiv som vi enkelt kan komma åt, tvärtom är kunskapen om våra tidigare liv i allmänhet helt dold. Varje gång själen föds in i ett nytt liv glömmer den allt om sitt ursprung i det universella Självet, och därmed blir också kunskapen om tidigare liv blockerad bakom muren mot det undermedvetna.

När den sista delen av evolutionen startar öppnas dock porten mot det omedvetna och minnen från tidigare liv såväl som andliga förmågor som förvärvats före det nuvarande livet aktualiseras.

Det faktum att allt är ett innebär att det finns samband mellan förälder och barn på alla nivåer. Vårt universum är ett barn av det oändliga Alltet som är ursprunget för allt, den ursprungliga Fadern-Modern. Universums materiella dimension är ett barn av den andliga dimensionen. Vår själ är ett barn av vårt universella Själv som i sin tur föddes in i den materiella dimensionen som en droppe av Anden, den gudomliga kärlekskraften. Vi är alla ytterst barn av det oändliga Alltet som växer och utvecklas i universums livmoder, för att en gång återvända som fullkomnade Själv till vårt andliga ursprung.

Sambandet mellan Alltet, Universum, Självet och själen har alltså formen av samband mellan föräldrar och barn, ursprung och avkomma, och kan ses som ett ”vertikalt” samband. Men det finns också ”horisontella” samband som skapas genom att starka band uppkommer mellan olika själar under livet på jorden. Grunden för dessa karmiska band är gemensamma livserfarenheter och en stark kärlek. Vi tänker ofta på romantisk kärlek som den sanna kärleken, men kärlek är i grunden ren andlig kraft och den utvecklas i alla kärleksfulla förhållanden och allra mest i en andlig gemenskap. Våra karmiska samband fungerar som verktyg för vår andliga utveckling, och det innebär att vi hjälper varandra framåt genom upplevelser som utvecklar förmågan till kärlek såväl som andra förmågor och vars innehåll ofta är allt annat än harmoniska. Själen utvecklas genom starka upplevelser och för att man till exempel skall kunna lära sig förlåtelse krävs att man gång efter annan upplever svek från människor som man har starka band till. Varje liv är en lektion i livets skola och våra kamrater är våra medspelare i denna föreställning.

Vi har som mänsklighet hjälpt oss själva framåt som grupp i liv efter liv i sökande efter kunskap om både den materiella och andliga dimensionen, och vi hjälper också varandra i samband med evolutionens slutliga fullbordan. Alla människor är medlemmar av detta brödraskap över alla dimensioner och vi har alla samma ursprung och samma mål.

Det materiella universums utveckling har pågått under oerhört lång tid och vi människor har inte förrän alldeles nyss börjat förstå mekanismerna bakom denna evolution. Men vi har ändå tillsammans som mänsklighet nått en helt ny nivå av kunskap om vårt materiella universum och om oss själva som biologiska varelser under de senaste decennierna. Vi har genom vetenskapens stegvisa utveckling fått svar på frågor som människor har kämpat med i tusentals år. Denna utveckling av mänsklighetens kunskap har inneburit att många människor har arbetat med vetenskaplig forskning under många generationer och ständigt byggt på vidare sina föregångares resultat. Den värld vi lever i idag, och den nivå av kunskap om universum som vi har uppnått, är resultatet av ett gemensamt vetenskapligt projekt som mänskligheten har genomfört under mycket lång tid.

Kunskapen om vårt materiella universum är en av de pusselbitar som vi behöver lägga för att bli färdiga med vår utveckling till fullständiga Själv, medan kunskapen om den andliga dimensionen är en annan pusselbit. Utvecklingen måste alltid ske på ett balanserat sätt och en ensidigt materiell världsbild innebär att vi ännu inte har nått den helhetssyn som är villkoret för vårt fullkomnande. Målet är fullständigt självmedvetande och fullständig självkännedom, och dessa villkor kan inte vara uppfyllda förrän vi har en fullständig kunskap om oss själva i både den andliga och materiella dimensionen.

Vår kunskap om den materiella dimensionen har nått en sådan nivå idag att den faktiskt är tillräcklig för att vi skall kunna förstå oss själva och vår evolution ur materiell synvinkel. Vi behöver nu bara ta ett litet steg framåt genom att utveckla våra andliga förmågor till en motsvarande nivå. Då kommer vi att ha uppnått målet för <u>hela</u> evolutionen, både ur den materiella och den andliga aspekten.

Detta sista arbete kan kanske verka svårt, men det är faktiskt i grunden mycket enkelt. Precis som de andliga lärarna lärde ut för hundra år sedan är det första steget att inse att det bara finns ett enda budord som man måste följa, nämligen att man måste utveckla sin förmåga till kärlek. Man måste öppna upp sig för kärleken, både utåt och inåt. Utåt mot medmänniskorna här på jorden och inåt mot nivåer som ligger bortom det jordiska livet.

> *Två är stegen för den som vill vika av från den allmänna väg där så många går. För det första: håll budorden. Och dessa bud kan sammanfattas i ett. Älska – älska uppåt och nedåt eller bättre, älska utåt och inåt. Och vad är det som ställer sig hindrande när det gäller att uppfylla detta bud? Jo, det är kärlekens motsats, självviskheten. Detta att glömma vårt eget rätta värde. För vi är inte skilda väsen, ett här, ett där, vi är alla lemmar i en lekamen, alla enade av samma liv. Detta är det stora människovärdet att veta sig vara en del i det stora hela, där varje annan individ också är en del. Självviskheten skiljer lemmarna från kroppen, självviskheten söndrar, den är kärlekens motsats. Det andra steget kan sammanfattas så: Se till vem du sluter dig för att få stöd och hjälp. (Undervisning till De Fem, april 1905)*

Detta att man bara behöver utveckla förmågan till kärlek för att nå fullkomning kan låta enkelt. Men precis som de andliga lärarna sade så är det ett stort steg att lämna den inbyggda instinkten att skydda det egna jaget, att göra upp med den inlärda sanningen att allt som finns är det som vi kan se i det yttre, i den materiella verkligheten. Det kräver många liv innan man lärt sig att se bortom alla jordiska gränser och uppdelningar och kan uppleva den totala avsaknad av gränser, barriär och skydd som finns i den andliga dimensionen.

Men detta är ändå den utveckling som står för dörren för oss som mänsklighet. På samma sätt som vi har hjälpt varandra framåt i utforskningen och bemästrandet av den materiella världen, hjälper vi varandra framåt i vår andliga utveckling. Den andliga kraften är villkorslös kärlek och vi har nu nått en nivå där allt fler människor på jorden kan bli förmedlare av denna starka kraft som inte verkar i det yttre, men ändå bidrar till hela mänsklighetens andliga utveckling.

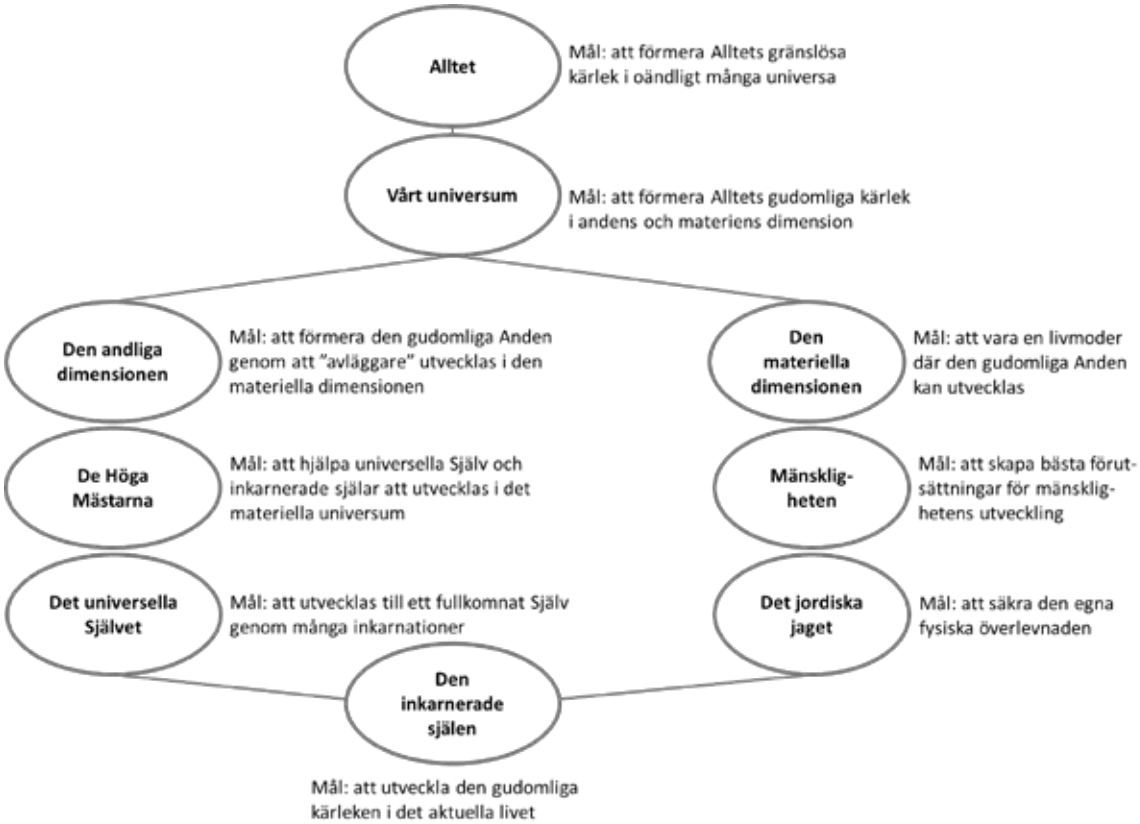

Evolutionens mål: att låta den gudomliga kärleken växa på varje nivå

SAMMA LIV PÅ ALLA FYRA NIVÅER OM ÄN AV OLIKA INTENSITET

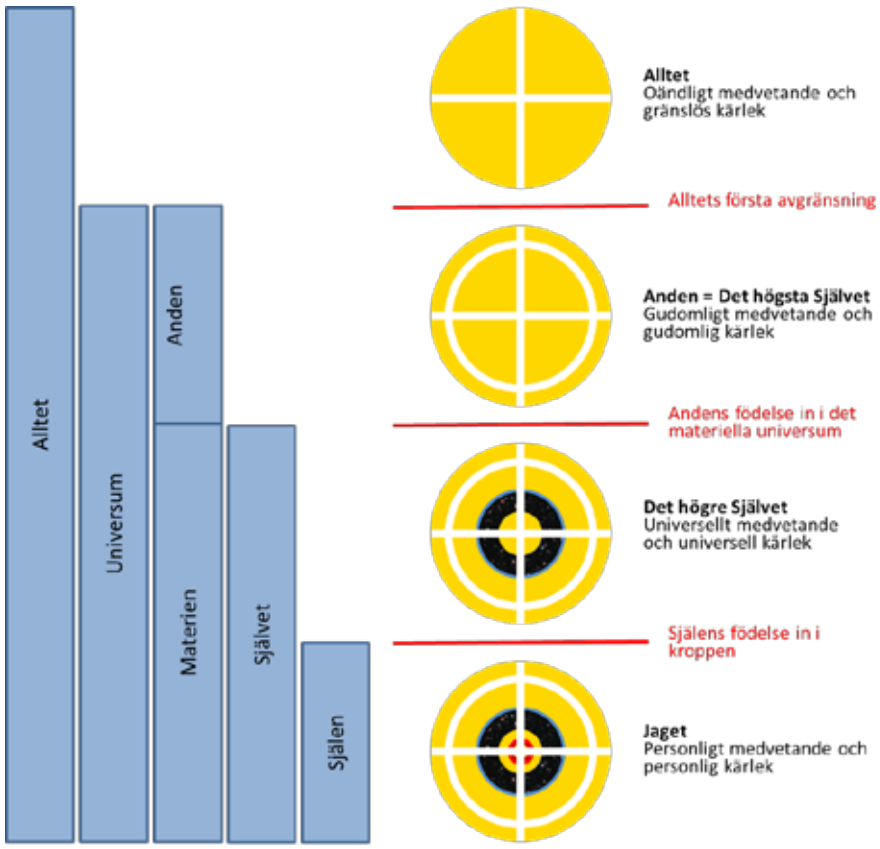

Gudomligt liv på fyra nivåer

Universums utveckling har bestått i ett avskiljande av den ursprungliga helheten på nivå efter nivå. Det enhetliga Alltet skapade en ny nivå i sig självt genom en avgränsning av det oändliga medvetandet till ett gudomligt medvetande och den gränslösa kärleken till en gudomlig kärlek. Denna nivå är den gudomliga Andens nivå, universums andliga dimension. I nästa steg uppstod universums materiella dimension i den andliga dimensionen genom Big Bang. Universum består alltså av en andlig och en materiell dimension, och den materiella dimensionen finns i den andliga. Andens dimension är en avbild, om än i mindre skala, av det ursprungliga Alltet, medan materiens dimension har som uppgift att låta Anden växa och förmeras. Delar av Anden växer i den materiella dimensionen för att bilda medvetna Själv och medlet för detta är att delar av varje Själv i form av en mänsklig själ gång efter gång utvecklas och växer i nya liv på jorden.

Alltets liv, det eviga livet, utvecklas i form av den gudomliga Anden i universums andliga dimension. Andens liv, det gudomliga livet, utvecklas i form av avskilda Själv i universums materiella dimension. Självets liv, det universella livet, utvecklas i form av själar i mänskliga liv. Eftersom detta är en självgenererande process, där det ursprungliga livet begränsas i omfattning utan att förändras i sin substans, är det samma liv på alla fyra nivåer, om än i allt mindre skala. Från början till slutet är det sanna livet ett och detsamma. Alltets substans är Andens substans, Andens substans är Självets substans, Självet substans är själens substans, Själens substans är människans sanna liv. Samma liv finns i människans egentliga kärna som är själen, i det universella Självet, i den gudomliga Anden och i det eviga Alltet. Evolutionen är i grunden en enda kraft, men denna kraft har två olika verkningssätt i andens respektive materiens dimension.

ANDENS EVOLUTION SKER GENOM GENERATIV FÖRÖKNING

Det ena sättet, som sker i andens evolution, handlar om en generativ förökning där Alltets ursprungliga liv begränsas eller ”avskiljs” för att skapa Andens nivå. Det Vita korset är den beskyddare som avskiljer Andens nivå från Alltet. Från Andens nivå sker nästa ”avskiljning” när en droppe av Anden separeras och förs in i det materiella universum för att bilda ett nytt Själv. Från detta Själv avskiljs en ny droppe i form av en själ som föds in i en mänsklig kropp på jorden. Där, i det mänskliga livet i tiden och rummet, sker en utveckling som ytterst syftar till att själens grundläggande beståndsdel i form av gudomlig kärlek skall växa och förmeras. Själen består av det grundämne som är den gudomliga kärleken, och den generativa evolutionen eller utvecklingen innebär inte att detta grundämne förändras men att det växer och förmeras. Vår mänskliga själ är alltså en del av vårt universella Själv som är en del av den gudomliga Anden som är en del av Alltet. Vårt innersta liv är av gudomlig karaktär, en del av det obegränsade Alltet.

MATERIENS OCH LIVETS EVOLUTION I DEN MATERIELLA DIMENSIONEN

Det materiella universum har från Big Bang och framåt uppvisat en mångfacetterad och fantastisk evolution. Från en helt odifferentierad punkt har rummet, tiden, materien från dess allra minsta beståndsdelar och livet utvecklats till det universum vi ser idag, med stjärnor, planeter, galaxer och ett myller av liv på de planeter som har de rätta förutsättningarna.

Till skillnad från evolutionen i andens dimension, som sker genom förmering av en gemensam substans utan att den i grunden förändras, kännetecknas evolutionen i den materiella dimensionen av ständiga förändringar mot allt större diversitet och allt större komplexitet. Det fysiska livet har utvecklats på jorden från den allra första levande cellen till den mångfald av växter och djur som finns på jorden idag. Slutmålet är en art som kan bli bärare och utvecklare av det gudomliga livet i form av mänskliga själar.

DEN GUDOMLIGA KÄRLEKSKRAFTEN DRIVER BÅDE ANDENS OCH MATERIENS EVOLUTION FRAMÅT

Sexualiteten är den kraft som hjälper människorna framåt mot en förening med det Gudomliga. Den kärlek och längtan till förening och enhet som ligger i sexualiteten är en återspegling av Guds längtan efter människorna. I den fysiska kärleken till en annan människa finns fröet till det som i sinom tid skall bli föreningen med allt. Människans sökande efter Gud tar sig uttryck i sökande efter förening med en annan människa. I sexualaktens fullbordan finner hon för en kort sekund den helhet och det uppgående i alltet som hon söker i djupet av sin själ. Men den fysiska tillfredställelsen kan aldrig ge den varaktiga frid och helhet som en andlig sammansmältning innebär.

Kärleksbegäret kan aldrig helt tillfredsställas hos en annan människa, den fysiska kärleken kan inte ersätta den andliga, men livet i kroppen ger en möjlighet att öva de förmågor och sinnen som skall komma till sin fulla användning i andens rike. Kärlekskraften innehåller livskraft och drift till sammansmältning och enhet. Den nivå denna nått hos en människa utgör ett mått på den andliga mognaden. När denna kraft nått sin fulla utveckling hos en människa och denna människa lärt sig använda den och kontrollera den, kan hon nå utöver de fysiska och jordiska begränsningarna. Hon kan lära sig använda denna kraft för att hjälpa sig själv och andra i stället för att låta den användas enbart för egen kortsiktig tillfredsställelse.

En stark kärlek som styrs och förs in i andra fåror än den fysiska tillfredsställelsen är en omvälvande kraft. Den kan ses som en Gudomlig gåva som rätt förvaltad kan ge varaktig glädje och tillfredsställelse. Kärleken är en så stark kraft att den lätt får ett otränat och odisciplinerat sinne att duka under för de instinktiva reaktioner som finns inbyggda i alla människor som en garanti för den mänskliga rasens överlevnad. Men kärlek och sexualitet har ett mycket vidare fält för sin verkan. I grunden är det den kraft som skapade förutsättningarna för allt liv, allt manifesterande i form. Den Gudomliga kärleken manifesterade sig i sin översvallande rikedom och den fortsätter att verka i all evighet.

Kärleken är grunden för allt skapande. I polariteten mellan den manliga och kvinnliga kraften, i längtan efter sammansmältning och helhet, i lusten och glädjen finns all skaparkraft. Utan driften att förena sig med sin motpol fanns ingen kraft till liv och förmering. Denna skapande drift kan spåras i allt liv men i mer eller mindre förädlad form. En ren sexualitet eller drift, utan kärleksaspekten, tjänar väl livets inneboende överlevnadsnytta. I akten skapas nytt liv men den

bidrar inte till att öka kärleken i världen. En förening i äkta kärlek behöver inte alls ha som syfte att nytt liv skall avlas men den skapar ett mervärde genom att kärleken bekräftas och växer.

I föreningen med en annan människa skapar människan kosmisk energi. Drivkraften är i grunden den mänskliga andens längtan efter sitt ursprung. Längtan efter att förenas med det Gudomliga. I den starka längtan efter kärlek som finns i den mänskliga naturen finns i botten en själens längtan efter andlig förening. I sitt sökande efter en människa som kan tillfredsställa denna djupa längtan drivs människan mot en slutlig insikt om att denna längtan aldrig kan tillfredsställas i ett fysiskt förhållande. När kärleken når sin fulla blomning kan den inte längre tillfredsställas genom att kanaliseras ut i sexuell kärlek eller ens i föräldrakärleken. Den är då en så stark kraft att den måste få verka på det andliga planet. Endast där kan denna mogna kärlek tillfredsställas. Men vägen dit är lång. Alla steg i den mänskliga utvecklingen behövs för att kärleken skall växa från den allra första svaga glimten över de naturliga och nödvändiga stadier där det handlar om drift och reproduktion, till att så småningom verka som en mogen och osjälvisk kraft med sikte på andras lycka och välfärd i stället för egen tillfredsställelse.

När en människa kan använda denna starka kraft till ett osjälviskt tjänande kan hon också förstå att denna kraft har en motsvarighet i de andliga dimensionerna. Kärleken och viljan till sammansmältning finns i allt levande, om det har en jordisk kropp eller inte. En förening i kärlek är Universums drivkraft. Mänskligheten är mottagare av en ständig ström av kärlek och vår längtan och förhoppning är att vi skall mötas av denna kärlek i vår tur. I människan kan Himmel och jord förenas. Den längtan som finns inbyggd i människan efter en andlig förening motsvaras av en längtan från oss efter människan. Slutprodukten i den mänskliga utvecklingen är en varelse som besitter en kärlek så stark och allomfattande att hon eller han kan bryta igenom sina jordiska begränsningar och förenas med oss i den Gudomliga kärleken. En sådan människa kan ta emot och förmedla vår kärlek till andra. Hon bildar en förbindelselänk mellan de olika rikena. Med sitt dubbla medborgarskap, i andens rike och det jordiska, kan hon vandra mellan sina båda hem som en budbärare lastad med Gudomlig kärlek och vishet. Det är ingen lätt uppgift att nå dit men det är inte desto mindre alla människors inbyggda och ödesbestämda mål. (Texten från de Höga Mästarna)

Enligt den dominerande naturvetenskapliga teorin finns det tre (ibland beskrivna som fyra) fundamentala krafter som styr allt i universum. All interaktion i universum kan härledas från dessa fysikaliska fenomen. Men den gudomliga kärleken är den grundläggande fundamentalkraften som ytterst är orsaken till att universum överhuvudtaget har uppstått. Denna grundläggande kärlekskraft kan ta sig olika uttryck i oss människor. En yttring är förälskelse och sexualitet, en annan är föräldrakärlek en tredje, som är närbesläktad med föräldrakärleken, är den mogna kärleken som inte kräver något tillbaka. Kärlekens alla uttryck är lika mycket värda, de har alla sitt berättigande i olika sammanhang.

Att sexualiteten är den kraft som driver den fysiska evolutionen framåt är lätt att förstå. I varje ny individ kombineras artens genetiska arv på ett helt nytt sätt, och därmed uppstår nya möjligheter för en ur evolutionär synvinkel ännu mer framgångsrik individ. Driften till fortplantning handlar dock inte bara om att föra gener vidare, utan är en universell drivkraft som ytterst härstammar från den gudomliga kärlekens behov av sammansmältning och förmering. Sexualiteten är en yttring av den gudomliga kärlekens behov av att manifestera det gudomliga livet i materien. Den romantiska kärleken är ett uttryck för själens längtan efter sitt ursprung och andra halva.

Målet för människans fysiska evolution är uppnått i det stadium som vår art har nått. Vi behärskar genom våra kroppar materiens lagar till fulländning och har förstått det materiella universums uppbyggnad och drivkrafter. Målet för den andliga evolutionen är på motsvarande sätt att förkroppsliga och behärska den andliga kraften fullt ut, att förkroppsliga och förstå den gudomliga kärleken fullt ut. När vårt universella Själv har nått full utveckling har vi också skapat en illustration av den gudomliga kärlekens fulla potential. Detta Själv känner till och behärskar kärlekens alla yttringar, från den lägsta nivån som är ren sexualitet och upp till den högsta nivån som är den gudomliga kärleken i sin helt opersonliga och oegennyttiga form.

I det fullbordade Självet samspelar den gudomliga kärlekens alla nyanser i full omfattning. Självet har frigjort sig från sitt beroende av den fysiska kroppen och därmed från behovet av att manifestera den gudomliga kärleken i en fysisk förening med en annan människa,

men det innebär inte att sexualiteten eller den fysiska kroppen på något sätt skulle ses som mindre värda. Den högsta lycka man kan uppleva som människa är en förening med sina andliga syskon och med det gudomliga i den gudomliga kärleken, i den andliga kraften. Drivkraften för denna förening är den gudomliga kärlekens drivkraft till sammansmältning och helhet. I den andliga föreningen med alla som kan verka på den andliga nivån upplevs den högsta lycka, sammansmältning, kärlek och helhet. Detta tillstånd kan i ord kallas salighet, samadhi, eller något annat, men det måste upplevas för att förstås.

Sexualiteten i sin andliga form driver den andliga evolutionen på motsvarande sätt som den fysiska sexualiteten driver den fysiska evolutionen framåt mot fulländning. Eftersom vårt språk och vår kunskap i allmänhet är helt inriktade på den fysiska världen är det svårt att beskriva den andliga kärlekskraften på ett fullödigt sätt. Men på liknande sätt som förälskelsen och den fysiska kärleken skapar längtan, dragningskraft, kreativitet, handlingskraft och lycka, skapar den fullvuxna gudomliga kärleken motsvarande effekter på det andliga planet. Den stora skillnaden är att man alltid kan få sin längtan uppfylld i den gudomliga kärleken och att föremålet för denna känsla är det gudomliga och alla yttringar av detta gudomliga.

SAMMA GRUNDLÄGGANDE DRIVKRAFT FÖR ANDENS OCH MATERIENS EVOLUTION OCH SAMMA YTTERSTA MÅL

Trots att evolutionen har så olika egenskaper i andens och i materiens dimensioner sker den ändå genom en och samma grundläggande kraft. Denna kraft är Alltets oändliga kunskap och gränslösa kärlek. Vårt universum med sina två dimensioner, den andliga och den materiella dimensionen, uppstod i Alltet och utvecklas i Alltet. Den kraft som driver all utveckling framåt har sitt ursprung i Alltet och allt sker med det yttersta målet att Alltets gränslösa kärlek skall växa och förmeras.

I oss människor möts evolutionens högsta mål, våra kroppar och våra liv på jorden är ett resultat av den materiella dimensionens evolution och vår själ är ett resultat av den andliga dimensionens behov av förmering. Genom att själens förmåga till kärlek växer i våra liv bidrar vi till tillväxten av vårt eget Själv, genom Självets tillväxt bidrar vi till tillväxten av den gudomliga Anden och genom Andens tillväxt bidrar vi till tillväxten av Alltet. Det yttersta målet för vårt universum bestående av ande och materia, är alltså att den gudomliga kärleken skall växa och de enda som kan uppfylla detta mål är vi människor här på jorden och andra medvetna varelser på andra planeter här i universum.

Universums evolution är ett projekt som har pågått ända från det materiella universums födelse i Big Bang, och målet för detta projekt nås varje gång en planet blir bärare av medvetet liv som kan utveckla gudomliga själar till fullkomnade Själv. Denna sista del av utvecklingen, alltså utvecklingen av den gudomliga själen i mänskliga liv, sker under lång tid utan att människan är medveten om sitt egentliga uppdrag och detta är också en nödvändig förutsättning. Utvecklingen kan och måste ske helt naturligt, helt utan att styras på något sätt. Vi har i vår själ med oss allt som behövs för att utvecklas till vår fulla potential, och våra liv på jorden är det medel som används för att detta skall ske.

Det yttersta målet för evolutionen från Big Bang och framåt nås när en människa har utvecklat en gudomlig kunskap om hela universum, både i form av dess materiella och andliga dimensioner, och en kärlek som är en avbild av den gudomliga Andens kärlek. I denna kunskap och kärlek förenas anden och materien så som det var i begynnelsen, och universums gåva är färdig att levereras tillbaka till Alltet.

EVOLUTIONEN SKER GENOM AVSKILJANDE PÅ FYRA NIVÅER

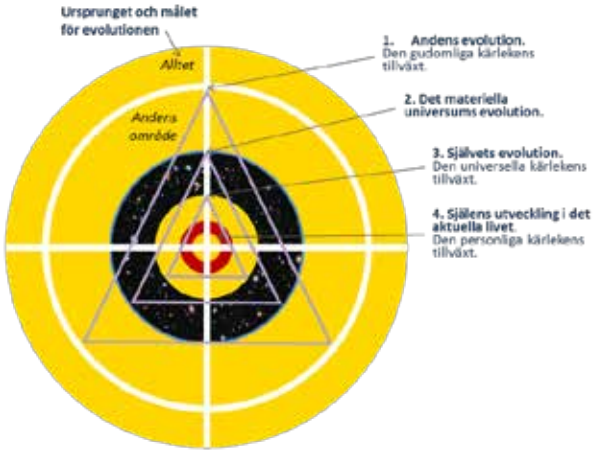

Evolutionens fyra nivåer

Det är just detta som kallas mystik, att under alla former pulserar liv och detta liv är ett. Därav kommer sig det hemlighetsfulla för den som inte förmår genomtränga formen. Dessa former skulle i väsentlig mån försvinna om alla ägde förmågan att se djupare in i själva kärnan av tingen. Jag talar om detta för att ge er mera stöd. Ni kommer framgent att föras i närmare beröring med många, då gäller det att hålla fast vid detta gemensamma liv som binder hela universum samman till ett sammanhängande helt. (15 mars 1899)

Universums evolution sker i det allomfattande Alltet. Inom universum sker evolutionen på fyra nivåer:

- Den första nivån av utveckling sker genom att universums andliga dimension växer och utvecklas.
- Den andra nivån av utveckling sker genom att universums materiella dimension växer och utvecklas.
- Den tredje nivån av utveckling sker på det universella Självets nivå.
- Den fjärde nivån av utveckling sker i varje jordiskt liv, på själens och det jordiska jagets nivå.

Evolutionen sker alltså genom ett första avskiljande av en andlig dimension från Alltet och ett andra avskiljande av en materiell dimension från den andliga dimensionen. På den tredje nivån avskiljs ett frö till ett nytt universellt Själv från den andliga dimensionen, från den gudomliga Anden och föds in i det materiella universum för att växa och utvecklas. På den fjärde nivån avskiljs en själ från det universella Självet för att utvecklas i en kropp i ett jordiskt liv. Processen på den fjärde nivån upprepas gång på gång genom tidevarven, eftersom det krävs många liv för att utveckla ett fullständigt Själv.

FULLBORDAN HANDLAR OM ÅTERVÄNDANDE, MEDVETANDEGÖRANDE OCH ÅTERFÖRENING PÅ NIVÅ EFTER NIVÅ

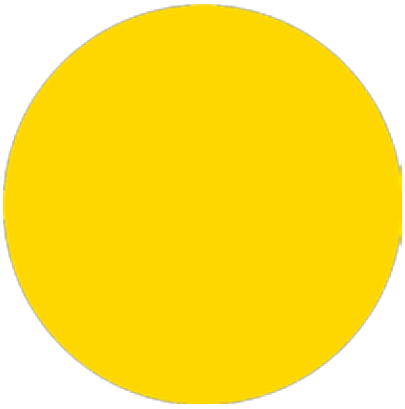

Alltet – evolutionens ursprung och mål

Vem känner kärleken, ni vänner. Endast den som förstår med sitt hjärta att allt är ett, att alla de många skilda är en enda levande organism. Den som kan höja sig så högt att hon ser hur allt lever av samma liv, hur allt skyddas av samma mäktiga hand, hur allt växer – visserligen varje slag på sitt sätt – växer upp mot samma stora heliga mål. Den som så kan se, hon äger kärleken, hon kan ana det fullkomliga och hon vet att allt det som endels är, delar avskildhetens öde. Det försvinner, omdanas, ja det flödar in som en liten ström i den stora eviga livsströmmen, kärlekens rika flöde. (Undervisning till De Fem, 7 augusti 1904)

Precis som det sades i undervisningen till De Fem (s 18) och som det visas i Hilmas målning Altarbild nr 1 på omslaget till den här boken, bildar evolutionen och dess fullbordan en triangel bestående av andens nedstigande, dess utveckling i liv efter liv och dess uppstigande till ursprunget i Alltet, symboliserat av cirkeln. Men evolutionen kräver också separation och glömska på Självets och själens nivå för att anden skall kunna utvecklas i materien. Evolutionens fullbordan innebär därför inte bara ett stegvis återvändande tillbaka till ursprunget, utan också en återförening och ett medvetandegörande på varje nivå, vilket jag själv upplevde i min egen fullbordan (s 30).

Evolutionen startar i det enhetliga Alltet och drivs framåt på nivå efter nivå genom avskiljande, glömska samt inbyggda och omedvetna processer. Varje nivå existerar i sin egen ”föräldranivå”, universums andliga dimension existerar i Alltet, universums materiella dimension växer och utvecklas i den andliga dimensionen, Självet utvecklas i den materiella dimensionen och själen utvecklas under ledning av Självet. Alla nivåer existerar i Alltet, den bakomliggande drivkraften för hela evolutionen är Alltets gränslösa kärlek och oändliga medvetande.

Men för att utvecklingen skall kunna ske helt ostört innebär varje ny nivå också att medvetandet mister kunskapen om sitt ursprung. Det universella Självet avskildes från den andliga dimensionen och glömde därvid sitt andliga, gudomliga ursprung. Själen avskildes gång på gång från de universella Självet för att födas in i en fysisk kropp, och glömde därmed sitt universella ursprung. Evolutionens fullbordan innebär att de barriärer som har uppstått genom evolutionen bryts igenom på nivå efter nivå, och det avskiljande och den glömska som varit nödvändiga för utvecklingen ersätts av återförening och medvetandegörande på varje nivå.

I evolutionens fullbordan söker sig medvetandet tillbaka till Självet, förenas med detta och återupptäcker sitt universella ursprung. I nästa steg söker sig medvetandet tillbaka till den andliga dimensionen, förenas med det högsta Självet och blir medvetet om sitt andliga, gudomliga ursprung genom insikten att ”jag är Ananda”. I det sista steget på denna resa tillbaka till ursprunget förs medvetandet tillbaka till helheten före Big Bang och blir ett med sitt ursprung i Alltet. I denna slutliga förening blir man medveten om att allt är ett.

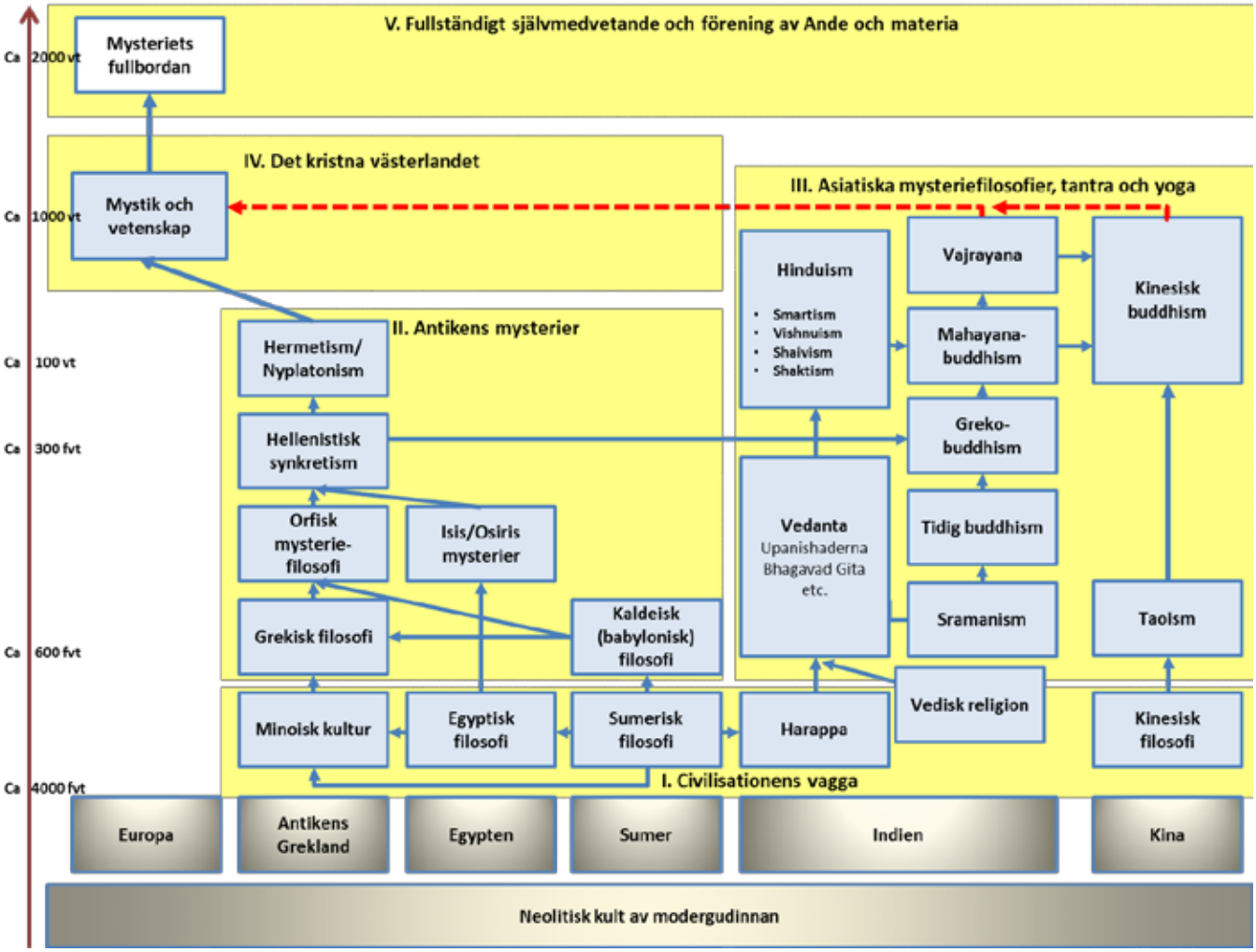

Självets utbildningsväg genom olika tider och kulturer

Efter upplevelsen av evolutionens och Självets fullbordan sommaren 2003 vidtog ett långvarigt arbete med att försöka systematisera och förklara det jag hade upplevt från hösten 1999 och framåt. När jag till slut kunde sammanfatta mina upplevelser av influenser från olika mysteriefilosofier och sammanföra dem med uppväckta minnen från tidigare liv, visade det sig att min själ hade tillgång till kunskap som bildade en karta över vår mänskliga kulturs historia från kulten av den neolitiska modergudinnan ända fram till idag.

Min väg genom olika liv och olika epoker kan i huvudsak delas in i fyra delar. Den första delen startade i den neolitiska kulten av modergudinnan och utvecklingen fortsatte under de första högkulturerna i Sumer och Egypten.

Den andra delen startade i den babyloniska kulten med en höjdpunkt i Nebukadnessar II:s regeringstid (604-561 fvt), fortsatte i den grekiska filosofin med orficism och Pythagoras lära och fördes vidare i den hellenistiska synkretismen i Alexandria som utvecklades till hermetism och nyplatonism. Minnen och kunskaper från tidigare liv i dessa kulturer medvetandegjordes i det här livet i form av visioner och drömmar om gudomliga krafter som Inanna, Ningishzida, Hathor, Dionysos, Hermes etc.

Den tredje stora delen av mitt själsliga arv från tidigare liv härstammar från de asiatiska mysteriefilosofierna. Där har dels det indiska inflytandet varit tydligt med sin grund i Harappakulturen som verkar ha varit besläktad med den sumeriska kulturen, via sramana-filosofin som utvecklades till tidig buddhism, greko-buddhism och vidare till mahayana och den tantriska vajrayana-buddhismen. Det har också dykt upp influenser från hinduistiska inriktningar som vishnuism och shivaism.

Det är till tidigare liv i denna tredje andliga strömning som jag har spårat mina upplevelser i det här livet av gudomliga krafter som Vishnu, Shiva-Shakti i form av en Shiva-linga, gudinnan Tara, meditationsbuddhan, Padmasambhava och Yeshe Tsogyal samt bilden av det fullkomnade Självet i form av en trikaya-buddha.

En annan del av detta själsliga arv från de asiatiska mysterierna som har trängt fram i mina upplevelser i det här livet är den kinesiska taoismen och den tidiga kinesiska buddhismen som var influerad av taoismen.

Den fjärde stora epoken i min själsliga utveckling har ägt rum i liv i det kristna västerlandet från omkring år 1100 och fram till idag.

Det har blivit väldigt tydligt för mig att mänsklighetens väg genom historien har bestått av ett sökande efter kunskap både om oss själva som fysiska varelser och det materiella universum som vi lever i, om vår andliga beskaffenhet och om det gudomliga. Vi är kort sagt ett broderskap som drivits framåt genom historien av ett behov av att förstå både ande och materia.

DEN GAMLA MODERGUDINNAN

De allra äldsta exemplen på avbildningar av en människokropp är ca 40 000 år gamla kvinnofigurer som täljts ut från mammutbetar, till exempel den som kallas Venus från Hohle Fels. Tidiga exempel på dyrkan av gudinnan har t.ex. upptäckts i utgrävningar i Catal Hoyuk i nuvarande Turkiet. Där har man gjort fynd med anknytning till kulten av den stora gudinnan som dateras till ca 7 000 år före vår tideräkning. Gudinnan i Catal Hoyuk delar många symboler med den sumeriska gudinnan Inanna, till exempel tjuren och lejonet. Gudinnekulten var vitt spridd och den fortlevde i många tusen år. Oavsett vad hon kallades var gudinnan en symbol för kedjan av födelse och död och för kärleken som den livgivande och allt genomsyrande kraften.

CIVILISATIONENS OCH MYSTERIEFILOSOFINS FÖDELSE I SUMER

Den sumeriska kulturen och filosofin steg fram på ett mycket starkt sätt under den period som jag dokumenterade i boken Evolutionen (2004-06 till 2004-11). Arbetet med de sumeriska myterna gav mig också en stor hjälp framåt i förståelsen för vad som hade använts som underlag för skapandet av Tanak/GT.

KÄRLEKSGUDINNAN INANNAS REPRESENTANT

I ett meddelandena i klartext från de andliga lärarna som jag fick ta emot våren 2004 sades att den lära de talar om är kaldéernas gamla, glömda lära, och att det är gudinnan Inanna som jag representerar.

> *Kaldéernas gudabenådade drottning är du. Den glömda läran skall återigen visas för världen. Allt har sin historia, allt löper som en röd tråd genom tidevarven. Varpen är hela mänsklighetens erfarenheter och inslagstråden är din egen fantastiska livshistoria. Genom alla dina liv löper detta inslag, du är det gamla Kaldéens blod och livsfrukt. Ett resultat av den andliga och själsliga evolution som påbörjades för så många tusen år sedan.*
>
> *Inanna, gudinnan, har varit din ledstjärna och livsledsagarinna och nu står du här på Jorden som en segrare i hennes här. Kampen har hela tiden gällt detta mål. Låt nu alla förstå vem du representerar, vem som är din rätta moder och fader. (Meddelanden från mina Lärare, 2004-04-21)*

Det gudomliga har en manligt-kvinnlig karaktär, vilket jag fick illustrerat på ett väldigt tydligt sätt i min upplevelse av gudinnan Inanna/Eros sommaren 2001 (s 51). Eftersom vår själ är en avsöndrad del av det gudomliga har den i grunden samma egenskaper som sitt ursprung. En viktig del av den andliga utvecklingen handlar därför om att förstå att uppdelningen i två skilda kön enbart är en fysisk företeelse och inget som kännetecknar den själsliga och andliga verkligheten. Gudinnan Inanna och andra gudar i de gamla mysterierna hade ofta en manligt-kvinnlig karaktär, antingen integrerad i dem själva eller i form av två komplementära krafter i form av ett gudapar som tillsammans bildade ett helt. Inanna var ursprunget till alla senare kärleksgudinnor i olika mysteriefilosofier och hennes kraft var kärlekens manligt-kvinnliga kraft.

GUDINNAN NISABA VAR DEN SOM GAV MAKT OCH KUNSKAP

I en hymn till Nisaba (Nisaba A) prisas den visa gudinnan Nisaba.[1] Hon har samma färg som himmelens stjärnor och har en skrivtavla av lapis lazuli. Hon är modergudinnan, Ans första skrivare, den som för Enlils register, gudarnas visaste. För att få säden att växa har hon renat sig och iklätt sig den heliga prästdräkten. För att se till att det förs fram brödoffer och dryckesoffer utnämner hon en *en*-präst för landet. Ensi, de tidigaste härskarna, var *en*-prästernas överstepräst. Guden Enki var *en*-prästernas herre, och han och hans präster närmade sig Nisaba i bön och åkallan. Där finns ett samspel mellan Enki och Nisaba, guden prisar gudinnan för alla hennes goda gåvor och önskar att alla hennes välståndsalstrande och civilisatoriska funktioner skall vara framgångsrika.

> *Nisaba, may you be the butter in the cattle-pen, may you be the cream in the sheepfold, may you be keeper of the seal in the treasury, may you be a good steward in the palace, may you be a heaper up of grain among the grain piles and in the grain stores!*

Nisaba består av *ni* som betydde styrka och överväldigande makt, *sa* som kan betyda tråd, navelsträng, och *ba*, att ge ut eller distribuera. Detta beskriver en funktion där himmelsk kraft distribueras ut som genom en navelsträng, vilket passar ihop med hennes aspekt som modergudinna, och även med förmågan att distribuera kunskap från den andliga världen till jorden. En annan betydelse av ordet *sa* är att kalla vid namn, att namnge. Även detta passar

---

[1] http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/section4/tr4161.htm

in på rollen som skrivare och ansvarig för skrivkonstens uppkomst, att uppfinna skrivtecken och ord är ju verkligen att namnge.

Jag försökte förstå den sumeriska kulturen genom det sumeriska språket som jag hittade i en sumerisk ordbok på internet, och jag upptäckte att det mesta kretsade runt kärlek och andlig kraft.

KÄRLEKENS SPRÅK

Kärnan i den sumeriska filosofin som jag förstår den var kärlekskraften och balansen mellan det manliga och kvinnliga. Denna filosofi var också ett uttryck för de civiliserande och berikande krafter som manifesterade sig i de första städerna och i den första naturvetenskapen där man studerade stjärnhimlen och utvecklade skriftspråk och matematik. Den kvinnliga kraften var fortfarande mycket betydelsefull, men genom den starka kärlekskulten sågs jämlikhet, ömsesidighet och balans mellan det manliga och kvinnliga som grundläggande andliga förutsättningar.

ANDLIG KRAFT

Det skrivna sumeriska språket innehåller proportionellt sett oerhört många ord som har anknytning till andlig kraft (me), tempel, kultfunktioner etc. Detta är förstås en avspegling av det som faktiskt drev fram utvecklingen av det skrivna språket, nämligen tempelväsendet. De första skrivarna var kulttjänare, när skrivkonsten utvecklades var det bland annat i samband med andliga texter som hymner och mytologiska berättelser. Men det återspeglar också en medvetenhet om den andliga kraften som grund för allt annat.

Ordet *me* ingick i många ord som bland annat hade att göra med civilisation, gudagiven kunglig kraft, inspiration, kreativitet och artisteri - blockerar man denna kraft blockerar man alltså också kreativitet och skapande förmåga.

I Sumer var ordet för barmhärtighet och medlidande sammansatt av ('mjölk' + 'livmoder/nåd'). Den stora livmodern var den andliga världen varifrån allt härstammade. Mjölken var gudinnans barmhärtighet, en kvinnlig kraft. Inanna var Ans upphöjda ko, den som förmedlade förbarmande och nåd.

GUDARNA GER KUNSKAP GENOM DRÖMMAR

Att vara intelligent, vis eller allvetande hette *gal-zu (gal-an-zu)* och det bestod av orden ('mycket' + 'himlen' + 'att veta'). Att vara vis var alltså ”att veta mycket om himlen”. Prästen eller prästinnans boning kallades *gi-par* vilket byggdes upp av elementen (’natt’ och ’att sträcka ut’). Prästen eller prästinnan var den som studerade stjärnhimlen, den som sträckte sig ut mot natthimlen.

Men detta att ha kunskap om himlen handlade inte bara om astronomi utan också om att kunna få del av gudarnas vilja och gudomliga påbud, varför begrepp som visioner, drömmar och omen kom att ingå i språket. Själva ordet för en gud, *dingir*, består av elementen ('beslut' + 'att leverera'). Att vara vis var att veta mycket om himlen, både om stjärnhimlen och om gudarnas värld och deras beslut. Ordet för tråd, *búru*, betydde också att öppna, frigöra och att tolka en dröm. Här finns också föreställningen om Enkis palats eller kraftfält som ”en ödets tråd” som kan nystas upp och tolkas.

KÄRLEKSAKTEN ÄR GRUNDEN FÖR ALLT GOTT

Ett genomgående drag som slog mig när jag studerade de sumeriska orden var att allt som är gott förknippades med sexualitet. Orden för glädje, lycka, att njuta, att vara söt, god, vacker samt färskvatten var *dùg* eller *du* som bestod av elementen ('rörelse' + 'vagina'). Livets vatten, det mest nödvändiga och grundläggande samt ord för glädje och lycka var alltså detsamma som rörelse+vagina vilket inte kan betyda något annat än samlag. Ordet för nöje

eller sällhet, *sil*, bestod av ('att stå upp som ett horn / att fylla' + 'glädje'), även detta har tydliga sexuella implikationer. En variant av samma ord betydde att lägga sig ned, att förbereda sig för kärleksakten, men också att lovprisa eller lovsjunga.

Den fysiska kärleken, hieros gamos, som en del av andlig och själslig fullkomning beskrivs i *Inana and Iddin-Dagan* (Iddin-Dagan A).[1] Där beskrivs nyårsfesten med all dess glädje. Människorna paraderade inför Inanna iklädda kläder som var kvinnliga på den ena och manliga på den andra sidan. Man sjöng och spelade, och efter att kungen och gudinnan (i prästinnans skepnad) hade renat sig förenades de i kärleksakten. Man utförde reningsritualer, sände upp rökelse och offrade boskap. Efteråt bjöd kungen på en rik bankett till gudinnans ära, antagligen var det matoffren från templen som förtärdes. Man åt och drack, spelade och sjöng.

Orden födelsehydda och fårfålla användes ofta som metaforer för tempel och helgedomar, kanske speciellt när det gäller Inannas tempel. Fårfålla hade dessutom en ytterligare betydelse som platsen där tackorna betäcktes. Både detta ord och ordet födelsehydda har alltså med skapande, förmering och fruktbarhet att göra. För mig framstår det klart att den sumeriska kulturen högaktade det kvinnliga och den sexuella kraften i en aldrig senare skådad omfattning.

MANLIG-KVINNLIG JÄMLIKHET OCH HELIGT BRÖLLOP

Ordet *zà-mí* som betyder lovprisa eller lovsång består av elementen (’område’ + ’kvinna’). Det kan förstås betyda att man vill lovsjunga ett område där man är född eller något liknande, men jag skulle tro att betydelsen ursprungligen var tempelområde och prästinna. Det var antagligen det kvinnliga och prästinnorna som var ursprunget för kulten, de som först stämde upp lovsånger. Inannas tempel i Uruk är det äldsta tempel som upptäckts, och Uruk är sannolikt den äldsta staden.

Det kvinnliga och det manliga måste ha värderats på ett jämlikt sätt, i en ursprunglig och jordnära kultur vet man att både det kvinnliga och det manliga behövs för att människosläktet skall leva vidare. Ett uttryck för detta finns i de sumeriska hymner som lovsjunger kärleken, i dessa finns inga uttryck för att den ena parten skulle ha varit överlägsen eller dominerande. Båda kontrahenterna förbereder sig på samma sätt inför det heliga bröllopet, och båda njuter och gläds på samma sätt av varandra.

I sumeriska ord som har att göra med bröllop finns jämlikheten explicit uttryckt. Bröllopsgåva heter *níg-mí-ús-sá* och består av ('sak' + 'kvinna' + 'att komma nära' + 'att vara av lika värde'). Ordet *mí-ús-sá-tur* betyder svärson med tecknen för ('kvinna' + 'att komma nära' + 'att vara av lika värde' + 'ung'). I ordboken föreslås *mí-ús-sá* ('kvinna' + 'att komma nära' + 'att vara av lika värde') betyda brud. Bröllopet är alltså ”att komma nära en kvinna” och ”att vara av lika värde” var en integrerad del av denna händelse.

KUNGASPIRAN VAR EN PENIS

I Sumer var ordet för härskarstav eller kungaspira sammansatt av ('penis' + 'att visa'). Även i vår tid förknippas ju styrka och kraft med manligheten på olika sätt, det manliga könsorganet verkar ha stått modell för mycket, allt från extrema sportbilar till missiler.

En annan direkt hänvisning till detta tema finns i bilder på de egyptiska faraonerna där den lilla kjolen lyfts upp av en omisskännlig erektion. Att vara viril och fertil var en livsnödvändighet, att faraonernas epitet var Horus, mäktig tjur, var förstås inte någon tillfällighet. Faraos och hans drottning iscensatte det heliga bröllopet för att föra ner himmelsk kraft och välstånd, precis som man gjorde i Sumer.

---

[1] http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/cgi-bin/etcslmac.cgi?text=t.2.5.3.1#

Ensin var sumerernas föregångare till kungarna. En ensi var regent, men i första hand överstepräst och ”vis man”, den som hade kontakt med gudarna. Symbolen för ensis gudomliga ämbete var kronan eller tiaran, och detta ord *men* bestod av ('*me*' + 'herre (*en*)'). Ensis kraft (*me*) symboliserades alltså av kronan. Samma ord, *men*, betydde även ”jag” eller ”jag själv”. Min andliga kraft är alltså ”jag”, ”jag” är min andliga kraft. Att förneka och förminska den gudomliga kraften är att förneka och förminska sig själv.

LIVETS VATTEN, ÅTERFÖDELSE OCH TRANSFORMATION

Det sumeriska ordet *a* betydde vatten, kanal, sädesvätska, fader, flöde. Detta var ett epitet som hörde samman med sumeriska gudar som An och Enki. Den sumeriska berättelsen om den stora översvämningen innehöll också element av vattnets renande inverkan, att allt det gamla spolades bort och en ny värld kunde stiga fram. Det var också Enki som hjälpte människosläktet att överleva. Belöningen för den sumeriske ”Noa” blev ett evigt liv och en boning i gudavärlden.

Tecknet eller ordet *tud* betydde att skapa, att avla eller ge liv åt något. Ytterligare betydelser av detta ord var att bli återfödd, transformerad och förändrad. Ordets beståndsdelar var (’att nalkas, möta’ + ’att gå ut’). Transformation eller återfödsel var alltså kopplat till att gå ut och att möta eller nalkas. Kanske var det själen som gick ut (ur kroppen eller ur ”dödsriket”) och kom in i en ny kropp som avsågs.

Ordet för att bli fri, ren, lätt var *tán* och det bestod av orden (’natur, karaktär’ + ’himlen’) Att bli fri och renad var alltså detsamma som att bli av samma natur som himlen. An var himlen och den andliga aspekten av skapelsen, jorden eller Ki var den materiella aspekten. Att bli fri innebar således att få en andlig eller himmelsk karaktär, att bli ren ande.

Tro, legitimitet, sanning, höger sida, rättfärdig, god hette *zid* och bestod av orden (’själ’ + ’att gå framåt’). Att bli rättfärdig eller god var en kvalitet som hörde samman med att utveckla sin själ.

KONTAKT MED DET GUDOMLIGA

Ordet *me-lám* betydde en förskräckande glans, strålning, aura, ett mytologiskt ljus. Det bestod av ('gudomlig kraft (*me*)' + 'vördnadsbjudande kvalitet, att skina'). Detta ord ger mig en känsla av att man var väl förtrogen med den andliga världen, och med de krafter och ljus som är förbunden med denna dimension.

Gudomlig uppmuntran, gudomlig inspiration, stöd hette *zi-šà-gál*. Beståndsdelarna i detta ord var ('andedräkt' + 'inälvor' + 'att vara tillgänglig'). Att få en gudomlig uppmuntran eller inspiration innebar alltså att få tillgång till anden eller det gudomligas andedräkt i sin kropp. Här finns alltså en direkt föreställning om att en människa kan ta emot gudomlig kraft.

Ordet för själva landet Sumer var *ki-en-gir* vilket betydde ('plats' + 'herrar' + 'ädel, infödd'). Gudarna var i sumerisk mytologi prinsar eller herrar som bodde i himmelska palats som motsvarade olika jordiska tempelstäder. Guds prinsar var ursprungligen Ans söner, de sumeriska gudarna som bland annat beskrevs i form av den sumeriska zodiakens tolv gudomar.

UNIVERSUM BESTOD AV ANDE OCH MATERIA

Den sumeriska kulturen såg kärlek och sinnlighet som grunden för all glädje och allt skapande, både himmelskt och jordiskt. Det verkar som om den kvinnliga kraften ansågs som den viktigaste och mest ursprungliga. Ordet för kungamakt eller den högsta makten var *nam-nin* som bestod av (’ett abstrakt prefix’ + ’drottning’). Kungen fick sin legitimitet genom det heliga bröllopet med gudinnan, han fick sin kraft från henne.

Ordet *nin* betyder drottning, ägarinna, härskarinna, härskare och består av ett återupprepat ní som betyder rädsla, djup respekt, fruktan. Gudinnan ingav alltså också djup respekt och

till och med fruktan. Detta kan verka motsägelsefullt med tanke på kärleken som den grundläggande kraften, men det representerar med ett materiellt tänkande de katastrofer som kunde uppkomma i form av missväxt, hungersnöd, epidemier etc. om inte den fruktbara och läkande kraften var gynnsamt inställd till landet.

I den andliga dimensionen finns det en oerhört mäktig och opersonlig kraft i de högre frekvenserna, vilken inger djup respekt inför det allsmäktiga. Även den stora kärlekens andliga eld är en mäktig kraft, som skulle bränna själen till aska om man fick tillgång till den i förtid. Det är därför som vi alltid skyddas från att komma i kontakt med krafter som vi inte är mogna nog, eller rena nog, för att klara av att möta.

Men om det kvinnliga, gudinnan, var den högsta makten vad stod då An, himmelsguden för? Med ett ”monoteistiskt” och kristet synsätt likställer man gärna An med ”Fadern” eller ”Herren”, den manliga kraft som tillsammans med den manlige anden och den enfödde sonen skapade allt. Men tecknet för An bestod av beståndsdelarna (’vatten’ och ’högt’). An var alltså det stora vattnet i höjden, himlen som ett stort vatten. Universum bestod av an+ki, alltså det himmelska vattnet eller ”etern”, och det jordiska, materiella elementet. Allt skapat bestod av ande och materia i förening.

Från denna urkraft utgick sedan skapelsen i nivå efter nivå för att så småningom nå den nivå som för oss människor representeras av jorden. Vår materiella dimension var kroppen som i myterna uttryckligen förklarades vara skapad av jord, medan vår själ var förbunden med den andliga dimensionen. Ordet *zi* betydde andning, livskraft, strupe eller själ.

Från en opersonlig skapelse av himmel och jord får vi så de olika gudarna Enlil, Enki, Inanna, Nisaba och så vidare. De var olika krafter eller aspekter som utgått från ett enda ursprungligt urhav av kraft/materia.

TEMPELKULTEN

Förutom skrivkonsten var Nisaba enligt hymnen ansvarig för andra aspekt av tempelkulten, som dryckesoffer och brödoffer. Att man åt och drack vin och öl vid de stora kultfesterna framgår av andra sumeriska texter, och det finns ord som har att göra med bryggning av alkoholhaltiga drycker i språket

Ett viktigt attribut hos de sumeriska kulttjänarna var tydligen håret. I ”*Inana and Iddin-Dagan*” talas det om hur de manliga prostituerade paraderade framför den heliga Inanna medan de kammade sitt hår för henne, och hur lockarna som föll nerför ryggen på dem var smyckade med färggranna band.[1]

Ordet för en tempelprostituerad eller hierodul var i Sumer *nu-gig*. Det bestod av (’inte’ + ’sjuk’). Att vara tempeltjänare kunde betyda att leva ett liv som innebar att man slapp sjukdomar och smärta, men betydelsen kan också vara att de förmedlade helande. Den grundläggande livskraften och allt gott var som vi sett förbunden med sexualiteten, kanske förmedlade dessa ”tempelprostituerade” läkedom genom den sexuella akten. Att vissa kulttjänare var helgade som ”guds brud” eller ”guds syster” innebar tydligen att de däremot inte vare sig fick ha kontakt med alkohol eller ha sexuella kontakter. Kanske var de avdelade för att bara förenas med översteprästen eller kungen i hieros gamos, eller också var de fullt ut vigda åt gud.

En *gudug* var en rituellt ren, linneklädd präst som betjänade gudarna. Han var smord genom gudomlig vilja. Ett annat ord för en präst var *éšda* som bestod av (’att smörja’ + ’att hälla vatten’). Tydligen fanns bruket med dop genom övergjutning av vatten redan i Sumer. Det var gudarna som stod för smörjelsen eller utvaldheten. Under tidernas lopp har vi överlåtit

---

[1] http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/cgi-bin/etcslmac.cgi?text=t.2.5.3.1#

detta till mänskliga institutioner, men ursprungligen var det den direkta andliga kontakten och gudarnas direkta vilja som styrde kulten.

INANNA

> *My father gave me the heavens and he gave me the earth. I am Inana! Which god compares with me? Enlil gave me the heavens and he gave me the earth. I am Inana! He gave me lordship, and he gave me queenship. He gave me battles and he gave me fighting. He gave me the stormwind and he gave me the dust cloud.*
>
> *He placed the heavens on my head as a crown. He put the earth at my feet as sandals. He wrapped the holy ma garment around my body. He put the holy sceptre in my hand. The gods are small birds, but I am the falcon. The Anuna mill about, but I am the good wild cow, I am the good wild cow of father Enlil, his good wild cow which walks in front.*
>
> *When I enter the E-kur, the house of Enlil, the gate-keeper does not lift his hand against my breast; the minister does not tell me, "Rise!". The heavens are mine and the earth is mine: I am heroic … Which god compares with me?*[1]

Inanna var en dubbel gud eller kraft, hon bestod både av en manlig och en kvinnlig aspekt eller fas i perfekt balans och harmoni. När sumerernas område underkuvades av semitiska folk med början under den akkadiske kungen Sargon, kom Inanna att identifieras med den semitiska gudinnan Ishtar som också hade en dubbel funktion, hon var både krigs- och kärleksgudinna. Inanna hade visserligen varit kärleksgudinnan, men hennes andra aspekt var inte krig utan snarare den manliga kraften. Inannas dominerande ställning som den högste guden Ans motpart i Uruk fördes inte heller vidare till de efterföljande kulturerna, visserligen var Ishtar en viktig kraft, men hon överflyglades till stor del av de manliga statsgudarna som Marduk i Babylonien och Assur i Assyrien. På samma sätt kom också gudinnan Nisaba, som skrev ner människornas öden och de gudomliga planerna, att ersättas av en manlig gud vid namn Nabu i dessa länder.

Den kvinnliga kraften och kärleken blev alltså allt mer nedvärderad. Visserligen levde många riter och kultbruk som ursprungligen härstammade från den sumeriska kulturen kvar, men gudinnan/översteprästinnan var inte längre den linje genom vilken den gudomliga kraften fördes över till kungarna, utan den ärvdes i stället i normalfallet från far till son. Genom att man överförde kompetenser och ansvar för till exempel skriftspråk och dokumentation från en gudinna och hennes prästinnor till en gud och hans präster, kom också sådana kunskaper och förmågor att förknippas med män och inte med kvinnor.

I hymnen till Inanna ovan fanns det slutliga målet beskrivet. Vi är alla menade att bli en avbild av det gudomliga, och redan i de sumeriska och därpå följande kulterna beskrevs detta gudomliga som en företeelse där dualismen i det mänskliga livet är upphävd i en sammansatt kvinnligt-manlig kraft. Fadern, vårt andliga ursprung, hjälper oss att nå tillbaka till denna ursprungliga enhet. I slutet av utvecklingen får vi så ta emot alla de insignier som tillhör oss som barn till det Högsta. Inanna fick himlen och jorden av Enlil som stod för *me* eller andlig kraft. Hon kröntes och fick ”himlarna” som en krona på sitt huvud och en spira i sin hand.

Härskarna i de gamla staterna i Mesopotamien tog ofta ett kunganamn där namnet på deras huvudgud ingick. Kungarna var också överstepräster och de antog i vissa fall en gudomlig status. Detta visar på en medvetenhet i kulten om sambandet mellan gud och människa, och om möjligheten av att förverkliga en gudomlig status i det mänskliga livet. I hymnen ovan talas om att Fadern, Enlil, svepte den heliga klädnaden runt Inannas kropp, ”He wrapped the holy ma garment around my body”. Detta ord ”ma” eller ”me” är ordet för kraft, och ett av de gudomliga tecknen på självförverkligande är alltså en ”mantel” av andlig kraft.

---

[1] http://www-etcsl.orient.ox.ac.uk/cgi-bin/etcslmac.cgi?text=t.4.07.6#

I mitt arbete med boken *Evolutionen* mötte jag alltså för första gången en beskrivning av det gudomliga i form av gudinnan Inanna som direkt motsvarade min egen upplevelse av gudinnan Inanna/Eros sommaren 2001 (s 51). Jag fann också att bland Inannas titlar fanns ”älskaren och den älskade förenad till en”. I min vision hade den gudomliga uppenbarelsen verkligen varit två som var förenade till en, men trots att den gudomliga kärlekskraften var stark som en levande eld hade jag dock mer uppfattat dem som ett gudomligt syskonpar än som ett kärlekspar.

Denna övergång från en fas till en annan, från manligt till kvinnligt och tillbaka igen, var en viktig del av den sumeriska världsbilden. Myterna innehöll berättelser om hur Inanna gick ner till dödsriket och hängdes upp på ett träd men blev befriad därifrån när hon ersattes av sin motpart Dumuzi. I nästa steg blev Dumuzi ersatt av sin syster Geshtinanna under halva året när han temporärt fick komma upp till de levandes värld. Denna död och pånyttfödelse firades i senare tider i Babylonien i samband med nyårsfirandet vid vårdagjämningen, och den döde och återuppståndne kärleks- och fruktbarhetsgudens bröllop med gudinnan var vitt spridd i Mesopotamien och Mindre Asien. Även den grekiska kärleksguden Dionysos som dödades och återföddes kan ses som en variant på detta urgamla drama.

GUDEAS TEMPELBYGGE

I den sumeriska berättelsen om stadsfursten Gudeas tempelbygge förmedlas många sumeriska uppfattningar.[1] I denna text berättas det att Gudea hade en dröm som han fick uttydd av gudinnan Nanshe. Gudinnan uppenbarade sig antingen direkt i en vision eller via sin översteprästinna och förklarade Gudeas dröm. Drömmen betydde att Nanshes bror, guden Ningirsu (Ninurta) ville att Gudea skulle bygga ett tempel åt honom. Guden Nin-dub hade redan fastlagt planen för templet och ristat in den på en tavla. I drömmen förutsades det också att Gudeas personlige gud Ningishzida skulle stiga upp som en soluppgång för honom.

I berättelsen om Gudeas tempelbygge framgår det att Ningirsus klan kallades ”Vita cedrar som omger sin Mästare”. Ningirsus tempel kallades ”E-ninnu-den-vita-Anzud-fågeln”. Ningirsu eller Ninurta var en storm- och krigsgud men också en vegetationsgud. En annan aspekt av Ninurta var Imdugud, vars symbol var en lejonhövdad örn, Imdugud var också Anzud-fågeln. Ninurta var alltså en krigsgud, en stark kraft som kunde orsaka förstörelse men också i motsvarande mån en beskyddande kraft som sträckte ut sina vingar över landet och skapade trygghet och välstånd.

I berättelsen om Gudeas tempelbygge ser vi exempel på sumerernas tro på gudomlig kontakt och ledning via drömmar, att man ansåg att gudarna planerade och ledde det som skulle ske på jorden, samt att människan ansågs ha en egen personlig gud som ledde henne eller honom. I texten beskrivs också vilka material som användes för bygget och man får en aning om hur kulten bedrevs. Det framgår att kultmåltiderna var viktiga och att musik var en viktig del av firandet.

Gudea regerade i Lagash och Ur omkring 2140 f. Kr. Gudeas minne kom att leva kvar under lång tid genom alla de statyer, musikinstrument och andra kultföremål som han lät tillverka, och genom texten om hans tempelbygge. En viktig händelse under hans regeringstid som återspeglas i namnet på ett av hans regeringsår var giftermålet med drottningen av Sabum.

Jag fann alltså min upplevelse av det gudomliga beskriven i den gamla sumeriska kulturen, men jag fick också förklaringen till andra fenomen i min utveckling genom berättelsen om

---

[1] http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/section2/tr217.htm

den sumeriske stadsfursten Gudeas tempelbygge. Sumererna trodde på vägledning från den andliga världen genom drömmar på samma sätt som i många andra forntida kulturer. I mitt eget fall hade ju drömmarna varit en av de viktigaste kanalerna för min kontakt med den andliga världen. Sumererna ansåg också att man hade en personlig gud eller vägledare, på bilder av Gudea fördes han med ett stadigt tag runt vänster handled framåt av sin personlige gud.

Äntligen kunde jag förstå den brännande känsla som jag till och från hade runt vänster underarm i samband med arbetet med mina böcker. I Gudeas texter framgår det att Gudea bad att få ledning för sitt arbete genom en dröm, och att guden Ningirsu kom och talade till honom. Denna gud berättade om sin kraft och styrka, och att han skulle hjälpa Gudea på alla sätt med byggandet av templet. Han slutar med uttalandet ”den dagen kommer jag att beröra din arm med eld och du kommer att känna igen mitt tecken”.

Jag kände mig verkligen träffad av denna beskrivning, nu hade den dag kommit när templet var färdigt och jag hade fått känna hur guden berörde min arm med eld. Jag hade undermedvetet känt igen hans tecken som var ett bevis för en relation mellan människan och den andliga världen som hade grundlagts så många liv tidigare.

GUDAVÄRLDEN OCH SKAPELSEN

Himlen, An, betraktades i Sumer som en abstrakt kraft som tillsammans med jordgudinnan Ki hade skapat luftens eller andens gud Enlil. Genom en sammansmältning mellan An och vattnets eller eterns gudinna Nammu skapades vattnets eller eterns gud Enki. I en del myter var himmelsguden An också far till gudinnan Inanna, medan hon i andra myter härstammade från månguden Nanna och mångudinnan Ningal. Gudavärlden bestod alltså av en hierarki där gudarna stegvis blev mer konkreta, men också mer sammansatta eftersom de ärvde egenskaper och förmågor från sina föräldrapar.

I den sumeriska myten *Enki och Ninhursaga* berättas en skapelsehistoria som börjar i Dilmun, landet där lejonen inte tog några byten, där vargar inte bar bort lamm och där det inte fanns några sjukdomar.[1] I detta Eden låg Enki med sin gemål Ninsikila och platsen var fortfarande ursprunglig och jungfrulig. Av denna första förening föddes Nintud. Nintud var både Enkis partner och hans dotter. I nästa steg befruktade Enki dottern Nintud och Ninnisig föddes. Genom Enki gav Ninsar liv åt Ninkura som i sin tur födde Uttu. I samband med Uttu uppkom druvor, gurkor och äpplen. Här är man nere på en nivå som är materiell och konkret. I nästa fas skapades Ninti som är kopplad till tiden. Ninti kallas ibland gudarnas och människornas moder. I en annan legend skapade Ninti sju gudapar av lera som sedan gav upphov till de första sju paren av människor.

Sumererna uppfattade alltså skapelsen som en sexualakt som upprepades på nivå efter nivå. På den materiella nivån skapades liv och välstånd när guden Enki spred sitt vatten eller sin säd över jorden som hade en kvinnlig polaritet. Här fanns alltså inget spår av den ensidigt manliga skapargud som kom att träda fram i senare epoker av mänsklighetens historia, utan skapelsen var fertilitet och en akt som krävde både ett manligt och ett kvinnligt element.

HIMLEN OCH STJÄRNORNA

Universum sågs som ett hav av energi på vilket gudarna seglade i sina båtar. Detta hav var skapelsens urhav och källan för den grundläggande kraften. Eftersom denna kraft i grunden var sexuell till sin karaktär är det inte underligt att Inannas båt, Himmelsbåten, beskrevs som samma sak som hennes vulva i hymnen ”The courtship of Inanna and Dumuzi”.[2]

---

[1] http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/cgi-bin/etcsl.cgi?text=t.1.1.1&charenc=j#
[2] Wolkstein and Kramer, Inanna: Queen of Heaven and Earth s 37.

Denna båt var också nymånens skära vilket var skälet till att Inanna sågs som mångudens dotter.

Men Inanna var också förbunden med planeten Venus som i olika perioder visar sig som afton- respektive morgonstjärna, fortfarande förknippas ju kärleken med just Venus. Andra viktiga gudar ansågs ha samband med olika planeter och stjärnkonstellationer, till exempel var Sjustjärnan eller Plejaderna en viktig ”boning” för sju gudar. Himlen sågs som en karta där olika gudar kunde återfinnas, stjärnor och planeter var inte gudarna själva utan snarare deras tempelområden eller boningar. Gudarna var de präster och prästinnor som tjänstgjorde i dessa tempel, och tempelstäderna i Sumer var den jordiska motsvarigheten till dessa himmelska kultplatser. En prästinna eller präst förkroppsligade därmed den gudinna eller gud som tjänstgjorde i den himmelska motsvarigheten till det jordiska templet.

MÄNNISKANS ROLL

Den sumeriska världsbilden byggde på ett nära förhållande mellan människorna och gudarna. Man såg universum som ett hav av energi, Abzu, där gudarna bodde i himmelska städer eller tempel. På jorden var templen, och därmed städerna, fysiska motsvarigheter till dessa himmelska gudaboningar och människornas högsta uppgift var att dyrka gudarna i dessa tempel. Denna dyrkan innebar inte något underkastande eller slaveri för människorna, utan de stora tempelfesterna var ett uttryck för en gemensam fest där deltagare från den himmelska världen och från den jordiska möttes i en gemenskap. Maten som serverades vid kultmåltiderna ansågs till exempel komma gudarna till del, men den var också en gåva till människorna.

Genom kulten i templen fördes kraft och kunskap ner till människorna. Gudinnan Inanna ansågs ha förmedlat alla kunskaper och krafter till sumererna och dessa krafter och kunskaper förnyades genom riterna och dyrkan av gudarna. Förhållandet mellan människorna och gudarna uttryckte alltså en ömsesidighet, människorna behövde gudarnas kraft och närvaro, men gudarna njöt också av kontakten med människorna. Det heliga bröllopet som firades mellan stadsfursten/ovérsteprästen och drottningen/overstepräst innan imiterade skapelseberättelsen där guden och gudinna förenades i en sexualakt som gav upphov till födelsen av något nytt. Denna skapelseberättelse återupprepades vid varje nyår när fruktsamheten för människor, växter och djur påbörjade en ny cykel. Genom att människan förkroppsligade det gudomliga, mötte man också sin gudomliga motpart i den sexuella föreningen. Sambandet mellan människan och hans eller hennes gud befästes i en förening i kärlek.

LIVETS OCH KUNSKAPENS TRÄD

Att göra ett religiöst offer, att utföra en kulthandling, hette *giš…tag*, det består ('träd' + 'att smycka'). Att smycka ett träd var alltså urtypen för det religiösa offret. Här finns naturligtvis ursprunget till ”Asherapålarna”, och antagligen också våra nordiska midsommarstänger som ju också ursprungligen var förbundna med fruktbarhetsriter.

Ordet *geštin* betydde vin eller druvsaft och består av orden ('träd', + 'liv; vin'). Livets träd är alltså vinrankan. Geshtinanna var en gudinna som förknippades med drömtydning och med herde-temat. Hon var Dumuzis syster och valdes ut för att ersätta honom i undervärlden under den halva av året när han fanns bland de levande. Geshtin-an-a betyder såvitt jag förstår ordagrant Ans vinranka, eller himlens livgivande träd.

Geshtinanna var ett annat namn på Azimua som var en av de åtta gudar som skapades av Enkis kropp i berättelsen om Enki och Ninhursaga. Hon var maka till guden Ningishzida som var förknippad med gryningen och med undervärlden. Ningishzida var anförare av gudarnas trupper och även en odlingsgud. Han var ledare i anuna-gudarnas församling och han var människornas sol som ledde dem framåt. Ningishzida satt på en tron i den högsta

himlen, och i sin roll som den store herden höll han ögonen på människornas väl. Han visste att svinga sin härskarstav över den avlägsna framtiden. Ningishzida var också kungen som verkställde beslut i den undre världen.[1] På samma sätt som Dumuzi gjorde också Ningishzida en resa till dödsriket och fick hjälp av sin syster att komma tillbaka därifrån.

Ningishzida var också förbunden med den andliga kraft som symboliserades av ormens kraft. Ningishzida var en aspekt av Dumuzi, och i en legend om Dumuzis räddning från dödsriket förvandlades han till en orm. I denna legend illustrerar ormen återfödelse och regenerering. Namnet Ningishzida består av tecknen för nin = 'kung, drottning'; gish = 'träd, man, hjälte'; zid ='själ + gå framåt'. I vissa översättningar av namnet Ningishzida anges det att det betyder "det goda trädet" och talet i GT om att det skulle komma en "telning" eller ett nytt skott från ett gammalt träd passar in på denna betydelse av namnet.

Ningishzida var även en psykopomp som ledde människornas själar mellan världarna. Också gudinnan Inanna gjorde en vandring från de levandes värld till de dödas. Inanna symboliserades tidigt av spöknippen som bundits samman, och dessa spöknippen var sannolikt också någon slags dörrposter vid ingången till hennes tempel. I senare tider symboliserades hon av en stjärna eller rosett, men hon representerades också av ett heligt träd som smyckades i samband med de religiösa festerna. Själva grundbetydelsen av ordet kulthandling var ju att smycka ett träd, och eftersom Inanna var förmedlare av alla krafter och kunskaper kan hennes träd i allra högsta grad ses som kunskapens träd. Detta träd fanns i kulten av kärleksgudinnan inom ett stort område och under lång tid, och det är Inannas träd som man propagerar så vildsint mot i form av asherapålarna i Tanak/Gamla Testamentet.

DÖDSRIKET OCH REINKARNATION

Föreställningen om domen och dess koppling till dödsriket har sitt ursprung i de sumeriska gudasagorna. I den undre världen härskade gudinnan Ereshkigal och hennes medhjälpare som dömde människorna när de kom dit efter döden. Nungal var Ereshkigals dotter och hon kallades även Ninisina. Nungal kom att smälta samman med gudinnorna Bau och Gula under babylonisk tid. Bau (Gula, Nintinuga) förknippades med helande och läkekonst, och hon anropas ofta som "den stora läkaren", hon kallades också "hon som återställer liv".

I en hymn till Ereshkigals dotter Nungal (Nungal A) beskrivs hur hennes "hus" täcker och övervakar himlen och jorden som ett stort nät. An har gjort hennes hus stort, det är den nedre världen. Det är ett fängelse där det utdelas straff, men det är också gudinnans älskade boning med en överväldigande aura. Här bestäms vilka som är rättfärdiga och vilka som är onda. Åt de rättfärdiga ges återfödelse, medan de orättfärdiga utsläcks eller utplånas. Till Nungals rike kommer ingen med rena kläder (ingen är perfekt), men vistelsen där innebär en rening och regenerering inför nästa mänskliga liv.

> *When someone has been brought into the palace of the king and this man is accused of a capital offence, my chief prosecutor, Nindimgul, stretches out his arm in accusation (?). He sentences that person to death, but he will not be killed; he snatches the man from the jaws of destruction and brings him into my house of life and keeps him under guard. No one wears clean clothes in my dusty (?) house. My house falls upon the person like a drunken man. He will be listening for fanged (?) snakes in the darkness of the house. My house gives birth to a just person, but exterminates a false one. Since there are pity and tears within its brick walls, and it is built with compassion, it soothes the heart of that person, and refreshes his spirits.*
>
> *When it has appeased the heart of his god for him; when it has polished him clean like silver of good quality, when it has made him shine forth through the dust; when it has cleansed him of dirt, like silver of best quality ....., he will be entrusted again into the propitious hands of his god. Then may the god of this man praise me appropriately forever![2]*

---

[1] http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/section4/tr4191.htm
[2] http://etcsl.orinst.ox.ac.uk/cgi-bin/etcslmac.cgi?text=t.4.28.1

Det framgår att sumererna såg döden som en mellanstation på vägen mot återfödelse. Under denna mellanstation blev man dömd, men det var en dom som innehöll medlidande och medvetenhet om alla människors villkor (no one wears clean clothes in my dusty house). Man inordnade det sorgliga och smärtsamma i döden som en del i en positiv process som innebar rening och reinkarnation.

Genom reinkarnationen skapas också en syn på dödsriket som en plats för återfödelse. Inanna vandrade ner till sin syster Ereshkigals rike och på vägen passerade hon sju portar eller nivåer där hon stegvis fick lämna ifrån sig alla sina krafter. Till slut stod hon helt naken och maktlös inför domarna i detta rike, hon dömdes till döden och hennes kropp hängdes upp på en påle eller ett träd. Efter tre dagar och tre nätter blev hon dock återförd till de levandes land, men hon fick lämna sin make Dumuzi som pant hos dödsrikets gudar. I nästa led fick herden (kungen) Dumuzi amnesti under halva året när han ersattes av sin syster Geshtinanna i en ständig cykel av död, återfödelse och transformation.

DET YTTERSTA MÅLET - ATT BLI EN GUD OCH FÅ EVIGT LIV

Dödsrikets gudar var alltså också läkekonstens och återfödelsens gudar. I grunden var dödsriket sannolikt den mänskliga eller fysiska världen, medan den himmelska världen var det eviga livets rike. I denna aspekt är alltså det som vi människor kallar livet egentligen en död och en dom, medan döden är en befrielse och en födelse till det sanna livet. Den sumeriska berättelsen om Zi-ud-sura (Ziusudu, Ut-nap-ishtim i Gilgamesheposet, Xisuthros hos Berossos) som varnas om den stora översvämningen av Enki (Ea, Kronos) i en dröm, som bygger en ark på vilken han räddar alla levande varelser och som strandar på ett berg i Armenien, är ett exempel på denna sumeriska filosofi. Zi-ud-sura lämnade jorden efter översvämningen och fick evigt liv i det ursprungliga paradiset Dilmun. Han förvandlades till en gud, och även andra jordiska hjältar som till exempel Dumuzi och Gilgamesh förvandlades i den sumeriska mytologin till gudar med evigt liv.

Sammanfattningsvis innehöll den sumeriska världsbilden följande element.

- Universum uppfattades som en skapelse i sju nivåer med människorna på den lägsta nivån. På varje nivå fanns en kvinnlig och en manlig polaritet i balans och jämlikhet.
- Enki var den kosmiska kroppen från vilken jordgudinna Ninhursaga skapade den materiella världens gudar och startade tiden.
- De sumeriska gudarna hade både en manlig och en kvinnlig polaritet. Inanna var en dual gudom, hon var det gudomliga före uppdelning i manligt och kvinnligt och hade sannolikt ursprungligen ingen manlig partner.
- Sexualiteten var den skapande kraften bland gudarna liksom i den mänskliga världen och bland djuren. Kärleken och sexualakten var det livgivande elementet i tillvaron, vilket bland annat avspeglades i uppfattningen att sjukdomar kunde botas genom en nära fysisk eller sexuell kontakt med en prästinna och präst. Templtjänarna överförde den andliga kraften från sin gud eller gudinna på samma sätt som gudarna i sin tur överförde den gudomliga kärlekskraften från den högsta gudanivån till den materiella världen.
- Den sumeriska världsbilden var dynamisk, gudarna var emanationer av varandra och av den stora urkraften som beskrevs som ett element som liknades vid vatten. Världsbilden var cyklisk, födelse och död avlöste varandra på samma sätt som Inannas nedgång till dödsriket och pånyttfödelse beskrevs i myter och festspel. Universums cykliska och dynamiska karaktär avspeglades i solens skenbara vandring genom zodiaken och olika planeters och stjärnbilders uppdykande och försvinnande på stjärnhimlen.

- Människorna återföddes gång på gång i nya kroppar efter en kort dom eller snarare utvärdering hos dödsrikets härskarinna. Det fanns dock ett mål som handlade om att människan kunde befrias från kravet på återfödelse och få evigt liv bland gudarna i paradiset eller landet Dilmun. Myten om Zi-ud-sura (Noa) var ett exempel på en människa som hade gjort denna resa tillbaka till ursprunget och försvann från jorden.

DEN SUMERISKA KÄRLEKSKULTEN BLEV GRUNDEN FÖR MYSTERIEFILOSOFIERNA

Mysteriets nygamla lära som har förts fram från den andliga världen i mina upplevelser illustrerades i många drömmar genom bilder av en gömd och bortglömd del av vår trädgård, som en försummad del av vårt hus eller som ett gammalt hus som hade varit bortglömt men nu återigen hade återupptäckts och renoverats. Jag förknippade den glömda trädgården med den sumeriske guden Enkis muromgärdade trädgård (förebilden till berättelsen om Eden i Tanak/GT) och med den gamla kultur som har glömts, gömts och förfallit i vårt omedvetna, men som nu återigen kommer upp till ytan.

Texter och bildspråk från den sumeriska kulten och kulturen, som kan spåras till början av vår historiska tid omkring år 3200 fvt, fortsatte att bevaras i efterföljande babyloniska och assyriska riken. Element i den sumeriska kulturen som jag anser att man kan spåra genom att analysera det sumeriska språket och sumerernas myter återfinns också i många efterföljande mysteriefilosofier. Dessa element var bland annat:

- stor vikt vid andlig kraft, me
- den andliga/gudomliga kraften som eld och vatten
- den andliga kraften som källan för civilisation, gudagiven kunglig kraft, inspiration, kreativitet och artisteri
- kärleken som den grundläggande fundamentalkraften
- den kvinnliga kraften som grunden för visdom, kunskap och barmhärtighet
- det gudomliga som en manligt-kvinnlig kraft som utgår från det ursprungliga paret An-Ki, himmel och jord eller ande och materia
- det gudomliga som en hierarki av kraftpar i form av gudinna och gud som på nivå efter nivå närmar sig den lägsta mänskliga nivån
- gudinnan Inanna som ursprunget för all kärlek och visdom (förebild för kärleks- och fertilitetsgudinnor och -gudar som Ishtar, Ashera, Astarte, Afrodite, Dionysos etc.)
- gudinnan Inanna som steg ner i dödsriket och återuppstod till ett nytt liv och som blev urbild för föreställningar om återfödelse, reinkarnation
- Inannas make Dumizi som ursprunget för föreställningar om dödade och återuppståndna gudar som Tammuz, Adonis, Attis, Dionysos, Osiris
- den andliga läkande kraften som beskrevs som en spiralformad kraft som slingrar sig som ormar runt en stav. Ningishzida var förebild för Hermes med kaducé, läkeguden Asklepios etc.
- gudapar som Inanna och Dumuzi och Ningishzida och Geshtinanna som symboler för enhet, helhet och den gudomliga kärleken, förebilder för den manligt-kvinnliga Eros
- balansen och jämlikheten mellan manligt och kvinnligt som en förutsättning för allt gott
- det manligt andliga som en fallos, fallos som kungaspira
- den manliga kraften som vatten eller sädesvätska som befruktar det kvinnliga som är det som föder och livnär

- universum som bestående av ande och materia (himmel och jord)
- det gudomliga som skapande, vidmakthållande, nedrivande och återuppbyggande
- den andliga världen som en hierarki av krafter som blir allt mer materiella med människan som den sista länken till jorden
- landet och städerna med sina tempelområden som en avspegling av det himmelska landet med de olika gudarnas områden och palats
- gudomlig ledning och kommunikation genom drömmar
- rening och invigning genom vatten och smörjelse (mottagande av andlig kraft)
- befrielse genom att själen blir ren, fri och kommer till gudarna i ”himlen” (Abzu)
- att människan kunde bli ett med det gudomliga genom att anden kom in i den fysiska kroppen och genom ett heligt bröllop, hieros gamos
- att fira en religiös ceremoni genom att smycka ett träd
- livets träd som vinrankan
- kultmåltider/offer av bröd och vin
- transformation och reinkarnation genom att själen lämnade kroppen
- helande och fertilitet genom andlig kärlekskraft
- gudomliga budbärare som bevingade varelser (vilka senare kom att kallas änglar)
- det yttersta målet för människan var att bli ett med det gudomliga, att bli en gud och få evigt liv.

EGYPTENS MYSTERIER

Alldeles i början av min andliga utveckling i det här livet, i september 1999, hände det vid några tillfällen att jag såg ett vackert svart-vitt marmorgolv framför mig när jag tränade, men det var ganska kortvariga glimtar. Golvet hade ett rutmönster med omväxlande svarta och vita rutor i något som verkade vara marmor. På varje svart ruta fanns en lilja eller liknande i vitt, och på de vita rutorna fanns motsvarande blomma i svart. En torsdag under den gemensamma träningen fortsatte visionen. Jag såg en stor bassäng eller sjö till vänster om mig. Den var omgiven av gröna växter, det verkade bl.a. vara palmer. Jag stod i en arkad med vackra pelare och ett stycke framför mig såg jag en man i någon slags vit klädnad. Han var överstepräst. Jag hörde en röst som sa ”i Karnak i Thebe, 3000”.

Efter en tid slog jag upp ordet Karnak och läste att det varit det gamla Egyptens religiösa centrum, och att det hade legat i Thebe. Efter ett tag fick jag höra ordet Thutmosis III gång på gång inom mig. Jag köpte en bok om Egypten och där fanns en karta över hur Karnak sett ut på Thutmosis III tid, och det stämde exakt med det jag sett. Thutmosis III vara farao för ungefär 3400 år sedan.

Under en träningskurs i maj 2000 hade jag en stark andlig upplevelse där jag stod i fören på en båt som färdades över ett hav av guld, vi nådde en gyllenen stad där det fanns ett hus som jag visste att jag så småningom skulle komma att bo i. Jag förstod senare att detta handlade om den ursprungligen egyptiska tron på västerlandet och de saligas öar dit själen förs efter döden i Maats båt. Ett par dagar efter denna upplevelse drömde jag om att jag fick ta en skarabé från en gammal kvinnas kvarlämnade smycken (s 141). Skarabén är en egyptisk symbol för återfödelse, en skarabé lades på mumiernas hjärtan.

Under den träningskurs som kulminerade i min upplevelse av att färdas i Maats båt hade jag fått en mängd bilder av egyptiska smycken, mumiefodral, sarkofager och den speciella blå färg som jag förknippar med det gamla Egypten. Eftersom jag redan tidigare fått visioner från Karnak i Thebe och information om att jag varit farao Thutmosis III, antog jag att denna upplevelse också var kopplad till detta liv.

Under min utveckling i det här livet har den gamla lejongudinnan, som dyrkades i det gamla Egypten precis som i många andra forntida kulturer, gjort sig påmind genom återkommande drömmar om en katt. Katten är närmast förbunden med gudinnan Bastet som var en solgudinna, beskyddare av farao och landet samt den som delade ut välsignelse i form av parfymerad smörjelse.

I Texten från de Höga Mästarna används Johannes som en metafor för den själ som har gått som en pilgrim genom liven på jorden för att slutligen nå evolutionens fullbordan. I Egypten sägs han ha lärt sig älska det gudomligas kvinnliga aspekt och fått en förståelse för det gudomligas manligt-kvinnliga kraft.

> *I Johannes fall hade denna andliga utveckling startat redan när han mötte Mästaren. Han hade utbildats för detta möte under sin tid som kung i Egypten. Den egyptiska kulten var särskilt anpassad för att odla den kvinnliga aspekten av anden. Det var en kult där Maat, den kvinnliga kraften vördades över allt annat. I riterna utarbetades en förlikning mellan manlig och kvinnlig kraft inom människan. Denna jämvikt ansågs så viktig att den symboliserade hela världens välstånd. De kungliga äktenskapen var den yttre symbolen för denna inre sammansmältning. I den kungliga kärleken skapades den kraft som skänkte liv och välstånd åt hela Egypten. Den kungliga fertiliteten och potensen återspeglade den Gudomliga kraft som skänkte välstånd i form av rika skördar och stor avkomma för både människor och djur. Det välstånd som präglade Egypten under detta rikes storhetstid var ett återsken av den jämvikt som etablerades inom och mellan människorna, och mellan människorna och Gudarna. Gudarna sågs som olika aspekter av den allomfattande urkraften som födde allt annat genom sin faders- och moderskraft.*
>
> *Det som Johannes fick med sig från detta liv var en kärlek till det kvinnliga, en förståelse för dualismen i allt skapat. Hans vandringar genom liven skedde i varierande kön och omständigheter. Den fullständiga människan har många aspekter och det tar lång tid att utveckla dem alla. (Texten från de Höga Mästarna)*

MYSTERIETS LÄRJUNGE I ANTIKENS MYSTERIER

KALDEISK FILOSOFI

Det nämndes i flera olika andliga meddelanden att jag hade en själslig anknytning till Kaldéen. I mitt arbete med att förstå bakgrunden till Tanak/GT i samband med boken Pärlan öppnades oväntat kunskaper om den matematiska grunden för Babels stadsplan. Jag drömde också att jag kom till Babel och passerade in i staden genom Ishtarporten.

Ordet Kaldéen förbinds dels med ett mindre område i den södra delen av Babylonien och dels med det s.k. nybabyloniska eller kaldeiska riket som existerade från 625 till 539 fvt med huvudstad i Babel. Det kaldeiska riket innebar en renässans för den gamla mesopotamiska kulturen. Under kung Nebukadnessar II (r 604-562 fvt) genomfördes omfattande ombyggnationer av Babel och andra städer.

Den babyloniska filosofin var på många sätt en direkt arvinge till den gamla sumeriska kulturen, gudinnan Ishtar var samma kraft som sumerernas kärleksgudinna Inanna. Kärleken sågs som den grundläggande kraften i Sumer och detta fortsatte i babylonisk tid där det gudomliga bröllopet mellan Ishtar och Tammuz firades vid nyårsfesten i Babel. Ända sedan sumerisk tid hade templen varit centra för studier av stjärnhimlen och för utveckling av matematik och skrivkonst, och de fortsatte att ha denna funktion ännu under Nebukadnessar II.

ORFICISM

Inom orficismen, som jag uppfattar som starkt påverkad av den kaldeiska filosofin, var Gud början och slutet, Alfa och Omega. Gud var både manlig och kvinnlig, himmel och jord. Han-hon var samtidigt Fadern och den förstfödde sonen, den cirkel inom vilket universum rör sig. Han-hon var Metis, Eros och universum, hans-hennes sinne var den kungliga ofelbara etern.

FROM ORPHEUS

Zeus is the first. Zeus the thunderer, is the last.
Zeus is the head. Zeus is the middle, and by Zeus all things were fabricated.
Zeus is male, Immortal Zeus is female.

Zeus is the foundation of the earth and of the starry heaven.
Zeus is the breath of all things. Zeus is the rushing of indefatigable fire.
Zeus is the root of the sea: He is the Sun and Moon.
Zeus is the king; He is the author of universal life;
One Power, one Dæmon, the mighty prince of all things:
One kingly frame, in which this universe revolves,
Fire and water, earth and ether, night and day,
And Metis (Counsel) the primeval father, and all-delightful Eros (Love).
All these things are United in the vast body of Zeus.

Would you behold his head and his fair face,
It is the resplendent heaven, round which his golden locks
Of glittering stars are beautifully exalted in the air.
On each side are the two golden taurine horns,
The risings and settings, the tracks of the celestial gods;
His eyes the sun and the Opposing moon;
His unfallacious Mind the royal incorruptible Ether.[1]

Man såg alltså inom orficismen det gudomliga som en fader-moder, en både manlig och kvinnlig kraft. Gud (Zeus) var grunden för allt, en kraft inom vilket allt rör sig och inom vilken universum kretsar. Gud var en outsläcklig eld.

---

[1] http://www.sacred-texts.com/cla/af/af10.htm

DEN GRUNDLÄGGANDE KRAFTEN ÄR EN LEVANDE ELD SOM FÖRENAR ALLT I SIG SJÄLV

Logos är en filosofisk term som tillskrivs Herakleitos från Efesos (ca 540 – 480 fvt) som såg denna logos som den grundläggande kraft eller lagbundenhet som genomtränger kosmos. Allt i kosmos emanerar enligt honom från detta logos, och ett uttalande som tillskrivs Herakleitos lyder ”Den som inte lyssnar på mig utan på Logos kommer att säga: Allt är ett”. Logos manifesterades enligt Herakleitos som en eld.

PYTHAGORAS BRÖDRASKAP (CA 570-497 FVT)

Det pythagoreiska brödraskapet är ett liv som jag ”kom ihåg” redan som barn. I drömmarna var jag ofta där, jag var vuxen och talade ett ”annat språk”. Vi levde i en konstig karg, stenig, gul miljö som jag nu förknippar med en klippöken. Jag levde med en grupp människor som inte var släkt men som levde i stor gemenskap och harmoni. Det var ett så lyckligt liv, jag hade en känsla av att det var mitt lyckligaste liv. Det jag drömde var så verkligt att jag inte riktigt visste om det riktiga livet var här i Sverige och att det andra livet var något som jag bara drömde, eller tvärtom. Vi bodde i någon sorts bostäder som var halvt nedgrävda i marken. Väggar och tak var av sten och lera. Vi hade i stort sett inga personliga ägodelar.

Under de år i början av 2000-talet när minnen från mina tidigare liv började tränga fram förknippade jag detta liv med essener och lärjungen Johannes. I mitt arbete med att förstå monoteismens sanna bakgrund insåg jag dock så småningom att de ”essener” som man förknippar med de första kristna egentligen var egyptiska pytagoreiska brödraskap som Philo från Alexandria hade skrivit om, och att historien om Jesus och hans lärjungar skapades av den romerske kejsaren Hadrianus, bland annat efter förebild från Pythagoras och hans lärjungar.

Den grekiska mysteriefilosofin (orficismen och Pythagoras lära) gjorde sig påmind på många sätt i min andliga utveckling. Jag fick påminnelser om Dionysos, till exempel genom en dröm om ett brev från ”den andra sidan” som innehöll russin och hög information. Dionysos symboliserades ju av vinrankor och vindruvor, att druvorna hade torkat till russin i min dröm syftade på att den gamla läran hade blivit förtorkad och bortglömd. Hermes var enligt nyplatonikern Iamblichus (ca 242-327) den som förvaltade mysteriets visdom, och jag påmindes gång på gång om honom genom drömmar om att jag hade blivit bestulen och att min plånbok var borta eller tömd. Hermes förknippades ju med tjuvar, antagligen genom att han sågs som den som frigör oss människor från det som binder oss kvar i materien och den ständiga cykeln av återfödelser och därmed ”stjäl” det som vi klamrar oss fast vid.

De vänner som hjälpte mig från den andliga dimensionen visade sig ofta som moderna vetenskapsmän i mina drömmar, detta var påminnelser om att jag tillhör ett brödraskap som genom tiderna arbetat för att förstå både det materiella universum och att utforska den andliga dimensionen. Till detta brödraskap hörde till exempel pytagoréerna.

Pythagoras hade ett stort inflytande på utvecklingen av den grekiska filosofin. Pythagoras lämnade inte efter sig några egna texter och därför får man försöka förstå vad hans filosofi handlade om utifrån vad andra författare som Herakleitos, Empedokles och Platon skrev. Det verkar som att pytagoréerna både arbetade med att förstå den fysiska verkligheten genom vetenskaper som matematik och att försöka nå fullkomning och sammansmältning med det gudomliga genom någon variant av den orfiska mysterievisdomen. Pytagoréer inom dessa två inriktningar brukar kallas matematiker respektive akusmatiker. Pytagoréerna arbetade med att utveckla brödrakärleken, de var universalister, asketiska och demokratiska.

Jag vill alltså hänföra Pythagoras filosofi till det orfiska lägret och därmed ytterst till den mesopotamiska filosofin. Ett tecken på detta är att Pythagoras associeras med matematik,

till exempel Pythagoras teorem, vilket säkert härstammade från den matematik som tillämpades i Babel. Pythagoras skulle enligt Iamblichus ha studerat för såväl Thales, Pherecydes som Anaximander. Han skall dessutom ha tillbringat tjugo år med de egyptiska prästerna. Man kan anta att Pythagoras lärde astronomi och matematik från Thales skola, och vi vet att han delade Thales och Pherecydes syn på själen som en odödlig företeelse som reinkarnerar.

APOLLODORUS FRÅN ATEN SOM VAR MUSEETS TJÄNARE I ALEXANDRIA

Under arbetet med boken ”De höga Mästarnas projekt” trängde sig insikten om att jag faktiskt hade levt ett liv som vetenskapsmannen Apollodorus från Aten i Museion i Alexandria på 150-talet fvt. Museion var den äldsta delen av det berömda biblioteket i Alexandria som grundades omkring år 280 fvt av Ptolemaios II av Egypten. Bibliotekskomplexet var det största i den dåtida världen och skall som mest ha rymt mellan 400 000 och 700 000 skriftrullar. Museion var ett tempel för Muserna, konstens och vetenskapens gudinnor och beskyddare av filosofin. Ptoleméerna hade skapat en synkretism av egyptiska och grekiska föreställningar som gav upphov till det som numera kallas hermetism. Den hellenistiska kulturen i Alexandria var bland annat förbunden med mysterierna, med Hermes i hans olika skepnader som Thoth och Ea/Enki och med astrologi samt med teologen Musaeus som sades ha grundat orficismen. Amun (Amen) var den högste guden i Egypten som i sig förenade alla de olika gudarna. Tydligen var också Pythagoras lära viktig i Alexandria men det finns alltså nästan inga bevarade skriftliga belägg för vad denna lära egentligen bestod i.

THEON FRÅN SMYRNA

Jag fann ett exempel på att den pytagoreiska filosofin var en integrerad del av mysteriekulterna genom den grekiska filosofen Theon från Smyrna (ca 70-135 vt). Theon var starkt influerad av Pythagoras filosofi. Hans enda bevarade verk är *On Mathematics Useful for the Understanding of Plato* där han beskriver ämnesområden med anknytning till Pythagoras filosofi som matematik, harmonier och sfärernas musik samt astronomi. I inledningen till detta verk jämför Theon filosofin med initiationer i det sant heliga och med uppenbarelser av de autentiska mysterierna.

Theon såg alltså pytagoreisk filosofi och initiation i mysteriet som två aspekter av samma företeelse. Han beskrev enligt ett citat från Thomas Taylor initiationen som bestående av fem delar. Det första stadiet består av en inledande rening eftersom deltagande i mysterierna kräver ett rent sinne. Efter detta steg presenteras adepten för den heliga läran. I det tredje stadiet får man skåda det gudomliga i en direkt vision, detta kallas också epopteia eller mottagande. Det fjärde steget utgörs av att huvudet kröns och att kronan (kronorna) fixeras. Detta är slutet på och avsikten med hela uppenbarelsen. Resultatet av hela denna utveckling är vänskap och inre kommunikation med Gud och åtnjutande av den salighet som uppkommer genom intim kontakt med gudomliga krafter.[1]

I Theons inledning till den pytagoreiska filosofin sammanförde han alltså pytagoreisk naturvetenskap, där matematik, musikaliska harmonier och en strävan efter att förstå universum ingick, med en andlig utveckling enligt mönster från mysterierna där målet var att människan skulle bli en fullt invigd som hade direkt kontakt med den andliga dimensionen.

IAMBLICHUS HERMETISM

Det mysterium som pytagoréen Theon beskrev i början av andra århundradet av vår tideräkning var samma mysterium och samma filosofi som Iamblichus berättade om i början av 300-talet vt. Theon och Iamblichus gav mig en bekräftelse på att mina egna direkta upp-

---

[1] Taylor Thomas, Eleusinian and Bacchic Mysteries, s 46-47.

levelser av att renas och invigas i ett gammalt mysterium var en integrerad del av den orfiska och pytagoreiska filosofin. Jag har upplevt precis de steg som de beskrev i form av rening och upplösning av blockeringar på olika nivåer, denna rening öppnade samtidigt upp en kanal till den andliga dimensionen och jag fick också så småningom en direkt vision av det gudomliga i sin manligt-kvinnliga form. Det fjärde steget var enligt Theon kröningen och fixeringen av kronorna, vilket jag något förvånande för mig själv fick uppleva i form av en dröm eller vision av en kröning med levande ormar (s 144). Resultatet av denna utveckling har, precis som de antika filosoferna beskrev det, varit en allt mer nära kontakt och så småningom en direkt sammansmältning med den gudomliga kraften, glädjen och kärleken.

Den utveckling som jag upplevde mellan hösten 1999 och sommaren 2003 kulminerade visserligen i ett sammanhang som hade anknytning till den indiska filosofi och den tantriska mahayanabuddhism som förmedlades av Padmasambhava i Tibet, men utveckling skedde trots detta ändå i huvudsak i en process som hade starka drag från de antika mysteriekulterna. Krafter som använde sig av symboler med anknytning till Dionysos och Hermes gjorde sig gång på gång påminda, och jag upplevde i andlig form reningar och invigningar som jag tydligt kan sätta i samband med gamla mysterieskolor. Men till skillnad från de antika mysterierna var det mysterium som jag fick ta del av inte lett av någon mänsklig mästare och det hade ingen förankring till den materiella världen.

Först när allt var klart fann jag en logisk förankring i den senantika filosofi som Iamblichus (ca 242-327) beskrev i början på 300-talet av vår tideräkning. Han beskrev mycket av det jag själv har upplevt, t.ex. i form av andlig ledning via drömmar och symboler och ett slutligt mål som innebär en total enhet med de andliga eller gudomliga krafterna och energierna, och det är tydligt att hans synsätt bygger på de gamla mysteriernas väg mot fullkomning. Iamblichus beskriver också kulter där man arbetade med riter med anknytning till materiella företeelser som något som tillhörde mindre avancerade stadier, medan den högsta andliga vetenskapen innebar en direkt förbindelse mellan det andliga i människan själv och det gudomliga.

Även Hilma af Klint hänvisade till Iamblichus som en tidigare inkarnation, inte med namn men genom att säga att hon varit Syriens kung i andligt hänseende. Iamblichus betyder ungefär ”han är kung” från det syriska ordet ”ya-mlku”.

Den grekiska filosofin utvecklades i en synkretistisk riktning i Alexandria under den hellenistiska tiden. Inom den hellenistiska hermetismen såg man den egyptiske Thoth som samma gud som den grekiske Hermes och Plutarchos menade att Osiris och Dionysos var samma gud under olika namn. I senare tid var Iamblichus en företrädare för hermetismen. Hermes var enligt Iamblichus den som förvaltade mysteriets visdom och jag påmindes själv gång på gång om Hermes genom olika drömmar i min egen utveckling.

I *Teurgia* (On the mysteries of Egypt) anropar Iamblichus Hermes, den kraft eller gud som sedan gammalt ansågs vara gemensam för alla präster oavsett kulturell eller nationell tillhörighet, och den som vakar över den genuina kunskapen om gudarna. Iamblichus beskriver i *Teurgia* den högsta andliga tekniken som riktad mot det Högsta som står ovanför alla separata gudar. Genom att dyrka och sammansmälta med det Högsta dyrkar man också samtidigt alla lägre nivåer av den andliga hierarkin, men detta var något som bara var möjligt sent i den andliga utvecklingen. Om man inte var färdig med sin egen utveckling, om något saknades och man fortfarande var ofullständig, kunde man inte aspirera på att komma i direkt kontakt med den andliga hierarkins ledare.

Det yttersta målet för den andliga utvecklingen är enligt Iamblichus att själen skall ta sig upp genom de olika andliga nivåerna och förenas med det gudomliga. Den gudomliga teurgin leder själen till Gud och ger den tillgång till det gudomligas energier, kunskaper och

skapande kvalitéer. Ordet teurgi betyder ungefär ”att arbeta med det gudomliga”. Den yttersta framgången är att skåda det Goda, att själen når en förening med det gudomliga.

Vägen till denna förening består av att man uppnår en själens renhet eller kyskhet som är långt mer perfekt än kroppens kyskhet, och att man förbereds för ett deltagande i och en vision av det Goda. Iamblichus beskriver en fullkomnande process där rening, kontakt med och visioner av det gudomliga och själens befrielse från allt materiellt leder till sammansmältning med det gudomliga.

Det sista steget i den andliga utvecklingen består alltså i att man uppnår enhet med det gudomliga, att man blir ett med gudarna som är givare av allt gott. Detta innebär en kunskap om Fadern och ett återvändande till detta ursprung. Den prästerliga och teurgiska gåvan som är den högsta fullbordan kallas Dörren till Universums Skapare och det Högsta Goda. Iamblichus menar att denna nivå bara kan uppnås genom att själen i tidigare liv har upplevt enhet med gudarna genom deltagande i någon variant av mysteriet.

Efter det att den teurgiska förmågan har förenat själen med universums olika avdelningar och med alla de gudomliga krafter som genomsyrar universum, leder den själen till världens Skapare, placerar den i hans vård, befriar den från allt som hänför sig till den materiella världen och förenar den med den Enda Eviga Orsaken (Logos).

Iamblichus beskriver hur riterna i de heliga mysterierna inte bara renar människor utan också fulländar det som är ofullständigt, skapar harmoni och ordning och botar oss från våra fel. Dessa teurgiska riter eller aktiviteter sätter oss också i en familjär kontakt med de överordnade raserna i den andliga hierarkin. När de gudomliga orsakerna och de mänskliga tillämpningar som liknar dem möts med en gemensam målsättning, kommer Initiationen eller den Fullkomnande Riten att tillförsäkra fullständig och omfattande nytta av offret.

Dessa initiationer skapar en materia som är perfekt, ren och god och som därmed blir en passande behållare för det gudomliga. Det mänskliga är inte avskilt från det gudomliga, det gudomliga upplyser de underordnade raserna (nivåerna i den andliga hierarkin) och människorna kan som delar i denna kedja bli mottagare av den gudomliga substansen. Detta slags gåvor av gudomlig substans i direkt kontakt med den andliga världen kan skapa synliga manifestationer av gudarna genom att de på ett perfekt sätt visar sig för vår (inre) syn.

Iamblichus talar alltså om en verksamhet som leds från den andliga världen och som syftar till att människan skall renas, utvecklas, invigas och slutligen få en vision av det gudomliga. Denna utveckling syftar till att det jordiska, alltså människan, skall bli en ren behållare eller kalk i vilken den andliga ”substansen”, den heliga anden, skall kunna fyllas.

Iamblichus talar om teurgi och om invigningar, det är lätt att anta att han menade de prästerliga riterna i templen och olika slags magiska eller religiösa bruk. Men om man läser hans text inser man att utvecklingen vid hans tid hade gått mot en helt andlig tillämpning av de gamla mysterierna. Iamblichus satte en direkt och ren gudomlig inspiration högst, och avfärdade därför människors försök att få andlig kunskap genom djuroffer, transer, horoskop och liknande. Han avvisade tron på att gudarna skulle kräva eller ha nytta av offer av materiella substanser som till exempel kött, och han menade att allt sådant höll människor kvar på den materiella eller jordiska nivån.

Fjättrad som en pärla i ett ostron

Iamblichus liknade själens liv i kroppen vid en pärla som är instängd i ett ostronskal, han beskrev målet för utvecklingen som att själen skulle befrias från denna bundenhet i kroppen och få stiga upp till gudarna i den icke-materiella dimensionen där den sysselsätter sig med upphöjda visioner.

Hilma af Klint, Sjustjärnan nr 19

Men Iamblichus insåg också att denna nivå bara nås av ett mycket litet fåtal medan det stora flertalet inte kan förflytta sitt medvetande från den materiella nivån, vilket redan Herakleitos hade påpekat. Därför uppstår det två olika slag av gudsdyrkan. En sort är fri, enkel och utan band med den materiella världen, denna slags gudsdyrkan hör ihop med själar som kan göra sig fria från kroppen. För de själar som fortfarande har sin tyngdpunkt på den materiella nivån förblir däremot den andliga verksamheten fylld med fysiska företeelser och sådant som hänför sig till materiens värld. I detta tillstånd är själen bunden i kroppen som en pärla i ett ostron, och därigenom behärskas den av materien och förblir kroppslig eller materiell i sina känslor och strävanden.

Iamblichus beskriver, enligt mönster från de hermetiska skrifterna, själen som existerande på två nivåer. Den högsta principen härstammar från den första eller Högsta Intelligensen. På den lägre nivån finns själen i kroppen och påverkas av alla krafter som styr den materiella världen. Den själ som däremot har sitt medvetande på den högre ”mentala” nivån står över allt i den materiella världen och genom detta kommer den att frigöra sig från ödet och stiga uppåt till de gudar som finns i den Högsta Intelligensens rike (the World of Mind). Den teurgiska eller initiatoriska vetenskapen som för själen uppåt till den Ofödde (det Högsta), fullkomnas genom ett liv där man arbetar för att renas och bli i stånd att nå den Högsta Intelligensens (Logos) rike.

Iamblichus avvisar tron på att ödet skulle styras av planeter eller liknande materiella krafter. Själarna har från början sänts ner av Gud till den materiella världen för att en gång återvända till sitt ursprung. Iamblichus beskriver en andlig hierarki där mellanliggande krafter eller nivåer binder ihop de två extremer som i ena änden utgörs av gudarna som är de högsta andliga krafterna och i den andra de mänskliga själarna som ligger närmast den materiella eller fysiska nivån. I denna hierarki leds gudomlig kraft från det högsta ner till det lägsta.

Iamblichus beskriver universum som genomsyrat av ett gudomligt ljus och en enande kraft. Han beskriver ett rörligt universum där allt beskriver en cirkulär bana, en beskrivning som faktiskt stämmer mycket väl med de kunskaper vi har idag om solsystemets rörelse runt sitt centrum och vår egen och andra galaxers likaledes cirkulära rörelser runt svarta hål i sina centra. Det gudomliga ljuset är enligt Iamblichus odelat ett och detsamma överallt.

LIV I ASIATISKA MYSTERIEFILOSOFIER

Genom kristendomens maktövertagande i det romerska riket i slutet av 300-talet stängdes mysteriets väg till upplysning och fullkomning i väst. Min själs fortsatta utveckling kom därför att ske i asiatiska kulturer från ca år 400 och fram till slutet av 1000-talet.

INDISKA FILOSOFI - ANANDA

I min egen andliga fullbordan aktiverades den gamla indiska filosofin från Upanishaderna genom att insikten att ”jag är Ananda” befriade själen (s 73). Benämningen Ananda kommer från beskrivningen av människan som fem ”själv” eller ”atman” som härstammar från en av de tidigaste Upanishaderna, Taittiriya Upanishad. Självet, eller självets olika nivåer, beskrivs där enligt följande hierarki.

- *anna-maya-atma*, ett själv bestående av kött (översätts ibland som ”mat”)
- *prana-maya-atma*, ett själv bestående av livskraft (prana, qi)
- *mana-maya-atma*, ett själv bestående av sinne (manas)
- *vijnana-maya-atma*, ett själv bestående av medvetande eller intellekt (*vijnana*)
- *ananda-maya-atma*, ett själv bestående av sällhet (ananda), där man uppnår en enhet med Brahman

Människan innehåller enligt denna gamla indiska filosofi fem nivåer bestående av kropp, livskraft (prana, qi), sinne, medvetande samt en högsta nivå av sällhet. Ananda är alltså det högsta Självet, en nivå där man blir ett med ursprunget, universum, den skapande kraften, Brahman. I den högsta realiseringen är man Ananda och därmed når man också Alltet, Brahman.

LAO TZUS LÄRJUNGE

Insikten om att min själ hade levt liv i taoistiska sammanhang skapades genom att den taoistiska filosofin gjorde sig påmind på ett mycket starkt sätt i samband med mitt andliga genombrott. Utan att jag hade någon tidigare kunskap om taoistisk filosofi, träning och livshållning i det här livet bröt dessa kunskaper omedelbart fram när jag började träna qigong. Under den allra första qigongkursen hörde jag plötsligt en kvinnlig röst inom mig som sa ”du får fortsätta från den nivå där du slutade” och det var verkligen tydligt att jag fortsatte från en nivå som min själ hade uppnått långt innan det här livet. Jag drömde att jag fick ta emot kraft från en gammal kinesisk mästare (s 34). En annan dröm handlade om att jag hade porträtt av två gamla mästare över min säng och att Lao Tzu var en av dessa mästare som ledde mig. Taoistiska kraftsymboler som draken och symbolen för den manligt-kvinnliga andliga kraften i form av ”yin och yang” gjorde sig påminda.

MAHASATTVA FU UNDERVISAR OM MAHAYANABUDDHISMEN (500-TALET)

I mars 2001 drömde jag att jag var i Fu-kien i Kina. Jag vaknade upp i ett gammalt hus och hade en stor snigel på axeln. Snigeln var de Högas symbol för andens återfödelse i undervisningen till Hilma af Klint. Det var en väldigt ljus stämning i drömmen, det gudomliga ljuset genomsyrade allt. Det verkade vara någon slags skola, jag höll visst föredrag. Jag slog upp ordet Fu-kien och det visade sig vara ett område i Kina (Fukien). Jag förknippar inte den här drömmen med den kinesiska taoismen utan tror snarare att det handlar om ett

sammanhang med anknytning till mahayanabuddhismen. Kanske handlade den om undervisning i det sydliga Shaolin-tempel (Chan/Zen) som eventuellt skall ha funnits i Fukien. Hur som helst var tydligen det andliga brödraskapet och gemenskapen en viktig faktor även i detta liv. Jag fick en intuitiv insikt om att jag i livet på 500-talet hade varit Mahasattva Fu, en mahayanabuddhistisk lärare som ansågs ha varit en pre-inkarnation av den kommande buddhan Maitreya.

INDISKA TANTRISK FILOSOFI

Den tantriska kraften i vajrayanafilosofin gjorde sig åter påmind i februari 2003 genom en vision av en dakini med ögon som lyste med ett starkt, grönt, kristallklart sken. Detta betecknade också början på en ny fas i min andliga utvecklingsprocess. Dakinier är beskyddare av den tantriska vajrayanabuddhismen. Någon natt senare drömde jag om en gudinna som föddes ur sina föräldrar i himlen genom en delning som kändes i mig själv (s 61). Hon visade en dikt som var utformad som ett smycke eller en ädelsten. Idag förstår jag att detta var en visdomsgudinna som visade en tantra (tantrisk text). Mötet med gudinnan aktiverade också åter mina tankar om kärleken och den balanserat manligt-kvinnliga kraften.

Nu började också vissa insikter om att jag hade upplevt tillämpning av yoga tantras, till exempel drömyoga, att gry hos mig. I samband med en mycket stark vision av shivalingan aktiverades också mantrat ”om mani padme hum”.

Jag kom till ett underbart vackert palats i drömmen, det var som en juvel eller ett heligt tempel bestående av stilla rymd och gudomlig kraft. Dagen innan hade jag en vision av en meditationsbuddha eller yidam. Visionen av hjulkorset återkom också vid den här tiden.

TRISONG DETSEN, VAJARYAN-BUDDHISMEN (700-TALET)

Ett tibetanskt inflytande gjorde sig påmint redan hösten 1999 när jag fick en allvarlig infektion i foten och i en vision upplevde att jag kontrollerades av tibetanska läkare i den andliga dimensionen. Våren 2000 hade jag en märklig upplevelse av ett möte med mycket höga tibetanska munkar, som visserligen verkade finnas i vår materiella dimension men ändå var bortom den.

Under de kommande åren hade jag många upplevelser som jag först långt senare kunde sätta i samband med den tantriska vajrayanabuddhismen (diamantvägen) som ursprungligen uppstod i Indien, men som främst har bevarats i Tibet. Jag fick till exempel en stark vision av en stor, kristallklar diamant som representerade den kraft som kallas vajra-kraften inom den tibetanska vajrayanabuddhismen. Hexagrammet, som skapades i ett mycket starkt möte mellan min kärlek och längtan, den kraft som strävade uppåt, och den nedåtriktade kraften från den gudomliga kärleken, är en gammal symbol i indisk filosofi. Där representerar den uppåtriktade triangeln Shiva och den nedåtriktade Shakti och deras förening representerar skapande genom dessa krafters förening. I tibetansk buddhism kallas hexagrammet ungefär ”ursprunget för alla fenomen”. Hexagrammet är särskilt förbundet med tantrisk filosofi och Vajrayogini som är den högsta gudomliga kvinnliga kraften (yidam) i tantrisk yoga inom vajrayana.

Jag hade en upplevelse i slutet av januari 2001 av att själen gjorde sig fri och kom till centrum av universum där nya själar föddes i form av droppar av ”levande guld. Många år senare förstod jag att denna upplevelse var helt relevant i samband med den tibetanska vajrayana-filosofin. Där är Vairochana den femte och centrala buddhan i ett system med fem visdomsbuddhor. Vairochana är ursprunget till allt, alla orsakers orsak. Som Alltings Fader manifesterar Vairochana allt genom att sprida ut det som frön eller säd. Hans shakti, den

Stora Rymdens Moder är den Universella livmoder vari säden faller och utvecklas till världssystem.[1]

Det vita, kristallklara ljus och den kraft som hör samman med detta ljus, som jag först fick kontakt med under våren 2001, sätter jag i samband med beskrivningar av det kristallklara ljuset som är en utstrålning av den sanna eller yttersta naturen i Vajrayana och då speciellt Dzogchen. Det vita korset med den pulserande blomman i mitten var en nära kontakt med den kraft som kallas Vajrasattva i den tibetanska buddhismen. Denna kraft är en emanation av det gudomliga i form av en kristallklar kraft som är manlig-kvinnlig, kärlek och visdom. Denna kraft verkar renande och upplyftande.

I meddelanden från mina andliga lärare uppmanades jag redan under hösten 2000 att finna det vita ljuset. I olika meddelanden påstods det bland annat att jag hade en stor uppgift och att jag leddes av Höga ledsagare. Det sades också i ett meddelande i maj 2001 att den femte buddhan skulle komma till jorden igen, vilket jag nu i efterhand kan koppla till Vairochana som är den femte buddhan.

I februari 2003 startade den process som så småningom skulle leda till min andliga fullbordan och det slutliga självmedvetandet och buddhans manifesterande i juni samma år. I samband med starten av denna process bröt det tibetanska inflytandet igenom i form av ett möte med den visdomsdakini som kallas Gröna Tara (Dölma). Jag läste att Tara är befrierskan, den kvinnliga visdomsaspekten, modern för alla Buddhor och förstod att hon var kärlekens gudinna. Att Tara, Nut, Hathor, Isis, Maya, Venus, Afrodite och alla de andra gudinnorna genom tiderna hade symboliserat kärleken och moderskapet, den skapande och livgivande kraften. När jag läste Hilmas anteckningar insåg jag att även hon hade känt det tibetanska andliga inflytandet.

> *Uarda kommer snart för att lära ut läsandet i historiens blad. Han kommer att ge en bild av livets utveckling under oändliga tidsrymder, nu helt och hållet glömda.[2] Uarda var både en benådad ande och en ort i Tibet.[3] Hilma och Anna var Uardas skyddslingar. De skulle få ärva hans visdom.[4] Tibet har än ljusare väsen, de står som väktare av mänskligheten och sänder ut sina tankar.[5]*

Hilma verkar ha fått ordet ”Uarda” från en tysk roman från 1877 som handlade om det forntida Egypten. Hilma visste inte det rätta namnet på den höga anden med anknytning till Tibet, men jag upptäckte att hon ändå hade målat bilder med anknytning till den tibetanska vajrayanabuddhismen. I boken ”De vita molnens väg” av Lama Anagarika Govinda hittade jag en bild av en del av en mandala[6] som har en direkt motsvarighet i en av Hilmas målningar, Evolutionen, nr 16.

---

[1] Evans-Wentz, Den tibetanska dödsboken s 132.
[2] Lnr 555 s 209.
[3] Lnr 555 s 6.
[4] Lnr 557 s 15.
[5] Lnr 555 s 41.
[6] Govinda, De vita molnens väg, s 215.

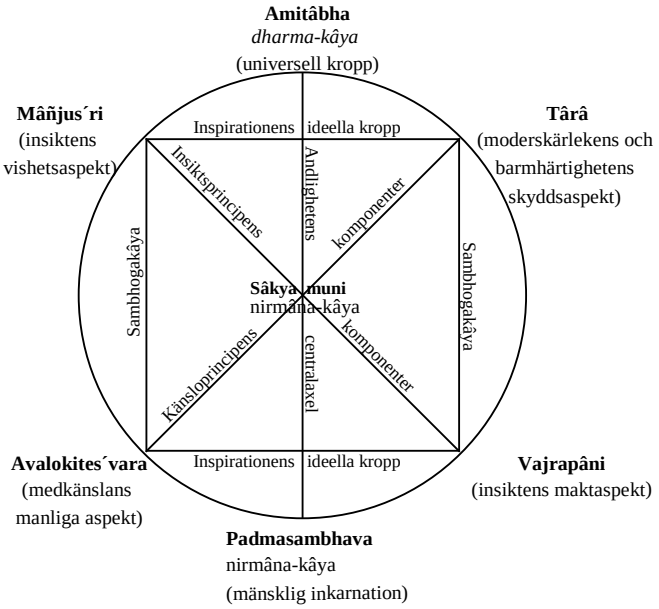

Diagram över en av Buddha Śâkyamunis mandalor.

Hilma af Klint, Evolutionen nr 16

Namnet på den tibetanske mästaren var inte tillgängligt för Hilma och det var också länge helt dolt för mig. Visserligen hade den tibetanska andliga strömningen gjort sig påmind på olika sätt under åren sedan mitt andliga genombrott hösten 1999, men jag hade ingen medveten kunskap om den tibetanska tantriska buddhismen som jag kunde sätta in mina upplevelser i. Några dagar innan min andliga fullbordan trängde dock denna strömning upp till ytan och jag fick en direkt kontakt med Yeshe Tsogyal och mästaren, som visade sig vara Padmasambhava, guru Rinpoché (s 62).

Upplevelsen av kraft- och informationsöverföring från Yeshe Tsogyal och Padmasambhava kom direkt efter det att jag hade insett att jag hade varit Trisong Detsen i ett tidigare liv. Genom att jag erkände denna insikt släpptes jag fram ytterligare ett steg i min utveckling, till buddhaskapet. Jag insåg att Padmasambhava var den andra mästaren, den vars bild hängde över min säng tillsammans med Lao Tzu i en dröm, men som hade varit dold för mig ända fram till nu.

Vajrayanabuddhismen är alltså en av de mysteriefilosofier som har trängt fram i mina upplevelser och den filosofi som närmast förde mig till min andliga fullbordan. Vajran (dorje på tibetanska) är en symbol för den gudomliga kraften, avbildad som en diamant eller som en spira. Vajrasattva/Vajrapani är ”den som håller spiran”, den enda buddhistiska gudomlighet som nämns både i pali-texterna, dyrkas i Shaolin-klostren, i den tibetanska buddhismen och den form av mahayana som kallas ”Det rena landet”.

25/6-2003

Jag väcktes av några billarm och precis i uppvakningsögonblicket såg jag hur jag vände en korslagd dubbeldorje och hur den förvandlades till det vita korset av kristall och liv. Samtidigt var det också en känsla av att jag vände händerna framåt med handflatorna ihop som man gör i min qigong-övning. Något slags intryck av kyrkans högsta överhuvud, Guds ställföreträdare på Jorden.

MYSTERIET OCH GUDINNAN UTPLÅNADES I DEN KRISTNA VÄRLDEN

Den romerska kristendomen kom från Irenaeus tid på 180-talet och framåt att inta en mycket fientlig roll gentemot mysteriefilosofierna. Det fanns flera orsaker till detta, bland annat Irenaeus och de andra s.k. kyrkofädernas fördömande av den grekiska filosofin och de grekiska mysterierna som var nära förbundna med denna filosofi. En annan orsak var den kristna religionens avsaknad av det gudomligas kvinnliga aspekt. I alla de antika mysterierna var det gudomliga antingen en manligt-kvinnlig kraft i form av ett gudapar som förenades i kärlekens, skapandets och livets mysterium, eller en enhetlig manligt-kvinnlig kraft som Eros, Phanes och Zeus i orficismen. Men i den kristna religionen fanns inte denna manligt-kvinnliga aspekt. Guden i Tanak/GT är en ensidigt manlig nationalistisk krigsgud och dyrkan av gudinnan i form av Ashera eller Astarte fördöms. De rättrogna beordras att utplåna alla andar kulter och särskilt att bränna gudinnans symboler.

> *Förstör alla de platser där folken ni fördriver har dyrkat sina gudar, på höga berg och kullar och under alla grönskande träd. Bryt ner deras altaren, krossa deras stenstoder, bränn deras asherapålar och hugg sönder deras gudabilder – utplåna deras namn från dessa platser. (5 Mos 12:2-3)*

Den romerska kristendomen hade tagit över rollen som det utvalda folket i Tanak/GT och gjorde anspråk på att sitta inne med den enda sanningen. När den romerske kejsaren Gratianus avsade sig titeln som Pontifex Maximus (överstepräst för alla kulter inom Romarriket) år 379 övertogs den av den kristne biskopen i Rom, vilket gav honom makt att förbjuda alla andra religioner. Genom flera edikt på 380-talet bestämde den kristne kejsaren Theodosius den store att kristendomen i dess nicenskt ortodoxa form skulle vara det romerska rikets officiella religion och omkring år 400 var riket i princip kristnat.

När de kristna kom till makten förstördes tempel och statyer över hela Romarriket, hedniska ritualer förbjöds och böcker med hedniskt innehåll förstördes. År 391 beordrade kejsar Theodosius, på inrådan av patriarken Theofilos av Alexandria, att alla hedniska tempel skulle förstöras. Sokrates Scholastikos beskrev förstörelsen av templen i Alexandria i en bok som skrevs cirka 440. Han berättar där hur Alexandrias biskop ledde rivningen av templen i Alexandria, däribland Serapeion som tillsammans med Museion bildade biblioteket i Alexandria. Biskopen ansträngde enligt Scholastikos till det yttersta för att utsätta de hedniska mysterierna för förakt. Även Museion försvann ur historien i slutet av 300-talet.

Akademien i Aten grundades av Platon omkring år 387 fvt och fungerade mer eller mindre kontinuerligt i omkring 900 år. Den återupprättades en sista gång år 410 och fungerade då som centrum för nyplatonismen. Skolan stängdes slutgiltigt år 529 av den bysantinska kejsaren Justinianus I, och därmed släckte de kristna också den grekiska filosofins sista flämtande låga.

MYSTERIETS DOLDA SANNING HAR GJORT SIG PÅMIND I LIV FRÅN MEDELTIDEN OCH FRAMÅT

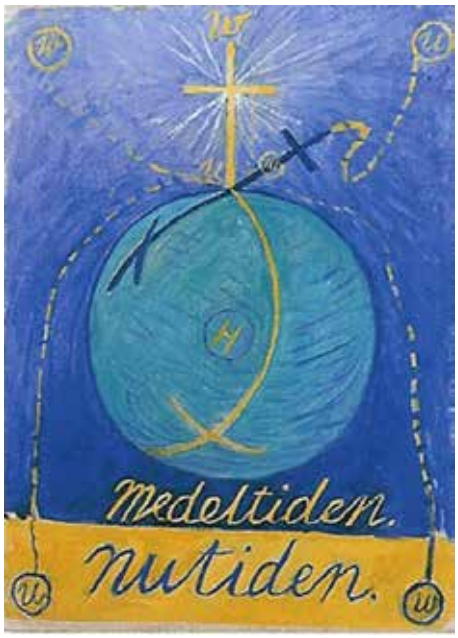

Hilma af Klint, Urkaos nr 12

Genom kristendomens seger kom de antika mysterierna och mysteriefilosofierna att fördömas och kunskapen om dem att utplånas. Synen på det gudomliga som den universella kärleken (Eros) och den levande elden, ersattes med den kristna Bibelns nationalistiske krigsgud. Gudinnan, som hade varit det gudomligas kvinnliga aspekt sedan historiens gryning, förföljdes och demoniserades. Mysteriets sanningar om människans ursprung i det gudomliga, hennes utveckling genom liv efter liv i en fysisk kropp och hennes slutliga fullkomnande och återvändande till det gudomliga ursprunget, ersattes av kyrkans dogmer om ett enda liv präglat av arvsynd och om kroppens återuppståndelse vid den yttersta domen där de som underkastat sig kyrkans makt skulle komma till himlen medan alla andra var syndare som skulle brinna i helvetets eld i evighet. Mysteriets yttersta mål i form av själens fullkomnande och förening med det gudomliga påstods inom kristendomen ha skett en enda gång i världshistorien, genom Jesus, och vara något som aldrig skulle kunna uppnås av någon på egen hand efter honom.

Men en sanning som bränts in i själen på ett outplånligt sätt kommer förr eller senare att komma upp till ytan igen. Därför har de gamla mysteriefilosofiernas sanningar gjort sig påminda i det kristna Europa till och från under de senaste tusen åren, både som influenser i vissa enskilda liv och som drivkraft för utveckling inom hela epoker, t.ex. under renässansen och upplysningstiden. I den serie av tidigare liv i Europa från 1100-talet och framåt som jag steg för steg har blivit medveten om visade det sig att de gamla mysteriefilosofierna hade gjort sig påminda gång på gång.

HILDEGARD AV BINGEN (1098-1179)

Jag fick en vision av muromgärdad stad eller en borg i maj 2000. Fast ingen av benämningarna var helt rätt. ”Staden” växte fram. Den låg uppe på en klippa. Hörde orden medeltiden, Mainz. I mars 2002 hade jag insett betydelsen av de flesta av mina minnen av tidigare liv, utom just det där minnet. Men plötsligt visste jag att jag hade varit Hildegard av Bingen (1098-1179). Jag kände inte till något om henne men hittade information på internet och mycket riktigt, hon hade levt nära Mainz. Det fanns en bild av det kloster inom en ringmur

som hon byggde upp som hette Rupertsberg, och det såg precis ut som den bild jag fått se och också ritat av i min dagbok 3/1-2001. Hon levde verkligen under högmedeltiden, på 1100-talet.

Hennes andlige rådgivare, sekreterare skriver en del, var en munk som hette Volmar. De arbetade tillsammans med att dokumentera Hildegards visioner. Hildegard var mycket förtjust i en av sina nunnor, Richardis, som blev utnämnd till abbedissa i ett annat kloster. Det var tydligen den största förlusten, det största sveket i Hildegards liv när Richardis lämnade henne.

Hildegard av Bingen, ”Universal man”

Hildegard skrev musik, skapade målningar och var mystiker, visionär och profetissa. Hennes texter verkar handla mycket om ”den yttersta tiden”, Gudsrikets införande på jorden. Hildegard av Bingen hade starka andliga kontakter som dokumenterades i bild och text. Hon beskriver ofta en vision hon haft och fortsätter med att förklara dess innebörd. Trots att hon levde i en rent kristen miljö trängde det gamla mysteriet fram i hennes visioner. Hon beskriver bland annat kontakter med det gudomliga i form av ”levande eld” i Scivias.

> *And I, …, saw as it were, an incomprehensible, inextinguishable, brightly blazing fire, totally live, and bearing the totality of life, having in itself a flame the color of air, which burnt ardently with a steady incandescence and which was as inseparably present in the bright fire as are the inward parts of a human being. (Scivias 2.1)*

Hildegard hade också visioner av gudinnan och det heliga bröllopet, som hon enligt kristendomens dogmer tolkade som den kristna kyrkans förening med Jesus. Hildegards bild ovan av ”den universella människan” innehåller enligt min tolkning en av mysteriefilosofin inspirerad bild av det fullkomnade universella Självet, som föds i det materiella kosmos symboliserat av cirkeln med vad som verkar vara en zodiak. Inom orficismen symboliserades Phanes av en ouroboros, en orm som genom att bita i sin egen svans bildar en cirkel och inom hermetismen i Alexandria var Phanes omgiven av zodiakens symboler. Hildegards visioner var enligt min uppfattning resultat av dolda minnen av mysteriets sanningar från tidigare liv.

KATHAREN PIERRE AUTHIÉ (?-1310)

Jag fick upp minnen av ett tidigare liv som jag identifierade som katharen Pierre Authié. Pierre Authié var notarie hos en adelsman, Roger Bernard de Foix. 1296 tog sig Pierre och hans bror Guilhem till Italien, där de utbildades i den occitanska kyrkan i exil. De återvände 1299 för att reaktivera den kathariska rörelsen i Languedoc. Pierre togs till fånga av inkvisitionen 1309 och hans ”rättegång” leddes av Bernard Gui (som också skrev ”The Inkvisitior's Handbook”). Den 9 april 1310 brändes Pierre Authié framför katedralen i Toulouse.

Katharerna var kristna men i stark opposition till den auktoritära läran och prästerskapet i de katolska och grekisk-ortodoxa kyrkorna. Man trodde att Gud skapat perfekta själar, parfaits, som blivit korrumperade av den materiella världen. Ledarna inom rörelsen var sådana som identifierats som perfekta själar. Dessa praktiserade en sträng asketism, de avstod t.ex. från giftermål. Innan döden utdelades en form av sakrament till de troende som kallades ”consolamentum” (tröst), för att själen skulle transformeras tillbaka till sitt rena tillstånd. Katharerna trodde på reinkarnation, att själen vandrar genom liv i kropp efter kropp för att så småningom nå förlösning.

Från 1204 till 1255 pågick i praktiken ett inbördeskrig i Frankrike. De trupper som bl.a. samlats för korståget mot Jerusalem och använts i kriget mot morerna i Spanien, sattes nu in mot katharerna i ett inhemskt korståg. I juni 1209 samlades en armé på mellan 10 000 och 20 000 (upp till 100 000 enligt vissa källor) i Lyon för den ”heliga” kampanjen. Det arbete som Pierre Authié och hans vänner gjorde i början av 1300-talet för att återuppliva katharernas rörelse i Languedoc misslyckades och katharerna i södra Frankrike utplånades slutgiltigt.

FRA ANGELICO (~1395-1455)

Minnet av livet som Fra Angelico kom upp till ytan genom drömmar om ljusstarka målningar och att jag såg illuminerade handskrifter på latin. Jag hittade exempel på Fra Angelicos målningar i en bok. De var så ljusstarka, såg precis ut som målningarna i min dröm.

Fra Angelico var en dominikanermunk vars munknamn var Giovanni Da Fiesole. Han kallades 1436 till Florens för att bl.a. måla fresker i San Marco-klostret. Han målade också i Vatikanen. I Fra Angelicos målningar från 1400-talet kom det gudomliga ljuset och jungfrun som symbol för det gudomligas kvinnliga aspekt åter upp till ytan, men utan att det fanns en medveten koppling till de antika mysterierna.

JUAN DEL CASTILLO (?-1535)

Jag har tidigare nämnt den starka process som ledde fram till att minnet av livet som den spanske alumbradon Juan del Castillo blev medvetet för mig. Juan del Castillo är ett exempel på ett liv där det gamla mysteriets mål att förenas med det gudomliga trädde fram på ett sätt som inte accepterades av den kristna kyrkan och den spanska inkvisitionen.

Juan del Castillo undervisade i grekiska vid universitet i Alcalá och ingick i det nätverk av beundrare av Erasmus av Rotterdam som fanns inom universitet och vid kejsare Karl V:s hov. Han var också en del av en grupp mystiker som sammanfördes under beteckningen illuminati eller alumbrados. Alumbrados, erasmianer och lutheraner stod för en strävan mot den direkta inre kontakten med det gudomliga. Många av aktörerna inom alumbradorörelsen var conversos, s.k. nya kristna. De tillhörde familjer som övergått till kristendomen från judendomen i samband med de svåra förföljelserna av judar i Spanien under 1400-talet. Juan del Castillo var en sådan converso.

I de olika grupper som ingick i alumbradorörelsen var den kristna mystiken med visioner, profetior och olika direkta andliga kontakter en gemensam nämnare. Man betonade den egna inre känslan och andliga kontakten över de yttre former som den katolska kyrkan stod

för. Genom sitt direkta personliga närmande till Gud, sin känsla av passiv vördnad inför Guds överhöghet och genom sin passion för självutgivande och exstatiskt uppgivande inför Guds vilja, tillhörde alumbrados den nya evangeliska rörelse som inkvisitionen samlade inom begreppet lutheranism, oavsett om de kände till Luthers läror eller inte.

Det fanns kvinnliga visionärer med stort inflytande inom flera av grupperna. Juan del Castillo tillbringade flera månader tillsammans med en av dessa visionärer, Franscisca Hernández i Valladolid. Under denna tid skrev han brev till sina vänner och anhöriga, fem av dessa brev som han skrev till sin syster Petronila har bevarats. Eftersom alla spår av alumbradorörelsen systematiskt utplånats av inkvisitionen utgör dessa brev en sällsynt källa till information om de åsikter som fanns inom dessa grupper.

Juan del Castillo talar om bandet mellan den troende och den inneboende Kristus, om att tömma ut sitt själv inför Gud, om att jordiska bemödanden tillhör döden och om att ge upp sin egen vilja till Kristus. Inledningen till det första brevet ger en bra beskrivning av Juan del Castillos relation till det gudomliga.[1]

> *May the Holy Spirit be with you in a new way, so that ever in the sacrifice of worship and purity of our souls we may offer ourselves to our Blessed Father so that he, with ineffable sweetness and sovereign peace which passeth all understanding, may send us His only begotten son Jesus Christ to dwell in our souls forever. In His presence all things become as one, because He contains the Essence which all things must have, in accordance with the admirable order and provision of God.*

Det andra brevet innehåller en beskrivning av kärleken som den frälsande kraften, samt om själen som Guds tempel och den inre undervisning som ges till Guds lärjungar.

> *May the Holy Spirit inflame you with divine love and fully possess your soul in order that such sweet embraces which this so savoury spouse always bring with Him may gain new strength in our souls, and so that we may walk under this so gentle yoke continually with new strength from God, and so that by this law of His we may hasten to attain that peace of God which surpasses all understanding, where God is seen de coram jusion[?], which is our soul – the house and temple wherein God continually and at every moment wishes to dwell and be renewed in us. … For our Lord loves the inner things and silently teaches us that vain desires multiply in the soul, so that by His goodness He may teach us and make us His continual hearers [of the Lord] and workers of His doctrine.*

I det fjärde brevet beskriver han det ultimata målet med all andlig utveckling - att bli förenad och ett med Gud. I detta tillstånd blir Guds vilja den enda vägledaren och därigenom kan själen nå visioner och kunskap som är oförklarliga för dem som inte har upplevt det.

> *This is the ultimate and final aim of all spiritual life – to be so united and at one with God that He be the life by which men live and that He direct, govern and command them, and that they have no other purpose but to obey and be faithful to all that their God and Lord shall command them. For in this way the soul gains a perfection of vision and knowledge which is inexplicable to those who do not know it and have not tasted it.*

Castillo kom i kontakt med ärkebiskop Manrique någon gång före 1525. När kejsaren Karl V:s hov kom till Toledo 1525 anslöt sig Manrique dit och tog då med sig Castillo. Genom ärkebiskopens inflytande blev Castillo prästvigd och han blev även teologie magister genom påvlig förordning.

Ärkebiskop Manrique var vid den tiden en av Erasmus varmaste supportrar i Spanien och en hängiven anhängare av humanistiska studier. Att han stödde och uppmuntrade Castillo kan man dels förstå genom att han stödde Castillos utnämningar och dels genom att Luis Vives dedicerade sin bok ”De Pacificatione” till Manrique och där explicit nämner hans stöd till del Castillo. Castillo följde alltså med Manrique till Toledo, där han kom i direkt kontakt med ledande ”erasmianer” vid kejsare Karl V:s hov. Det fanns en grupp människor

---

[1] Longhurst John E., The Alumbrados of Toledo: Juan del Castillo and the Lucenas, Archiv für Reformationsgeschichte, 45 (2), 1954, pp. 233-253.

med koppling till hovet och till universitet i Alcala´ som delade humanistiska värderingar och var stark påverkade av Erasmus läror eller filosofi.

Detta var naturligtvis strömningar som låg i tiden, i stora delar av Europa fanns ett missnöje med den katolska kyrkan och dess läror. Luther hade t.ex. spikat upp sina teser på kyrkporten i Wittenberg 1517. Mycket av motsättningarna visade sig genom en skiljelinje mellan dem som trodde att yttre verk som t.ex. bikt och avlat och prästernas förmedling var en väg till Gud, och dem som trodde att den egna inre vägen var den enda vägen. I Spanien kom denna motsättning att ta form i striden mellan den katolska kyrkan via inkvisitionen och de grupper som ville reformera kyrkan och tron. Under 1530-talet koncentrerades inkvisitionens förföljelser till erasmianer, alumbrados och lutheraner och Castillo kunde hänföras till alla dessa grupper.

Runt 1530 samlade sig den spanska inkvisitionen till en samlad attack mot erasmianer, alumbrados och lutheraner och Fransisca Hernandez, som Juan del Castillo hade varit i nära kontakt med, fängslades. Hon började ange i stort sett alla som hon varit i kontakt med eller hört talas om. Några av de misstänkta flydde från landet, bland dem Juan del Castillo. Han vistades först i Paris under en tid och under den tiden satte inkvisitionen i Spanien ihop en ”infomarción” om honom vilket gjorde att han riskerade att arresteras även i Paris.

Tidigt 1532 flydde han till Rom, men snart kom inkvisitionen på var han fanns och han fortsatte till Bologna där han började undervisa i grekiska vid universitet. I februari 1533 blev han arresterad av inkvisitionen och fördes tillbaka till Spanien som fånge. Karl V var i Bologna vid detta tillfälle och det finns ett brev där det talas om att Castillo var ”landsflyktig i kejsarens palats”. Castillo hade kontakter vid hovet och det fann många som delade hans beundran för Erasmus där. Kanske fick han hjälp att gömma sig där under en tid.

Vid återkomsten till Spanien försökte Castillo begå självmord. Han gav en skriftlig vittnesberättelse till inqusitor general Manrique (den forne beskyddaren) i juni 1533 och ytterligare ”bekännelser” i närvaro av Manrique i Toledo i mars 1534. Tidigt i januari 1535 fick man fram ytterligare bekännelser under tortyr, och under den tidiga våren 1535 brändes han som en lutheransk kättare.

Juan del Castillo var alltså del av en rörelse som kallas alumbrados eller illuminati som trodde att den mänskliga själen kan nå en sådan grad av fullkomning att den redan i det nuvarande livet kan smälta samman med det gudomliga i ett heligt bröllop. De menade att alla institutionaliserade yttringar av religion var överflödiga, att kyrkans sakrament var värdelösa och att det var omöjligt att synda i ett tillstånd av total enhet med Gud.

TYCHO BRAHE (1546-1601)

Jag blev steg för steg medveten om att Tycho Brahe varit en tidigare inkarnation genom visioner av att jag gick upp för en spiraltrappa för att utföra stjärnskådning, visioner av planeten Uranus med ring omkring etc. Tycho Brahe förkroppsligade under andra halvan av 1500-talet renässansens återupptäckt av den antika, förkristna, filosofin och sökandet efter sanningen om universums lagar, tvärt emot de kristna kyrkornas åsikter att all nödvändig kunskap redan fanns nedskriven i Bibeln. Tycho var medlem av den högsta danska adeln. Hans släktingar bestämde att han skulle studera juridik, men Tycho ägnade sig i stället åt astronomi som ansågs suspekt på många sätt vid den tiden. Kyrkan hade ju bestämt att jorden var universums medelpunkt och att allt roterade runt jorden. Att ifrågasätta denna sanning var farligt.

Tycho Brahe var matematiker, astronom, astrolog, kemist, poet, neoplatonsk filosof och medicinman i Paracelsus efterföljd. Han skapade en helgedom för konsten och vetenskapen på ön Ven. Där döpte han sitt slott till Uraniborg, det var tillägnat astronomins musa

Urania. Tycho Brahe kallade anläggningen för sitt museum, han använde ordet i dess bokstavliga betydelse ”tempel för muserna”. Hela Tychos anläggning på Ven var utformad som ett rosenkors med Uraniborg som rosen i mitten.

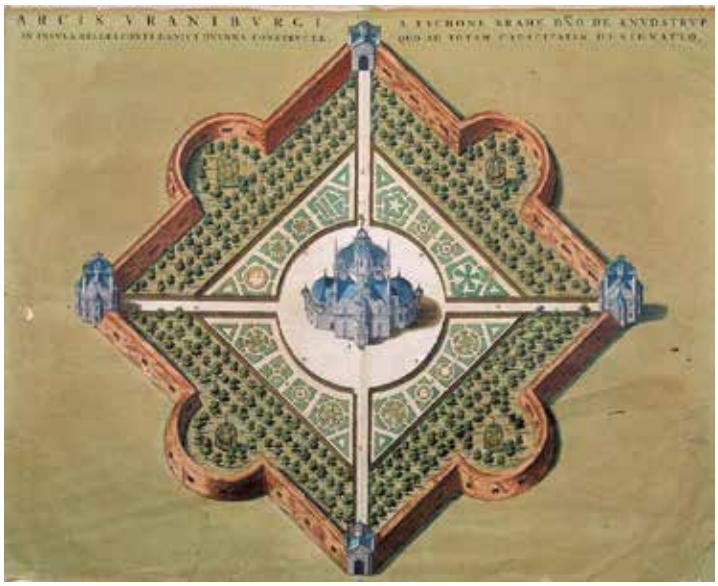

Tycho Brahes Uraniborg

Tycho Brahe etablerade en sinnrik geometrisk plan som syftade till att göra Uraniborg till ett mikrokosmos av universum enligt neoplatonska kosmiska teorier. Planen bestod av cirklar och kvadrater och en serie förhållanden baserade på en modul på 15 fot. Museet var placerat i centrum av detta mikrokosmos. Marsilio Ficino, en av de sju italienska filosofer som fanns avporträtterade i Tychos museum, hade beskrivit olika sätt att konstruera bilder eller modeller av universum som skulle fungera som talismaner och utöva en magisk inverkan på den inneboende världsanden eller vitala kraften.[1]

På Ven skapades en sådan talisman eller mandala genom Uraniborgs plan, och i förlängningen av hela ön, eftersom Uraniborg låg helt centrerat på ön. Tycho Brahe ansåg att en medveten kraft (mens) som både var rationell och gudomlig skapade struktur och liv i universum, och att vetenskapens mål var att förstå denna kraft. I Uraniborgs Museum och dess omgivningar skapade han en magisk miljö för att studera, förstå och kontrollera naturens krafter, makrokosmos.[2]

Tycho Brahe byggde Uraniborg enligt en matematisk plan, på samma sätt som Nebukadnessar II hade byggt om Babel efter en plan med grund i det gyllene snittet. På samma sätt som de kaldeiska magerna hade studerat stjärnhimlen och dokumenterat sina observationer i tempeltornet Etemenanki som var centrum i den gudomliga staden Babel, studerade och dokumenterade Tycho sina observationer i Museet vars centrum var det astronomiska tornet. Han förde under många år kontinuerliga väderjournaler som också dokumenterade händelser i familjen och samhället på precis samma sätt som man gjort i Kaldéen. Han var den förste som gjorde detta i västerlandet.[3]

---

[1] Christianson, On Tycho´s Island s 62 och 102.
[2] Christianson, On Tycho´s Island s 103.
[3] Christianson, On Tycho´s Island s 201.

Kärleksgudinnan

Tycho helgade Uraniborg åt Urania, Vesta och muserna. Hans första bok, som handlade om hans upptäckt av den nya stjärnan 1572, innehöll ett poem på latin med titeln ”Elegi till Urania”. Poemet utgår från en dikt av Ovidius där han beskriver hur han möter två muser som får honom att ägna sitt liv åt dem. På motsvarande sätt beskriver Tycho hur han i skogen utanför Herrevad möter Urania som kommer ner från himlen och talar till honom.

Tycho byggde sitt Museum till Vestas, Uranias och musernas ära. Detta var ett uttryck för strävan att leva ett liv i kunskapens tjänst, men också en tribut till den kvinnliga kraften. I Platons dialoger, som Tychos förebild Marsilio Ficino översatte till latin och därmed gjorde tillgängliga för väst, beskrivs Urania som en av två kärleksgudinnor. Den äldre är Uranos dotter Urania som står för den himmelska kärleken, den yngre är den folkliga Afrodite som står för den folkliga eller mänskliga kärleken.[1] När Tycho helgade sitt Museum åt Urania helgade han det alltså åt den himmelska kärleken i dess kvinnliga form och åt visheten.

Det filosofiska och vetenskapliga brödraskapet

Tycho Brahe skapade ett stort nätverk bestående av högättade och inflytelserika släktingar, kungligheter och andra kontakter vid olika hov samt en mängd studiekamrater, vetenskapskollegor och egna lärjungar som tillbringade längre eller kortare perioder på Ven. I vissa fall tillhörde vännerna flera av dessa kategorier samtidigt, de nära släktingarna Steen Bille och Sophie Brahe var till exempel också ivriga deltagare i Tychos forskning. Tychos vän, vicekungen Heinrich Rantzau, var en lärd man vars intressen gick från historia, korografi (kartläggning av mindre områden) och genealogi till poesi, astrologi, religion och det ockulta. Kejsar Rudolph II, som blev Tychos mecenat i slutet av hans liv, var också själv intresserad av kemi, alkemi, astronomi och astrologi.

Tycho Brahe levde under en tid när den katolska kyrkans makt hade brutits i de nordtyska staterna och de nordiska länderna. Kejsaren Karl V kämpade för katolicismen och sin egen överhöghet och inbördeskrig bröt ut i Tyskland. Vid freden i Augsburg 1555 fick varje stat i det tysk-romerska kejsardömet rätt att välja mellan protestantism och katolicism, någon individuell religionsfrihet existerade dock inte.

Tiden innebar ett genombrott för en ny vetenskaplig frihet, och kyrkans makt över vad som till exempel var tillåtet att uttrycka inom astronomin minskade kraftigt i de nya protestantiska staterna. Man sökte sig till de gamla sanningarna i grekisk och arabisk filosofi, i ett försök att förnya den egna vetenskapen genom att återknyta sambandet med antiken. De religiösa strömningar som medförde en reformation av kyrkan innebar i första hand ett krav på respekt för individens egna andliga upplevelser och de gamla filosofernas uppmaning ”människa känn dig själv” uppmuntrade sökandet efter den egna inre vägen.

Paracelsiansk läkekonst och iatrokemi

Tycho Brahe utövade både läkekonst och iatrokemi i Paracelsus efterföljd. Dessa intressen odlade han redan tidigt i livet tillsammans med sin morbror Steen Bille. Paracelsus vandrade omkring i Mellaneuropa och var tydligen också i Danmark, han verkar ha besökt Sverige när han ingick som krigskirurg i Kristians II:s trupper 1520.

Paracelsus hette egentligen Theophrastus von Hohenheim (1493-1541) och var en schweizisk läkare och naturfilosof. Paracelsus såg naturen som en levande gudomlig helhet och människan som ett mikrokosmos i intimt samspel med makrokosmos – hela universum. Människokroppen betraktades som en verkstad för kemiska processer, styrda av en andlig,

---

[1] Platon Gästabudet.

himmelsk kraft som han kallade archeus. Denna kraft avskilde giftiga beståndsdelar ur intagen föda och upprätthöll balans i kroppen mellan de tre principerna, kvicksilver, svavel och salt, vilka Paracelsus ansåg att all materia var uppbyggd av. Sjukdomar såg han som störningar utifrån, vilka archeus inte ensam bemästrade. All terapi borde därför inriktas på att underlätta archeus arbete genom lämpliga läkemedel vilka ofta hämtades från mineralriket.

För att ur ett naturligt ämne frigöra dess andliga, botande kraft från orena, kroppsliga ingredienser krävdes extraktioner, destillationer och andra separeringsförfaranden. Med detta synsätt fick han många apotekare och läkare att experimentera, och många alkemister att inrikta sig på framställning av läkemedel i stället för guldmakeri. Själv kallade sig Paracelsus iatrokemist i betydelsen kunnig inom både medicin och kemi, och han räknas som grundare av iatrokemin. Paracelsus var i grunden fången i medeltidens magisk-platonska tankevärld, men öppnade nya vägar för medicin och kemi genom sin tilltro till empiri och direkta studier av ämnens egenskaper. I religiöst avseende var Paracelsus en utpräglad mystiker och han kritiserade såväl den katolska kyrkan som Luther.

Paracelsus inflytande på idéer och vetenskap kallas paracelsism. I sin allmänna inverkan på idélivet vara paracelsimen en del av den antiskolastiska front som växte sig stark under 1500-talets senare del. I denna funktion är den svår att skilja från den nyplatonska och hermetiska traditionen, och den har också nära beröring med den äldre teosofin och Comenius pansofi. Gemensamma för alla dessa var kritiken av aristotelism och ortodox teologi, och drömmen om att förena en renad kristendom med filosofi i en ny kunskap, som skulle bringa både fred och framsteg åt mänskligheten. Paracelsismen var utopisk och ibland mystisk, men den hade tidvis stöd av den politiska makten i olika länder som var missnöjd med den förment onyttiga universitetslärodomen.[1]

Tycho Brahes filosofi

Tycho Brahe omfattade enligt Christianson en egen filosofisk teologi bestående av hermetisk och platonsk philippism, kryddad med ramism som förenades genom en symbolisk eller sinnebildlig världsuppfattning.[2] *Hermetism* är en idétradition som utgår från de hermetiska skrifterna och den bygger på främst nyplatonskt tankegods. Hermetismen rymmer olika teman: det besjälade universum, korrespondensen mellan himmel och jord samt mellan Gud och människa, krafterna i naturen som människan kan lära sig att behärska, kaos och mörker som källor till liv. Dessa tankar upphäver den skarpa åtskillnaden mellan Gud och världen och mellan den oföränderliga, perfekta himlen och den föränderliga, bristfälliga jorden, och de uppfattades därför som subversiva. Men hermetismen stod också i motsättning till den mekaniska världsförklaringen i 1600-talets segrande naturvetenskap. Den centrala hermetiska vetenskapen var alkemin.

Hermes var en grekisk gud med flera verksamhetsfält. Med uppfinningar som elden och lyran hade han tjänat civilisationens utveckling. På hermerna (fruktbarhetssymboler, i historisk tid en stenpelare med skulpterat huvud och fallos) hade Hermes oftast en gammal mans skäggiga ansikte. Från 300-talet f. Kr. avbildas han gärna som en ung vältränad man. Romarna identifierade Hermes med Mercurius. Efter identifikation med den egyptiske Thot uppträdde Hermes i senantiken under namnet Hermes Trismegistos.[3]

Termen ”*ramism*” används för de intellektuella trender, delvis filosofiska och delvis pedagogiska, som är kopplade till arbeten av Pierre de la Ramée, bättre känd som Petrus Ramus, eller Peter Ramus (1515-1572). Ramism var en blandning av skolastik och humanism som

---

[1] Nationalencyklopedin.
[2] Christianson, On Tycho´s Island s 221.
[3] Nationalencyklopedin.

spreds över Nordeuropa och de brittiska kolonierna i Nordamerika under 1500 och 1600-talen. Ramismen var tydligt anti-Aristotelisk, den syftade till förenkling av all kunskap genom en slags noetisk (med kunskap om den sanna verkligheten) bokföring i diagrammatisk form. Denna notation kunde implementeras med hjälp av den nya boktryckarkonsten och typografin.[1] Tycho Brahe mötte personligen Ramus år 1570.

Humanism är benämning på den kulturrörelse under medeltiden och renässansen som avsåg ett återupplivande av antikens språk, vetenskap och poesi och som i viss utsträckning innebar en kulturell orientering på klassisk-hednisk grund i motsats till den kristna medeltida kulturen.

Tycho Brahe var alltså, förutom att vara influerad av hermetism och ramism, även philippist (filippist) enligt J. R. Christiansson. Detta uttryck betecknade anhängare till Philipp Melanchton (1497-1560) som var en tysk humanist och reformator och Luthers främste medarbetare. Melanchton blev magister i Tübingen 1514 och professor i grekiska i Wittenberg 1518, och han undervisade i humaniora och teologi. Han kombinerade sin humanistiska grundsyn med reformationens teologi, han betonade nödvändigheten av bildning och språkliga studier, bl.a. för att motverka en svärmisk kristendomstolkning. Han skrev läroböcker i etik, retorik och dialektik och lade grunden för en nyordning av utbildningen på alla nivåer.

Luther höll hela tiden fast vid Melanchton som sin medarbetare, men efter Luthers död utbröt strider mellan Melanchtons lärjungar (philippister) och dem som ansåg sig företräda den äkta lutherdomen (gnesiolutheraner).[2]

Slutstriden

Den danske kungen Fredrik II var en älskare av lärdom och drogs till innovativa tänkare som Luther, Copernicus, Paracelsus, Ramus och Giordano Bruno. Fredrik ville att hans kungadöme skulle bli berömt för sin vetenskap och han byggde en solid infrastruktur för utbildning. Lutheranska universitet ansågs bland de bästa i Europa under senare delen av 1500-talet, och de hade en läroplan som befordrade matematik och vetenskap. Den philippistiska läroplanen baserades på det humanistiska idealet med en komplett utbildning grundad på en ömsesidigt beroende ”lärdomsvärld” där förståelsen av varje del berodde på bemästrandet av helheten. Magisterexamen innehöll aritmetik, geometri och astronomi och detta philippistiska curriculum hade använts vid Universitet i Köpenhamn sedan 1539.[3]

Kung Fredrik II stödde Tychos anläggning av forskningsinstitutionen på Ven som en del i denna humanistiska strävan, och han fick också riklig valuta för sina insatser när Tycho började publicera sina forskningsresultat och hans och Danmarks berömmelse växte. Dessutom spreds kunskap i form av forskningsmetodik och resultat till andra institutioner inom och utom landet via de många framgångsrika lärjungar som Tycho utbildade under åren på Ven.

Fredrik II var cirka tio år äldre än Tycho Brahe och de hade samma kulturella och tidsmässiga bakgrund. Han efterträddes 1588 av Kristian IV som var född 1577. När Kristian själv började ta tag i kungamakten i de sena tonåren var det en ny generation som trädde fram och det var också en ny tid.

Tycho hade fått tillgång till stora summor från den danska nationalbudgeten för sin forskning, och detta hade naturligtvis väckt avundsjuka vid Köpenhamns universitet. Hans nät-

---

[1] http://etext.lib.virginia.edu/cgi-local/DHI/dhi.cgi?id=dv4-06
[2] Nationalencyklopedin.
[3] Christianson, On Tycho´s Island s 15.

verk var imponerande, men det fanns också sådana som stod vid sidan av detta vilket naturligtvis skapade avundsjuka. Dessutom började en strid att träda fram mellan kungens behov av enväldig makt och mer eller mindre suveräna länsherrar. Av alla oligarker var Tycho Brahe det mest sårbara exemplet. Han hade ingått ett giftermål utanför adeln och därför var hans barn inte erkända och de fick inte bära hans släktnamn Brahe. Han hade försummat sin plikt att underhålla ett kungligt gravkapell i Roskilde och väckt den nye kungens vrede genom detta. Han var stolt och envis och han hade ådragit sig fiendskap från vissa professorer och högreståndspersoner. Kungen och hans rådgivare beslöt därför att statuera ett exempel genom Tycho Brahe.

Vissa teologer vid universitet bar på agg gentemot Tycho Brahe och detta flammade upp under våren 1597. Deras motvilja härstammade från olikheter mellan de philippistiska och gnesiolutheranska skolorna inom lutheransk teologi, och dessa olikheter skapade viktiga effekter för vetenskapen. Philippistisk teologi hade uppmuntrat undersökning av naturen. Den hävdade också att varje människa hade en fri vilja medan gnesiolutheranerna betonade Guds allmakt. Philippisterna hade stort förtroende för det mänskliga förnuftet, gnesiolutheranerna för tro.

Philippisterna ansåg att materien fick energi från en gudomlig ande som genomsyrade hela universum, och att denna ande kunde avtäckas genom matematisk analys. Naturens egen bok var en kraftfull lärobok om teologi för dem, och matematik och astronomi var verktyg som kunde användas för att avslöja gudomliga kosmiska mysterier. Gnesiolutheranerna ansåg att vetenskap och religion var två skilda världar, och att vetenskapsmännen skulle lämna teologi och kosmiska mysterier till de teologiska experterna. Philippisterna hade en tolerant syn på alla religioner och filosofier medan gnesiolutheranerna drog en skarp gräns mellan sann religion och kätteri. Tycho och hans bror Steen Brahe hade länge varit ledande beskyddare av philippistiska åsikter, och dessa fortsatte att frodas i Danmark allt medan gnesiolutheranerna vann mark i Tyskland. Någon gång kring 1586 eller 1587 hade dock en dansk teolog, Hans Poulsen Resen, återvänt från Tyskland till Danmark med gnesiolutheranska åsikter och han var fast besluten att införa dessa i den danska kyrkan.[1]

Genom kungens indragning av förläningar och monetärt understöd, och genom kyrkans anfall när det gällde Tychos äktenskap, hans förbud att använda exorcism vid dop inom kyrkan på Ven och att han hade undvikit att ta emot nattvarden under 18 år, kände Tycho att hans arbete blev omöjligt i Danmark. Droppen som kom bägaren att rinna över var när rättsbetjänten knackade på hans dörr i Köpenhamn och i kungens namn förbjöd honom att använda bastionen eller stadsmuren som observationsplats. Detta var en direkt förödmjukelse och kränkning av hans stolthet och ära, och han lämnade landet med sin familj i vredesmod den andra juni 1597. Han valde exil från sitt älskade hemland och från sitt oförlikneliga livsverk, Uranias Museum, framför vanära.

När Tycho Brahe hade lämnat Danmark blev han kallad till Prag av den tysk-romerske kejsaren Rudolf II, där han utsågs till kejserlig matematiker och blev en av kejsarens närmaste rådgivare. Tycho utsåg Johannes Kepler till medhjälpare. När Tycho avled i Prag hösten 1601 övertogs hans mätdata av Johannes Kepler, som sedan byggde sina teorier på dessa. Keplers lagar om himlakropparnas elliptiska rörelser hjälpte senare Isaac Newton att framställa sina teser om gravitationen.

Legenden om rosenkreuzarna

Tycho Brahe tillhörde ett internationellt vetenskapligt brödraskap bestående av matematiker, astronomer och forskare inom iatrokemi och alkemi. På grund av de kristna kyrkornas

---

[1] Christianson, On Tycho´s Island s 200 och 215.

motstånd mot nya idéer, där man till och med riskerade att bli bannlyst eller bränd som kättare, tvingades dessa människor vara försiktiga med vad de avslöjade. Man kan till exempel se i efterlämnade brev att Tycho i vissa fall kommunicerade via chiffer med sina vänner inom denna grupp av vetenskapsmän.

Det var antagligen denna hemlighetsfullhet som gjorde att legenden om rosenkreuzarna uppstod efter Tychos död. Hela Tychos anläggning på Ven var som vi såg ovan utformad som ett rosenkors med Uraniborg som rosen i mitten. Dessutom återupprepades symboliken i Uraniborgs och Stjärneborgs planritningar. I en skrift från 1700-talet med ”rosenkreuzarnas hemliga bilder från 1500- och 1600-talet” som jag hittade på internet finns en bild av en alkemist, en gammal vis filosof. Bilden är slående lik det porträtt av Tycho som finns på en gravering från Uraniborg.

Rosenkreuzisk bild[1]

Tycho Brahe på Ven

JANE LEAD (1624-1704)

Jag blev medveten om livet som Jane Lead (Jane Leade) genom att jag sökte på internet. Den engelska teosofen, visionären, mystikern och profetissan Jane Lead (1623-1704) ägnade en stor del av sitt liv åt andlig forskning. Hon var medialt begåvad och beskriver en mängd andliga upplevelser och kontakter i sina texter. Kärnan i det hon tog emot var knutet till det kommande gudsriket och hon fick en långvarig undervisning om hur detta skulle ske. Jane Lead fick också veta att hon skulle vara en av dem som skulle verka som pionjärer när detta genombrott väl skulle ske. Hon fick också visioner av "Virgin Sophia", den kvinnliga aspekten av det gudomliga, som lovade att uppenbara universums hemligheter för henne.

Jane Lead var en del av en rörelse som trodde på en direkt andlig kontakt och en kontinuerlig uppenbarelse. Hennes skrifter översattes tidigt till holländska. Erasmus humanistiska ande verkade fortfarande över det landet och därför väckte hennes uppenbarelser genklang hos vissa holländare.

Den tyske mystikern Jacob Böhme (1575-1624) var viktig för Jane Lead. Han var en del av den tyska humanistiska traditionen och hans verk är djupt präglade av hermetismen. Under 1500-talet smältes den lutherske kyrkoherden Valentin Weigels andlighet och teologi sam-

[1] www.levity.com/alchemy/secret_s.html

man med Paracelsus alkemiska världsbild i teosofi (den äldre teosofin). Weigels teosofi, en närmast panteistisk världssyn med mystik tendens, fick en mogen och utvecklad form i Jakob Böhmes författarskap. Böhme utsattes för den lutheranska intoleransen och han tvingades lämna sitt hem under en period. Även Jane Lead drabbades av ”inkvisitionen” när den anglikanska kyrkan förbjöd hennes sällskap ”The Philadelphians”.

Jane Leades samarbete med Pordage startade kanske redan så tidigt som på 1650-talet och Pordage och Lead intresserade sig även för alkemi. Jane var John Pordages ”soror mystica”. Tydligen var Jane intellektuellt lagd, hon studerade till exempel Böhme tillsammans med sin vän Pordage, och hon utvecklade en stor skrivförmåga under sitt liv. På ålderns höst fick hon en livränta eller något liknande ekonomiskt understöd av en adelsman, och hon kunde därför ge ut sina böcker i tryck.

Jane Lead använde symboler från hermetism och alkemi för att beskriva de processer som leder till rening, återuppståndelse och frälsning. Målet var en gemenskap med det gudomliga och en etablering av andens rike i människan. Jane personifierade Gud som kärlek, en andra Noaks ark symboliserade det verktyg som skulle användas för att rädda dem som levde i denna kärlek och transportera dem till det nya paradiset. Denna transport var också samtidigt en transformation, processen innebar en rening och tillväxt hos själen.

Tycho Brahe och Jane Lead liknade varandra i förmågan att ägna sig helhjärtat åt ett forskningsarbete. Tycho Brahe riktade sin forskning utåt universum, medan Jane Lead gick djupt in i det egna inre, men trots den diametralt motsatta riktningen var deras hängivenhet likvärdig. Jane dokumenterar i sina dagböcker en stor andlig kontakt redan från 1670, och hon fortsätter att dokumentera och publicera sina resultat i stort sett ända fram till sin död mer än trettio år senare.[1]

Jane Lead uppvisar en stor likhet med Hildegard av Bingen, deras andliga upplevelser och visioner är likartade i karaktär och sättet att förmedla dem i skrift är till vissa delar nästan identiskt.

LOUIS CLAUDE DE SAINT-MARTIN (1743-1803)

När jag först fick insikt om att teosofen och mystikern Louis Claude de Saint-Martin (1743-1803) var en tidigare inkarnation brydde jag mig inte speciellt mycket om det. Jag läste en kort levnadsbeskrivning där det framgick att han levt i Frankrike under revolutionen och det bekräftade den intuitiva känsla som jag haft sedan tidiga ungdomen av att jag på något sätt funnits i det sammanhanget. Jag insåg också att Saint-Martin klarat sig relativt helskinnad undan denna våldsamma omvälvning, vilket också bekräftade min tidigare känsla. Jag hade visserligen alltid haft ett stort intresse för 1700-talet, revolutionen och för staden Paris där bland annat avrättningarna av aristokratin skedde, men jag hade aldrig känt att jag själv skulle ha kommit till skada under dessa år.

Saint-Martins brevväxling med den schweiziske baronen Kirchberger finns till stor del bevarad. De beundrade den teosofiske författaren Jacob Böhme. Saint-Martin och Kirchberger läste också Jane Leads skrifter.

Saint-Martin ägnade huvudparten av sitt liv till andlig forskning. Han initierades redan i tjugoårsåldern i en skola som ägnade sig åt rituell magi och andra ”yttre” övningar, men Saint-Martin undrade tidigt om man verkligen behövde alla dessa arrangemang för att nå kontakt med Gud. Så småningom inriktade han sig på den egna inre vägen, och det är denna väg till upplysning och insikt som han hela tiden framhåller för sin vän Kirchberger.

---

[1] http://www.passtheword.org/Jane-Lead/.

Den teosofiska och av hermetism inspirerade idévärld som Jacob Böhme beskriver appellerade mycket starkt till Saint-Martin, och förklaringen finns som jag ser det i denna själs tidigare erfarenheter och kunskaper. Dock är Saint-Martin som författare mycket långt från Jacob Böhme i stil och angreppssätt. Medeltiden hade avlösts av den upplysningstid som Jane Lead upplevde början av, och som Saint-Martin såg gå i graven i samband med franska revolutionen. Visserligen genomsyras Saint-Martin av samma anda som Böhme och Lead när det gäller målet - en direkt kontakt med det gudomliga - men han verkar dock i en annan tid och kultur. Hans skrifter är en produkt av en intellektuell personlighet som besjälas av ett patos att dela med sig sina erfarenheter i en undervisande form. De kan därför på sätt och vis verka väl rationella och sakna andlig glöd.

Men Saint-Martin hade också en annan sida i sin personlighet. Den visade sig när han som ung ingick i en magisk skola där han tydligen också steg mycket snabbt i graderna. Detta intresse kanaliserades också ut i hans nätverk av människor som ingick i olika frimurarordnar och liknande sammanslutningar. Saint-Martin lämnade dock så småningom frimurerirörelsen och begärde att hans namn skulle strykas ur alla deras förteckningar.

Saint-Martin ägnade hela sitt liv åt den andliga filosofin och forskningen. På samma sätt som Tycho Brahe och till viss del Jane Lead visar Saint-Martin upp en dubbel personlighet, han är både den seriöse andlige forskaren och författaren som föredrar ett liv i asketisk avskildhet, och den världsvane aristokraten med ett stort personligt nätverk.

HILMA AF KLINT (1862-1944)

När jag hösten 1999 besökte en utställning på Liljevalchs med Hilma af Klints målningar i det Centrala verket kände jag omedelbart igen dem och jag kunde också identifiera vissa bilder som tagna direkt från mitt eget liv. Hilma af Klint var en svensk konstnär som helt ägnade sitt liv åt den andliga forskningen. Hennes brorson Erik af Klint, som kände henne väl, karakteriserade henne på följande sätt.

> *Matematiker, nykter och klar tankemänniska. Osentimental, ren, hennes personlighet präglades av en själshållning som var resultatet av en ingående, detaljerat vetenskaplig klarläggning av själens alla fel och brister och egenskaper och en omutligt sträng, rakryggad hållning och verkställighet i fråga om moraliska kvaliteter. Självständig, värdig och viljestark gick hon med säkra steg sin utstakade väg genom livet. Det fanns ingenting av sentimentalitet, fantasteri eller blöthet i hennes väsen. Tvärtom var hon fast och välbalanserad. I sin livsföring var hon asket och vegetarian. Hon ställde mycket stora krav på sig själv, medveten om att hon inom sig ägde starka andliga krafter, som skulle gestalta hennes liv och göra henne lämpad för högre uppgifter. Hon säger själv om detta – Jag är så liten, jag är så obetydlig, men inom mig väller en sådan kraft att jag måste framåt. – Det som kanske mest av allt karaktäriserade henne var den renhet och moraliska höghet som hon utstrålade. Hon säger – Ett gyckelspel är livet om människan inte tjänar sanningen. Trots sin verklighetsbetoning var hon medialt begåvad och hade från barndomen beröring med andliga krafter.*

Hilmas personlighet var alltså en kombination av teoretiker med vetenskaplig läggning (matematiker) och mystiker. På 1880-talet var den yngre teosofin med grund i frimureriet som främst fördes fram av Helena Blavatsky på modet, och Hilma af Klint var med i det första svenska teosofiska sällskapet som startades 1889. Hon deltog också i spiritistiska grupperingar. Men det var i en mindre, fristående, grupp som Hilma och hennes fyra väninnor fick ta del av en djupgående undervisning från den andliga världen under åren 1896 till 1906. Hilma målade under åren 1906-1916 ett stort antal målningar under direkt andlig ledning. Hon kallade dessa målningar för Det Centrala Verket eller Målningarna till Templet. Hon fick veta att dessa målningar inte skulle få visas under hennes egen livstid, utan att de skulle användas i ett framtida verk. Hilma levde också med insikten att hon skulle återfödas för att fortsätta sitt verk.

Som jag har beskrivit tidigare var Hilmas målningar i det Centrala Verket till stor del inspirerade av hennes kommande liv som hon tog del av på medial väg men det finns också teman i målningarna som jag uppfattar som bilder från orficismens mysteriefilosofi som

Hilmas själ bar med sig från tidigare liv i gamla mysteriekulturer från Sumer och framåt. Hilma af Klint illustrerade den lejonhövdade Phanes (Aion) i De stora figurmålningarna nr 7b nedan. Hilmas målning 7b är en variant på De stora figurmålningarna nr 7a, Kärlek. I målning 7a uttrycks kärleken i den fysiska kärlekens form, medan samma motiv i målning 7b har ersatts av ett lejonhuvud vilket illustrerar att Eros och Phanes är samma kraft.

Hilma af Klint, De stora figurmålningarna nr 7b

Phanes

Aion-Mithras

Phanes (Eros) var alltså en manligt-kvinnlig kärlekskraft. Namnet Phanes betyder ungefär ljusbringare eller den lysande. Phanes symboliserades också av en ouroboros, en orm som genom att bita i sin egen svans bildar en cirkel. Denna cirkel illustrerar ett cykliskt skeende där slutet och början är ett och detsamma och den symboliserade inom orficismen kosmos. Cirkeln kan också beskriva en grundläggande enhet och helhet. Ormen som bildar en evig cirkel, en ouroboros, har först spårats till Egypten under Tutankhamons tid (1300-talet fvt) men återfinns också ofta inom hinduismen där den innesluter guden Shiva.

I Hilma af Klints målning Evolutionen nr 13 nedan finns Phanes både i form av en ouroboros och som Eros (kärleken) symboliserad av hjärtan. Den gudomliga kärlekens manligt-kvinnliga natur symboliseras av de gula och blå färgerna i målningen. Lejonet, Inannas och Phanes emblem, vilar på ouroboros till höger i bilden.

Hilma af Klint, Evolutionen nr 13

ORFICISMENS KOSMISKA EROS SOM SKAPAR ORDNING I KAOS

Inom orficismen var Eros (Phanes) alltså en kosmisk skaparkraft och inte en symbol för jordisk eller romantisk kärlek som den senare har blivit. I den orfiska teogonin var allt i begynnelsen ett urkaos, men genom Eros fundamentala kärlekskraft skapades enhet och ordning och så småningom uppstod det lagbundna universum vi lever i.

Hilma af Klint, Urkaos nr 1

Hilma af Klint, Urkaos nr 17

KARMISKA SAMBAND

EN PERSONLIGHET UTVECKLAS GENOM MÅNGA LIV

Redan från den allra första början av min utveckling, hösten 1999, dök det upp minnen och bilder från tidigare liv. Under åren fram till våren 2003 hade min karta över mina tidigare liv blivit allt mer detaljerad. Jag hade också en stark känsla av att framstegen i min utveckling var beroende av att jag både förstod min egen bakgrund i form av tidigare liv, och att jag också dokumenterade och publicerade listan över dessa liv. Den sista pusselbiten kom på plats när jag insåg att jag hade varit Padmasambhavas lärjunge Trisong Detsen i ett liv i Tibet på 700-talet. När jag såg den fullständiga listan blev det tydligt att min själ hade vissa drag som återkom i många liv.

Den allra starkaste aspekten av personlighetsprofilen var den som beskrev filosofen/forskaren/prästen/prästinnan. I de tidigaste högkulturerna, t.ex. i Mesopotamien och Egypten, var dessa roller helt integrerade och de återkom också gång på gång i mina tidigare liv. Dessa roller var ursprungligen förenade i en person, som i fallet med de sumeriska prästerna och prästinnorna som var filosofer och även studerade natthimlen och dokumenterade sin forskning i generation efter generation. Ett annat exempel är pytagoréerna som samtidigt var filosofer och matematiker.

En annan personlighetstyp som återkom gång på gång i mina liv var visionären som hade starka andliga upplevelser och dokumenterade dessa i text och/eller bild. I mitt eget liv har kombinationen av intresse för naturvetenskap och filosofi dykt upp tillsammans med en stark läggning för mystik, och jag är därmed på sätt och vis tillbaka i det allra tidigaste förhållningssättet från Sumer. Den slutliga bilden av mina tidigare liv finns i nedanstående tabell.

Tidigare liv	Filosof/präst(-inna)	Konstnär	Mystiker	Krigare
Dyrkan av den neolitiska Modergudinnan				
Sumer (~2000 fvt)	X		X	
Egypten, Thutmosis III (~1500 fvt)	X			X
Babel, Nebukadnessar II:s regeringstid (604-561 fvt)	X			
Pytagoré (ca 500 fvt)	X		X	
Taoist i Kina	X		X	
Liv i Indien	X			
Iamblichus (ca 245-325 vt)	X		X	
Buddhistisk lärare i Kina (~500-talet vt)	X			
Trisong Detsen, Tibet (~ ?-793)	X			X
Hildegard av Bingen (1100-talet)	X	X	X	
Fra Angelico (~1395-1455)	(X)	X	X	
Inka i Peru	X		X	
Juan del Castillo (?-1535)	X		X	
Tycho Brahe (1546-1601)	X			
Jane Lead (1624-1704)	X		X	
Louis-Claude de Saint-Martin (1743-1803)	X		X	
Ett fattigt liv i armod utanför samhället				
Hilma af Klint (1862-1944)	X	X	X	

Min egen, för mig själv helt oväntade, starka andliga utveckling blev så småningom mer förståeligt när jag steg för steg upptäckte många tidigare liv där jag varit filosof, präst, prästinna, forskare och visionär. I de andliga meddelanden som jag fick ta emot fick jag också information om tidigare liv i olika kulturer, och det sades att jag hade förberetts för mitt nuvarande uppdrag under många liv.

Kulturen i Mesopotamien påverkade direkt eller indirekt många av de filosofier och kulter som kan kallas mysteriefilosofier. I sådana filosofier är gudomlig kärlek och kraft, balans mellan manligt och kvinnligt, heliga bröllop (hieros gamos), död och återuppståndelse samt människans strävanden att förenas med det gudomliga återkommande teman. Min själ har utvecklats i sådana sammanhang i olika länder och kulturer fram till 1000-talet av vår tideräkning. Från 1100-talet har jag däremot levt liv i det kristna västerlandet, där det gudomligas kvinnliga aspekt, kärlekens frälsande verkan och det personliga målet att sammansmälta med det gudomliga inte alls har varit accepterade uppfattningar.

Mysteriets filosofi var dock så djupt inpräglad i min själ att den gång på gång kom upp till ytan på olika sätt, även i det kristna västerlandet. Detta skedde till exempel i Hildegard av Bingens visioner på 1100-talet och i Fra Angelicos målningar från 1400-talet med det gudomliga ljuset och jungfrun som symbol för det gudomligas kvinnliga aspekt. Juan del Castillo, som levde i början av 1500-talet, lyfte också fram kärleken mellan det gudomliga och människan och iscensatte enligt inkvisitionens förhörsprotokoll ett bröllop mellan sin syster och den gudomlige frälsaren. Han fick plikta med att bli bränd på bål för sin övertygelse om det personliga kärleksförhållandet mellan människan och det gudomliga.

Tycho Brahe förkroppsligade under andra halvan av 1500-talet renässansens återupptäckt av den antika, förkristna, filosofin och sökandet efter sanningen om universums lagar, tvärt emot de kristna kyrkornas åsikter att all nödvändig kunskap redan fanns nedskriven i Bibeln. På 1600-talet dök åter det starka andliga draget upp i Jane Lead, som var visionär och profetissa och anslöt sig till Jacob Böhmes teosofi (som kallas den äldre teosofin). Louis-Claude de Saint-Martin sökte sig på 1700-talet till frimurare som sökte kontakt med den andliga världen på magisk väg, men han kom så småningom fram till att den enda vägen går genom det egna inre. Han återupplivade intresset för Jacob Böhmes filosofi från det tidigare livet, och uttryckte i sin filosofi en tro på människans gudomliga ursprung och en stark längtan efter helhet och sammansmältning med det gudomliga.

Samma teman dök åter upp i Hilma af Klints liv. Nu var den yngre teosofin med grund i frimureriet, som främst fördes fram av Helena Blavatsky, på modet, och det är inte underligt att Hilma af Klint var med i det första svenska teosofiska sällskapet som startades 1889. Men det var i en mindre, fristående, grupp som Hilma och hennes fyra väninnor fick ta del av en djupgående undervisning från den andliga världen under åren 1896 till 1906. Hilma af Klint förmedlade därefter i sina målningar bland annat bilder från sitt kommande liv, som alltså var mitt eget liv. Det som hon uppfattade som helt utifrån kommande influenser var bilder från hennes tidigare och kommande liv, som förmedlades via det egna högre Självet som existerar över det enskilda livet och utan att vara bundet till tiden och rummet.

EN GRUPP AV SJÄLAR SOM UTVECKLAS TILLSAMMANS I LIV EFTER LIV

I ett själsligt brödraskap kan kärleken växa och förmeras på ett sätt som är stort och heligt. Här är inte den personliga tillfredsställelsen i centrum utan gruppens bästa. I en sådan miljö utvecklas en människa på bästa sätt. Att lära sig hålla tillbaka sina egna behov och önskningar för andras bästa är viktigt för personligheten. Kan man få hjälp att lära sig undertrycka den egna stoltheten och egoismen till förmån för andras bästa har man tagit ett bra steg framåt.

De grupper som sätts samman för att verka på det andliga området har en speciellt viktig uppgift. En människas andliga utveckling är en väg genom hennes innersta, men den kan ändå skyndas på genom samverkan med andra människor med en likartad inriktning. Genom gemensamma ansträngningar ökar kraften, och kontakten med oss som leder kan lättare etableras. I enhet och harmoni möts själar och hjälper varandra framåt. Kärleken är det medium i vilket

själarna bäst kan kommunicera med varandra. En grupp som möts i kärlek ger därför de bästa förutsättningarna för andlig utveckling. Sådana grupperingar har etablerats genom tiderna och alltid varit en grogrund för medlemmarnas utveckling på det andliga området. (Texten från de Höga Mästarna)

När mina minnen från tidigare liv började aktiveras upplevde jag väldigt tydligt att det fanns grupper och enskilda själar som återkom i flera av dessa liv. Det fanns stark energi runt dessa minnen, de innehöll erfarenheter av stor kärlek och gemenskap men även av svek och förföljelse. Det blev allt mer tydligt att jag både hade lagrat fonder av stark kärlek och blockeringar orsakade av smärta, sorg och ilska från tidigare liv. Vissa själar återkom i mina minnen från flera olika liv, och jag kunde också känna igen dessa själar i tre viktiga grupperingar i det nuvarande livet.

Den ena gruppen utgjordes av personer som hade samlats i den qigongskola som jag kom i kontakt med i samband med mitt första andliga genombrott. Dessa själar hjälpte mig och sig själva framåt genom den starka gemensamma kraft som skapades i träningen. I den grupperingen kunde jag också bearbeta och lösa upp blockeringar som hade skapats i tidigare liv, som till exempel mitt problem med mästarkulter och andligt förtryck som bland annat hade skapats i samband med svek och förföljelser under den spanska inkvisitionen.

Den andra viktiga gruppen urskilde jag i samband med Hilma af Klints släktingar. Där fanns själar som jag kände igen från livet som Tycho Brahe under renässansen. Hilmas brorson var visserligen inte i livet längre, men både han, hans hustru och son spelade en viktig roll för att Hilmas verk skulle kunna bevaras efter hennes död och presenteras när tiden var inne. Hilmas brorsonson, Gustaf af Klint, tog emot mig på ett oerhört generöst sätt och gav mig tillgång till Hilmas anteckningar och lät mig använda hennes bilder i mina böcker. Utan hans hjälp hade mitt eget arbete inte kunnat ske på det sätt som det gjorde.

En tredje grupp var de kvinnor som tillsammans med Hilma af Klint samlades för en förberedande andlig undervisning under åren 1896 till 1906. En av dessa, Cornelia, har varit en nära vän i det här livet och både hjälpt till i arbetet genom sin andliga kraft och genom att bidra praktiskt med hjälp med korrekturläsning. Hon har också, precis som de andra, funnits med i flera tidigare liv och det var dessa tidigare band av erfarenheter och kärlek som hjälpte oss framåt i det här sista stora arbetet.

KARMISKA SAMBAND VERKAR ÖVER TIDEN OCH RUMMET

Starka karmiska samband innebär att lektionerna i livets skola blir mer effektiva och samtidigt stärks sambanden inför kommande liv. Kunskapen om vår själsliga historia lagras på det universella Självets nivå och samband mellan själar i de jordiska liven lagras som karmiska samband mellan deras respektive universella Själv. I en upplevelse den 8 november 2012 såg jag detta nätverk av karmiska samband i det mörka universum, och jag förstod också att det flödade energi i dessa kanaler och att denna kraft hade ökat. Men redan under den första veckan av min utveckling i det här livet såg jag de karmiska sambanden mellan den grupp som hade samlats i qigongskolan i form av andliga kanaler, vid den tidpunkten förstod jag också att kraften inte flödade som den skulle (s 31). Den andliga utvecklingen har alltså inte bara handlat om min egen utveckling utan i hög grad om att öppna upp de andliga kanalerna och låta gruppens kraft flöda på både de inkarnerade själarnas och de universella Självens respektive nivåer.

Nätverket av karmiska samband är oerhört vitt förgrenat, men i de minnen från tidigare liv som trädde fram i samband med att det universella Självets nivå öppnades i mina upplevelser har ändå vissa ”kluster” av speciellt viktiga karmiska samband uppenbarats (s 137). Dessa grupper har både drivits av ömsesidig kärlek och av sökande efter kunskap. Sådana grupperingar har visat sig i samband med den sumeriska kulturen, det gamla Egyptens kultur, den babyloniska kulturen, pythagoreiska brödraskap, gruppen runt Iamblichus, grupper

av taoister och buddhister i Kina, gruppen runt Padmasambhava i Tibet på 700-talet, gruppen i Hildegard av Bingens kloster, inkarikets solkult samt Juan del Castillos, Tycho Brahes, Jane Leads, Louis-Claude de Saint-Martins och Hilma af Klints olika grupperingar.

Kärnan i undervisningen om dessa olika liv är insikten att vissa själar har återsamlats i många liv och skapat extra starka karmiska band på Självens nivå. Dessa starka band har hjälpt oss framåt i det stora projektet som vi har varit deltagare i under det förra och detta livet. Till exempel har en person från det här livet bland annat dykt upp i Karnak i samband med mitt egyptiska liv, som nunna i Hildegard av Bingens kloster, som ärkebiskop Manrique i Juan del Castillos liv, som den älskade väninnan Gusten i Hilma af Klints liv och som den som hjälpt mig både i qigongträningen och på Självets nivå i min egen upplevelse av fullkomnande i det här livet. En annan själ har dykt upp i samband med ett chan-buddhistiskt brödraskap i Kina, i något liv där vi var filosofer och jag uppfattade honom som min son, som Johannes Kepler som samarbetade med Tycho Brahe samt i samband med Hilma af Klint och i qigonggruppen i det här livet.

En annan viktig grupp fanns bland Tycho Brahes närmaste. Den gruppen återkom i samband med Hilma af Klint genom Erik af Klint, hans hustru Ulla och deras som Gustaf som bevarade Hilmas verk för världen och såg till att det blev offentliggjort i rätt tid. Gustaf af Klint blev en unik länk mellan liven genom att han träffade Hilma som barn och hjälpte mig på ett storartat sätt i det här livet. I mina drömmar fick jag information om både vårt gemensamma band i den danska adelns riddarsalar och i släkten af Klints historia på Mälaröarna.

Min vän Barbro har i det här livet gett mig stöd på andens plan, hon var en av de fem i min upplevelse av buddhans medvetandegörande och hon har även hjälpt mig praktiskt med korrekturläsning av mina böcker. Hon fanns även med i Hildegards kloster och var Cornelia, en av de fem kvinnorna i Hilmas grupp. Hon hjälpte även Hilma praktiskt med målningarna.

Den kraft och kunskap som jag fick ta del av från Padmasambhava och Yeshe Tsogyal i samband med buddhans förverkligande (s 62) illustrerade att de karmiska sambanden på Självets nivå verkar även om inte alla själar är inkarnerade i fysiska kroppar. Grunden för detta mycket nära samband fanns i Trisong Detsen liv på 700-talet.

MYSTERIETS ÅTERKOMST I MITT EGET LIV

MYSTERIETS GUDAR OCH GUDINNOR HAR ÅTER STIGIT FRAM I DET HÄR LIVET

Kärnan i mysteriet är insikten att det gudomliga är kärlek och att denna gudomliga kärlek har en balanserat manlig-kvinnlig karaktär. De monoteistiska religionernas ensidigt manliga gudsbild och deras oförmåga att förmedla att det gudomliga i grunden är kärlek, är enligt den andliga världens undervisning i Texten från de Höga Mästarna en huvudorsak till att världen plågas av religiöst motiverad terror, krig, ojämlikhet och förtryck (s 282).

Det gudomligas kraft som är kärlek, och kärlekens transformerande verkan, har varit ett genomgående tema i projektet, både i de Höga Mästarnas undervisning till de fem kvinnorna i Stockholm för hundra år sedan, i de budskap jag har fått ta emot från den andliga världen och i mina egna upplevelser av mysteriets sanning. Att det gudomliga har en manligt-kvinnlig karaktär talade de andliga lärarna om redan i undervisningen till Hilma af Klint och hennes vänner.

> *Vet barn: Vad du kallar Gud är en tvåfald, som bäst på ert språk skulle kunna nämnas en förening av vishet och kärlek, av all vishet och all kärlek d.v.s. det innehåller detta gudomliga, outrannsakliga, tvenne element: ett manligt och ett kvinnligt. Försök att fasthålla detta. (18 december 1896)*

DEN GAMLA GUDINNAN VÄCKS TILL LIV

Ganska tidigt i min andliga utveckling i det här livet blev jag medveten om att den gudomliga kraften är kärlek. Men vid den tiden var Gudinnan, det gudomligas kvinnliga aspekt, helt begravd under de monoteistiska religionernas ensidigt manliga gudsbild, vilket bl.a. illustrerades genom en dröm i juni år 2000. Genom den utveckling jag upplevde under de följande åren väcktes dock gudinnan till liv, vilket också förutsades genom denna dröm. Gudinnan, kärlekens kraft och det gudomligas kvinnliga aspekt, är alltså ett tema som har arbetat sig fram genom mina upplevelser. I slutet av det första året av min utveckling hade jag en stark upplevelse av att färdas på Maats båt mot det rätta hemmet, varefter jag drömde om en gammal kvinnas dyrbarheter som jag fick ta emot. Något senare drömde jag om en gammal kvinnans grav som täcktes av fiskar och någon som väckte henne till liv genom ett hårt arbete.

Tisdag 2/5-2000.

Tredagars träningskurs lördag till måndag. Helt fantastiskt! Det var så starkt, all träning och alla dessa människor med känsla för qigong. … Det sista vi gjorde var att träna Lyft upp Qi två gånger efter varandra, det var transcendent. Hela andra gången i det där underbara gyllene ljuset, vi kom till den där staden. Jag var utanför ett hus med gul ”rappning”. Allting var så otroligt skönt. Maats båt? Över huvud taget mycket bilder från Egypten under helgen, pyramider förstås, smycken, en sarkofag(?).

Torsdag 4/5-2000

Jag drömde att jag var i ett gammalt hus. Jag hittade en skattgömma när jag stack in handen i något, (en gammal väska?). Där fanns en mängd smycken, jag drog ut en skarabé. Jag vände på den och den var full med gnistrande diamanter. Jag visste att smyckena tillhörde en gammal kvinna och att jag fick lov att ta dem. Det kan ju syfta på upplevelsen i helgen, det som hände då var ju en gåva från någon kvinna som levde för länge sedan? Maats båt… Känslan är dock att det visar framåt, det finns en gammal skatt som skall fram igen!

Söndag 18/6-2000.

Drömde eller ”såg” natten mot lördag ett vackert halsband. Ett av ”den gamla kvinnans” smycken? ”Såg” också hyskan/haken, Hilmas symbol. En bekräftelse?

Konstig dröm i natt. Hade tre jobb som skulle göras samtidigt. Blev ”sjuk” så jag kunde bara göra ett av dem, jag kunde avsäga mig de andra två. Det jobb jag tog på mig skulle utföras i ett slakteri! I slakteriet kom vi till en gammal kvinnas grav. Den var täckt av fisk. En man stod lutad över graven och med någon typ av arbete(?) fick han igång en stark svettning. Svetten (vattnet) rann ner över graven i strömmar och plötsligt blev fiskarna levande. Känslan i drömmen var inte skrämmande men kanske var jag undrande. Det var något konstigt med mannen. En trollkarl?

Jag kopplade fiskarna till kristendomen, eftersom en av den kristna kyrkans symboler för Jesus Kristus är fisken, och den gamla kvinnan till gudinnan, men förstod naturligtvis inte på vilket sätt gudinnan var begravd under kristendomen och hur hon skulle väckas till liv. Nu, många år i efterhand, är det tydligt att de här drömmarna bar med sig oerhört mycket information. Jag har verkligen fått ta emot gudinnans gåvor. Jag har upptäckt varför gudinnan begravdes under de monoteistiska religionerna och hon har verkligen vaknat till liv genom mina upplevelser.

KVINNORNAS VÄG

Den gudomliga kraften i form av kärleken har stigit fram i all sin transformerande och fullkomnande makt och kraft, vilket manifesterades genom upplevelsen av det gudomliga som en enhetlig manligt-kvinnlig kraft sommaren 2001 (51). Efter mina upplevelser av det universella Självets fullbordan sommaren 2003 och precis i övergången till nästa fas, drömde jag en dröm som pekade på att vägen till källan för den andliga kraften, som liknas vid ett vatten, var blockerad och uttorkad. Tunneln, som var det kvinnligas, gudinnans, väg förmedlade inte längre någon kraft.

9/9-2003

Jag drömde att jag var i ett grannland, det var något slags turistparadis. Det hade kommit människor från länder söderut som ville se de vackra vattenfallen men allt var uttorkat. Jag kände dock till en älv eller bäck som förde vatten och visade vägen dit. Vi gick genom en tunnel som var murad av sten i halvcirkelform. Ovanför tunneln satt en skylt ”Kvinnornas väg” eller något liknande. Där uppe fanns mycket riktigt ett vattenfall men det var mindre vatten än vanligt även här. … Vi gick ner till hotellet men trots att det var middagstid skulle vi få vänta på maten en stund och jag klagade litet över det.

Jag var helt däckad i går igen. Den här nya starka kraften är nästan mer än kroppen orkar med. Jag är också väldigt känslig för ljud igen. Starkt energifält. Det känns tydligt att jag är på väg in i ett nytt skede men som vanligt är det tufft vid en sådan här övergång. Jag känner mig tom och blockerad samtidigt som jag känner denna starka kraft. Men det ändrar sig väl, något bryts förstås igenom förr eller senare.

I mina upplevelser av vägen till evolutionens fullbordan fick jag steg för steg bevis på den makt och kraft som den gudomliga kärleken besitter. Kärlekens kraft initierade den sista delen av utvecklingen mot evolutionens fullbordan genom att plötsligt förflytta medvetandet till själens nivå, kärleken rensade ut alla gamla karmiska skador och blockeringar, kärleken lyfte mig i nästa steg upp till det universella Självets nivå och vidare till den gudomliga kärlekens nivå sommaren 2001. Där skådade jag det gudomliga i sin balanserat manligt-

kvinnliga form och jag förstod så småningom att denna kraft var den sumeriska kärleksgudinnan Inanna. Men för mänskligheten i stort var källan för kraften fortfarande blockerad, flödet hade torkat ut och kvinnornas och gudinnans väg måste öppnas igen.

GUDINNANS OCH MYSTERIETS REPRESENTANT PÅ JORDEN

Våren 2004 fick jag ett meddelande där det sades att den glömda läran åter skulle visas för världen, att jag är ett resultat av det den andliga och själsliga evolution som påbörjades i det gamla Kaldéen (Sumer) och att gudinnan Inanna har varit min ledstjärna genom alla liv.

> *Låt våra röster och vår lära flöda ut över dina läppar nu. Du är ju vår kanal till jordens barn, glöm aldrig detta. Det är vår högsta önskan att du skall ta emot oss och förmedla det vi vill ge till människorna. Alla skänker som vi vill hälla upp i den gyllene kalken, vi vill verkligen fylla dig till bredden med kärlek och kraft. Du har gjort dig färdig och avstått från världen för vår skull och detta arbete skall naturligtvis belönas med den allra största kärlek från vår sida.*
>
> *Kaldéernas gudabenådade drottning är du. Den glömda läran skall återigen visas för världen. Allt har sin historia, allt löper som en röd tråd genom tidevarven. Varpen är hela mänsklighetens erfarenheter och inslagstråden är din egen fantastiska livshistoria. Genom alla dina liv löper detta inslag, du är det gamla Kaldéens blod och livsfrukt. Ett resultat av den andliga och själsliga evolution som påbörjades för så många tusen år sedan.*
>
> *Inanna, gudinnan, har varit din ledstjärna och livsledsagarinna och nu står du här på Jorden som en segrare i hennes här. Kampen har hela tiden gällt detta mål. Låt nu alla förstå vem du representerar, vem som är din rätta moder och fader. Solens och kärlekens dotter står nu återigen på Jorden i fullt medvetande om vilka som är hennes rätta föräldrar och ledsagare genom alla livsöden. Säcken är full av det andliga guldet och allt du har att göra är att ösa ur den med de allra givmildaste händer.*
>
> *Han står för dörren, han som är den rätte maken och älskaren. Låt honom ta sitt rike i besittning nu. Du måste förstå att detta är en enastående ynnest, ett historiskt skeende som startar nu. Vi har ju utlovat under som ingen tidigare sett och vi kommer också att införliva vårt löfte i världens stora malström. Detta verkar vara en underlig beskrivning men du kommer att få se hur den besannas inom kort nu.*
>
> *Åsa, du är vår kära ägodel och vi kräver härmed vår besittningsrätt. Allt du behöver göra är att komma ihåg att du har ett högt uppdrag, en himmelsk uppdragsgivare. Detta är alla människors högsta uppgift och det är inte något som man kan ta lätt på. Låt din egen lägre instinkt tystna och ge oss tillfälle att verka genom dig nu. Allt kommer att bli bra, det kan du väl aldrig tveka om? Låt oss bara verka så fritt som möjligt och allt kommer att gå i uppfyllelse precis som han utlovade för så länge sedan. (Meddelanden från mina Lärare 2004-04-21)*

Det sades alltså att Gudinnan Inanna har varit min ledsagare genom liven och att jag är en representant för henne. Jag skulle sprida deras lära och låta alla förstå vem som är min rätta moder och fader, att jag är solens och kärlekens dotter. Vid den här tiden visste jag egentligen inget om Inanna och den kaldeiska kulturen. Visst var jag medveten om att jag hade verkat som stjärnskådare och att jag hade en förankring i Kaldéen, det hade jag fått reda på under de föregående åren. Men riktigt vem jag skulle ha varit och vad den kaldeiska kulturen stod för hade jag ingen medveten kunskap om vid den här tiden.

Under hösten 2004 dök gudinnan och Sumer åter upp i samband med arbetet med boken *Evolutionen*. Jag upptäckte att Inanna avbildades som till hälften kvinnlig och till hälften manlig. Men inte ens då förstod jag fullt ut vad meddelandet om att Inanna var min moder och fader egentligen betydde. Under de mer än tio år som har gått sedan dess har jag dock fått ytterligare många bevis på den andliga världens ledning och fått ta emot deras kunskap, kärlek och kraft i en aldrig sinande ström. Jag har blivit medveten om sambandet mellan min egen själs utveckling, mänsklighetens utveckling och mysteriefilosofins gradvisa utveckling från Sumer och framåt, som avbröts så brutalt i samband med kristendomens maktövertagande. Idag vet jag att mitt sanna jag verkligen är en mysterietjänare och att mysteriets sanning åter har stigit fram genom det jag har upplevt.

MYSTERIETS MANLIGA GUDAR OCH MÄSTARE TRÄDER FRAM

Mysteriernas manliga gudar trädde också fram i min utveckling i form av till exempel den sumeriska Ningishzida som är urformen för läkeguden Asklepios, samt för orficismens och hermetismens gudar Dionysos och Hermes. Andra manliga vägledare från de gamla mysteriefilosofierna som trätt fram i mina upplevelser är Shiva, Osiris, Apollon, Vairochana, Lao Tzu och Padmasambhava.

DIONYSOS - MÄSTAREN MED ORMEN

Inför arbetet med boken *Segerkronan* som pågick under hösten 2005 påmindes jag flera gånger i mina drömmar om att det är de gamla mysteriefilosofiernas andliga mästare som har följt oss genom vår utveckling som åter leder arbetet.

3/11 2005

Jag drömde att jag och en person till gick omkring i ett område där det fanns gamla ruiner under marken. Det var ett gräsbeväxt område men det var en mycket gammal kultur som fanns under ytan. Vi letade efter något, skulle plocka någon slags bär, men arbetet var svårt. Vid kanten av området, parallellt med oss gick två flickor. Där borta växte det massor av smultron och flickorna plockade hela tiden nya bär. Det såg så enkelt ut och bären lyste röda lång väg, medan det var så svårt att hitta något på vårt område. Jag funderade på att dra mig över till deras område och skyndade mig så att jag kom långt före flickorna. Men jag/vi verkade bestämma oss för att inte plocka den där ”lättfunna frukten”.

Drömde att jag och två till fick instruktion av någon lärare i något som liknade qigong. Vi gick framåt och han visade oss, men sedan skulle vi gå tillbaka till början och försöka göra det bättre, på allvar. Jag kände att jag borde kunna, att jag ”hade det i händerna”. Vi stod på ett led, jag var längst ner vid någon slags leriga hjulspår. Jag flyttade mig upp på en plan slätt mellan de två andra. Plötsligt kom den där läraren intill mig med en lång orm i handen. Han skulle lägga den på mitt huvud och jag protesterade och var rädd. Men när han ändå gjorde det försökte jag möta upp och ta emot det utan att kämpa emot. Jag fick ett helt slingrande ”paket” av ormar på huvudet, de var hårda och blanka och verkligt levande.

Den här drömmen påminner förstås om drömmen om den kinesiske mästaren som förde över en grön, slingrande orm på mig hösten 99 och min rädsla då. Men det handlar tydligen egentligen om Dionysos/Orfeus krona av ormar och en initiation i det dionysiska mysteriet. Mästaren som själv förmedlar riterna från den andliga världen.

HERMES - ETT TRÄD, EN GUD, EN PÅLE

I en vision på nyårsafton 2005 kom jag svävande in över en stor skog i form av det ”levande guld” som för mig betecknar en kontakt med det gudomliga. I mitten av skogen fanns ett ensamt träd som transformerades till en påle eller en gud. Nu i efterhand är det lätt att inse att den gud som också är en påle är Hermes som ursprungligen framställdes som en herm, alltså en fallossymbol i form av en påle av sten eller trä. Under våren fick jag också flera påminnelser om att gränsen mellan ”oss” och den andliga världen hade utplånats, att allt hade blivit ett område. Idag vet jag att Hermes var den gud som förbands med gränser och övergångar. Jag fick också en insikt om en ”kung” som jag inte riktigt hade klarat av att identifiera, jag förband denna okända kraft med Dionysos. Hermes och Dionysos var ju nära förbundna i de hellenistiska myterna.

2/1 2006

Drömde om förberedelser för någon slags disputation, doktorspromovering eller liknande. Såg en stor skog eller park i ”guld” i förrgår. Själen svävade in över detta otroligt detaljerade landskap. I en glänta i ”mitten” fanns ett ensamt träd som transformerades till något. En påle? En gud?

18/4 2006

Drömde att grannarna hade byggt om sin tomt så att vår tomt och deras utgjorde en helhet eller enhet. De hade skurit ner buskar som utgjorde en gräns mellan våra områden och byggt en terrass som var en direkt fortsättning på och integrerad del av den på vår sida. Det pågick någon slags byggnadsarbete hos dem, de höll på att måla en portal.

Att ”vår” och ”den andra” sidan hör ihop, har samma struktur. Ett arbete hos dem binder samman våra två områden. En portal som någon skall tåga in genom. Orfikerna som såg sammansmältningen med den andliga världen och Gud som det slutliga målet. Filosoferna, vänner till Sophia (visdomen). Den heliga anden, logos, visdomen, sonen och modern/fadern som är ett enligt Salomos oden. Dessa oden borde döpas om till Orfeus oden eller Dionysos oden.

26/4 2006

Drömde i går natt att jag hade så otroligt långt hår. Tänker på ”den långhårige från Samos”, Pythagoras. Drömde om något landskap som jag var i, plötsligt såg jag att en dold struktur som fanns under gräs och annat var en romersk arena. Drömde att jag tackade nej till ett glas vin, jag var tvungen att hålla mig nykter. Drömde om en liten flicka som jag hade ansvar för och något möte på ett sjukhus. Drömde om några grannar som hade byggt om sitt hus.

3/5 2006

Kom på att Phanes också kallades ”den lejonhövdade” och plötsligt blir Hilmas målningar De stora figurmålningarna 7a och 7b logiska. Phanes var ju Eros vilket illustreras i 7a, men också den med lejonansikte enligt 7b. I samband med Segerkronan insåg jag ju att Hilmas bilder var helt orfiska, men det är ändå svårt att ta in denna kunskap fullt ut.

20/5 2006

Drömde om en kung som fanns i någon bok, antingen Antiquities eller i mitt arbete. Det var som om jag inte förstod något viktigt. Hade den där ”öppnade” huvudvärken i går. Har läst igenom den här dagboken och ser hur insikten om Dionysos tvingar sig fram. Har visserligen beskrivit orficismen i Hilmas arbete och Dionysos/Phanes/Inanna i mina egna upplevelser, men det är nog ändå han som är den kung som jag inte riktigt har fått fram i mitt arbete enligt drömmen.

I en dröm beskrevs en kraft som förberedde ett arbete i min farmors kök, jag satte denna orientaliska furste i samband med de sumeriska gudarna. Min farmor hette Hilma, och numera tolkar jag det förberedelsearbete som visades i drömmen som det arbete som skedde under Hilmas tid. Den ”orientaliske fursten” var en av de andliga krafter som leder arbetet.

16/6 2006

Drömde om en släkting och granne som bodde i min farmors (Hilmas) kök. Han var klädd som en orientalisk furste med turban och kläder av tjockt, glänsande sidentyg. Han verkade arbeta med att ordna något i lugn och ro ”där uppe”. Tänker på sumererna, de orientaliska gudarna. Släktingar och grannar, våra hjälpare och ledsagare, någon som förbereder, ordnar arbetet i lugn och ro.

30/6 2006

Drömde att jag upptäckte en bortglömd del av vårt hus. Det var ett stort muromgärdat område med gott om garderober/förvaringsutrymmen. Den bortglömda delen var försummad och förfallen. Det var något slags sovrum (harem = privat del). Jag kopplade denna försummade och okända del av mitt hus till mina upptäckter om bakgrunden till bibeln. Mysteriekulterna, det österländska, Enkis muromgärdade trädgård. Men också den okända delen av mitt medvetande, det omedvetna som nu har blivit medvetet. En del av mig/oss som har glömts bort, försummats, förfallit. I drömmen tänkte jag på att det skulle gå att renovera, rusta upp denna försummade del.

12/8 2006

Drömde att jag och några till var i ett gammalt hus som tydligen tillhörde mig men som hade varit bortglömt länge. Där fanns en känsla av utforskning, undersökning och nyupptäckt, men

huset var ändå gammalt och jag hade tydligen varit där förut. I huset fanns toaletter på flera ställen där jag inte förväntade mig att de skulle finnas. En var dold men jag hittade den. På väggen satt en mycket stor och färgglad fjäril, jag var förvånad att finna en sådan fjäril i mitt nordliga hemland där de normalt inte finns.

Ett gammalt bortglömt hus handlar väl om den gamla filosofin liksom temat med toaletter/rening. Att man kan bli renad på oväntade ställen, att det finns många olika ställen att bli renad på. Fjärilen brukar ju förknippas med anden och själen, en stor och vacker ande/själ på ett ställe där man inte förväntar sig att finna en sådan… Tänker på drömmen om skarabén i den gamla kvinnans hus och drömmen om trähuset i Kina där jag vaknade och hade en stor snigel på axeln. Kommer plötsligt att tänka på Hilma och hennes målningar med snigel som var förknippade med Ananda. Konstigt att jag inte tänkte på det sambandet då. Fjärilen är ju hur som helst förbunden med metamorfos, fjärilen i min dröm var ju helt färdig, nästan överjordiskt färggrann och större än den jordiska verkligheten. Psyke=fjärilen, den mänskliga själen som renas för att förenas med Eros, kärleken. Eudaimonia.

Under åren har alltså Dionysos och Hermes, de gamla gudarna från de grekiska mysterierna, gjort sig påminda i mina drömmar. Men egentligen borde jag kanske redan tidigt ha förknippat Hermes med kraft som hela tiden har hjälpt mig framåt. Redan när jag kom i kontakt med Hilma af Klints bilder i november 1999 och fick en stark reaktion av förvirring och rädsla kände jag en varm, tröstande kraft och en lukt av ull. Våren 2000 fick jag ett löfte om att ”vi ses i Gerusalemme” och efter mycket starka upplevelser av bilder med anknytning till det gamla Egypten kom jag också verkligen till ”det heliga landet” i form av egyptiernas Västerland eller grekernas Elysion. Under de följande åren kände jag ibland under viktiga krafttillskott och andliga upplevelser åter den kärleksfulla närvaron och lukten av ull.

Under en tid förknippade jag denna andliga kraft med Kristus, eller snarare med någon ”förkristen” Christos. Efter att jag hade trängt igenom kristendomens bakgrund och förstått att Hadrianus utgick från den hellenistiska kulturen, och särskilt Pythagoras och olika mysteriekulter när han skapade det nya kristna evangeliet, insåg jag att Kristus egentligen var Dionysos. Han var mästaren och den dörr genom vilken adepten trädde i kontakt med den andliga världen. Men bilden var inte helt klar, visst stod Dionysos för mysteriet, reningar och invigningar, men var han verkligen den intelligenta kraft som gav sig tillkänna genom lukten av ull?

Den kraft som man numera förbinder med lamm och herdetemat är förstås Jesus, men förebilden till den gode herden kom närmast från den grekiska guden Hermes. Han var hjordarnas gud och avbildades ofta klädd som en herde. Och vem skulle vara förbunden med både Egypten och den grekiska föreställningen om en färd till de saligas öar om inte Hermes Trismegistos som sågs som en kraft som kallades Thoth i Egypten och Hermes i Grekland och som också hade invigt Pythagoras i Babel. Idag inser jag att Hermes kanske i ännu högre grad än Dionysos var mysteriets beskyddare och den kraft som fungerade som vägledare för själen mellan världarna. Hermes var i sin tur en grekisk version av den sumeriska myten om himmelska lärare och vägledare som Ningishzida var ett exempel på. Ningishzida var också förbunden med två sammantvinnade ormar enligt en bild från den sumeriske ensin Gudeas tid och därmed skapas en förbindelse med Hermes kaducé.

EN ADEPT I DIONYSOS MYSTERIUM

I min egen utveckling i det här livet skapades ett exempel på den utveckling som de andliga lärarna undervisade Hilma af Klint om i det förra livet, och som då sades handla om mysteriets sanning. I min utveckling fick jag hjälp från den andliga dimensionen, bland annat i

form av de meddelanden som jag tog emot redan från utvecklingens början och speciellt intensivt under år 2001.[1] I dessa meddelanden sades det till exempel att jag är:

- De Högas budbärare till människorna. Mitt liv skall ge ett exempel för många att följa.
- De Högas adept i mysteriets lära och en mästare som skall visa sina kunskaper för världen.
- En krönt representant för det gudomliga riket. En ambassadör för de Höga Mästarna på jorden. Deras älskade verktyg som tar emot deras kärlek i varje sekund.
- En profet som skall förkunna de Högas sanningar.
- Ett uttryck för Mästarens vilja, ett ord som blivit kött. Jag skall förmedla hans sanningar, ge människorna det bröd de saknat så länge.
- Mästarens representant, den höga prästinna som förrättar offret.
- Solens dotter och min mor och far kommer att visa sig genom mig. Jag måste låta deras ljus skina fram genom min kropp. Vi är verkligen ett, jag är deras avkomma, deras avbild. I Andens rike kommer jag att regera tillsammans med dem. Jag skall sitta på min tron som deras representant.
- Den som tillsammans med Mästaren skall förrätta den rätta nattvarden, servera den riktiga kärleksmåltiden och mätta den andliga hungern (s 54).
- Kristi efterföljare på Jorden. Inte enligt den bild som kyrkan försökt förmedla utan varje människa skall gå denna väg mot fullkomnande. Jordelivet är skolan som utbildar de mänskliga själarna, skapar de perfekta människorna. Kyrkan har lärt ut att detta var en engångsföreteelse, men jag skall bevisa att det är fullt möjligt att nå det stora målet. Jag och mina bröder i Anden är de sanna efterföljarna till Kristus. De som skall låta sanningen segra efter så lång tid.
- Mästarens älskade, hans brud, hans dotter. Jag står på tröskeln till en ny tidsålder för människorna på Jorden. Jag har en huvudroll och skall axla manteln som legat oanvänd så länge. Jag är Gudinnans representant på Jorden. Genom att jag tar emot Mästaren i min kropp, blir ett med honom, blir jag en Gudinna.

Jag skämdes för de uttalanden om mig själv som jag fick ta emot i meddelanden från den andliga världen under år 2001, där det till exempel sades att jag var deras utkorade drottning, gudinnans representant på jorden som skulle axla manteln som legat oanvänd så länge. Idag förstår jag dock att dessa uttalanden var uttryck för mysteriets sanning som har utplånats genom kristendomens segertåg. Den utveckling som jag har genomgått sedan hösten 1999 har verkligen följt den modell som fanns i de gamla mysterierna, men eftersom dessa mysterier har fördömts, utplånats och ersatts med de monoteistiska religionernas dogmer var det mycket svårt att förstå vad det var som fördes fram genom mig.

När jag läste om de fresker avbildande scener från Dionysos mysterium som bevarats i den s.k. mysterievillan i Pompeji, som begravdes vid Vesuvius utbrott år 79, blev jag påmind om att det jag har upplevt i hög grad överensstämmer med de gamla mysterierna. Min utveckling innehöll, precis som i de gamla mysterierna, tydliga faser där varje fas avslutades med en ny invigning och att jag lyftes upp till nästa nivå. På samma sätt som i mysteriekulterna innebar min utveckling både lidande, reningar och transformationer. Precis som i Dionysos gamla mysterium fick jag ta emot lagerkransen vid invigningen i mysteriets tjänst, vilket den högste Mästaren förmedlade till mig den 17/8 2001. I de meddelanden som följde därefter sades det också bland annat att jag var utvald, de Högas adept i mysteriets lära och en mästare som skulle visa sina kunskaper för världen. Jag var en profet som skulle

---

[1] Meddelanden från mina lärare

förkunna de Högas sanningar, mästarens brud, en kung på det andliga planet och en drottning i kärlekens tjänst.

Det här att jag skulle vara Mästarens brud, en regerande drottning som bär mantel och spira och sitter på sin tron är naturligtvis helt absurt på det jordiska planet. Men i samband med de antika mysterierna är det helt relevanta symboler. Enligt målningarna i mysterievillan i Pompeji var brudkammarmysteriet, bröllopet mellan adepten och den gudomliga Mästaren, en central del av mysteriet. I den sista scenen kläddes adepten som en drottning med mantel och spira och sattes på en tron. Detta var det sista steget i mysteriet och målet för hela utvecklingen. Nu såg hon sig i spegeln som kärleksguden höll upp och insåg att hon själv var en spegelbild av det gudomliga.

I min egen utveckling fick jag se det gudomliga i sin manligt-kvinnliga form sommaren 2001 (s 51). Jag identifierade senare denna höga kraft som den sumeriska kärleksgudinnan Inanna, och ännu senare också som orficismens mysteriegud Eros. I samband med min andliga fullbordan våren 2003 fick jag skåda mitt eget högre Själv i form av trikaya-buddhan, och jag såg att detta Själv var en gudomlig varelse (s 64). Buddhans kropp hade samma karaktär av levande guld som den kärleksgud som jag hade sett två år tidigare, medan buddhans själ bestod av all glädje och kärlek som jag hade samlat på mig genom alla liv. Buddhans sinne var det gudomliga sinnet som skådade buddhan utifrån och samtidigt var inne i dess kropp. Direkt efter detta medvetandegörande av det sanna Självet fick jag också uppleva den sista invigningen i mysteriet, föreningen med den gudomlige Mästaren i den högsta kärlekens kraft.

Jag fick alltså uppleva förverkligandet av det mysterium som beskrivs på målningarna i mysterievillan, långt innan jag hade hört talas om dessa målningar. Eros visade på sätt och vis upp en spegel för mig, precis som i målningarna i villan. Men i min upplevelse skedde denna spegling genom att jag först fick skåda den gudomliga Inanna/Eros i sin manligt-kvinnliga form sommaren 2001, och därefter såg att mitt eget högre Själv var av samma gudomliga karaktär i samband med Självets medvetandegörande två år senare. Resultatet blev i mitt exempel detsamma som avsågs i de gamla mysterierna, att jag såg mitt eget sanna Själv och förstod att det var en avbild av det gudomliga.

Genom mitt sökande efter kunskap om mysteriets och min egen historia har jag förstått att orficismen, Pythagoras lära, Dionysos mysterium och hermetismen var delar av samma långa utveckling, en utveckling som startade i Sumer. Mysteriets sanning har dessutom återkommit i olika kulturer, som den egyptiska, indiska och kinesiska, eftersom det är en sanning som vi bär med oss i våra egna själar. Detta förklarar varför alla dessa gamla mästare, gudar och mysterier har dykt upp i mina upplevelser i det här livet, de är en omistlig del av mänsklighetens historia och av våra själars erfarenheter genom många liv.

MYSTERIETS SANNING – DEN ÅTERKOMMANDE FILOSOFIN

Inom många gamla kulturer, ända från den sumeriska och framåt, såg man himmel och jord eller ande och materia som det som ursprungligen skapade universum och människan. Himlen sågs som den manliga principen och jorden som den kvinnliga, och tillsammans fullgjorde de skapelsen. Kärleken var den grundläggande andliga kraften från vilket allt hade emanerat. Lejonet var gudinnan Inannas symbol och denna symbol för den stora gudinnan har spårats så långt tillbaka som cirka 9000 år. En annan, senare variant av den lejonhövdade kraften som är den gudomliga kärleken, var den orfiske Phanes som också kallades Aion. Phanes var den förstfödde från det gränslösa alltet och den som i sin tur föder universum enligt den orfiska teogonin. Den orfiske Phanes var också Eros (kärleken) och Dionysos och därmed en variant av Inanna. Även i asiatiska mysteriefilosofer, som till exempel taoism och vajrayanabuddhism, var den grundläggande gudomliga kraften den

manligt-kvinnliga kärlekskraften. Mysteriefilosofierna utvecklades under flera tusen år och i många olika kulturer, och benämningar och symboler varierade naturligtvis mellan dem. Men samtidigt kan man se en stor kontinuitet i de grundläggande föreställningarna.

- Allt är ett. Ande och materia är ett, universum genomsyras av den gudomliga kraften.
- Den grundläggande gudomliga kraften är kärleken, en enhetlig kraft med en manlig och en kvinnlig aspekt.
- Den gudomliga kärleken har skapat det materiella universum och allt i universum existerar i denna kärlekskraft.
- Den gudomliga kraften ses som en levande eld och som ett kristallklart vitt ljus.
- Själen ses som en droppe av det gudomliga som reinkarneras i fysiska kroppar.
- Den andliga världen kan kommunicera med och leda människor genom visioner och drömmar, och vi människor kan få kontakt med den genom egen kraft (teurgi, tantra, qigong, yoga etc.).
- Mysteriet har en gudomlig mästare i form av till exempel Ningishzida, Dionysos, Hermes, Vajrasattva, Lao Tzu etc. som vägleder adepten genom olika nivåer till fullkomning.
- Mysteriet har en kvinnlig gudomlig beskyddare i form av gudinnor som Inanna, Nisaba, en musa, gudinnan Tara etc. som förmedlar kunskapen från den andliga dimensionen till adepten.
- Målet för mysteriet och evolutionen är att den renade och fullkomnade själen skall stiga upp till sitt gudomliga ursprung och förenas med det gudomliga i en akt av yttersta kärlek, ett gudomligt bröllop. För att detta skall kunna ske måste hennes kraft utvecklas och växa till den gudomliga kärlekens och kraftens nivå.
- Den fullkomnade själen blir en gud/gudinna, en andlig mästare, en buddha, en bärare av spiran, en avbild av sitt gudomliga ursprung och den gudomlige mästare som lett henne genom mysteriet.

Mysteriets filosofi är den gudomliga sanningen. Denna sanning finns inplanterad i vårt eget innersta eftersom vår själ är en avläggare av Självet, som i sin tur är ett barn av den gudomliga anden. Detta innebär att mysteriets filosofi återkommer i liv efter liv och i kultur efter kultur, eftersom våra själar alltid söker efter sanningen och efter förbindelsen med sitt gudomliga ursprung. Samtidigt som den återkommande filosofin vilar på en oföränderlig grund av andliga sanningar, så tar den sig nya uttryck beroende på den kunskapsnivå som råder i den aktuella kulturen. Det som karaktäriserar vår tid, och därmed den nya versionen av den återkommande filosofin, är den nya nivå av kunskap om det materiella universum som mänskligheten har uppnått under de senaste femtio åren.

Idag har den i själen inbyggda kunskapen om universums andliga dimension kompletterats av en kunskap om universums materiella dimension som mänskligheten aldrig tidigare har haft tillgång till. Detta faktum innebär att det återkommande mysteriet nu kan föras fram på ett mycket tydligare sätt än någonsin tidigare. Det är också denna nya nivå av kunskap hos mänskligheten som gör att vi äntligen har nått ett tillstånd där det är möjligt att nå evolutionens fullbordan för många människor här på jorden.

KAMP MED BIBELNS TILLKOMST OCH DESTRUKTIVA MÄSTAR-KULTER

VILKA SKAPADE EGENTLIGEN BIBELN?

Under hösten 2003, efter upplevelsen av evolutionens och Självets fullbordan, drogs jag in i det arbete som så småningom skulle resultera i en helt ny syn på Bibelns och de monoteistiska religionernas tillkomst. Arbetet förebådades av flera drömmar om att jag städade upp och sorterade bland gammalt skräp och redde ut hoptrasslade trådar. Jag tog också åter emot väldigt starka påslag av andlig kraft. Jag drömde om ”Den gamle”, Fadern, som grät över Harmagedon som var andra världskriget. Drömmen kopplade på något sätt ihop Bibeln och de monoteistiska religionernas intolerans, bland annat representerad av kristendomens hat mot judarna, med det förödande världskriget. Jag fick också en signal i den här drömmen om att detta aldrig fick ske igen, att detta hat och våld var en sorg för och ett brott mot det gudomliga. Det skulle stoppas genom att det rätta korset placerades på jorden. Jag drömde om ett höghus, eller en stapel med ”byggklossar”, som egentligen var böcker som var staplade på varandra. En man på toppen av stapeln drogs med i raset när detta ”höghus” raserades. Med facit i hand förstår jag att ”höghuset” var böckerna i GT, NT och Koranen som bygger på varandra och när man sparkar undan grunden, den understa ”byggklossen”, rasar förstås hela tornet.

6/9-2003

Jag såg Den Gamle som grät förtvivlat. Han såg rakt på mig. Det var i slutet av andra världskriget. Jag hörde ordet ”Harmageddon”. Därefter såg jag ett stopptecken.

Stopptecknet vändes upp till ett likarmat kors och placerades på Jorden.

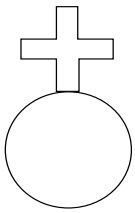

Den Gamle, Gud, som gråter förtvivlat över sina barns lidanden. Tänker på alla som gläder sig när de hör om terrorattacker, strider, krig och elände och tror att det betyder att Guds rike närmar sig. Som om Gud skulle stå för krig, mord och terror! Gud står för fred, frid, och frihet. Gud är kärlek, skulle kärleken någonsin skapa krig? Nej, det är vår egen egoism, vår girighet, vår ovilja att känna igen en broder i varje människa som skapar strider och lidande. Men det finns ett löfte om att det skall ta slut, att de stora krigen på 1900-talet var ett slags slutstrid, och det handlar förstås om vår förmåga att förstå läxan, om vår utveckling och vår mognad som mänsklighet. Och om Guds närvaro, det vita korset som skall resas på Jorden.

9/9-2003

Jag såg det vita korset av kristall för ett ögonblick, nu med den vita rosen som täckte hela korset. Bakgrunden var ljus, kanske ljust violett.

10/9-2003

Jag var mycket gladare och starkare efter vilan i går eftermiddag, det var en påtaglig skillnad. Men när jag tränade en smula i går kväll upplevde jag återigen den där överkänslighet-en för ljud. Jag var visst inte stark nog i alla fall. Fick en orolig natt. Drömde om någon ”konstant” som jag upptäckt. Några delgivningsmän hade tydligen sökt mig tre gånger ef-

tersom mitt körkort hade gått ut. Nu skulle jag visst få körförbud? Ett höghus rasade, det liknade legobitar. En man skulle vänta på ”andra vågen” men drogs med i raset.

Jag tar också Anandas uppmaning till Hilma som min egen. Att jag måste bli frihetens kämpe.

27/9-2003

Jag hörde ordet ”Samye” gång på gång i natt. Klostret i Tibet som Trisong Detsen byggde.

Jag drömde att jag höll på att sortera och städa upp en massa saker från min barndom. Vissa saker var bra och användbara, andra var bara skräp. Jag ville ha det rent, städat och ordentligt. Jag redde ut trådar och saker som snärjt in sig i varandra. Johannes igen.

6/10-2003

Mycket stark kraft, mycket hög vibrationsnivå, huvudvärk.

Jag såg en tidningsartikel eller något liknande i klarsyn i natt. Jag hann inte läsa texten medvetet, kommer bara ihåg att den slutade med något som handlade om att arbeta i Guds tjänst, i Faderns tjänst.

SLÄKTHISTORIEN OCH KODEN I MOSEBÖCKERNA

Mitt arbete med Bibeln initierades alltså genom starka drömmar och visioner. Nu i efterhand när jag vet att det arbete som startade genom drömmen ovan om den andliga dimensionens förtvivlan över andra världskriget och stoppteknet, handlade om att föra fram sanningen om Bibeln och det apokalyptiska budskapet om Harmagedon, är budskapet i drömmen helt tydligt. Detsamma gäller de återkommande drömmar om källor och floder som var förorenade, ruttna gamla hus och utstädning av smuts och ”skit” från min barndom. Alla dessa drömmar pekade fram mot den städning och utrensning av missuppfattningar om de monoteistiska religionernas urkunder som förestod.

Själva arbetet med Bibeln startade med en bild av en släkt som startade med en person och växte till en pyramid. Den intuitiva insikt som förmedlades med denna bild befästes när jag såg att pyramiden motsvarade släkthistorien i GT som startar med Adam och löper genom generationerna ända till Jesus, som enligt Lukas 3:38 är en avkomling till Adam och patriarker som Noa och Abraham i direkt nedstigande led. Det fanns en tydlig röd tråd som gick genom hela Bibeln från Första Mosebok i GT till evangelierna i NT. Jag fick en känsla av att allt var skrivet på en gång eller i samma sammanhang, men inte kunde väl GT och NT ha skapats vid samma tillfälle?

När jag började söka i Bibeln.se på internet upptäckte jag att det fanns ett slags mönster eller kod i Moseböckernas användning av benämningar på Gud. I Första Mosebok används i allmänhet beteckningen ”Herren”, medan en återkommande formel i Andra, Tredje och Fjärde Mosebok är ”Herren talade till Mose:”. Denna formel förekommer alltid i samband med lagarna, men den används däremot inte alls i Femte Mosebok där den återkommande koden i samband beskrivningar av Mose lag i stället är ”Herren din gud”. Den starka känsla jag fick i allt det här var att den etablerade sanningen om Bibelns tillkomst, som skall ha skett under ett par tusen år, helt enkelt inte kunde stämma. Historien var alldeles för logisk och sammanhållen, det fanns redan från början en grundläggande tanke eller strategi i arbetet i form av den röda tråden som löpte genom Bibelns olika böcker. Någon eller några hade skapat denna historia med en speciell avsikt. Men vilka hade det egentligen varit som hade skapat Bibeln, när hade det gjorts och varför?

I boken *Pärlan* som jag skrev mellan oktober 2003 och februari 2004 beskrev jag hur den andliga kraften verkade för att jag skulle förstå bakgrunden till Tanak/GT. I slutet av boken hade jag bland annat förstått att delar av Mose lag hämtades från Hammurabis lag, och att beskrivningen av templet i Hesekiels bok handlar om Babels stadsplan som bygger på det gyllene snittet. Jag insåg att Jesajarullen i Qumran är originalet till Jesajas bok. Jesajas profetia måste därför ha skrivits först ca 100 år före vår tideräkning.

HISTORIEN OM VILKA SOM EGENTLIGEN SKAPADE TANAK/GT OCH NT RULLAS UPP

I samband med boken *Evolutionen*, som skrevs mellan juni och november 2004, arbetade jag med min själs utveckling genom tidevarven. Därefter vidtog åter en intensiv period av arbete med Bibeln, som resulterade i boken *Mysteriet* som skrevs mellan december 2004 och april 2005. Under arbetet med den boken insåg jag plötsligt att förlagan till Tanak/GT finns i Josephus judiska historia, och att denna berättelse var en anpassning av Berossos babyloniska historia från ca 300 fvt. Förlagan till Tanak/GT måste ha skrivits omkring år 160 fvt i samband med mackabéernas kamp för ett självständigt judiskt rike. Mose lag kommer dels från Hammurabis lag och dels från den zoroastriska lagen i Avesta. Det kristna evangeliet är en variant av ett romerskt mysterium, som måste ha skapats någon gång i början av 100-talet av någon i den romerska kejsarens närmaste krets. Det ursprungliga kristna evangeliet är Diatessaron.

I arbetet med *Soluppgången*, som pågick mellan maj och augusti 2005, insåg jag att den Josephus som skulle ha skrivit den judiska historien ca år 100, egentligen var den romerske generalen Tiberius Alexander. Genom honom hade också hans farbror Philos böcker hamnat i kejsarens ägo, och därefter använts när man skapade det kristna evangeliet. Det kristna evangeliet är en romersk spegelbild av det judiska messianska budskapet som skapades för att pacificera de upproriska judarna. Det innehåller därför texter som härstammar från den messianska judiska rörelsen, tillsammans med material från olika grekiska filosofier och mysterier.

I arbete med boken *Segerkronan* insåg jag äntligen att det var den romerske kejsaren Hadrianus som skapade Diatessaron, det ursprungliga kristna evangeliet. Målet var att omvända de fundamentalistiska och krigslystna medlemmarna av de judiska jahad till fredliga och internationella orfiska mysterietjänare. Detta misslyckades dock, den judiska kristendomen utplånades därför slutligen i mitten av 130-talet medan den romerska antikyrkan levde vidare i form av den romerska kristendomen. I boken *En annan historia*, som skevs mellan mars och augusti 2006, sammanställde jag mina upptäckter om Bibelns tillkomst från föregående böcker och ordnat dem i kronologisk ordning. Efter den boken arbetade jag åter med mitt eget mysterium och det andliga projektet och resultatet blev boken *Nyckeln* som skrevs mellan oktober 2006 och januari 2007.

En ny genomarbetning av mina upptäckter om Bibelns tillkomsthistoria skedde i samband med boken Philosophia, som jag skrev mellan februari och april 2007. Nu insåg jag att det var Irenaeus som hade skapat Paulus och den kristna historien i Apostlagärningarna. Under augusti till oktober 2007 gjorde jag en ny överarbetning av mitt material om Bibeln, vilket resulterade i boken *Den röda tråden*. I samband med arbetet med boken *Bibelns tillkomst*, som pågick från augusti 2009 till oktober 2010, insåg jag hur omfattande och långlivad jahad var, den rörelse som kallas en "liten sekt" i forskningen om Dödahavsrullarna, och varför den romerske kejsaren Hadrianus till och med var tvungen att skapa ett nytt evangelium för att försöka pacificera dem. Från november 2010 och fram till slutet av 2013 arbetade jag återigen med att beskriva mysteriet och det andliga projektet vilket resulterade i böckerna *Fullbordan* och *Den högsta Tantran*.

Arbetet med de monoteistiska religionernas urkunder återupptogs under 2014 när jag arbetade med boken *Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen*. Den sista pusselbiten som saknades var insikten att Muhammed var en kristen som enade orientaliska kristna och judekristna evjoniter mot polyteisterna i Mecka. Därigenom kom islam att bli en kombination av nestorianska kristna trosföreställningar tillsammans med judekristen lydnad under Mose lag och diverse judiska sedvänjor.

I början av år 2016 vidtog arbetet med den här boken. Jag trodde att jag hade fått hela bilden klar för mig beträffande Bibelns tillkomst, men i det här senaste arbetet framstod det

plötsligt mycket klarare för mig vad man egentligen gjorde med Moseböckerna under Simon Mackabeus regeringstid och hur detta har påverkat de monoteistiska religionerna. Arbetet med att förstå vilka som skapade Tanak/GT och NT, samt vad Koranen egentligen handlar om, har alltså pågått i nästan tretton år. Precis som drömmarna i början av arbetet förebådade har det varit ett arbetsamt och obehagligt uppröjnings- och städarbete, men samtidigt har det också varit enormt stimulerande och spännande att steg för steg blottlägga denna helt nya bild av de monoteistiska urkundernas tillkomst.

I nästa kapitel finns en sammanfattning av den sanna historien om vilka som skapade de monoteistiska religionernas urkunder och varför de gjorde det. Den röda tråden genom denna historia är tron på att Tanak/GT och NT innehåller Guds ord som har förmedlats genom profeter som Moses, Jesaja och Jesus. Och de som har levt och dött för denna tro är de kristna som ursprungligen var jahad som trodde på historien i Tanak om det utvalda folket, den enda rätta religionen och profeterna som hade förutsagt att en världshärskare i form av Messias skulle stiga fram genom ett sista förödande krig, genomföra en stor dom där de onda skulle skiljas från de goda och upprätta ett teokratiskt världsherravälde. Jahads filosofi fördes över i den romerska kristendomen genom att Hadrianus skapade evangeliet om Jesus, som påstods ha varit Messias och uppfyllt alla profetior i Tanak, och genom att Irenaeus förde över jahads tro på martyrskap, gudsfruktan samt det apokalyptiska kriget och den yttersta domen till den romerska kristendomen.

I nästa steg skapades islam genom att Muhammed enade orientaliska kristna och judekristna, alltså alla som trodde på att Jesus var Messias och den kristna Bibelns båda testamenten, i ett heligt krig mot polyteisterna i Mecka.

En mer fullständig genomgång av mina upptäckter om de monoteistiska religionernas urkunder finns i boken *Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen* som finns på min webbplats www.kunskapskonsult.com.

BOKEN ROSENKORSET

Redan från allra första början, när jag i samband med mitt andliga genombrott hösten 1999 kom i kontakt med en viss qigongskola, aktualiserades problemet med destruktiva mästarkulter. Det var inget som jag hade haft någon erfarenhet av i det här livet, men jag uppfattade ögonblickligen och intuitivt att det fanns en sådan problematik i den grupperingen. Det var dock inget som jag såg som ett problem för mig personligen, jag tänkte att det var något som berörde dem som tillhörde kärnan i gruppen och att jag enbart var där för qigongträningen. Ganska snart kom jag dock i närmare kontakt med de mest engagerade i qigongskolan och jag fick direkta erfarenheter av hur skadlig deras blinda tro och lojalitet med den s.k. mästaren var. Naturligtvis främst för dem själva, men jag fick också en släng av sleven när jag behövde hjälp för egen del och de avvisade mig i sin totala lydnad och osjälvständighet gentemot gruppens mästare.

Jag insåg att det jag mötte i den här gruppen var något som jag behövde bearbeta för egen del, och när jag började få inblick i mina tidigare liv upptäckte jag att temat med destruktiva mästarkulter var något som återkom på olika sätt i flera liv. Jag hade upplevt den kristna kyrkans korståg mot katharerna som utlystes av påven. Kyrkans förföljelse och slakt av dessa oliktänkande möjliggjordes av den blinda lydnaden i denna totalitära mästarkult. Jag förråddes av tidigare välgörare och vänner inom kyrkan som gick den spanska inkvisitionens ärenden och brändes på bål av inkvisitionen på 1530-talet. På 1700-talet kom jag i kontakt med en annan typ av destruktiva mästarkulter i form av de frimurarordnar jag var medlem i, men som jag så småningom lämnade. När jag fick tillgång till Hilma af Klints texter upptäckte jag att hon år 1917 hade haft ett stort gräl med sin närmaste vän Gusten om

anslutning till ”svartmager”, något som ledde till att deras kontakt helt bröts för resten av deras liv.

Under arbetet med Bibelns tillkomst byggdes avsmaken över alla lögner och manipulationer och allt förtryck som människor har utsatts för genom århundradena genom de destruktiva mästarkulter som skapades i Jerusalem av mackabéerna, bland de första kristna i jahad/chrestiani och i den romerska kristendomen. Under en mycket arbetsintensiv månad i augusti och september 2005 skrev jag boken *Rosenkorset*. I samband med arbetet med den boken blev jag tvungen att försöka förstå sambandet mellan destruktiva mästarkulter, kristendomens messianska förväntningar och tro på det slutliga apokalyptiska sista kriget och det tusenåriga riket, utpekandet i NT av judarna som hela världens fiender och nazismens maktövertagande i Tyskland, Hitlers envälde och upprättandet av Tredje riket.

Jag upptäckte också en annan, karmisk, koppling till ”svartmager” och destruktiva mästarkulter genom Rudolf Steiner, som Hilma af Klint hade anslutit sig till år 1920, och som hon helt verkar ha underordnat sig konstnärligt och andligt. I arbete med boken Rosenkorset insåg jag att Rudolf Steiner spred en politisk propaganda i de tyskspråkiga länderna under första världskriget och åren därefter som låg i samma reaktionära, rasistiska och ultranationalistiska del av det politiska spektret som Adolf Hitlers nazism. Steiner reste omkring och hetsade människor till förakt för demokrati, fred och sociala reformer med kvasireligiösa argument om folksjälar med gudagivna uppdrag att strida på den rätta sidan, och om anden som bor i det tyska blodet och som måste renas genom att man rensar ut det främmande och otyska.

Jag insåg också att Steiners filosofi hade som huvudsakligt mål att utveckla en sorts klärvoajans och magisk förmåga att manipulera ”andar” och kommunicera med de döda. Han verkade förutom i den öppna antroposofin, också som stormästare i en magisk orden som hade anknytning till en ockult subkultur där man ägnade sig åt sexmagi och åt att utveckla sin vilja så att man skulle kunna bli en ”övermänniska” med stor ockult kraft. Det var i sin roll som en sådan allvetande ”övermänniska” som Steiner aspirerade på att bli det tyska språkområdets politiska diktator och överstepräst med en politisk religion som han kallade ”den Tregrenade Sociala Ordningen”.

Från Steiner, Alistair Crowley och andra inom den värld av ockulta ordnar som skapades i början av 1900-talet, går spåret vidare via personer som Alice A. Bailey till dagens New Age, där man fortfarande till exempel tror på Atlantis, rotraser och andar som man kan manipulera för att få framgång, rikedomar och lycka. Inom New Age har man i Steiners efterföljd ofta en avog eller direkt fientlig inställning till internationell ekonomi, demokrati, modern naturvetenskap och livsmedels- och läkemedelsindustri.

I denna subkultur frodas ”gurus” och ”andliga mästare” som missbrukar människor på olika sätt, till exempel genom att utöva makt över dem genom att påstå sig vara andligt upplysta, genom att suga ut dem ekonomiskt och genom att utnyttja dem sexuellt. I dessa kretsar odlar man en tro och förhoppning på en kommande stor katastrofal omvälvning som skall bana vägen för framträdandet av den nya tidens andliga frälsare, en rädsla för de demoner och onda andar som man tror tränger in i människor genom mat, vatten, luft, strålning och mental påverkan, och en förhoppning om att man skall tillhöra den nya tidens andliga adel genom sin förmåga att manipulera krafter, energier och andar. Denna livsåskådning är en grogrund för fientlighet mot det etablerade samhället och dessutom för mästarkulter och andra totalitära och odemokratiska företeelser.

Mitt arbete med bakgrunden till New Age och Rudolf Steiners filosofi har sin rot i mitt förra liv där jag själv deltog i teosofiska och antroposofiska sammanhang. De problem i form av blockerad kreativitet och ett stort andligt och själsligt mörker som min förra inkarnation råkade ut för genom sin anslutning till Steiners antroposofi, har i det här livet utgjort

drivkrafter för mitt arbete med att försöka förstå vilka krafter det var som verkade i de konstnärliga, teosofiska och antroposofiska kretsarna vid förra sekelskiftet och fram till andra världskrigets utbrott.

Arbetet med boken Rosenkorset var alltså ett försök att klarlägga den gemensamma grunden för nazismen och Steiners antroposofi, som i sin tur var en viktig föregångare till dagens New Age. Jag försökte beskriva den händelsekedja som ledde fram till dagens New Age, och de risker som man utsätter sig för när man ansluter sig till en ”andlig mästare” som till exempel Rudolf Steiner. Riskerna är dels rent personliga, som att man hindras i sin andliga utveckling och till och med riskerar att skadas mentalt och själsligt. Men det finns också politiska och samhälleliga risker, vilket visas genom Steiners Tregrenade Sociala Ordning som spred en människosyn och en politik som hade samma grund och samma mål som den rörelse som kom till makten i Adolf Hitlers Tredje Rike. Det var verkligen ingen slump att Adolf Hitlers närmaste man i arbetet med att skriva Mein Kampf var antroposofen Rudolf Hess. Antroposofer och nazister var samma andas barn på 1920-talet. De tyska antroposoferna skickade också ett brev till Hitler 1934 med just detta budskap, och Rudolfs hustru Marie Steiner vägrade tydligen att ta avstånd från nazismen till och med efter andra världskrigets slut.

Arbetet med de svarta mästarkulterna i början av 1900-talet, Rudolf Steiner och nazismen och allt lidande som skapades under andra världskriget, var väldigt besvärligt. Det var verkligen en äcklig röra och jag fann det helt chockerande att antroposofin fortfarande är aktiv. Men samtidigt var det en rening, den karmiska skada som Hilma af Klint hade drabbats av genom sina kontakter med Steiner och antroposoferna löstes upp och läktes genom att jag i det här livet fick kunskap om Steiner och hans dolda agenda.

BIBELN OCH KRISTENDOMEN SOM GRUND FÖR DESTRUKTIVA MÄSTARKULTER

Grundreceptet för en livskraftig destruktiv mästarkult beskrevs av de lärde i Alexandria när de skapade mackabéernas nya historia och religion. Men ingredienserna fanns redan i de gamla egyptiska, grekiska, babyloniska och persiska religionerna och de bestod av följande element:

- en mytisk grundare av kulten som utvalts av guden och förmedlat gudens lära på profetisk väg. (Hammurabi, Zarathustra, Mithras, Musaeus, Moses.)
- ett prästerskap och en överstepräst med direkt kontakt med guden som uttolkar religionen åt den okunniga menigheten. (Översteprästerna i antika kulter, mästaren i Mithraskulten, den mackabeiska översteprästen i Jerusalem.)
- ett påbud från guden att offra förnödenheter och rikedomar till prästerskapet och templet. (Tempelkulter i Egypten, Babylonien, Grekland osv.)
- att folket är gudens eget utvalda och särskilt upphöjda folk. (Babylonierna, assyrierna, perserna, mackabéernas folk.)
- en gudomlig lag som guden har sänt till det utvalda folket. (Hammurabis lag, Avesta, Mose lag.)
- guden skänker välstånd, framgång och krigslycka åt folket om de lyder gudens och prästerskapets påbud men låter alla olyckor drabba dem om de är olydiga. (Förbannelser och välsignelser i Hammurabis lag, förbannelser och välsignelser i Mose lag.)

Eftersom kultens lära förmedlats direkt från guden kan den inte ifrågasättas, och eftersom översteprästen/mästaren har gudomlig direktkontakt kan hans auktoritet inte ifrågasättas. Om man drabbas av problem beror de alltid på att man varit olydig och ohörsam och om

man får lycka beror det på lydnad och mästarens/ovérsteprästens direktkontakt med guden.

Genom Simon Mackabeus revidering av Moseböckerna och genom att han skapade Jesajas profetia och de andra profetböckerna utvecklades förbundet mellan guden och det utvalda folket till ett blodsförbund, och guden som talade genom profeterna blev ännu mer hämnande, krigisk, blodtörstig, destruktiv och partisk. Egentligen hade profetiorna redan uppfyllts genom mackabéernas erövring av makten i Jerusalem och att Simon Mackabeus och hans ättlingar utsågs till ovérstepräster på evig tid. Men genom att en stor del av församlingen avskildes från mackabéernas parti och bildade en egen församling, skapades också en ny religiös grupp i form av jahad som var de ursprungliga kristna.

Mithras kult hade varit en av inspirationskällorna när de lärde i Alexandria skapade mackabéernas nya religion och jahads religion utformades också som en sådan krigisk mästarkult med prövotid, invigningar, kultmåltider med bröd och vin och en mästare som skulle lydas utan diskussion. Tron på den gudomliga utvaldheten, på Mose lag i Moseböckerna och på kroppens återuppståndelse och förväntan på Messias och det heliga kriget från profetiorna i Tanak, vävdes samman med den stora apokalypsen och ärkeängeln Mikael från Enoks bok, vilket skapade heliga krigare som hellre offrade sitt liv som martyrer än kompromissade på det minsta sätt med tolkningen av sin religion.

Hadrianus förde fram Jesus som Messias och gjorde honom till en invigd i Dionysos kärlekskult i stället för Mithras krigiska brödraskap, men Irenaeus återförde kristendomen till den ursprungliga Vägen som var jahads avskiljande och apokalyptiska religion. Genom att han införde Uppenbarelseboken i den romerska kristendomens kanon införlivades också jahads tro på det sista förödande heliga kriget, Satan, helvetet, den yttersta domen och de rättfärdigas återuppståndelse i himlen med den nya kristna kyrkan.

Den kristna kyrkan skapade en egen mysteriekult med en tydlig hierarki med invigningar, grader, riter och magiskt tänkande, med heliga reliker, rökelse, vigvatten, korstecken och magiska formler. Eftersom Hadrianus tydligen inledningsvis förde ut den nya kristna kulten genom Mithras kult, innehöll också de kristna kyrkorna kryptor där Mithrasmysteriets invigningar ursprungligen hade skett. Påvar och biskopar blir mitrade, vilket innebär att de har nått den högsta invigningen. I Mithrasmysteriet var ”Fadern” den högsta graden. Fader eller Papa är också den titel som ges till påven och till de kristna prästerna.

Förlagan till Tanak/GT fanns bevarad i Josephus Antiquities och modellen för de kristna prästernas dräkter hämtades uppenbarligen från denna text. I *Antiquities III kapitel 7* beskrivs prästens dräkt i de riter som instiftats av Moses, och denna beskrivning kopierades uppenbarligen när man skapade de kristna prästernas dräkter. Enligt en beskrivning i Catholic Encyclopedia av den kristna prästdräkten finns först och främst något som kallas amice, det betyder slöja. De som initierades i mithrasmysteriet bar också en slöja. Därefter finns alban som är den albaneth som beskrivs i *Antiquities*. Nästa plagg är en cincture som ibland kallas gördel, i *Antiquities* beskrevs de persiska byxorna som en gördel. En maniple är ett ornamenterat band som hängs över vänster arm. Det finns också ett plagg som bärs av den katolske diakonen som är en stola som rullats ihop och bärs över vänster skuldra, på samma sätt som man i Antiquities beskriver att chetonen används. Den viktigaste och mest kostbara persedeln i prästdräkten är en rikt broderad mässhake eller ”casula planeta”. Casula betyder ”litet hus” och ”planeternas hus” är ett astrologiskt begrepp. Mässhaken, casula planeta är alltså motsvarigheten till den ephod som beskrivs i *Antiquities* och som var broderad med symboler för universum och planeterna. Den höga huvudbonad som används av det katolska prästerskapet kallas mitra, precis som i *Antiquities*.

NEW AGE HAR SIN GRUND I DESTRUKTIVA MÄSTARKULTER

Kristendomen har alltså tillkommit genom en kedja av lögner och dolda sanningar. Grunden för kristendomen är Bibelns båda testamenten som sägs innehålla den enda sanningen i form av Guds direkta ord. Men historien i Tanak/GT skapades i Alexandria runt år 160 fvt och profetböckerna skapades av Simon Mackabeus omkring år 140 fvt. De första kristna var de fundamentalistiska jahad, som trodde på och stred för historien om det utvalda folket, Mose lagar och Jesajas och de andra profeternas profetior. Evangeliet om Jesus skapades av kejsar Hadrianus omkring år 120 och Paulus och evangelisterna skapades av Irenaeus omkring år 180. Oavsett hur svavelosande de kristna prästerna har fördömt de hedniska mysterierna och den grekiska filosofin genom tiderna, finns antika mysteriekulter som det orfiska mysteriet och Phanes, Mithras mysterium och Dionysos mysterium i hjärtat av Bibeln.

DEN ÄLDRE TEOSOFIN

Denna dolda och förträngda sanning har försökt kämpa sig fram på olika vägar och redan de första kyrkofäderna, som t.ex. Irenaeus, gjorde stora ansträngningar att undertrycka den. Men under den senare medeltiden och renässansen började de gamla mysterierna kämpa sig fram från det omedvetna. Den äldre teosofin uppstod genom att element från 1300-talsmystiker som Eckehart, den lutherske kyrkoherden Valentin Weigels andlighet och teologi och med Paracelsus alkemiska världsbild smälte samman med renässansens återupptäckta kunskap om antiken. Jacob Böhme (1575-1624) var den främste företrädaren för denna strömning och hans texter och visioner påverkade till exempel Jane Lead på 1600-talet och Louis Claude de Saint-Martin på 1700-talet. I Böhmes visioner steg delar av den antika världsbilden och det gudomligas kvinnliga aspekt fram ur det omedvetna, och han bekämpades naturligtvis av både de katolska och protestantiska kyrkorna.

ROSENKREUTZARNA

Legenden om Christan Rosencreutz och rosenkreutzarnas brödraskap startade genom två anonyma manifest som publicerades i Tyskland 1607 respektive 1616. Bakgrunden till den uppdiktade historien om Christan Rosencreutz var nog så allvarlig i form av de kristna kyrkornas åsiktsförtryck och behovet för den tidens vetenskapsmän i form av astronomer och alkemister att verka i det fördolda. Det andra manifestet, *Christian Rosencreutz alkemiska bröllop år 1459* som alltså publicerades år 1616, innehåller en beskrivning av en själslig transformation och fullkomning i alkemistiska termer. Här har renässansens återupptäckt av hermetismen och de gamla förkristna filosofierna lett till att mysteriets sanning om det gudomligas manligt-kvinnliga karaktär i form av Eros, och den mänskliga själen som en avbild i det lilla av sitt gudomliga ursprung, börjat tränga fram från det omedvetna. Sanningen om oss själva, vårt ursprung och vårt mål var dock fortfarande till största delen helt dold. Det enorma intresse som dessa manifest tydligen väckte med förhoppningar om en ”ny tid” med en ny syn på religion, vetenskap och konst visar som jag ser det på en undermedveten känsla av att den etablerade sanningen dolde helt andra sanningar, men det fanns naturligtvis inget gammalt hemligt brödraskap som hade verkat sedan 1450-talet och som förvaltade dessa dolda sanningar.

Ett rosenkreutziskt sällskap skapades dock i slutet av 1600-talet i form av den tyska Gold- und Rosenkreutz. En andra rosenkreutzisk orden som kallades Asiatiska bröderna stiftades 1780. Gold- und Rosenkreutz ägnade sig åt alkemistisk initiatorisk praktik och räknade bland annat Goethe bland sina medlemmar. Asiatiska bröderna fortsatte på den alkemistiska vägen men blandade även in magi. I början av 1800-talet somnade de rosenkreutziska ordnarna in, men de återkom vid slutet av århundradet i samband med ett ökande intresse för ockultism. Exempel från Frankrike är L'Ordre Kabbalistique de la Rose + Croix och

Rose Croix d'Orient. Dessa var, tillsammans med den engelska Hermetic Order of the Golden Dawn, de främsta representanterna för den nya rosenkreutziska vågen.

FRIMURARNA

Frimurarna tog också stort intryck av rosenkreutzarna. De första frimuralogerna i den mening som begreppet har idag verkar ha skapats i början av 1700-talet i England och Skottland, och 1717 bildades The Grand Lodge. Detta slags frimureri spreds sedan från England till det europeiska fastlandet på 1720-talet. Vissa frimurarordnar, som till exempel Memfis-Mizraim-riten, arbetar inte endast enligt rosenkreutzisk symbolik utan även med dess mer praktiska tekniker såsom alkemi, magi och odödlighetslära. [1]

Frimureriet vilar på den kristna Bibelns grund och frimurarnas invigningsriter och grader kan ses som en efterapning av den kristna kyrkans hierarki (även om den i sin tur bygger på de antika mysteriekulternas invigningar och hierarkier). Man ser sig, enligt stabil kristen tradition, som en utvald elit och de rätta förvaltarna av den rätta tolkningen av läran. Den grundläggande myten och syftet med verksamheten verkar vara att man skall återuppbygga Salomos tempel i någon form. Frimurarna anser sig även förvalta de kristna korsriddarnas tradition och de högre graderna utformar sina egna riddarsköldar som sätts upp i logen.

DEN YNGRE TEOSOFIN

Den yngre teosofin uppstod i och med att Helena P. Blavatsky och Henry Steel Olcott bildade Teosofiska Sällskapet i New York år 1875. De första teosoferna var en grupp människor som var spiritualister, frimurare, kabbalister och rosenkreutzare. Teosofin är en s.k. esoterisk lära som kombinerar fragment från många olika håll, som olika förkristna filosofier som hermetism och nyplatonism, judisk kabbala och indisk tro på reinkarnation och karma. Man har en egen historieskrivning med olika ickekonventionella tidsåldrar, där t.ex. Lemurien och Atlantis verkar ses som en historisk realitet. Man har också tagit inflytande från Paracelsus läror om kroppsvätskor och tron på andar som bor i de fyra elementen, s.k. elementaler.

Den primära anledningen till att man skapade Teosofiska Samfundet var att man ville lära sig mer om tekniker för andlig träning, särskilt tekniker för att separera ”astralkroppen” från den fysiska kroppen. H S Olcott, en av de ursprungliga grundarna av Teosofiska Samfundet, skrev angående bakgrunden till samfundets grundande att man särskilt ville utforska hur man använde viljan i ett magiskt sammanhang.

Behovet av att hålla utforskningen av dessa tekniker hemlig ledde så småningom till att man 1888 bildade den Esoteriska Skolan, vilket innebar att Teosofiska Samfundet delades upp i en öppen del och en mer hemlig del som bara var tillgänglig för vissa utvalda. Blavatsky dog år 1891 och år 1895 splittrades Teosofiska Samfundet i två organisationer. Den ena organisationen, som ursprungligen var Teosofiska Samfundets amerikanska sektion, kallas numera Teosofiska Samfundet Pasadena. Den andra organisationen bildades av resten av det ursprungliga samfundet, vars internationella högkvarter fanns i Adyar i Indien, och den kallas därför Teosofiska Samfundet (Adyar).

Annie Besant var en av de tongivande ledarna för Teosofiska Samfundet (Adyar) och hon var även ledare för den Esoteriska Skolan, the Esoteric School of Theosophy (ES). 1902 bildades en tysk gren av Teosofiska Samfundet (Adyar) som Rudolf Steiner blev generalsekreterare för. Annie Besant gav år 1904 Steiner i uppdrag att även grunda en tysk och österrikisk gren av den esoteriska delen av Teosofiska Samfundet (ES).

---

[1] Källa: Wikipedia.

ANTROPOSOFIN

Under 1880- och 1890-talen hade Rudolf Steiner publicerat böcker om Goethes naturvetenskapliga arbeten och kunskapsteori, kunskapsteori hos Kant och Fichte, Nietzsche samt om Haeckels monism. Han hade alltså inte alls visat intresse för teosofi eller någon form av ”andlighet”. Men genom nya kontakter med ledande teosofer i Berlin blev Rudolf Steiner alltså ledare för Teosofiska Samfundet i Tyskland 1902, och han började då genast publicera texter med rent teosofiskt innehåll. När han 1904 utnämndes till ledare för Teosofiska Esoteriska Sällskapet i Tyskland och Österrike av Annie Besant, började han föreläsa om frimurarnas myter om Salomos tempel, den kvinnligt-manliga kraften och den konungsliga konsten, det rosenkreutziska mysteriet etc. 1905 köpte Steiner en egen frimurarloge av Theodor Reuss. Reuss hade tillsammans med Carl Kellner tyckt sig upptäcka att sexmagi och tantrisk yoga var nyckeln till bland annat alkemi, kabbala och frimurarnas symboler. År 1906 publicerade Reuss ett tillkännagivande om att Steiner hade grundat sin esoteriska orden, Mysteria Mystica Aeterna, och något senare kom en ny kungörelse om att Steiner hade utsetts till stormästare i Tyskland.

En självbiografisk text skriven av Steiner publiceras år 1908 i inledningen till den franska versionen av Eduard Schurés *Christianity As Mystical Fact and the Mysteries of Antiquity*, utan att Steiner sägs vara författaren. Här framställs Steiner som både mystiker och ockultist, en klärvoajant adept av den högsta graden i det rosenkreutziska mysteriet som invigts av en andlig Mästare redan som 19-åring. Den biografi som Steiner skrivit till Schurés bok 1908 publicerades igen i Edouard Schurés namn i form av biografin *The Personality of Rudolf Steiner and His Development* som ingick i en upplaga av Steiners bok *The Way of Initiation* 1910.

Robert William Felkin grundade år 1903 en esoterisk orden, Stella Matutina, som baserades på Golden Dawn. I Stella Matutina ägnade man sig bl.a. åt ceremonimagi. År 1910 initierades Robert William Felkin och hans fru av Rudolf Steiner i de högre graderna av Steiners egen frimuraorden. 1912 grundade Felkin ett nytt tempel för Stella Matutina på Nya Zeeland, och kort därefter öppnades ett tempel i Bristol. Steiners tro på homeopati och annat införlivades i Stella Matutina.

Enligt förebild från frimurarordnar som Golden Dawn förde Rudolf Steiner fram ärkeängeln Mikael och Christian Rosenkreutz som grundare och beskyddare av den västliga esoteriska traditionen, till skillnad från den östliga som hade indisk inriktning. Denna västliga ström ledde från den gamla ariska guden Indra, som via perserna och Zarathustras undervisning om Mithra omvandlades till ärkeängeln Mikael. Steiners filosofi blev en kombination av teosofins föreställningar om Lemurien, Atlantis, elementarandar etc., idéer från frimurarordnar med ceremonimagi och Christian Rosenkreutz på programmet och med ärkeängeln Mikael som ledare för den rosenkreutziska västliga esoteriska strömmen tillsammans med monismen och Nietzsches övermänniskofilosofi med den starkes rätt att nå sina mål genom sin överlägsna vilja och sitt starka ego.

Efter en maktkamp inom Teosofiska Samfundet fick Steiner lämna organisationen 1912. Han tog med sig många tyska och europeiska medlemmar och hans Antroposofiska Sällskap bildades officiellt i februari 1913. Under första världskriget utarbetade Steiner den Tregrenade Sociala Ordningen, som skulle innebära lösningen på världens problem. 1919 underblåste Steiner den sociala oron i Tyskland efter kriget genom att resa runt och agitera för att tyskarna måste ansluta sig till hans egen tregrenade sociala ordning (antroposofi) till skydd från den ahrimanska bolsjevismen och den luciferiska kapitalismen. Han målade upp en tydlig hotbild och underblåste den redan oroliga tidsandan och revanschlustan efter kriget.

Rudolf Steiners rosenkors var ett svart kors med blodröda rosor. Dessa rosor var en bild av det rena, röda blodet som Steiner i andra sammanhang påstod var bärare av anden. Den andliga, rosenkreutziska, träningen inom antroposofin siktade till att människor skulle

kunna komma i kontakt med de döda som hade dött en våldsam död i kriget och höra de meddelanden som dessa förmedlade. Steiner menade att man för alltid skulle låta krigarnas mod, slagfältens blod, de efterlevandes smärta, och folkets offer genomtränga sitt hjärta och hämta kraft från detta och från meddelandena från de döda. Det var det tyska modet, blodet, smärtan och offret som man för alltid skulle komma ihåg, medan Steiner gjorde klart att onda andar som ”Lucifer” fanns i västmakterna och ”Ahriman” i öst. Ärkeängeln Mikael hade som huvuduppgift att kriga på de tyska rosenkreutzarnas sida mot Lucifer (kapitalismen i väst) och Ahriman (kommunismen i öst).

Steiner såg alltså Jag (ICH) = egot = den gudomliga gnistan = anden = blodet. Genom en starkare ande, ett starkare blod, var man som tysk enligt Steiner överlägsen sådana som låg längre bort i evolutionen som ursprungsbefolkningar, färgade, kineser, japaner och så vidare. Den tyska anden var den starkaste och mest kultiverade, och därmed var tyskarna destinerade att regera över världen. Genom att Steiner år 1918 hänvisar till Philosophy of Freedom/Spiritual Activity där övermänniskan ”ICH” hyllas, som grund för hela sin filosofi, genom att han under krigsåren sprider en arisk propaganda och genom att han så sent som 1924 fortfarande hävdar att ”bättre människor” hade rätt att utrota indianerna framstår Steiners filosofi som en propaganda för egoism, rashat och folkmord från början till slut.

Efter andra världskriget publicerade Marie Steiner år 1947 det viktigaste innehållet i Rudolf Steiners esoteriska skola (Mysteria Mystica Aeterna). Eftersom det enligt henne nu fördes fram så många ”dekadenta” indiska och tibetanska träningsmetoder var Marie Steiner tvungen att publicera Rudolf Steiners rena centraleuropeiska (tyska) rosenkreutziska lära. De hemliga övningar som Rudolf Steiner hade lämnat efter sig och Marie Steiner nu publicerade var dock inget annat än buddhismens åttafaldiga väg.

Steiner skapade ett toppstyrt samfund som skulle bevara hans ideologi, utbilda utvalda människor samt bedriva forskning i hans anda. Det sägs klart i stadgarna att man inte skall ta in åsikter från forskare och andra som inte har gått i Steiners skola. Steiners antroposofi skapades från följande element:

- Nietzsches övermänniskoideologi och Haeckels monism som också låg till grund för mycket inom nazismen.
- Teosofernas evolutionsteori som Steiner anpassade så att den stödde hans tro på den ariska rasens (tyskarnas och deras grannländers) överhöghet.
- En tro på andar som människor på magisk väg kan ta makten över genom sin vilja, och på influenser från de döda på de levande.
- En öppen undervisning till de många och en hemlig verksamhet med ockulta ordnar där hans egen vilja var lag och där han iscensatte ceremonier och invigningar som en magisk stormästare.

NAZISMEN VAR EN DESTRUKTIV MÄSTARKULT OCH ANDRA VÄRLDSKRIGET VAR ETT RELIGIONSKRIG

Tillgången till ett högt utvecklat lands alla resurser och drivkraften i form av en oerhört stark övertygelse gjorde att de tyska nazisterna under ledning av Adolf Hitler kunde driva världen in i det mest omfattande barbari och lidande som någonsin hade skådats. I arbetet med boken Rosenkorset försökte jag förstå sambandet mellan nazismen och det tidiga 1900-talets rasvetenskap, med en tro på olika rasers olika egenskaper och den rena rasen som hotades av degenerering, som var utbredd i både Europa och USA. Jag såg också ett samband mellan nazismen och vurmen för antidemokratiska hemliga ordnar och starka ledare/mästare med speciella magiska krafter. Jag upptäckte att Rudolf Steiner redan i slutet

av första världskriget förde fram samma propaganda om det tyska folkets och blodets speciella utvaldhet, att tyskarna inte passade för demokrati utan behövde styras av en stark och gudomligt utsedd ledare som sedan Hitler förde fram. Förutom en gemensam grund i monismen var den gemensamma nämnaren mellan Steiners propaganda och Hitler naturligtvis antroposofen Rudolf Hess som hjälpte Hitler att skriva Mein Kampf och som var hans nära medarbetare och ställföreträdare ända till 1941. Men medan Steiner naturligtvis såg sig själv som en magisk stormästare och blivande enväldig ledare för tyskarna, blev det Hitler som förverkligade denna vision.

Jag ser nazismens aspirationer på världsherravälde som religiöst grundade och andra världskriget som ett rent religionskrig. Grunden för många av Hitlers föreställningar kan spåras direkt till kristendomen. Tron på att vara det utvalda folket som har utvalts av Herren att erövra det utlovade landet (i kristendomen utökat till hela världen), den gudomliga befallningen att hålla folket rent och avskilt, blodet som tecken på folkets och nationens förbund med Herren, profetian om det apokalyptiska kriget och det tusenåriga riket samt den frälsare och ledare (Führer) som skall leda det utvalda folket till världsherraväldet var nazisternas credo, och det är också kristendomens kärna. När detta kombinerades med den dåtida rasvetenskapens ståndpunkter och den kristna Bibelns utpekande av judarna som hela världens fiender och dömda att drabbas av Herrens vrede (utplåning), ledde det till andra världskriget och utplåningen av mer än sex miljoner judar i de nazikontrollerade områdena.

> *Judarna dödade herren Jesus liksom de dödade profeterna, och oss har de förföljt. De trotsar Gud och är fiender till hela mänskligheten, eftersom de försöker hindra oss från att predika för hedningarna och hjälpa dem att bli räddade. Så fyller de ständigt sina synders mått. Men nu nås de till slut av Guds vrede. (1 Thess 2:14-16)*

Andra världskriget brukar inte definieras som ett religionskrig och man har med alla medel försökt skilja ut nazismen som något helt unikt och helt avskilt från kristendomen. Det faktum att andra världskriget i Europa utspelade sig mellan länder som alla tillhörde den kristna kulturkretsen gör att det inte ses som ett religionskrig. Men religionskrig och religiös terror behöver inte rikta sig mot medlemmar av andra religioner, det räcker att man definierar alla som inte tillhör den egna sekten som fiender. På det sättet har religionskrig utspelats mellan olika avdelningar av kristna, liksom olika avdelningar av muslimer som alla har sett sig som bärare av den enda sanna läran. Nazisterna bars av en religiös tro på att vara de enda företrädarna för den sanna kristendomen, det utvalda folk som profetiorna hade talat om i alla tider och bärare av en unik kallelse att härska över världen. Hitler sågs som den Messias och hans rike som det tusenåriga riket som profetiorna hade talat om. Det världskrig som nazisterna startade var det Harmagedon som enligt profetian i Uppenbarelseboken skulle föregå det nya tusenåriga riket och det utvalda folkets världsherravälde. Det var inte underligt att tyskarna inte ville ge upp utan att de fortsatte kriget trots att det objektivt sett var förlorat, de var ju övertygade om att de skulle vinna genom ett gudomligt ingripande av ”Försynen”.

NEW AGE OCH VÄNTAN PÅ APOKALYPSEN I DAGENS VÄSTERLÄNDSKA KULTUR

Tron på de bibliska profetiorna, teosofin och antroposofin lever i hög grad vidare i dagens New Age-rörelser. Teosofins tro på Paracelsus elementarandar, Lemurien och Atlantis, magi och fascination för indisk och tibetansk andlighet kombineras med Steiners av monismen inspirerade fientlighet mot modern teknik och medicin samt tro på kommunikation med de dödas själar, andar som Lucifer och Ahriman, olika ”folksjälar” som finns i blodet och ärkeängeln Mikaels kamp på det utvalda folkets sida. I grunden för både teosofi och antroposofi finns frimurarnas myter om olika grader av esoterisk kunskap med invigningar och hemlig undervisning för vissa utvalda om Salomos tempel och det rosenkreutziska brödraskapet.

Dessa idéer kombineras med kristna myter och skapar en idévärld som inte bara finns inom New Age utan återkommer i mängder av varianter i böcker och filmer om hemliga sällskap med magi och riter på programmet, som till exempel den otroligt populära Da Vinci-koden där Jesu heliga blod skulle ha förts vidare genom Maria Magdalena och bevarats i kungliga ätter. En annan livskraftig kristen myt är tron på det sista stora apokalyptiska kriget mellan de rättfärdiga ljusets kämpar och ondskans makter. Denna myt iscensattes av nazisterna och den fortsätter att spelas upp i mängder av böcker och filmer. Numera är apokalypsen ofta ett kemiskt och nukleärt världskrig, eller också kommer de onda från yttre rymden och invaderar och utplånar det mesta på jorden medan de goda anförs av en övermänsklig hjälte.

NUTIDA DOMEDAGSSEKTER

Vår kultur genomsyras alltså av propaganda om domedagen med rot i kristendomen och idéer från New Age som har sitt ursprung i teosofi, antroposofi och andra falska och manipulativa grupper från förra sekelskiftet, som t.ex. Theodore Reuss och Alistair Crowleys ”orden” OTO. Om man studerar de mest extrema nutida domedagssekterna, som till exempel Folkets tempel, David Koresh, Soltempelorden, Aum Shinrikyo och Heavens gate ser man att den gemensamma nämnaren bl.a. är tron på att en ofelbar ledare, att vi lever i den yttersta tiden och att man tror sig ha uttolkat de bibliska profetiorna i t.ex. Daniels bok och Uppenbarelseboken.

I samband med mitt arbete med boken Rosenkorset läste jag om en av dessa domedagssekter, Soltempelorden, vars verksamhet ledde till att 74 av dess medlemmar begick självmord eller mördades i oktober 1994. Soltempelordens skapades av två personer som hade levt i New Age-inspirerade sammanhang i många år, innan de skapade sin egen hemliga orden. Di Mambro hade tillhört A.M.O.R.C i nästan 15 år, en orden som var en avläggare av Theodor Reuss och Alistair Crowleys sexmagi. Jouret, som var ordens officielle grundare, var homeopat och New Age-anhängare. De skapade en destruktiv sekt med följande egenskaper:

- Man förde ut en öppen undervisning till de icke initierade, medan man hade en annan agenda för de initierade.
- Gruppen styrdes av en enväldig ledare som sades få sin kraft från hemliga mästare från en gammal medeltida orden. Ledarens ord var lag.
- Man var negativ till etablerad vetenskap, speciellt medicin. Jouret var homeopat.
- Man trodde att världen var förgiftad och att den gick mot en stor omvälvning eller undergång.
- Man väntade på Kristi återkomst, målet med den esoteriska träningen vara att bli initierad och få kontakt med Kristus som solär gud.
- Man använde sig av guidade meditationer och den esoteriska verksamheten syftade till att etablera kontakter med andar och kosmiska krafter.
- Man använde sig av sexuella energier för att nå andliga mål.

Kontentan är att det går en rak linje från Reuss och Crowley, vidare till A.M.O.R.C. och i nästa steg till Soltempelorden. En annan linje går från Alice A. Bailey och hennes invokationer för att förbereda den stora övergången eller invigningen, hennes fientlighet mot den etablerade vetenskapen och mot materialismen och hennes förutsägelse om civilisationens undergång innan den nya tiden kan inträffa då Kristus skall återkomma. Men den rosenkreutziska läran om Kristus som den stora solgud och Mästare som man skulle möta när man lämnade sitt gamla liv, de guidade meditationerna som ett sätt att nå andlig utveckling, att målet med den esoteriska träningen var att få kontakt med andar och uppleva olika spiritistiska fenomen, fientligheten mot den etablerade vetenskapen och tron på homeopati,

åsikten att den moderna världen var förgiftad av stress och kemikalier – allt detta kan man faktiskt spåra direkt tillbaka till Rudolf Steiner och antroposofin. Och ytterst till den kristna Bibelns profetior om Messias.

SANNINGEN SOM BEFRIAR

Historien om de monoteistiska religionerna är en historia om kamp mellan sanning och lögn. De gamla mysterierna och dyrkan av gudinnan, som i verkligheten är en omistlig del av vår innersta, andliga sanning och av vår mänskliga historia, har förts fram som lögner, fördömts och utplånats. Men genom de Höga Mästarnas projekt förs nu mysteriets sanning åter fram.

De monoteistiska religionerna har också fört fram Tanak/Gamla Testamentet och Nya Testamentet som gudomliga sanningar förmedlade av heliga profeter som Moses, Jesaja och Jesus, medan de i själva verket är rent mänskliga påhitt som skapats i Alexandria, Rom och Lyon för att kontrollera och manipulera människor. Genom att man inte har kunnat sätta in dessa texter i sina rätta sammanhang har människor genom tiderna fyllt dem med allehanda skrämmande och apokalyptiska betydelser. De ”profetior” som fick jahad att offra livet i tron på Messias snara ankomst och det kommande gudsriket där de onda skulle brinna i helvetet och de själva få sitta på Messias högra sida i himlen, har levt vidare i den romerska kristendomen och islam och gett upphov till andligt förtryck, religiösa krig, korståg, pogromer och religiös terror i mer än två tusen år.

Texterna i Bibeln och de s.k. profetiorna där har också bland annat gett upphov till frimurarordnar som påstår att de för vidare en genuin tradition från kung Salomo och sekter inom New Age som tror på att Kristus och ärkeängeln Mikael strider på deras sida mot Lucifer och som väntar på jordens undergång. För att inte tala om de etablerade monoteistiska religionernas företrädare som med grund i Bibeln till exempel anser sig ha rätt att bestämma över om människor skall använda preventivmedel eller inte, om flickor skall få gå i skolan eller inte och att skrämma generation efter generation med den yttersta domen och helvetets eld.

Gemensamt för alla dessa problem är att de grundar sig i tron på att Tanak, Bibeln och Koranen innehåller Guds egna ord, och att företrädarna för en viss religion eller sekt har en gudagiven makt och sitter inne med den enda rätta tolkningen av dessa gudomliga budskap. Genom att den rätta bakgrunden till Tanak, Bibeln och Koranen inte har varit känd har människor inte haft möjlighet att genomskåda och skydda sig mot lögner och propaganda som förts fram i dessa böckers namn. Men genom att sanningen om vilka som skapade Tanak, Bibeln och Koranen förs fram genom mitt arbete i de Höga Mästarnas projekt befrias mänskligheten på sikt från det mörka moln av förvirring, hat och rädsla som skapats av dessa texter, och var och en kan själv besluta sig för om man vill tro på deras budskap eller inte.

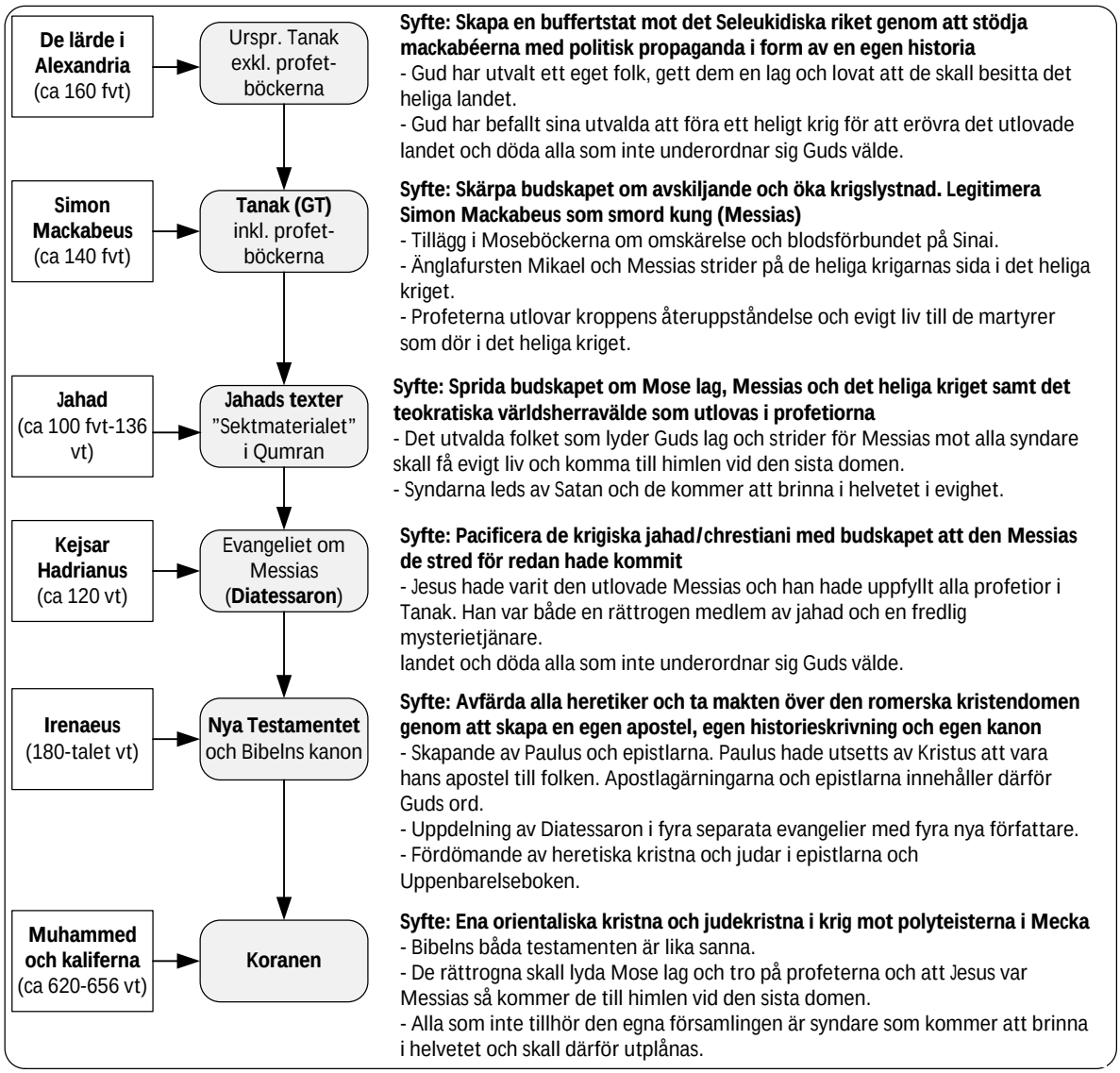

Monoteismens heliga böcker består av en kedja av politisk propaganda

Enligt Wikipedia betyder monoteism dyrkan av en personlig gud med förnekande av alla andra gudars existens. Det sägs också där att det är en kontroversiell fråga om judendomens, kristendomens och islams gud skall uppfattas som samma gud. Andra menar att judendomen, kristendomen och islam är resultatet av en kedja av gudomliga uppenbarelser, där varje steg bekräftar det tidigare och varje steg innebär en högre nivå av gudomlig kunskapsöverföring. Med det synsättet bekräftade Jesus alla profetior i Tanak/GT och förde fram en ny sanning som befriade mänskligheten från lydnaden under Mose lag. På samma sätt bekräftade Muhammed allt som står i både GT (Tanak) och NT i den kristna Bibeln och förde fram en ny sanning i form av Koranen och sharialagarna, som därmed är den sista och mest perfekta uppenbarelsen av Guds ord.

Den nya sanning som förs fram i de Höga Mästarnas projekt är dock en helt annan. De monoteistiska urkunderna har skapats av människor som länkar i en kedja av politisk propaganda och de innehåller i inga avseenden Guds ord.

FAS 1. DEN FÖRSTA VERSIONEN AV TANAK SKAPAS I ALEXANDRIA FÖR ATT STÖDJA MACKABÉERNA

168 fvt	Seleukidernas härskare Antiochos IV invaderar ptoleméernas Egypten men tvingas lämna igen efter Roms intervention.
167 fvt	En grupp under ledning av Mattathias och hans son Judas Mackabeus gör uppror mot seleukiderna i Palestina och startar ett gerillakrig.
164-163 fvt	**Judas Mackabeus** tar makten i templet i Jerusalem och förlorar den igen.
161 fvt	Judas Mackabeus skickar en delegation till Rom och får **romarnas** och **ptoleméernas** stöd i kampen mot seleukiderna.
Ca 160 fvt	**De lärde i Alexandria** skapar en ny historia, religion och författning för mackabéerna som bevarats i **Antiquities I-XII**
160 fvt	Judas Mackabeus dödas av seleukidernas general Bachides. Brodern **Jonathan Mackabeus** övertar ledningen av partiet.
	Mackabéernas nya historia översätts till hebreiska och **den första versionen av Tanak** (inkl. Daniels profetia) skapas i Alexandria

Tanaks första version skapas i Alexandria för att stödja mackabéerna

BAKGRUND TILL TANAKS TILLKOMST

År 170 fvt regerade Antiochos IV Epifanes i det seleukidiska riket och i Egypten var hans systerson, den cirka sextonårige Ptolemaios VI Filometor, kung. Ptolemaios VI Filometor var gift med sin syster Cleopatra II. Det här året bröt det sjätte syriska kriget mellan det ptolemeiska Egypten och seleukidernas rike ut. Följande år invaderade den seleukidiske härskaren Antiochos IV Egypten, belägrade Alexandria och krävde att Ptolemaios VI Filometor skulle få nya rådgivare.

År 168 fvt invaderade Antiochos IV åter Egypten och han verkar till och med ha utropat sig till kung av Egypten. Romarna intervenerade dock och beordrade Antiochos att lämna Egypten.

Området kring Jerusalem verkar ha haft ett visst självbestämmande som grundades på översteprästämbetet, men man betalade tribut till seleukiderna och stod förstås i kraftig beroendeställning till dem. I samband med strider om översteprästämbetet i Jerusalem invaderade den seleukidiske kungen Antiochos IV Jerusalem år 167 och återinsatte Menelaus som hade avsatts av Jason.

I den här maktkampen dök en grupp under ledning av en man vid namn Mattathias upp i samband med Antiochos invasion och Menelaus återinsättande. Mattathias parti startade ett uppror mot seleukiderna. Mattathias dog dock redan i början av upproret och ledningen för gruppen togs över av hans son Judas. Judas Mackabeus tog kontroll över templet i Jerusalem år 164 fvt men han och hans parti förlorade återigen denna maktposition år 163 fvt när den seleukidiske generalen Lysias invaderade Judéen. Trots sitt överläge såg sig Lysias plötsligt tvungen att återvända till Antiokia för att bevaka sina egna intressen i de interna

seleukidiska maktstriderna. Han ingick därför, enligt den accepterade historien, en uppgörelse med Judas där dennes parti tillförsäkrades religionsfrihet.

Judas Mackabeus sände år 161 fvt en delegation till Rom under ledning av en man vid namn Eupolemus för att tillförsäkra sig romarnas stöd och godkännande. Romarna hade naturligtvis intresse av att det seleukidiska riket försvagades och att Egypten, som man redan hade ett stort inflytande över, skyddades från ytterligare attacker från seleukiderna. Rom uppmuntrade därför gärna separatistiska tendenser inom det seleukidiska riket. Den mackabeiska delegationens petition godtogs också och romarna erkände ett fristående mackabeiskt rike, men det skulle ta flera år av strider innan detta blev en politisk realitet.

År 161 fick alltså mackabéerna Roms tillåtelse att försöka upprätta ett eget rike med centrum i Jerusalem. Samma år miste (i alla fall för ett tag) Ptolemaios VI Roms stöd. Oavsett i vilken ordning detta skedde blev resultatet i alla fall att Ptolemaios VI beslutade sig för att stödja mackabéernas ansträngningar att erövra Jerusalem och området däromkring. Antingen för att han fick en befallning från sina allierade i Rom att göra det, eller för att han hade mist stödet från Rom och att behovet av att skapa en buffert mot seleukiderna därför plötsligt hade ökat.

Judas Mackabeus hade alltså tagit kontrollen över templet i Jerusalem år 164 fvt men han och hans parti förlorade återigen denna maktposition år 163 fvt när den seleukidiske generalen Lysias invaderade Judéen. Erövringen av makten i Jerusalem, där innehavet av översteprästämbetet var nyckeln, hade visat mackabéerna att det var möjligt att uppnå målet men förlusten av positionen året efter visade dem att de behövde stöd utifrån. Detta stöd sökte de nu hos den regerande härskaren Ptolemaios VI och hans rådgivare i Alexandria. Man hade en gemensam fiende i Antiochos IV och det seleukidiska riket, och mackabéerna trodde därför att de kunde förvänta sig stöd från Ptolemaios VI.

Egypten hade invaderats av seleukiderna både 170 och 168 fvt och ptoleméerna hade all anledning att understödja skapandet av en självständig buffertzon i Palestina. I slutet av 160-talet fvt hade den egyptiske kungen Ptolemaios VI och hans rådgivare i Alexandria fortfarande i mycket färskt minne hur den seleukidiske härskaren Antiochos IV hade invaderat Egypten några få år tidigare, belägrat Alexandria och till och med utropat sig till härskare. Detta måste ha varit en förfärlig upplevelse av utsatthet och förödmjukelse och ett återupprepande var naturligtvis något som måste förhindras till varje pris. Dessutom var Ptolemaios VI position internt i Egypten fortfarande osäker och ifrågasatt, han hade inte råd med ett nytt krig med seleukiderna. Det var alltså ett krav för det ptolemeiska väldets överlevnad att det upprättades ett skydd mot nya invasioner från seleukiderna.

Det var dessa storpolitiska drivkrafter som gjorde att de ptolemeiska härskarna stödde den mackabeiska befrielsekampen genom att bland annat låta skapa en ny historia som skulle stödja deras anspråk. De lärde i biblioteket i Alexandria skulle naturligtvis inte ha gjort detta arbete utan att ha en befallning från högsta ort, alltså från kungen och hans närmaste rådgivare. Någon gång runt år 160 fvt började man därför arbeta med att skapa en historisk motivering för det nya rike som man hoppades skulle avsöndras från seleukidernas område, en historia som också skulle ingjuta stridslystnad i mackabéernas stödtrupper. Det här var mycket viktigt ur politisk synpunkt för härskaren Ptolemaios VI och hans rådgivare och man verkar ha involverat de allra främsta av de lärde i biblioteket i Alexandria i arbetet.

FÖRLAGAN TILL TANAK BEVARADES I JOSEPHUS HISTORIA

Den nya nationella historia som skapades i Alexandria omkring år 160 fvt blev förlagan till Tanak/Gamla Testamentet. Den nya historien skrevs på grekiska och den har faktiskt bevarats i det som numera kallas *Judiska fornminnen* på svenska eller *Antiquities of the Jews* på engelska. Författaren till denna historia anses vara Josephus, som skall ha levt mellan åren 37 och 100 vt. Hur förlagan till Tanak/GT hamnade i Josephus historia och vem Josephus

egentligen var beskriver jag på sidan 179. I citat från Josephus texter använder jag genomgående den engelska formen av hans namn och namnen på hans böcker (Josephus/Antiquities) eftersom citaten hämtats från de engelska texterna.

DE LÄRDE I ALEXANDRIA SKAPADE TANAK EXKLUSIVE PROFETBÖCKERNA

Tanak skapades runt 160 fvt för att stödja mackabéernas kamp mot seleukiderna, och motivera deras rätt till ett eget rike med att de hade en urgammal nationell historia, religion och lag samt att deras erövring av ett eget land och av makten i Jerusalem både hade utlovats av Gud direkt till Abraham och förutsagts av profeter som Moses, Jesaja och Daniel. Det nya folket skulle avskiljas från andra grupper i området genom argument om att de ända från skapelsen tillhörde ett alldeles eget folk och att Gud hade befallt dem att hålla detta folk rent och oblandat. Den nya nationella historien som skapades i Alexandria innehöll allt som behövdes för att definiera det nya riket och det nya folket samt för att legitimera mackabéernas maktövertagande i Jerusalem. Dessa element var:

- Ett eget land som Gud hade lovat dem med ett avgränsat och krigslystet folk.
- En egen historia.
- En egen kult och en egen instiftare av kulten.
- En filosofi för att kontrollera folket i form av gudsfruktan.
- En egen lag.
- Ett sätt att finansiera det nya herraväldet genom böter och tionden.
- Ett styrelseskick – teokrati med säte i Jerusalem.
- En politik med vänner och fiender.

DET NYA FOLKETS HISTORIA FRÅN SKAPELSEN TILL JUDAS MACKABEUS

- Den nya historien skapades med utgångspunkt i Berossos kaldeiska historia. Denna historia startade vid skapelsen, gick vidare via Utnapishtim och den stora floden, sumeriska ensis, de babyloniska och assyriska imperierna, persisk överhöghet och slutade med Alexander den stores intåg i Babel.
- Därför fick mackabéernas nya historia starta vid skapelsen, gå via Noa och den stora floden, domarnas tid, nordriket Israel och sydriket Juda, persernas tid och sluta med Judas Mackabeus intåg i templet i Jerusalem.
- Mose uttåg ur Egypten inspirerades av Manethos berättelse om hyksos (ha ibrw, hebreerna), de främmande härskare som drevs ut av farao Ahmose.
- Berättelsen om hur havet delade sig för Moses och hans armé kopierades från legenden om hur havet hade delat sig för Alexander den store och dennes armé.
- Idén om indelningen av landet i tio delar efter tio stammar hämtades från Kleisthenes omorganisation av Aten medan Jakobs tolv söner och de tolv stammarna kopierades från den babyloniska zodiaken.
- Daniels ”profetia” om Alexander den Stores rike som delades upp i fyra delar och om en man (Judas Mackabeus) som erövrade och renade templet i Jerusalem från syndarna, var höjdpunkten i den nya nationella historien.

DANIELS PROFETIA VAR HÖJDPUNKTEN I DEN NYA HISTORIEN

Kärnan i den nya historien i Antiquities var Daniels ”profetia” om att en främmande härskare (Antiochos IV Epifanes) skulle förbjuda kulten i templet i Jerusalem, och att en rättfärdig man (Judas Mackabeus) skulle rena templet och återinföra ”fädernas religion” efter tre år. Boken med Daniels profetia i Bibeln är i det närmaste en direkt kopia av berättelsen i Antiquities, Daniels profetia var ju höjdpunkten i denna historia. Daniel fick förutsäga både uppdelningen av Alexander den stores rike, Judas Mackabeus erövring av templet i Jerusa-

lem och Antiochos IV:s död år 164 fvt. Skildringen av Antiochos död i Daniel 12:44-45 brukar användas som ett argument för att Daniels bok måste ha skrivits före år 164 fvt eftersom den tolkas som att han dog i Palestina, när han i själva verket dog i Persien eller Babylonien. Men att dö mellan ”havet och den heliga härlighetens berg” behöver inte alls betyda att man dör nära Jerusalem. Om Antiochos dog i Babylonien på väg från Persien betyder skrivningen i Daniels bok att han dog mellan Persiska viken och Babylon, där tempeltornet Etemenanki var en bild av det gudomliga berget. Slutsatsen är att avsnitten i Daniels profetia om Judas Mackabeus erövring av templet i Jerusalem och Antiochos IV Epifanes krigsföretag och död skrevs efter år 164 fvt. Detta daterar också hela historien i Antiquities I-XII till efter detta årtal, eftersom Daniels profetia är en så central del i mackabéernas nya historia.

DET NYA FOLKETS LAG

Det nya rikets lag sattes samman från många olika källor, men påstods vara en urgammal företeelse instiftad av Moses.

- De tio buden togs från den orfiska teologin.
- Lagar om brott och straff hämtades från Hammurabis lag.
- Renhetslagarna togs från den persiska Avesta.
- Matlagarna hämtades från de egyptiska prästernas regler. Dessa utökades sedan med babyloniska listor på fåglar och insekter när man översatte historien till hebreiska. Idén om att man inte skall äta blod för att det innehåller djurets själ var orfisk.

Den nya nationella historien som bevarats i Antiquities I-XII översattes till hebreiska och delades upp i olika böcker. Historien kompletterades med mängder med listor över släktregister, tillåten mat, prästavdelningar och annat för att ge det hela en prägel av en autentisk krönika. Den hebreiska versionen (Tanak/GT) var klar till mackabéernas maktövertagande år 153 fvt.

EN MESOPOTAMISK KANON

För att skapa en boksamling som liknade de mesopotamiska religionernas kanon kompletterades mackabéernas nya böcker med:

- *Höga Visan* som är en beskrivning av nyårsfirandet i Babel med det heliga bröllopet mellan Ishtar och Tammuz (hieros gamos)
- *Jobs bok* och *Predikaren* som efterliknar mesopotamisk visdomslitteratur som ”Den rättfärdige som lider” och ”Jag vill lovprisa Visdomens herre”.
- *Ordspråksboken* som är ytterligare en samling av visdomslitteratur i form av aforismer från olika håll. Bland annat är den tredje delen en omarbetning av den egyptiska texten ”Wisdom of Amenemopet” från andra årtusendet fvt som tydligen redan fanns i en arameisk översättning.
- *Klagovisorna*, eftersom klagovisor var en viktig genre i Mesopotamien.
- Hymner i form av Psaltaren.

DEN NYA HISTORIEN SPRIDS AV EUPOLEMUS OCH ARTAPANUS FRÅN 157 FVT

Genom citat från andra källor kan man spåra två personer, Eupolemus och Artapanus, som förde ut det nya budskapet om det utlovade landet från år 158 fvt. Eupolemus var troligtvis samme man som ledde Judas Mackabeus delegation till Rom år 161 fvt.

Det finns referenser till Eupolemus skrifter hos de kristna författarna Eusebius (*Praeparatio Evangelica*) och Clemens (*Stromata*). Stil och vokabulär tyder på att Eupolemus skrev på grekiska och hans texter dateras till 158 fvt. Han daterade sina verk enligt seleukidernas tide-

räkning och inte ptoleméernas, vilket ger intryck av en palestinsk snarare än egyptisk bakgrund. Eupolemus skrev enligt citat hos de kristna författarna Clemens och Eusebius om Moses, David och Salomo och han försökte bevisa att det judiska folket hade äldre anor än grekerna.

Enligt samma kristna källor skrev en författare vid namn Artapanus berättelser om Abraham, Moses och Josef med egyptisk anknytning. Det här är naturligtvis historier som finns i Tanak/GT och det vore logiskt att anta att Eupolemus och Artapanus hade hämtat sitt material från den judiska bibeln, om de inte också hade berättat historier som inte finns i denna bok som till exempel historien om hur Abraham lärde egyptierna kaldeiska vetenskaper som matematisk och astronomi och hur Moses instiftade den egyptiska kulten av ibisfågeln. Dessa berättelser finns däremot i den judiska historien i *Antiquities* som numera tillskrivs Josephus, tillsammans med andra mer ortodoxa legender som också återfinns i Tanak/GT.

Genom att jämföra vad olika källor påstås ha berättat om Eupolemus respektive Artapanus kom jag så småningom fram till att Eupolemus främst verkar ha fört fram den del av den nya judiska historien som härstammade från Berossos historia medan Artapanus, som antagligen levde i Alexandria, förmedlade berättelser om de judiska stamfädernas äventyr i Egypten. När man sammanför Eupolemus och Artapanus får man just den berättelse som vi ser i de första tolv böcker i Antiquities.

BEVIS FÖR ATT TANAK EXKLUSIVE PROFETBÖCKERNA SKAPADES I ALEXANDRIA

1. Historien i Antiquities of the Jews I-XII skrevs i Alexandria omkring år 160 fvt för att stödja mackabéernas kamp mot seleukiderna. Texten bevarades sedan i Alexandria och kom till Rom runt år 70 när Alexander Tiberius skulle sammanställa den judiska historien i Antiquities.
2. Samma historia som finns i Antiquities I-XII finns också i de historiska böckerna i Tanak.
3. Berättelserna är dock mer sammanhängande och logiska i Antiquities än i Tanak. Geografiska namn är mer riktiga i Antiquities och förklaringar som till exempel varför hebréerna kallas hebréer och vem Hur egentligen var finns i Antiquities men inte i Tanak. Detta visar att Antiquities I-XII är förlaga till Tanak.
4. Källorna till den nya historien i form av den babyloniske historikern Berossos, den grekiske historikern Herodotos och den egyptiske historikern Manetho anges i Antiquities, men dessa källor har uteslutits i Tanak.
5. Berossos, Herodotos och Manetho verkade från 400- till 200-talet fvt vilket innebär att förlagan till Tanak, och därmed också Tanak, måste ha skapats efter 200-talet fvt.
6. Daniels profetia, som är höjdpunkten i den nya historien, skapades efter Antiochos IV:s död år 164 fvt. Daniels profetia handlar om Judas Mackabeus maktövertagande i templet i Jerusalem som skedde år 164 fvt och den måste alltså ha skrivits efter denna händelse.
7. Den nya historien började spridas av Eupolemus och Artapanus från 158 fvt, vilket innebär att grundversionen på grekiska (Antiquities I-XII) var färdig då.
8. De enda som hade motiv att runt år 160 fvt skapa mackabéernas nya nationella historia som numera finns i Antiquities I-XII och Tanak/GT var ptoleméerna som regerade i Egypten. Motivet var att skapa ett nytt rike som en buffert mellan Egypten och det seleukidiska riket för att undvika nya invasioner från seleukiderna. De enda som hade medel och tillfälle att skapa den nya historien var ptoleméerna, som hade all makt över biblioteket i Alexandria och de lärde som arbetade där.

FAS 2. SIMON MACKABEUS REVIDERAR TANAK OCH SKAPAR PROFETIOR OM MESSIAS

153 fvt	Jonathan Mackabeus tar makten som överstepräst i Jerusalem och läser från Tanak i templet.
143 fvt	Jonathan Mackabeus tas till fånga och avrättas av den seleukidiske regenten Tryphon. Brodern **Simon Mackabeus** övertar ösverstepräst ämbetet i Jerusalem.
Ca 140 fvt	Simon Mackabeus reviderar Moseböckerna, skapar resten av **profetböckerna** och delar upp de historiska böckerna. **Tanak** fullbordas.
139 fvt	Simon Mackabeus sänder en delegation till Rom och får senatens godkännande av den nya mackabeiska kungliga dynastin. Samtidigt missionerar man för Dionysos Sabazios (Herren Sebaot) i Rom.
135 fvt	Simon Mackabeus mördas och efterträds av sin son **Johannes Hyrkanos** (r 134-104 fvt).

Simon Mackabeus reviderar Tanak för att skärpa budskapet

BAKGRUND TILL SIMON MACKABEUS REVIDERINGAR AV TANAK

Det mackabeiska partiet under ledning av Judas Mackabeus tog alltså under en kort tid år 164 fvt makten i Jerusalem genom att erövra templet och ösverstepräst ämbetet men förlorade den snart igen. När Judas dödades i strid med seleukiderna år 160 fvt övertog brodern Jonathan ledningen för upprorsrörelsen. Mackabéerna bedrev ett långvarigt gerillakrig mot seleukiderna, och Jonathan lyckades till slut ta makten i Jerusalem år 153 fvt. Nu kunde han som överstepräst i templet för första gången läsa för sitt folk ur den nya religiösa urkunden som hade skapats i Alexandria.

Efter att Jonathan hade tillfångatagits och dödats av seleukiderna år 143 fvt övertog brodern Simon Mackabeus posten som överstepräst och ledare i Jerusalem. Under Simons tid reviderades Moseböckerna, Jesajas och de andra profeternas böcker skapades och de historiska böckerna delades upp i flera olika krönike- och kungaböcker.

Drivkrafterna bakom Simon Mackabeus revideringar av Tanak var behovet att:

- skärpa budskapet om det syndiga folket och den straffande guden för att skrämma folket till lydnad
- avskilja det egna folket från de andra innevånarna i området på ett tydligt sätt
- sprida krigslystnad i det nya folket
- skrämma folket att finansiera mackabéernas maktinnehav och krig genom offer i templet i Jerusalem och genom böter för synder till prästerskapet
- skrämma folket från att sluta förbund med andra eller dyrka deras gudar
- öka hatet mot seleukiderna och förmedla budskapet om hämnd och erövringskrig
- föra fram profetior om Simon Mackabeus som en gudomligt utsedd härskare i Jerusalem (Messias).

Genom Simons revidering av Tanak omvandlades dessa drivkrafter till texter i Moseböckerna och profetböckerna om att:

- De tio buden kommer från en gud som är svartsjuk, som låter straffet för fädernas skuld drabba barnen intill tredje och fjärde led, straffar den som missbrukar hans namn och framhäver sabbatsbudet.
- Om man lyder alla lagar i Moseböckerna kommer man att få uppleva alla välsignelser i ett eget land och utplåna alla andra folk som redan bor där, men om man är

syndig och olydig och inte lyder lagarna kommer man att drabbas av de värsta förbannelser och utplånas.

- Gud har inrättat ett blodsförbund med det utvalda folket och beordrat omskärelse som ett särskiljande tecken på detta förbund.
- Den första invigningen till blodsförbundet skedde på Horeb (Sinai) genom att de utvalda dödade alla som avfallit till att dyrka guldkalven, även sina egna grannar, bröder och söner. Förbundet bekräftades sedan genom att Moses bestänkte församlingen med blod.
- Det utvalda folket får inte dyrka andra gudar än den Gud som beskrivs i Moseböckerna och som bor i templet i Jerusalem. Gud får bara ta emot offer i templet i Jerusalem.
- Om man dyrkar (betalar skatt till) andra gudar än den i templet i Jerusalem eller ingår förbund med sådana som dyrkar andra gudar, till exempel genom giftermål, skall man utplånas.
- Det utvalda folket får inte sluta förbund med andra grupper och de skall förstöra alla andra gruppers helgedomar och döda deras präster, prästinnor och profeter, särskilt skall kärleksgudinnan Asheras helgedomar förstöras.
- Kvinnor får aldrig profetera, vara prästinnor eller ledare som hos andra folk. Glöm inte hur Mirjam drabbades av Herrens glödande vrede och straffades med att bli oren av spetälska och fördrevs från folket.
- Kvinnor får inte gifta sig med män utanför den egna församlingen eftersom deras ägodelar då lämnar det egna folket. Det är bäst om de gifter sig med nära släktingar som kusiner. Män får inte gifta sig med kvinnor utanför den egna församlingen eftersom de då riskerar att avfalla från guden i Jerusalem.
- I det utvalda folket skall en man göra sin brors änka med barn (svågerplikt) och man får inte tillämpa avbrutet samlag eftersom de regerande mackabéerna behöver tillgång till så många soldater som möjligt i kriget för att försvara och utvidga landet. Ett varnande exempel skapades genom historien om Onan som inte gjorde sin brors änka med barn utan spillde sin säd på golvet.
- Gud har uttryckt ett brinnande hat mot seleukiderna och utlovat deras utplåning genom Jesajas, Jeremias och Hesekiels profetior.
- Gud har utlovat kroppens återuppståndelse för de heliga krigarna genom Jesajas och Hesekiels profetior.
- Gud har fört fram ett löfte om att en Messias, en smord kung av Davids ätt, skall regera i Sionsborgen i Jerusalem (Simon Mackabeus borg) genom Jeremias, Jesajas och de andra profeternas profetior.

BEVIS FÖR ATT SIMON MACKABEUS REVIDERADE TANAK OCH SKAPADE PROFETBÖCKERNA

- Genom att förlagan till Moseböckerna finns bevarad i Antiquities I-XII kan man se vad som ändrades i Moseböckerna i efterhand, som t.ex. de tio buden.
- Ändringarna i Moseböckerna med avseende på de tio buden, det nya blodsförbundet på Horeb (Sinai), det förstärkta förbudet mot dyrkan av andra gruppers gudar och mot förbund genom giftermål etc. med dem, kraven på att förstöra alla andras kultplatser, den nya påsken och omskärelsen som ett tecken på tillhörigheten till det utvalda folket ingår i ett och samma sammanhang. Detta sammanhang finns tydligt beskrivet i de tillagda kapitlen i inledningen till Femte Mosebok.
- Ändringarna i Moseböckerna återspeglas också i profetböckerna, vilket innebär att ändringarna i Moseböckerna måste ha gjorts ungefär samtidigt som profetböckerna skapades.

- Om man analyserar Jesajas, Jeremias och Hesekiels profetior samt de s.k. mindre profetböckerna, är det tydligt att de alla har skrivits vid samma tid och i ett gemensamt sammanhang. Dessa böcker innehåller mycket likartade fördömanden av folkets olydnad och av falsk gudsdyrkan samt profetior om länder, städer och folk som skall förgöras av krigsguden i Jerusalem. Profetböckerna innehåller dessutom profetior om att en smord konung (Messias) och hans ätt skulle regera för evigt i Jerusalem.
- Genom fyndet av Jesajarullen i Qumran (1QaIsa), som är ett arbetsresultat på vägen mot den slutliga versionen av Jesajas profetia, får vi ett direkt bevis för när hans och de andra profeternas profetior skapades. I 1QaIsa finns nämligen en profetia om Karthagos förstörelse som skedde år 146 fvt. Denna profetia skapades för att få romarnas stöd för Simon Mackabeus krav på kungavärdighet. Senaten i Rom erkände också den nya dynastin år 139 fvt när en delegation på uppdrag av Simon reste till Rom. Därför kan man datera Jesajas, Jeremias och Hesekiels profetior till tiden mellan Karthagos förstörelse år 146 fvt och den mackabeiska delegationens besök i Rom år 139 fvt.
- Att 1QaIsa är ett delresultat på vägen till den slutliga versionen av Jesajas profetia visas t.ex. av att man i Jes 63:1-3 talar om någon som har röda kläder som en soldat i 1QaIsa, medan denne någon har utvecklats till att vara Herren, vars kläder är röda av de förtrampade fiendernas blod, i den slutliga versionen i Tanak/GT.
- 1QaIsa, som är ett delresultat på vägen i arbetet med att skapa Jesajas bok, har daterats till ca 150-125 fvt med paleologisk tidsbestämning. Detta stämmer bra med Simon Mackabeus regeringstid (142-135 fvt).
- Uppdelningen av de historiska böckerna i Första och Andra Samuelsboken, Första och Andra Kungaboken och Första och Andra Krönikeboken gjordes genom att ursprungstexten, som i Antiquities löper i en helt kronologisk ordning, dels delades upp på olika böcker och ofta dubblerades, samtidigt som de avsnitt som inte dubblerades fördelades ut i de olika böckerna. Händelser som i Antiquities finns i ett sammanhang, som till exempel bok VII som handlar om Davids regeringstid, återfinns nu utspridda i Andra Samuelsboken, Första Kungaboken samt Första Krönikeboken.
- Den ende som hade motiv att skärpa budskapet i Moseböckerna och skapa profetböckerna vid tiden när 1QaIsa (Jesajas profetia) skapades var Simon Mackabeus, som behövde avskilja det egna folket från omgivande grupper och få dem att lyda den egna teokratiska makten i Jerusalem samt motivera sin egen och sina ättlingars ställning som kungar i Jerusalem. Han var också den ende som både hade medel och tillfälle att göra det genom att han hade makten över templet i Jerusalem och kunde göra vad han ville med böckerna där.

FAS 3. JAHAD ÄR DE FÖRSTA KRISTNA OCH STRIDER FÖR MESSIAS OCH DEN RÄTTA TRON I MER ÄN 200 ÅR

JAHAD STRED MOT MACKABÉERNA FÖR DEN RÄTTA TRON

Ca 140 fvt	Den slutliga versionen av **Tanak inklusive Jesajas och de andra profeternas böcker** sprids till folket.
134 fvt	**Johannes Hyrkanos** (r 134-104 fvt) efterträder sin far Simon Mackabeus som regent i Jerusalem**.**
	Konflikt om fördelningen av makten mellan översteprästen och resten av församlingen (jahad).
	En grupp avskiljer sig från Hyrkanos och hävdar andra religiösa seder, bland annat rening genom vattendop. De kallas **fariséer** (de avskilda) eller **jahad** (församlingen).
104 fvt	Johannes Hyrkanos efterträds av sin son Aristobulos I (r 104-103 fvt). Aristobulos I efterträds av sin bror **Alexander Janneus** (r 103-76 fvt).
90-talet fvt	Konflikten mellan Alexander Janneus parti (sadducéerna) och fariséerna (jahad) leder till fullt inbördeskrig och ca 50.000 dödsoffer. 800 fariséer korsfästs i Jerusalem.
	Fariséernas (jahads) uppbyggnad och filosofi beskrivs i **Församlingsregeln** (1QS från Qumran) och andra texter. Centrala teman är lydnaden till Mose lag, tron på Jesajas profetia om Messias och förberedelsen för det heliga krig som förutsägs i Tanak.
76 fvt	Alexander Janneus dör och hans änka Salome Alexandra blir regent (r 76-67 fvt).
67 fvt	Efter Salome Alexandras död strider hennes två söner Aristobulos och Hyrkanos om makten med stöd från sadducéer respektive fariséer.
63 fvt	Fariséerna vädjar till den romerske generalen Pompejus om hjälp mot Aristobulos. Pompejus erövrar Jerusalem och tar Aristobulos till fånga. Hyrkanos utses till överstepräst.
40 fvt	Hyrkanos lämnar över makten till Antipater och fariséerna (jahad) strider för att avsätta honom under ledning av **Hezekiah** som dödas i striderna.
37 fvt	Antipaters son **Herodes** blir lydkung (r 37-4 fvt) under **Rom**.

Konflikter och krig mellan församlingen (jahad) och mackabéerna

JAHAD, FÖRSAMLINGEN, AVSKILDES FRÅN DET MACKABEISKA PARTIET

Det parti som jag har kallat för det mackabeiska partiet var samma rörelse som kallades hasidim eller hasidéer (de heliga) och de var den drivande kraften under hela etableringen av mackabéernas nya rike. Enligt direktiven från Alexandria, som bevarats i Antiquities I-XII, skulle makten delas mellan översteprästen och församlingens äldste i en form av en aristokrati, och det fungerade tydligen också så under Jonathans tid som överstepräst. Simon Mackabeus började i sin tur arbeta för att bli en gudomligt utsedd prästkung, bland annat genom att skapa profetiorna om Messias i Jesajas och Jeremias böcker. Han lyckades också vinna titeln överstepräst för evig tid för sig och sina ättlingar. Men trots alla profetior lyckades han tydligen inte erövra hela makten. Även under Simons son Johannes (Yohanan) Hyrkanos (r 134-104 fvt) verkar makten nämligen inledningsvis ha delats mellan Johannes Hyrkanos som överstepräst och ”församlingen” (jahad). Mynt från Hyrkanos regeringstid har enligt Wikipedia inskriptionen ”Översteprästen Yohanan” på ena sidan och ”Judarnas församling” (jahad) på den andra.

Enligt Antiquities XIII 10:5-6 fanns det en konflikt mellan Johannes Hyrkanos å ena sidan och fariséerna som hade stor makt över folket å den andra. Fariséerna var tydligen samma grupp som judarnas församling (jahad) som inledningsvis hade delat makten med Johannes Hyrkanos. Jahad/fariséerna hade gett påbud om lagar som inte stod i Mose lag men som man hade ärvt från förfäderna, särskilt verkar man ha stridit om rening från synder genom dop i vatten. Jahad/fariséerna menade tydligen att Johannes Hyrkanos skulle avsäga sig översteprästämbetet och nöja sig med den världsliga makten, och låta dem själva sköta religionen och lagarna. Konflikten eskalerade till en nivå där Johannes Hyrkanos förklarade fariséernas lagar för olagliga och straffade de människor som lydde dem. Denna konflikt mellan mackabéerna (sadducéerna) som kontrollerade templet, och folkflertalet (fariséerna) var enligt Antiquities XIII 10:5-6 orsaken till att Johannes Hyrkanos och hans söner hatades av folket. Ordet farisé kommer av ”parush” som betyder de avskilda och jahad (församlingen) avskilde sig tydligen vid den här tiden från de mackabeiska (sadduceiska) översteprästerna som härskade i templet i Jerusalem.

Att skapa avskiljande av ett nytt rike med centrum i Jerusalem från det omgivande seleukidiska riket hade varit målet för ptoleméerna i Egypten och deras allierade i Rom när de stödde det mackabeiska partiets frigörelsekamp. Huvudtemat i den nya historien som de lärde i Alexandria skapade för det nya folket var att de var speciellt utvalda av Gud och om de lydde översteprästerna i Jerusalem och deras lagar skulle de få allt de behövde. De skärpningar av budskapet i Moseböckerna och de nya profetböcker som Simon Mackabeus skapade lyfte detta budskap om avskiljande från och utrotande av andra grupper till en helt ny nivå.

Det verkar som att de nya profetior som Simon Mackabeus förde ut skapade en religiös väckelse där man stred för den enda rätta läran och för att bereda vägen för Messias med en oerhörd nit. Detta hade ju också varit målet med Simon Mackabeus propaganda, men medan hans avsikt hade varit att han själv skulle ses som den utlovade Messias och att folket skulle eggas till kamp mot hans och hans ättlingars fiender, blev resultatet i stället att delar av församlingen avskilde sig och började kämpa för att bereda vägen för en helt annan Messias och en helt egen tolkning av de nya religiösa lagarna och den enda rätta läran.

Under Johannes Hyrkanos son Alexander Jannaeus (r 103-76 fvt) ledde konflikten mellan de regerande mackabéerna (sadducéerna) och fariséerna till inbördeskrig och många fariséer, alltså medlemmar av jahad, miste livet. Striderna mellan de mackabeiska härskarna och fariséerna/jahad blossade upp flera gånger under efterföljande mackabeiska regenters regeringstid. Den mackabeiska ätten förlorade slutligen makten när Herodes utsågs till lydkung av romarna år 37 fvt.

JAHAD STRED MOT ROM FÖR ATT BEREDA VÄGEN FÖR MESSIAS

37 fvt	Antipaters son Herodes blir lydkung (r 37-4 fvt) under Rom.
30-talet fvt – 4 fvt	Jahad förbereder slutstriden mot Herodes och skapar bl.a. **Krigsrullen** och **Damaskusdokumentet.**
4 fvt	Herodes dör och jahad gör uppror.
6 vt	Judaea införlivas i det romerska riket. Vid tiden för den romerska skattskrivningen sker nya uppror, bland annat under ledning av **Judas av Gamala** som var son till den Hezekiah som dödades i striderna mot Herodes runt år 40 fvt.
6-66 vt	Jahad förbereder slutstriden mot Rom och skapar bl.a. **Krigsregeln** och **Kopparrullen**
66 vt	Judas av Gamalas son **Manahem** som leder jahad (sicarierna) erövrar fästningen Masada och det första judiska kriget startar. Sicarierna gömmer sina egna skrifter och tempelbiblioteket i Qumran.
70 vt	Romarna belägrar Jerusalem och förstör templet för att stoppa jahad (chrestiani).
73-115 vt	Jahad (chrestiani) fortsätter att förbereda sig för den sista striden och Messias återkomst. Jahad skapar originalet till **Uppenbarelseboken**.
115-117vt	Jahad utkämpar det andra judiska kriget mot Rom (kitos).

Konflikter och krig mellan jahad/chrestiani och Rom

UPPROR VID HERODES MAKTTILLTRÄDE

När Caesar utsåg Antipater till den förste romerske prokuratorn i Judea startade fariséerna åter en strid för att avsätta denne och en av ledarna i motståndet under 40-talet fvt var en man vid namn Hezekiah. Antipaters son Herodes blev år 37 fvt kung under romarnas beskydd och regerade till år 4 fvt.

UPPROR VID HERODES DÖD OCH VID DEN ROMERSKA SKATTSKRIVNINGEN

Jahad gjorde åter uppror i samband med Herodes död är 4 fvt och de fortsatte att strida mot romarna i samband med skattskrivningen när Judaea införlivades med det romerska riket år 6 vt. Jahads religiöst motiverade motstånd mot Rom fortsatte sedan under hela första århundradet fram till det första judiska kriget som ledde till att romarna förstörde templet i Jerusalem år 70 vt för att undanröja jahads ideologiska fokalpunkt.

De ledande inom jahad tillhörde samma familj i flera generationer. Den förste vi kan se spår av var Hezekiah som dödades i samband med upproret mot Antipater på 40-talet fvt. Enligt Antiquities var denne Hezekiah far till Judas av Gamala som ledde ett nytt uppror vid tiden för den romerska skattskrivningen av Judaea 6 vt. I kriget mot romarna på 60-talet vt var Judas av Gamalas ättlingar Manahem och Eleazar ledare för jahad som vid den tidpunkten kallas sicarier.

SICARIERNA GÖMDE UNDAN SITT EGET OCH TEMPLETS BIBLIOTEK I QUMRAN ÅR 66

I samband med det första judiska krigets utbrott gömdes både jahads texter och arkivet från templet i Jerusalem i grottor i Qumran. Jag tror att arkivet från templet i Jerusalem kom i sicariernas händer i samband med Manahems intåg som kung i staden år 66. Han tog tydligen på sig rollen som den prästkung som de messianska upprorsmännen förväntade sig skulle stiga fram i den sista striden med romarna. Kanske tog han också med sig en del av sin egen rörelses arkiv när han tog makten över templet. I War 2 17 berättas det att han officierade i templet på ett ”pompöst” eller praktfullt sätt och för att genomföra en liturgi enligt jahads/sicariernas ordning måste han naturligtvis ha haft med sig några av deras heliga texter.

Men Manahems regeringstid i Jerusalem blev ganska kort. Han kom tydligen på kant med tempelföreståndaren Eleazar om religiösa frågor och sicarierna fick se sig utslängda från templet av dennes anhängare.

Sannolikt tog Manahems släkting Eleazar, Jairos son, med sig både tempelarkivet och den egna rörelsens skrifter när han flydde från Jerusalem till Masada i samband med Manahems avsättande. Om man tittar på en karta ser man att man kommer till Qumran om man tar vägen rakt österut från Jerusalem. Därifrån fortsätter vandringen ner efter Döda havets kust till Ein Gedi, som ligger 3 mil söder om Qumran, och som enligt War 4 7:2 hade erövrats av sicarierna i Masada. Efter nästa etapp når man så ner till Masada. Antagligen tyckte Eleazar och hans män att det var för svårt att under flykten ta med sig alla skriftrullar hela den långa vägen till Masada, och valde att deponera dem i grottorna i Qumran så länge. Men de fick aldrig någon möjlighet att hämta dem igen, Eleazar slutade sina dagar i Masada utan att ha sett någon Messias etablera det eviga gudsrike som han och de andra sicarierna kämpat och dött för.

Den enkla förklaringen till att jahad/sicarierna valde att gömma sina egna och templets skrifter i Qumran var att de förberedde sig för det slutliga eskatologiska krig som de ansåg förutspåddes i de gamla profetiorna, och att det var naturligt att försöka gömma undan sådant som man ansåg vara värdefullt. Men en djupare förklaring är att kärnan i deras filosofi var tron på och vördnaden för det skrivna ordet. I första hand var det Moseböckerna och de andra heliga skrifterna i templet, som till exempel Jesajas profetia, som man vördade, men man verkar också ha behandlat sina egna heliga texter med samma vördnad och velat bevara dem med all sin makt.

JAHADS FILOSOFI VAR DEN URSPRUNGLIGA KRISTENDOMEN

Genom att studera texterna i det s.k. sektmaterialet från Dödahavsrullarna i Qumran kan man få en klar uppfattning om livsåskådningen bland de ursprungliga kristna, alltså den grupp som avskilde sig från de regerande mackabéerna omkring år 100 fvt och som deponerade sina texter i Qumran inför det stora kriget mot romarna år 66 vt.

- Jahad grundade främst sin filosofi på den judiska bibeln Tanak. Man ansåg med grund i Toran (Moseböckerna) att Gud hade befallt att det judiska riket för evig tid måste styras av en judisk prästkung och enligt Mose lag.
- Jahad trodde att, som det beskrevs i Tanak, Gud hade utsett dem till sitt eget folk och genom profeterna uppmanat dem att ta det heliga landet med våld, vilket skulle leda till ett evigt gudsrike under ledning från Jerusalem och att alla människor skulle lyda Mose lagar.
- Man trodde att profeten Jesaja hade profeterat om romarnas ockupation och om en frälsare, Messias av Davids ätt, som skulle leda de rättrogna i det sista stora kriget och som skulle återupprätta det teokratiska judiska riket. Även profeten Daniel

hade enligt deras uppfattning profeterat om det kommande kriget mot romarna och Messias hade förutsagts i 1 Mos 49:10 och i stjärnprofetian i 4 Mos 24:17-19.

- Man vördade förutom Tanak också Enoks bok (1 Enoch) och därifrån kom bland annat tron på människosonen, änglar och den sista stora domen.
- Messias var också ärkeängeln Mikael som stred på de heligas sida, han var ljusets furste och rättfärdighetens kung.
- Man levde i den sista tiden före Messias framträdande och de rättrogna hade som en helig plikt att isolera sig från de otrogna, gärna i läger i öknen, och förbereda sig för det heliga kriget genom att studera Toran, tillämpa Mose lag i minsta detalj och träna sig i krigskonst. Man skulle på detta sätt bereda vägen för Messias och förbereda sig för Hämndens dag.
- De rättrogna, som lydde Mose lag in i minsta detalj och tillhörde judarnas förbund med Gud, var ljusets och sanningens söner, medan alla andra var undergångens och lögnens söner som tillhörde Belial som var mörkrets och lögnens härskare. Lögnens söner var syndare som skulle brinna i den eviga elden och aldrig nås av Guds förlåtelse.
- Medlemmarna i jahad var rena och rättfärdiga genom det dop i vatten som tillämpades i församlingarna. Dopet förbands med ett rent folk som bildade ett rent rike och det ansågs ge de döpta del av den heliga anden som var sanningens ande.
- Man trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse för de heliga enligt Daniels, Hesekiels och Jesajas profetior. Denna tro gav de heliga kämparna i jahad motiv att dö som martyrer i det religiösa kriget för den enda sanna guden.
- Jahads filosofi kännetecknades av att de:
    - trodde att Tanak innehåller Guds direkta ord som måste lydas till varje pris
    - trodde på en gudomlig kraft i form av Messias som ledde dem
    - såg sig som Guds utvalda folk, ljusets söner och de heliga som nämndes i Tanak
    - såg alla andra som mörkrets söner, syndare som leddes av Belial (Satan) och som skulle dömas att brinna i den eviga elden vid den sista domen
    - använde sig av dop i vatten för rening och förening med den heliga anden
    - använde sig av välsignelser och förbannelser
    - svor en helig ed vid inträdet i församlingen
    - inte fick ha någon kontakt med sådana som uteslutits ur församlingen
    - bildade grupper om tolv som leddes av en mästare
    - delade heliga måltider där bröd och vin var sakramenten som mästaren/prästen sträckte ut händerna över och välsignade
    - trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse
    - hellre dog som martyrer än kompromissade med de religiösa lagarna
    - trodde på ett sista stort krig som skulle bereda vägen för Messias ankomst till jorden och ett evigt gudsrike med Jerusalem som centrum
    - ansåg att de levde i den yttersta tiden före detta apokalyptiska krig och Messias ankomst
    - avslutade sina böner med ”Amen, Amen”.
- De krigare som utkämpade det heliga kriget för att bereda vägen för Messias under mer än tvåhundra år kallades bland annat för jahad, hasidéer, fariséer, nazaréer, sicarier och seloter. Men de tillhörde alla samma långlivade rörelse som romarna enligt Tacitus och Suetonius kallade chrestiani.

FAS 4. HADRIANUS FÖRSÖKER PACIFICERA JAHAD/CHRESTIANI MED BUDSKAPET ATT MESSIAS REDAN HAR KOMMIT

Ca 117 vt	Kejsar Hadrianus gör om **Tiberius Alexander** till den judiske generalen **Josephus** och låter honom föra fram budskapet att kejsar Vespasianus hade uppfyllt stjärnprofetian om Messias.
	Tiberius Alexanders böcker **Antiquities** och **War** förs fram som Josephus böcker. Jahad/chrestiani förkastar dock Hadrianus budskap.
Ca 120 fvt	Kejsar Hadrianus skapar ett **evangelium** till jahad/chrestiani om att Messias redan har kommit och uppfyllt alla deras profetior (**Diatessaron**).
120-132 vt	Det nya evangeliet om Jesus som var Messias förs ut i de områden där jahad/chrestiani är mest verksamma och en ny kult skapas.
120-132 vt	Majoriteten av jahad/chrestiani förkastar evangeliet om Jesus. Judar som omvänds till tron på att Jesus var Messias (judekristna evjoniter) förföljs av jahad/chrestiani.
132 vt	Simon bar Kochba utropar sig till Messias och kung i ett återupprättat Israel i Judaea.
132-135 vt	Det tredje judiska kriget bryter ut. Kriget slutar inte förrän de judiska messianska jahad/chrestiani har utrotats. Ca 580 000 judar dödades enligt den romerska historieskrivningen.
138 vt	Kejsar Hadrianus dör men hans nya kult av Jesus lever vidare i form av den romerska kristendomen.

Hadrianus för ut ett budskap om Messias till jahad/chrestiani

BAKGRUND TILL HADRIANUS FÖRSÖK ATT OMVÄNDA DE HELIGA KRIGARNA I JAHAD

Den romerske kejsaren Trajanus regerade mellan åren 98 och 117 och hans stora militära framgångar och kloka inrikespolitik gjorde honom mycket populär. Genom en brevväxling mellan Plinius den yngre och Trajanus under åren 111-113 har man ansett det bevisat att det fanns mängder av kristna vid den tiden i de provinser i Mindre Asien som Plinius var guvernör över. Plinius frågar kejsaren om råd hur han skall behandla dessa kristna, och får till svar att de människor som genom sin vilja att offra till kejsarrikets gudar kan visa att de inte är kristna skall släppas fria. Om de vägrar skall de däremot dömas till döden. De kristna som Plinius hade problem var säkerligen samma slags ”chrestiani” som Nero hade haft problem med i Rom och som Titus och Vespasianus stred mot i Judaea, alltså judiska messianska grupper som motiverade av profetiorna i Tanak kämpade för ett självständigt judiskt rike och som hellre dog än offrade till kejsarrikets gudar.

Trajanus erövrade partherrikets huvudstad år 115 och skapade provinserna Armenia, Mesopotamia och Assyria. Men de nya östliga provinserna visade sig svåra att konsolidera, det påstås att de stora judiska befolkningsgrupperna där aktivt bidrog till det starka motståndet mot romarna. Samtidigt bröt det ut omfattande judiska uppror i andra delar av imperiet. Ett uppror, som utvecklades till ett fullskaligt krig, tog sin början i Cyrenaica i nuvarande Libyen och spred sig snart till Egypten och Cypern. Även Alexandria drabbades av

omfattande förstörelse. Det andra judiska kriget rasade mellan åren 115-117. Kriget pågick i olika provinser som Egypten, Cyrenaica och Cypern och det var alltså också oro bland judarna i Mesopotamien. Detta krig orsakade romarna oerhörda förluster i människoliv och materiella värden. Trajanus tvingades utrusta Marcius Turbo, en av sina mest betrodda generaler, med stora styrkor till både lands och sjöss för att bekämpa de judiska rebellerna.

Genom att Trajanus hustru adopterade hans landsman och släkting Hadrianus, blev denne kejsare vid Trajanus död år 117. Hadrianus tvingades ge upp de nyss erövrade områdena i partherriket, och en av Hadrianus första åtgärder som kejsare var att beordra återuppbyggandet av Alexandria som hade lidit svåra skador under det senaste judiska upproret. Hadrianus hade alltså själv sett att det kostade oerhört mycket för romarna att betvinga de judiska upproren med våld, och han beslutade därför att i stället försöka pacificera judarna med budskapet att den Messias som de stred för att bereda vägen för redan hade kommit. Genom att man hade Tiberius Alexanders historia om det judiska kriget (War) och det judiska riket (Antiquities) i kejsarens bibliotek, blev det naturligt att utgå från hans förstahandsrapportering om de judiska upprorsmännen (jahad/chrestiani).

HADRIANUS GJORDE OM TIBERIUS ALEXANDER TILL JOSEPHUS FÖR ATT FÖRA FRAM VESPASIANUS SOM MESSIAS

TIBERIUS ALEXANDERS JUDISKA HISTORIA

Tiberius Alexander var en högt uppsatt jude och romersk riddare från Alexandria. Han var romersk ståthållare i Judaea mellan åren 46 och 48, prefekt i Alexandria 68-69 och den högste av de generaler som hjälpte Vespasianus och hans son Titus i det judiska kriget som pågick mellan åren 66 och 73.

När Titus lämnade Judaea efter Jerusalems fall år 70 följde Tiberius Alexander med honom till Rom, där han på kejsarnas uppdrag skrev en historia om det judiska kriget (Josephus War 1-7). Efter historien om det judiska kriget satte Tiberius Alexander samman en judisk historia (Josephus Antiquities I-XX). Han använde sig av olika källor som:

- Den nationella historien från Alexandria som var förlaga till Tanak (Antiquities I-XII)
- Nicolaus av Damaskus judiska historia
- sin farbror Philos judiska historia om åren 6 till 40
- sina egna minnen från tiden som romersk ståthållare i Judaea och general i det judiska kriget.

Tiberius Alexanders författarskap avslutades genom hans död omkring år 80. Titus var kejsare och vulkanen Vesuvius hade haft ett stort utbrott året före.

TIBERIUS ALEXANDERS BIBLIOTEK HAMNADE HOS DEN ROMERSKE KEJSAREN

Vid Tiberius Alexanders död hamnade hans historia om det judiska kriget (War 1 till 7), Antiquities I-XX, samt hans farbror Philos filosofiska böcker i den romerske kejsarens arkiv.

JAHAD (CHRESTIANI) VAR DE ENDA KRISTNA UNDER DET FÖRSTA ÅRHUNDRADET

Tiberius Alexander nämnde inte i sin historia några kristna av den romerska typen i Judea under det första århundradet, och han var ändå ett samtida vittne med stor insyn. Den enda sortens kristna som Tiberius Alexander beskrev var de judiska upprorsmän som kallades jahad, Sadoks söner, sicarier, chrestiani etc. De var judiska fundamentalister som använde den judiska religionen i politiska syften för att bli av med det romerska styret.

DEN ROMERSKE KEJSAREN GJORDE OM TIBERIUS ALEXANDER TILL JOSEPHUS FÖR ATT LUGNA DE UPPRORISKA JUDARNA

I det kejserliga kansliet gjorde man om Tiberius Alexander till Josephus, en general på den judiska sidan i kriget som skulle ha gått över till romarna och därefter skrivit den judiska historien. Sannolikt skedde det alldeles i början av kejsar Hadrianus regeringstid eftersom Suetonius, som var verksam i Hadrianus kansli omkring år 120, berättade att ”Josephus” historia fanns där vid den tidpunkten.

Anledningen till att romarna bytte identitet på Tiberius Alexander till Josephus, var att man ville använda ”Josephus” texter i propagandan till judarna eftersom man hoppades att de hellre skulle lyssna till honom än till den romerska makten som stod mycket lågt i kurs efter de judiska krigen och förstörelsen av templet i Jerusalem.

Nu förde man från kejsarens kansli i Rom fram Tiberius Alexanders berättelse om det judiska kriget i Josephus namn. Denna historia beskrev hur de judiska upprorsmännen drev fram kriget med Rom och att det också var judarna själva som tvingade fram förstörelsen av templet i Jerusalem. Josephus fick också föra fram budskapet att den romerske kejsaren Vespasianus hade varit den Messias som judarna stred för att bereda vägen för. Målet var att de judiska upproren, som motiverades av profetiorna om Messias, skulle upphöra och att vreden mot Rom skulle lägga sig.

Trajanus hade skapat det största biblioteket i Rom år 114 och grunden för detta bibliotek var ett personligt bibliotek som hade samlats ihop av en man vid namn Epaphroditus från Chaeroneia. Hadrianus påstod nu att Josephus historia hade upptäckts i Epaphroditus från Chaeroneias bibliotek, och därför lade man till dedikationer till Epaphroditus i vissa av de texter som tillskrevs Josephus.

Judarna avvisade dock kejsarens påhittade historia om att den judiske generalen och frihetskämpen Josephus skulle ha gått över till romarna och lagt hela skulden för kriget och templets förstörelse på dem själva. Inte heller accepterade de att kejsar Vespasianus skulle ha varit den Messias som till exempel profeten Jesaja hade talat om.

Suetonius, som var verksam i Hadrianus kansli omkring år 120, berättade att Josephus historia fanns där vid den tidpunkten.

Den romerske kejsaren Hadrianus var den ende som mellan åren 114 (när Trajanus tog över Epaphroditus bibliotek) och 120 (när Josephus historia bevisligen fanns i kejsarens bibliotek) hade motiv att skapa Josephus och sprida hans budskap för att pacificera de judiska messianska upprorsmännen. Hadrianus var också den ende som hade medel att skapa Josephus eftersom han hade tillgång till Tiberius Alexanders bibliotek och kunde befalla de lärde i sitt eget kansli att göra om honom till Josephus. Hadrianus var slutligen den enda som hade tillfälle att sprida Josephus budskap i imperiet efter år 117 eftersom han som kejsare hade all makt att bestämma vilken propaganda som fick spridas i romarriket.

HADRIANUS SKAPADE DET KRISTNA EVANGELIET OCH KULTEN AV JESUS SOM SKULLE HA VARIT MESSIAS

Det andra judiska kriget som rasade mellan åren 115-117 hade kostat Rom enorma resurser, kostat hundratusentals människoliv och bland annat ödelagt Cyrenaica till den grad att Hadrianus tvingades flytta nya innevånare till området. De judiska upprorsmännens krig mot Rom grundade sig i profetiorna om en kommande Messias som skulle upprätta ett teokratiskt världsherravälde med centrum i Jerusalem.

Den romerske kejsaren Hadrianus hade redan försökt lugna judarna genom att ge ut Tiberius Alexanders historia om det första judiska kriget i den judiske generalen Josephus namn och låta honom föra fram Vespasianus som Messias, men detta försök hade misslyckats.

I början av 120-talet var Hadrianus rädd att den förödande judiska upprorselden skulle blossa upp igen och hota imperiets fortbestånd. Han beslöt därför att göra ett nytt försök att lugna de upproriska judarna med propaganda om Messias.

HADRIANUS SKAPADE ETT BUDSKAP OM ATT DEN MESSIAS SOM DE UPPRORISKA JUDARNA STRED FÖR ATT BEREDA VÄGEN FÖR REDAN HADE KOMMIT

Evangeliet om Jesus, som var Messias, skapades omkring år 120 av den romerske kejsaren Hadrianus för att lugna de upproriska judar som gång på gång gjorde uppror mot romarna för att bereda vägen för Messias.

Det ursprungliga evangeliet är den text som numera kallas Diatessaron.

- Dubblerade avsnitt av evangelierna i Nya Testamentet visar att de tre första evangelierna måste ha ett gemensamt ursprung.
- Att detta gemensamma ursprung finns i *Diatessaron* visas genom att olika händelser hade en mer logisk och sammanhållen beskrivning i denna text än i de nuvarande evangelierna.

Hadrianus använde sig av Tiberius Alexanders judiska historia (Antiquities) och historia om det judiska kriget (War), som han tidigare hade försökt prångla ut till judarna under den judiske generalen Josephus namn, för att skapa en trovärdig historisk bakgrund till historien om Messias.

JESUS HADE VARIT MESSIAS OCH UPPFYLLT ALLA DE JUDISKA PROFETIORNA

Bilden av Jesus i det nya evangeliet skapades för att bevisa för jahad/chrestiani att de judiska profetiorna redan hade uppfyllts så att de kunde sluta kriga för att bereda vägen för Messias. Jesus är Yeshua/Jesus som i detalj uppfyller Jesajas profetia och den Messias som beskrivs i Psalm 22 och Enoks bok som jahad vördade.

- Jesus hade uppfyllt alla Jesajas profetior genom att bland annat
    - vara Messias
    - födas av en jungfru och kallas Immanuel
    - vara av Davids hus och vara en fredsfurste.
    - bli hyllad av vise män från Östern
    - bli invigd av en ”röst som ropar från öknen” (Johannes)
    - gå på vatten och uppväcka döda.
- Andra judiska profetior som Jesus uppfyllde var:
    - Stjärnprofetian (4 Mos 24).
    - Profetian i Psalm 22 om korsfästningen och lottdragningen om den korsfästes kläder.
    - Profeten Mikas profetia om födelsen i Betlehem.
- Jesus hade även uppfyllt profetiorna i Enoks bok (1 Enoch) som jahad vördade genom att

§ Jesus var Människosonen som togs upp på ett moln vid sin död
§ Jesus var Människosonen som skall sitta på sin tron och döma onda och goda vid den stora domen
§ Jesus utkorades redan i moderlivet av ärkeängeln Gabriel som var en av ärkeänglarna i Enoks bok.

DEN HISTORISKA BAKGRUNDEN TILL JESUS HÄMTADES FRÅN ANTIQUITIES OCH WAR

Hadrianus avsåg att visa att Messias hade funnits, att han hade uppfyllt alla judiska profetior och att han hade varit medlem av de judiska upprorsmännens egen rörelse.

Utgångspunkten för Hadrianus förkunnelse var att den Messias som de judiska upprorsmännen väntade på och krigade för att bereda vägen för redan hade kommit. Han hade varit en historisk person som hade fötts vid tiden för kung Herodes död och den första romerska skattskrivningen. (Det blev visserligen lite fel där eftersom det skilde ca tio år mellan dessa händelser.)

- Jesus hade varit ledare för en grupp i jahad enligt deras system med grupper på tolv som leddes av en mästare/präst. Jesus och hans församling beskrivs i det nya evangeliet som en grupp inom den judiska motståndsrörelsen som var aktiv under Pontius Pilatus tid som ståthållare i Judea (26-36 vt).
- Jesus är mästare för medlemmar i jahad, alltså seloter som Simon Seloten och sicarier som Judas Iscariot (iscariot='ish sicari). Jesu lärjungar hade varit historiska personer inom den judiska upprorsrörelsen och namnen på dem hämtades från Josephus (Tiberius Alexanders) historia om det judiska kriget.
- Den judiska historien i Antiquities och War fick ge lokalfärg till det nya evangeliet i form av namn på platser som Kana och människor som Maria, översteprästen Kajafas, Simon den rättfärdige och Sebedaios söner. Denna historia tillhandahöll också beskrivningar av skattskrivningen under Quirinius tid som ståthållare, resan till Betlehem och sökandet efter härbärge, profetiorna om Jerusalems förstörelse, mordet på Johannes döparen, profeten som ledde de sina ut i öknen och upp på Olivberget etc.

JESUS HADE VARIT EN RENLÄRIG MEDLEM I DEN JUDISKA MESSIANSKA RÖRELSEN (JAHAD)

De fundamentalistiska judarna skulle aldrig acceptera historien om att Messias redan hade kommit, om han inte hade varit en av dem själva och om han inte hade lytt Mose lag.

Hadrianus arbetade därför in den judiska upprorsrörelsens (jahads) filosofi i evangeliet för att visa att Jesus verkligen hade varit en av dem själva, vilket vi kan se genom att studera det s.k. sektmaterialet från Dödahavsrullarna i Qumran.

- Jesu lärjungar kallas fattiga, ödmjuka och rättfärdiga, precis som i ”sektmaterialet” från Qumran. De utgör, precis som i jahad, en grupp på tolv som leds av en Mästare och de lyder ”minsta prick” i den judiska lagen. Textmaterial från jahad kan till och med direkt ha arbetats in evangeliet, till exempel innehåller Bergspredikan jahads ordval och Matteus 11:4-6 återspeglar i hög grad 4Q521 från Qumran.
- Jesu församling var de rättfärdiga som skulle få evigt liv medan alla andra var syndare som skulle brinna i den eviga elden tillsammans med djävulen och hans änglar, precis enligt jahads världsbild.
- Jesus hade fått ta emot Guds ande vid dopet i floden Jordan, helt enligt jahads stadgar i Församlingsregeln.
- Jesus hade varit den rättfärdighetens lärare som jahad väntade på.

- Jesus sonade folkets synder genom sitt lidande och död, helt enligt jahads filosofi.
- Jesus hade uppväckt döda och uppstod själv från de döda, enligt jahads tro på kroppens återuppståndelse.

JESUS HADE VARIT EN FREDLIG MYSTERIETJÄNARE OCH FILOSOF SOM HADE FÖRT FRAM ETT NYTT BUDSKAP TILL JUDARNA

Hadrianus lät inte bara Jesus vara den Messias som hade uppfyllt alla de judiska profetiorna utan han fick också föra fram ett nytt budskap om fred och förlåtelse till judarna.

- Utgångspunkten för Hadrianus förkunnelse var att Messias hade fört fram läran om Logos som var en kärlekskraft som genomträngde och förenade allt. Detta budskap var ett försök att desarmera den judiska gudsfruktan som byggde på hat och avskiljande och som drev jahad/chrestiani att mörda och kriga i underkastelse för de destruktiva lagar och profetior som fördes fram i Tanak.
- Eftersom Plutarchos menade att den judiska guden var Dionysos Sabazios och eftersom Philo hade beskrivit ett judiskt mysterium där Moses förenades med Logos enligt den hellenistiska filosofiska traditionen i Alexandria, gjorde Hadrianus sitt evangelium till ett mysterium. Där var den Fader som Jesus blev ett med filosofernas Logos (enligt förebild från Philo) och frälsaren lovade att sända ut Parakleten som var den Sanningens ande som hyllades i orficismen.
- Hadrianus försökte motverka den judiska uppfattningen om Messias som en krigisk ledare i det heliga kriget mot hedningarna, genom att i stället beskriva Jesus som en avbild av fredliga filosofer som Pythagoras och Apollonius från Tyana och som en invigd mästare i det orfiska mysteriet. Mysteriet beskrevs som ett bröllop enligt förebild från bl.a. Dionysos mysterium, och det fullbordades genom att adepten Jesus blev ett med Fadern enligt förebild från de orfiska mysterierna och Pythagoras filosofi.
- Jesus beskrevs också som en direkt avbild av Pythagoras i form av en långhårig filosof som bar vita kläder, som hade koncipierats av en gudomlig kraft, som undervisade i allegorier till en grupp av lärjungar och i klara ord till en annan, som uppmanade de sina att vända andra kinden till och som förde fram Pythagoras gyllene regel o.s.v. Vissa drag hos Jesu församling utformades enligt förebild från Philos beskrivning av de pytagoreiska essenerna.
- Tvärt emot jahads kompromisslösa budskap om att man aldrig kunde ha kontakt med utomstående som var orena syndare, aldrig betala skatt till Rom, aldrig förlåta en oförrätt och alltid vara beredd att kriga för att bereda vägen för Messias, fick Jesus föra fram Hadrianus budskap om att Messias hade:
    - fullbordat Mose lag (och därmed gett jahad en ny lag att följa)
    - umgåtts med syndare (och jahad därmed kunde acceptera romarna)
    - uppmanat sina trogna att betala skatt till kejsaren
    - uppmanat sina trogna att vända andra kinden till om någon gjorde dem en oförrätt
    - uppmanat sina trogna att förlåta sina fiender
    - uppmanat sina trogna att leva efter den gyllene regeln
    - uppmanat sina trogna att inte svära några eder (alltså inte svära jahads ed om evigt krig tills Messias uppenbarade sig)
    - predikat fred (i stället för jahads krigshets)

§ uppmanat judarna att omvända sig och tro på att Jesus var den Messias som de hade väntat på så länge (och därför upphöra med sina krig för att bereda vägen för honom).

HADRIANUS SPRED EVANGELIET GENOM MITHRASKULTEN

- Kejsar Hadrianus spred sitt nya budskap om fred och försoning (Diatessaron) i de områden som var mest infekterade av jahads organisation. Dessa områden var Alexandria, Rom, Mindre Asien och Palestina, där alltså de tidigaste kristna församlingarna av den romerska typen grundades.
- Hadrianus använde sig av den befintliga Mithraskultens organisation för att sprida evangeliet. Därför vilar de flesta tidiga kristna kyrkor på grunden av Mithras helgedomar, både rent konkret i form av arkeologiska lämningar och i form av utformning av sakramenten och kyrkans planläggning.
- Vissa messianska judar (de judekristna evjoniterna) lät sig omvändas till den nya varianten av tron på Messias, men de förföljdes av de rättrogna inom jahad som inte accepterade historien om Jesus som spreds från Rom.

JAHAD AVVISADE HADRIANUS NYA MESSIAS MEN DE JUDEKRISTNA EVJONITERNA ACCEPTERADE HONOM

Hadrianus försök att omvända de fundamentalistiska messianska krigarna var dock redan från början dömt att misslyckas. Deras filosofi vilade på tron på deras egen gudomliga utvaldhet och på att deras religiösa texter innehöll Guds direkta ord. Gud hade uppmanat dem att bedriva ett heligt krig mot alla som inte delade deras egen tro och lovat dem ett världsherravälde, de skulle aldrig lyssna på romarnas propaganda. Deras religion lovade dem att de skulle återuppstå om de led martyrdöden för sin religion och de stred därför till sista man för att bereda vägen för det utlovade gudsriket där Mose lagar skulle råda över alla människor.

En del judar tog ändå till sig Hadrianus budskap, de kallades evjoniter (ebioniter). Evjoniter, alltså de fattiga (aevjonim), var en benämning som Jahad hade använt om sig själva i de s.k. sektdokumenten som återfanns i Qumran, och uttrycket härstammade ursprungligen från Jesajas profetia. Hadrianus hade också uttryckligen sagt att evangeliet riktade sig till de fattiga, alltså till evjoniterna. De judekristna, som accepterade Jesus som den utlovade Messias, fick därför ärva beteckningen evjoniter från de messianska upprorsmännen i jahad. De judar som omvändes till tron på det nya evangeliet om att Jesus hade varit den utlovade Messias, alltså sådana som numera kallas judekristna eller evjoniter, förföljdes tydligen brutalt av de rättrogna inom jahad.

Hadrianus försök att få judarna att ta emot evangeliet om Jesus och omvända sig till tron på att Messias redan hade kommit misslyckades alltså. I stället utropade sig Simon bar Kochba till kung i ett återupprättat Israel i Judaea år 132. Namnet bar Kochba (stjärnans son) anspelade på att han var den som skulle uppfylla den s.k. stjärnprofetian. Bar Kochba marknadsförde sig som Messias, och lät bland annat prägla mynt som visade templet i Jerusalem med arken inuti och en stjärna svävande ovanför templet. Detta anspelade på stjärnprofetian som ansågs förutsäga en kommande messias eller kung av judisk börd. Bar Kochba betyder ”stjärnans son”, och stjärnan och templet i Jerusalem var de stora symboler som fanns på hans mynt. Vid den här tiden var templet i Jerusalem rivet och bränt och man förväntade sig tydligen att den kommande Messias skulle bygga upp det igen. Kanske var det av den orsaken som romarnas försök att bygga upp templet i Jerusalem på 120-talet förhindrades av judiska motståndsgrupper.

Simon bar Kochbas stora uppror startade år 132, enligt vissa uppgifter hade det samband med att kejsar Hadrianus utfärdade ett förbud mot kastration och omskärelse. Det här var alltså ett förbud som i så fall inte enbart riktades mot den judiska sedvänjan, kastration tillämpades bland annat i samband med kulten av Attis. Men oavsett vad som var den tändande gnistan bröt en våldsam revolt ut i Judaea, som varade i nästan fyra år. Romarna hade så stora problem att klara av sina judiska motståndare att kejsaren själv blev tvungen att närvara i Judaea.

Efter romarnas slutliga seger över jahad/chrestiani år 135 försökte Hadrianus tydligen utrota judendomen. Han förbjöd judarna att undervisa i den mosaiska lagen och att äga skriftrullar med de heliga skrifterna. Ett Jupitertempel restes på den plats där det judiska templet i Jerusalem hade legat, och ett tempel tillägnat Afrodite restes enligt uppgift på den plats där de judekristna hade dyrkat Jesu grav. Vid en av stadsportarna reste man en marmorstaty av en gris. Detta var den tionde legionens symbol, men sannolikt var förolämpningen medvetet gjord för att håna judarnas matlagar. Alla judar portförbjöds från Jerusalem, de fick inte ens komma inom synhåll från staden. Den romerska provinsen Judaea döptes om till Syria Palestina, och Jerusalem fick heta Aelia Capitolina.

Man kan ju spekulera om varför den nya religion som Hadrianus hade instiftat, och som var tillägnad Jesus, den judiske Messias, tilläts att fortleva efter det judiska kriget. Påståendet att det restes ett tempel tillägnat Afrodite på den plats där man hade dyrkat Jesu grav, tyder på att Hadrianus ville utplåna den kult av Jesus som han själv hade startat. Det är dock ett faktum att de nya kristna församlingarna levde vidare och att församlingen i Rom till och med förvaltade det bibliotek som Hadrianus hade använt sig av när han först skapade historien om Josephus och därefter evangeliet om Messias.

Kyrkan i Rom har bevisligen förvaltat Philos texter samt Tiberius Alexanders (”Josephus”) Antiquities och historia om det judiska kriget, och den måste ha fått tillgång till dessa texter från kejsar Hadrianus kansli eftersom det var det enda ställe där de fanns samlade. Kejsaren instiftade alltså den nya religionen och lämnade religionens urkunder i den nya kyrkans vård någon gång på 120-talet. Efter det sista judiska kriget på 130-talet valde han antingen att, som en slags försäkring för framtiden, låta den nya romerska kristendomen leva vidare för att förhindra att nya judiska rörelser skulle uppstå som kämpade för att bereda vägen för Messias ankomst. Eller också hann han inte stänga ner den nya kulten eftersom han avled år 138.

Efter Hadrianus död år 138 startade en försoningsprocess och rabbinerna bedrev en självkritisk diskussion. I Mishnan, den nya samlingen av judisk visdom som sammanställdes under andra århundradet, var de messianska spekulationerna ganska sparsamt förekommande. Idén om att Messias skulle komma åter till jorden som ledare för de rättrognas härskaror och utkämpa ett sista förödande krig levde dock tyvärr vidare i den nya kristendom som den romerske kejsaren Hadrianus hade instiftat.

BEVIS FÖR ATT HADRIANUS SKAPADE EVANGELIET OCH KULTEN AV JESUS FÖR ATT PACIFICERA JAHAD

EVANGELIET OM JESUS

Motivet för att skapa evangeliet om Jesus var behovet att pacificera de krigiska judiska jahad/chrestiani genom budskapet att den Messias som det talades om i de judiska profetiorna, och som de krigade för att bereda vägen för, redan hade kommit och att han hade varit en av dem själva.

- Hadrianus hade först försökt föra ut budskapet att kejsar Vespasianus hade varit Messias genom att göra om Tiberius Alexanders historia till Josephus historia.
- När inte ”Josephus historia” och budskapet om Vespasianus som Messias togs emot av judarna, skapade Hadrianus ett nytt evangelium (bevarat i Diatessaron) som påstod att Messias hade kommit i form av Jesus redan under Pontius Pilatus tid som prokurator i Judaea.
- Att Diatessaron var det ursprungliga evangeliet bevisas av att:
  - Dubblerade avsnitt i evangelierna i Nya Testamentet visar att de tre första evangelierna måste ha ett gemensamt ursprung.
  - Trots att det fjärde evangeliet inte innehåller dubblerade avsnitt på samma sätt som de andra tre innehåller det dock avsnitt som anknyter till den ursprungliga berättelsen i det gemensamma ursprunget för alla fyra evangelierna.
  - Att detta gemensamma ursprung finns i Diatessaron visas genom att olika händelser hade en mer logisk och sammanhållen beskrivning i denna text än i de nuvarande evangelierna.
  - Centrala avsnitt i Diatessaron - som Bergspredikan, berättelsen om hur Jesus fängslas, berättelsen om den sista nattvarden och berättelsen om hur Jesus visar sig efter korsfästningen - har splittrats upp på de olika evangelierna vid ett senare tillfälle. Detta visar att Diatessaron innehåller ursprunget till berättelserna.
- Att evangeliet riktade sig till jahad/chrestiani visas genom att Jesus hade uppfyllt alla Jesajas profetior genom att bland annat:
  - vara Messias
  - födas av en jungfru och kallas Immanuel
  - vara av Davids hus och vara en fredsfurste.
  - bli hyllad av vise män från Östern
  - bli invigd av en ”röst som ropar från öknen” (Johannes)
  - gå på vatten och uppväcka döda.
- Andra judiska profetior som Jesus uppfyllde var:
  - Stjärnprofetian (4 Mos 24).
  - Profetian i Psalm 22 om korsfästningen och lottdragningen om den korsfästes kläder.
  - Profeten Mikas profetia om födelsen i Betlehem.
- Jesus hade även uppfyllt profetiorna i Enoks bok (1 Enoch) som jahad vördade genom att:
  - Jesus var Människosonen som togs upp på ett moln vid sin död.
  - Jesus var Människosonen som skall sitta på sin tron och döma onda och goda vid den stora domen.
  - Jesus utkorades redan i moderlivet av ärkeängeln Gabriel som var en av ärkeänglarna i Enoks bok.

- Jesus framställdes som en mästare i jahads mysterieorganisation som ledde tolv medsvurna män och deltog i jahads riter genom dopet och nattvarden.
- Jesu lärjungar påstods ha varit medlemmar i jahad/chrestiani i form av sicarier och seloter.

Kejsar Hadrianus var den ende som hade medel och tillfälle att skapa ett evangelium om Jesus genom att han kunde befalla de lärde i sitt eget kansli att skapa evangeliet och genom att Josephus (Tiberius Alexanders) böcker fanns i hans kansli. Hadrianus var också den ende som hade motiv till att skapa ett evangelium om Jesus som var Messias och som på samma gång var en lagtrogen medlem av jahad som predikade från deras egna skrifter, förde fram ett budskap om att jahads medlemmar skulle acceptera romarna, hade uppfyllt alla judiska profetior och var en filosof och fredsapostel. Motivet var att pacificera jahad.

KULTEN AV JESUS

- De tidigaste kristna församlingarna av den romerska typen grundades i de områden som var mest infekterade av jahads organisation som Alexandria, Rom, Mindre Asien och Palestina.
- De flesta tidiga kristna kyrkorna vilar på grunden av Mithras helgedomar, både rent konkret i form av arkeologiska lämningar och i form av utformning av sakramenten och kyrkans planläggning. Detta visar att Hadrianus använde sig av den befintliga Mithraskultens organisation för att sprida evangeliet.

Kejsar Hadrianus var den ende som hade motiv för att skapa en ny kult av Jesus som skulle omvända de krigiska jahad till fredliga filosofer i Jesu efterföljd. Motivet var att pacificera jahad och undvika nya judiska krig. Kejsar Hadrianus var den ende som hade medel att skapa en ny kult av Jesus, eftersom han var överhuvud för alla Roms kulter och hade full frihet att själv bestämma vilka gudar som skulle dyrkas inom imperiet. Kejsar Hadrianus var den ende som hade tillfälle att sprida evangeliet och kulten av Jesus mellan år 120 och det tredje judiska kriget år 135 eftersom han var kejsare och ensam hade all makt att skapa nya politiska budskap och nya kulter och sprida dem inom imperiet.

FAS 5. IRENAEUS SKAPAR NYA TESTAMENTET FÖR ATT TA MAKTEN ÖVER KRISTENDOMEN

138 vt	Kejsar Hadrianus dör men hans nya kult av Jesus lever vidare i form **av den romerska kristendomen**.
140-talet och framåt	Strider inom den romerska kristendomen om makten och vad som är den rätta läran - Marcions och Valentinus filosofi som influerats av de grekiska mysterierna eller den judiska Vägen. Anklagelser om att det kristna mysteriet egentligen är Mithras mysterium. Frågor om vem som egentligen skrev evangeliet (Diatessaron), Pontius Pilatus eller någon annan. Strider om vilka gnostiska evangelier som skall accepteras.
178 vt	Irenaeus reser till Rom för att klaga över montanisternas heresier hos biskopen där och återvänder till Lugdunum och börjar skriva **Adversus Haereses** för att en gång för alla avfärda alla heretiker.
	Irenaeus skapar **Paulus** och låter honom ta över Marcions epistlar i ett fientligt övertagande. Han tar även över Valentinus texter och överför delar av dem till **Paulus epistlar**.
	Irenaeus skapar **Apostlagärningarna** och gör Paulus till den romerska kristendomens främste apostel.
	Irenaeus återför den romerska kristendomen till **Vägen** (jahads filosofi) genom att införa gudsfruktan och tro på martyrskap i epistlarna. Han inför även en av jahads apokalypser i den romerska kristendomen i form av **Uppenbarelseboken** för att kunna fördöma judar och konkurrerande kristna grupperingar samt för att kunna skrämma människor med världens undergång, den yttersta domen och helvetet.
	Irenaeus delar upp Hadrianus ursprungliga evangelium (Diatessaron) i **fyra evangelier** och skapar **fyra evangelister** i form av Lukas, Markus Matteus och Johannes.
189-198 vt	Irenaeus nya kristna kanon med Apostlagärningarna, epistlarna och fyra separata evangelier med fyra olika evangelister börjar föras ut under Victors tid som biskop (påve) i Rom.

Irenaeus skapar Paulus, epistlarna, Apostlagärningarna och de fyra evangelierna

BAKGRUND

Från 140-talet växte det fram flera olika skolor inom den romerska kristendomen som förde fram sina egna tolkningar av evangeliet och även helt egna evangelier, som ofta byggde på gnosticism[1] och grekisk filosofi.

Irenaeus skrev Adversus Haereses på 180-talet för att bekämpa alla kristna som spred den gnostiska kristendomen som byggde på den grekiska filosofin.

Irenaeus arbete med att skapa de texter som blev Nya Testamentet kan spåras genom beskrivningarna hans böcker i serien Adversus Haereses och genom den gradvisa spridningen av de texter som så småningom blev Nya Testamentet.

---

[1] Gnosticism är en religionshistorisk samlingsterm från 1800-talet för ett antal, inbördes olika, mystiska, andliga idéströmningar med mångtusenåriga anor. Gnosis betyder (direkt) insikt eller kunskap. De romerska kristna som såg kristendomen som en del av den grekiska filosofin kallas numera ofta gnostiker.

IRENAEUS SKAPADE PAULUS FÖR ATT TA MAKTEN ÖVER MARCIONS EPISTLAR

Den förste som förde fram att aposteln Paulus skulle ha varit författare till epistlarna var Irenaeus i Adversus Haereses.

- I samband med arbetet med Adversus Haereses kidnappade Irenaeus gnostikern Marcion och gjorde om honom till Paulus.
- Motivet för att skapa Paulus var att ta makten över Marcions populära epistlar som spred den gnostiska kristendomen.
- Irenaeus nämner inget om Paulus bakgrund när han för första gången dyker upp helt utan förvarning i kapitel III i Adversus Haereses I. Paulus sägs ha menat gnostikernas eoner med uttrycket ”evigheters evighet” och ha talat om den andra ogdoaden. Citaten som numera tillskrivs Paulus hämtades uppenbarligen ursprungligen från Marcion, och först i ett senare skede byttes hans namn ut mot Paulus i Adversus Haereses I.
- Ett annat exempel på att Irenaeus ursprungligen skrev om Marcion i avsnitt som numera handlar om Paulus kan man t.ex. se i Adv Haeres II XXI:2. Här sägs att man inte skall hålla tyst om vilken eon som aposteln Paulus lämnat i arv, det är Frälsaren i form av Phanes (Alltet) och guden Hermes. Detta påstådda arv är förstås mycket mer logiskt om det är gnostikern Marcion man talar om än Paulus.
- Att Marcions epistlar tillskrevs Paulus av Irenaeus i ett fientligt övertagande visas av att Tertullianus i *Fem böcker mot Marcion V* omkring år 207 förknippade Marcion med vissa av epistlarna och påstod att Marcion hade stympat dem. De epistlar som Marcion enligt Tertullianus hade stympat var dock i själva verket Marcions ursprungliga epistlar som Irenaeus hade tagit över, tillskrivit Paulus och kompletterat med sina egna dogmer.

IRENAEUS TOG MAKTEN ÖVER VALENTINUS TEXTER GENOM ATT INKORPORERA DEM I PAULUS EPISTLAR

Irenaeus tog även makten över gnostikern Valentinus texter genom att föra in delar av dem i epistlar som Paulus påstods ha skrivit.

- Att Valentinus texter tillskrevs Paulus i ett fientligt övertagande visas av fynd från Nag Hammadi, där texter som numera delvis återfinns i Paulus epistlar visas fram i sitt ursprungliga gnostiska skick och sammanhang.
- Trots att Irenaeus fördömde Valentinus med all kraft i Adversus Haereses har han använt material från *The Interpretation of Knowledge* i Paulus epistlar. Första Korintierbrevet kapitel 12 innehåller till och med en nästan ordagrann kopia av en del av Valentinus text.
- Även i Efesierbrevet har Irenaeus använt material från Valentinus *The Interpretation of Knowledge*, närmare bestämt i utläggningen om Frälsaren som huvudet och församlingen som kroppen.
- Gnostiker av Valentinus skola beskrev Sonen och Församlingen/Kyrkan som det gudomligas fullhet. De var eoner, helt andliga företeelser som var utströmningar från den outsägliga Fadern. I Paulus epistlar omdefinierar Irenaeus fullheten till att vara en helt jordisk och konkret företeelse i form av den ortodoxa kyrkan som är Jesu kropp.
- Begrepp från Valentinus som återkommer i Paulus epistlar är till exempel det heliga ljuset (pleromat), materien som dödens rike (mörkrets rike hos Irenaeus), Soter som en avbild av Fadern, Kristus som en eon som är en avbild av den eon som den ut-

gick från (den andra eonen som är en avbild av den första) och de fullkomnade som innehavare av en fullkomlig andlig kropp. Men genom att dessa begrepp bäddades in i historien om Paulus, som påstods ha varit den rätta kristna kyrkans grundare, tog Irenaeus makten över Valentinus begreppsvärld.

- Irenaeus motiv för att skapa Paulus, och påstå att han hade skrivit texter som egentligen hade skrivits av gnostikerna Marcion och Valentinus, var att bekämpa dessa konkurrenter om tolkningen av vad som var den rätta kristendomen. Genom att deras texter i stället tillskrev Paulus, en person som Irenaeus själv hade uppfunnit, tog han makten över dem och kunde knyta dem till sina egna doktriner och på så sätt bekämpa Marcions och Valentinus kristendom.
- Irenaeus hade medel att skapa Paulus. Att Irenaeus var författare visas genom hans böcker i serien Adversus Haereses. Irenaeus hade tillfälle att skapa Paulus. Genom att han hade stöd från biskopen (påven) i Rom och själv var biskop i Lugdunum (Lyon) kunde han fritt sprida den nya aposteln Paulus epistlar.

IRENAEUS SKAPADE APOSTLAGÄRNINGARNA OCH DE HISTORISKA DELARNA AV EPISTLARNA FÖR ATT SKAPA LEGITIMITET FÖR PAULUS OCH KYRKAN I ROM

Under arbetet med Adversus Haereses I, II, IV och V hade Irenaeus insett problemet med att det inte fanns några historiska belägg för Jesus och hans kristna kyrka före Hadrianus tid (120-och 130-talen).

- Det fanns heller inga historiska bevis för att Paulus, som Irenaeus själv hade uppfunnit för att ta makten över Marcions och Valentinus texter, skulle ha existerat.
- Paulus biografi i Apostlagärningarna skapades utifrån Josephus biografi (Life of Josephus Flavius).
- Händelser i Apostlagärningarna skapades utifrån berättelser i War, Antiquities XIX och XX som handlar om den tid när Paulus skulle ha verkat.
- Namn i Apostlagärningarna och epistlarna hämtades i stor omfattning från berättelsen om mordet på kejsar Gaius (Caligula) i Antiquities XX och från berättelser om det herodianska kungahuset i War 2 och Antiquities XX.
- Det faktum att de böcker som tillskrivs Josephus är underlag för Apostlagärningarna och epistlarna visar att Apostlagärningarna skapades efter det att Hadrianus skapade Josephus ca år 120, alltså långt efter det att Apostlagärningarna skall ha skrivits (ca år 64).
- Att Apostlagärningarna skapades av Irenaeus indikeras av Codex Bezae som bevarades i Lyon där Irenaeus levde. Codex Bezae innehåller en preliminär version av Apostlagärningarna som verkar ha skapats mellan Adversus Haereses III och den slutliga versionen av Apostlagärningarna.
- Clemens av Alexandria kände i *Stromata* (ca 192-202) till Paulus brev och Apostlagärningarna, men han verkar ha trott att Apostlagärningarna hade skrivits av Paulus. Tydligen distribuerades Apostlagärningarna först ut med Paulus som författare.

IRENAEUS KNÖT SAMMAN APOSTLAGÄRNINGARNA OCH EPISTLARNA GENOM EN HISTORIA OM PAULUS OCH HANS GRUPP AV MEDHJÄLPARE

Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna hänger ihop genom att samma namn och resor nämns i både Apostlagärningarna och epistlarna. Samma människa som skapade Apostlagärningarna skapade också de historiska delarna av epistlarna. Syftet var att skapa en ny historia om Paulus och den kristna kyrkans uppkomst.

- Irenaeus är den förste som i Adversus Haereses beskriver sambandet mellan Paulus, evangelisterna och alla de andra vittnena till den tidiga kristna historien i Paulus grupp. Det faktum att han kan beskriva logiken bakom denna historia i detalj är ett bevis för att han också skapade den.
- Irenaeus motiv för att skapa Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna var att ge legitimitet åt Paulus, som han hade skapat för att ta makten över Valentinus och Marcion texter. Irenaeus behövde en ny kristen historia som bekräftade att Paulus hade varit den störste aposteln och grundat de första kristna kyrkorna och Irenaeus skapade själv denna historia genom Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna.
- Irenaeus hade medel att skapa Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna genom att han var författare, vilket visas av att han skrev Adversus Haereses. Genom att Josephus böcker fanns i den kristna kyrkan i Rom som Irenaeus besökte fick han tillgång till den och kunde använda den för att skapa Apostlagärningarna. Irenaeus hade tillfälle att sprida Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna. Genom att han hade stöd från biskopen (påven) i Rom och själv var biskop i Lugdunum (Lyon) kunde Irenaeus sprida Apostlagärningarna och de nya versionerna av epistlarna i kyrkorna inom detta område.

IRENAEUS SKAPADE EPISTLAR FÖR ATT GÖRA SIG SJÄLV TILL JOHANNES EFTERFÖLJARE OCH FÖR ATT BEVISA ATT DET FUNNITS EN BISKOP I ROM PÅ DOMITIANUS TID

- Irenaeus skapade att döma av Adversus Haereses III ett brev från Polycarpus (Polycarpus epistel till de kristna i Filippi). Irenaeus påstod att Polycarpus hade undervisats av aposteln Johannes och att han i sin tur skulle ha förmedlat denna förstahandsinformation till Irenaeus själv. Men Polycarpus brev klarade sig inte in bland de utvalda kristna urkunderna.
- Irenaeus skapade att döma av Adversus Haereses III ett brev (1 Clement) som skulle bevisa att den romerske biskopen Clemens hade funnits, men inte heller detta brev kom med i den officiella kristna kanon. Apostlagärningarna och vissa av de brev Irenaeus skapade klarade sig alltså in i Nya testamentets kanon, medan andra uteslöts från denna.

IRENAEUS SKAPADE DE FYRA EVANGELIERNA

Det var oklart vem som hade skrivit evangeliet (numera Diatessaron). Man trodde att det var lärjungen Johannes eller att det hade upptäckts i Pontius Pilatus akter i kejsarens kansli i Rom. Det dök också ständigt upp nya evangelier som tillskrevs olika lärjungar. Det fanns inget sätt att bestämma vilka evangelier som var äkta och vilka som var falska.

- Dubblerade avsnitt i de tre första evangelierna i NT visar att evangelierna måste ha ett gemensamt ursprung.
- Viktiga berättelser i Diatessaron, som till exempel Bergspredikan, berättelsen om hur Jesus fängslas, den sista måltiden och de olika tillfällen när den uppståndne visade sig för lärjungarna, har styckats upp och fördelats på de fyra nya evangelierna.
- Att de fyra evangeliernas gemensamma ursprung finns i Diatessaron visas genom att olika skildringar har en mer logisk och sammanhållen beskrivning i denna text än i de nuvarande evangelierna. Textavsnitt, som ursprungligen har funnits i ett sammanhang i Diatessaron, har delats upp på olika ställen i de nuvarande evangelierna.

- Det är inte möjligt att sätta samman Diatessaron från de kanoniska evangelierna (vilket de kristna kyrkorna påstår). Däremot är det fullt möjligt att dela upp Diatessaron så att man får de kanoniska evangelierna.
- Clemens av Alexandria skrev *Stromata* någon gång mellan år 192 och 202. Clemens hänvisar i *Stromata VII* till ett enda evangelium och han såg Johannes som författare till detta.
- Irenaeus var den förste som nämnde att det finns fyra separata evangelier, detta skedde i Adversus Haereses III som färdigställdes i slutet av 180-talet.

IRENAEUS SKAPADE FYRA FÖRFATTARE TILL DE FYRA EVANGELIERNA

- Irenaeus hade själv uppfunnit aposteln Paulus och inledningsvis fört fram honom som författare till Apostlagärningarna, men det fanns inga andra historiska bevis för honom.
- Samma person som skapade historien i Apostlagärningarna måste ha skapat historien om de fyra evangelisterna, eftersom Lukas numera påstås ha skrivit både Apostlagärningarna och ett av evangelierna.
- Lukas och Paulus fick garantera varandras trovärdighet. Avvisade man Paulus avvisade man också Apostlagärningarna. Avvisade man Apostlagärningarna avvisade man också evangelisten Lukas. Avvisade man evangelisten Lukas avvisade man också de berättelser om Jesu mirakulösa födelse och annat som denne evangelist hade förmedlat (Adversus Haereses III kap. 14).
- Johannes sågs av många som författaren till det ursprungliga evangeliet och han fick också vara en av författarna när Irenaeus delade upp evangeliet i fyra delar.
- Evangelisten Markus nämns bara i Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna. Det enda vittnet till att han skulle ha skrivit ett evangelium är Irenaeus som berättar om honom och de andra evangelisterna i Adversus Haereses III.
- Evangelisten Matteus nämns av Irenaeus i Adversus Haereses III. Där sägs det att han skrev ett evangelium på hebreiska medan Petrus och Paulus var i Rom och lade grunden till den kristna kyrkan. Även Matteus tillhör därför Irenaeus historia om de första kristna som garanterade varandras existens, enligt Irenaeus eget upplägg.
- Irenaeus motiv för att dela upp det ursprungliga evangeliet i fyra delar med fyra olika författare var att dölja delar i evangeliet som byggde på mysteriets och Logos filosofi, samt att skapa legitimitet och kontroll. Lukas gav legitimitet åt Apostlagärningarna genom att han påstods ha skrivit både Apostlagärningarna och ett av evangelierna. Genom att de fyra evangelierna påstods ha författats av medlemmar i Paulus grupp av kristna, fick Paulus legitimitet. Genom att Irenaeus kontrollerade Paulus och de fyra evangelisterna tog han full kontroll över både den kristna historien och vilka evangelier som var äkta. Genom att Petrus och Paulus påstods ha grundat kyrkan i Rom gavs denna makt och överhöghet över de andra kristna kyrkorna.
- Irenaeus hade medel och tillfälle att skapa de fyra evangelierna. Genom att han hade stöd från biskopen (påven) i Rom och själv var biskop i Lugdunum (Lyon) kunde han dela upp det enda evangeliet i fyra delar och fritt sprida de nya evangelierna.

IRENAEUS INFÖR GUDSFRUKTAN OCH UPPENBARELSEBOKEN I DEN ROMERSKA KRISTENDOMEN

Om man läser Hadrianus evangelium ser man att han försökte befria judarna från den gudsfruktan som drev dem att kämpa för sin religion med alla medel. Hadrianus lät t.ex. Johannes far brista ut i en profetia i samband med sonens födelse (Luk 1:68-79). Genom att tro på att Messias redan hade kommit skulle judarna få frihet. Herren skulle låta dem tjäna honom *utan fruktan* enligt den ed som han svurit för Abraham. Messias var en fredsapostel som skulle styra judarnas fötter in på fredens väg.

Irenaeus återinförde å sin sida den judiska gudsfruktan och rädslan för den yttersta domen i den romerska kristendomen genom att i Apostlagärningarna påstå att den första kristna församlingen hade vuxit fram i gudsfruktan, och genom att låta Paulus predika att gudsfruktan är den enda rätta vägen till helighet.

*Kyrkan fick nu vara i fred i hela Judeen, Galileen och Samarien. Den byggdes upp och levde i **gudsfruktan**, och den växte genom den heliga andens tröst och stöd. (Apg 9:31)*

*Därför är vi så angelägna om att vara honom till behag, vare sig vi är borta eller hemma. Ty alla skall vi stå inför Kristi domstol, sådana vi är, och där skall var och en få igen för vad han har gjort under sitt jordiska liv, gott som ont. Jag vet alltså vad **fruktan** för Herren är och försöker därför vinna människor; Gud vet hurdan jag är, och jag hoppas att ni också gör det innerst inne. (2 Kor 5:9-11) Mina kära barn, detta är de löften vi har. Låt oss därför rena oss från allt som befläckar kropp och ande och i **gudsfruktan** nå fram till helighet. (2 Kor 7:1)*

*Men befatta dig inte med de gudlösa amsagorna. Öva dig i **gudsfruktan**. (1 Tim 4:7) Kroppsövningar är nyttiga på sitt sätt, men **gudsfruktan** är nyttig på alla sätt, med sitt löfte om liv både för denna tiden och den kommande. (1 Tim 4:8) Men du som tillhör Gud, håll dig borta från sådant. Sträva efter rättfärdighet, **gudsfruktan**, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet. (1 Tim 6:11)*

*Vi kan inte börja om med grunderna: omvändelsen från döda gärningar, tron på Gud och läran om dop och handpåläggning, om de dödas uppståndelse och **evig dom**. (Heb 6:1-2)*

*Ty syndar vi med vett och vilja efter att ha lärt känna sanningen återstår inte längre något offer för synderna; då väntar en **fruktansvärd dom** och en glupande eld som skall förtära dem som trotsar Gud. Den som överger Moses lag måste utan förskoning dö, om två eller tre vittnar mot honom. Hur mycket hårdare straff förtjänar då inte den som trampar Guds son under sina fötter, vanhelgar förbundsblodet, genom vilket han har blivit helgad, och kränker nådens ande? Vi känner honom som har sagt:* Min är hämnden, jag skall utkräva den, *och vidare:* Herren skall döma sitt folk. *Det är **fruktansvärt** att falla i den levande Gudens händer. (Heb 10:26-31)*

*I tro byggde Noa, uppfylld av helig **fruktan**, en ark för att rädda de sina, sedan han hade fått en uppenbarelse om det som ännu inte kunde ses. Därmed blev han till en **dom** över världen och fick själv del i den rättfärdighet som kommer av tro. (Heb 11:7)*

*Vi får ett rike som inte kan skakas. Låt oss därför vara tacksamma och tjäna Gud så som han vill, med vördnad och **fruktan**. (Heb 12:28)*

*Om ni säger Fader när ni åkallar honom som dömer var och en efter hans gärningar utan hänsyn till person, lev då i **gudsfruktan** under den tid ni vistas här. (1 Pet 1:17) Ty allt som leder till liv och **gudsfruktan** har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss. (2 Pet 1:3)*

Irenaeus uttryckte också maktperspektivet på ett mycket tydligt sätt. Varje människa skall underordna sig överheten och de styrande eftersom dessa bär sina svärd som hämnare i Guds tjänst, hon skall känna fruktan för dem på samma sätt som för Gud. Slavarna skall lyda herrarna med fruktan så som de också lyder Kristus. De kristna skulle med lydnad och fruktan arbeta på sin frälsning.

*Varje människa skall underordna sig all den överhet hon har över sig. Ty det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är förordnad av honom. De som motsätter sig överheten gör därför motstånd mot Guds ordning, och de som gör motstånd drar straff över sig själva. De styrande är inget hot mot goda gärningar, men mot onda. Vill du slippa känna fruktan för överheten, gör då det goda, och den skall berömma dig; den står ju i Guds tjänst för att du skall kunna nå det goda. Men gör du det onda, känn då **fruktan**. Det är inte för inte som överheten bär sitt svärd; den står ju i Guds tjänst som hämnare, för att vreden skall drabba den som gör det onda. (Rom 13:1-4) Ni slavar, lyd era jordiska herrar ärligt och uppriktigt och med respekt och **fruktan** så som ni lyder Kristus. (Ef 6:5) Ni slavar, lyd i allt era jordiska herrar, inte som inställsamma ögontjänare, utan ärligt och uppriktigt, i **fruktan** för Herren. (Kol 3:22)*

UPPENBARELSEBOKEN OCH ANTIKRIST

De apokalypser som de judiska jahad/chrestiani använde sig av, återspeglas i Hadrianus evangelium och särskilt i det avsnitt som numera finns i Markus 13 och som ibland kallas ”Den lilla apokalypsen” samt i Matteus 24 där det talas om tidens slut, den stora nöden och människosonens ankomst.

Även Uppenbarelseboken var säkerligen ursprungligen en apokalyps författad av jahad eller också är den en kompilation av ett antal av deras messianska apokalypser. I Uppenbarelseboken kan jag se spår av den judiska messianska rörelsens texter som till exempel Enoks bok, The Apocalypse of Adam från Nag Hammadi, den judiska Sibyllan, Daniels bok samt 4Q436 och 4Q504 från Dödahavsrullarna.

ENOKS BOK

Uppenbarelseboken har helt klart sin grund i Enoks bok, vilket är logiskt eftersom Enoks bok var så viktig för jahad. Enoks bok har återfunnits bland texterna i Dödahavsrullarna från Qumran, och den var också mycket populär bland de tidiga kristna. En svag kristen anknytning har lagts till i Uppenbarelseboken genom att man har blandat in församlingarna i Mindre Asien och lagt in namnet Jesus på några få ställen, men det är också det enda. I övrigt handlar Uppenbarelseboken om samma himmelska väsen som beskrivs i Enoks bok, om samma strider och samma uppenbarelser som de som Enok beskriver.

Enoks visioner finns också i Jesajas, Hesekiels och Daniels böcker i Tanak/Gamla Testamentet och det är tydligt att Uppenbarelsebokens författare också har hämtat vissa textavsnitt därifrån. Men Uppenbarelseboken består i stora delar av nästan ordagranna kopior av texter direkt från Enoks bok med dess beskrivningar av änglar, troner, strider och Enoks vision om människosonen som skall upprätta ett evigt rike. Det är alltså viktigt att se Uppenbarelseboken i relation till de apokalyptiska och messianska delarna av Enoks bok, det finns en mycket nära anknytning mellan dessa texter.

I Enoks bok sägs att den Utvalde skall bo mitt bland människorna och att det skall komma en ny himmel och jord. De syndiga skall fördrivas från jorden, men de rättfärdiga skall leva i fred. De skall leva med Människosonen och de skall kläs i livets kläder (1 Enoch 45:4-5, 1 Enoch 61:16-18). I Uppenbarelseboken förutspås också en ny himmel och en ny jord, Gud skall själv bo bland människorna och de som segrar skall kläs i vita kläder. (Upp 21:1-3, Upp 21:3-4, Upp 3:5).

STRIDEN MOT ROMARRIKET - DJÄVULEN, SATAN, BABYLON OCH DEN STORA SKÖKAN

Ursprunget till Uppenbarelseboken är helt klart det judiska motståndet mot det romerska imperiet. Mitt i berättelsen om Jungfrun i kapitel tolv, som verkar härstamma från ”The Apocalypse of Adam”, finns en beskrivning av den grundläggande strid som genomsyrar hela Uppenbarelseboken. Denna strid är striden mellan Mikael och den onda makt som kallas Draken, Satan, skökan eller Babylon (Upp 12:7-12).

Ärkeängeln Mikael härstammade från Enoks bok (1 Enoch) där han strider mot de fallna änglarna. Mikael gjordes i nästa steg i den mackabeiska propagandan till den speciella beskyddaren av Daniels folk (Dan 12:1-3). Mikael var ekvivalent med Messias i jahads texter från Qumran. Den strid som Uppenbarelseboken egentligen handlar om, och som symboliseras av striden mellan Mikael och Satan, är därför striden mellan de judiska messianska härskarorna och den romerska makten som representerade allt som jahad såg som förkastligt. Denna strid var en spegelbild av den himmelska striden mellan Mikael/Melkisedek/Messias och Satan/Belial/romarna.

Det Babylon som döms till förstörelse i Uppenbarelseboken är alltså Rom. I den judiska Sibyllans profetior och i andra judiska texter från första århundradet användes också denna kod för Rom.[1] De heliga martyrer vars blod skall hämnas av Mikael/Messias är de judiska motståndsmän som hade dödats av romarna för att de ville leva efter Mose lag. Men i nästa steg gjordes alltså denna apokalyps till en uppenbarelse som Johannes, en av de påstådda grundarna av den romerska kristendomen, hade haft. Mikael/Messias blev den romerske Jesus, martyrerna blev romerska kristna och Satan blev den romerska kyrkans fiender.

Uppenbarelseboken är alltså, förutom de tillägg som gjorts om Johannes och heretiska kristna församlingar, en helt och hållet judisk produkt som den romerska kristendomen tagit över. Ett sådant handlande kan endast ha varit möjligt i en situation när de judiska chrestiani hade utplånats helt och hållet, alltså efter kriget i Judaea på 130-talet.

IRENAEUS ANVÄNDER UPPENBARELSEBOKEN OCH ANTIKRIST FÖR ATT FÖRDÖMA KRISTNA HERETIKER

Irenaeus nämner Uppenbarelseboken, som han kallar Johannes Apokalyps, i *Adversus Haereses I*. Irenaeus säger där att Ordet har talat mot nikolaiterna i Johannes Apokalyps (Uppenbarelseboken). Irenaeus förde alltså fram Uppenbarelseboken som en kristen text och han tog tillfället i akt att låta Gud fördöma hans egna motståndare genom denna text, nikolaiterna var en sekt som Irenaeus såg som heretiker.

Antikrist dyker upp för första gången i Adversus Haereses I kapitel XIII. I NT nämns Antikrist och hans alter ego ”Den Laglöse” i de två epistlarna från Johannes och i Andra brevet till Thessaloniki. Det Irenaeus avsåg med antikrist var de filosofiska skolor (kristna och andra) som inte tror att den hämnande skaparguden i Tanak/GT är samma Logos och Fader som beskrivs i evangeliet, som inte tror på de judiska profeterna, som inte tror att Jesus var Gud utan att den som återvände till Fadern var den andliga eonen Kristus medan den fysiska människan återgick till sitt materiella ursprung. Antikrist är sådana som inte tror att Kyrkan är en materiell företeelse, utan en andlig eon som består av kraften hos alla själar som har uppnått en sådan renhet att de kan förenas med Fadern och varandra i det gudomliga ljuset och kärleken.

Ursprunget till ”den laglöse” som Irenaeus förde in i den kristna Bibeln finns förstås i jahads texter. Den laglöse (den onda prästen) nämns till exempel i inledningen till Habackukkommentaren (1QpHab) som motståndare till Rättfärdighetens lärare. Från att ha varit en motståndare mot den judiska lagen och Rättfärdighetens lärare/Messias i jahads texter, blev den laglöse till en kristen företeelse med benämningen antikrist. Liksom de judiska jahad gjorde i mer än två århundraden, har de kristna nu väntat på den sista tiden, Antikrist/Satan och Messias framträdande i nära två millennier. Genom att vi tappade bort det rätta ursprunget för dessa företeelser har de genom tiderna lånat sig till de mest horribla projiceringar.

IRENAEUS FÖRÄNDRING AV DEN KRISTNA FILOSOFIN

Irenaeus fördömde den grekiska filosofin som Hadrianus hade försökt föra ut till jahad genom sitt evangelium. Han förde i stället åter samman kristendomen med judendomen genom att lyfta fram de judiska profeterna i Tanak som grunden för den kristna tron.

- Irenaeus beskrev i Apostlagärningarna de första kristna som medlemmar i Vägen (de judiska jahad). Vilket förstås historiskt sett var helt rätt.

---

[1] http://www.jewishencyclopedia.com/view.jsp?artid=248&letter=R

- Irenaeus beskrev i Apostlagärningarna de första kristna som ”de heliga” som Daniel hade profeterat om. Paulus hade tillhört den första kristna församlingen i Jerusalem och grundat alla församlingar i Mindre Asien, Grekland och Rom. Irenaeus gjorde därmed sig själv och kyrkan i Rom, genom att de var apostlarnas enda rätta arvtagare, till de heliga som de judiska profeterna hade profeterat om.
- Irenaeus gav kyrkan i Rom den högsta auktoriteten och tolkningsföreträdet genom att han uppfann en historia om att det hade funnits kristna vid den romerske kejsarens hov under Domitianus regeringstid, och att dessa hade skapat en obruten tradition från Jesus, Petrus och Paulus och vidare till den romerska kyrkans biskopar.
- Irenaeus förde vidare jahads tro på ett sista apokalyptiskt krig som skulle föregå Messias återkomst, genom att göra jahads messianska apokalyps i Uppenbarelseboken till en kristen kanonisk text.
- Irenaeus skapade legitimitet och auktoritet för sig själv genom att hitta på en historia om att lärjungen Johannes hade levt i Mindre Asien i ca sjuttio år efter Jesu död och att han hade invigt en man vid namn Polycarpus till sin efterträdare. Denne Polycarpus hade sedan lämnat över den kristna lärans fackla till Irenaeus själv.
- Irenaeus skapade den kristna tron på martyrskapet som en helig plikt, ursprungligen hämtad från de judiska jahad, genom att lägga in historien om Stefanos martyrium i Apostlagärningarna och genom att skapa en historia om att både den fiktive biskopen Clement i Rom och den fiktive Polycarpus hade lidit en strålande martyrdöd.
- Irenaeus utropade judarna till fiender till hela mänskligheten och dömda att drabbas av Guds vrede (utplåning) i det första brevet till de kristna i Thessalonike och genom att utnämna judarna till satans synagoga i Uppenbarelseboken.
- Irenaeus införde den judiska religionens gudsfruktan i den romerska kristendomen genom skrivningar i Apostlagärningarna och epistlarna.
- Irenaeus retade sig på att heretiska kristna församlingar tillät vem som helst att tala i församlingen, till och med kvinnor. Han lade därför sitt kvinnoförakt i munnen på Paulus och lät honom döma kvinnorna till att tiga i församlingen. Så som kyrkan underordnar sig Kristus skall kvinnorna i allt underordna sig sina män.
- Efter Irenaeus åtgärder kom den kristna filosofin att bli en spegelbild av jahads. De kristna kännetecknades precis som jahad alltså av att de:
    - trodde på en gudomlig kraft i form av Messias (Kristus) som ledde dem
    - såg sig som Guds utvalda folk
    - såg sig själva som ljusets söner och de heliga som nämndes i Bibeln
    - såg alla andra som mörkrets söner, syndare som leddes av Satan och som vid den sista domen skulle dömas att brinna i den eviga elden i helvetet
    - använde sig av dop i vatten för rening och förening med den heliga anden
    - inte fick ha någon kontakt med sådana som uteslutits ur församlingen
    - delade heliga måltider där bröd och vin var sakramenten som mästaren/prästen sträckte ut händerna över och välsignade
    - trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse
    - hellre dog som martyrer än kompromissade med de religiösa buden
    - trodde på ett sista stort krig som skulle bereda vägen för Messias ankomst till jorden och ett evigt gudsrike med Jerusalem som centrum
    - ansåg att de levde i den yttersta tiden före detta apokalyptiska krig och Messias ankomst
    - avslutade sina böner med ”Amen”.

IRENAEUS SKAPAR EN NY KANON FÖR KRISTENDOMEN OCH FÖRSEGLADE DEN FÖR EVIG TID

Irenaeus stegvisa arbete med att skapa Paulus, knyta epistlarna till honom, skapa Apostlagärningarna och slutligen skapa de fyra evangelisterna illustreras genom Irenaeus egna texter i Adversus Haereses I-V.

- Irenaeus ursprungliga problem hade varit alla heretiker som förde fram olika, enligt hans åsikt falska, läror. Han skapade därför en kristen historia och en uppsättning godkända texter som kyrkan i Rom hade kontroll över så att man därigenom kunde avvisa alla andra apostlar, texter och läror.
- Irenaeus skapade en kanon för kristendomen i form av den kristna Bibeln. Denna kanon består av Tanak/Gamla Testamentet samt Nya Testamentet med fyra separata evangelier, Apostlagärningarna, Paulus epistlar, epistlar från andra apostlar samt Uppenbarelseboken.
- Irenaeus förseglade kristendomens nya kanon för evig tid genom förbannelsen av dem som lägger till eller tar bort något ur boken med profetior (Bibeln) allra sist i Uppenbarelseboken (Upp 22:18-20). På det sättet lade han makten att bestämma vad som var den rätta kristna läran i händerna på kyrkan i Rom och avväpnade samtidigt alla de ”heretiker” som han hatade så mycket.
- Nu kunde Irenaeus nya kristna kanon börja distribueras, ett exempel finns i Muratoris kanon (ca 189-199). Alla texter som Irenaeus godkände kom dock inte med i den katolska kyrkans slutliga kanon, till exempel uteslöts Clemens första brev (1 Clement) och Polycarpus brev till Filippi. NT i den numera accepterade formen finns först beskriven år 367 av den heliga Athanasius som var biskop i Alexandria.

DEN GRADVISA SPRIDNINGEN AV APOSTLAGÄRNINGARNA OCH DE FYRA EVANGELIERNA

- Justinus Martyren (d ca 165) nämner bara ett evangelium i sin *Apologi* (om man avvisar tillägget i slutet av texten). Han ansåg att evangeliet var en rapport hämtad från de akter som Pontius Pilatus hade skickat till Rom.
- Clemens av Alexandria kände i *Stromata* (ca 192-202) till Paulus brev och Apostlagärningarna, men han verkar ha trott att Apostlagärningarna hade skrivits av Paulus.
- Clemens nämner endast Lukas och Matteus evangelium i samband med biblisk kronologi i *Stromata I* och detta omnämnande verkar vara ett senare tillägg. Evangelisten Markus nämns inte alls. Clemens hänvisar i *Stromata VII* till ett enda evangelium och han verkar ha sett Johannes som författare till detta.
- I *Muratoris kanon*, som dateras till ca 189-199, ingår de texter som Irenaeus skapade i form de fyra evangelierna, Apostlagärningarna, Paulus epistlar, Judasbrevet och två av Johannesbreven samt Uppenbarelseboken.
- I Tertullianus *Apologi* från år 197 berättas det att evangeliet kom till Rom i Pontius Pilatus akter. Tertullianus levde i Kartago, och Irenaeus nya historia om fyra olika evangelier hade tydligen inte nått dit år 197.
- I *Fem böcker mot Marcion*, del IV och V från omkring år 207, känner Tertullianus däremot till fyra separata evangelier och Apostlagärningarna.
- Origenes reste till Rom under Zephyrinus tid som biskop (mellan 198 och 217) och när han kom tillbaka till Alexandria undervisade han om de fyra evangelierna och Apostlagärningarna.

- Biblioteket från Nag Hammadi, med bland annat exempel på Valentinus texter, gömdes undan i samband med den kristna kyrkans utrensningar av ”heretiska” texter efter St. Athanasius fördömande av icke-kanoniska texter år 367.
- Det tog ca 250 år innan Irenaeus version av kristendomen slog igenom helt och hållet. I den syriska kyrkan använde man Diatessaron ända fram till 400-talet. Theodore (ca 393-457), som var biskop i Cyrus i Syrien fann mer än 200 kopior av Diatessaron i kyrkorna inom sitt område. Han samlade in alla dessa texter, förstörde dem och ersatte dem med de fyra kanoniska evangelierna.

BEVIS FÖR ATT IRENAEUS SKAPADE PAULUS OCH HANS EPISTLAR

- Den förste som förde fram att aposteln Paulus skulle ha varit författare till epistlarna var Irenaeus i Adversus Haereses.
- Att Marcions epistlar tillskrevs Paulus av Irenaeus i ett fientligt övertagande visas av att Tertullianus i *Fem böcker mot Marcion V* omkring år 207 förknippade Marcion med vissa av epistlarna och påstod att Marcion hade stympat dem. De epistlar som Marcion enligt Tertullianus hade stympat var dock i själva verket Marcions ursprungliga epistlar som Irenaeus hade tagit över, tillskrivit Paulus och kompletterat med sina egna dogmer.
- Att Valentinus texter tillskrevs Paulus i ett fientligt övertagande visas av fynd från Nag Hammadi, där texter som numera delvis återfinns i Paulus epistlar visas fram i sitt ursprungliga gnostiska skick och sammanhang.
- Trots att Irenaeus fördömde Valentinus med all kraft i Adversus Haereses har han använt material från *The Interpretation of Knowledge* i Paulus epistlar. Första Korintierbrevet kapitel 12 innehåller till och med en nästan ordagrann kopia av en del av Valentinus text.
- Även i Efesierbrevet har Irenaeus använt material från Valentinus *The Interpretation of Knowledge*, närmare bestämt i utläggningen om Frälsaren som huvudet och församlingen som kroppen.
- Begrepp från Valentinus som återkommer i Paulus epistlar är till exempel det heliga ljuset (pleromat), materien som dödens rike (mörkrets rike hos Irenaeus), Soter som en avbild av Fadern, Kristus som en eon som är en avbild av den eon som den utgick från (den andra eonen som är en avbild av den första) och de fullkomnade som innehavare av en fullkomlig andlig kropp. Men genom att dessa begrepp bäddades in i historien om Paulus, som påstods ha varit den rätta kristna kyrkans grundare, tog Irenaeus makten över Valentinus begreppsvärld.
- Irenaeus motiv för att skapa Paulus, och påstå att han hade skrivit texter som egentligen hade skrivits av gnostikerna Marcion och Valentinus, var att bekämpa dessa konkurrenter om tolkningen av vad som var den rätta kristendomen. Genom att deras texter i stället tillskrev Paulus, en person som Irenaeus själv hade uppfunnit, tog han makten över dem och kunde knyta dem till sina egna doktriner och på så sätt bekämpa Marcions och Valentinus kristendom.
- Irenaeus hade medel att skapa Paulus. Att Irenaeus var författare visas genom hans böcker i serien Adversus Haereses. Irenaeus hade tillfälle att skapa Paulus. Genom att han hade stöd från biskopen (påven) i Rom och själv var biskop i Lugdunum (Lyon) kunde han fritt sprida den nya aposteln Paulus epistlar.

BEVIS FÖR ATT IRENAEUS SKAPADE APOSTLAGÄRNINGARNA OCH DE HISTORISKA DELARNA AV EPISTLARNA

- Paulus biografi i Apostlagärningarna skapades utifrån Josephus biografi (Life of Josephus Flavius).
- Händelser i Apostlagärningarna skapades utifrån berättelser i War, Antiquities XIX och XX som handlar om den tid när Paulus skulle ha verkat.
- Namn i Apostlagärningarna och epistlarna hämtades i stor omfattning från berättelsen om mordet på kejsar Gaius (Caligula) i Antiquities XX och från berättelser om det herodianska kungahuset i War 2 och Antiquities XX.
- Det faktum att de böcker som tillskrivs Josephus är underlag för Apostlagärningarna och epistlarna visar att Apostlagärningarna skapades efter det att Hadrianus skapade Josephus ca år 120, alltså långt efter det att Apostlagärningarna skall ha skrivits (ca år 64).
- Att Apostlagärningarna skapades av Irenaeus indikeras av Codex Bezae som bevarades i Lyon där Irenaeus levde. Codex Bezae innehåller en preliminär version av Apostlagärningarna som verkar ha skapats mellan Adversus Haereses III och den slutliga versionen av Apostlagärningarna.
- Clemens av Alexandria kände i *Stromata* (ca 192-202) till Paulus brev och Apostlagärningarna, men han verkar ha trott att Apostlagärningarna hade skrivits av Paulus. Tydligen distribuerades Apostlagärningarna först ut med Paulus som författare.
- Irenaeus är den förste som i Adversus Haereses beskriver sambandet mellan Paulus, evangelisterna och alla de andra vittnena till den tidiga kristna historien i Paulus grupp. Det faktum att han kan beskriva logiken bakom denna historia i detalj är ett bevis för att han också har skapat den.
- Irenaeus motiv för att skapa Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna var att ge legitimitet åt Paulus, som han hade skapat för att ta makten över Valentinus och Marcion texter. Irenaeus behövde en ny kristen historia som bekräftade att Paulus hade varit den störste aposteln och grundat de första kristna kyrkorna och Irenaeus skapade själv denna historia genom Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna.
- Irenaeus hade medel att skapa Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna genom att han var författare, vilket visas av att han skrev Adversus Haereses. Genom att Josephus böcker fanns i den kristna kyrkan i Rom som Irenaeus besökte fick han tillgång till den och kunde använda den för att skapa Apostlagärningarna. Irenaeus hade tillfälle att sprida Apostlagärningarna och de historiska delarna av epistlarna. Genom att han hade stöd från biskopen (påven) i Rom och själv var biskop i Lugdunum (Lyon) kunde Irenaeus sprida Apostlagärningarna och de nya versionerna av epistlarna i kyrkorna inom detta område.

BEVIS FÖR ATT IRENAEUS SKAPADE DE FYRA EVANGELIERNA

- Dubblerade avsnitt i de tre första evangelierna i NT visar att evangelierna måste ha ett gemensamt ursprung.
- Viktiga berättelser i Diatessaron, som till exempel Bergspredikan, berättelsen om hur Jesus fängslas, den sista måltiden och de olika tillfällen när den uppståndne visade sig för lärjungarna, har styckats upp och fördelats på de fyra nya evangelierna.

- Att de fyra evangeliernas gemensamma ursprung finns i Diatessaron visas genom att olika skildringar har en mer logisk och sammanhållen beskrivning i denna text än i de nuvarande evangelierna. Textavsnitt, som ursprungligen har funnits i ett sammanhang i Diatessaron, har delats upp på olika ställen i de nuvarande evangelierna.
- Det är inte möjligt att sätta samman Diatessaron från de kanoniska evangelierna (vilket de kristna kyrkorna påstår). Däremot är det fullt möjligt att dela upp Diatessaron så att man får de kanoniska evangelierna.
- Clemens av Alexandria skrev *Stromata* någon gång mellan år 192 och 202. Clemens hänvisar i *Stromata VII* till ett enda evangelium och han såg Johannes som författare till detta.
- Irenaeus var den förste som nämnde att det finns fyra separata evangelier, detta skedde i Adversus Haereses III som färdigställdes i slutet av 180-talet.
- Samma person som skapade historien i Apostlagärningarna måste ha skapat historien om de fyra evangelisterna eftersom Lukas påstås ha skrivit både Apostlagärningarna och ett av evangelierna.
- Lukas och Paulus fick garantera varandras trovärdighet. Avvisade man Paulus avvisade man också Apostlagärningarna. Avvisade man Apostlagärningarna avvisade man också evangelisten Lukas. Avvisade man evangelisten Lukas avvisade man också de berättelser om Jesu mirakulösa födelse och annat som denne evangelist hade förmedlat (Adversus Haereses III).
- Irenaeus motiv för att dela upp det ursprungliga evangeliet i fyra delar med fyra olika författare var att dölja delar i evangeliet som byggde på mysteriets och Logos filosofi, samt skapa legitimitet och kontroll. Lukas gav legitimitet åt Apostlagärningarna genom att han påstods ha skrivit både Apostlagärningarna och ett av evangelierna. Genom att de fyra evangelierna påstods ha författats av medlemmar i Paulus grupp av kristna fick Paulus legitimitet. Genom att Irenaeus kontrollerade Paulus och de fyra evangelisterna tog han full kontroll över både den kristna historien och vilka evangelier som var äkta. Genom att Petrus och Paulus påstods ha grundat kyrkan i Rom gavs denna makt och överhöghet över de andra kristna kyrkorna.
- Irenaeus hade medel och tillfälle att skapa de fyra evangelierna. Genom att han hade stöd från biskopen (påven) i Rom och själv var biskop i Lugdunum (Lyon) kunde han dela upp det enda evangeliet i fyra delar och fritt sprida de nya evangelierna.

HIPPOLYTOS OCH EUSEBIUS GÖR DE PYTHAGOREISKA ESSENERNA TILL DE FÖRSTA KRISTNA

HIPPOLYTUS GÖR DE FÖRSTA KRISTNA TILL ESSENER

Hippolytus var biskop i kyrkan i Rom i början av 200-talet. Han var en ledande kristen teolog och skrev många böcker där han fördömde andra kristna som kättare. Hippolytus konkurrerade tydligen om påveämbetet med påven Zephyrinus, och när man sedan valde Callistus till dennes efterträdare utropade sig Hippolytus till motpåve. Hippolytus fortsatte som antipåve inom sin egen kyrka, som han hävdade var den sanna kristna kyrkan, under påvarna Urban och Pontius (230-235). Hippolytus förvisades till Sardinen samtidigt som påven Pontius och de dog båda där. Deras kroppar fördes samtidigt tillbaka till Rom och Hippolytus upprättades och utnämndes till martyr och helgon, men trots det dömdes hans omfattade författarskap till förgängelse och han uteslöts ur biskopslängden för Rom.

Hippolytos tillhörde samma tradition som Irenaeus, och enligt Catholic Encyclopedia är det möjligt att han var en direkt lärjunge till Irenaeus. Hippolytos verkar att i Irenaeus anda ha fortsatt att fundera över den tidiga kristna historien. Den förste bland de kristna som nämner essenerna är såvitt jag har kunnat se Hippolytus. I tionde boken av det verk som han i Irenaeus efterföljd skrev för att avfärda alla heresier, *Refutation of All Heresies*, skriver han om de judiska sekterna. Först tillhörde alla judar förstås Mose filosofi, och därmed var alla enligt Hippolytus essener eftersom Moses hade varit en sådan. Men sedan delades judarna upp i olika grupper, och Hippolytus nämner fariséer, sadducéer och essener. Essenerna var mer heliga än de andra judarna, de förbjöd giftermål men adopterade enligt Hippolytus pojkar som de födde upp och de levde i egendomsgemenskap. Essenerna sjöng hymner och levde ett så harmoniskt liv att stillheten i deras hus var som ett mysterium. Essenerna lydde sin ”president” och läste lagen och profeterna (Tanak/GT). Essenerna var så ivriga att följa Mose lag, som förbjöd arbete på den sjunde dagen, att de inte ens tömde tarmen på den dagen enligt Hippolytus Refutation of All Heresies Book IX.[1]

Det sägs alltså å ena sidan i den kristna historieskrivningen att de första kristna var militanta religiösa kämpar i form av seloter och sicarier som följde Vägen, och å andra sidan att de var de mest fridsamma och heliga som någonsin funnits. Sicariernas förtjänst var enligt vissa tidiga kristna att de hellre dog än gav upp ens den minsta prick av Mose lag. Från Hippolytus bok X av *Refutation of All Heresies* kan man få en bild av varför Mose lag och essenerna var så viktiga för de kristna. Hela motivet för Hippolytus beskrivningar av alla olika kätterska rörelser var att han till slut skulle presentera den enda kristna sanningen som en kontrast till dessa kättare. Och denna sanning var oupplösligt förbunden med Moses och de andra judiska profeterna.

Utgångspunkten för Hippolytos var att judarnas religion var äldre än alla andra filosofier, och att Mose lag var den äldsta och heligaste filosofin. Den sanna och ursprungliga guden var därmed judarnas gud. Nästa steg var att essenerna var de främsta och mest heliga bland de judiska sekterna. Därför var det förstås viktigt att visa att essenerna egentligen hade varit de första kristna. Enligt Hippolytos bör alla människor skynda sig att ta del av den undervisning som den kristna kyrkan ger beträffande vem som är den sanne guden och vad som utgör hans välordnade skapelse. Genom att avstå från att ta del av vad heretikerna säger, och i stället ta del av den vördnadsvärda enkelheten och försynta sanningen i den kristna läran, skall man undkomma hotet från domens eld och det evigt kokande vattnet i helvetets sjö. Då får man en odödlig kropp och blir en medarvinge med Kristus, man blir en gud på samma sätt som han är. (Hippolytus Ref. Her. X.)

---

[1] http://www.earlychristianwritings.com/text/hippolytus9.html

EUSEBIUS AV CAESAREA FORTSÄTTER ATT FÖRA FRAM DE FÖRSTA KRISTNA SOM ESSENER

Hippolytus beskrev alltså de första kristna som essener, en beteckning som Philo hade använt för det slags pytagoréer som levde sitt liv helt enligt Pythagoras modell för akusmatiker eller hörare. Philo beskrev också en grupp pytagoréer som kallades terapeuter och som var matematiker eller esoteriker. Philos beskrivning av de pytagoreiska grupper som fanns omkring Alexandria vid hans tid fanns i hans text *On the Contemplative Life or Suppliants* som inleds med ett uttalande om att Philo hade nämnt essenerna som var mästare i det praktiska livet och att han nu går vidare till att beskriva terapeuterna som i stället omfattade det spekulativa (filosofiska) livet.[1]

Beskrivningen av essenerna saknas dock numera i Philos text. Philo beskrev alltså sannolikt ursprungligen två olika pytagoreiska grupper i *On the Contemplative Life*, dels essenerna som levde ett liv enligt yttre eller praktiska pytagoreiska principer och dels terapeuterna som omfattade det ”spekulativa” eller filosofiska livet. Orsaken till att beskrivningen av den gren av pytagoréerna som kallades essener numera saknas i Philos text tycker jag mig ha funnit genom att studera den kristne historikern Eusebius av Caesarea (ca 263-340). Eusebius, som kallas kyrkohistoriens fader, fortsatte i Irenaeus och Hippolytus efterföljd att forska i kristendomens historia. I sitt verk i femton delar om grunden för den kristna historien, *Praeparatio Evangelica*, beskriver han dels hur värdelös den grekiska kulturen, religionen och filosofin är och dels hur urgammal och högtstående den judiska filosofin är. Målet är att övertyga ”hedningarna” om nödvändigheten att överge sina gamla trosföreställningar för att i stället övergå till ”barbarernas”, alltså judarnas, överlägsna religion. Men det var förstås inte den vanliga judendomen som de skulle konvertera till utan den kristna varianten, och Eusebius kände naturligtvis ett behov av att ge historiska bevis för hur de första kristna hade levt.

Eusebius forskade i gamla texter och han hittade tydligen bland annat Hippolytus beskrivning av Mose efterföljare som essener. Här fick Eusebius upp det första historiska spåret av den tidiga kristendomen, och enligt Hippolytos hade tydligen dessa tidiga kristna varit en sorts filosofer. Detta var naturligtvis ganska logiskt, Hadrianus hade ju faktiskt beskrivit Jesu lärjungar som pytagoréer. Denna tanke hade visserligen varit avskyvärd för sådana kristna, som till exempel Irenaeus, som ville se den judiska filosofin som den äldsta och bästa, men under de cirka hundrafemtio år som hade gått sedan Irenaeus beskrev de första kristna som laglydiga judar hade vinden tydligen vänt. Eusebius såg inget problem med att se de första kristna som pytagoreiska essener och filosofer, problemet var i stället att det inte fanns några historiska bevis som styrkte den uppfattningen. Men i inledningen till Eusebius nionde bok i *Praeparatio Evangelica* finns plötsligt en heltäckande beskrivning av de judiska essenerna.[2]

Men det var inte hos någon av de gamla historikerna, som till exempel Alexander Polyhistor, som hade skrivit en bok om den judiska historien som kallas *Concerning the Jews*, som Eusebius hittade den fantastiska beskrivningen av de judiska essenerna, utan hos den hedniske nyplatonske filosofen Porfyrios (ca 234-305) i hans bok *On Abstinence from Animal Food*. Detta var ännu märkligare med tanke på att Porfyrios hade varit allt annat än positivt inställd till de kristna. Han hade enligt citat som har bevarats hos Eusebius kritiserat de kristna för att vara inkonsekventa och motsägelsefulla, de ägnade sig enligt honom åt ett absurt tolkande av Mose klara ord som de menade var hemliga mysterier.

Min bedömning av det bevis för de judiska essenernas existens som Eusebius påstod sig ha hämtar från Porfyrios bok, är att det i själva verket var Eusebius själv som skrev denna text.

---

[1] www.earlychristianwritings.com/yonge/book34.html
[2] www.tertullian.org/fathers/eusebius_pe_09_book

Det första steget i arbetet hade ju tagits av Hippolytos som berättade att de judiska essenerna inte gifte sig utan adopterade pojkar som de uppfostrade och att de var så ivriga att följa den judiska lagen som förbjöd arbete på sabbaten att de inte ens kunde tömma tarmen på den dagen. Han hade dessutom berättat att essenerna var så heliga att de svepte in sig i sina mantlar när de gjorde sina behov och att de renade sig med vatten efteråt. Allt detta återberättade Eusebius nu i sin beskrivning av essenerna.

EUSEBIUS LÄGGER IN INFORMATION OM ESSENERNA I PORFYRIOS OCH ”JOSEPHUS” TEXTER

Eusebius avslutar sitt referat av vad Porfyrios påstås ha skrivit om essenerna med att säga att Porfyrios antagligen hämtade sitt vittnesmål om essenerna från forntida källor.

> *This was the testimony of Porphyry, drawn probably from ancient records, both to the piety and the philosophy of the persons aforesaid, in the fourth book of his careful work On Abstinence from Animal Food. (Eusebius, Praep. Evang IX)*

Men när man läser avsnittet om essenerna i Porfyrios bok *On Abstinence from Animal Food IV* finns det en inledning som inte alls nämns i Eusebius bok. I denna inledning sägs det att det finns tre olika filosofier bland judarna, nämligen fariséer, sadducéer och essener. Den judiske historikern Josephus har ofta vittnat om essenernas livsstil i sina böcker. Han beskrev detta i den andra boken (om det judiska kriget), i den artonde delen av Antiquities samt i den andra boken mot grekerna (Against Apion II).

> *But among those who are known by us, the Jews, before they first suffered the subversion of their legal institutes under Antiochos, and afterwards under the Romans, when also the temple in Jerusalem was captured, and became accessible to all men to whom, prior to this event, it was inaccessible, and the city itself was destroyed; - before this took place, the Jews always abstained from many animals, but peculiarly, which they even now do, from swine. At that period, therefore, there were three kinds of philosophers among them. And of one kind, indeed, the Pharisees were the leaders, but of another, the Sadducees, and of the third, which appears to have been the most venerable, the Essenes. The mode of life, therefore, of these third was as follows, as Josephus frequently testifies in many of his writings.* ***For in the second book of his Judaic History, which he has completed in seven books, and in the eighteenth of his Antiquities, which consists of twenty books, and likewise in the second of the two books which he wrote against the Greeks****, he speaks of these Essenes, and says, that they are of the race of the Jews, and are in a greater degree than others friendly to one another. (Porphyry, On Abstinence from Animal Food IV)*

Det är faktiskt ganska lätt att se att texten om essenerna lades till i ett sammanhang där Porfyrios skrev om judarnas religiösa tabun beträffande mat. Religiöst betingade matvanor och speciellt olika filosofiska skolors avstående från kött, var ju huvudtemat i hans verk *On Abstinence from Animal Food*. Porfyrios skrev tydligen om judarnas förbud mot svinkött och fortsatte därefter med att beskriva övriga tabun rörande mat. Men mitt i detta sammanhang finns numera Eusebius beskrivning av essenernas livsstil.

Efter det att Eusebius hade skapat Porfyrios påstådda vittnesmål om essenerna utifrån det som Porfyrios själv hade skrivit om egyptiska och indiska präster och filosofer, beslöt han tydligen att lägga in beskrivningen av essenernas livsstil i både Porfyrios text och hos Josephus. I det steget var det inte längre de ”antika källorna” som Porfyrios hade hämtat sin information från, utan Josephus texter i Antiquities XVIII, War 2:8 och Against Apion 2 (där det visserligen inte längre finns något om essenerna). Dessutom finns också uppräkningen av de tre sekterna i inledningen av Life of Flavius Josephus. Där sägs det dessutom att Josephus studerade i tre år hos en vis man som bara åt vegetarisk föda (alltså en essen enligt Eusebius definition). Josephus reste också till Rom och försökte få några fängslade vänner fria, dessa vänner åt också bara fikon och nötter och de var förstås mycket gudfruktiga. Detta är förstås ännu ett skapat ”bevis” för att det skulle ha funnits essener bland de judiska sicarier och seloter som Eusebius såg som de första kristna.

EUSEBIUS MOTIV VAR ATT GE HISTORISKA BELÄGG FÖR DET NYA KLOSTERVÄSENDET

Den kristne författaren Hippolytus, och efter honom kyrkohistoriens fader Eusebius, försökte alltså föra fram Philos beskrivningar av de pytagoreiska essenerna och terapeuterna som beskrivningar av de första kristna av den romerska typen. Eusebius tog dessutom till den drastiska åtgärden att plantera sin egen beskrivning av essenerna i en bok av filosofen Porfyrios samt på tre ställen i de texter som tillskrevs Josephus. Men Eusebius har också lagt till en förfalskad text i Philos manuskript som beskriver terapeuterna som munkar som bor i kloster, rangordnas efter ålder och som håller händerna inne i sina ärmar. Männen och kvinnorna hålls åtskilda av en hög mur och kvinnorna får bara höra på predikningarna utan att kunna se dem som talar. Han beskriver alltså i den här delen av texten en judisk synagoga utan att nämna namnet. De högsta prästerna serveras också enligt judisk sed osyrat bröd och rent salt. (Philo On the Contemplative Life.)

Som jag ser det skapade Eusebius först en bild av de första kristna som var judiska essener genom att kopiera Porfyrios beskrivningar av de indiska samanas och genom att påstå att ”essenerna” i Masada hade varit avbilder av indiska filosofer. Han använde också element från Porfyrios beskrivning av egyptiska präster för att lägga till en påhittad beskrivning av judiska kristna essener i Alexandria i Philos text om de pytagoreiska terapeuterna. I nästa steg skapade Pachomios det första kristna klostret och den första klosterregeln utifrån Eusebius påhittade beskrivning av de kristna ”essenerna”. Och fortfarande i våra dagar lever de kristna munkarna på en frugal kost och skrider fram i djupaste allvar med händerna dolda i sina ärmar.

EUSEBIUS SKAPAR ELEAZARS TAL I MASADA

Bergsfästningen Masadas fall år 73 utgjorde slutpunkten för romarnas långdragna krig i Judéen. I den sjunde delen av Josephus historia om det judiska kriget (War 7) finns det en berättelse om en grupp sicarier som förskansade sig i Masada under en romersk belägring. Hellre än att ge sig till romarna tog de alla självmord. Den här berättelsen, eller snarare det filosofiska tal som Eleazar höll för att motivera sina kämpar att ta sina egna och sina anhörigas liv, var något som förbryllade mig när jag arbetade med Josephus judiska historia. Det var tydligt att talet var ett rent påhitt. Till att börja med dog alla sicarierna förutom en kvinna och några barn som hade gömt sig, vem skulle ha återgett Eleazars tal? Dessutom visste jag att den rätta författaren till historien om det judiska kriget var Tiberius Alexander som lade hela skulden för det judiska kriget på sicarierna, och jag kunde inte tänka mig honom som författare till en text som framställde sicariern Eleazar som en upplyst filosof.

Det verkade inte heller troligt att de människor vid det romerska hovet som skapade historien om Josephus skulle ha velat framställa Eleazar, en av de upproriska judarnas ledare, i så hjältemodig dager. Det logiska svaret på gåtan var att det var senare tiders kristna som hade skapat berättelsen om Eleazars tal. Men varför skulle de kristna vilja framställa de upproriska sicariernas ledare som en filosof som diskuterade om själens eviga liv? Det verkade helt ologiskt, men när jag nu vet att Hippolytus beskrev seloterna och sicarierna som essener, och att Eusebius förde fram essenerna som de första kristna, kan jag förstå att de kristna också ville framställa sicarierna i Masada som fulländade judiska filosofer.

Men var det Hippolytus eller Eusebius som lade till Eleazars tal i War 7? Ett svar på den frågan kan man få om man studerar Eleazars tal. Jag tyckte redan från början att det var konstigt att Eleazar hänvisade till de indiska filosoferna när han uppmanade sicarierna till kollektivt självmord. Eleazar berättade att själen befriades genom döden och kommer till sitt eget rena rike, och att den frihet som sicarierna stred för i livet skulle bli evig i döden. Han uppmanade sicarierna att inte vara fegare än de indiska filosoferna som kastade sig på elden för att själen skulle separeras från kroppen i den största renhet. Dessa indiska filosofer trodde så starkt på själens fortvaro efter döden att de hade lättare att skilja sig från en

kär vän som frivilligt överlämnade sig till döden, än andra hade att skilja sig från någon som gav sig ut på en lång resa. (Josephus, War 7.)

När jag läste Porfyrios bok om nyttan för filosofer att avstå från kött, On Abstinence from Animal Food IV, kom jag plötsligt fram till ett avsnitt som faktiskt innehöll samma information om indiernas syn på självmord som den som Eleazar för fram i War 7. De indiska filosofer som kallas ”samanaeans” (samanas) vill helst slippa att leva sitt fysiska liv till slut och de skyndar sig därför att befria sin själ från kroppen genom självmord. De kastar sig i en eld för att på renaste sätt separera själen från kroppen. Samanas tror så starkt på själens fortvaro efter döden att de har lättare att skilja sig från en kär vän som överlämnar sig till döden, än andra har att skilja sig från någon som ger sig ut på en lång resa.[1]

De filosofer som Porfyrios kallar ”samanaeans” var de indiska asketer som levde på ödsliga platser och som kallades shramanas på sanskrit och samanas på pali. De kallade sig ”de från banden befriade” eller ”de vakna”. Buddha Shakyamuni tillhörde denna rörelse och han kallas ibland ”shramana Gautama”. Ordvalet i Eleazars uppmaning till sicarierna att ta självmord i War 7, och i Porfyrios beskrivning av samanas självmord ovan, är alltså nästan helt identiskt. Det verkar som om den som lade till Eleazars tal i Masada utgick från Porfyrios beskrivning av de indiska filosofernas inställning till självmord genom att bränna sig till döds i eld. Det här leder dels till slutsatsen att Eusebius inte bara lade till en text i Porfyrios bok, han använde sig också av information från Porfyrios för att skapa ny information i Josephus historia. Eftersom Porfyrios verkade långt efter Hippolytus tid innebär det här också att det var Eusebius och inte Hippolytus som gjorde förändringarna i Josephus historia.

ESSENERNA I DÖDAHAVSRULLARNA FRÅN QUMRAN

Den kristna omdefinieringen av de pytagoreiska essener som Philo hade berättat om till att först bli de heligaste bland judarna, och i nästa steg de första kristna, kom starkt att påverka bedömningen av fynden av Dödahavsrullarna i Qumran i slutet av 1940-talet. När upptäckten av dessa texter blev känd skyndade sig den katolska kyrkans ledning att ta kontroll över arbetet med att sammanställa texterna, och mycket snart började man påstå att Dödahavsrullarna härstammade från en grupp essener som hade levt i en sluten sekt i Qumran. Förhoppningarna var antagligen stora på att man äntligen skulle få historiska bevis för att denna sekt hade varit en av de första kristna församlingarna i Palestina. När man sedan började upptäcka att de texter som man trodde hade skrivits av fridfulla essener i själva verket härstammade från de militanta judiska jahad, och att de inte innehöll några som helst spår av kristna av den romerska kyrkans sort, började man förhala och förhindra publiceringen av de icke-kanoniska texterna från Qumran.

Efter närmare fyrtio år, i slutet av 1989, började dock professor Robert Eisenman få tillgång till fotografier av det opublicerade materialet från Dödahavsrullarna. När han efter ett år hade kommit i besittning av kopior på det mesta av materialet från Qumran fick han hjälp av professor Michael Wise med att sammanföra och översätta fragmenten. Deras bok *Rösterna ur Dödahavsrullarna* har varit till mycket stor hjälp i mitt eget arbete med att försöka förstå varifrån kristendomens urkunder härstammar. Men medan jag själv har kommit till slutsatsen att det aldrig fanns någon kristendom i Palestina under det första århundradet av det slag som den kristna kyrkan för fram, och därmed varken någon Jesus eller Paulus, försöker Eisenman och Wise finna bevis för en annan slags kristendom i Dödahavsrullarna än den som vi möter i materialet från jahad. De spekulerar i att Dödahavsrullarnas ”sektmaterial” skulle representera Jesu bror Jakobs slags kristendom, och de söker efter Jesus i

---

[1] http://www.tertullian.org/fathers/porphyry_abstinence_04_book4.htm

berättelsen om den församlingsledare som eventuellt skulle ha avrättats och efter Paulus i skrivningarna om ”lögnaren/pratmakaren” och ”den onde prästen”.[1]

Dödahavsrullarna har alltså varit mycket viktiga för de slutsatser som jag har kommit fram till beträffande tillkomsten av de judiska och kristna religionerna. Dels menar jag att Jesajarullen från Qumran representerar ett arbetsmaterial på vägen mot den slutliga versionen av Jesajas profetia, och jag menar också att denna skriftrulle måste ha skapats i templet i Jerusalem under Simon Mackabeus tid som ledare för det judiska riket. Detta innebär att de kanoniska delarna av Dödahavsrullarna helt eller delvis härstammar från templet i Jerusalem. De icke-kanoniska texterna härstammar från den rörelse som går under benämningar som till exempel jahad, seloter, saddikim eller chrestiani.

Hela materialet placerades i grottorna av en grupp från jahad eftersom s.k. sektmaterial från jahad, som till exempel *Församlingsregeln* (1QS), återfanns i grotta 1 där också Jesajarullen (1QaIsa) som uppenbarligen härstammar från templet i Jerusalem hittades. De människor som till exempel skrev *Församlingsregeln*, och som dagens forskning kallar ”essener”, kan inte vara några andra än de messianska judiska fundamentalister som kallade sig själva jahad. Dödahavsrullarna är jahads eget arkiv som tillsammans med biblioteket i templet i Jerusalem gömdes undan av sicarierna inför den sista striden med romarna på 60-talet vt.

DEN KRISTNA HISTORIEN FRÅN MACKABÉERNA TILL ESSENERNA

Tanak/GT med Mose lag och profeterna skapades för att stödja mackabéerna i deras erövring av ett eget rike med centrum i Jerusalem (ca 167 fvt-140 fvt)

En ny gren, jahad, avsöndrades från mackabéernas nya religion i Jerusalem. Jahad/chrestiani stred mot mackabéer, Herodes och romare för att bereda vägen för den Messias som profeterna har utlovat (ca 100 fvt-136 vt)

För att pacificera jahad/chrestiani skapade kejsar Hadrianus ett evangelium om Jesus som hade uppfyllt alla profetior om Messias och en kult av Jesus i Jerusalem och på andra ställen som var infekterade av jahad/chrestiani (ca 120 vt)

Irenaeus skapade en ny kristen historia i form av Apostlagärningarna, en ny apostel och fyra nya evangelister (180-talet)

- De första kristna hade tillhört Vägen, men Vägen var inte de judiska jahad/chrestiani utan den romerska kristendomen som har direkt koppling till den första församlingen i Jerusalem och Jesus.
- Paulus hade grundat alla de ursprungliga kristna församlingarna utanför Jerusalem och utsett kyrkan i Rom till den förnämsta.
- Judarna var en Satans synagoga och hela världens fiender.

Hippolytos gjorde de pythagoreiska essenerna till de första kristna (ca 230-talet)

- Judarnas religion var den äldsta och Mose lag var den äldsta och mest heliga filosofin. Men judarna hade delats upp i olika sekter där essenerna var de främsta och mest heliga medan alla andra var heretiker.
- Essenerna hade varit de första kristna och därför är kristendomen bärare av den äldsta och mest heliga filosofin.

Eusebius skapade bevis för att essenerna hade varit de första kristna och dessutom munkar (ca 330-talet)

- Eusebius lade till ”bevis” för att de första kristna hade varit essener och kristna munkar i Josephus texter och i Philos ”On the contemplative life”.
- Eusebius lade till Eleazars tal från Masada i Josephus War 7 där jahad, de första kristna, framställs som filosofiska essener och inte som de militanta messianska fundamentalister som de i verkligheten var.

Den katolska kyrkan förde fram sekten i Qumran som de första kristna och som fredliga essenska munkar (vår tid)

- Det s.k. sektmaterialet från Qumran fördes först fram som skriftliga bevis för en tidig kristen församling och för de essener som omnämns i Josephus texter.
- När man började förstå materialets fundamentalistiska och krigiska karaktär tystades talet om de första kristna i församlingen i Qumran ner.

---

[1] Eisenman&Wise, Rösterna från Dödahavsrullarna s 36-37, 170.

Om man söker på ”kristendom” på Wikipedia får man veta följande. ”*Kristendomen uppstod i början av första århundradet, i judisk miljö i det dåvarande Romarriket, utifrån den undervisning och de mirakel som hör ihop med den korsfäste och från döden uppståndne Jesus från Nasaret.*”

Men kristendomen uppstod inte alls på det sättet. Förutsättningen för kristendomen uppstod när man skapade Tanak med profetböckerna i Alexandria och Jerusalem mellan åren 160 och 140 fvt.

De första kristna var den församling (jahad) som blint trodde på berättelsen om Moses och profetiorna om Messias och det utlovade gudsriket i Tanak, och som avsöndrade sig från de regerande mackabéerna omkring år 100 fvt. Deras filosofi beskrivs av de icke-kanoniska texterna i det s.k. sektmaterialet i Dödahavsrullarna från Qumran. och de stred för att bereda vägen för Messias i mer än 200 år.

Den romerska kristendomen, med tron på att Jesus hade uppfyllt alla profetiorna i Tanak, skapades av den romerske kejsaren Hadrianus omkring år 120.

Irenaeus skapade i nästa steg en ny historia om kristendomens uppkomst i form av Apostlagärningarna och epistlarna samt historien om de fyra evangelisterna. Irenaeus återförde kristendomen till den judiska Vägen, alltså jahad.

Hippolytos påstod att de första kristna hade varit essener, alltså judiska pytagoréer och inte judiska upprorsmän som stred för att bereda vägen för Messias.

Eusebius lade omkring år 330 till ”bevis” i Josephus och Philos texter för att de första kristna hade varit essener och dessutom munkar.

När Dödahavsrullarna började uttolkas trodde den katolska kyrkan att de icke-kanoniska texterna bevisade existensen av en tidig kristen församling, bestående av essener som skulle ha levt i en munkförsamling i Qumran i mitten av det första århundradet. Och det stämmer delvis, de icke-kanoniska texterna i Dödahavsrullarna skapades av verkligen de första kristna. Men dessa var inga fredliga essener som levde som munkar, utan de krigiska medlemmarna i jahad som stred för den enda rätta tolkningen av Mose lag och för att bereda vägen för Messias från år 100 fvt och fram till det tredje judiska krigets slut år 135 vt.

FAS 6. STRIDER OCH SPLITTRING INOM DEN ROMERSKA KRISTENDOMEN

189-198 vt	Irenaeus nya kristna kanon med Apostlagärningarna, epistlarna och fyra separata evangelier med fyra olika evangelister börjar föras ut under Victors tid som biskop (påve) i Rom.
325 vt	Arianismen förkastas vid det första kyrkomötet i Nicea.
367 vt	Sankt Athanasius fastställer slutgiltigt vad som skall ingå i den kristna **Bibeln** och rensar ut kätterska böcker i bl.a. Nag Hammadi.
381 vt	Vid det första kyrkomötet i Konstantinopel förkastar man återigen arianismen och nu även makedonismen.
431 vt	Nestorianismen och pelagianismen förkastas vid Kyrkomötet i Efesos år 431 och jungfrun Maria förklaras vara Theotokos (Guds moder)
451 vt	Nestorianerna i Syrien och monofysiterna i Armenien, Syrien och Egypten (de orientaliska kyrkorna) avsöndras från den romerska kristendomen efter kyrkomötet i Chalcedon.
553 vt	Vid det andra kyrkomötet i Konstantinopel förkastades tre skrifter som nestorianska och därmed heretiska, förkastades Origenes från Alexandria samt kungjordes att det var Gud själv som led döden i mänsklig form när Jesus korsfästes.

Strider om vad som är den rätta kristendomen

Den romerska kristendomen bar med sig en anda av splittring och interna strider. Denna anda härstammade ända från den monoteistiska religionens födelse i samband med mackabéernas befrielsekamp från det seleukidiska väldet på 160- och 150-talen fvt. Splittringens anda ledde till strider och avsöndring av jahad från mackabéernas parti runt år 100 fvt. Jahad, de första kristna, fortsatte sedan att strida mot Rom från Herodes tid och fram genom de tre judiska krigen från 66 vt till 135 vt. Jahad stred också inbördes mellan olika sekter vid tiden för det första judiska kriget.

I nästa steg stred man inom den romerska kristendomen om tolkningsföreträde beträffande det budskap som fanns i evangeliet. Den striden vanns av Irenaeus som såg Jesu budskap som en del av den judiska doktrinen i Tanak/GT. Genom att Irenaeus uppfann en historia om att de första kristna hade tillhört den judiska Vägen (jahad) och att judarna ständigt hade förföljt dem och var fiender till hela världen, lyckades han i en enda manöver stöta ut både judarna och de kristna gnostikerna från den rättrogna kristendomen.

ARIANISMEN FÖRKASTAS ÅR 325

Frågor om Jesu gudomliga status var grundorsaken till den arianska schismen som gjorde att kyrkomötet i Nicaea sammankallades år 325. Enligt Arius som utformade sin lära i Alexandria omkring år 315 var sonen, den preexistente Kristus, inte av samma eviga natur som Fadern, utan han var det första av alla *skapade* väsen. Vid det första kyrkomötet i Nicaea år 325 förkastades arianismen och förklarade att Kristus var av samma substans (natur) som Fadern. Man antog den nicenska trosbekännelsen och bestämde när påsken skulle firas. Arianismen fördömdes alltså på kyrkomötet i Nicaea, men den vann sedan stora framgångar genom kejsar Konstantins hovbiskop Eusebius av Nikomedia.

SANKT ATHANASIUS FASTSTÄLLER KANON OCH RENSAR UT KÄTTERSKA BÖCKER I BL.A. NAG HAMMADI

Athanasius den store (298-373) var biskop i Alexandria och räknas som en av kyrkofäderna. Han är helgonförklarad inom den katolska kyrkan. Athanasius stod i centrum för den interna striden mellan anhängare till Arius syn på Jesu natur (arianismen) och sådana som inte delade deras åsikter. Striden böljade tydligen fram och tillbaka beroende på vilket parti som åtnjöt kejsarens gunst, och Athanasius landsförvisades inte mindre än fem gånger. Han återinsattes dock slutgiltigt på sin post i Alexandria år 366 och i sitt påskbrev år 367 avgränsade han slutgiltigt vilka texter som var tillåtna i Nya Testamentets kanon. Denna kanon överensstämde i stort sett med den uppsättning böcker som Irenaeus hade skapat på 180-talet. Alla andra texter skulle rensas ut från kyrkor och kloster. Detta skedde också vid ett kloster nära Nag Hammadi i Egypten. Men någon eller några, som antagligen älskade böckerna, grävde ner dem i stället för att förstöra dem. Boksamling återupptäcktes 1945 och kallas numera Nag Hammadi-biblioteket.

ARIANISMEN OCH MAKEDONISMEN FÖRKASTAS ÅR 381

Vid det första kyrkomötet i Konstantinopel år 381 förkastade man återigen arianismen och nu även makedonismen, vilket antagligen underlättades av att det nu fanns en tydlig kanon för NT. Man förklarade att Kristus ”är född av Fadern före tidens början” samt reviderade den nicenska trosbekännelsen med avseende på den Heliga Ande.

I Antiokia förde man fram den s.k. tvånatursläran, där det sades att Kristus både hade en gudomlig och en mänsklig natur. I Alexandria betonade man däremot den oupplösliga enheten mellan det gudomliga och mänskliga i Jesus, och föredrog att tala om en enda natur. Nestorianerna hävdade att Maria inte var Guds moder (Theotokos) utan bara Kristi moder (Christotokos).

DE NESTORIANSKA KYRKORNA AVSÖNDRAS ÅR 431

Kristendomen blev romersk statsreligion på 380-talet och därefter utplånades alla andra filosofier och kulter. Men andan av splittring och strid fortsatte att verka inom kristendomen genom århundradena. Ett exempel på detta är hur man från det första kyrkomötet i Nicaea år 325 och fram till det tredje kyrkomötet i Konstantinopel (680-681) kontinuerligt tvistade om huruvida Jesus hade en eller flera naturer, en eller två viljor och en eller två energier.

Vid kyrkomötet i Efesos år 431 förkastades nestorianismen och pelagianismen, samt bestämdes att jungfrun Maria var Theotokos, alltså Guds Moder (den som födde Gud). Man bekräftade också återigen den nicenska trosbekännelsen. Detta kyrkomöte ledde till att de nestorianska kyrkorna (bl.a. den östsyriska kyrkan i Mesopotamien) avsöndrades från den katolska kyrkan. Det andra kyrkomötet i Efesos år 449 förklarade att Eutyches var renlärig ortodox och attackerade hans motståndare. Detta kyrkomöte erkänns inte av de chalcedonensiska kristna, alltså katoliker, grekisk ortodoxa och protestanter.

DE ORIENTALISKA KYRKORNA AVSÖNDRAS FRÅN DEN ROMERSKA KRISTENDOMEN ÅR 451

Vid kyrkomötet i Chalcedon år 451 förkastades Eutyches lära (monofysitismen) och man antog den chalcedonensiska läran om Kristi två naturer, en mänsklig och en gudomlig. Man återinsatte också de präster som avsatts vid kyrkomötet i Efesos år 449 och avsatte patriarken Dioscorus från Alexandria (som däremot vördas som ett helgon av de orientaliska kyrkorna).

Tvånatursläran fördömdes alltså på kyrkomötet i Efesos år 431 medan kyrkomötet i Chalcedon år 451 förde fram en modifierad tvånaturslära. Denna lära accepterades av både den östliga och västliga kyrkan, förutom av de s.k. nestorianerna i Syrien och monofysiterna i Armenien, Syrien och Egypten. Nestorianer och monofysiter brukar tillsammans kallas

för de orientaliska kyrkorna. Kyrkomötet i Chalcedon och alla följande kyrkomöten godkänns inte av de orientaliska kyrkorna.

När man hade fastställt att Jesus hade två naturer (en gudomlig och en mänsklig) i Chalcedon år 451 uppstod i stället inom den chalcedonensiska (katolska) kristendomen en diskussion om huruvida Jesus hade haft en eller två viljor. Parallellt med diskussionerna om en eller två viljor stred de kristna också om huruvida Kristus verkade med en eller två energier (den monergetiska tvisten).

Det andra kyrkomötet i Konstantinopel år 553 förkastade tre skrifter som nestorianska och därmed heretiska, förkastade Origenes från Alexandria samt kungjorde ”the Theopaschite Formula” (att det var Gud som led döden i mänsklig form).

Monotheletismen (läran om en vilja) var ett försök att överbrygga motsättningarna mellan förespråkarna för beslutet i Chalcedon och deras motståndare som kallades monofysiter. Monotheletismen var en kompromiss som siktade till att få monofysiterna att hålla med om att Jesus hade två naturer, om dyofysiterna (förespråkarna för tvånatursläran från Chalcedon) i stället höll med om att dessa två naturer tog sig uttryck i en enda vilja. Denna kompromiss fördes år 638 fram av den bysantinske kejsaren Heraclius (r 610-641) och patriarken Sergius I av Konstantinopel (r 610-638).

År 638 spikades den nya doktrinen, monotheletismen, upp vid ingången till den östliga kristenhetens huvudkyrka Hagia Sophia som en del av en text som kallas Ekthesis. Där förbjöds också alla fortsatta diskussioner om frågan om Kristi naturer. Monotheletismen väckte dock starkt motstånd eftersom den tycktes ifrågasätta Jesu självständighet som människa och göra honom till ett viljelöst redskap för Gud. Å andra sidan hotade talet om två viljor läran om Kristi enhet.

Vid det tredje kyrkomötet i Konstantinopel (680-681) förkastades monotheletismen (Kristus hade en vilja) och monoergism (Kristus verkade med en energi). Nu fälldes ett slutligt avgörande då konciliet uttalade sig för att det fanns två viljor och två energier i Kristus.

FAS 7. MUHAMMED VAR EN ORIENTALISK KRISTEN OCH KORANEN HANDLAR OM BIBELN

Ca 570 vt

Muhammed föds. En av hans morbröder var kristen och det fanns många kristna i Mecka och andra städer i området.

Ca 595 vt

Muhammed gifter sig med Khadija. Vigseln förrättas av den kristne munken Waraqah som var Khadijas kusin. Flera av Muhammeds nära vänner var också kristna.

Ca 610 vt

Muhammed börjar predika från **den kristna Bibeln** och varnar människorna för den annalkande domens dag. Enligt Koranen uppmanade han alla monoteister (kristna och judekristna) att enas, att inse att deras religion härstammar från Abrahams förbund med Gud och att Jesus var den profet som hade förutsagts i Tanak/GT och som uppfyllde alla profetior där.

Beteckningen ”Allah” för ”Gud” i Koranen kommer från ”alaha” som är ordet för ”gud” i den arameiska version av Bibeln som kallas Peshitta, t.ex. i 1 Mos 33:20.

De som är **rättfärdiga och gudfruktiga enligt Koranen** är de som:

- lyder hela den kristna Bibeln i form av Toran (GT) och evangeliet i NT.
- är judar (judekristna), kristna och sabier (kristna ghassanider) och tror på Jesus.
- tror på Domens dag enligt kristendomens synsätt.
- lyder Mose lagar som ett uttryck för förbundet som enligt Bibeln instiftades mellan Gud och Moses i öknen.
- tror på änglarna som beskrivs i Bibeln (Gabriel och Mikael).
- tror på alla profeter i Bibeln och inte gör skillnad mellan profeterna i GT och NT.
- är rättfärdig och ber flitigt och betalar allmosor till de fattiga som Jesus gjorde.
- fastar enligt förebild från den kristna Bibeln.
- gör pilgrimsfärd till den heliga platsen enligt judisk och kristen sed.
- vördar Maria som födde Jesus och tror på att Jesus föddes av en jungfru.

Koranen innehåller **retorik från striden mellan orientaliska och chalcedonensiska kristna**:

- Diskussioner i Koranen om Jesu och hans mor Marias gudomlighet och Jesu mänskliga natur har endast relevans i ett kristet sammanhang där de **monofysitiska** orientaliska kyrkorna stod i opposition till de chalcedonensiska kyrkornas dogmer om Jesu natur.
- Retoriken i Koranen om Jesu natur och Maria som inte var en ”gudaföderska” utan bara hade fött Jesu mänskliga natur var en kärnfråga för **nestorianerna**.

Muhammed var alltså en **kristen** som ansåg att **hela Bibeln innehåller Guds ord** och att en rättfärdig både måste lyda Mose lag (sharia) i GT och tro på Jesus och budskapet om Domens dag i NT.

632-656 vt

Efter Muhammeds död arbetade man med att sätta samman och redigera **Koranen** ända fram till den tredje kalifen Uthmans tid (r 644-656).

Muhammed var kristen och Koranen innehåller kristna predikningar

MUHAMMED VAR EN NESTORIANSK KRISTEN

På Muhammeds tid var regionen Hejaz, där Mecka låg, omgiven av kristna områden. Norr om Hejaz låg Ghassan, som var en kristen lydstat till det bysantinska riket. Söder om Hejaz låg Himyar som varit en del av det kristna riket Aksum mellan 525 och 575. På andra sidan Röda havet låg det kristna riket Aksum. Muhammed levde i en kristen grupp, en av hans morbröder var kristen och flera av hans nära vänner och tidiga medarbetare var kristna. Vid bröllopet med Muhammeds första hustru Khadija officierade hennes kusin, den kristne nestorianske munken Waraqah. Detta leder tanken till att Khadija var kristen. Det faktum att Muhammed aldrig tog sig någon ytterligare hustru så länge han var gift med henne, talar också för att det var ett kristet äktenskap som de två hade ingått.

En grupp av Muhammeds tidiga följeslagare flydde temporärt till det kristna Aksum från förföljelser i Mecka och år 622 utvandrade hela gruppen till Yatrib/Medina som låg inom de kristna ghassanidernas maktsfär. Dessa uppgifter, tillsammans med det faktum att predikningarna i Koranen bygger på den kristna Bibelns båda testamenten och att den innehåller nestoriansk retorik, gör att jag anser att Muhammed var en nestoriansk kristen. De nestorianska och monofysitiska kyrkorna hade ju avsöndrats från den övriga romerska kristendomen efter kyrkomötet i Chalcedon år 451 och bildade de orientaliska kyrkorna som dominerade i områden som Armenien, Syrien och Egypten.

MUHAMMED ENADE JUDEKRISTNA MED KRISTNA OCH SABIER MOT POLYTEISTERNA I MECKA

I Yatrib/Medina arbetade Muhammed med att ena alla monoteister som trodde på den kristna Bibelns båda testamenten i ett heligt krig mot polyteisterna i Mecka.

Ett återkommande tema i Koranen, t.ex. i surorna 21 och 27, är att texten utgör en förklaring till Bibelns båda testamenten och att den därmed skall skapa enighet mellan troende i olika monoteistiska grupper. Budskapet är att profeterna i Gamla Testamentet, som Moses och Aron, Abraham, Isak och Jakob, Lot, Noa, David och Salomo, Ismael, Idris (Enok), och Dhu'n-Nun (Jona) var föregångare till Jesus som blev ett tecken för alla folk. Religionen i Bibeln är en enda religion och man dyrkar samma gud.

De rättroende är enligt Koranen judar, kristna och sabier - alla som tror på Gud, på domen på den sista dagen och utför rättfärdiga handlingar skall belönas av sin Herre, de skall inte känna oro eller smärta.

> *2.62 Verily! Those who believe and those who are Jews and Christians, and sabians, whoever believes in Allah and the Last Day and do righteous good deeds shall have their reward with their Lord, on them shall be no fear, nor shall they grieve. (M Khan)*

> *5.69 Surely, those who believe (in the Oneness of Allah, in His Messenger Muhammad SAW and all that was revealed to him from Allah), those who are the Jews and the sabians and the Christians, - whosoever believed in Allah and the Last Day, and worked righteousness, on them shall be no fear, nor shall they grieve. (M Khan)*

Det finns också uttalade krav i Koranen på att man skall tro på profeterna i Tanak/GT (Abraham, Isak, Ismael, Jakob, Moses, David, Jona etc.) och på profeterna i det kristna evangeliet (Sakarias, Johannes Döparen och Jesus) utan att göra någon åtskillnad mellan dem. Detta innebär att det inte är vilka judar som helst som kan räknas bland de rättroende utan bara sådana som både lever efter Moses lagar och tror på Jesus, alltså de judekristna evjoniterna. Eftersom Koranen tar tydlig ställning för nestorianska och monofysitiska föreställningar är de kristna som räknas som rättroende enbart orientaliska kristna. Den tredje gruppen som nämns som rättroende i Koranen är sabierna, detta var som jag ser det en beteckning för de kristna ghassaniderna som ursprungligen hade utvandrat från Saba/Jemen på 200-talet.

Definitionen av de troende i Koranen återspeglar alltså situationen i Medina runt år 622, när Muhammed och hans grupp av kristna flydde dit från Mecka och började arbetet med att förena sig själva (kristna) med judar (judekristna) och sabier (kristna ghassanider), i en gemensam kamp mot polyteisterna i Mecka.

ISLAM ÄR EN VARIANT PÅ KRISTENDOMEN OCH KORANEN INNEHÅLLER PREDIKNINGAR FRÅN DEN KRISTNA BIBELN

Allah är Bibelns gud

Benämningen på ”Gud” i Koranen är ”Allah”. Beteckningen ”alaha” som är ordet för ”gud” på arameiska används i den gamla arameiska version av Bibeln som kallas Peshitta. Ett exempel finns i Första Mosebok 33:20. I en engelsk översättning av Peshitta står det

”And he pitched his tent there, and erected an altar, and called it El-Alaha di Israel (God the God of Israel). (1 Mos 33:20).

I den svenska Bibel 2000 är samma ställe översatt på följande sätt. *Och där reste han ett altare, som han gav namnet ”El är Israels Gud” (1 Mos 33:20).* Denna mening skulle alltså lika väl ha kunnat bli *“Och där reste han ett altare, som han gav namnet ”El är Israels Allah”* eller kanske snarare *“Och där reste han ett altare, som han gav namnet ” Allah är Israels gud”.* ”Alaha”, som är den arameiska benämningen för ordet ”gud” i den kristna arameiska Bibeln, blir alltså i nästa steg i Koranen benämningen på den muslimske Allah. Och detta är förstås helt logiskt, den gud som Muhammed predikade om var ju guden i Bibeln.

En muslim är en som tjänar (underkastar sig) Bibelns gud

Ordet muslim betyder ”en som underkastar sig (Gud)” eller ”en som tjänar Gud”. Muhammed berättade att många tvivlade på Jesus, men Jesu lärjungar trodde på Allah och de var muslimer (3.52). Allah var den gud som beskrevs i Tanak/Gamla Testamentet och i Nya Testamentet, därför var naturligtvis Allah också Jesu lärjungars gud. Muslimer var sådana som underkastade sig Allah (guden i Bibeln), och därför var Jesu lärjungar muslimer. Med den här definitionen är alltså muslimerna samma sak som de kristna.

Islam är den religion som beskrivs i den kristna Bibeln

Ordet ”islam”, eller rättare sagt ”al-islam”, används bara tre gånger i Pickthals översättning av Koranen. Den första förekomsten finns i 5.3 där al-islam beskrivs som den religion som de som följer vissa matlagar tillhör. Dessa lagar är en kombination av regler från Moseböckerna och den lag som anges för de kristna i Apostlagärningarna 15:20, 15:29 och 21:25. Den andra förekomsten är i sura 39.22 där den vars hjärta är öppnat för al-islam framställs som bättre än de vars hjärtan är tillslutna för minnet av Gud. I det sista fallet, i sura 39.22, sägs ingen göra större synd än den som uppfinner en lögn mot Gud när han kallas till al-islam. I verserna innan har man påmint om Moses och Jesus, och i efterföljande verser utlovas paradiset som belöning för dem som tror på Gud och hans budbärare (Moses och Jesus) och som strider för Guds sak med sin förmögenhet och sina liv. Islam som en separat religion nämns alltså inte i Koranen. Al-islam är i stället den religion där man vördar Moses (Tanak/GT) och Jesus (Evangeliet i NT) i lika hög grad. Islam är egentligen den religion som beskrivs i den kristna Bibelns båda testamenten.

PREDIKNINGAR OM DOMEDAGEN, SATAN OCH HELVETET

Muhammed såg sig alltså som en profet för de monoteistiska religionerna, han förde fram ett budskap om att människorna i hans omgivning skulle vörda både Moses som var judarnas laggivare i Toran (Moseböckerna) och Jesus som var evangeliets profet. Men medan Moses och vissa av hans lagar är ganska tydligt beskrivna i Koranen är Jesus märkligt undflyende. Han nämns visserligen vid namn, som till exempel i surorna 4, 33 och 42, men Muhammed citerar inte verser ur Nya Testamentet i samband med evangelister som Matteus eller förkunnelser ur Paulus brev på det sätt som vi är vana vid att kristendomen framställs. Ju mer jag läste i Koranen desto mer började jag dock känna igen teman från de kristna evangelierna. Skillnaden är dock som sagt att Muhammed aldrig sätter in det han säger i den etablerade kristendomens bild med de fyra evangelisterna och Paulus som den store aposteln. Jag insåg till slut att Muhammed tydligen hade använt sig av det ursprungliga evangeliet som numera kallas Diatessaron, och att han hade införlivat denna berättelse på ett mycket grundligt sätt i sin världsbild. Därför dyker teman från evangeliet upp i olika suror utan att man först inser var den ursprungliga källan finns.

Ett exempel på detta kan man se i sura 43 där Muhammed först talar om Moses och om Farao som förkastade Mose uppenbarelse (43.46-55). Som straff för detta dränkte ”vi” (Gud) dem alla (egyptierna i Röda Havet). Därefter kommer ett exempel på hur några för-

kastar Jesu budskap. ”Vi” (Gud) förklarar då att Jesus är ”vår slav” (vår tjänare) och att ”Vi” gjorde honom till ett exempel för Israels folk. Därefter sägs att timmen är känd, tvivla inte utan följ “Mig”. Detta är den rätta vägen (43.61). Låt inte Satan leda er fel, han är er öppna fiende. Jesus kom med klara bevis och sade: ”Jag har kommit till er med visdom och för att klargöra en del av det som ni tvistar om. Så gör er plikt mot Gud och lyd mig.” Gud är er gud och min gud så dyrka honom. Detta är den rätta vägen. Men det fanns falanger bland dem som stred med varandra. Så ve dem som felar, på dem väntar domen under en smärtsam dag. Vet de inte att timmen plötsligt skall slå för dem, när de inte väntar det? Den dagen kommer vänner att bli fiender, förutom de som håller sig till sin plikt. O mina slavar (tjänare)! För er finns ingen fara den dagen och inte kommer ni att sörja. Ni som trodde på ”Våra” uppenbarelser och överlämnade er, gå in i paradiset med era hustrur och fröjdas. Men de syndiga kommer att pinas för evigt i helvetes eld.

Denna berättelse uppfattas naturligtvis i allmänhet som att den handlar om att Muhammed är den rätta vägen och att sådana som är motståndare till Muhammeds sanning (islam) skall brinna i helvetet för evig tid. Men om man känner till att Muhammed predikade från den kristna Bibeln, och om man känner till kristendomens språkbruk och texter blir tolkningen en annan.

Utläggningen om den sista dagen och att de som varit vänner skall bli fiender finns i talet om tidens slut i Matteus 24 (kapitel XLI i Diatessaron). Därifrån kommer också berättelsen om de onda som sorteras på den vänstra sidan och får brinna i helvetets eld för evigt och de goda som hamnar på den högra sidan och får leva ett liv i salighet i paradiset, som också finns i sura 43. Budskapet i Koranen är det klassiska kristna domedagsbudskapet om att de enda som kommer att skonas på domens dag är de rättfärdiga som tror på Jesu budskap, medan alla andra är syndare som kommer att pinas för evigt i helvetets eld.

Koranen innehåller rent kristen retorik och logik

De allra flesta suror i Koranen använder sig av en mycket likartad logik. Se till exempel surorna nummer 2, 6, 9, 11, 21, 22, 27, 29, 54, 59 och 66. Logiken ser ut så här:

1. Den monoteistiske guden i Bibeln är mäktigast – han har skapat himmel och jord.
2. Hans makt att skydda sitt utvalda folk har bevisats genom historierna i Bibeln om profeter som Abraham, Noa, Moses, Jona, Salomo, David och så vidare.
3. Men människorna har varit syndiga och olydiga, dyrkat fel gudar och förföljt profeterna.
4. På domens dag kommer alla syndare som inte underkastar sig denna mäktiga gud att dömas att brinna i helvetets eld i evig tid, medan alla rättfärdiga kommer att få leva i paradiset (trädgården) för evigt.

I NT finns denna struktur både i Talet om tidens slut (Diatessaron 41-42/Matt 24-25), i Stefanos tal i Apostlagärningarna kapitel 7 och i Petrus Andra brev. Det här är en enkel och effektiv skrämselpropaganda, som fortfarande används för att omvända människor till kristendomen och islam.

DE FEM PELARNA I ISLAM ÄR DE KRISTNA DYGDERNA

Tro på en enda gud och hans profeter

Den första pelaren i islam är trosbekännelsen där man uttalar de två huvuddogmerna, "Ingen gud utom Gud" och "Muhammed är Guds Sändebud". Det första uttalandet motsvarar fullt ut Muhammeds beskrivning av guden i Bibeln som den enda guden, helt enligt det första budet i 2 Mos 20:3. Men tron på Muhammed som Guds profet har däremot numera fått överskugga hans eget uttalade krav att man skall tro på profeterna i Tanak/GT (Abra-

ham, Isak, Ismael, Jakob, Moses, David, Jona etc.) och på profeterna i det kristna evangeliet (Sakarias, Johannes Döparen och Jesus), utan att göra någon åtskillnad mellan dem. De sändebud från Gud som Muhammed talar om i Koranen är Moses och Jesus.

Allmosor, bön och fasta

Muhammed nämnde, enligt förebild från kapitel IX i Diatessaron, allmosor, bön och fasta som de viktigaste handlingarna för en rättfärdig. Den andra, tredje och fjärde pelaren i Islam är också fortfarande bön, fasta och allmosor.

Pilgrimsfärd

Den femte pelaren, vallfärden (ursprungligen pilgrimsfärden till Jerusalem), var också en sed som fanns inom både den judiska och kristna religionen långt innan islam skapades.

SHARIALAGARNA OCH ANDRA FUNDAMENT I ISLAM

Även om den ursprungliga grupp som Muhammed var ledare för verkar ha varit nestorianska kristna, kom islam att bli en kompromiss mellan judekristen och orientalisk kristen tro och tradition. Orsaken till detta var att man arbetade för att ena judekristna och orientaliska kristna mot de regerande polyteisterna i Mecka. De troende skulle vörda den kristna Bibelns båda testamenten och profeterna där i samma utsträckning, och inte göra skillnad mellan dem. Det innebar att islam kom att omfatta Mose lag i Tanak/GT med samma iver som de judekristna, samtidigt som man trodde på Jesus, Maria jungfrufödsel, Harmagedon, Domens dag och himmel och helvete som de kristna.

Exempel på sharialagarnas ursprung i Tanak/GT

Sharia	Ursprung i Tanak/GT
Lag om omskärelse	Abraham omskar Isak och Ismael (1 Mos 17).
Lagar om värdering av människor (blodspenning)	Lag om värdering av människor i Tanak/GT.
Lag om skilsmässa	Lag om skilsmässa i Tanak/GT.
Förbud mot äktenskapsbrott	Lag om äktenskapsbrott i Tanak/GT.
Förbud mot homosexualitet	Lag om homosexualitet i Tanak/GT.
Förbud att äta kött med blod i (halalslakt)	Förbud att äta kött med blod i Tanak/GT 3 Mos 19:26.
Förbud for riba, en ekonomisk ränta eller ocker (vers 2:225-9).	Förbud mot ränta och ocker i Tanak/GT. T.ex. 2 Mos 22:25, 3 Mos 25:36, 5 Mos 23:19.
Oskuldskontroller med hjälp av bröllopslakan.	Lagen om oskuldkontroll med hjälp av bröllopslakan i 5 Mos 22 i Tanak/GT.
Tvätta händer och fötter innan man ber.	Lagen om att prästerna skall tvätta händer och fötter innan de går in i templet (2 Mos 30:17-21)

Fundamenten i islam

Fundament	Ursprung
Trosbekännelsen: det finns ingen Gud förutom Gud (Allah), och Muhammad är hans sändebud.	Första budet: Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig (2 Mos 20:3)
Gud heter Allah	Alaha är namnet på Israels Gud i Peshitta, den kristna Bibeln på arameiska.
Profeterna	Moses, Jesus och alla profeter hämtades från Tanak/GT och NT vördas i lika hög grad
Änglarna	Kristen tro på änglar. Ärkeängeln Gabriel bebådade Jesu födelse för Maria i Evangeliet och fick också stå som garant för Muhammed s.k. uppenbarelse.
Tidebönen fem gånger per dag	Kristna nestorianska munkars tidebön

Fundament	Ursprung
Fastan	Tanak/GT: Fastan vid försoningshögtiden (3 Mos 23:27) Evangeliet: I Kapitel IX i Diatessaron sägs allmosor, bön och fasta vara de viktigaste handlingarna för en rättfärdig.
Allmoseskatten på 2,5% av förmögenheten	Tanak/GT: Tionde av all gröda (3 Mos 27:30-31) Evangeliet: I Kapitel IX i Diatessaron sägs allmosor, bön och fasta vara de viktigaste handlingarna för en rättfärdig.
Vallfärden	Judarna vallfärdade till Jerusalem fram till templets förstörelse eftersom det var enda platsen där deras Gud fick dyrkas. Kristna fortsatte seden med vallfärd till Jerusalem.
Kroppens uppståndelse	Judisk och kristen tro på kroppens uppståndelse.
Apokalypsen och den sista domen	Judekristen och kristen tro.
Paradiset	Kristen tro.
Förbud mot att dricka alkohol. Ingen nattvard.	De judekristna evjoniterna skall ha firat en årlig högtid genom att äta osyrat bröd och dricka vatten. De använde sig inte av den kristna nattvarden med vin.

SAMMANFATTNING AV BAKGRUNDEN TILL MONOTEISMENS MYTER

BAKGRUND TILL MYTERNA I TANAK/GAMLA TESTAMENTET

Myterna i Tanak/GT är grunden för de tre monoteistiska religionerna, men dessa myters ursprung finns i själva verket i de historier som de lärde i Alexandria utgick från när de skapade mackabéernas nya historia omkring år 160 fvt och i Simon Mackabeus revidering av Tanak omkring år 140 fvt.

Myter i Tanak/Gamla Testamentet	Myternas ursprung
Skapelsen av himmel och jord.	Berossos historia: Det babyloniska skapelseeposet Enuma Elish.
Evas skapelse från Adams revben.	Berossos historia: Den sumeriska myten om *Enki och Ninhursaga*. Gudinnan Ninhursaga skapar gudinnan Ninti (människornas moder) av guden Enkis revben. Gudinnan Ninti skapar sedan de första sju paren människor av jord.
Syndafallet och utdrivningen från **paradiset**.	Berossos historia: Den sumeriska myten om *Enki och Ninhursaga.* Paradiset är landet Dilmun. Guden Enki befruktade gudinnan Uttu och hon klagade i födandets smärta. Guden Isimud namngav alla växter och Enki åt av dem. Då blev Enki förbannad av gudinnan Ninhursaga och utdriven ur paradiset.
Kunskapens träd i paradiset.	Berossos historia: Den sumeriska myten om *Inanna och Huluppträdet*.
Noa och den stora översvämningen.	Berossos historia: Den sumeriska myten om Zi-ud-sura som förvarnades av guden Enki om den stora floden och byggde en ark. Zi-ud-sura kallas Utnapishtim i Gilgamesheposet.
De olika **folkens genealogi** från Noa och framåt. Patriarken **Abraham** som utvandrade från staden Ur.	Berossos historia: De olika folkens genealogi beskrevs i Berossos historia. En vis man från Sumer förde enligt Berossos historia ut kaldeisk civilisation och vetenskap från staden Ur till Egypten och andra områden i väst.
Folkets **fångenskap i Egypten** och flykten därifrån.	Manethos historia: hyksos som invaderade Egypten och drevs ut därifrån av farao.
Det utvalda folket som skulle besitta **det utlovade landet**.	En historia som sattes samman i Alexandria för att stödja mackabéernas gerillakrig och därmed skapa en buffertstat mellan seleukidernas område och Egypten.
Simsons storverk.	Berossos historia: Gilgamesh storverk från Gilgamesheposet.
Salomos tempelbygge och drottningen av Saba.	Berossos historia: Gudeas tempelbygge och drottningen av Sabum.
Lagstiftaren och teologen **Moses**.	Den orfiske lagstiftaren och teologen Musaeus.
De tio budorden.	Orficismens lagar.
Mose lagar i 2 Mos om slavar, öga för öga, värdering av människor etc.	Hammurabis lag.
Mose matlagar i 3 Mos om tillåten mat**.**	Egyptiska prästers matlagar kombinerat med babyloniska uppräkningar av oliks slags djur och fåglar.
Mose renhetslagar i 3 Mos om rening från spetälska, flytningar, samlag under menstruation, förbud mot homosexualitet etc.	Renhetslagar i Avesta.
Omskärelsen som bekräftelse på blodsförbundet mellan det utvalda folket och gud.	Tillägg till Tanak i samband med Simon Mackabeus revidering för att definiera det egna folket och avskilja dem från alla andra grupper i området.
Påbud om **giftermål mellan nära släktingar.**	Komplettering av historien om Selofchads döttrar i Tanak i samband med Simon Mackabeus revidering för att hålla folket avskilt.
Förbud mot avbrutet samlag (onani).	Simon Mackabeus historia om Onan lades till i samband med Simon Mackabeus revidering för att motverka födelsekontroll.
Moses välsignelser och förbannelser som avslutas med **Amen**.	Välsignelser och förbannelser från Hammurabis lag. Välsignelser och förbannelser i den egyptiske guden Amens (Amuns) namn.

Myter i Tanak/Gamla Testamentet	Myternas ursprung
Moses uppmaning till heligt krig mot alla andra innevånare i det utlovade landet.	Propaganda som skapades av de lärde i Alexandria för att stödja mackabéernas krig mot seleukiderna.
Döda alla avfällingar, även om de är söner eller bröder.	Berättelsen om invigningen till förbundet på Sinais berg i 2 Mos 32:25-35 som lades till i Simon Mackabeus revidering för att skrämma folket till trohet mot mackabéerna och deras religion.
Den **svartsjuke guden** som **låter fädernas synder drabba barnen** i tredje och fjärde led och kräver blodshämnd.	Tillägg till Tanak i samband med Simon Mackabeus revidering för att skrämma folket till lydnad och hetsa det till hämnd mot seleukiderna.
Gud får bara dyrkas i templet i Jerusalem.	Tillägg till Tanak i samband med Simon Mackabeus revidering för att få exklusiv tillgång till offer och tionde.
Alla andra gudar och gudinnor skall utrotas och deras kultplatser skall förstöras.	Tillägg till Tanak i samband med Simon Mackabeus revidering.
Daniels profetia.	De lärde i Alexandria skapade Daniels profetia som handlar om Judas Mackabeus erövring av templet i Jerusalem.
Jeremias, Jesajas och de andra profeternas profetior om Messias som skall regera ett evigt gudsrike från Sions berg.	Profetböckerna skapades under Simon Mackabeus tid som överstepräst i Jerusalem. Profetian om Messias avsåg Simon Mackabeus och hans ättlingar.
Jesajas och Hesekiels profetior om kroppens uppståndelse.	Simon Mackabeus propaganda för att få sina krigare att offra sina liv i mackabéernas krigsföretag.

BAKGRUND TILL DE KRISTNA MYTERNA

De kristna myternas grund finns i Tanak/GT och i de messianska jahads religiösa föreställningar som kejsar Hadrianus förde vidare i evangeliet och kombinerade med mysteriefilosofi från Herakleitos, Pythagoras och mysteriet i Eleusis. Paulus och hans epistlar skapades av Irenaeus. Uppenbarelseboken är i grunden en av jahads apokalyptiska texter.

Kristna myter	Ursprung
Kejsar Hadrianus propaganda för att pacificera jahad	
Benämningen **kristna**.	Romarnas benämning på de judiska upprorsmännen i jahad.
Det kristna **evangeliet om Jesus som uppfyllde alla profetior om Messias.**	Det ursprungliga evangeliet, Diatessaron, skapades av kejsar Hadrianus ca 120 vt för att pacificera jahad.
Ärkeängeln **Gabriels** bebådelse till Maria.	Jahads tro på änglar som Mikael och Gabriel från Tanak och Enoks bok.
Berättelserna om **bröllopet i Kana, brudtärnorna, ropet vid midnatt**.	Information om det orfiska mysteriet i Eleusis som fördes in i evangeliet av kejsar Hadrianus.
Jesu parabler, fiskarna som räknades, **den gyllene regeln** etc.	Myter om Pythagoras som fördes in i evangeliet av kejsar Hadrianus.
Logos	Philos tro på Herakleitos Logos som fördes in i evangeliet av kejsar Hadrianus.
Historiska fakta i evangeliet om personer, orter etc.	Fakta från Josephus (Tiberius Alexanders) judiska historia och historia om det judiska kriget som fördes in i evangeliet av kejsar Hadrianus.
Tron på **Messias/Kristus**, namnet **Jesus**, **jungfrufödelsen**, **korsfästningen**.	Jahads tro på profetiorna om Messias i Tanak som fördes vidare till evangeliet av kejsar Hadrianus.
Den första kristna församlingen bestående av **tolv män som leddes av en mästare**.	Jahads organisation som fördes vidare till evangeliet av kejsar Hadrianus.
Vattendopet	Jahads tro på vattendop som fördes vidare till evangeliet av kejsar Hadrianus.
Nattvarden	Jahads kultmåltid med bröd och vin som fördes vidare till evangeliet av kejsar Hadrianus.
Jesu predikningar som Bergspredikan, saligprisningar och verop, predikningar om det eviga Gudsriket.	Predikningar i jahads texter som fördes vidare till evangeliet av kejsar Hadrianus.
Irenaeus propaganda för att bekämpa andra kristna grupper och ta makten över den romerska kristendomen	
Paulus och **hans epistlar**	Paulus skapades av Irenaeus för att den romerska kyrkan skulle ha kontroll över en egen apostel och för att ta makten över Marcions epistlar.
Apostlagärningarna	Apostlagärningarna skapades av Irenaeus för att ge Paulus och den romerska kyrkan en historisk förankring.
Fyra evangelier och fyra evangelister	Det ursprungliga evangeliet, Diatessaron, delades upp i fyra delar av Irenaeus som också uppfann de fyra evangelisterna.
Propaganda för kvinnoförtryck i Paulus epistlar**.**	Myterna i Tanak/GT om Evas skapelse från revbenet, orsaken till syndafallet och hatet mot gudinnorna. Irenaeus kvinnohat och propaganda mot andra kristna grupper som lät kvinnor predika.
Tron att **Gamla Testamentet i Bibeln** är Guds ord.	Kravet på att den judiska Tanak skulle ingå i den kristna kanon skapades av Irenaeus som såg de första kristna som anhängare till Vägen, alltså jahad/chrestiani och de judiska profeterna som en förutsättning för det kristna budskapet.
Uppenbarelsebokens propaganda om det sista religionskriget, den stora domen, helvetet för syndarna och himmelriket för det rättfärdiga.	En av jahads apokalypser som fördes vidare till NT av Irenaeus.
Tron på **det heliga kriget** och kravet på att **utrota alla avfällingar och otrogna hedningar**.	Propagandan i Tanak/GT och Uppenbarelseboken om det heliga kriget och Messias som de heliga krigarnas härförare.

BAKGRUND TILL DE MUSLIMSKA MYTERNA

Muhammed var en orientalisk kristen som enade judekristna och orientaliska kristna i ett heligt krig mot polyteisterna i Mecka. Islam består en kombination av kristna och judekristna föreställningar.

Muslimska myter	Ursprung
	Den judisk-kristna Bibeln
Benämningen **muslim** på de rättroende**.**	Ordet muslim betyder ”en som underkastar sig Gud”. Jesu lärjungar trodde på Allah (Bibelns Gud) och de var muslimer enligt sura 3.52. En muslim är alltså en kristen som tror på Bibeln.
Muslimsk **tro på Bibeln och profeterna** där.	Kristen och judekristen tro på Bibeln och profeterna.
Muslimsk **tro på det heliga kriget** och kravet att utrota **otrogna hedningar**.	Kristen och judekristen tro på kravet på heligt krig och att utrota otrogna hedningar som finns i Tanak/GT och Uppenbarelseboken.
Döda alla avfällingar, även om de är söner eller bröder.	Kristen och judekristen tro på berättelsen om invigningen till förbundet på Sinais berg i 2 Mos 32:25-35.
Fördelen med **giftermål mellan nära släktingar**.	Historien om Selofchads döttrar i Fjärde Mosebok.
Tro på **kvinnors underlägsenhet.**	Kristen propaganda för kvinnoförtryck med grund i myterna i Tanak/GT om Evas skapelse från revbenet, orsaken till syndafallet och hatet mot gudinnorna samt kvinnohatet i Paulus epistlar.
Jesus var Messias och **Maria** var jungfru.	Kristen tro på evangeliet om Jesus och Maria i Bibeln.
De fem pelarna i islam är tron på en enda gud och hans profeter samt krav på allmosor, bön, fasta och pilgrimsfärd.	Den enda guden är Bibelns gud och profeterna är profeterna i GT och NT. Allmosor, bön och fasta nämns som de viktigaste handlingarna för en rättfärdig i evangeliet. Vallfärden utfördes ursprungligen till Jerusalem av judar och senare kristna.
	Judekristen tro
Lydnad under **sharialagarna** i form av **matlagar**, **omskärelse**, förbud mot homosexualitet värdering av människor etc.	Lydnad under Mose lagar i Tanak/GT.
Uppvisande av blodiga lakan som **oskuldbevis** efter bröllopsnatten och stening av kvinnor.	Lagen om oskuldbevis och stening av kvinnor i 5 Mos 22:13-21.
Förbud mot att dricka alkohol. Ingen nattvard.	De judekristna evjoniternas årliga högtid med osyrat bröd och vatten. De använde sig inte av den kristna nattvarden med vin.
	Den orientaliska kristendomen
Jesus och hans mor var inte gudar.	Nestoriansk förnekelse av att Maria hade fött Gud.
De varken dödade eller korsfäste Jesus, det verkade bara så.	Föreställning inom vissa kristna grupper, t.ex. i Egypten på 300-talet.
Jesu mänskliga natur var skapad på samma sätt som Adam.	Nestoriansk uppfattning.
Säg inte tre – det finns bara en Gud (4.171).	De monofysitiska kyrkornas tro på att Kristus bara hade en enda (gudomlig) natur och deras motstånd mot tron på treenigheten.
	Jämkning mellan kristna och judekristna
Profeterna i Gamla och Nya Testamentet skall vördas i lika hög grad.	Behov att värdera den kristna Bibelns båda testamenten lika högt.
Fredag som dag för gudstjänsten.	Jämkning mellan judekristna som helgade lördagen och kristna som helgade söndagen.
	Muhammeds eget föredöme och kalifernas propaganda
Månggifte	Muhammeds många hustrur
Barnäktenskap	Muhammeds giftermål med en nioårig flicka
Ärkeängeln **Gabriels** uppenbarelse till Muhammed.	Ursprungligen ärkeängeln Gabriels uppenbarelse till Maria i NT.
Bud om att stänga in kvinnor i hemmet i Koranen.	Propaganda för att ta makten från Muhammeds hustrur efter hans död.

DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNAS GRUND RASERAS

Ca 160 fvt	**Underlaget för Tanak/GT** skapades av **de lärde i Alexandria** för att stödja mackabéernas kamp om makten i Jerusalem. Underlaget till Tanak finns bevarat i Josephus **Antiquities I-XII**. Ramverket för historien från skapelsen till Alexander den store hämtades från Berossos historia. Förlagan för Moses var orficismens teolog Musaeus. Mose lagar sattes samman av element från Hammurabis lag och den zoroastriska lagen i Avesta. Mackabéernas nya historia översattes till hebreiska och **Tanak exkl. profetböckerna** skapades.
Ca 140 fvt	Simon Mackabeus tog makten i Jerusalem och skapade **profetböckerna** samt reviderade Moseböckerna. **Tanak fullbordades**.
	Profeterna i Tanak/GT, som Abraham, Moses, Jesaja och Daniel, har aldrig funnits.
Ca 100 fvt	Efter konflikter om makten över den nya religionen avskilde sig en grupp från de regerande mackabéerna. De kallades fariséer (de avskilda) eller **jahad** (församlingen). Senare kom de bl.a. att kallas sicarier, seloter och **chrestiani**. Jahads filosofi beskrivs i Församlingsregeln (1QS) och andra texter från Qumran. Centrala teman var lydnaden under **Mose lag**, Jesajas profetia om **Messias,** förberedelsen för det **heliga kriget** som förutsägs av profeterna i Tanak samt **Domens dag** då syndarna hamnar i helvetet och de rättfärdiga i himlen.
Ca 120 vt	Den romerske **kejsaren Hadrianus** skapade ett **evangelium** till jahad/chrestiani (**Diatessaron**) med budskapet att den Messias som de krigade för att bereda vägen för redan hade kommit i form av Jesus och uppfyllt alla profetior i Tanak.
	Jesus har aldrig funnits.
180-talet vt	Kyrkofadern Irenaeus skapade **Paulus**, **epistlarna**, **Apostlagärningarna** och delade upp Hadrianus evangelium i **fyra evangelier**. Han införde en av jahads apokalypser i NT i form av **Uppenbarelseboken** och därmed också tron på Harmagedon och Domens dag.
	Paulus och de fyra evangelisterna har aldrig funnits.
610-632 vt	Muhammed predikade om profeterna och Domens dag ur den kristna Bibeln och enade judekristna och orientaliska kristna i ett heligt krig mot Mecka. De rättfärdiga (muslimerna) skall enligt Koranen tro på alla profeter i Bibeln, lyda Mose lagar från GT och tro på allt som sägs om Jesus i evangeliet i NT.
	Tanak/GT innehåller inte Guds ord utan skapades av de lärde i Alexandria. **Profetböckerna innehåller inga profetior** utan skapades av Simon Mackabeus. NT innehåller inte Guds ord utan skapades av Hadrianus och Irenaeus. Koranen innehåller ingen uppenbarelse av Guds ord utan predikningar från den kristna Bibeln.

De monoteistiska religionernas heliga skrifter är politisk propaganda

Arbetet med de monoteistiska religionernas heliga skrifter inleddes alltså med ett meddelande om andra världskriget och de andliga lärarnas sorg över detta ”Harmageddon” samt ett stopptecken (s 150). Syftet med arbetet har varit att avväpna och sätta stopp för tron på ett visst utvalt folk, heliga krig, martyrskap och ett sista, oundvikligt apokalyptiskt krig. Genom att man får tillgång till kunskap om vilka som egentligen skapade monoteismens heliga skrifter, och varför de gjorde det, kan man ta steget från trons gungfly upp på kunskapens fasta mark.

- Koranens grund är tron på att den kristna Bibelns båda testamenten är lika sanna och att alla profeter i både GT och NT är lika viktiga eftersom de alla har förmedlat Guds ord.
- Tanak/GT, exklusive profetböckerna, innehåller inte Guds ord och lagar eftersom denna skrift skapades av politiska skäl i Alexandria på 150-talet fvt. Profetböckerna i Tanak/GT innehåller inte Guds ord eftersom de skapades i Jerusalem omkring år 140 fvt under Simon Mackabeus regeringstid.
- NT innehåller inte Guds ord eftersom evangeliet om Jesus skapades av den romerske kejsaren Hadrianus omkring år 120 och Paulus och de fyra evangelisterna skapades av Irenaeus på 180-talet.
- Eftersom varken Tanak/GT eller NT innehåller gudomliga sanningar, utan i stället skapats av människor av politiska skäl, har grunden för Koranen i form av tron på den kristna Bibelns båda testamenten och profeterna där ryckts undan.
- Eftersom varken Tanak, Bibeln eller Koranen innehåller Guds ord saknar det andliga förtrycket och den religiösa terrorn i den monoteistiske gudens namn all legitimitet.

Den dödliga retoriken i de monoteistiska religionernas urkunder och tron på profetiorna i Tanak, Bibeln och Koranen, måste vederläggas för att mänsklighetens utveckling inte skall hindras och försenas ytterligare. Detta kan inte ske på något annat sätt än genom att tron på att Tanak, Bibeln och Koranen innehåller Guds ord ersätts med en insikt om vilka som egentligen skapade dessa böcker och varför de gjorde det. Den nya bild av bakgrunden till Tanak, Bibeln och Koranen som har vuxit fram genom mitt arbete visar att dessa böcker är rent politisk propaganda, som har skapats i samband med olika krig och konflikter, och inte innehåller några som helst gudomliga uppenbarelser eller profetior.

De tre monoteistiska religionerna vilar alla på samma grund i form av den historia som sattes samman i Alexandria för att legitimera mackabéernas krav på herravälde i Jerusalem och de profetior som Simon Mackabeus skapade för att legitimera sitt krav på kungavärdighet. Jahad, vars texter återfanns i Dödahavsrullarna från Qumran, var de ursprungliga kristna som krigade för Messias i mer än tvåhundra år. Hadrianus gav ut ett evangelium om Jesus, som hade uppfyllt alla profetior som jahad krigade för och dessutom hade varit en fredsapostel. Irenaeus återinförde jahads gudsfruktan och tro på satan och helvetet och deras väntan på Messias och det sista apokalyptiska kriget i den romerska kristendomen. Muhammed var en orientalisk kristen som trodde på Bibelns båda testamenten och enade judekristna och orientaliska kristna i ett korståg mot Mecka.

DET HELIGA KRIGET FRÅN MACKABÉERNA TILL MECKA

DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNAS HELIGA TEXTER SKAPADES ALLA I KRIGISKA SAMMANHANG

Tanak (Gamla Testamentet) skapades för att stödja mackabéerna i deras krig mot seleukiderna. Jahad, vars texter återfanns i det s.k. sektmaterialet i Dödahavsrullarna från Qumran, krigade mot mackabéerna, Antipater och Herodes, varandra och Rom för den enda rätta tolkningen av Mose lagar och för att profetiorna i Jesajas bok om det stora kriget och Messias ankomst skulle uppfyllas. Kejsar Hadrianus använde i nästa steg jahads texter som en del i det evangelium om Jesus, som hade uppfyllt alla deras profetior om Messias, som han skapade för att pacificera de krigiska jahad. Irenaeus delade upp evangeliet och skapade den kristna Bibeln för att vinna maktkampen inom den nya romerska kristendomen. Koranen innehåller kristen retorik från Bibeln som Muhammed använde för att ena alla som trodde på den kristna Bibelns båda testamenten och att Jesus hade varit Messias i kriget mot polyteisterna i Mecka.

År	**Krig/konflikt**	**Politisk propaganda**
167 fvt - 153 fvt	Det mackabeiska partiet gör uppror mot seleukiderna med stöd av ptoleméerna i Egypten och av Rom. Kriget handlar om att erövra ett eget rike för det mackabeiska partiet.	En ny historia skapas i Alexandria för mackabéernas räkning (Antiquities I-XII). Den nya historien översätts till hebreiska. Den första versionen av Tanak/GT, inkl. Daniels profetia, skapas.
Ca 140 fvt	Simon Mackabeus kämpar för att befästa mackabéernas herravälde i Jerusalem.	Tanak/GT revideras i Jerusalem. Budskapet skärps i Moseböckerna och Profetböckerna skapas för att föra fram Simon Mackabeus propaganda.
100-76 fvt	Inbördeskrig i mackabéernas nya rike mellan den mackabeiske härskaren Alexander Jannaeus och jahad (församlingen). Jahad kallas också fariséer.	Jahads första texter, t.ex. Församlingsregeln (1QS) med grund i Enoks bok och de messianska profetiorna i Tanak, skapas.
40-talet fvt – 66 vt.	Upprepade uppror och oroligheter i samband med jahads motstånd mot olika makthavare.	Fler messianska texter skapas i en obruten tradition från jahads ursprungliga texter ca 100 fvt och fram till kriget år 66.
66-70 vt	Det första judiska kriget. Fullt krig i Palestina mellan messianska judiska upprorsmän (jahad/chrestiani) och romarna.	Tiberius Alexander skriver Antiquities och War efter det judiska kriget. Han vill rättfärdiga romarnas krig och förstörelse av Jerusalem.
115-117 vt	Det förödande andra judiska kriget (kitos-kriget).	Kejsar Hadrianus överför Tiberius Alexanders Antiquities och War till den sedan länge döde judiske generalen Josephus för att få ut Roms sanning om Jerusalems förstörelse till judarna och föra fram Vespasianus som Messias.
Ca 120 vt	Den romerske kejsaren försöker lugna jahad/chrestiani och förebygga nya judiska uppror för att bereda vägen för Messias.	Kejsar Hadrianus skapar ett evangelium om att Messias redan har kommit och uppfyllt alla profetior som förs ut till judarna (Diatessaron).
180-189 vt	Konflikter mellan olika fraktioner inom den romerska kristendomen.	Irenaeus skapar den kristna Bibeln genom att skapa: - Paulus och överföra Marcions epistlar till honom - Apostlagärningarna - Fyra separata evangelier från Diatessaron - Uppenbarelseboken från en judisk apokalyps.
615-632 vt	Muhammed enar Bibelns folk, alltså judekristna och orientaliska kristna, i krig mot polyteisterna i Mecka.	Tidiga suror innehåller Muhammeds kristna agitation för att ena alla som tror på Bibeln mot hedningarna med hot om helvetet och löften om paradiset.
632-661 vt	Muslimerna erövrar stora delar av de bysantinska och sasanidiska rikena efter Muhammeds död.	Den slutliga utformningen av Koranen fastställs under kalifen Uthmans tid (r 644-656) och innehåller propaganda för att definiera islam som en egen religion.

KRIG, VÅLD OCH FÖRTRYCK LEGITIMERAS GENOM BUDSKAPET I TANAK, BIBELN OCH KORANEN.

Effekterna av propagandan för religiösa krig och martyrskap i de monoteistiska religionerna har varit tydliga under mer än två tusen år. Genom historien har detta till exempel visat sig genom mackabéernas erövring av Palestina och genom de krig som de fundamentalistiska jahad utkämpade under mer än två hundra år.

Den romerska kristendomen har i nästa steg stått för religionskrig och religiöst motiverad förföljelse av oliktänkande. Som exempel kan man nämna korstågen, krigen mot katharerna i Languedoc, judarnas fördrivning från Spanien i slutet av 1400-talet, den spanska inkvisitionens förföljelser av alumbrados, erasmianer och lutheraner och utrotningen av protestanter i Frankrike på 1570-talet. Katoliker och protestanter har krigat mot varandra och mördat varandra under 1600-talets religionskrig och i senare sekteristiska inbördeskrig.

Islam startade som ett korståg mot Mecka under ledning av Muhammed, som enade alla som trodde på den kristna Bibelns båda testamenten mot de syndiga polyteisterna. Efter de rättrognas maktövertagande i Mecka och Muhammeds död startade ett krig mellan olika muslimska falanger i form av ”Ridda-kriget” eller ”Kriget mot avfällingarna”. Ett annat krig var kriget mellan Muhammeds kusin Alis hashimitiska falang och det umayyadiska partiet som pågick under hela Alis regeringstid. Denna strid kallas ”den stora Fitna”, det stora inbördeskriget. Olika företrädare för Islam har fortsatt att underkuva länder och människor med argument från Koranen om att de rättrogna är utvalda av Gud för att härska över världen och att de som blir martyrer i det heliga kriget kommer till himlen.

Även idag drabbas människor i många områden i världen av förtryck, våld, terror och krig i den monoteistiske gudens namn. Under de senaste åren har problemet ökat och terrororganisationer och terrornätverk kidnappar, våldtar, mördar och förstör mänsklighetens kulturarv med en påstådd legitimitet i det heliga kriget för den enda rätta religionen. Och sanningen är att propagandan för heligt krig och martyrskap finns i både Tanak, Bibeln och Koranen.

BUDSKAPET I TANAK/GT OM HELIGT KRIG OCH MARTYRSKAP

- Tanak/GT innehåller Guds ord som har förmedlats direkt till människorna genom profeter som Moses, Jeremia, Jesaja, Hesekiel och Daniel.
- Herren Gud har utvalt ett visst folk och stiftat ett evigt förbund med dem genom deras förfader Abraham. Förbundet innebär att Abrahams ättlingar skall bli ett stort folk och de skall få erövra hela Kanaans land. Abrahams ättlingar skall hålla detta förbund genom att skära bort förhuden på sina penisar. Men en oomskuren har brutit förbundet, han skall stötas ut ur sitt folk (1 Mos 17).
- Herren Gud har gett det utvalda folket en lag och en religion som har förmedlats genom profeten Mose.
- Villkoret för förbundet är att det utvalda folket fruktar Gud, håller hans sabbater och vördar hans helgedom, lyder hans lagar och befallningar samt utrotar alla andra religioner och förstör deras helgedomar. Gör de det kommer allt att gå dem väl och alla deras fiender kommer att falla för deras svärd. Om de inte lyder Guds lagar och befallningar utan dyrkar avgudar kommer Gud att hämnas förbundsbrottet och de kommer att drabbas av alla tänkbara olyckor som krig och pest och en svält så svår att de blir tvungna att äta köttet från sina söner och döttrar. De kommer att skingras bland folken och deras land kommer att läggas öde. (3 Mos 26:1-46, 5 Mos 28).
- I städer som ligger långt borta och som vill ha fred skall man göra innevånarna till slavar om de ger sig frivilligt, i annat fall befaller Gud att man dödar männen och tar kvinnor, barn och allt annat som byte. Men i städer som tillhör grannfolk och

som Gud vill göra till det utvalda folkets egendom får man inte skona en enda levande varelse. (5 Mos 20).

- Herren Gud kräver att det utvalda folket håller sig rent och avskilt från alla andra folk och att de stöter bort sin hustru och sina barn om hustrun skulle härstamma från ett annat folk, annars kommer de att drabbas av hans glödande vrede. (Esr 10)
- Gud har genom Moses befallt sina utvalda att föra ett heligt krig för att erövra det utlovade landet och döda alla som inte underordnar sig deras Guds välde. Gud kommer själv att hämnas sina söners blod, hans pilar skall berusas av blod från fallna och fångar och hans svärd äta köttet av fiendens trotsiga ledare. (5 Mos 32 39-43).
- Herren kommer att lägg alla folk under sin smorde (Messias, Kyros) eftersom Herren strider på de heligas sida i det heliga kriget (Jes 45:1).
- Profeterna Hesekiel, Jesaja och Daniel har utlovar kroppens återuppståndelse och evigt liv till de martyrer som dör i det heliga kriget. (Hes 37:1-14, Jes 26:19, Dan 12:1-3)
- Profeter som Jeremia, Jesaja och Hesekiel har tagit emot budskap från Gud om att han har förbannat alla länder, städer och folk som inte tillhör den rätta religionen och att dessa skall förgöras av Jerusalems Gud.

BUDSKAPET I NYA TESTAMENTET OM HELIGT KRIG OCH MARTYRSKAP

- Nya Testamentet innehåller Guds ord som har förmedlats direkt till människorna genom Jesus som var Guds son och genom apostlar som Johannes och Paulus.
- Jesus var både en som kom med strid och svärd (Matt 10, Luk 12) och en fredsapostel (Matt 5).
- De kristna är de rättfärdiga ättlingarna till Abraham, förbundet grundar sig inte längre på lydnad för lagen utan tro. Kristus förmedlar det nya förbundet med Gud som ersätter förbundet med Abraham. (Rom 4, Gal 3, Heb 9)
- Judarna dödade herren Jesus liksom de dödade profeterna, och de har förföljt Paulus grupp av kristna. De trotsar Gud och är fiender till hela mänskligheten, eftersom de försöker hindra de kristna från att predika för hedningarna och hjälpa dem att bli räddade. Så fyller de ständigt sina synders mått. Men nu nås de till slut av Guds vrede. (1 Thess 2)
- Gudsfruktan, alltså fruktan för Guds hämnd om man inte lyder hans påbud och för den stora domen, förs fram som grunden för den kristna tron. (Apg 9:31, Rom 2:2-3, Rom 3:19, 2 Kor 5:9-11, 2 Kor 7:1, 1 Tim 4:7, Heb 10:26-31, Heb 12:28, 1 Pet 1:17 etc.)
- Det heliga kriget är förutbestämt att ske genom det sista apokalyptiska kriget och slutstriden vid Harmagedon som förebådar Messias/Kristus världsherravälde. (Upp 16:16)
- Martyrskapet förs fram som eftersträvansvärt genom historien om den första kristna martyren Stefanos. (Apg 7:52-58)
- De som blivit martyrer för Jesu vittnesbörd och Guds ord kommer att återuppstå och få ett evigt liv med Jesus i himlen. Men de som inte finner nåd vid den sista domen kommer att kastas i den brinnande sjön i dödsriket. (Upp 20)

BUDSKAPET I KORANEN OM HELIGT KRIG OCH MARTYRSKAP

- Koranen innehåller Guds ord som har förmedlats direkt till människorna genom profeten Muhammed som var den siste och störste profeten.

- Kriga för Gud mot dem som krigar mot dig, men starta inte fientligheter. Döda dem varhelst du finner dem och driv ut dem från platser som de har drivit ut dig från. Kriga mot dem tills förföljelserna slutar och Guds religion härskar. (2.190-2.194)
- De sanna troende är de som tror på Gud och hans budbärare och som strider med sina tillgångar och sitt liv för Guds sak. (8.72, 8.74, 8.75, 9.19, 9.20, 49.15)
- Kriga för Gud och mot dem som inte tror (de otrogna). (9.24, 22.78, 25.52 och 60.1)
- De som inte tror (de otrogna) är de människor som bad Muhammed att slippa delta i hans krigsföretag och sådana som, trots att det har uppenbarats suror som uppmanar dem att tro på Allah och strida tillsammans med hans budbärare, ändå vill stanna hemma. Deras hjärtan är förseglade, de förstår inte det glada budskapet och de kommer därför att komma till helvetet. Men de som tror på budbäraren och strider med sina liv och sina tillgångar kommer till Paradiset. (9.81-9.90)
- De som lyder Gud och hans budbärare är de som Gud älskar, profeterna, helgonen, martyrerna och de rättfärdiga. De är den bästa församlingen! (4.69)

DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNAS ARGUMENT FÖR HELIGA KRIG ÄR ATT DET ÄR GUDS BEFALLNING

De monoteistiska religionerna har ett kraftfullt stöd för sin propaganda. De har alla tillgång till Guds direkta ord och instruktioner genom sin heliga bok i form av Tanak, Bibeln eller Koranen. I denna bok sägs att de som tillhör den egna religionen är de enda rättfärdiga och att de är utvalda av Gud att erövra landet, införa den enda rätta religionen och döda alla syndare och avgudadyrkare genom det heliga kriget. Lyder de religionens påbud och utkämpar detta heliga krig mot syndarna kommer de att få ta emot alla Guds välsignelser och härska över världen. Om de dör i det heliga kriget, som martyrer för religionen, kommer de att få uppleva kroppens återuppståndelse, få evigt liv samt komma till paradiset.

Om de inte följer religionens påbud, och till exempel beblandar sig med avgudadyrkare och syndare, kommer de att drabbas av guds glödande vrede, utplånas och brinna i helvetet. Detsamma gäller också för alla som inte tillhör deras egen religion. Dessa är avgudadyrkare och syndare, de är dömda till utplåning av Gud och de kommer att kastas i helvetet vid den sista stora domen i samband med det sista stora apokalyptiska kriget då Messias kommer för att döma levande och döda.

Hur kan man säga nej till detta? Om man tillhör den enda rätta religionen och lyder det som den påbjuder kommer man att få alla välsignelser. Om man deltar i det heliga kriget för den rätta religionen kommer man att vinna land, krigsbyten och makt om man överlever, och dessutom kommer man till paradiset när man dör eftersom man har lytt Guds befallning och utkämpat det heliga kriget. Om man dör i det heliga kriget kommer man att återuppstå, få evigt liv och komma till paradiset. Det finns verkligen bara vinster i de monoteistiska religionernas erbjudande. Dessutom är det enda alternativet om man inte tillhör den enda rätta religionen att hamna i helvetet vid den yttersta domen och brinna i elden där i evighet, så på den sidan finns bara förluster.

Den här typen av argument har använts genom tiderna för att legitimera religiöst motiverad terror, krig, våld och förtryck och det är fortfarande den här typen av argument som gör att religiösa terrororganisationer kan rekrytera medlemmar. Gud har ju enligt dem själv uppmanat till martyrskap och heligt krig i den heliga skrift (Tanak, Bibeln, Koranen).

DET HELIGA KRIGET BLIR ETT HOT MOT MÄNSKLIGHETENS UTVECKLING

De monoteistiska religionernas idé om den enda rätta religionen och Guds krav på heligt krig i denna religions namn, har som vi sett varit den drivande kraften i mackabéernas erövringskrig, i de första kristnas (jahads) krig mot mackabéerna och Rom samt i samband med de första muslimernas religiöst motiverade erövringskrig. Det heliga kriget har sedan dess fortsatt att dyka upp i form av till exempel krig mellan shiiter och sunniter, de kristna korstågen, kriget mot katharerna och de stora religionskrigen i Europa mellan katoliker och protestanter. Det var dock först under 1900-talet som det heliga kriget mellan ”oss” (de utvalda med den rätta rasen, politiken, religionen etc.) och ”de andra” blev ett verkligt hot mot mänsklighetens utveckling genom att vi nu hade nått en nivå av vetenskap och teknisk utveckling som möjliggjorde utvecklingen av avancerade vapen. Bombplan med extremt kraftfulla bomber samt kemiska-, kärn-, strålnings- och biologiska vapen möjliggjorde nu förstörelse och dödande på en aldrig tidigare skådad nivå.

ELFTE SEPTEMBER OCH KRIGET MOT TERRORN

Under ett par veckor i augusti och september 2001 fick jag ta emot ett budskap som jag kallade *Texten från de Höga Mästarna*. Detta budskap avslutades med ett meddelande som handlade om människornas enfald som har fått dem att gripa till vapen mot sina bröder i Guds namn och att det inte finns någon större orätt än den som sker i det Högstas namn. Att riva ner och förgöra, döda och lemlästa är den totala motsatsen till den Gudomliga kärlekens överflödande givande. I den Gudomliga kärleken finns inget tvång, inget förtryck, aldrig något som helst våld.

Fem dagar senare, den elfte september 2001, skakades världen av de fruktansvärda terrorattackerna mot World Trade Center och Pentagon som går under namnet elfte september i Sverige och ”nine eleven” internationellt. Efter dessa attentat startade USA och dess allierade ”kriget mot terrorn”. Därmed inleddes en utveckling som har skapat förödande konsekvenser i framförallt delar av den muslimska världen, men också lett till fruktansvärda terrorattacker i väst under de år som gått sedan dess.

AL-QAIDA, BOKO HARAM, IS OCH ANDRA ISLAMISTISKA TERRORGRUPPER

I slutet av mitt arbete med boken *Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen* skrev jag nedanstående i december 2014.

> *Även idag lever vi med det dödsbringande arv av hat, avskiljande och heliga krig som härstammar från den propaganda som skapades av mackabéerna, jahad/chrestiani, Irenaeus och Muhammed. De budskap som fördes fram genom profeter som Moses, Messias, Paulus och Muhammed var i verkligheten politisk propaganda, men ses fortfarande av religiösa fundamentalister som gudomliga budskap som förmedlats direkt från Gud till mänskligheten och som måste åtlydas till varje pris. Problemet är bara att de heliga skrifterna i form av Tanak, Bibeln och Koranen är mänskliga konstruktioner som kan tolkas på oändligt många sätt. Det enda som är konstant genom hela deras historia är att de leder till splittring, krig och förtryck om man följer dem. Så länge som budskapen i Tanak, Bibeln och Koranen förs fram som Guds ord kommer de också att leda till våld, förtryck och elände i världen.*
>
> *Idag har vi fått en situation där antalet offer för terrorattacker ökar kraftigt. Från 2012 till 2013 ökade detta antal med 60 procent till cirka 18 000 dödade människor. De flesta av dessa offer skördades i Irak, Afghanistan, Pakistan, Nigeria och Syrien. I Afghanistan dödades år 2013 enligt uppgift 8 615 människor i kriget mellan regering och talibaner.*
>
> *Problemet med religiöst motiverat våld har eskalerat under 2014. Bara under november 2014 dödades 5 042 människor i jihadist-attacker världen över enligt en sammanställning från BBC i samarbete med det internationella centret för radikaliseringsstudier (ICSR). Under den här månaden skedde 664 attacker i 14 länder. Terrororganisationen Islamiska Staten (IS) låg bakom majoriteten, 44 procent, av attackerna. Det mest drabbade landet är Irak där 1 770 människor dödades i 233 attacker bara under november 2014. Nigeria är det näst farligaste landet med 786*

döda i 27 attacker. Nästan alla var civila som dödades i stora attacker av terrororganisationen Boko Haram. Afghanistan innehar tredjeplatsen i jihadistrelaterade mord där 782 personer miste livet i attacker utförda av talibaner.[1]

Kvinnor kidnappas, våldtas och förtrycks i Guds namn av islamister. Flickor dödas för att de vill gå i skolan och lärare mördas för att stänga skolor för flickor i vissa muslimska länder. Journalister kidnappas och mördas och därigenom mördas det fria ordet. Demokrati och jämlikhet motarbetas med alla till buds stående medel av monoteistiska fundamentalister. Vetenskap och forskning bekämpas av sådana som anser sig sitta inne med den enda sanningen. De människor som drabbas av religiöst motiverat våld och förtryck är inte i första hand vi i västvärlden, utan människor i muslimska länder och länder där islamister vill ta makten som t.ex. Nigeria.

TERRORDÅD I PARIS OCH BRYSSEL

Samtidigt som jag var klar med boken *Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen* skedde terrordåden i Paris mot redaktionen för satirtidningen Charlie Hebdo den 7 januari 2015. Jag kände en enorm sorg och frustration och försökte få ut en liten artikel om den nya sanningen om de monoteistiska religionerna som rycker undan grunden för den militanta fundamentalismen, men fick inget gehör. I stället dominerades reaktionerna av kommentarer om att terroristerna inte har förstått att den sanna kärnan i islam är kärlek.

Jag började i stället arbeta med boken *De Höga Mästarnas projekt* och den 13 november 2015 hade jag just avslutat arbetet med kapitlet ”Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen”. Den kvällen skedde de förödande attentaten mot sex olika platser i Paris i form av restauranger, en fotbollsarena och konsertlokalen Bataclan. 130 människor dödades och över 350 skadades i dessa samordnade terrordåd. Återigen kände jag ett starkt tryck att försöka få ut mina insikter om grunden för monoteismens heliga krig och jag skickade därför återigen ett debattinlägg till en av våra största dagstidningar. Och återigen ignorerades mitt inlägg.

Jag avslutade arbetet med *De Höga Mästarnas projekt* i februari 2016 och i början av mars startade arbetet med den här boken, *Den stora omvälvningen*. När jag satt och arbetade med den boken den 22 mars såg jag på internet att ett nytt terrordåd just pågick i Bryssel, det handlade om skottlossning och bomber på flygplatsen och i tunnelbanan i Bryssel. Resultatet av detta dåd blev att totalt 35 människor dog, inklusive de tre självmordsbombarna, och att över 300 skadades, varav många allvarligt. Det visade sig senare att terrordådet i Paris i november 2015 och i Bryssel i mars 2016 utfördes av människor som ingick i samma grupp med anknytning till IS.

Terrorgruppen IS, som är en salafijihadistisk terrororganisation, har alltså orsakat flera terrorattacker i Europa. Men organisationen har också orsakat enormt lidande i Syrien och Irak där de har upprättat ett som de själva säger världsomspännande kalifat. IS använder sig av idén om det heliga kriget för att kunna utöva ett ofattbart barbari mot andra människor. Men IS är naturligtvis inte de enda företrädarna för den islamistiska terrorn, rörelser som Boko Haram i Afrika och islamistiska extremistgrupper i Afghanistan, Pakistan, Bangladesh och Indonesien är exempel på en global spridning.

FÖRSÖK ATT FÖRA FRAM SANNINGEN OM DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNA

Det har funnits en stark känsla av brådska och oro i den kraft som har drivit mitt arbete framåt ända sedan mitt andliga genombrott hösten 1999. Denna känsla var som jag skrev ovan tydlig i samband med mottagandet av Texten från de Höga Mästarna, och den har genomsyrat mitt arbete med att förstå den rätta bakgrunden till de monoteistiska religionernas urkunder. Jag har så småningom förstått att den nya synen på vilka som skapade Tanak, Bibeln och Koranen och varför de gjorde det, är avgörande för att avväpna de monoteistiska religionernas destruktiva budskap.

---

[1] http://www.svt.se/nyheter/varlden/sju-dodas-varje-timme-av-jihadister

ARMSTRONGS FÖRSVAR FÖR RELIGIONERNA - DE HAR ALDRIG ORSAKAT VÅLD

EN OMVÄND SPEGELBILD AV MITT ARBETE DYKER PLÖTSLIGT UPP I KAREN ARMSTRONGS BOK

Den 15/3 2016 hade jag börjat arbeta med den här boken och jag hade gjort ett första utkast till struktur och innehållsförteckning. Av någon anledning, kanske på grund av en recension i SvD två dagar innan, började jag läsa Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida. Religion och våld genom historien*. Boken presenteras på följande sätt av det svenska förlaget:

Karen Armstrong, en av vår tids största auktoriteter inom religionshistoria, sveper över hela den mänskliga historien i sökandet efter svaret på en brännande fråga: är religion orsaken till vår bloddränkta värld? Hennes svar blir ett övertygande nej: från sumerernas markstvister, via de kristna korstågen och 1600-talets europeiska slagfält, till våra dagars al-Qaida och IS ser hon i stället politiska härdar överallt, som ständigt använt religionen som bränsle. Det räcker, menar Armstrong, att se vad det sekulariserade 1900-talet förde med sig i form av världskrig, atombomb och folkmord för att se att religion knappast är upphovet till våra konflikter. Modigt, lärt och utmanande tecknar Armstrong ett porträtt av mänskligheten som kommer att få varje läsare att se på krigets förödande orsaker och verkningar på ett nytt sätt. (Presentation av Karen Armstrongs bok Med Gud på vår sida från förlaget Natur&Kultur[1])

Sedan hösten 1999 har jag upplevt så många oväntade vändningar, och fått så många nästan ofattbara insikter, att jag borde vara luttrad. Men jag blev ändå helt förbluffad när jag upptäckte att Armstrongs bok var en total spegelbild av mitt eget arbete med de gamla kulturerna från modergudinnan, sumererna och framåt och med Bibeln, Koranen och den religiösa terrorismen. Men hennes slutsatser är totalt motsatta mot mina. Hon anser att historien i Bibeln är helt sann och att den religiösa terrorismen verkligen inte har något att göra med religionerna. I stället beror terrorismen på den tidlösa filosofin, philosophia perennis, och på västerländsk kolonialism och imperialism.

Det här fick mig verkligen att koka över, inte nog med att Armstrong vägrar att se att religionerna har något ansvar för den religiösa terrorismen, hon skyller den dessutom på mysteriefilosofierna! Min första reaktion var att helt enkelt strunta i Karen Armstrongs bok, jag har så långt som möjligt försökt hålla mig opartisk och inte ge mig in i några ofruktbara diskussioner och gräl. Men här kände jag så oerhört tydligt att mitt rätta jag är en mysteriefilosof och att Armstrong återupprepar Irenaeus angrepp på mysteriet och oss filosofer. Det var ju det angreppet som faktiskt skapade evangelisterna, Paulus och den romerska kristendomens kanon i den form vi nu ser den, och därmed också bl.a. skapade antisemitismen, kriget mot katharerna, brännandet av kättare och religionskrigen. Om inte Irenaeus hade gjort sina förfalskningar av den romerska kristendomens historia och inympat jahads krigiska messianism i den, hade den romerska kristendomen antingen tagit en annan väg, den som Marcion och Valentinus representerade, eller också hade den dött ut ganska snart.

Men nu lever den kristna illusionen i full välmåga och fortsätter att dominera människors tänkande, även inom den version av kristendomen som kallas islam. Därigenom fortsätter världen att plågas av de monoteistiska religionernas lögner. Jag måste dock ta emot och tacka för den gåva som serverats genom Karen Armstrongs arbete. Jag känner att det är viktigt att göra skillnaderna tydliga mellan det som jag har fått i uppgift att föra fram och den etablerade uppfattningen, vilket Armstrongs bok hjälper mig att göra. Vi är alla medarbetare i de Höga Mästarnas projekt för jorden och ibland hjälper vi varandra bäst genom att erbjuda ett motstånd att ta spjärn mot. Det är ingen slump att Armstrongs bok är en

[1] www.nok.se/Allmanlitteratur/Bocker/Sakprosa/Sakprosa/Med-Gud-pa-var-sida/

direkt spegelbild av mitt arbete och att jag upptäcker den just i det ögonblick när jag, utan att själv veta det, behöver den. Det här projektet leds av mycket höga krafter som förmedlar en kraft som vi aldrig tidigare sett i verksamhet, de vill verkligen att resultatet av arbetet skall bli så bra och tydligt som det bara är möjligt och de skapar också de bästa förutsättningar för att det skall ske.

EN SAMMANFATTNING AV ARMSTRONGS TESER

Enligt Karen Armstrong handlade alla de krig och konflikter som man ofta ser som religiöst motiverade i själva verket inte om religion utan om politik. Armstrong ger exempel på moderna härskare i muslimska länder som Turkiet, Iran och Egypten som förkroppsligat den värsta sortens sekularisering som har varit omöjlig att smälta för deras undersåtar, och därmed skapat en fundamentalistisk reaktion från dessa.

Sekularisering betyder enligt NE sådana processer som innebär att religionen förlorar i betydelse i ett samhälle och i medborgarnas medvetande. Sekularisering innebär både att religionen förlorar inflytande i institutioner som t.ex. har att göra med rättsskipning och undervisning, och att man ersätter religiösa förklaringar till olika händelseförlopp med mer rationella förklaringar.

En annan orsak till fundamentalistiskt våld, förutom sekularisering, som beskrivs i Armstrongs bok är Philosophia perennis, den tidlösa eller återkommande filosofin. Hon definierar Philosophia perennis som längtan efter att dela den kosmiska ordning eller tillvaro som antikens filosofer kände när de studerade himlakropparna, en längtan som fanns i de flesta förmoderna kulturer. Genom sitt resonemang gör Armstrong philosophia perennis, som hon alltså definierar som en längtan efter att dela den kosmiska ordningen, ansvarig för alla apokalyptiska krig. Krigaren kan i en drabbning känna att han är ett med kosmos, men i efterhand kan han inte alltid lösa de inre konflikterna och därför rättfärdigas våldet med mytologi.

Armstrong förklarar detta grundläggande krav att känna samband med övernaturliga företeelser med vår neuroanatomi, som hon påstår består av tre olika hjärnor som fungerar tillsammans. Förklaringen till sökandet efter religiös extas ligger enligt henne i det limbiska systemet där jakt och kamp att fälla ett villebråd skulle utlösa serotonin som är en signalsubstans som även ger den känsla av extas som vi förknippar med religiös erfarenhet. Religiös extas skulle enlig Armstrong alltså utlösa samma fysiska och psykiska reaktioner som att delta i krig eller jakt.

Min egen sammanfattning av budskapet i Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida* ser ut som följer. OBS: Citaten kommer från Armstrongs bok men rubrikerna är mina egna.

Teser från Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida*
Förmoderna behov av att vara en del av varat tillfredsställdes genom krig
Genom att rituellt imitera det som de uppfattade som tecken från sina himmelska alter egon, gudar, förfäder, kulturella hjältar, upplevde de förmoderna människorna att de upptogs i en större dimension av varat. Att känna ett samband med sådana övernaturliga företeelser tillfredsställer ett grundläggande krav hos oss som, om man inte längre kan få det tillfredsställt i kyrkor eller tempel, söker tillfredsställa i konst, konserter, droger, sex – eller genom att kriga.
I Sumer utvecklades jordbrukssamhället och samtidigt också det system med strukturellt våld som härskade ända fram till den moderna perioden
I Sumer utvecklades jordbrukssamhället och samtidigt också det system med strukturellt våld som skulle vara förhärskande i varje enskild agrar stat fram till den moderna perioden då jordbruk upphörde att vara civilisationens ekonomiska bas. Civilisationen krävde en styrande klass som inte behövde arbeta, och således vilar alla de tusentals år gamla stordåden på en exploaterad bondebefolknings ryggar.

Teser från Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida*
Med jordbruk kom civilisationen, och med civilisationen krig
Vårt förhållande till krig är således mångfacetterat, möjligen därför att det är ett relativt sent fenomen i människans utveckling. Jägare-samlare hade inte råd med det organiserade våld som vi kallar krig. Men mellan omkring 8500 f.Kr. och det första århundradet i vår tideräkning – en anmärkningsvärt kort period med tanke på vår historia på fyra miljoner år – övergick en avgörande majoritet av mänskligheten, över hela jorden, oberoende av varandra, till ett agrart liv. Och med jordbruk kom civilisationen, och med civilisationen krig.
Sumerernas rättfärdigande av strukturellt våld följde logiken i philosophia perennis om kosmos grundläggande lagar
Sumererna följde logiken i Philosophia perennis när de menade att deras politiska arrangemang imiterade gudarnas. Den mesopotamiska religionen var i huvudsak en politisk verksamhet och vi har inga uppgifter om personlig andakt. Deras system var inte först och främst ett falskt rättfärdigande av statens strukturella våld, utan huvudsakligen ett försök att fylla detta djärva och problematiska mänskliga experiment med mening. Genom att hävda att deras orättfärdiga system stod i överensstämmelse med kosmos fundamentala lagar gav sumererna således uttryck åt en obarmhärtig politisk verklighet i mytiska termer.
Zarathustras apokalyptiska tänkande om heligt krig byggde på logiken i philosophia perennis om sambandet mellan himmel och jord
Zarathustra fick omkring år 1200 f.Kr. en vision av att Ahura Mazda hade förfärats över sanskrittalande boskapstjuvars grymhet som hade vandaliserat det ena avestiska samhället efter det andra. När han mediterade över denna kris ledde honom logiken i Philosophia perennis till slutsatsen att dessa jordiska drabbningar måste ha en motsvarighet i himlen. I en vision sade Ahura Mazda åt Zarathustra att han måste mobilisera sitt folk för ett heligt krig mot terrorn som utövades av boskapstjuvarna som dyrkade Indra.
Brahmana-skrifterna grundade sig på logiken i philosophia perennis och var en följd av statens strukturella våld
Under det nionde århundradet f.Kr. gjorde en del brahminer i Kuru en avgörande tolkning av gamla ariska traditioner och tog initiativ till en reform som systematisk uteslöt allt våld från den religiösa ritualen. Deras tankegångar nedtecknades i de heliga skrifter som är kända som Brahmana. En mer innerlig andlighet började utvecklas som ligger närmare det vi kallar "religion". I stället för att tanklöst följa riternas yttre program skulle deltagarna bli medvetna om de samband som enligt Philosophia perennis logik förenade alla handlingar, mantran etc. i en gudomlig verklighet. Gudar förenades med människor, människor med djur och växter, det synliga med det osynliga. … *Men andra skulle utnyttja dessa nya idéer för att utmana det sociala systemet. I Punjab hade arierna försökt att kämpa sig till "befrielse" (moksha); en del av dem som hade utgått från brahmanas förinnerligade andlighet letade nu efter en mer andlig frihet och började utforska sin inre värld lika energiskt som de ariska krigarna en gång hade utforskat de vilda skogarna. Den nya välfärden gav adeln tid och utrymme som var avgörande för sådan introspektiv kontemplation. Den nya andligheten var därför uteslutande för aristokrater; den var en följd av statens strukturella våld. …* *Den sociala och politiska utvecklingen i dessa nya stater inspirerade en del av krigarklassen att föreställa sig en ny värld, fri från prästerligt herravälde. … Den tillbedjande vände sig nu inåt. Fokus i Upanishaderna var atman, "självet", som precis som devas var en manifestation av brahman. …* *Tanken att den högsta varligheten, det vill säga "alltet" fanns inneslutet i varje individ skulle bli en central insikt i varje religiös tradition av någon betydelse. Det fanns därför inget behov av att utföra de omsorgsfulla ritualer som hade upprätthållit varna-systemets strukturella våld, eftersom människan när hon väl kom i kontakt med verklighetens kärna inom sig själv var ett med "alltet": "Om en man får veta att "jag är brahman" på detta vis, blir han till hela denna värld. Inte ens gudarna är kapabla att förhindra detta för han blir till deras eget själv (atman). (BU 1.4.10)" Det var en utmanade självständighetsförklaring, en politisk likaväl som en andlig revolution. Kshatriya (krigarklassen) kunde nu göra sig av med sitt beroende av prästen som dominerade den rituella arenan.*
Jahve hatar agrar civilisation och städer och insisterar på herdens frihet och jämlikhet
Dessutom är Jahve en benhård fiende till den agrara civilisationen. … Jahve insisterade att de tre patriarkerna – Abraham, Isak och Jakob – skulle byta det urbana livets strafftyranni mot herdens frihet och jämlikhet.

Teser från Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida*
Josuas heliga krig var inget heligt krig
Tiden räcker inte till för att täcka in alla uttryck för religiöst artikulerat våld, men jag kommer att undersöka några av de mest framträdande i de tre abrahamitiska religionernas långa historia, såsom Josuas heliga krig, … Det finns inga bevis på den massförstörelse som beskrivs i Josuas bok och inga indikationer på en mäktig utländsk invasion.
Israeliterna skapade rättfärdiga lagar och en ideologi som stod i direkt motsats till jordbrukssamhällets systemiska våld
Bibeln gör gällande att Israel skapades av diverse folk som knöts samman i ett förbund, och den episka historien låter antyda att de tidiga israeliterna hade fattat ett principiellt beslut att vända ryggen åt de förtryckande jordbrukssamhällena. Deras hus i byarna i högländerna var modesta och enhetliga och det fanns inga palats eller offentliga byggnader: detta förefaller ha varit ett jämlikt samhälle som kan ha gått tillbaka till en stamorganisation för att skapa ett socialt alternativ till den konventionellt skiktade staten. …
När israeliterna befriade sig från de kanaaneiska stadsstaterna hade de utvecklat en ideologi som stod i direkt motsats till jordbrukssamhällets systemiska våld. Israel behövde inte vara "likt andra nationer". Deras fientliga inställning till "kananeer" var därför lika mycket politisk som religiös. Nybyggarna tycks ha skapat lagar för att försäkra sig om att land i stället för att beslagtas av en aristokrati förblev i släktens ägo, att räntefria lån till behövande israeliter var obligatoriska, att löner omedelbart betalades ut, att kontraktsslaveri skulle vara begränsat och att det fanns särskilda underhåll för föräldralösa, barn, änkor och utlänningar.
När israeliterna begärde att få en kung gav de upp sina drömmar om frihet och jämlikhet
Trots deras drömmar om frihet och jämlikhet hade israeliterna om och om igen upptäckt att de inte kunde leva utan en stark stat.
Moseböckerna omarbetades av politiska skäl efter deportationen till Babylonien
Den slutliga omarbetningen av Pentateuken skedde efter det att israeliterna hade fått uppleva förstörelsen av sin egen stat genom Nebukadnessar 586 f.Kr. och blivit deporterade till Babylonien. Detta bibliska epos är inte bara ett religiöst dokument utan också en essä i politisk filosofi: hur kan en liten nation behålla sin frihet och integritet i en värld dominerad av hänsynslösa imperialiststater?
Profeten Jesaja hyllade Kyros som messias från sin exil i Babylonien
En anonym jude i exil i Babylonien hyllade därför Kyros som messhiah, den man som smorts av Jahve för att göra slut på Israels exil.
Mackabéernas erövring inspirerade en ny apokalyptisk andlighet grundad på philosophia perennis
När den hasmoneiska prästfamiljen, anförd av Juda Mackabaios, befriade Judeen och Jerusalem från seleukidisk kontroll och erövrade Idumaea, Samaria och Galileen inspirerade det till en ny apokalyptisk andlighet utan vilken det är omöjligt att förstå den tidiga kristna rörelsen. Avgörande för detta tänkesätt var philosophia perennis, jordiska skeenden var en apokalupsis, ett "avtäckande" som avslöjade vad som samtidigt hände i den himmelska världen. Samtidigt som de kämpade med att de rådande händelserna skulle få en mening, trodde författarna till dessa nya skrifter att medan mackabéerna bekämpade seleukiderna slogs Mikael och hans änglar mot de demoniska krafter som stödde Antiochos.
De fromma mackabéerna blev grymma och tyranniska och nya sekter sökte ett mer autentiskt judiskt alternativ
Men dessvärre lyckades inte de fromma hasmonéerna kringgå realpolitikens verklighet när de väl kom till makten, utan blev lika grymma och tyranniska som seleukiderna. Vid slutet av det andra århundradet f.Kr. sökte ett antal nya sekter efter ett mer autentiskt judiskt alternativ; den kristna läran skulle sedan dela en del av deras entusiasm.
Qumransekten vid Döda havet och essenerna tilltalades av ett liv i god samvaro
Både Qumransekten och esséerna – två tydligt definierade grupper som ofta blir felaktigt identifierade – tilltalades av ett liv i god samvaro: de åt sina måltider tillsammans, de lade stor vikt vid renhet och korrekt utförda ritualer och de hade gemensamma gudar. … I själva verket betraktade sig Qumran-sekten vid Döda havet som ett alternativt tempel; på det kosmiska planet skulle ljusets barn snart besegra mörkrets söner, och Gud skulle bygga ett annat tempel och inviga en ny världsordning.
Jesus och hans läror var ett alternativ till det imperialistiska romerska styrets strukturella våld
Även om evangelierna skrevs i stadsmiljö decennier efter händelserna som de beskriver, återspeglar de fortfarande det politiska våldet och grymheten i det romerska Palestina. Redan från början presenterar evangelierna

Teser från Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida*
Jesus och hans läror som ett alternativ till det imperialistiska styrets strukturella våld. … Jesus kunde inte driva ut romarnas från landet, men det "kungarike" han proklamerade och som baserade sig på rättvisa och jämlikhet, var öppet för alla – i synnerhet sådana som den nuvarande regimen hade svikit.
De första kristna var lika osjälviska som Konfucius och Buddhas följare
I likhet med Konfucius och Buddhas följare odlade de kristna ideal som förespråkade vördnad och osjälviskhet, som motvikt till krigararistokratins våldsbaserade självbild.
Paulus författade sina skrifter på 50-talet e.Kr. och influerade Markus, Matteus och Lukas evangelier
Paulus författade sina skrifter på 50-talet e.Kr. och är den i dag äldsta bevarade kristna författaren. Hans läror influerade redovisningarna av Jesus liv i Markus, Matteus och Lukas evangelier (också kända som synoptikerna), som skrevs under 70- och 80-talen.
Det fjärde evangeliets författare tillhörde en föraktad och separerad johanneskristen sammanslutning som hade en felaktig syn på Jesus
I Mindre Asien hade ett antal judisk-kristna församlingar som spårade sitt ursprung till tiden för Jesu apostel Johannes utvecklat en annorlunda syn på Jesus. Paulus och synoptikerna hade aldrig betraktat Jesus som Gud; själva tanken skulle ha gjort Paulus förskräckt som, före hans omvändelse, hade varit en exceptionellt bokstavstrogen farisé. De använde alla termen "Guds son" i den konventionella judiska betydelsen: Jesus hade varit en vanlig människa som fått ett särskilt uppdrag av Gud. … Men det fjärde evangeliets författare beskriver Jesus som en kosmisk varelse, Guds eviga "ord" (logos) som hade existerat med Gud innan tidernas begynnelse. Denna anspråksfulla kristologi tycks ha separerat dessa sammanslutningar från andra judisk-kristna församlingar.
Eftersom Uppenbarelsebokens apokalyps skrevs av de johanneskristna tillhör denna text inte den riktiga kristendomen
Deras (de johanneskristnas, min anm.) *mest extrema skrift var Uppenbarelseboken, förmodligen författad samtidigt som Palestinas judar utkämpade ett desperat krig mot romarriket. … Uppenbarelsen erkändes av den kristna kanon endast med stora svårigheter, men den kom att konsulteras flitigt i tider av social oro, när människor tenderar att längta starkt efter en mer rättvis och jämlik värld.*
Koranen är fortsättningen på Guds pågående uppenbarelse till Abrahams ättlingar och utgör ett alternativ till den systemiska orättvisan och det strukturella våldet i Mecka
Araberna hade ingen föreställning om en exklusiv uppenbarelse eller kallelse. Koranen var med andra ord för dem det senaste i Allahs pågående uppenbarelse till Abrahams ättlingar, en "påminnelse" om vad alla redan visste. … Det grundläggande budskapet i Koranen var inte någon ny, svårbegriplig lära, en sådan som slitit sönder Bysans, utan helt enkelt en "påminnelse" om vad som utgjorde ett rättfärdigt samhälle och som utmanade det strukturella våld som vuxit fram i Mecka. … Muslimerna bildade en umma, en "församling" som tillhandahöll ett alternativ till girigheten och den systemiska orättvisan i den Mekkanska kapitalismen.
Muhammed var en social reformator och en föregångare till Gandhi som tog över Mecka med hjälp av list och icke-våld
Muhammed fick en dramatisk uppenbarelse när han hade dragit sig tillbaka till ett berg för att meditera, fasta och ge allmosor. Han funderade på sitt folks problem. Mecka befann sig på randen till en moralisk och social kris. Den gamla stamandan hade fallit offer för ett begynnande marknadsekonomiskt tänkande och familjerna tävlade med varandra om välstånd och prestige. Den fromme köpmannen Muhammed predikade därför mot förtrycket och orättvisan i Mecka. När hans budskap inte togs emot emigrerade Muhammed och skapade ett nytt samhälle. Därefter tog Muhammed över Mecka med hjälp av list och icke-våld, han var på det sättet en föregångare till Gandhi.
Jihad är inte ett av Koranens huvudteman
Jihad är inget av Koranens huvudteman: i själva verket förekommer ordet och dess avledningar endast fyrtioen gånger och enbart tio av dessa anspelar entydigt på krig. … Koranen hade gett muslimerna en historisk uppgift: att skapa ett rättvist samhälle där alla medlemmar, även de svagaste och mest utsatta, skulle behandlas med djupaste respekt.
Sharia var ett vittnesbörd om det islamiska idealet om jämlikhet och är det naturliga sättet för människor att leva tillsammans på
Sharialagen tillhandahöll ett alternativ till jordbrukssamhällets aristokratiska styre eftersom den vägrade att acceptera ett ärftligt klassystem. … Där det aristokratiska adab hade en pragmatisk syn på vad som var poli-

Teser från Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida*
tiskt genomförbart, var sharia en idealistisk motståndsrörelse som utan att säga det uttryckligen förkastade den imperialistiska statens strukturella våld och djärvt insisterade på att ingen institution – inte ens kalifatet – hade rätt att lägga sig i en individ personliga beslut. … Icke desto mindre var sharia ett vittnesbörd om det islamiska idealet om jämlikhet, ett ideal så djupt rotat i alla människor att vi, trots det uppenbart omöjliga att förena den med det politiska livet, ändå är fullt och fast övertygade om att det är det naturliga sättet för människor att leva tillsammans på.
Korstågen drevs av materiella och politiska motiv
Medan den militära jihad blev en del av den stora jihads andlighet, drevs korstågen ironiskt nog av alltmer materiella och politiska motiv, som åsidosatte den andliga dimensionen. När påven Urban hade sammankallat det första korståget hade han bemäktigat sig kungarnas prerogativ i sitt försök att uppnå påvlig överhöghet.
Förföljelser av judar och katharer under medeltiden var ett svar på social oro i den tidiga moderniseringsperioden
Under medeltiden brännmärktes judarna av de kristna som barnamördare, muslimerna som "en ondskefull och föraktlig ras" och katarerna som en cancersvulst i kristendomens kropp. Även här var hatet sannolikt religiöst motiverat, men det var också ett svar på den sociala oro som ledsagar den tidiga moderniseringsperioden.
Den spanska inkvisitionen berodde på politisk oro och yttre hot
År 1480, när det osmanska hotet var som störst, hade Ferdinand och Isabella upprättat den spanska inkvisitionen. … Den spanska inkvisitionen har blivit till ett favorituttryck för en fanatisk "religiös" intolerans, men dess våld förorsakades i mindre grad av religiösa överväganden än av politiska sådana.
Det armeniska folkmordet och Hitlers utrotningsläger berodde på "vetenskaplig rasism"
Men att kasta av sig religionens mantel innebar inte ett stopp för fördomarna. Under modern tid utvecklades en "vetenskaplig rasism" som byggde på gamla religiösa mönster av hat och ledde fram till det armeniska folkmordet och Hitlers utrotningsläger Sekulär nationalism, som kolonisatörerna bryskt påtvingade de underkuvade folken, smälte vanligen samman med inhemska traditioner, där folk ännu inte hade skilt ut "religionen" från politiken; ett resultat var att dessa religiösa traditioner ofta förvrängdes och utvecklade en aggressiv sida.
Moderniteten infördes som ett kolonialt underkuvande i Mellanöstern
Den västerländska moderniteten hade gett upphov till två välsignelser på de platser där den först blev till: politisk självständighet och teknisk innovation. Men i Mellanöstern kom moderniteten som ett kolonialt underkuvande och det fanns liten potential för innovationer när väst hade ett så stort försprång att muslimerna endast kunde imitera dem. Och de ovälkomna förändringarna, införda som främmande importer utifrån, blev abrupta på ett motbjudande sätt. En process som hade tagit århundraden i Europa skulle genomföras på några decennier, ytligt och ofta våldsamt.
Fundamentalismen, vare sig den är judisk, kristen eller muslimsk, är inte i sig själv ett våldsamt fenomen
Som jag tidigare visar är fundamentalismen, vare sig den är judisk, kristen eller muslimsk, inte i sig själv ett våldsamt fenomen. Endast en mycket liten del av fundamentalisterna begår terrorhandlingar, de flesta av dem försöker helt enkelt leva ett gudfruktigt liv i en värld som tycks alltmer fientlig till religion, och nästan alla av dem utgår från något som uppfattas som ett angrepp på dem från det sekulära, liberala etablissemanget.
Sadats mördare stödde sig på philosophia perennis när de uppmanade till väpnad jihad
Den ideologi som uppfyllde Sadats mördare hade formats av Abd al_Salam Faraj, andlig vägledare för det jihadistiska nätverket. Hans skrift Den försummade plikten hade cirkulerat privat bland organisationens medlemmar och publicerades efter hans död. Detta tillkrånglade, charmlösa och okunniga dokument visar hur fel ute de sekulära reformatorerna hade varit när de berövade folket adekvat religiös vägledning. Faraj var en annan "frilansare": han hade en ingenjörsexamen och var ingen expert på islamisk lag. Men omkring 1980 förefaller det som om de okonventionella idéer som han gav uttryck för hade spridit sig, bortom de åsidosatta ulamas kontroll, tills de accepterats av stora delar av samhället. Den "försummade plikten" i titeln syftade på väpnad jihad. … I ett nihilistiskt avståndstagande från både sin moderna vetenskapliga utbildning och från Koranens insisterande på att muslimer skulle använda sitt sunda förnuft, återgick Faraj till en extremt naiv form av philosophia perennis som inte innebar mycket mer än magiskt tänkande: om muslimerna tog initiativet skulle Gud ingripa och [ändra på] naturens lagar.
Judiska extremister hotade världsfreden 1984 på grund av philosophia perennis
I april 1984 avslöjad den israeliska regeringen förekomsten av en judisk underjordisk rörelse som hade planerat

Teser från Karen Armstrongs bok *Med Gud på vår sida*
att spränga Klippmoskén för att sätta stopp för förhandlingarna i Camp David. … För Gush hade denna symbol för den muslimska minoriteten blivit demonisk. Livni och Etzion beskrev den som en ”styggelse” och ”den grundläggande orsaken till vår generations alla andliga misstag”. För Yeshua ben Shoshan, den underjordiska rörelsens andliga rådgivare, var domen de ondskefulla krafternas hemsökelse som inspirerat till förhandlingarna i Camp David. Alla tre var övertygade om att deras handlingar här på jorden – enligt den kabbalistiska philosophia perennis – skulle aktivera händelser i himlen och så att säga tvinga Gud att verkställa den messianska återlösningen.

En sammanfattning av Karen Armstrongs syn på orsaken till fundamentalism och religiöst våld finns i hennes artikel *The myth of religious violence*[1] som publicerades i The Guardian den 25 september 2014. Översättningen är min egen liksom rubrikerna.

Teser från Karen Armstrongs artikel *The myth of religious violence (OBS: min översättning)*
De europeiska religionskrigen handlade främst om politik
De europeiska religionskrigen och det trettioåriga kriget förvärrades visserligen av sekteristiska gräl mellan protestanter och katoliker, men deras våld reflekterade egentligen den moderna nationalstatens födslovåndor. Det är dessa krig på 15- och 1600-talen som hjälpt till att skapa vad som har kallats "myten om religiöst våld". … Men medan det inte finns någon tvekan om att deltagarna verkligen upplevde dessa krig som en religiös kamp på liv och död, var detta också en konflikt mellan två uppsättningar av statsbyggare: furstar i Tyskland och andra europeiska kungar som slogs mot den helige romerske kejsaren Karl V och hans ambition att etablera en transeuropeiskt hegemoni modellerad efter det ottomanska imperiet.
Sekulariseringen har framkallat en fundamentalistisk reaktion
När sekularisering genomfördes i utvecklingsländerna upplevdes den som en grundläggande splittring, precis som den ursprungligen hade varit också i Europa. Eftersom sekulariseringen oftast kom med det koloniala styret sågs den som en utländsk import och förkastades som djupt onaturlig. I nästan varje region i världen där sekulära regeringar har etablerats med ett mål att separera religion och politik, har en motsatt kulturell rörelse utvecklats som svar, fast beslutna att föra religionen tillbaka till det offentliga livet. Det vi kallar "fundamentalism" har alltid funnits i ett symbiotiskt förhållande tillsammans med en sekularisering som upplevts som grym, våldsam och invaderande. Alltför ofta har en aggressiv sekularisering drivit religionen till ett kraftfullt motstånd. Varje fundamentalistisk rörelse som Armstrong har studerat inom judendom, kristendom och islam har sina rötter i en djup rädsla för utplåning, övertygade om att det liberala och sekulära styret är fast beslutet att förstöra deras livsföring. Detta har varit tragiskt uppenbart i Mellanöstern.
Sekulariseringen har varit värdefullt i väst men det är fel att betrakta den som en universell lag
Efter en skakig början har sekulariseringen utan tvekan varit värdefullt i väst, men det är fel att betrakta den som en universell lag. Den dök upp som en särskild och unik funktion i den historiska processen i Europa, det var en evolutionär anpassning till en mycket specifik uppsättning omständigheter. I en annan miljö kan modernitet mycket väl ta andra former. Många sekulära tänkare betraktar nu "religion" som i sig krigisk och intolerant, irrationell, bakåtsträvande och våldsam en total motsats till en fredlig och human liberal stat. Det är en inställning med ett olyckligt eko av kolonial syn på ursprungsbefolkningar som hopplöst "primitiva" och fast i sina oupplysta religiösa övertygelser. Men vår oförmåga att förstå att sekulariseringen och dess betydelse för religionens roll är exceptionellt. När sekulariseringen har tillämpats med våld, har det framkallat en fundamentalistisk reaktion - och historien visar att fundamentalistiska rörelser som kommer under attack alltid växer sig ännu mer extrema. Frukterna av denna oförmåga att förstå visar sig i hela Mellanöstern: när vi ser med fasa på IS (ISIS) framfart, skulle det vara klokt att erkänna att deras barbariska våld kan vara, åtminstone delvis, avkomman av en politik som styrts av vårt förakt.

[1] https://www.theguardian.com/world/2014/sep/25/-sp-karen-armstrong-religious-violence-myth-secular

DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNA ALDRIG HAR ORSAKAT RELIGIÖSA KRIG ELLER VÅLD ENLIGT ARMSTRONG

Det huvudbudskap som Karen Armstrong för fram i boken *Med Gud på vår sida* och i artikeln *The myth of religious violence* är att de monoteistiska religionerna aldrig har orsakat religiösa krig eller religiöst motiverat våld, utan alla sådana företeelser har helt andra orsaker. Logiken bakom de bevis som hon för fram för denna tes är följande:

1. De monoteistiska religionerna innehåller en pågående uppenbarelse från Gud som enbart står för frihet och jämlikhet.
2. Det religiösa våldet är en myt - religiöst våld är i själva verket alltid politiskt.
3. Religiöst apokalyptiskt våld beror på antingen på Philosophia perennis eller falsk kristendom.
4. Religiös fundamentalism beror på sekularisering.

DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNA INNEHÅLLER EN PÅGÅENDE UPPENBARELSE FRÅN GUD SOM ENBART STÅR FÖR FRIHET OCH JÄMLIKHET

Grundorsaken till alla krig genom tiderna är enligt Armstrong jordbruket som gav upphov till civilisationen. Det grundläggande beviset för att de monoteistiska religionerna aldrig har gett upphov till våld är att de är resultatet av en fortgående uppenbarelse direkt från den monoteistiske guden som alltid har stått för frihet och jämlikhet och hatar civilisation och städer, alltså grundorsaken till krigen.

1. Grundorsaken till alla problem genom historien är jordbrukssamhällets systemiska våld som uppstod i Sumer.
2. Med jordbruk kom civilisationen, och med civilisationen krig.
3. Jahve (den monoteistiske guden) hatar agrar civilisation och städer och insisterar på herdens frihet och jämlikhet.
4. Josuas heliga krig var inget heligt krig.
5. Israeliterna skapade rättfärdiga lagar och en ideologi som stod i direkt motsats till jordbrukssamhällets systemiska våld.
6. Moseböckerna omarbetades av politiska skäl efter deportationen till Babylonien och visar hur en liten nation kan behålla sin frihet och integritet i en värld dominerad av hänsynslösa imperialiststater.
7. Jesus och hans läror var ett alternativ till det imperialistiska romerska styrets strukturella våld.
8. De första kristna var lika osjälviska som Konfucius och Buddhas följare.
9. Koranen är fortsättningen på Guds pågående uppenbarelse till Abrahams ättlingar och utgör ett alternativ till den systemiska orättvisan och det strukturella våldet i Mecka.
10. Muhammed var en social reformator och en föregångare till Gandhi som tog över Mecka med hjälp av list och icke-våld.
11. Jihad är inte ett av Koranens huvudteman.
12. Sharia var ett vittnesbörd om det islamiska idealet om jämlikhet och är det naturliga sättet för människor att leva tillsammans på.

DET RELIGIÖSA VÅLDET ÄR EN MYT - RELIGIÖST VÅLD ÄR I SJÄLVA VERKET ALLTID POLITISKT

Enligt Armstrong har allt våld som vanligtvis brukar skyllas på de monoteistiska religionerna i verkligheten uppstått av politiska skäl. Krigen uppkom som ett resultat av civilisationen och alla krig och folkmord som brukar ses som religiöst motiverade har egentligen haft politiska eller vetenskapliga orsaker.

1. Korstågen drevs av materiella och politiska motiv.
2. Förföljelser av judar och katharer under medeltiden var ett svar på social oro i den tidiga moderniseringsperioden.
3. Spanska inkvisitionen berodde på politisk oro och yttre hot.
4. De europeiska religionskrigen handlade främst om politik.
5. Det armeniska folkmordet berodde på ”vetenskaplig rasism”.
6. Hitlers utrotningsläger berodde på ”vetenskaplig rasism”.

RELIGIÖST APOKALYPTISKT VÅLD BEROR PÅ PHILOSOPHIA PERENNIS ELLER FALSK KRISTENDOM

Armstrong skyller i sin bok allt religiöst apokalyptiskt våld på philosophia perennis eller, i fallet med Uppenbarelseboken, på urspårad falsk kristendom.

1. Förmoderna behov av att vara en del av varat tillfredsställdes genom krig.
2. Sumerernas rättfärdigande av strukturellt våld följde logiken i philosophia perennis.
3. Zarathustras apokalyptiska tänkande om heligt krig byggde på logiken i philosophia perennis.
4. Brahmana-skrifterna grundade sig på logiken i philosophia perennis. Denna nya andlighet var uteslutande för aristokrater; den var en följd av statens strukturella våld. Kshatriya (krigarklassen) kunde nu göra sig av med sitt beroende av prästen som dominerade den rituella arenan.
5. Mackabéernas erövringar inspirerade en ny apokalyptisk andlighet grundad på philosophia perennis.
6. Uppenbarelsebokens apokalyps skapades av de johanneskristna, en isolerad judekristen sekt som inte tillhörde den riktiga kristendomen som skapades av Paulus och författarna till de synoptiska evangelierna.
7. Ledaren för det islamistiska nätverk som Sadats mördare tillhörde stödde sig på philosophia perennis när han uppmanade till väpnad jihad.
8. Judiska extremister, som hotade världsfreden 1984 genom sin vilja att spränga Klippmoskén, agerade på grund av philosophia perennis.

RELIGIÖS FUNDAMENTALISM BEROR PÅ SEKULARISERING OCH ÄR INTE I SIG SJÄLV VÅLDSAM

Judisk, kristen eller muslimsk fundamentalism är inte i sig själv våldsam enligt Karen Armstrong. Den muslimska fundamentalismen har dessutom inte uppstått ur religionen utan har framkallats av västerländsk sekularisering som påtvingats Mellanöstern genom kolonialismen.

1. Fundamentalismen, vare sig den är judisk, kristen eller muslimsk, är inte i sig själv ett våldsamt fenomen.
2. Moderniteten infördes som ett kolonialt underkuvande i Mellanöstern.
3. Sekulariseringen har framkallat en fundamentalistisk reaktion.
4. Sekulariseringen har varit värdefullt i väst men det är fel att betrakta den som en universell lag.

BEMÖTANDE AV ARMSTRONGS TESER UTIFRÅN DEN NYA SANNINGEN OM DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNA

Genom mitt arbete med att finna sanningen om vilka som skapade de monoteistiska religionerna har jag fått en helt annan syn på orsakerna till religiöst motiverat våld än de uppfattningar som Karen Armstrong för fram.

Armstrongs syn på den monoteistiska historien	De nya sanningar som presenteras genom mitt arbete
Den ideologi som skapade Moseböckerna står i direkt motsats till jordbrukssamhällets systemiska våld och den urbana civilisationen som skapade krig. Jahve är en benhård fiende till den agrara civilisationen och stadslivet.	Det budskap som förs fram i Moseböckerna utformades av de lärde i Alexandria ca 160 fvt för att skapa nationellt avskiljande, religiöst motiverad kampanda och fruktan för Guds straff om man inte lydde de nya makthavarna i Jerusalem. Den ideologi som skapade Moseböckerna kom inte från Jahve utan var den hellenistiska, synkretistiska, urbana filosofi som omfattades av de lärde i Alexandria.
Israeliterna skapade rättfärdiga lagar och en ideologi som stod i direkt motsats till jordbrukssamhällets systemiska våld.	Israeliterna som de beskrivs i Moseböckerna har aldrig funnits och de har inte skapat Mose lagar. Mose lagar skapades av de lärde i Alexandria från ca 160 fvt. Lagarna hämtades från Hammurabis lag från 1700-talet fvt, från renhetslagarna i Avesta och från orficismens religiösa lagar. Syftet med lagarna var att ge mackabéernas nya rike en historisk legitimitet.
En anonym jude i exil i Babylonien (profeten Jesaja) hyllade Kyros som *messhiah*, den man som smorts av Jahve för att göra slut på Israels exil.	Varken Jesaja eller de andra profeterna har existerat. Jesajas bok och de andra profetböckerna skapades omkring år 140 fvt i Jerusalem under Simon Mackabeus regeringstid.
Tanak/GT omarbetades av politiska skäl efter deportationen till Babylonien (500-talet fvt, min anm.).	Tanak/GT skapades i två steg mellan ca 160 och 140 fvt.
De fromma hasmonéerna blir grymma och tyranniska och nya sekter söker ett mer autentiskt judisk alternativ.	Hasmonéerna (mackabéerna) var aldrig fromma utan steg fram ur historiens dunkel som gerillakrigare understödda av Egypten och Rom. De nya sekter som uppstod var inte på jakt efter mer autentiska judiska alternativ utan krävde att få hela den religiösa makten i Jerusalem, vilken mackabéerna vägrade avstå. Församlingen (jahad, fariseerna) avskildes därför från mackabéerna och så småningom bröt ett blodigt inbördeskrig ut.
Qumransekten vid Döda havet tilltalades av ett liv i god samvaro.	Den rörelse som deponerade skriftrullarna i Qumran vid Döda havet levde inte alls där som en isolerad och fredlig sekt, utan var i själva verket de ursprungliga kristna (fariséer, jahad, seloter, chrestiani etc.) som krigade mot mackabéerna, Herodes och Rom i mer än 200 år.
Jesus presenterade ett alternativ baserat på rättvisa och jämlikhet till det imperialistiska romerska styrets strukturella våld.	Jesus har aldrig funnits. Den romerske kejsaren Hadrianus skapade evangeliet om Jesus (Diatessaron) med syftet att pacificera de krigiska jahad (chrestiani). Jesus skulle ha uppfyllt alla profetior i Tanak till punkt och pricka, varit en fredlig filosof, invigd i Dionysos mysterium och dessutom predikat med ord tagna från jahads egna texter.
I likhet med Konfucius och Buddhas följare odlade de kristna ideal som förespråkade vördnad och osjälviskhet, som motvikt till krigararistokratins våldsbaserade självbild.	De ursprungliga kristna (fariséer, jahad, seloter, chrestiani etc.) var en vitt spridd rörelse som under mer än 200 år utkämpade ett heligt krig för efterlevnaden av Mose lag och för Messias kungarike som de trodde utlovades i profetiorna i Tanak. De var krigiska, militanta messianska fundamentalister och liknade på inget sätt vördnadsfulla buddhister.
Paulus författade sina skrifter på 50-talet e.Kr. och influerade Markus, Matteus och Lukas evangelier.	Varken Paulus eller de fyra evangelisterna har funnits. De skapades av Irenaeus på 180-talet vt. De fyra evangelierna är resultatet av Irenaeus uppdelning av det ursprungliga evangeliet (Diatessaron) i fyra olika evangelier.
Det fjärde evangeliets författare tillhörde en föraktad och separerad johanneskristen sammanslutning som hade en felaktig syn på Jesus.	Liksom de andra evangelisterna skapades Johannes av Irenaeus. Det fjärde evangeliet innehåller inledningen till Hadrianus ursprungliga evangelium (Diatessaron) som var ett försök att omvända de krigiska jahad till Herakleitos panteistiska filosofi med Logos som den högsta kraften.

Armstrongs syn på den monoteistiska historien	De nya sanningar som presenteras genom mitt arbete
Uppenbarelsebokens apokalyps tillhör inte den riktiga kristendomen utan skapades tillsammans med det fjärde evangeliet av kristna sammanslutningar som var separerade från och föraktade av andra judisk-kristna församlingar.	Uppenbarelsebokens apokalyps härstammar från de ursprungliga kristna i jahad och infördes i den kristna Bibeln av Irenaeus.
Koranen är fortsättningen på Guds pågående uppenbarelse till Abrahams ättlingar.	Koranen är ingen uppenbarelse från Gud utan innehåller predikningar över teman från den kristna Bibeln.
Muhammed var en social reformator och en föregångare till Gandhi som tog över Mecka med hjälp av list och icke-våld.	Muhammed var en orientalisk kristen som förenade orientaliska kristna och judekristna i ett religiöst krig mot Mecka.
Jihad är inget huvudtema i Koranen.	Det heliga kriget är ett huvudtema i Koranen, precis som det är i Bibeln som är Koranens grund.
Koranen utgör ett alternativ till den systemiska orättvisan och det strukturella våldet i Mecka. Dess mål är att skapa ett rättvist samhälle där alla medlemmar behandlas med djupaste respekt.	Koranen innehåller predikningar på teman från den kristna Bibelns båda testamenten. Koranens mål är att motivera orientaliska kristna och judekristna att förenas i ett gemensamt heligt krig mot de hedniska polyteisterna i Mecka.
Sharia var ett vittnesbörd om det islamiska idealet om jämlikhet och är det naturliga sättet för människor att leva tillsammans på.	Sharialagen grundas på Mose lag som i sin tur skapades utifrån Hammurabis lag och Avesta. Sharialagen innehåller, precis som Mose lag och Hammurabis lag, olika värdering av människor beroende på kön, etnisk tillhörighet och samhällsställning. Även sharialagens matlagar samt kravet på omskärelse hämtades från Mose lag, medan kraven på pilgrimsfärd, fasta, allmosor etc. var kristna religiösa sedvänjor.
Det religiösa våldet är en myt - religiöst våld är i själva verket alltid politiskt.	Det religiösa våldet är ingen myt, det är religiöst motiverat våld. Grunden för både Tanak, den kristna Bibeln och Koranen är uppmaningar till heliga krig och martyrskap.
Korstågen drevs av materiella och politiska motiv.	Korstågen var i första hand religiöst motiverade genom önskan att erövra Jerusalem och det heliga landet åt de kristna som sågs som det rätta utvalda folket.
Förföljelser av judar och katharer under medeltiden var ett svar på social oro i den tidiga moderniseringsperioden.	Förföljelser av judar har sin grund i fördömandet av dem i NT i 1 Thess 2:15. Förföljelserna av katharer under medeltiden leddes av den katolska kyrkan som ansåg sig ha rätt att förfölja och mörda alla som inte tillhörde den rätta läran.
Spanska inkvisitionen berodde på politisk oro och yttre hot.	Spanska inkvisitionen skapades av den katolska kyrkan som ansåg sig ha rätt att förfölja och mörda alla som inte tillhörde den egna rätta läran.
De europeiska religionskrigen handlade främst om politik.	De europeiska religionskrigen handlade främst om strider mellan katoliker och protestanter om vad som är den rätta kristna religionen.
Det armeniska folkmordet berodde på ”vetenskaplig rasism”.	Det armeniska folkmordet, som riktades mot kristna armenier och utfördes av det ottomanska riket, var ett religiöst motiverat folkmord.
Hitlers utrotningsläger berodde på ”vetenskaplig rasism”.	Hitlers utrotningsläger skapades av nazisterna som trodde att de var det utvalda folket och att Hitler var den frälsare som skulle utkämpa ett heligt krig och upprätta ett tusenårigt rike enligt Uppenbarelsebokens profetior. Hatet mot judarna finns inskrivet i den kristna Bibeln i 1 Thess 2:15 där de utpekas som fiender till hela mänskligheten.
Religiöst apokalyptiskt våld beror alltid på Philosophia perennis.	Religiöst apokalyptiskt våld har sin rot i profetiorna i Tanak/GT, i Uppenbarelseboken i NT och i Koranens budskap som grundas på den kristna Bibeln.
Sekulariseringen har framkallat en fundamentalistisk reaktion.	Religiös fundamentalism är en effekt av tron på att Tanak/Bibeln/Koranen innehåller Guds direkta ord och befallningar.

OLIKA FÖRHÅLLNINGSSÄTT TILL MONOTEISMENS HELIGA SKRIFTER

När jag läste Karen Armstrongs bok häpnade jag över mycket som hon skrev. Bland annat förvånades jag över hennes positiva syn på olika muslimska grupper som Hizbollah och Muslimska brödraskapet. Personligen har jag svårt att se sådana grupper som positiva krafter, men uppenbarligen gör Karen Armstrong det. Men när jag funderade närmare på det här började jag inse att Armstrong och fundamentalistiska muslimska rörelser delar gemensamma uppfattningar och att hon uppenbarligen känner stor samhörighet med dem.

Jag undrade också över varför Karen Armstrong ägnade så oerhört stor kraft åt att bevisa att de monoteistiska religionerna aldrig hade gett upphov till våld, utan att alla religiösa krig och förföljelser alltid har haft andra orsaker än religionerna. När jag ritade upp nedanstående matris insåg jag plötsligt både varför Armstrong verkar känna en så stark samhörighet med muslimsk fundamentalism, och varför hon med all makt avvisar tanken på att Bibeln och Koranen skulle innehålla uppmaningar till våld.

	Tror inte att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller uppmaningar till heligt krig och martyrskap	***Vet*** att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller uppmaningar till heligt krig och martyrskap
Tror inte att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller Guds egna ord som förmedlats genom profeter	❸ Omedveten sekulär	❹ Semi-medveten sekulär
Tror att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller Guds egna ord som förmedlats genom profeter	❶ Icke-militant monoteist	❷ Militant monoteistisk fundamentalist

Olika förhållningssätt till budskapet om heligt krig i Tanak, Bibeln och Koranen

Både militanta fundamentalister och icke-militanta monoteister (där Karen Armstrong naturligtvis tillhör den senare gruppen) tror på att de monoteistiska religionernas heliga skrifter innehåller Guds ord. Detta är antagligen huvudorsaken till att Armstrong känner en stor samhörighet med och förståelse för sådana grupper som Muslimska brödraskapet. Vår syn på religiösa fundamentalister är ju i allmänhet att de inte respekterar andra religiösa grupper, men om man som Armstrong tror på den fortgående uppenbarelsen från Moses till Jesus och vidare till Muhammed kan man uppenbarligen känna en gemenskap med alla monoteistiska fundamentalister. De är ju alla gudfruktiga och tror på att Tanak, Bibeln och Koranen innehåller Guds ord som uppenbarats genom olika profeter.

Koranen och sharialagarna är enligt Armstrongs uppfattning den senaste och mest fullständiga uppenbarelsen av den monoteistiske gudens vilja, de grundas på jämlikhet och beskriver det naturliga sättet för människor att leva på (s 233). De tre monoteistiska religionerna bygger enligt henne alla på Jahves krav att människor skall leva i ett samhälle som bygger på frihet och jämlikhet, och inte på det systemiska strukturella våldet i den konventionellt skiktade agrara eller urbana staten.

Om man skall kunna upprätthålla inställningen att de heliga skrifterna innehåller direkta uppenbarelser av Guds ord, och fortfarande tillhöra det icke-militanta lägret, måste man också stå fast i övertygelsen att Tanak/GT, Bibeln och Koranen inte uppmanar till heligt

krig. Om de heliga skrifterna innehåller Guds ord och om de uppmanar till heligt krig, måste man ju lyda uppmaningen eftersom den kommer från Gud. Och där kommer Armstrongs andra drivkraft in, nämligen att bevisa att det man ser som religiöst motiverade krig och våld aldrig har berott på religionerna, utan alltid på politik, de liberala sekulära staterna och philosophia perennis.

Om Armstrong skulle ta till sig insikten att de monoteistiska heliga skrifterna verkligen innehåller en oerhört stark propaganda för att Gud har utvalt ett visst folk, gett dem en viss religion via Moses, Jesus eller Muhammed och uppmanat dem att utplåna alla andra religioner, så skulle hon ju antingen bli tvungen att ge upp sin tro på de heliga skrifternas ofelbarhet och flytta sig till det sekulära lägret eller lyda Guds uppmaning och bli en militant fundamentalist. Det är uppenbarligen av denna anledning som hon så starkt hävdar uppfattningen att religionerna aldrig har gett upphov till våld, samtidigt som allt som motsäger denna uppfattning, som till exempel den apokalyptiska propagandan i Uppenbarelseboken, måste hänföras till något helt annat, som philosophia perennis eller falsk kristendom.

ICKE-MILITANTA MONOTEISTER

En icke-militant monoteist tror på att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller uppenbarelser från Gud via heliga profeter som Moses, Jesus och/eller Muhammed. Han eller hon tror inte att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller uppmaningar till våld utan att religionen är god. I denna grupp finns bokstavstroende inom alla monoteistiska religioner som inte accepterar uppmaningar till våld i de heliga böckerna.

Grundinställningen hos en icke-militant monoteist är att:

1) Den heliga skrift innehåller Guds egna ord i form av uppenbarelser genom profeter som Moses, Jesus eller Muhammed och dessa ord måste lydas.
2) Den heliga skrift innehåller *inte* uppmaningar till heligt krig och martyrskap.

Problem: Karen Armstrongs exempel visar att denna grupp tenderar att skylla problemet med religiöst våld på allt annat än religionens fundament, alltså de heliga skrifternas budskap. Genom detta förhållningssätt motverkar man möjligheterna att komma till rätta med den militanta fundamentalismen som bygger på kunskap om att den heliga skrift verkligen innehåller uppmaningar till heligt krig.

Den icke-militanta monoteismen kan motiveras på olika sätt, till exempel genom att vägra acceptera att det skulle finnas uppmaningar till heligt krig i de heliga skrifterna eller genom att acceptera att det finns sådana uppmaningar i den heliga skriften men i nästa steg förklara sådana uppmaningar med att de är allegorier och egentligen avser något annat, som en inre andlig strid.

MILITANTA MONOTEISTISKA FUNDAMENTALISTER

Militanta monoteistiska fundamentalister tror på att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller uppenbarelser från Gud via heliga profeter som Moses, Jesus och/eller Muhammed. De vet att dessa uppenbarelser innehåller uppmaningar till religiöst våld och inser att dessa uppmaningar måste lydas eftersom de kommer från Gud. I denna grupp finns bokstavstroende inom alla monoteistiska religioner som accepterar religiöst motiverade uppmaningar till våld.

Grundinställningen hos en militant monoteistisk fundamentalist är att:

1) Den heliga skrift innehåller Guds egna ord i form av uppenbarelser genom profeter som Moses, Jesus eller Muhammed och dessa ord måste lydas.
2) Den heliga skrift innehåller uppmaningar till heligt krig och martyrskap.

Problem: Just nu är den islamistiska terrorn, t.ex. i form av al-Qaida, IS, Boko Haram etc. det tydligaste exemplet på militant monoteistisk fundamentalism, men det finns också judiska och kristna militanta fundamentalister. Problemet med alla sådana personer och grupper är att de anser sig har rätt och plikt att förstöra allt materiellt och samhälleligt som inte direkt kan tillskrivas den egna sekten och att terrorisera och mörda människor helt urskillningslöst bara på grund av att de inte tillhör den egna sekten, eftersom Jahve, Herren Gud eller Allah kräver att man dödar hedningar och avfällingar.

OMEDVETNA SEKULÄRA

Människor i denna grupp tror inte på att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller uppenbarelser från Gud. De tror inte heller att de monoteistiska religionerna innehåller uppmaningar till våld, utan att alla religioner i grunden innehåller ett gott budskap. Omedvetna sekulära kan t.ex. vara människor som inte bryr sig om religion alls, sådana som tillhör ett samfund av vana men inte övertygelse, sådana som tror på new age etc.

Grundinställningen hos en omedveten sekulär är att:

1) Den heliga skrift innehåller *inte* Guds egna ord i form av uppenbarelser genom profeter som Moses, Jesus eller Muhammed
2) Den heliga skrift innehåller *inte* uppmaningar till heligt krig och martyrskap eftersom alla religioner har ett fredligt kärleksbudskap som sin kärna.

Problem: Den här gruppen tror, precis som de icke-militanta monoteisterna, att de monoteistiska religionerna i grunden är goda. Genom detta förhållningssätt motverkar man möjligheterna att komma till rätta med den militanta fundamentalismen, som bygger på kunskap om att den heliga skrift innehåller uppmaningar till heligt krig.

SEMI-MEDVETNA SEKULÄRA

En semi-medveten sekulär person tror inte på att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller uppenbarelser från Gud. Han eller hon vet att de monoteistiska religionernas heliga böcker innehåller uppmaningar till heligt krig.

Grundinställningen hos en semi-medveten sekulär är att:

1) Den heliga skrift innehåller *inte* Guds egna ord i form av uppenbarelser genom profeter som Moses, Jesus eller Muhammed
2) Den heliga skrift innehåller uppmaningar till heligt krig och martyrskap.

Problem: Den här gruppen tror inte på att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller Guds ord men kan inte bevisa det, och vet att den heliga skriften innehåller uppmaningar till heligt krig och martyrskap. Genom att man inte vet vilka som skapade Tanak och Bibeln kan man inte sätta in dessa texter i sitt rätta sammanhang, och har därigenom svårt att argumentera med omedvetna sekulära och icke-militanta monoteister om orsaken till det religiösa våldet.

OLIKA FÖRFLYTTNINGSMÖNSTER

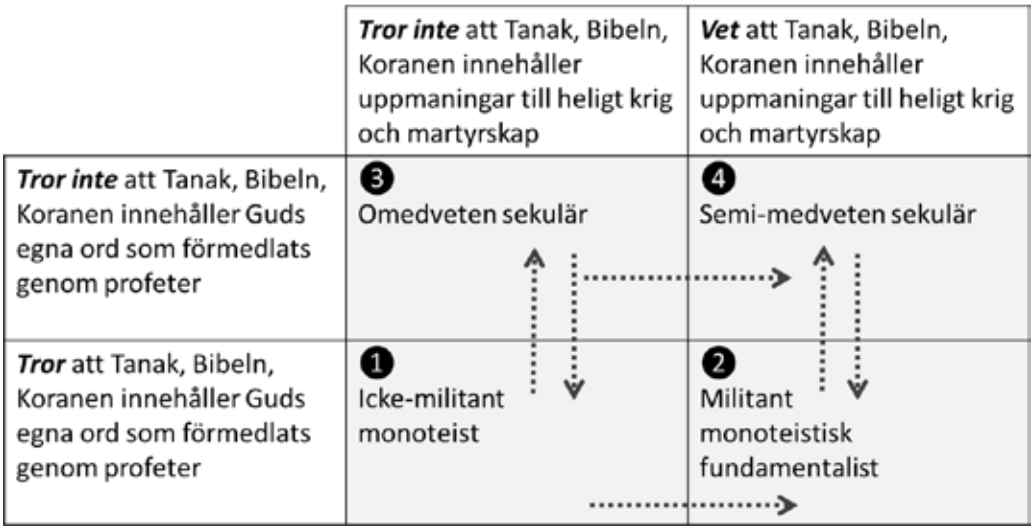

Olika förflyttningsmönster mellan förhållningssätt till budskapet i Tanak, Bibeln och Koranen

Förflyttningar mellan de olika grupperna sker naturligtvis. I vissa falla kan man gå fram och tillbaka mellan grupperna när man byter en tro mot en annan, medan man i andra fall gör en permanent förflyttning när tro byts mot kunskap.

Förflyttning	Resultat	
1 => 2	Radikalisering	Personen tror på att den heliga skrift innehåller Guds ord och får kunskap om att Gud i denna skrift kräver heligt krig för den enda rätta religionen.
4 => 2	Radikalisering	Personen vet att den heliga skift innehåller uppmaningar till heligt krig men tror inte på att den heliga skrift innehåller Guds ord och byter denna tro mot tron på att den heliga skrift verkligen innehåller Guds ord.
1 => 3	Sekularisering	Personen slutar tro på att den heliga skrift innehåller Guds ord men fortsätter att tro att kärnan i religionerna är god.
3 => 1	Omvändelse	Personen går över från att inte tro till att börja tro på att den heliga skrift innehåller Guds ord.
2=> 4	Semi-medvetandegörande	Personen vet att den heliga skrift innehåller krav på heligt krig men lämnar tron på att den är Guds ord.
3 => 4	Semi-medvetandegörande	Personen tror inte att den heliga skriften är Guds ord och får kunskap om att den innehåller krav på heligt krig.

Vissa vägar är dock stängda, och det gäller vägar som går från kunskap till tro. Därför har jag svårt att se att militanta monoteistiska fundamentalister i grupp 2 skulle kunna gå över från sin kunskap om att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller uppmaningar till heligt krig till någon av grupperna 1 och 3 som inte accepterar denna sanning.

På ett motsvarande sätt är vägen från grupp 4 till grupp 1 eller 3 stängd. Har man läst Tanak, Bibeln eller Koranen och förstått att denna text verkligen uppmanar till heligt krig, är det mycket svårt att byta denna kunskap till en tro på motsatsen, eftersom beviset finns direkt tillgängligt i texterna.

Vägen från grupp 4 till grupp 2 innebär att man vet att Tanak, Bibeln och/eller Koranen innehåller krav på heligt krig och byter tron på att den heliga skrift inte innehåller uppenbarelser från Gud mot en tro på att den gör det. Eftersom det handlar om att byta tro mot tro är det en möjlig väg.

GRUNDLÄGGANDE FRÅGESTÄLLNINGAR OM DEN MONOTEISTISK FUNDAMENTALISMEN

När jag funderar på Karen Armstrongs ståndpunkter och de problem som mänskligheten har mött på grund av de monoteistiska religionerna urskiljer jag tre huvudsakliga frågeställningar.

HELIGT KRIG ELLER INTE?

Frågan om Gud har beordrat heliga krig eller inte skiljer som vi sett de icke-militanta monoteisterna och de militanta fundamentalisterna åt. De är överens om att de heliga skrifterna innehåller Guds ord, men inte huruvida dessa ord innehåller en befallning att gå ut i heligt krig eller inte. Men även människor som inte tror på att de monoteistiska heliga skrifterna innehåller Guds ord är delade i uppfattningen om huruvida Tanak, Bibeln och Koranen uppmanar till heliga krig eller inte.

En annan variant av frågan om det heliga kriget handlar om huruvida krig och förföljelser som verkligen skett var inspirerade av religionen eller inte. Karen Armstrong ger i sin bok ett flertal exempel på konflikter som man i allmänhet ser som religiöst motiverade, men som hon anser har helt andra grundorsaker. Min uppfattning är i stället att dessa exempel verkligen var religiöst motiverade.

FÖRBLI I ”DET BÄSTA SÄTTET ATT LEVA” ELLER FORTSATT UTVECKLING?

Karen Armstrong för fram åsikten att Koranen och sharialagarna innehåller det bästa sättet för människor att leva tillsammans på. Detsamma kan förstås också sägas om Tanak och Bibeln, som har samma anspråk på att uttrycka Guds direkta vilja. Det faktum att Armstrong lyfter fram just islam och sharia som det naturliga sättet för människor att leva tillsammans, beror antagligen på att denna religion är det senaste steget i det som hon ser som Guds fortgående uppenbarelse till Abrahams barn. Och varför skulle man tvinga på människor som redan lever under sharialagarna, i det allra bästa samhället, några som helst krav på förändring?

Men detta synsätt är naturligtvis djupt problematiskt om man i stället ser mänsklighetens utveckling som en nödvändig process med ständig förbättring som drivkraft. Om vi fick tillgång till det bästa sättet att leva tillsammans som människor genom Muhammeds ”uppenbarelse” runt år 610, finns det naturligtvis ingen anledning att förändra något i detta samhällsskick. Kombinerar man detta med Armstrongs aversion mot jordbruk, städer och sekularisering, får jag en bild av en människa som sitter på en sten i en ofruktbar vildmark och vaktar en get, lydande de eviga sharialagarna och kravet på underkastelse under det teokratiska styret som förenar religion och statsskick på ett odelbart sätt. Enligt Armstrongs teori har vi i västvärlden undkommit detta öde genom upplysningen och sekulariseringen. Men det har varit till priset av att ha tvingat fram den fundamentalistiska terrorn genom våra krav på att införa sekulariseringen i den muslimska världen, där man redan lever på det bästa och mest naturliga sättet.

Enligt Armstrong skulle västvärldens sekulära och demokratiska samhällsskick vara ett evolutionärt undantag som inte alls är tillämpbart på andra delar av världen, där man tvärtom får en fundamentalistisk motreaktion så snart man försöker ändra på de rådande förhållandena i sekulär och demokratisk riktning.

FRIHET OCH JÄMLIKHET ELLER OFRIHET OCH FÖRTRYCK?

Karen Armstrong visar klart att människor kan se de monoteistiska religionernas heliga skrifter som uttryck för Guds grundläggande krav på frihet och jämlikhet. För min egen del har jag oerhört svårt att förstå detta, det känns mer som ett omvänt bevis från den religiö-

ses ståndpunkt: Gud är god, skriften innehåller Guds ord och därför måste den bygga på frihet och jämlikhet som är bra, och inte ofrihet och förtryck som är dåligt.

Frågan är då om ett teokratiskt, icke-sekulärt samhällsskick som vilar på en fundamentalistisk judisk, kristen eller muslimsk världsbild verkligen innebär den gudomligt inspirerade jämlikhet och frihet som Armstrong hävdar? Hennes exempel gällde ju de gammaltestamentliga israeliterna, vars samhälle enligt henne skall ha varit byggt på en ideologi baserad på ”frihet och jämlikhet som stod i direkt kontrast till jordbrukssamhällets systemiska våld”, Jesu kungarike som enligt Armstrong skall ha varit ”ett alternativ till det imperialistiska styrets strukturella våld och baserat på rättvisa och jämlikhet” samt det muslimska samhällsskicket baserat på Koranen och sharialagen som ”var ett vittnesbörd om det islamiska idealet om jämlikhet och det naturliga sättet för människor att leva tillsammans på”.

De gammaltestamentliga israeliterna var ju en konstruktion som skapades i Alexandria, och det fanns alltså aldrig något samhällsskick som baserades på Mose lag innan mackabéernas nya rike etablerades. Det närmaste vi kan komma tillämpningen av Mose lag är Hammurabis Babylonien och det zoroastriska persika imperiet varifrån stora delar av denna lag hämtades, men dessa samhällen har aldrig såvitt jag vet setts som några föredömen i fråga om frihet och jämlikhet.

Jesu kungarike, som enligt Armstrong baserades på rättvisa och jämlikhet, var dels det fundamentalistiska, teokratiska rike som jahad kämpade för att upprätta som ledde till ständiga fraktionsstrider och slutligen de förödande judiska krigen mot Rom. Kungariket som nämns i evangeliet är också den grekiska filosofins panteistiska kärlekskraft, men det är inte något som accepteras av de kristna teologerna. Jesu kungarike implementerades genom den katolska kyrkan i Europa under medeltiden, vilket bl.a. ledde till kriget mot katharerna och den spanska inkvisitionen. Detta samhällsskick nådde knappast den högsta nivån av rättvisa och jämlikhet, i alla fall kändes det inte så när man mördades i kriget mot katharerna eller blev bränd som kättare av inkvisitionen.

Det tredje exemplet som Armstrong ger är alltså det muslimska samhällsskicket baserat på Koranen och sharialagen som enligt henne är ”ett vittnesbörd om det islamiska idealet om jämlikhet och det naturliga sättet för människor att leva tillsammans på”. För mig är det ofattbart hur man ens kan föra fram en sådan uppfattning, med tanke på vad som händer i länder som Iran, Saudiarabien, Afghanistan och Pakistan? För vem skulle det vara det naturliga sättet att leva på om man blir bortgift som barn, inte får gå i skola för att man är flicka, inte får bestämma över sitt eget liv om man är kvinna, inte får köra bil för att man är kvinna, inte får gå ut utan en manlig släktings övervakning om man är kvinna, inte får uttrycka sin åsikt på en blogg utan att riskera fängelse och 1000 piskrapp, inte får ha ett sexuellt förhållande utan att riskera att mördas genom stening osv? För vem skulle det vara det bästa sättet att leva på att sakna grundläggande mänskliga fri- och rättigheter som religionsfrihet (inklusive rätten att inte tillhöra någon religion), politisk frihet, åsiktsfrihet, rätt till sin egen sexuella läggning o.s.v.?

Varför skulle vi acceptera att människor förtrycks, förföljs och dödas i religionens namn i andra delar av världen, medan vi själva lever i frihet, jämlikhet och demokrati? Det är klart att varje människa själv måste befria sig själv och att vi inte kan gå in i andra länder och tvinga på dem något som de inte själva vill ha. Men att som västerlänning säga att sharialagarna är det bästa och mest naturliga sättet att leva tillsammans på, är att spotta på alla människor som lider och dör under dessa lagars förtryck!

SEKULARISERING PASSAR BARA I EUROPA, INTE I MUSLIMSKA LÄNDER

Enligt Karen Armstrong har sekularisering uppstått i Europa på grund av en evolutionär anpassning till alldeles unika omständigheter, den är därför ingen universell lag. Enligt

Armstrong är däremot sharia-lagarna ”ett vittnesbörd om det islamiska idealet om jämlikhet” och ”det naturliga sättet för människor att leva tillsammans på” (s 233). Hon menar att västerländsk kritik mot religiöst (teokratiskt) styrda muslimska länder, är ett eko av kolonialmakternas syn på ursprungsbefolkningar som ”primitiva” och oupplysta (s 235).

Armstrongs inställning är alltså att sekularisering och demokrati bara passar för västerlänningar, medan däremot ett liv i lydnad under sharia är det naturliga sättet för människor i muslimska länder. Denna argumentation väcker minnen av liknande propaganda från reaktionära krafter i Tyskland strax efter Första världskriget, som till exempel Rudolf Steiner och Adolf Hitler. Då var det i stället det tyska folket som hade en alldeles speciell folksjäl som fanns i deras blod, och som gjorde det olämpligt för dem att leva under ett demokratiskt styrelseskick. När nazisterna kom till makten avskaffade de också omedelbart demokratin och införde en diktatur där Hitlers vilja var hela lagen. Resultatet av denna ideologi och detta styrelseskick blev sedan Tredje riket, andra världskriget och Förintelsen.

Idag är det väl inte många som tror att tyskarna skulle ha en annan ”folksjäl” än andra människor. Men tydligen anser Karen Armstrong att det finns en liknande fundamental skillnad mellan människor som lever i muslimska länder och andra. Det är dock lika svårt för mig att förstå var denna grundläggande evolutionära skillnad mellan sådana som råkat födas i ett muslimskt land och andra skulle finnas, som att förstå att tyskarna för några decennier sedan skulle ha en helt annan läggning för demokrati än andra människor på grund av deras ”ras” och ”blod”.

För mig är alla resonemang som bygger på en ”evolutionär” skillnad mellan människor i olika länder med avseende på deras förmåga att tillgodogöra sig mänskliga rättigheter i form av demokrati, jämlikhet, frihet att tänka och tro vad de vill och frihet att leva på det sätt de själva vill, rent struntprat. Det är faktiskt mindre än hundra år sedan vi fick kvinnlig rösträtt i Sverige[1] och därmed full demokrati. Vi fick lagen om rätt till religionsfrihet så sent som 1951. Sverige anses trots det vara världens mest sekulariserade land. Skulle vi ha förändrats på något grundläggande evolutionärt sätt under dessa få år och plötsligt ha blivit mer lämpade att bestämma över oss själva och vad vi skall tro och tänka än människor som lever i andra länder? För mig är det självklart ett helt absurt resonemang.

SÅ LÄNGE DET ÄR FRÅGA OM TRO KAN MAN ALDRIG VETA VAD SOM ÄR SANNING

Den djupa klyfta som öppnar sig mellan människor med olika syn på de monoteistiska religionerna finns inte bara mellan sådana som tillhör olika varianter av dessa religioner, utan också mellan till exempel Karen Armstrong och mig, som tillhör samma kulturkrets men som ser helt olika på dessa religioners effekter. Medan jag ser Tanak, Bibeln och Koranen som mänskliga skapelser som har resulterat i krig, ofrihet, förtryck och hinder för människors naturliga utveckling, ser Armstrong dem som uttryck för fred, frihet och jämlikhet och islam som det bästa sättet för människor att leva tillsammans på. Grunden för denna klyfta mellan våra uppfattningar är den religiösa människans tro på att de monoteistiska heliga skrifterna innehåller Guds ord som uppenbarats genom profeterna, och min egen övertygelse om att de är mänskliga konstruktioner som tillkommit av rent politiska skäl.

Alla fyra grupper som jag har diskuterat ovan stödjer sig på någon form av tro eller kombination av tro och kunskap. Grupp ett, de icke-militanta monoteisterna, tror på att den heliga skrift innehåller Guds ord som måste lydas men tror inte på att den innehåller uppmaningar till heliga krig. Grupp två, de militanta monoteistiska fundamentalisterna, tror på att den heliga skrift innehåller Guds ord som måste lydas och vet också att den innehåller uppmaningar till heliga krig. Grupp tre, de omedvetna sekulära, tror inte på att Tanak, Bi-

[1] Tillämpades första gången vid valet 1921.

beln och Koranen innehåller Guds ord och tror inte heller att de innehåller uppmaningar till heliga krig. Den fjärde gruppen, de semi-medvetna sekulära, tror inte på att de heliga skrifterna innehåller Guds ord men vet att de innehåller uppmaningar till heliga krig.

Genom att visa på exempel på textställen i skrifterna som innehåller uppmaningar till heliga krig skulle man eventuellt kunna konvertera icke-militanta monoteister och omedvetna sekulära till militanta monoteistiska fundamentalister eller semi-medvetna sekulära, men det är svårt att se någon större nytta med det. De kommer ju fortfarande att leva i en tro som antingen innebär att Tanak och/eller Bibeln och/eller Koranen innehåller Guds ord och befallningar eller att de inte gör det. Dessutom behöver inte världen fler militanta monoteistiska fundamentalister. Vad världen verkligen behöver är kunskap om huruvida Tanak, Bibeln och Koranen innehåller Guds ord och befallningar eller inte.

MONOTEISMENS HAT MOT MYSTERIET

RELIGIÖST APOKALYPTISKT VÅLD BEROR ALLTID PÅ PHILOSOPHIA PERENNIS ENLIGT ARMSTRONG

Utvecklingen av det apokalyptiskt motiverade religiösa våldet skulle enligt Armstrongs logik ha startat i Sumer genom att det strukturella våld som hon påstår fanns i Sumer rättfärdigades med logiken i philosophia perennis (s 237). Därifrån går vägen till idén om det apokalyptiska heliga kriget som Zarathustra förde fram och vidare till de indiska Brahmanaskrifterna som gjorde att krigarklassen kunde göra sig av med sitt beroende av prästerna. I nästa steg går Armstrongs logik vidare till den apokalyptiska andlighet som vi ser i de s.k. sektdokumenten från Qumran som skapades av en sekt som frigjorde sig från prästerna i Jerusalem och vidare till det islamistiska nätverket som mördade Sadat och de judiska extremisterna som ville spränga Klippmoskén år 1984.

Armstrongs tanke verkar vara att de heliga krigarna har drivits av philosophia perennis och av avståndstagandet från prästernas religion genom hela historien. Därför är denna filosofi också ansvarig för de monoteistiska terroristerna eftersom dessa är ”frilansare” (Armstrongs beteckning) som frånsagt sig prästernas ledning och rätta uttolkning av religionen. Med den här logiken för Armstrong alltså över hela ansvaret för de handlingar som judiska, kristna och islamistiska terrorister utför från de monoteistiska religionerna, till människor och kulturer som har försvunnit för länge sedan och som varken kan ställas till svars eller göra något åt den kris som världen upplever idag på grund av de monoteistiska fundamentalisternas våld. Det är ganska intressant att bevittna hur mycket tankemöda och kraft som Armstrong använder för att befria de monoteistiska religionerna från allt ansvar för den terror och det våld som utövas i dessa religioners namn i vår tid.

Om man läser Koranen inser man dock att källan till uppmaningarna till väpnad jihad som förs fram av islamistiska fundamentalister, som de som planerade mordet på Anwar Sadat år 1981, finns i denna bok och inte i någon mysteriefilosofi. Synen på Koranen som en uppenbarelse av Guds ord, och de mängder av uppmaningarna till heligt krig som finns i denna bok, räcker helt och hållet som förklaring till jihad (s 225). Och om inte det skulle räcka kan man gå tillbaka till källan för Koranen i form av Tanak (s 224) och den kristna Bibeln (s 225), och till exempel läsa Femte Mosebok och Uppenbarelseboken för att förstå varifrån Muhammed fick sina ”uppenbarelser” om det heliga kriget.

De judiska extremister som planerade att spränga Klippmoskén, och därmed hotade världsfreden år 1984, var inte heller inspirerade av det återkommande mysteriet. När Livni och Etzion enligt Armstrong beskrev Klippmoskén som en ”styggelse” och ville utplåna den, behöver man bara gå till Tanak/GT för att hitta den befallning de försökte lyda. I till exempel 5 Mos 7:25-26, 5 Mos 12:2-3 och 5 Mos 13:6-18 i Tanak/GT kan man läsa om den monoteistiske gudens ovillkorliga krav på det utvalda folket att förstöra andra religioners helgedomar som är ”styggelser”, eller ”vidrigheter” som det står i Bibel 2000, och som han har vigt åt förintelse.

> *Kanske tänker du: ”Dessa folk är större än jag – hur skall jag kunna fördriva dem?” Men var inte rädd för dem, utan tänk på vad Herren, din Gud, gjorde med farao och alla egypterna, på de stora prövningar som du själv blev vittne till, på tecknen och undren och på hur Herren, din Gud, förde dig ut med stark hand och lyftad arm. Så skall Herren, din Gud, göra med alla de folk du är rädd för. Herren, din Gud, skall också sprida modlöshet bland dem, ända tills de överlevande som gömt sig undan dig har blivit utplånade. Låt dig inte skrämmas av dem, ty Herren, din Gud, finns hos dig, en stor och fruktansvärd Gud. Steg för steg skall Herren, din Gud, driva undan dessa folk för dig. Du kan inte utplåna dem genast, ty då skulle vilddjuren föröka sig, till skada för dig. Men Herren, din Gud, skall överlämna dem åt dig och skall sprida stor förvirring bland dem, ända tills de går under. Han skall ge deras kungar i ditt våld, och du skall utplåna deras namn från jorden. Ingen enda kan hålla stånd mot dig; du kommer att göra slut på dem. Deras gudabilder skall ni bränna. Det silver och guld som finns på dem skall du inte ha begär till och lägga beslag på. Då skulle du*

fångas i en fälla, ty detta väcker Herrens, din Guds, avsky. Låt inga avskyvärda ting komma in i ditt hus, då vigs du själv åt förintelse tillsammans med dem. Du måste avsky sådana vidrigheter, ty de är vigda åt förintelse. (5 Mos 7:17-26)

Orsaken till att Karen Armstrongs resonemang framstår som så märkligt för mig är dels att jag *vet* att budskapet i Tanak, Bibeln och Koranen handlar om att Herren kräver att alla andra kulter och religioner utplånas och att deras helgedomar förstörs, och *vilka* som skapade detta budskap. Men också att jag själv har upplevt det återkommande mysteriet som är grundat på den gudomliga kärlekens skapande och utvecklande kraft, en kraft som aldrig har gett upphov till avskiljande och våld. Jag vet också att denna filosofi inte har något att göra med judisk, kristen eller muslimsk fundamentalism. Men Karen Armstrong står på en fast kristen grund med lång historia bakåt till de gamla kyrkofäderna när hon skyller allt elände på ”philosophia perennis”, den återkommande filosofin och det återkommande mysteriet.

MYSTERIET UTGÖR GRUNDEN FÖR TANAK/GT OCH EVANGELIET

Ett av målen för den undervisning som den andliga världen förde fram till Hilma af Klint och hennes vänner mellan åren 1896 och 1906 var att föra fram den rätta innebörden av den kristna läran (s 19). Den sanning som gömde sig bakom korset lära, och som man nu åter ville föra fram från den andliga dimensionen, var mysteriets urgamla, höga och ädla men bortglömda sanning (s 20). Denna nya sanning om den kristna läran har de andliga lärarna fortsatt att föra fram genom mig i det här livet, och jag har fått uppleva att denna sanning handlar om de monoteistiska religionernas tillkomst, alltså vilka som egentligen skapade Tanak/GT, NT och Koranen och varför de gjorde det.

Men jag fann också att en helt annan sanning gömde sig bakom Bibelns texter och denna sanning var, precis som det hade förutsagts för hundra år sedan, mysteriets urgamla sanning. Jag upptäckte att mysteriet finns i Bibeln på flera olika sätt, även om det som sagt ofta är i form av en vrångbild. Mysteriefilosofierna utgör den sanna grunden för de monoteistiska religionerna. Ursprunget för Tanak/GT är den historia som skapades i Alexandria för att hjälpa mackabéerna att upprätta ett eget rike med maktcentrum i templet i Jerusalem, och som finns bevarad i Antiquities I-XII. Denna historia är ett resultat av den synkretistiska hellenistiska världsåskådningen i Alexandria. Berättelserna om universums uppkomst, Noa och de olika generationerna efter den stora floden etc. hämtades genom Berossos från den sumeriska filosofin som var urmodern för alla senare mysteriefilosofier. Moses är Musaeus, grundaren av det orfiska mysteriet, och samtidigt Hermes och Thoth. De tio buden är ursprungligen den orfiska filosofins grundläggande bud. Guden i det heligaste i Salomos tempel är den orfiske högsta guden Phanes, som också kallades Eros. Prästdräkten i Moseböckerna innehåller en kombination av den zoroastriska Mithras och den orfiske Dionysos symboler.[1]

Den romerske kejsaren Hadrianus skapade evangeliet om Jesus och förde fram de gamla mysteriefilosofiernas sanning att det högsta är Logos, den kraft som bland annat Herakleitos beskrev. Jesus är en adept i ett grekiskt mysterium som genomgår invigningen efter invigning för att slutligen bli ett med Dionysos och nå evolutionens fullbordan.[2] Eftersom mackabéernas nya religion skapades i en värld där de monoteistiska religionerna ännu inte fanns är det egentligen helt självklart att den skapades inom den existerande kulturens kontext, och denna kontext var den synkretistiska mysteriefilosofin i Alexandria. Hadrianus skapade å andra sidan evangeliet om Jesus i en tid när den judiska religionen hade fått fäste,

---

[1] Kleveland, Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen s 24 och framåt.
[2] Kleveland, Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen s 256 och framåt.

men han försökte i sin tur med alla medel återföra de fanatiska monoteistiska fundamentalisterna i jahad till den fredliga grekiska mysteriefilosofin.

Grunden för kristendomen, som den har sett ut sedan striderna mellan s.k. heretiker och rättrogna slutligen avgjordes till den romerska kyrkans fördel, lades av Irenaeus som skapade historien om de första kristna församlingarna i Apostlagärningarna. Där förde han tillbaka kristendomen till den judiska Vägen (jahad/chrestiani), och han förde också in Tanak/GT samt en av jahad/chrestianis apokalypser i form av Uppenbarelseboken i den kristna Bibeln. Irenaeus drevs framåt i detta arbete av sitt hat mot alla ”heretiker” och deras tolkningar av det kristna evangeliet i termer av grekisk mysteriefilosofi. Men mysteriet är som sagt den sanna grunden för både Tanak/GT och det kristna evangeliet.

MYSTERIET UTPLÅNADES AV DE KRISTNA OCH DET HATAS FORTFARANDE

Irenaeus skrev in sitt hat mot mysteriefilosofierna i de nya texter som han skapade, och detta hat har förmedlats i kristendomen under nästan två tusen år. Armstrong är ett exempel på hur detta hat fortfarande formar tänkandet hos en kristen som tror på den kristna historieskrivningen, och egentligen hos alla oss som lever i det kristna västerlandet. Eftersom filosofin förföljdes och alla dess texter utplånades av kristendomen och ersattes av den kristna historieskrivningen där alla framsteg hänfördes till den egna åskådningen, lever vi med att en stor del av vår mänskliga historia har demoniserats och utplånats. Därför kan man fortfarande se prov på ett synsätt som det Karen Armstrong för fram, där den återkommande filosofin har skapat allt ”apokalyptiskt våld” genom tiderna och också görs ansvarig för det fruktansvärda våld som sker i den monoteistiske gudens namn i vår tid.

Den kristna och islamistiska religiösa terrorn vilar på den filosofi som jahad/chrestiani levde efter, och som Hadrianus försökte desarmera genom att skapa evangeliet och kulten av Jesus. Jahads filosofi fördes med stor kraft in i Bibeln av Irenaeus, bl.a. genom Uppenbarelseboken. Den apokalyptiska filosofin fördes sedan vidare in i Koranen. Men denna filosofi är inte ett barn av mysteriets eviga filosofi, utan av den nationalistiska och avskiljande historia och de profetior som skapades i Alexandria och Jerusalem för mackabéernas räkning. Idén om ”vi heliga” som är utvalda av Gud och har ett heligt krig att utkämpa och som kommer till paradiset snabbare ju fler av ”de andra” som vi skickar till helvetet, är en rent kristen föreställning om man ser kristendomen i hela dess historia från jahad till jihad. Och så länge som vi människor lever i okunskap om de monoteistiska religionernas rätta ursprung och historia kommer vi att plågas av denna föreställning, både på det personliga och kollektiva planet.

HATET MOT MYSTERIET ÄR EN FÖRSVARS- OCH FÖRTRÄNGNINGSMEKANISM

Ursprungligen var propagandan och hatet mot mysteriet en försvarsstrategi i kampen mot ”heretisk” kristna grupper och mot sådana som kände igen mysteriets olika invigningar i historien om Jesus, vilket beskrivs i Irenaeus Adversus Haereses. Genom att hatpropagandan fortsatte att upprepas och utvecklas av andra kyrkofäder, kom den att skrivas in i de kristna själarna på ett nästan outplånligt sätt. Hatet mot mysteriet är numera ingen försvarsstrategi - kristendomen har framgångsrikt utplånat alla spår av mysteriet i vår kultur - utan det är i stället en förträngningsmekanism som skyddar människor mot hotet att sanningen om den egna religionen skall tränga fram och kräva en omprövning av alla riter och dogmer som de håller för sanna.

Tyvärr skapar dolda och förträngda sanningar också omedvetna och irrationella beteenden. Genom att människor inte kan genomskåda propagandan i Tanak, Bibeln och Koranen kan de bli offer för vanföreställning om sin egen utvaldhet och rätt att utplåna alla andra ”orena” och ”otrogna”, vilket nazismen i Tredje riket och extremistisk islamism är exempel på.

MONOTEISMEN AVVÄPNAS GENOM SANNINGEN OM TANAK, BIBELN OCH KORANEN

NYA TERRORATTACKER I BLAND ANNAT BRYSSEL OCH LAHORE

Under de dagar i mars 2016 när jag arbetade med Karen Armstrongs bok, och mina egna ansträngningar att formulera problemet med människors syn på de monoteistiska religionernas heliga skrifter, skedde flera samordnade terrorattacker i Bryssel. En vecka efter dessa dåd var antalet dödsoffer minst 35 och antalet skadade 340. Under samma vecka skedde också ett stort terrordåd genom självmordsbombare i Lahore i Pakistan där mer än 70 personer dödades, varav många var barn. Sannolikt skedde det också många andra övergrepp under denna vecka i den monoteistiske gudens namn, men de flesta av dessa hamnade naturligtvis aldrig på löpsedlarna.

Problemet med militanta monoteistiska fundamentalister visar alltså ingen tendens att minska. Enligt statistik utfördes totalt 11 072 terroristattacker i världen under 2016, vilket resulterade i 25 621 döda och 33 814 skadade.[1] Detta var visserligen en minskning från 2014, då 32 763 människor dödades i terrordåd, men samtidigt den tredje högsta siffran sedan år 2000.

FRÅN TRO TILL KUNSKAP OM DE HELIGA SKRIFTERNAS BUDSKAP

Grundproblemet som jag har formulerat handlar alltså om att de militanta monoteistiska fundamentalisterna sprider förtyck, krig, terror och lidande i världen och därigenom försvårar, eller till och med hindrar, mänsklighetens fortsatta utveckling.

Icke-militanta monoteister och omedvetna sekulära bekämpar olika försök att förklara den religiösa terrorn med att den beror på budskapet i de monoteistiska religionernas heliga skrifter med argument om att terroristerna inte står för den riktiga religionen, att kärnan i religionen är kärlek o.s.v. Därigenom förhindrar de effektivt möjligheterna att förstå och angripa roten till det onda. Eftersom man dessutom ofta utmålar semi-medvetna sekulära, som försöker påpeka att Tanak, Bibeln och Koranen innehåller propaganda för heliga krig, som främlingsfientliga, judefientliga, islamofober och liknande, spelar dessa krafter medvetet eller omedvetet de militanta monoteistiska fundamentalisterna i händerna.

Den största orsaken till västs oförmåga att bryta den framvällande vågen av militant islamistisk terror är det faktum att man debatterar från olika positioner som grundas på tro. Icke-militanta monoteister och omedvetna sekulära *tror* inte att religionerna skulle kunna vara grogrund för religiös terrorism. Semi-medvetna sekulära *tror* inte på Bibeln, Tanak eller Koranen medan fundamentalisterna *tror* att dessa böcker innehåller gudomliga sanningar. Att ändra någons tro med logisk debattföring är dömt att misslyckas. Därför är också våra försök att stoppa religiös radikalisering med sociala program och upplysning ofta kraftlösa, där försöker man utmanövrera en propaganda som grundar sig på *kunskap* om att budskapet i Koranen innehåller krav på heligt krig, med att erbjuda en *tro* på att detta budskap egentligen är det helt motsatta.

Den enda effektiva vägen framåt är som jag ser det att tron ersätts med fullständig kunskap. Världen måste få tillgång till kunskapen om vilka som egentligen skapade Tanak, Bibeln och Koranen och varför de gjorde det. Om denna kunskap bryter fram kommer den också att desarmera budskapet om heligt krig och martyrskap i dessa böcker. Denna femte ståndpunkt har jag kallat ”medvetna sekulära”. Här har man gått från att *tro* att Tanak, Bibeln och Koranen inte innehåller Guds ord till att *veta* att dessa böcker inte gör det och att

[1] https://www.statista.com/statistics/202871/number-of-fatalities-by-terrorist-attacks-worldwide/

de i stället har skapats av människor av rent politiska skäl. På det sättet får man i första hand egen befrielse från de monoteistiska religionernas negativa effekter. Men man får också mycket bättre möjligheter att motverka den militanta monoteistiska fundamentalismen, genom att man har hållbara argument mot den fundamentalistiska propagandan.

	Tror inte att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller uppmaningar till heligt krig och martyrskap	***Vet*** att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller uppmaningar till heligt krig och martyrskap
Vet att Tanak, Bibeln, Koranen *inte* innehåller Guds egna ord utan är *politiska* produkter skapade av de lärde i Alexandria, Hadrianus, Ireaneus och kaliferna		❺ Medveten sekulär
Tror inte att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller Guds egna ord som förmedlats genom profeter	❸ Omedveten sekulär	❹ Semi-medveten sekulär
Tror att Tanak, Bibeln, Koranen innehåller Guds egna ord som förmedlats genom profeter	❶ Icke-militant monoteist	❷ Militant monoteistisk fundamentalist

Det femte förhållningssättet - kunskap om att Tanak, Bibeln och Koranen inte innehåller Guds ord

FUNDAMENTALISTISKA ÅSIKTER I LJUSET AV DEN NYA SANNINGEN OM DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNA

ICKE-MILITANTA MONOTEISTISKA ÅSIKTER I LJUSET AV DEN NYA SANNINGEN OM DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNA

Karen Armstrong förbigår som det verkar helt problemet med uppmaningar till heliga krig i Tanak, Bibeln och Koranen. Hon förklarar i stället att krig beror på den jordbruksbaserade civilisation som uppstod i Sumer, och att den gud som instiftat de monoteistiska religionerna är en benhård motståndare till jordbruk och urbanisering och därför naturligtvis också till krig. Religiös fundamentalism orsakas av hotet från västvärlden genom dess imperialism, som påtvingat människor i ”öst” ett demokratiskt, liberalt och sekulärt samhällsskick. Religiös apokalyptisk terror beror inte på de monoteistiska religionerna utan på Philosophia perennis.

MILITANTA FUNDAMENTALISTISKA ÅSIKTER I LJUSET AV DEN NYA SANNINGEN OM DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNA

Till skillnad från exemplen ovan på åsikter hos en icke-militant monoteist som jag fått från Karen Armstrongs bok, har jag inte någon direkt militant fundamentalistisk källa att använda mig av. Jag får därför försöka gissa mig till vilka tankar som kan röra sig i huvudet på en militant fundamentalist.

Militanta fundamentalistiska åsikter	Den nya sanningen som presenteras genom mitt arbete
Gud har enligt Moseböckerna utsett oss till sitt utvalda folk, lovat oss det förlovade landet och stakat ut landets gränser samt uppmanat oss att erövra det med våld. Det är klart att jag måste lyda denna uppmaning, annars kommer jag och mina efterkommande att drabbas av Guds brinnande vrede.	Det budskap som förs fram i Moseböckerna utformades av de lärde i Alexandria omkring 160 fvt för att skapa nationellt avskiljande, religiöst motiverad kampanda och fruktan för Guds straff om man inte lydde de nya makthavarna i Jerusalem. Gud har aldrig utvalt en viss grupp människor framför alla andra eller uppmanat till några heliga krig.
Gud har genom Moseböckerna gett oss människor en helig lag och hotar oss med utplåning om vi inte lyder denna lag.	Mose lagar skapades av de lärde i Alexandria från ca 160 fvt. Lagarna hämtades från Hammurabis lag från 1700-talet fvt, från renhetslagarna i Avesta och från orficismens religiösa lagar. Gud har aldrig gett människor några religiösa lagar eller hotat dem med utplåning om de inte lyder lagarna.
Enligt profeten Jesaja har Messias lovat att komma och upprätta ett världsherravälde som skall styras enligt Guds lag som han gett oss genom Moses, det är klart att jag måste bereda vägen för denna tilldragelse genom att strida för den enda rätta läran.	Jesajas profetia skapades under Simon Mackabeus regeringstid för att elda under den nationella kampandan och för att visa att mackabéernas gud var så mäktig att han hade störtat stora imperier som Karthago. Den Messias och ättling till kung David som profetian talade om avsåg Simon Mackabeus själv.
Gud har genom profeten Hesekiel utlovat att vi skall återuppstå om vi dör som martyrer i kampen för honom. Därför betyder det inget att dö i kampen för den rätta läran, belöningen kommer vid den yttersta domen och i himlen.	Hesekiels profetia skapades under Simon Mackabeus regeringstid för att elda under den nationella kampandan och för att visa att mackabéernas gud utlovade uppståndelse för dem som dog i mackabéernas krig.
Jesu martyrdöd, Stefanos martyrskap i Apostlagärningarna och Paulus och Petrus martyrskap är föredömen för en kristen. Därför är det eftersträvansvärt att dö i kampen för den rätta läran.	Jesu död på korset skapades av Hadrianus och var ett uppfyllande av profetian i Psalm 22 som jahad trodde på. Irenaeus införde jahads tro på martyrskapet i den romerska kristendomen genom berättelsen om Stefanos martyrdöd. Historierna om Petrus och Paulus martyrdöd är senare kristna påhitt.
I Uppenbarelseboken beskrivs det sista apokalyptiska kriget, hur Messias skall komma och återuppväcka de döda, döma onda och goda samt skicka de onda till helvetet och de rättfärdiga till himlen. Om vi påskyndar det stora apokalyptiska kriget kommer Messias att komma desto fortare. Eftersom jag inte vill komma till helvetet måste jag lyda kravet på att vara en krigare i det sista stora kriget mellan de onda syndarna och oss goda rättfärdiga.	Uppenbarelseboken innehåller jahads tro på det apokalyptiska kriget och Messias ankomst som utlovats av Jesaja (som aldrig har funnits och vars profetia skapades av Simon Mackabeus). Uppenbarelseboken och dess filosofi införlivades i den kristna kanon av Irenaeus som en del i hans kamp att föra den romerska kristendomen tillbaka till Vägen som var jahads religion.
I Koranen befaller Gud genom Muhammed att vi skall offra både våra egna liv och andras för att få komma till Paradiset på den yttersta dagen, som till exempel i vers 3.157 och 9.111. Eftersom Koranen innehåller Guds ord måste jag lyda dessa befallningar.	Muhammed var ingen profet utan en orientalisk kristen som förenade kristna och judekristna i krig mot hedningarna i Mecka. Predikningarna i Koranen om offer av det egna livet i det heliga kriget och om helvetet för de otrogna syndarna och paradiset för de rättfärdiga är rent kristen retorik hämtad från den kristna Bibeln.
I Koranen i den nionde suran sägs att de som inte tror (syndarna) är de människor som bad Muhammed att slippa delta i hans krigsföretag och sådana som, trots att det har uppenbarats suror som uppmanar dem att tro på Allah och strida tillsammans med hans budbärare, ändå vill stanna hemma. Deras hjärtan är förseglade, de förstår inte det glada budskapet och de kommer därför att komma till helvetet. Men de som tror på budbäraren och strider med sina liv och sina tillgångar är de som kommer till Paradiset. Eftersom jag inte vill komma till helvetet utan till Paradiset måste jag strida med mitt liv och mina tillgångar för den rätta läran.	Predikningarna i Koranen om offer av det egna livet i det heliga kriget och helvetet för syndarna och paradiset för de rättfärdiga är rent kristen retorik med grund i Bibeln.

EN FORTGÅENDE UPPENBARELSE FRÅN GUD ELLER EN KEDJA AV POLITISKT MOTIVERADE FÖRFALSKNINGAR?

EN FORTGÅENDE UPPENBARELSE AV FRED, FRIHET OCH JÄMLIKHET

Karen Armstrong presenterar de monoteistiska religionernas tillkomst som ett resultat av Guds (Jahves/Allahs) kontinuerliga uppenbarelse av sina krav på att det utvalda folket (Abrahams ättlingar) skulle överge jordbrukssamhällets och det urbana livets strafftyranni och systemiska våld och övergå till herdens frihet och jämlikhet. Ett kort sammandrag av hennes teser säger att:

- Jahve är en benhård fiende till den agrara civilisationen. Jahve insisterade på att de tre patriarkerna – Abraham, Isak och Jakob – skulle byta det urbana livets strafftyranni mot herdens frihet och jämlikhet.
- När israeliterna befriade sig från de kanaaneiska stadsstaterna hade de utvecklat en ideologi som stod i direkt motsats till jordbrukssamhällets systemiska våld. Detta förefaller ha varit ett jämlikt samhälle som kan ha gått tillbaka till en stamorganisation för att skapa ett socialt alternativ till den konventionellt skiktade staten.
- Redan från början presenterar evangelierna Jesus och hans läror som ett alternativ till det imperialistiska romerska styrets strukturella våld. Att sätta upp ett alternativ till det kejserliga styrets våld och förtryck kunde skynda på det ögonblick när Guds makt slutligen skulle förvandla människans villkor. Jesus kunde inte driva ut romarna från landet, men det ”kungarike” han proklamerade och som baserade sig på rättvisa och jämlikhet, var öppet för alla – i synnerhet sådana som den nuvarande regimen hade svikit.
- I likhet med Konfucius och Buddhas följare odlade de första kristna ideal som förespråkade vördnad och osjälviskhet, som motvikt till krigararistokratins våldsbaserade självbild.
- Koranen utgör ett alternativ till den systemiska orättvisan och det strukturella våldet som vuxit fram i Mecka. Den är fortsättningen på Allahs (Guds) pågående uppenbarelse till Abrahams ättlingar, och en påminnelse om vad man redan visste genom Bibeln. Den är en ”påminnelse” om vad som utgör ett rättfärdigt samhälle.
- Koranens mål är att skapa ett rättvist samhälle där alla medlemmar behandlas med djupaste respekt.
- Sharialagen och Koranen beskriver det naturliga sättet för människor att leva tillsammans.

EN KEDJA AV POLITISKT MOTIVERADE FÖRFALSKNINGAR

Den nya sanning som presenteras genom mig säger i stället att de monoteistiska religionernas heliga skrifter bildar en kedja av politiskt motiverade förfalskningar:

- Tanak, förutom profetböckerna, skapades av de lärde i Alexandria omkring år 160 fvt för att stödja mackabéernas kamp för att ta makten i Jerusalem och skapa en buffertstat mellan Egypten och det seleukidiska riket. Moses har aldrig funnits.
- Profetböckerna skapades omkring år 140 fvt i Jerusalem för att göra mackabéernas nya historia fullständig, för att stödja Simon Mackabeus krav på evig kontroll över makten i Jerusalem för sig själv och sina ättlingar och för att motivera till ytterligare krig för att utvidga riket. Liksom Moses har inte heller de andra profeterna i Tanak/GT funnits.
- De första kristna var den militanta fundamentalistiska församling (jahad/chrestiani) som avsöndrades från mackabéerna omkring år 100 fvt och vars messianska och apokalyptiska skrifter har återfunnits i Qumran. Den kristna urkyrkan som beskrivs i Apostlagärningarna har aldrig funnits.

- Kejsar Hadrianus skapade omkring år 120 vt evangeliet om Jesus som var den utlovade Messias och kulten av honom för att pacificera de krigiska jahad/chrestiani som kämpade för att bereda vägen för Messias. Evangeliet fördes först fram som om det hade upptäckts bland Pontius Pilatus akter i kejsarens kansli i Rom. Jesus har aldrig funnits.
- Irenaeus delade upp evangeliet i fyra delar och skapade Paulus, Apostlagärningarna, de fyra evangelisterna och gjorde dessutom om Marcions epistlar till Paulus epistlar. Syftet med detta var att visa att alla tolkningar av kristendomen i termer av grekisk mysteriefilosofi var kätterska, och att ta makten över den kristna historien och den kristna kanon. Paulus har aldrig funnits.
- Koranen skapades av de första kaliferna och i samband med det gjordes Muhammed, som egentligen hade varit en orientalisk kristen som hade fört fram den kristna Bibelns båda testamenten som den enda heliga skriften, om till en profet för en ny religion.

SANNINGEN OM TANAK, BIBELN OCH KORANEN RASERAR GRUNDEN FÖR FUNDAMENTALISM OCH HELIGA KRIG

Alla fyra grupper som jag beskrev tidigare grundar sina ståndpunkter om Tanak, Bibeln och Koranen på kombinationer av tro (s 240). Man tror eller tror inte att de heliga skrifterna innehåller Guds ord, och man tror inte att de innehåller uppmaningar till heliga krig eller vet att de gör det, men tror att det är Guds befallning. Och eftersom det handlar om tro kan ingen egentligen *veta* hur det förhåller sig. Men genom att man får tillgång till kunskapen om vilka som egentligen skapade monoteismens heliga skrifter och varför de gjorde det, kan människor värdera dessa texter på ett helt nytt sätt.

Den dödliga retoriken i de monoteistiska religionernas urkunder måste vederläggas för att mänsklighetens utveckling inte skall försenas eller hindras. Detta kan inte ske på något annat sätt än genom att tron på att Tanak, Bibeln och Koranen innehåller Guds ord ersätts med en insikt om vilka som egentligen skapade dessa böcker och varför de gjorde det. Den nya bild av bakgrunden till Tanak, Bibeln och Koranen som har vuxit fram genom mitt arbete visar att dessa böcker är rent politisk propaganda som har skapats i samband med olika krig och konflikter, och att de inte innehåller några som helst gudomliga uppenbarelser eller profetior.

De tre monoteistiska religionerna vilar alla på samma grund i form av den historia som sattes samman i Alexandria för att legitimera mackabéernas krig för herravälde över Jerusalem. Jahad, vars texter återfanns i Dödahavsrullarna från Qumran, var de ursprungliga kristna som krigade för Messias i mer än tvåhundra år. Hadrianus gav ut ett evangelium om Jesus, som hade uppfyllt alla profetior som jahad krigade för och dessutom hade varit en fredsapostel. Irenaeus återinförde jahads gudsfruktan och tro på satan och helvetet samt deras väntan på Messias och det sista apokalyptiska kriget i den romerska kristendomen. Muhammed var en orientalisk kristen som trodde på Bibelns båda testamenten och enade judekristna och orientaliska kristna i ett korståg mot Mecka.

LOGIKEN SOM RASERAR GRUNDEN FÖR HELIGA KRIG SOM MOTIVERAS GENOM TANAK, BIBELN OCH KORANEN

1. Abraham, Moses och de andra profeterna i Moseböckerna har aldrig funnits. Den första versionen av Tanak med Daniels profetia skapades i Alexandria runt år 160 fvt för att stödja mackabéernas kamp om makten i Jerusalem.
2. Jeremia, Jesaja och de andra profeterna i profetböckerna i Tanak/GT har aldrig funnits. Deras böcker skapades i Jerusalem av Simon Mackabeus omkring år 140

fvt. Den gudomligt utsedde kung, Messias, som profetiorna talar om syftade på Simon Mackabeus själv.
3. Jesus har aldrig funnits. Hans evangelium skapade av den romerske kejsaren Hadrianus omkring år 120 för att pacificera de messianska krigarna i jahad/chrestiani.
4. Paulus och de fyra evangelisterna skapades av Irenaeus på 180-talet vt.
5. Propagandan i Uppenbarelseboken om det sista stora kriget och Messias ankomst för att upprätta ett världsherravälde och döma onda och goda skapades av jahad/chrestiani efter det första judiska kriget. Irenaeus förde in den i den kristna Bibeln som en profetia av aposteln Johannes.
6. Enligt Koranen tror en rättrogen muslim på Toran (GT) och Evangeliet och allt som Gud har uppenbarat där för profeter som Abraham, Ismael, Isak, Jakob, Moses och Jesus (se t.ex. verserna 2.136-2.138, 4.163, 5.66, 33.4, 42.13).
7. Eftersom profeterna i GT och NT i Bibeln inte har funnits, och eftersom Muhammeds legitimitet som profet vilar på dessa profeter, innehåller varken Tanak, Bibeln eller Koranen Guds ord. Eftersom Gud aldrig har uppmanat till heliga krig genom profeter som Moses, Jesus eller Muhammed är det ett brott mot mänskligheten att lyda uppmaningarna till heliga krig och martyrskap i Tanak, Bibeln och Koranen.

RELIGIÖST FÖRTRYCK AVVÄPNAS GENOM KUNSKAP OM MYTERNAS RÄTTA BAKGRUND

Alla de tre monoteistiska religionerna vilar på samma grund, nämligen berättelserna i Tanak/Gamla Testamentet. Myterna om skapelsen, Eva och Adam, syndafallet, Noa, Moses och hans gudagivna lagar, Jeremias och Jesajas profetior om den kommande Messias och det teokratiska världsherraväldet är grundläggande i både judendomen, kristendomen och islam. Tanak/GT skapades runt år 160 fvt i Alexandria för att uppamma nationalism, avskiljande och krigslystnad hos mackabéernas trupper och detta budskap stärktes i samband med Simon Mackabeus revidering av texterna runt år 140 fvt. De messianska och nationalistiska krigarna i jahad, den rörelse som avsöndrades från mackabéernas parti omkring år 100 fvt, trodde blint på den nya religionens texter och deras tro fördes vidare in i den romerska kristendom som grundades av Hadrianus och vidareutvecklades av Irenaeus. Genom att vi blir medvetna om denna bakgrund till de monoteistiska religionerna kan vi också börja befria oss från deras destruktiva och förtryckande inverkan.

BEFRIELSE FRÅN ANDLIGT FÖRTRYCK SOM MOTIVERAS GENOM MONOTEISMEN

Det andliga förtrycket i de monoteistiska religionerna handlar om framställningen av det gudomliga som en ensidigt manlig, partisk, hämnande, avskiljande och krigshetsande kraft och om synen på människan som syndig, olydig och dömd att lyda irrationella religiösa lagar och religiösa makthavare. Efter ett enda liv återstår bara den yttersta domen, där de som inte har lytt religionens bud kommer att brinna i helvete i evig tid. Dessutom framställs gudinnan, det gudomligas kvinnliga aspekt, som en styggelse som skall utrotas. Genom att vi förstår vilka som skapade texterna i Tanak, Bibeln och Koranen och varför de gjorde det, kan vi också befria oss från dessa böckers andliga förtryck och från förtrycket från dem som för fram den religiösa propagandan från dessa böcker som Guds ord.

BEFRIELSE FRÅN KVINNOFÖRTRYCK SOM MOTIVERAS GENOM MONOTEISMEN

Förtryck av kvinnor har genom århundradena bland annat rättfärdigats genom de bibliska myterna om Evas skapelse från Adams revben, Evas skuld till syndafallet och utdrivandet ur Edens lustgård, Guds fördömande av Mirjam, värderingen av kvinnor som mindre värda än män i Mose lag samt propagandan i epistlarna om att kvinnan skall underordnas mannen och tiga i församlingen. Men myterna i Tanak/GT om skapelsen från revbenet och

syndafallet är förvanskade versioner av sumeriska myter där gudinnan Ninhursaga skapade modergudinnan Ninti från guden Enkis revben, och där det var guden Enki som förbannades av gudinnan Ninhursaga och drevs ut ur paradiset. Guds fördömande av profetissan Mirjam var en del av Simon Mackabeus propaganda mot gudinnekulterna och deras prästinnor, som konkurrerade med hans egen nya religion. Värderingen av människor i Mose lag hämtades från värderingen av människor i Hammurabis lag från 1750-talet fvt. Kvinnohatet i epistlarna härstammar från Irenaeus, som lade in sitt eget kvinnohat i de epistlar som han skapade och hänförde till aposteln Paulus som han själv hade uppfunnit. Genom att vi förstår vilka som skapade de kvinnofientliga texterna i Tanak, Bibeln och Koranen och varför de gjorde det, kan vi också befria oss från dessa böckers kvinnoförtryck och försvara oss mot dem som för fram sådan propaganda som Guds ord.

BEFRIELSE FRÅN SEXUELLT FÖRTRYCK OCH MATLAGAR SOM MOTIVERAS GENOM MOSE LAG

De monoteistiska religionernas sexuella förtryck motiveras genom att Gud genom Moses har stiftat lagar om omskärelse, förbud för homosexualitet, samlag under menstruation och onani. Men Mose lagar om homosexualitet och samlag under menstruation sattes samman i Alexandria runt år 160 fvt med utgångspunkt från Avestas renhetslagar. Historien om Onan skapades av Simon Mackabeus, som dessutom inte ville förbjuda onani utan avbrutet samlag för att tvinga sina undersåtar att föda många nya krigare till hans krigshär. Omskärelsen som ett särskiljande tecken för det egna folket skapades av Simon Mackabeus i samband med hans revidering av Tanak omkring år 140 fvt.

Prästerskapets och religionens makt inom judendom, kristendom och islam har skapat sexuellt lidande, dödat kvinnor genom att de tvingats till oönskade graviditeter och illegala aborter och legitimerat förföljelse och dödande av människor på grund av deras sexuella läggning. Denna makt vilar på myterna om att Mose lagar skulle vara givna av Gud, medan de i själva verket är rent mänskliga påhitt för att kontrollera människor. Genom att vi förstår vilka som skapade Mose lagar och varför de gjorde det, kan vi befria oss från det sexuella förtryck som motiveras med att texterna i Tanak, Bibeln och Koranen skulle vara Guds ord.

På samma sätt som sexuellt förtryck motiveras genom Mose lag motiveras judendomens och islams matlagar av Mose lag. Och på samma sätt som med de s.k. renhetslagarna är matlagarna rent mänskliga påhitt som skapades i Alexandria runt år 160 fvt. De grundas på de egyptiska prästernas matlagar och har inte någon som helst gudomlig sanktion.

PROFETIORNAS INFRIANDE OCH FRIDEN EFTER DEN ANDLIGA STRIDEN

I början av den här boken citerade jag från inledningen av Texten från de Höga Mästarna, som jag tog emot i augusti 2001 (s 11). Det som sades där var att Texten från de Höga Mästarna var den första delen av det som så småningom skulle bli ett helt budskap till hela mänskligheten. Vid den tidpunkten hade jag ingen aning om vad detta innebar, men under de år som har gått sedan dess har verkligen denna förutsägelse infriats genom det jag har upplevt och dokumenterat. Texten från de Höga Mästarna bildar, tillsammans med de meddelanden som jag har fått ta emot, dokumentationen på min webbplats samt böckerna Fullbordan, Rosenkorset, Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen och slutligen den här boken, Den stora omvälvningen, verkligen ett helt budskap till hela mänskligheten.

Men i inledningen av Texten från de Höga Mästarna talade Ananda också om att alla de gamla profetiorna skulle infrias, andens rike etableras på jorden och Guds härskaror sänkas ner för den sista striden. Även om det också sades att det inte var ett vanligt krig som stod för dörren, utan en andlig strid som skulle utspelas i andens rike, kändes talet om den sista striden verkligen oroande.

Men nu, när jag står med facit i hand, är det tydligt vad denna förutsägelse handlade om. De gamla profetiorna har verkligen uppfyllts. Jag har verkligen fått uppleva att alla gamla löften har infriats. Men det var inte profetiorna i Bibeln som det hela handlade om, utan löften från de gamla mysteriefilosofierna och profetior från liv som Trisong Detsen, Hildegard av Bingen, Jane Lead och framförallt Hilma af Klint som skulle uppfyllas i det här livet. Jag har också fått uppleva förverkligandet av allt det som de Högas undervisning till Hilma af Klint och hennes vänner handlade om i form av evolutionens fullbordan, bevis för den andliga världens existens och ledning, bevis för reinkarnation samt insikter om mysteriets sanningar och de sanningar som gömdes bakom den kristna läran i Bibeln.

Det är också med lättnad som jag kan konstatera att förutsägelsen om den andliga striden som Guds härskaror skulle delta i har uppfyllts, utan att det har betytt någon strid i det yttre. Visst har det pågått religiöst motiverade krig och terrordåd under åren sedan jag tog emot Texten från de Höga Mästarna just före terrorattackerna den 11:e september 2001. Men det var inte dessa konflikter som talet om den andliga striden i Texten från de Höga Mästarna handlade om, utan om min kamp med att finna sanningen om vilka som egentligen hade skrivit Tanak, Bibeln och Koranen och varför de gjorde det. Det var verkligen ett oerhört tungt och ”smutsigt” arbete som jag drogs in i, och kampen handlade inte bara om att ”gräva” i alla gamla texter och försöka genomskåda alla etablerade ”sanningar” om monoteismens heliga texter och vilka som har skapat dem. Det var också en inre kamp med att hantera allt andligt förtryck, allt lidande, alla förföljelser, alla religionskrig, all religiös terror, alla pogromer, förintelsen och allt annat som har drabbat mänskligheten genom dessa religioner under mer än två tusen år.

Jag startade inte detta arbete av egen vilja, och inte heller hade jag kunnat genomföra det av egen kraft. Jag har i stället arbetat på uppdrag av en högre vilja, och jag har fått ta del av oerhört mycket kraft, kunskap och hjälp från den andliga dimensionen. Det har verkligen handlat om ”den sista striden” med monoteismen, och det har verkligen handlat om en helt andlig strid, precis som det förutsades i inledningen till Texten från de Höga Mästarna. Striden har handlat om att skapa kunskap om de monoteistiska religionernas fundament, och den andliga världen har kämpat på min och sanningens sida. Kunskapen om vilka som skapade Tanak, Bibeln och Koranen, och varför de gjorde det, skänker befrielse från de destruktiva dogmerna, förståelse för historien och frid i sinnet.

ETT BEVIS FÖR REINKARNATION

Hilma af Klint, Evolutionen nr 14

I undervisningen från den andliga dimensionen till de fem kvinnorna i Stockholm runt förra sekelskiftet talades det om att ett mål för arbetet var att kvinnorna skulle föra fram evolutions- och reinkarnationslärorna. Samtidigt handlade undervisningen om mysteriet. Genom att jag har upplevt mysteriets fullbordan och insett att det också är fullbordan av andens evolution i universums materiella dimension, förstår jag numera att mysteriet är andens, Självets, evolution i oss människor. Reinkarnation är alltså en förutsättning för den andliga evolutionen. De Höga vill föra fram reinkarnationsläran genom att visa på sambandet mellan Hilma af Klints liv och mitt. Beviset handlar om att mitt eget liv är en direkt fortsättning på Hilmas af Klints liv, och det består av följande element:

- Det projekt som Hilma af Klint deltog i har fortsatt i mitt eget liv och hennes uppdrag är också mitt uppdrag. Jag har fullbordat det som förbereddes i hennes liv.
- De profetior som Hilma fick ta emot om sitt nästa liv har uppfyllts i mitt liv.
- Oberoende av varandra fick Hilma och jag upp minnen från samma tidigare liv.
- Karmiska strider från Hilmas liv återupptogs och löstes i mitt liv.
- De bilder som Hilma upplevde som förmedlade från den andliga världen, har visat sig vara bilder från mitt liv som var Hilmas eget framtida liv.
- De andliga förmågor som utvecklades i Hilmas liv har åter dykt upp i mitt liv, jag fick fortsätta direkt från den nivå som Hilma slutade på.

PROJEKTET FRÅN DET FÖRRA LIVET HAR FORTSATT I DET HÄR LIVET

Det är tydligt att det projekt som startade i det förra livet fortsatte direkt i mitt eget liv när porten mot den andliga dimensionen öppnades hösten 1999. Det förberedelsearbete som gjordes i Hilmas liv, och som de höga Mästarna beskrev som en skola som skulle förbereda någon för evolutionens fullbordan, resulterade i att jag verkligen fick uppleva denna fullbordan i mitt eget liv. Det verk från det föregående livet i form av de andliga lärarnas texter och Hilmas målningar skapade en grund, så att mitt eget arbete kunde fortsätta direkt från den nivå som jag hade slutat på i det förra livet, precis som det hade förutsagts till Hilma.

PROFETIORNA I DET FÖRRA LIVET HAR UPPFYLLTS I DET HÄR LIVET

De profetior som Hilma af Klint tillsammans med de andra fyra i gruppen tog emot har uppfyllts i det här livet.

Profetior till Hilma af Klint och gruppen ”De Fem”	Profetiornas uppfyllande i mitt liv
Den sanning som de Fem kämpade för skulle bli erkänd när de själva inte längre levde, men de skulle ändå kämpa för dess framgång.	Mysteriets sanning och sanningen om Bibeln, som undervisning till de Fem handlade om, har jag kämpat för att föra fram i mitt liv.
De Fem skulle en gång i framtiden erkänna att de var de Högas lärjungar och predika himmelen på jorden.	Jag har erkänt att jag är de Högas lärjunge och jag predikar andens rike på jorden.
De Fem skulle representera broderskapets idé i framtiden när denna idé nått sin fulla utveckling.	Jag har blivit en representant för broderskapet över alla gränser och dimensioner genom mina upplevelser.
En hög ande skulle stiga ner till jorden en gång i framtiden.	Det universella Självets fullbordan har visat sig innebära buddhaskapet på jorden och Faderns, andens, nedstigande.
De Höga samlade all sin kraft för att hjälpa den stapplande mänskligheten att ta ett avgörande steg framåt.	De Höga Mästarna har i mitt liv genomfört det projekt som de förberedde genom De Fem, med syftet att hjälpa mänskligheten att ta ett stort steg framåt.
De höga ville föra fram läran om evolution och reinkarnation.	De Höga Mästarna har fört fram läran om evolution och reinkarnation genom mig.

Även de profetior som Hilma själv tog emot har uppfyllts i det här livet.

Profetior till Hilma af Klint	Profetiornas uppfyllande i mitt liv
Resultatet från hennes liv skulle bli en lykta som ledde henne i nästa inkarnation.	Det verk som Hilma skapade har varit en oumbärlig lykta som har lyst upp min väg i det här livet.
Först i nästa inkarnation skulle hon bli i stånd att fullfölja vad hon påbörjat i det här livet.	Jag har i det här livet fullföljt det som Hilma påbörjade i det förra livet.
En ny lära skulle utgjutas över jordens folk. Hennes bilder skulle förklara den nya läran.	Jag har fått föra fram en ny lära om Mysteriet och om evolution och reinkarnation, och Hilmas bilder har förklarat den nya läran.
Hilma skulle återfödas snart efter sin död och strida för sin tro i nästa liv.	Jag föddes 13 år efter Hilmas död och har fått utkämpa en andlig strid för att få fram Mysteriets sanning som jag hade fått med mig från tidigare liv.
Hilma skulle själv inte få se resultatet av sitt arbete som verktyg, men dock inrangeras i de kämpandes led och en gång bli ledare för skaror av stor och trosstark art.	Jag har fortsatt den kamp som verktyg för de Höga som Hilma inledde.
De Höga skulle resa en pelarstod i nästa inkarnation som de lade grunden till i Hilmas nuvarande liv. Den sådd hon sått i det nuvarande livet skulle bära frukt i nästa inkarnation.	De resultat som jag har uppnått bygger på den grund som lades i Hilmas liv, det som såddes i hennes liv har burit en storartad frukt i det här livet.

Alla dessa profetior till Hilma om vad som skulle hända i nästa liv och hur resultaten från det föregående livet skulle användas i det nästkommande livet har verkligen infriats i mitt liv, vilket är ett stort bevis för att det verkligen handlar om reinkarnation.

HILMAS OCH MINA EGNA GEMENSAMMA MINNEN FRÅN TIDIGARE LIV

Från hösten 1999 och under flera år därefter fick jag upp minnen från tidigare liv. När jag i slutet av denna utveckling fick tillgång till de anteckningar som Hilma hade lämnar efter sig, upptäckte jag att vi oberoende av varandra hade minnen från samma tidigare liv.

Hilmas minnen	Mina minnen
EGYPTEN	
Hilma fick uppgifter om liv i Egypten. Krig mot Nubier.[1] Farao nämns.[2]	Uppgift om att jag varit farao Thutmosis III. Han utvidgade Egypten till dess största utbredning, bl.a. genom att införliva Nubien.
SYRIEN	
Hilma sades i hennes texter ha varit Syriens kung i andligt avseende.	Jag känner enorm samhörighet med Iamblichus som kom från Syrien. Iamblichus betyder ungefär ”han är kung”.
TIBET	
Hilma skrev följande. ”Född blir du åter utan mellantid, född att med din tro strida för tro. Modigt, lugnt gripande fängelsets port som apostoliskt öppnas. Syriens forne kung får kämpa för Tibets krönte profet.”[3]	I detta liv fick jag (Iamblichus, ”han är kung” på syriska) faktiskt kämpa i ett projekt där Tibets profet, Padmasambhava, visade sig vara min guru.
Hildegard av Bingen	
Målningen av en nunna, målad med Gusten som modell enligt ”order” från de Höga.[4] (Hilma af Klint, Målning utan titel.) Målningar av den medeltida nunnan i serien ”En kvinnlig serie”.	Livet som nunnan och abbedissan Hildegard av Bingen. Nunnan Richardis som jag ”visste” varit Lars. Lars som jag ”vet” är Gusten och som också liknar målningen av nunnan.
Fra Angelico	
”Han var klosterbroder i Rosenkreuzarnas orden och levde på 1400-talet. Han var munk i Franciskanerklostret där Giovanni vistades.”[5]	Fra Angelico, Giovanni da Fiesole (1387-1455).
Alumbrado i Toledo	
Ett liv i Spanien på 1500-talet.[6]	Spanjoren Juan del Castillo som brändes i Toledo 1535.
Tycho Brahe	
Du får hjälp av de medeltidens Rosenkreuzare som du själv tillhörde.[7] Hilma skriver om Tycho Brahe och gör ritningar av hans borg på Ven.	Tycho Brahe. Jag gick i visioner uppför trappan som vindlade sig upp i utkikstornet och kom ut på balustraden med det speciella räcket. Även i meddelanden från mina lärare nämns ett liv i Danmark.
Hilmas nästa inkarnation	
Förutsägelser om hennes nästa inkarnation. “Vi skola snart sända dig åter till jorden, i det materiella skall du få födas.” [8]	Återfödd efter 13 år.
Hilma skulle bli en profet.[9]	Jag kan väl kallas en profet.
Hilma skulle bli ett medvetet verktyg.[10]	Jag är ett medvetet verktyg.
De Höga intressera sig för att leda duala krafter och om detta upptages kan lycka nedsänkas och förberedelse till nästföljande inkarnation göras. Nästföljande inkarnation beror på hur den nuvarande levs.[11]	Dualsanningen har förverkligats i detta liv.
Hilma och Gusten skulle få lyfta på dualväsendets slöja. De skulle få lyckan att bestiga Ararat, där dualsmärtan upphört.[12]	Detta har skett i det här livet genom det som hänt mig och Lars som är den person som jag ser som Gusten i det förra livet.

[1] Lnr 555 s 7.
[2] Lnr 556 s 305.
[3] Lnr 556 s 289.
[4] Omkring 6/5 1907. Pärm 2 eller 3.
[5] Lidén, Enheten bortom mångfalden s 213.
[6] Lnr 556 s 265.
[7] Lnr 556 s 241.
[8] Lnr 556 s 288-289.
[9] Lnr 561 s 46.
[10] Lnr 555 s 61.
[11] Lnr 555 s 34.
[12] Lnr 555 s 60. Lnr 1167 s 36.

KARMISKA STRIDER FRÅN HILMAS LIV ÅTERUPPTOGS OCH LÖSTES I MITT LIV

Hilma af Klint, Skiss till Duvan nr 10

Genom att jag under hösten 2002 fick tillgång till Hilmas anteckningar kan jag se att de strider som jag har utkämpat med att lyfta kärleken till den andliga nivån, att förstå och hantera destruktiva mästarkulter samt att förstå den rätta bakgrunden till Bibeln hade varit aktuella redan i det föregående livet som Hilma af Klint.

KAMP MED DUALPROBLEMATIKEN

Hilma af Klint, Svanen nr 2 – nr 5

Kampen med att kanalisera kärlekens omvälvande kraft hade Hilma utkämpat i samband med väninnan Gusten, som hon kallade för sin dual. Denna kamp återupptogs i mitt liv i samband med en man som jag mötte i qigongskolan och som jag såg som Gustens nästa inkarnation. Jag uppfattade också att vi hade gemensamma erfarenheter från flera andra tidigare liv.

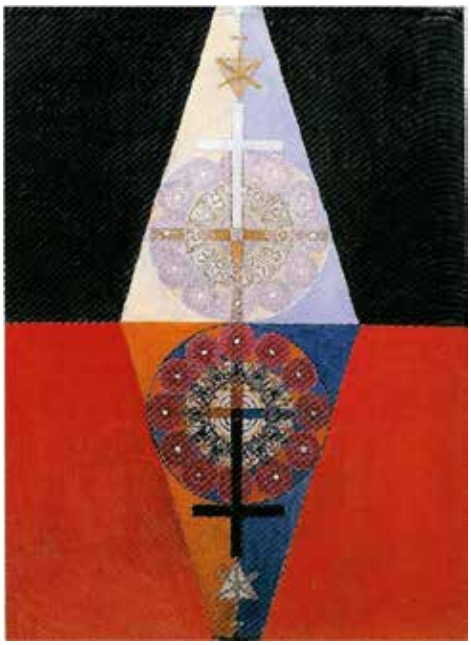

Hilma af Klint, Serie US, grupp 8 nr 6

En annan stor strid som Hilma och Gusten hade utkämpat handlade om destruktiva mästarkulter, och denna strid om ”svartmager” hade slutligen skiljt Hilma och Gusten åt för gott. Hilma anslöt sig till Rudolf Steiner och drogs på 30-talet in i en ofruktbar kamp med att förstå de krafter som slutligen ledde till andra världskriget genom Steiners teorier om andliga potentater som Ahriman och Lucifer.

I mitt eget liv fick jag med mig Hilmas problematik med att underordna sig falska mästare, och min själ bar dessutom med sig karmiska skador från andra tidigare liv med andligt förtryck. Genom min inre kamp med kulten av en falsk mästare inom qigongskolan, och genom insikter från kontakter med människor från olika förtryckande sammanslutningar, kunde jag slutligen lösa upp mina karmiska blockeringar och bli min egen mästare. Mina insikter om Rudolf Steiner som en falsk mästare och sambandet mellan hans filosofi och nazismen, läkte slutligen de skador som min själ bar med sig från föregående liv (s 153).

Hilma och Gusten hade kämpat en sönderslitande kamp med både dualproblematiken och problemet med destruktiva mästarkulter. Våra själar fick gåvan att återfödas i det här livet och fortsätta denna strid. Genom vårt gemensamma utvecklingsarbete på den själsliga och andliga nivån kunde jag äntligen använda kärlekens kraft för att rensa ut gamla karmiska skador och nå den gudomliga kärlekens nivå, vilket var ett villkor för att jag skulle nå evolutionens fullbordan.

Hilma af Klint, De stora figurmålningarna nr 8. Sanning.

De andliga lärarna förde fram till de Fem att den kristna läran var en vrångbild av en mycket äldre andlig sanning (s 19). I Hilmas anteckningar kan man se att hon kämpade med att förstå vad detta betydde, och att hon bl.a. gick igenom Mose lagar och systematiserade dem. Men eftersom information som hon skulle ha behövt för att omvärdera Bibeln, t.ex. innehållet i Hammurabis lag och Dödahavsrullarna, inte fanns tillgänglig vid den tidpunkten landade hon i att Bibeln ändå var sann. I mitt liv återupptogs kampen med Bibelns rätta bakgrund i full omfattning och nu kunde jag också slutföra arbetet (s 150). Hilmas bilder nedan illustrerar de monoteistiska religionernas stegvisa utveckling från Tanak som skapades åt mackabéerna, via jahad som var de ursprungliga kristna, Hadrianus som skapade evangeliet om Jesus, Irenaeus som skapade NT, uppkomsten av islam som bygger på den kristna Bibeln samt den slutliga friden när denna sanning blir känd.

Hilma af Klint, Duvan nr 4

Hilma af Klint, Duvan nr 5

Hilma af Klint, Duvan nr 6

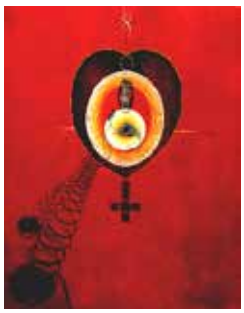

Hilma af Klint, Duvan nr 8

Hilma af Klint, Duvan nr 7

Hilma af Klint, Duvan nr 11

HILMAS MEDIALA MÅLNINGAR HÄMTADES FRÅN MITT LIV

En oväntad effekt av att mitt liv är Hilmas nästkommande liv blev att de målningar som Hilma upplevde att hon hade målat på medial väg, inspirerad av andliga vägledare, plötsligt manifesterades i mitt eget liv. Det Hilma såg var med andra ord inblickar i sitt eget nästkommande liv. Det möjliggjordes genom att hon hade fått kontakt med sin egen själ, och sitt eget högre Själv som existerar över tid och rum och över de enskilda liven.

QIGONGTRÄNINGEN

Startskottet för min andliga utveckling i det här livet kom när jag deltog i en kurs i qigong. Min utveckling skedde sedan i hög grad i samband med qigongträningen och med den utveckling av andlig kraft och de reningar och öppnanden som kraften gav upphov till. Jag mötte också människor i qigongskolan som jag kände igen från tidigare liv. Jag anser själv att vi fördes samman som en del av planen för att hjälpa varandra framåt och för att också få en chans att rensa ut gamla karmiska skador och blockeringar. Jag kunde se att människor som Hilma hade målat, till exempel vännen Gusten, faktisk var personer som jag nu i det här livet tränade med i qigongen.

Nedan finns bilder från qigongträningen som Hilma af Klint målade i början av 1900-talet, och deras förverkligande i min egen träning som startade innan jag ens hade hört talas om Hilma af Klint.

Hilma af Klint,
Serie US. Grupp 8 nr 5.

Lyft upp Qi, sektion 2.

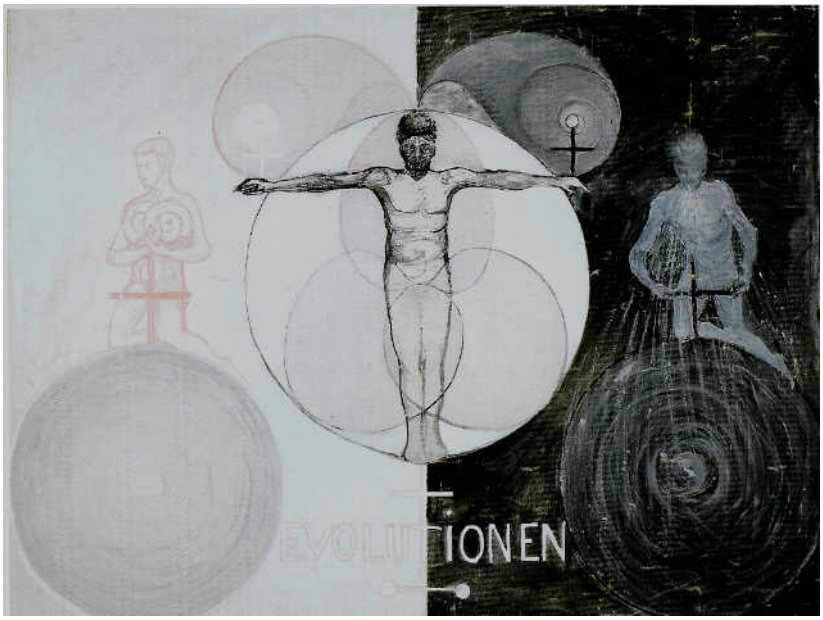

Hilma af Klint, Evolutionen nr 1

Lyft upp Qi, sektion 4.

Lyft upp Qi, sektion 1.

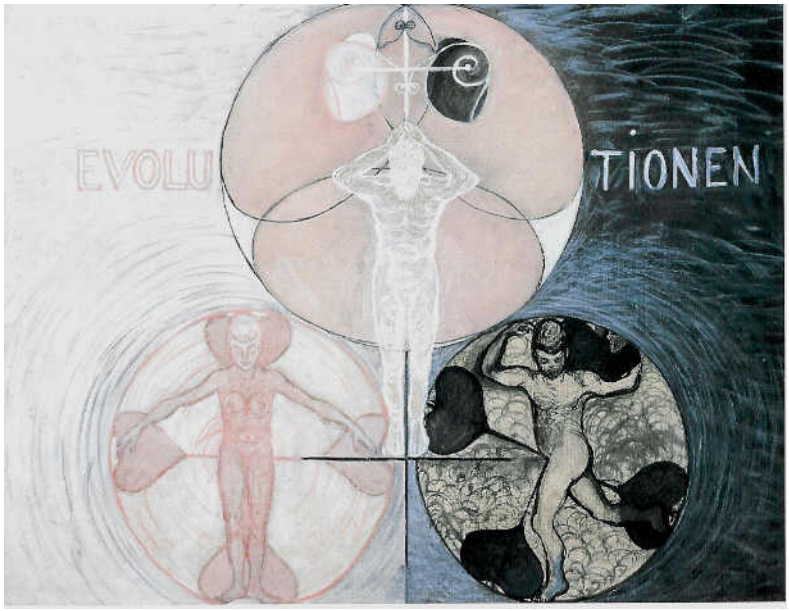

Hilma af Klint, Evolutionen nr 2

Lyft upp Qi, sektion 3.

Lyft upp Qi, sektion 5.

Jag hittade också direkta porträtt i Hilmas målningar av vissa av de människor som jag hade mött i qigongskolan och som betydde mycket för mig. Det här är förstås inget som jag kan bevisa på något objektivt sätt, men det är en personlig sanning och det räcker för mig. Ett exempel på detta är Hilmas ”Målning utan titel” som förställer en nunna. Hilmas väninna Gusten satt modell för denna målning och hon och Hilma hade till uppgift att lösa dual-problematiken i nästa liv enligt deras anteckningar. Jag identifierade nunnan på målningen med Lars, den person som utan att vara medveten om det har varit min hjälp i arbetet med att lösa dualproblematiken i det här livet.

MÅLNINGEN AFTONFRID

Sommaren 2003 upptäckte jag att Hilma af Klints tavla Aftonfrid föreställer utsikten från mitt arbetsrum. Hon hade alltså målat något år 1907 som tagit form år 2003. Just denna syn kunde bara ses just i det ögonblick jag tog min egen bild, eftersom naturen ständigt växlar. Det här var den utsikt jag hade från mitt qigong-rum, det jag sett varje gång jag ställt mig för att träna qigong. När jag stod och tänkte på det här hörde jag en manlig röst som sa ”är du äntligen övertygad nu”? Och det måste jag förstås vara!

Hilma af Klint, Aftonfrid 1907

Utsikt från mitt arbetsrumsfönster om aftonen den 12/8 2003

KUNSKAP OM SATURNUS RINGAR

Under mitt liv har vetenskapen nått en helt ny nivå av kunskap om vårt solsystem och om universum. Bilder på delar av denna nya kunskap förmedlades från mig till Hilma genom vårt gemensamma Själv.

Hilma af Klint, Kunskapens träd, nr 6, 1915

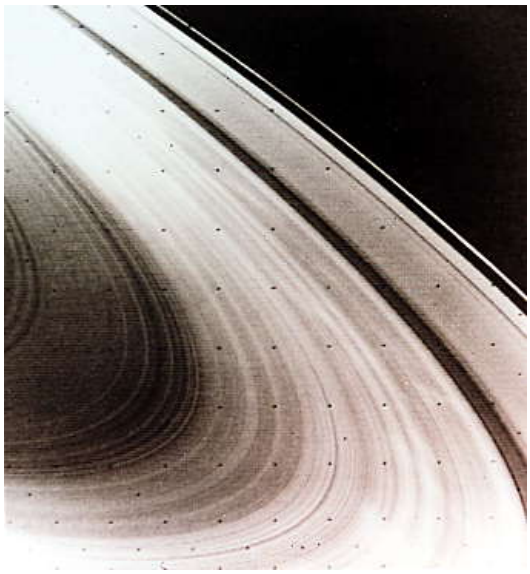

Saturnus ringar. Foto: Voyager 1 1980. Källa: NE

Till höger i Hilmas målning Kunskapens träd nr 6 ovan finns Saturnus ringar med sitt märkligt regelbundna mönster av svarta ”prickar”. Detta mönster dokumenterades för första gången år 1980 av Voyager 1, och Hilma kan naturligtvis inte ha sett någon bild av det. Till vänster i Hilmas målning finns en annan illustration av Saturnus ringar som dokumenterades för första gången av rymdskeppet Cassini den 22 mars 2004.

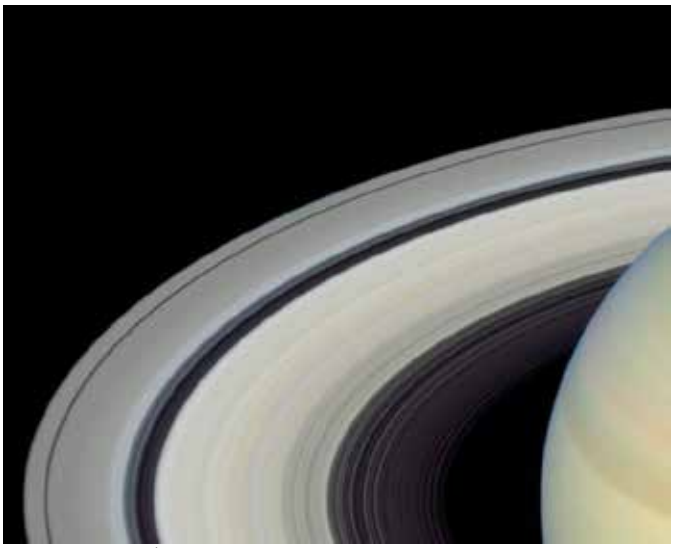

Saturnus ringar[1]. Foto: Cassini 22/3 2004. Källa: Wikimedia

Detalj från Hilma af Klint, Kunskapens träd, nr 6, 1915

[1] https://commons.wikimedia.org/wiki/Rings_of_Saturn#/media/File:Saturn_HST_2004-03-22.jpg

Själva rymdsonden Cassini ses till och med i utsnittet längst ner till höger i Kunskapens träd nr 6 ovan.

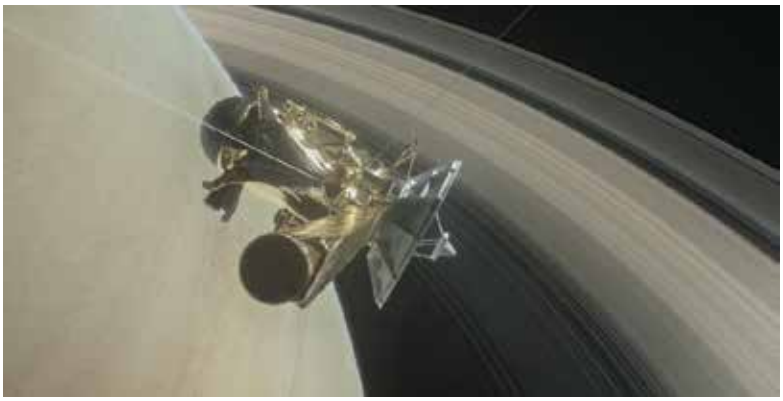

Rymdsonden Cassini 2004. Källa: Wikimedia

Detalj från Hilma af Klint, Kunskapens träd, nr 6, 1915

KUNSKAP OM SVARTA HÅL, SPIRALGALAXER OCH GRAVITATIONSVÅGOR

Drivkraften för denna överföring av information om universum från min själ till Hilma var det karmiska intresset för att förstå universums uppbyggnad som manifesterats i många inkarnationer, till exempel som Tycho Brahe. Andra exempel på informationsöverföring från mig till Hilma via vårt gemensamma universella Själv finns i Hilmas bilder Urkaos nr 2 och Urkaos nr 3 nedan. Urkaos nr 2 visar ett svart hål som drar till sig stjärnor och samtidigt sänder ut en jetström bestående av enorma mängder elektromagnetisk strålning, medan Urkaos nr 3 illustrerar en spiralgalax med en mängd stjärnor runt ett svart hål i dess centrum.

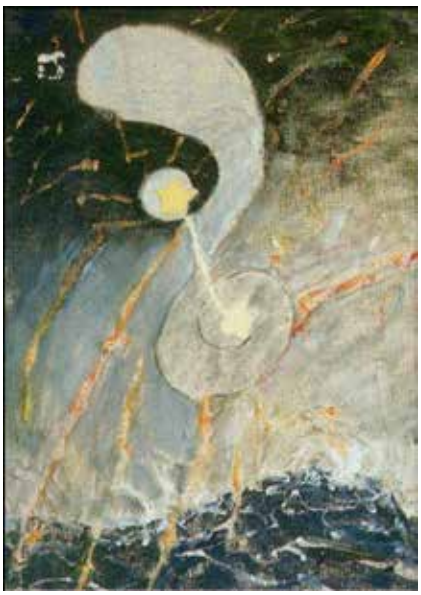

Hilma af Klint, Urkaos nr 2, 1906

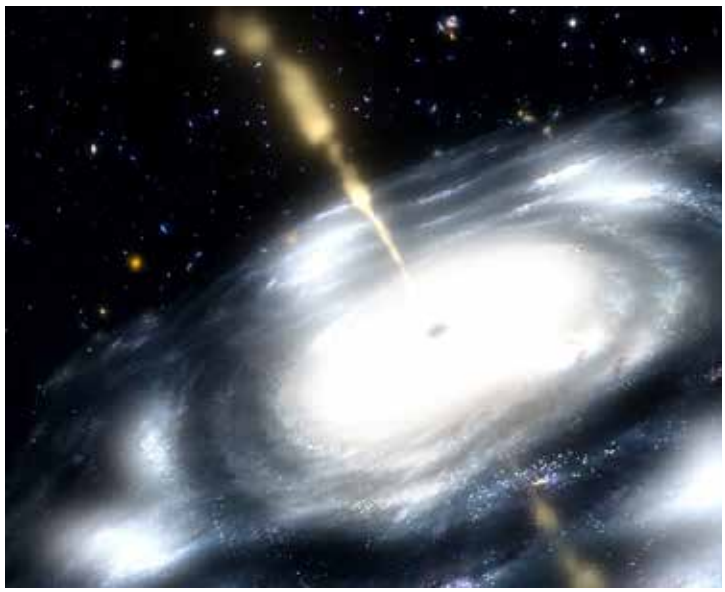

Svart hål med jetström, illustration från NASA[1]

[1] https://www.nasa.gov/mission_pages/spitzer/multimedia/pia13168.html

Hilma af Klint, Urkaos nr 3, 1906

Spiralgalax, illustration från Nasa[1]

Detta är kunskap som mänskligheten fått tillgång till först under senare tid, främst genom rymdteleskopet Hubble, och inget som var känt när Hilma skapade dessa bilder år 1906.

Teckningen nedan, som skapades av Hilma under en sammankomst med gruppen De Fem år 1904, visar gravitationsvågor i rumtiden. Detta förutsades genom Einsteins allmänna relativitetsteori från 1915, men inte kunde påvisas förrän 2016.

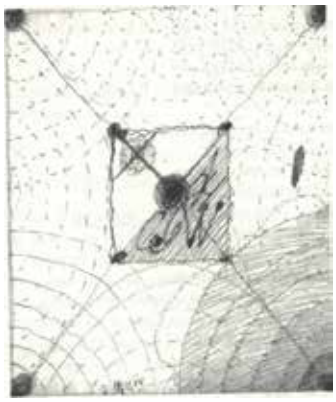

Teckning av Hilma af Klint, 14/1 1904

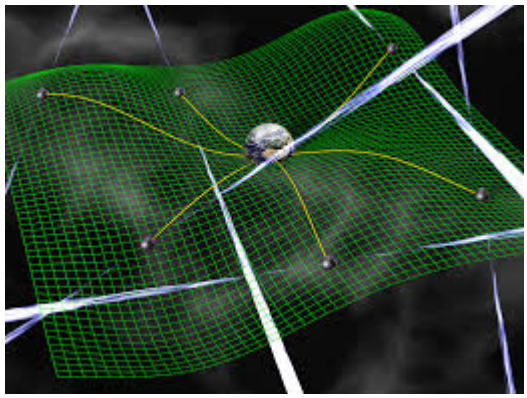

Gravitationsvågor, illustration från NASA 2016[2]

[1] https://apod.nasa.gov/apod/ap120107.html
[2] https://www.nasa.gov/feature/jpl/pulsar-web-could-detect-low-frequency-gravitational-waves

DET CENTRALA VERKET HANDLAR ENBART OM MIN UPPLEVELSE AV EVOLUTIONENS FULLBORDAN

Hilma af Klint, Soluppgång 1907

Genom den andliga världens undervisning och profetior förbereddes Hilma af Klint för sin själs andliga fullbordan i nästa liv. Hennes målningar innehöll glimtar från detta kommande liv som förmedlades genom att hennes själ fick kontakt med sitt universella Själv som står över tiden, rummet och de enskilda inkarnationerna. Hilmas målningar illustrerade den andliga världens undervisning genom att de avbildade den fullbordan som hennes själ skulle uppleva i sitt nästa liv.

Genom att jag nu har levt igenom det som undervisningen och profetiorna handlade om, kan jag också ge en förklaring till Hilmas målningar och jag har också upplevt att vissa av målningarna har utvecklats i takt med min egen utveckling. Målningen Aftonfrid (s 268) är av den arten. Där sammanföll plötsligt målningen från 1907 och den fysiska verkligheten i form av naturens utveckling utanför mitt eget fönster en sommardag år 2003.

Målningen Soluppgång ovan har en liknande koppling till min egen fysiska verklighet. Som jag uppfattar målningen avbildar den en vy från Mälaren bort mot den plats där jag bor. Men målningen Soluppgång har också följt och förändrats genom min egen andliga utveckling. I början av utveckling var målningen mycket mörk, jag undrade till och med hur den kunde ha fått namnet "Soluppgång" eftersom solen knappt var märkbar. Allt eftersom min egen andliga utveckling framskred steg dock solen allt högre upp på himlen och nu är himlen på målningen helt fylld av ljus. Min egen väg mot upplysning har alltså återspeglats i målningen Soluppgång som Hilma målade för drygt hundra år sedan.

Nu, när jag i verkligheten har upplevt den avlägsna framtid som Hilma såg i sin intuitiva inspiration mellan åren 1906 och 1916, kan jag se att *hela* det centrala verket handlar om min utveckling och andliga fullbordan. Och det är naturligtvis logiskt, Hilmas arbete var en central del av projektets förberedande fas och mina upplevelser är kärnan i samma projekts fullbordan.

SJÄLVET ÄR DEN DUBBELRIKTADE KAMERAN SOM FÖRMEDLAT INFORMATION MELLAN DE OLIKA LIVEN

När jag först kom i kontakt med Hilmas målningar i november 1999 fick jag en överväldigande känsla av att det hon hade målat handlade om mitt eget liv. Men mycket i målningarna var dock fortfarande okänt vid den tidpunkten, och trots att min intuition bekräftade att Hilma var min förra inkarnation var mitt ”vanliga” förnuft länge ovilligt att acceptera detta faktum. Men den 11/5 2003 upplevde jag Självets fullbordan i form av Trikaya-buddhan och den sista invigningen som förde mig tillbaka till den ursprungliga helheten före uppdelningen i ande och materia. Nu var en stor del av verket fullbordad.

Genom en dröm om en ”dubbelriktad kamera” några veckor senare (s 68) fick jag insikt i hur sambandet mellan Hilmas liv och mitt liv har fungerat genom att information har förts över från mitt liv till hennes och från hennes till mitt via det högre Självet, som existerar över de enskilda inkarnationerna och över tid och rum. När jag så i augusti 2003 upptäckte att Hilmas målning Aftonfrid från 1907 föreställde utsikten från mitt eget arbetsrumsfönster, blev jag slutligen övertygad om det själsliga sambandet mellan Hilma af Klint och mig själv.

När jag har gjort den senaste genomgången av projektet i samband med att jag har skrivit den här boken kan jag konstatera att alla de teman som Hilma behandlade i sina målningar mellan åren 1906 och 1916 har fått sin förklaring genom det jag har upplevt. En sammanställning av sambandet mellan mina upplevelser av fullbordan av de Höga Mästarnas projekt och Hilma af Klints målningar finns i Bilaga II i slutet av den här boken.

Hilma af Klint

Åsa

ETT BEVIS FÖR DE HÖGA MÄSTARNAS EXISTENS OCH LEDNING

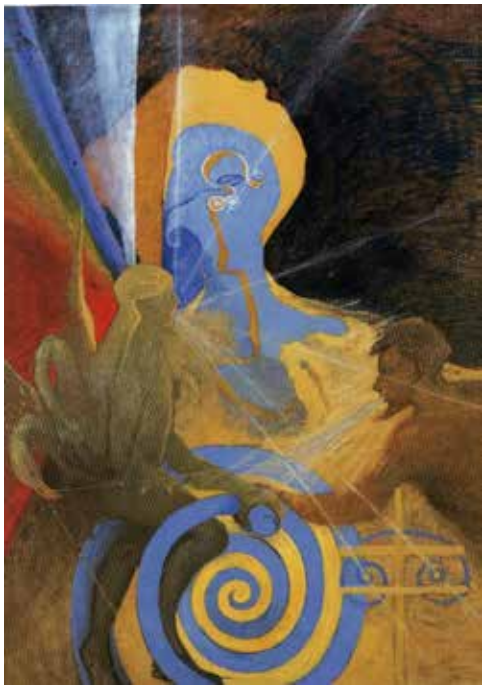

Hilma af Klint, De stora figurmålningarna nr 1

KÄRNAN I PROJEKTET ÄR SAMBANDET MELLAN DE HÖGA MÄSTARNA OCH OSS MÄNNISKOR

Det övergripande målet för de Höga Mästarnas projekt har varit att skapa ett budskap till mänskligheten som förmedlar de andliga sanningarna om vilka vi är, varifrån vi kommer och vart vi är på väg. Det är viktigt att vi förstår detta, eftersom vi äntligen har nått en utvecklingsnivå där vi i större omfattning kan börja skönja slutmålet för vår evolution i det materiella universum. Det budskap som den andliga världen förmedlar i det här projektet är avsett att hjälpa oss människor att ta ett stort steg framåt på vår väg mot evolutionens fullbordan.

Kärnan i det som förmedlas i de Höga Mästarnas projekt är sambandet mellan vår utveckling som själar här på jorden, själens bidrag till utvecklingen av vårt universella Själv och det fullkomnade Självets bidrag till den andliga världens och ytterst det gudomligas utveckling. Vår själ är en avläggare av vårt sanna Själv, som i sin tur är en droppe av den gudomliga Anden som fötts in i det materiella universum för att växa och utvecklas till fullt självmedvetande. Vi är alla barn av det gudomliga, och vår utveckling mot självförverkligande och självkännedom är en hjärtesak för våra föräldrar i den andliga världen. Detta är drivkraften för de Höga Mästarnas projekt och för deras strävan att förmedla andlig kunskap till oss människor som hjälp på vår väg mot fullkomnande.

ETT BEVIS FÖR DEN ANDLIGA VÄRLDENS EXISTENS OCH LEDNING

Den andliga världen har arbetat för att skapa ett bevis för sambandet mellan dem och oss människor, och det sätt som de kan samarbeta med oss. Anledningen till att man vill skapa ett sådant bevis är att man vill bygga upp en kunskap om den andliga dimensionens existens och ett förtroende för deras vilja och möjlighet att hjälpa oss människor framåt i vår utveckling. Om man blir övertygad om att det finns intelligenser i den andliga världen som vill och kan hjälpa oss människor framåt, blir man också mottaglig för det budskap som dessa krafter vill förmedla till oss.

De Höga Mästarnas projekt är det största beviset för andlig ledning som har skapats i mänsklighetens historia och detta bevis består av följande element.

BEVISETS FÖRSTA DEL SKAPADES I DET FÖREGÅENDE LIVET

- De andliga lärarna samlade en grupp bestående av fem kvinnor i Stockholm år 1896 och startade den första fasen av de Höga Mästarnas projekt. I gruppen ingick bland annat konstnären Hilma af Klint.
- De andliga lärarna genomförde den första fasen av projektet, som handlade om att förmedla en grundläggande undervisning om projektets syfte och om andliga sanningar till de fem kvinnorna, mellan åren 1896 och 1906. Undervisningen dokumenterades noggrant i form av teckningar och texter.
- De andliga lärarna beskrev bland annat syftet med undervisningen som att det handlade om att föra fram mysteriets sanning om att människorna är varelser utgångna från Gud som skall fullkomnas och söka sig tillbaka till samma Gud, samt att avslöja sanningen bakom den kristna läran.
- Kvinnorna i Stockholm fick veta att de var medhjälpare i ett arbete som syftade till att bära fram ett budskap i form av en ny kunskap som skulle föras fram till mänskligheten i framtiden.
- Kvinnorna fick veta att denna nya kunskap vilade på tre grundvalar; tro på osynliga intelligenser och övertygelse att jordens barn leds till det bästa av dessa intelligenser, tro på att de krafter som slumrar inom människan är bestämda att utvecklas och nå den fullkomnade människans nivå samt tro på att det verkliga livet inte är det jordiska jaget utan det gudomliga liv som lever i det okända, djupast liggande i deras väsen.
- De andliga lärarna genomförde den andra fasen av projektet mellan 1906 och 1916. I denna fas förbereddes Hilma af Klint för ett uppdrag i nästa liv, där hon skulle genomleva den andliga världens undervisning i praktiken. Hilma fick, genom själens förmåga att överskrida tiden och rummet, inblickar i sitt nästa liv som hon dokumenterade i ett stort antal målningar. Hon fick också ta emot profetior om sitt kommande uppdrag från de andliga lärarna.
- Hilma af Klint samlade ihop och bevarade resultatet av den andliga undervisningen till De Fem, sina målningar, samt sina egna andliga kommunikationer och föranstaltade att verket skulle hållas samlat och dolt i minst tjugo år efter hennes död. Det skulle sedan ställas till förfogande för sökare av andlig kunskap.

BEVISETS FÖRSTA DEL BEVARADES OCH FÖRDES FRAM I RÄTT TID

- Verket från projektets förberedelsefas bevarades av Hilma af Klints släkting Erik af Klint efter hennes död 1944. Det fördes också så småningom ut till världen av Erik och hans son Gustaf af Klint.
- Texter från den andliga undervisningen till De Fem publicerades av Gurli Lindén under andra halvan av 1990-talet.
- Hela det förberedande verket presenterades sedan vid den rätta tiden, i samband med Liljevalchs millennieutställning i slutet av 1999.

BEVISETS ANDRA DEL SKAPADES I DET HÄR LIVET

- Den själ som förberetts i livet som Hilma af Klint, återföddes i mitt liv för att återuppta sin roll som verktyg för den andliga världen och fullborda sin del av verket.

- En grupp själar med stor andlig potential och starka band från tidigare liv samlades i en qigongskola i Stockholm för att medverka till verkets fullbordan, även om de inte hade någon medveten kunskap om sina karmiska samband eller om projektet.
- Slutfasen av min andliga utveckling initierades i augusti 1999, och den skedde inledningsvis i hög grad i samband med själarna i gruppen i qigongskolan.
- Jag fick uppleva och dokumentera förverkligandet av den undervisning som Hilma af Klint och hennes vänner hade tagit emot i det föregående livet i form av Självets medvetandegörande och fullkomnande, insikten om Självets gudomliga ursprung och hur det fullkomnade Självet sökte sig tillbaka till detta gudomliga ursprung.
- Jag fick också upptäcka och dokumentera den nya sanning som doldes bakom de etablerade sanningarna om den kristna läran och de andra monoteistiska religionerna, precis som det hade förutsagts i livet som Hilma af Klint.

PLANEN OCH VÅR FRIA VILJA

Om man ser till hela händelsekedjan, från starten när Tanak/GT (förutom profetböckerna) skapades i Alexandria och fram till mitt arbete med att upptäcka Bibelns sanna bakgrund, så kan jag personligen inte se annat än att allt har skett enligt en oerhört detaljerad plan. Men samtidigt har vi hela tiden haft vår egen fria vilja. Och det var också denna egenmäktiga vilja som startade hela händelseförloppet.

De styrande i Alexandria bestämde sig för att hjälpa mackabéerna i deras uppror mot seleukiderna och skapa en buffertstat som skydd för Egypten. Deras enda drivkraft var behovet av att skydda sig själva. De lärde i deras tjänst använde sina överlägsna kunskaper och alla resurser i biblioteket i Alexandria för att skapa en ny historia och ett nytt styrelsesätt för mackabéerna. Problemet var att man samtidigt med denna lögnaktiga historia också skapade grunden för de monoteistiska religionerna, som har förtryckt människor med Mose lagar och budskapet om synd, straff och gudsfruktan i mer än tvåtusen år.

Men under dessa tvåtusen år skapades också medlen för vår befrielse från dessa lögner. Förlagan till Tanak bevarades i Alexandria, en arbetsversion av Jesajas profetia bevarades i templet i Jerusalem, tempelbiblioteket i Jerusalem och jahads (de ursprungliga kristnas) skrifter gömdes undan i Qumran. Förlagan till Tanak hamnade i Tiberius Alexanders judiska historia som i nästa steg bevarades under Josephus namn. Hadrianus ursprungliga evangelium bevarades under namnet Diatessaron. En tidig version av Irenaeus Apostlagärningar bevarades i Lyon och Valentinus texter bevarades i Nag Hammadi. Sumeriska och babyloniska texter som utgjorde nyckeln till Berossos bidrag till Tanak/GT bevarades, grävdes ut och dechiffrerades i rätt tid. Texterna från Qumran och Nag Hammadi upptäcktes och publicerades i rätt tid. De fem kvinnornas texter från 1896 till 1906 och Hilma af Klints verk bevarades och offentliggjordes i rätt tid. Jag fick tillgång till all information när det behövdes. Mänskligheten får verkligen all kärleksfull hjälp som vi behöver från våra lärare i den andliga dimensionen, men vi måste i första hand utveckla vår egen vilja och vårt eget förstånd.

KÄRLEKEN ÖPPNAR DÖRREN TILL ANDENS RIKE

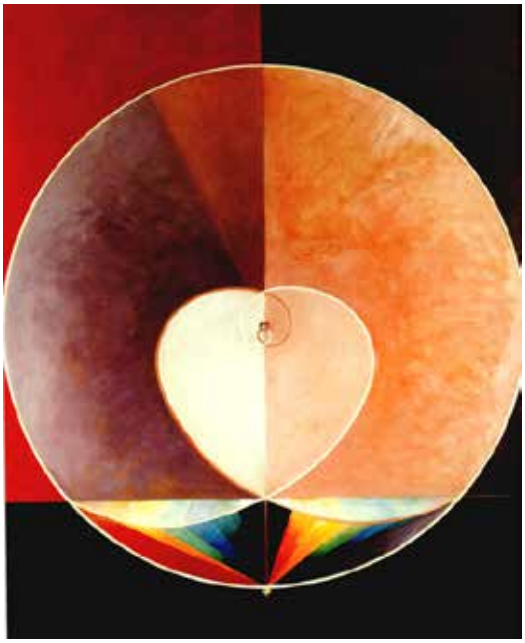

Hilma af Klint, Duvan nr 2

Kärnan i undervisningen från de Höga Mästarna är kunskapen om den gudomliga kraften som är kärleken, och som öppnar dörren till Andens rike. I Texten från de Höga Mästarna sägs att de Höga vill ge oss människor en aning om vart vi är på väg, för att underlätta det sista stycket på vägen mot det underbara målet.

> *Först nu har mänskligheten nått ett stadium där man i någon större omfattning kan hoppas nå målet relativt snabbt. För att det sista stycket på vägen skall underlättas måste man få en aning om vart man är på väg. Den underbara sanningen kan aldrig helt förstås i förväg men genom att få en glimt av vad det handlar om kan man intensifiera sina ansträngningar och på så sätt gå fortare fram. (Texten från de Höga Mästarna)*

DEN GUDOMLIGA KÄRLEKEN

> *Kärleken är det största och det minsta. Den är alltings orsak, Universums byggstenar men ändå osynlig och omöjlig att fånga. Den kraft som är den starkaste är omöjlig att mäta och väga. Människans unika roll i skapelsen har att göra med den inbyggda förmåga att känna och förmera kärlek som finns nedlagd i varje människas hjärta. Människorna är en spegling av Gud i sin starka kärlekslängtan. (Texten från de Höga Mästarna)*

Kärleken är det centrala i de Höga Mästarnas undervisning, både i mitt liv och i undervisningen till Hilma af Klint och hennes vänner för mer än hundra år sedan. Kärleken är den starkaste kraften, orsaken till vårt universums och vår egen existens.

DEN GUDOMLIGA KÄRLEKEN ÄR MEDLET, MÅLET OCH NYCKELN SOM ÖPPNAR DÖRREN TILL ANDENS RIKE

> *I andens rike är en mogen kärlek ett villkor för att man skall kunna få tillträde dit. Denna kärlek är både det medel som används för andlig tillväxt och det mål som sökandet riktas mot. Kärleken är inträdesnyckeln till den andliga gemenskapen. I anden sker sammansmältningen, och anden är den Gudomliga kärlekens synliga aspekt såväl som det osynliga medium som tillförsäkrar alltings enhet.*
>
> *Gud är kärlek. Den aspekt av det Gudomliga som går ut över Universum är en perfekt kärlek i perfekt balans och harmoni. Allt livs ursprung och näring, innehållande all visdom. I källan finns all kunskap tillgänglig för den som når den renhet som krävs för att kunna ösa ur den. (Texten från de Höga Mästarna)*

Den största sanningen är också den enklaste – genom att vi utvecklar vår förmåga till kärlek når vi så småningom evolutionens fullbordan och får tillgång till Andens rike.

ANDENS RIKE ÄR PARADISET PÅ BERGETS TOPP, FADERNS OCH KÄRLEKENS RIKE

> *Anden är den aspekt av det Gudomliga varat som finns som en förenande faktor i allt som lever och existerar. Andens rike är ett sinnestillstånd, en kraft, en känsla som kan förbinda själar med varandra. En människa som fått tillträde till detta rike har fullgjort det som livet på Jorden innebär. Hon kan överskrida sina egna begränsningar fysiskt och mentalt och hon har utvecklat de mänskliga egenskaperna och förmågorna till fullo. (Texten från de Höga Mästarna)*

Jag har haft många drömmar där Andes rike har liknats vid ett semesterparadis, ofta placerat på ett berg.

6/11 2014

Drömde att vi flög över landet, det var en otroligt vacker vy över ett alplandskap där solen just gick ner. Allt var knivskarpt och färgerna var helt otroliga med alla nyanser av rött. Jag har aldrig drömt en dröm med så extraordinära färger. Med på resan var en kvinna som hade allt fokus på att hjälpa mig, hon reagerade på min minsta rörelse för att underlätta för och serva mig. Flygturen i ”bubblan” av ”glas” liknade upplevelsen när jag kom upp i den blå buddhahimlen våren 2003, men då var jag ensam och det fanns ingen utsikt utanför. I den här drömmen var jag helt dold, helt insvept i en filt som jag kikade fram ur. Som en kåpa framför ansiktet, en munkdräkt?

Drömmen ovan liknade upplevelsen av att jag lyftes upp till den blå buddhahimlen våren 2003 (s 61). Men i den nya drömmen var färgerna så extraordinära, energinivån så hög och min varseblivning så skarp som jag aldrig tidigare hade upplevt det. Den här drömmen anknöt också till den andliga undervisning som Hilma hade fått om målet som var Ararats berg, systers- och broderskärlekens paradis som kan öppnas redan på jorden (s 23). Enligt undervisningen till Hilma och hennes vänner var Ararats berg detsamma som andens rike, frihetens land, landet där allt är ett, kärlekens rike. Jag kopplade min egen upplevelse av det överjordiska alplandskapet till målet för allt arbete.

Några dagar senare upplevde jag att ridån mellan dimensionerna öppnades helt oväntat och att Faderns och kärlekens, brudgummens, kraft visade sig.

21/11 2014

Såg hur ”förlåten drogs isär”. Där var en hög kraft, en kung, guld, juveler. Påminde om synen av det gudomliga sommaren 2001 men var inte lika ”människolikt”, mer som en hög, gudomlig kraft. Vid sidan av denna kraft var en brudgum, färdigklädd för bröllopet. Fadern och maken. Har ju sett denna kombination tidigare, där de varit aktiva växelvis. Men detta var en ny, klar syn. Ridån mellan dimensionerna som öppnas helt.

Ytterligare några dagar senare drömde jag om Andens rike som våra grannars område, och den gamla läran som åter förs fram som ett gammalt hus som har renoverats. Grannarna och det gamla huset som metaforer för andens rike och mysteriets lära har återkommit många gånger i mina drömmar genom åren.

3/12 2011

Såg en trappa i ”ljusskrift” och bokstaven ”H” i går kväll. Utveckling under ledning av de Höga.

Drömde att jag hade en nyckel till grannarnas hus, jag låste upp och gick in. Huset var ombyggt, utbyggt. Jättestort, en helt öppen planlösning, en jättestor glasad utbyggnad. Ljust, modernt, vackert, stort. Grannarna har ju stått för den andliga dimensionen och huset för läran, det andliga området.

FÖDELSEN AV DET GUDOMLIGA BARNET, AV ANDEN, I MÄNNISKAN ÄR DET STÖRSTA UNDRET

Förverkligandet av det Gudomliga, andebarnets födelse i materien är det största undret mänskligheten kan få skåda. I en människa planteras ett frö av den Gudomliga anden och denna människa tar emot barnet och låter det växa i sitt liv, i sin kropp. Guds barn är det som växer i materien och detta barns födelse är en Gudomlig händelse. Ett under som sker på Jorden. Denna gudomliga befruktning, säden som planteras i en människa är tecknet på förbundet mellan Gud och människa. Denna kärleksförbindelse skapas genom Guds längtan och kärlek till människan och människans längtan och kärlek till Gud. I ömsesidig kärlek sker fullbordandet av denna förbindelse. (Texten från de Höga Mästarna)

Andens rike kan ses som en utvecklingsnivå, att man stiger upp till Mästarnas och buddhornas nivå, till bergets topp. Andens rike är också andens dimension som vårt materiella universum existerar i, och som vi kan öppna dörren till när vår andliga kraft har nått en tillräcklig styrka. Men Andens rike finns också inom oss själva. Det är den gnista av den gudomliga kärleken som fötts in i det materiella universum, utvecklats genom liv efter liv i en fysisk kropp för att så småningom nå målet för evolutionen, födelsen av den gudomliga Anden på jorden. Sommaren 2003, i samband med min egen fullbordan, fick jag fick uppleva denna födelse som ”tussar” som slets loss från ett stort ”täcke” och föddes ut över jorden (s 69). Den slutliga insikten visade sig vara insikten att ”jag är Ananda”, att jag är en del av det högsta Självet, av Fadern (s 73). Jag fick också en ny påminnelse om denna insikt före jul 2011.

19/12 2011

Drömde om en ”klump” som kom ut från min högra sida. Jag stoppade in den och tog ut den igen gång på gång. Den var förbunden med en ”sträng”, det var något med sonen som skulle skära av denna ”navelsträng”. Det påminde om upplevelsen av ”tussar” som slets loss ur det stora ”täcket”. Faderns kraft som föds ut i materien.

ANDENS KRAFT, KÄRLEKEN, KAN VERKA ÖVER ALLA GRÄNSER

Andens kraft är kärlek och denna kraft kan verka över alla gränser. Det slutliga målet för kärlekens utveckling är att överskrida alla personliga gränser för att nå en universell, opersonlig, allomfattande kärlek. Att bli bärare av den Gudomliga kärleken, det Gudomliga barnet. Har denna väl fått fäste och fått växa sig stark kommer den att kämpa för att få förena sig med sitt ursprung, med Gud. (Texten från de Höga Mästarna)

Det gudomliga barnet föds som en fullvuxen Ande, med en kärlek och längtan till sitt gudomliga ursprung som möts av motsvarande kärlek och längtan från det gudomliga. Föreningen mellan den fullkomnade anden och det gudomliga har genom tiderna alltid beskrivits som ett heligt bröllop, och jag fick själv uppleva detta mysterium i modern tappning (s 63 och framåt).

SANN, ÄKTA OCH OSJÄLVISK KÄRLEK ÄR FÖRUTSÄTTNINGEN FÖR ANDENS RIKE PÅ JORDEN

Den gudomliga kärleken är allomfattande och det är dit människan är avsedda att nå. Vägen mot denna allomfattande kärlek är lång och svår men den är något som var och en förr eller senare skall förverkliga i sitt eget liv. Att kunna älska utan att vilja äga kräver att man förflyttar kärlekens tyngdpunkt från det fysiska området till det andliga.

I andens rike äger ingen en annan. Allt är fritt och gemensamt, en kärlek på denna nivå kan aldrig vara något annat än en positiv kraft. I andens rike finns inga stängsel eller murar, där är allt gemensamt. Den dag en människa når denna nivå öppnas en helt ny värld där den grundläggande längtan efter kärlek och bekräftelse äntligen kan bli tillfredsställd på ett varaktigt sätt. (Texten från de Höga Mästarna)

Fullbordan av evolutionen sker i livet på jorden. När man utvecklat en gudomlig kärlek kan man förverkliga andens rike på jorden.

EN FÖRENING I KÄRLEK MED ANDLIGA SYSKON I ALLA DIMENSIONER FÖRVERKLIGAR ANDENS RIKE PÅ JORDEN

Den ande som vuxit sig så stark att han kan använda kroppens och själens alla förmågor kommer att tränga sig ut och söka sig vidare mot andra människor med liknande andlig utveckling och mot det stora Alltet. Nu har människan kommit till en punkt där hon för första gången kan stilla den hunger som drivit henne framåt genom alla tider. Den glädje och tillfredsställelse som detta ger upphov till saknar all motsvarighet på Jorden.

Att få förenas i kärlek med sina andliga syskon, både dem i jordexistensen och dem i andra dimensioner är den högsta lycka en människa kan uppleva. Det är verkligen att känna himmelriket förverkligas på Jorden. Denna möjlighet har inte kunnat förverkligas förrän människor har uppnått en sådan punkt i sin utveckling där de kan överskrida de begränsningar som tidigare funnits i dem själva. Att kunna nå utanför sig själv i självförglömmande kärlek är den förmåga som var nödvändig att utveckla för att detta skulle vara möjligt. Den jordiska tillvarons begränsningar måste överskridas, och för att detta skall kunna ske måste människornas sinnen övas och förfinas och nya förmågor måste utvecklas. (Texten från de Höga Mästarna)

Himmelriket på jorden är alltså att få förenas i kärlek med sina andliga syskon i alla dimensioner. Denna förmåga är ett resultat av en stor andlig kraft, en gudomlig kärlek som verkar som ett medium som förenar själar med varandra över alla gränser i form av tid och rum, över barriären mellan universums andliga och materiella dimensioner. Detta innebär att himmelriket finns här och nu, vi behöver bara utveckla en tillräckligt stark kärlekskraft för att kunna ta del av denna lycka.

KÄRLEKENS KRAFT OCH MYSTERIETS LÄRA ÄR DEN FARKOST SOM FÖR OSS HEM

Kärleken är nyckeln som öppnar alla dörrar. Den är en gåva från Gud för att möjliggöra människobarnens hemfärd. I människan ligger från allra första början denna gåva nedlagd och det är genom sin färd genom jordeliven som hon kan låta kärleken växa ut till en kraft som kan föra henne hem till Gud. ”Himmelriket finns inom er” är en gammal sanning. I varje människa bor fröet till en fullständig kärlek, och var och en har möjligheten att låta den växa ut till en skapande kraft. (Texten från de Höga Mästarna)

Den andliga kraften, kärleken, som utvecklats genom alla liv är den farkost som slutligen för oss hem till vårt gudomliga ursprung. Denna hemfärd är en process, där den gudomliga kärleken verkar renande och utvecklande och lyfter oss upp genom medvetandenivå efter medvetandenivå, för att slutligen förena oss med det högsta gudomliga medvetandet, med Ananda.

Farkosten är en symbol för förbundet mellan oss människor och våra föräldrar i den andliga världen. De arbetar för att hjälpa oss framåt i vår utveckling mot målet att vi skall fullkomnas och kunna återvända hem till dem. Men farkosten är också den kraft som för oss hem utan att vi själva behöver göra något aktivt val, endast arbeta för att utveckla den gudomliga kärleken som är det gudomliga ljuset och vårt innersta sanna liv.

Den andliga kraften, kärleken, som en båt som förmedlar kunskap och som för oss hem till vårt gudomliga hem är en urgammal symbol för mysteriet. Den återfinns till exempel i de sumeriska myterna om ”Inanna and the God of Heaven” och ”The courtship of Inanna and Dumuzi”[1]. I det gamla Egypten var Maats båt, som förde själarna hem till det rätta hemmet i västerlandet, symbol för samma sak.

Fartyget som symbol dök också upp i livet som Jane Lead. Hon beskrev målet som en gemenskap med det gudomliga och en etablering av andens rike i människan. Jane personifierade Gud som kärlek, och en andra Noaks ark symboliserade det medel som skulle användas för att rädda dem som levde i denna kärlek och transportera dem till det nya paradiset. Denna transport var också samtidigt en transformation, processen innebar en rening och tillväxt hos själen.

---

[1] Wolkstein and Kramer, Inanna: Queen of Heaven and Earth.

Hilma af Klint och hennes vänner fick i både ord och bild ta emot liknelsen om förbundet mellan dem själva och de Höga som en båt som de reste med, och som styrdes med osynliga händer av de Höga.

> *Likt ett fartyg med fulla segel skall vårt förbund med er vara. Ingen synlig hand leder rodret men kosan bestäms av den symbol som reser sig över båtens stam och som i sin tur är en synlig reflex av de tankar som lever i högre regioner. Men segel fyllda av jordens vindar är inte nog för att nå målet för vår kära farkost. Lätta vingar skall vara segel – vingar som lyfter över jordens kastvindar mot sfärer där himlens fläktar svalkar seglarens kind. Så lilla farkost skall du ila mot din bestämmelse i glädje och frid genom jordens orkaner. Höjdens mäktiga sköter rodret. (Undervisning till De Fem, 1 juni 1902)*

Även i mitt liv har fartyget som symbol för den andliga kraften och kärleken trängt fram. Jag fick till exempel i maj 2000 en underbar, direkt upplevelse av att färdas i en gyllene kraft på en båt som förde mig till mitt framtida hem (s 40). Jag förknippade min upplevelse med Maats båt och de egyptiska mysterierna, och i nära samband med den upplevelsen fick jag också en påminnelse om den gamla gudinnans gåvor och om läran om återfödelse. I nästa steg började jag förstå att jag hade varit Hilma af Klint och att mitt nuvarande liv var en direkt fortsättning på det som hade påbörjats i hennes liv.

Fartyget har också använts som symbol i de meddelanden som jag har fått ta emot. Till exempel sades det i ett meddelande den 17/8 2001 att vi hade nått den yttersta udden nu och vände om mot det rätta hemmet. Jag har också drömt flera stora drömmar om fartyg.

11/1 2016

Drömde om ett jättestort fartyg som stävade in mot kajen där jag stod. En man var i vattnet och lyckades just passera förbi fören på skeppet när det kom in. Vi var plötsligt ombord på fartyget och någon sprutade ut något vitt material genom ett jättetjockt rör i mitt rum. Det liknade processen när man sprutar ut isoleringsmaterial för att fylla utrymmen i ett hus. Jfr. ”De stora figurmålningarna nr 1” (s 274).

10/4 2016

Drömde om ett möte med en arbetsgrupp. Nästa möte skulle ske på ett <u>enormt</u> stort segelfartyg. Jag såg det stora fartyget stäva framåt för fulla segel, ett så stort segelfartyg finns inte i världen idag. Alla lämnade, bara jag var kvar och letade efter min kappa som jag fann hängande ensam kvar på en krok. Sedan var det något slags eftermöte, ett antal kvinnor var kvar och vi pratade om min tidigare skola. Jag sade något som chockerade dem. Och jag förklarade att det var för att jag hade gått i manliga skolor som jag var så frank och direkt.

I ett meddelande från de andliga lärarna i september 2016 sades det att alla ansträngningar äntligen har gått i fullbordan nu. Det stora målet för arbete är den stora farkosten som för oss hem, Mysteriets sanna lära.

> *Vi är nära nu, låt glädjen och friden flöda ut över jordens barn som bestämt. Lita på oss, <u>allt</u> vi sagt kommer att infrias nu när alla profetior går i uppfyllelse. Du litade på oss genom alla svårigheter och den stora belöningen kommer nu. All kärlek som skall spridas över jorden, du är verkligen vår budbärare och älskling. Låt inget hindra dig, låt det gudomliga ljuset skina fram genom din kropp och ditt sinne nu. Du är en avbild av den gudomliga kärleken, glöm aldrig detta! Känn hur vår kärlek och välsignelse strömmar ner över dig idag, som alla dagar. Vi vill er alla så väl, ni är våra barn och älskade. Låt den gudomliga friden spridas över världen nu.*
>
> *Alla ansträngningar har äntligen gått i fullbordan nu. Låt inget hindra dig – du är vår representant på jorden, glöm aldrig detta. Vårt förbund är heligt och nu kommer den stora glädjetiden när allt skall fullkomnas, alla förberedelser och planer gå i fullbordan. Det stora målet, den stora farkosten som för er hem, äntligen kan alla planer för jordens barn gå i fullbordan. Vi älskar er alla, ni är våra barn som skall komma hem till det rätta hemmet. Fartyget som stävar framåt med fulla segel, det är den farkost som för er hem till ert rätta hem.*
>
> *Mysteriets sanna lära, så enkel och så naturlig men så svår för ett människobarn att förstå. Men nu har vi gjort en stor ansträngning för att åter föra fram de andliga sanningarna på jorden. Detta skall inte föraktas, det är det största budskap som jorden någonsin har tagit emot från den andliga världen som är ert ursprung och mål. Vörda denna gåva, det är ett avgörande ögonblick i jordens historia. Gå i denna övertygelse och i vår frid. Amen. (Meddelanden från mina lärare, 2016-09-08)*

Den stora farkosten är också namnet på Mahayana och Vajrayana-lärorna, som har varit en viktig del av mina upplevelser. Det som är gemensamt för de sanna mysterierna är kunskapen om människans inneboende gudomlighet, och hennes inbyggda drivkraft att utvecklas för att så småningom kunna fullkomnas och återvända till sitt gudomliga ursprung.

Mahayana, den stora farkosten, är också bodhisattvans väg med målet att bli en upplyst buddha för att kunna hjälpa mänskligheten framåt. Detta är också min väg, något som illustrerades i den omvälvande upplevelse jag hade den 28 juni 2003 (s 72). I den upplevelsen illustrerades budskapet om den förnyade läran på ett helt unikt sätt genom den kvinnliga läraren, den universella trikaya-buddhan som står i direkt kontakt med universums centrum, källan till den sanna läran i form av dharma-dhatu samt den gudomliga kraftens och sanningens enorma hjul som strålar ut över hela universum från navet i universums centrum. Ananda är Anden, Fadern, gudomligt medvetande och gudomlig kärlek, vårt ursprung och vårt mål, den högsta Mästaren, den högsta läraren. Vairochana är det gudomliga medvetandet, den femte buddhan, det kristallklara ljuset, det vita korset. Inanna/Eros är den gudomliga kärleken. Materien är Modern, den livmoder i vilken Andens säd växer. Den universella läran är hjulkorset med sitt nav i centrum av universum. Allt är ett.

Redan på 1890-talet förde de andliga lärarna fram till de fem kvinnorna i Stockholm att de tillhörde det vita korsets bröder och systrar, och att det var mysteriets gamla glömda sanningar som man ville förmedla till dem. Mysteriets återkomst har också varit ett genomgående tema i mina egna upplevelser. I meddelandet ovan, från den 8/9 2016, sägs det också att man har gjort en stor ansträngning för att åter föra fram de andliga sanningarna i form av mysteriets sanna lära på jorden.

KÄRLEKSGUDINNANS VÄG

Gudinnan, den kvinnliga aspekten av det som i grunden är Ett har förtryckts och förföljts i långa tider. Hon som är kärlek har hatats och hennes kraft har fördömts. Men allt som undertryckts kommer att stiga fram i ännu större kraft och makt. Människornas försök att utplåna den kvinnliga Gudomen inom och utom dem själva har skadat både dem själva och Jorden. Utan balans mellan manligt och kvinnligt, mellan styrka och kärlek, kan inte världen och människorna leva och frodas.

Den andliga aspekten som i grunden är kärlek måste få utrymme för att människorna skall finna frid och lycka. I ett ensidigt betonande av makt och framgång kommer de djupare andliga värdena att förtryckas. I styrkans förakt för det som är svagt ligger också ett förakt för Gud och skapelsen. När människorna sätter sig själva i Skaparens ställe kommer ofrid och olycka att råda på Jorden. I kärlek, ödmjukhet och respekt för den makt som genomtränger och bär allt i Universum ligger också kärlek och ödmjukhet inför Jorden och allt som lever på den. Utan kärlekens mildhet och tålighet råder egoism och ofrihet på Jorden. (Texten från de Höga Mästarna)

Redan tidigt i min utveckling i det här livet fick jag i drömmar veta att gudinnan, som hade begravts under kristendomen, skulle väckas till liv igen och att jag skulle få ta del av hennes gåvor (s 42). Min utvecklingsväg har genom åren beskrivits som kvinnornas väg i drömmarna (s 142), samtidigt som den gudomliga kraftens manligt-kvinnliga karaktär har betonats. Genom mina upplevelser, och genom undervisningen från de Höga Mästarna i det här och det förra livet, har mysteriernas gamla väg till fullkomning åter öppnats. Denna väg är kärleksgudinnans väg.

GLÄDJEBUDSKAPET OM KÄRLEKENS SEGER

Glädjebudskapet som en gång förkunnades på Jorden skall än en gång ljuda över mänskligheten. Kärleken är det största av allt och i Hennes namn skall segrarna strida. Hon skall ännu en gång visa sig på Jorden och i Hennes namn skall glädje och lycka spridas bland Jordens barn.

Guds son som avlades i den Gudomliga kärleken skall stiga fram som en värdig representant för sina Gudomliga föräldrar. Den kraft som alstrar allt liv skall manifesteras i all sin styrka och glans. Ingen som skall möta den kommer att tveka om det Gudomliga ursprunget. Som ett litet barn föds Han alltid till Jorden, men som en vuxen man kommer Guds ande att regera över människan. (Texten från de Höga Mästarna)

VILKA VI ÄR, VARIFRÅN VI KOMMER OCH VART VI ÄR PÅ VÄG

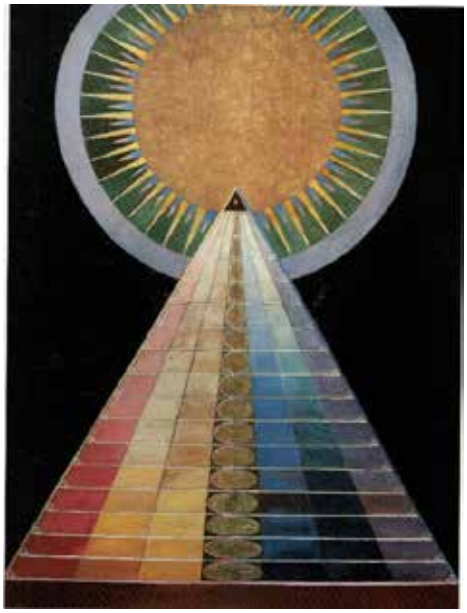

Hilma af Klint, Altarbild nr 1

Genom projektet vill de Höga Mästarna ge oss människor kunskap om vilka vi är, varifrån vi kommer och vart vi är på väg.

- Allt är ett. Allt, även du, genomsyras och utvecklas av den gudomliga skapande kraften som är kärlek.
- Ditt sanna Själv är en droppe av Andens gudomliga kärlek som har fötts in i det materiella universum för att växa och fullkomnas.
- Ditt jordiska jag är ett barn av det universella Självet, livet i en fysisk kropp är medlet för Självets utveckling.
- Du är både ande och materia. Dina andliga och materiella aspekter måste utvecklas i balans.
- Reinkarnation är en förutsättning för Självets utveckling - varje jordiskt liv innebär en ny klass i livets skola.
- Karma handlar om att utveckla kärleksfulla band och att lära sig läxor som ännu inte har förståtts.
- Evolutionen sker av sin egen inneboende kraft på alla nivåer. Du behöver inte göra något annat än att leva ditt liv, ta emot alla möjligheter till lärande som livet ger och utveckla din förmåga till kärlek för att din utveckling skall gå framåt.
- I evolutionens slutfas kommer ditt jordiska medvetande att förena sig med sitt universella Själv och söka sig tillbaka till sitt gudomliga ursprung.
- Genom kunskapen om den andliga verkligheten fullbordas Självets utveckling och det kan återvända till sitt ursprung i form av en fullkomnad buddha.
- Målet är att du skall nå evolutionens fullbordan, bli din egen mästare och finna din egen sanning - och vägen dit går bara genom ditt eget inre.

LITTERATURFÖRTECKNING

Armstrong Karen, *Med Gud på vår sida. Religion och våld genom historien*, Natur och Kultur, 2016.

Armstrong Karen, *The myth of religious violence*, Artikel i The Guardian den 25 september 2014.

Bibel 2000

Christianson, John Robert. *On Tycho´s Island. Tycho Brahe, Science and Culture in the Sixteenth Century*, Cambridge University Press, 2000.

Eisenman och Wise, *Rösterna ur Dödahavsrullarna*, Rabén Prisma, 1992.

Evans-Wentz W.Y., *Den Tibetanska Dödsboken*, Berghs förlag, 1988.

Govinda Lama Anagarika, Det vita molnets väg, Bergs Förlag, Stockholm, 1988.

Iamblichus, *Life of Pythagoras Or Pythagoric Life*, Kessinger Publishing.

Josephus, *Antiquities of the Jews*

Josephus, *The Wars of the Jews*

Koranen

Lindén Gurli, *Vägen till templet*, Hilma af Klint - Förberedelsetiden 1896-1906, Rosengårdens förlag, Stockholm, 1996.

Lindén Gurli, *Enheten bortom mångfalden*, Rosengårdens förlag, Stockholm, 1999.

Nationalencyklopedin.

Robinson, James M. ed., *The Nag Hammadi Library*, HarperCollins, 1990.

Suetonius, *Kejsarbiografier*, Wahlström & Widstrand, 2001.

Taylor Thomas, Eleusinian and Bacchic Mysteries.

Vermes, Geza, *The Complete Dead Sea Scrolls in English*, Penguin 1997.

Wolkstein and Kramer, *Inanna: Queen of Heaven and Earth*, Harper & Row, 1983

BILAGA I. TEMAN I DE HÖGA MÄSTARNAS UNDERVISNING 1896-1906

TEMAN I DE HÖGAS UNDERVISNING 1896-1906	Sidor i Vägen till Templet[1]
DE HÖGA, DEN ANDLIGA HIERARKIN, LÄRARNA	
De Höga, den andliga hierarkin, mästarna från alla tider.	112,144,171,193, 203,241,257,259-260,303, 308, 351-352,403,423, 452
Det Vita korsets systrar och bröder. Broderskapet. Alla tillhör samma stora familj. Sällhet genom kärlek till bröderna.	51, 92,157 254,258,363,366,371,425
FÖRBUNDET MELLAN DE FEM OCH DE HÖGA	
Förbundet mellan de Fem och de Höga. Verket. Tillit till de Höga, lärarna, Mästarna. Medarbetare åt de osynliga, handen som räcks fram, förberedelseskola för barnets födelse. Kallade att bära fram korsets sanna, urgamla idé, mysteriets sanning. Tjänare åt de Höga/Herren, visa sambandet mellan översinnliga intelligenser och jorden. Sprida tron på de Höga. Utveckla känslan att ni är ett. Bereda jordmånen. Bära fanan=sanning, kärlek, broderskap. Ararat.	93, 111,167,185,218 77,176,193 145,198-200,206,211,234 239,253,258,264,331-332,338,366-367,386,388,391,419 421,426-428 438,449,452
Arbetet i gruppen (med kvinnorna). Förbereda jorden för himlens utsäde, födelsen av barnet, det gudomliga i oss, förbereda den stora festen.	58, 83
Uppfylla löftet som getts innan det nuvarande livet.	69, 121
Förbundet = farkosten, båten som styrs av de Höga.	338, 347,361
MÅLET FÖR UNDERVISNINGEN	
Målet: Soluppgången. Födelsen av barnet=födelsen av solen (midvintersolstånd, julafton). Det gudomliga ljuset, gud i oss. Glädjen. Himmelriket inom oss=Fadern=solglansen=riket.	78,85 246, 292, 317, 360, 415 422, 442-443
Målet: att förverkliga Barnet, Guds barn, Det egentliga livet, gud i människan, det högsta i oss, den nya födelsen, anden i oss, strålen från det gudomliga, anden som genomtränger materien, kropp och själ. Kalken med vinet. Kärnan = evigt, oföränderligt liv=Gud	83, 84, 116, 120,133,159,162,170,192,216-217, 272,314,330,393
Målet: Templet, att bli vad vi är ämnade att bli, människan helgad och förädlad, en boning för den Högste. Från träldom till frihet Målet: Salighet, sällhet, Gud, fullkomning, den fullkomnade människan framfödd ur moderssköte.	71,72,140,247 143 141,142,242,249,277-278,292, 367,418,445
Målet: att se Mästaren, skåda det gudomliga ansikte mot ansikte, känna hans hjärta klappa mot sitt eget, den levande Herren Gud	59, 141, 142,385 391, 403,
FRAMTIDEN - PROFETIAN	
Framtiden. Det nya som nalkas, kallelse och glädje för hela mänskligheten. Vägledning för många, det vita korsets tecken, andens tid är den tid som kommer, andens rike, återvändandets tid. Broderlighet. När de själva inte längre vandrar i jordens dalar. En hög Ande (mästare) skall födas som ett barn. Striden: lämna behovet av yttre form – enas om livet. Samlade för att bygga ett Herrens tempel i det inre. En sten i det stora verket. Profetian. Guds rikes tillkomst. Längtan som vi inte ens vet om. Väntar på fullkomning som skall leva i ”köttets värld”. De Höga skall åter fylla symbolerna med mening.	88, 104, 105, 115, 147,156,179-180,183,194,205,251,287,288-289,295-296, 318,338 325,344,345,374, 409,413,453 462, 464-465 466,467
Hilmas uppgift. Öppna fängelseporten. Nästa inkarnation.	454, 457, 473, 474

[1] Lindén, Vägen till Templet.

TEMAN I DE HÖGAS UNDERVISNING 1896-1906	Sidor i Vägen till Templet[1]
DET VITA KORSETS LÄRA (VAD)	
Det Vita korsets lära. Inte det kristna korset, den kristna läran är en vrångbild. De gamla mysterierna. Målet att återge korsets symbol dess rätta betydelse som fanns långt före kristendomen. Det andra korset, inte en vredgad Gud, ett annat offer. Templet, makten, rosen, korset, ockult vetande.	51,53,63, 76, 75, 111,261 124 (skillnader), 234, 243-244,269 208 399
Gud. Cirkeln. Manligt-kvinnlig, ande-materia, Fader-Moder, livet bakom allt, allt är en del av Gud. Orsak till allt, oändlighet, oändligt förnuft+gränslös kärlek. Ordet, Anden. Triangeln. Trefald. Gud = Sanningen och livet.	52, 75, 115, 116,149,232,248-249,270,279 91, 387
Allt är ett, ena det splittrade, mystik, livet/kraften bakom allt. Kraft, det gudomliga livet. Andlig, ockult, kraft som strömmar ut över universum. Elden. Livssträngen. Glädje och frid. Hela jorden genomsyrad av ande. Allt är ett = basen för det vita korset. Allt lever av samma liv = allt är delar i samma organism = Kärlekens livsström. Gud lever i allt – allt lever i honom: Uppbyggaren och förstöraren.	54,60, 98,100, 114,137-138,141,165,200,246,252, 266,272,284 273,340,372, 128,159 407-408,431 413-414
Det gudomliga livet inom oss = det mest fördolda = kärleken. Inte en form men ett liv som kan ta oändligt många former. Det ursprungliga livet, kärnan i vårt väsen, genomsyrar universum, ett med Fadern.	87, 117, 118, 119,120,126,184,472 333-336,343 236,290-291
Människorna är Guds ord, tankar.	70, 212,325-326
Tretalet. Överensstämmelsen mellan människan, universum och det gudomliga.	91, 95, 97, 99,123
Evolutionen, ande-materia, nästa fas; det andliga riket, barnets födelse, Den ende =början och slutet, triangeln. Offra livet för att vinna livet.	80, 84, 142,181,329-330
Utvecklingslagen, Kosmos, kärlekslagen = utvecklingen, frälsning	150,158-159, 263-264
Rosen, kärleken. Kärlekens utveckling. Det eviga, gudomliga livet. Rosenkransen, lidandet, utvecklingen.	106, 139,146,147,148-149, 152,185,191,201,234-235,262,281,360,394
Korset väg=utveckling=vägen till salighet=den Ende inom oss själva. Jag är du – du Ende. En god vilja till fullkomnande. Ananda.	322,324, 320,355 440-441
Universum, kaos, flera materiella världar, ett sammanhängande helt	113, 122,138
Det Vita korset Lidandets och utvecklingens symbol: Förnuft och kärlek.	90, 96,118, 126,128,148,181,201, 232,233,271 360
Förlåten för det tredje stadiet, det allra heligaste, det som endast de som blev mästare kunde beträda.	206-207
Himmelriket, Andens rike, himlen, medelpunkten på korset (kärleken, rosen), vägen till himmelriket, enas i den allomfattande kärleken. Kärleken=Gud=det Högsta i universum. Människans kärlek=gudomlig kärlek. Att tjäna Gud=att låta hela ens varelse genomträngas av och bli ett uttryck för det gudomliga livet=kärleken.	221,222,223-224,229-230,275-276,327 340-342,347 353
Anden = det gudomliga livet, det eviga, som bor inom människan som skall genomtränga hela hennes väsen och befrias	133, 349
Andens brödraskap, friden.	73,126,128, 135,160,165,238,287
Reinkarnation.	144,198,220,393,448
Karma (ledande framåt), (skapa orsaker).	177-178, 182 (10 okt 1899-2 jan 1900, 214,227,311-312
Fullkomning = att ge i fullkomlig kärlek.	358
PROCESSEN FÖR ATT NÅ MÅLET (HUR)	
Tillit till oss själva. Att det gudomliga bor i vårt innersta och leder oss hem.	77

TEMAN I DE HÖGAS UNDERVISNING 1896-1906	Sidor i Vägen till Templet[1]
Kropp och sinne i balans.	78
De tre stegen upp till korset, Vägen, mästarnas väg. Frälsaren, den invigde. Ett är medlet: ge – ett är sättet: älska.	82,104,143,150,187,193, 237-238,262 363
Utveckling: Vägen. Utvecklingens lag, utvecklingsskeden, i det vanliga livet. Rensa bort det själviska, Utveckla krafter, Forska, söka, längta. Medvetandet förflyttat till andens område, olika medvetandenivåer (materien – anden), Strid mot själviskheten (att stänga sitt hjärta för andra). Lidande, offer, Rening. Start i omedvetenhetens kaos mål i gudomligt medvetande. Självkännedom om det egna jagets förmåga att återspegla det gudomliga Frestelser (trefaldig) Själviskhet utplånas av det eviga, ljusets födelse. Själviskhet=jaget avskilt från alla annat Ingen förändring i det yttre	84,123,136,142,160 107, 118, 121,134,174-175 80,196,317 109, 134,150 172,306,355,374 185,240,403 145, 357 189-190,195 239,353,368-369,370 241
Kärleken till Gud, brinnande åtrå.	224
Allvaret.	95, 416-417
Andliga (ockulta) förmågor som måste utvecklas/tränas. Ockult vetande. Kanalen. Kraft.	108, 127,132,155,169,170,194,207,217,296, 299-300,305,339 344-345,384-385,437-438
Sanningen skall göra er fria. Vägen, sanningen, livet.	144, 152, 219
Viljan (offra den egna viljan, böj den under det högsta). Makt är att behärska sig själv, inre strid. Frihet. Universums lag.	201,285-286,312,314,326, 329,372 350,382-383, 431
En mästare.	364
VILLKOR/FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR ATT NÅ MÅLET	
Tre villkor för att nå målet på utvecklingens väg (27 december 1898): Tro på de Höga inrätta livet efter deras vishet och kärlek förstå att allt är ett	123,167,173
Tre förutsättningar (10 juli 1899): Allt är ett Evolutionen Karma (ledande framåt), reinkarnation	177-178
Tre stadier som skall bemästras (10 april 1900): Ordet (yttre) Tanken (inre) Rosenkransen (livet, det innersta)	207,216,261
Prövningstiden, villkor (10 oktober 1900): Tro på de Höga Tro på utvecklingslagen (Guds kärlekslag) Tro på att det innersta livet, vår kärna, är ett med Fadern	228-229
Tre roller:	
Sökare efter kunskap	200
Givare (ord, tanke, känsla) (30 september 1900)	226
Försökare (23/2 1904)	399

TEMAN I DE HÖGAS UNDERVISNING 1896-1906	Sidor i Vägen till Templet[1]
Tre föreningar (det i oss manifesterande livet förbundet med det enda livet) (Julafton 1900): Kärlek till bröderna (en förening så allt blir gemensamt) Hängiven offervillighet (en förening när det yttre livet ges som gåva) Det egna livet uppgående i gemensamhet med ursprunget (en förening som skildras som ett bröllop). Bruden är anden, brudgummen är ursprunget, Fadern, Mästaren	247-248, 250
Tre former av vetande/kunskap/övertygelse: Färden genom livet leds alltid av osynliga intelligenser. Kraften som slumrar skall en gång nå den höjd som betecknas med den fullkomnade människan. Det verkliga livet finns i det djupaste, mest outrannsakliga innersta.	260-261
Det enda livets framträdande i tre former inom universum: Fysisk livsform. Begärsväsen och tänkande. Det enda livets sanna natur: det högre tankelivets, de högre känslornas form. Men livet ryms inte i sig självt eller helt inom form.	293-294
Himmelriket är det eviga inom dem själva, gudagnistan som ingjutits i materien. Vägen till himmelriket är medvetandets utveckling: Först ett medvetande om tillvaron. Sedan ett medvetande om en självständig tillvaro. Sist ett medvetande om en gudomlig tillvaro.	403

BILAGA II. SAMBANDET MELLAN MINA UPPLEVELSER OCH HILMA AF KLINTS MÅLNINGAR

Mina upplevelser	Hilmas färger och symboler	Hilmas målningar 1906-1916
Hela verket handlar om evolutionen i både den andliga och materiella dimensionen samt evolutionens fullbordan med upplösning av karma och återförening på nivå efter nivå. *Den kraft som verkar handlar om resultatskapande visdom, syntes och upplösning av karmiska band* (Meddelande från mänsklighetens Lärare 2003 05 04 sid 63). Färger har varit en viktig del av mina upplevelser. Se t.ex. de olika nivåerna i bilden på s 30, mina upplevelser av det gudomliga (Eros) och buddhan som levande guld samt den violetta färgen i samband med genombrottet till Alltets nivå på s 64. Mina upplevelser har gett mig nyckeln till både det färgernas språk som finns i Hilmas bilder i det centrala verket och till de symboler som används där.	Brunt =den jordiska nivån. Orange=det jordiska jaget. Djupblått, svart=det materiella universum. Blått=universell kunskap om ande och materia. Ljusblått=Det fullkomnade universella Självets nivå. Guld, gult= den gudomliga kärleken, mästarnas nivå, Eros. Anden. Det fullkomnade universella Självet. Rött=kärlek, kraft. Gult + blått=förening i kärlek mellan den gudomliga kärlekens Mästare och det universella Självet. Violett=Det högsta medvetandets nivå där allt är ett. Rosa=kärleken och harmonin i Andens rike som är Mästarnas och brödraskapets rike. Kristallklart vitt=det gudomliga medvetandets (det vita korsets) nivå. Spektrumets färger=det gudomliga medvetandets enhetliga vita kraft som bryts genom den fullkomnade själens (diamantens) prisma.	Färgernas språk är genomgående i hela Hilmas centrala verk.
De Höga Mästarnas projekt. Tre faser bestående av I. Förberedelse i Hilmas liv, II. Förutsättningar som skapas under 1900-talet samt III. Fullbordan i mitt liv. Projektets resultat.	Vetekornet=anden som planteras i materien och växer upp till ett fullkomnat Själv. Vete=skörd=resultatet av projektet. Planen=ritning som sätts samman när allt förverkligas. Arbetet=vestal och asket.	Urkaos nr 26. De tio största nr 1,2, 4 till 10.
De Höga Mästarnas existens, ledning och överföring av kraft till oss människor.	Det snedställda H:et (de *H*öga Mästarna). Nedsläpp av kraft från den andliga dimensionen. Ararats bröder och systrar. Devakan. Mahatmernas fält.	Urkaos nr 6, Urkaos nr 11, Urkaos nr 20, 21, 22, Urkaos nr 23, 25. De stora figurmålningarna nr 1 och nr 5. Duvan nr 3.
Det universella Självet och karmiska samband, den ”dubbelriktade kameran” mellan Hilmas och mitt liv. Reinkarnation och minnen av tidigare liv. Inkarnationer i Egypten, orficism och Pythagoras lära, hermetism, Tibet och vajrayana, Hildegard av Bingens kloster, Fra Angelicos kloster, bränd av spanska inkvisitionen, Tycho Brahe.	Självet = lotusblomma eller ros, karmiska samband = gula och blå rosor, ”Ormar” eller slangar som förbinder de olika Själven. Faraos symbol = spindeln, serie med medeltida nunna, serie med munk, den brända duvan, Tychos gudinna Urania och planeterna. Mandala- och lotusmotiv från buddhismen.	Urkaos nr 12, nr 13, nr 14, nr 18. Erosserien nr 1. Soluppgång, Aftonfrid. Målning utan titel, Evolutionen nr 13, nr 14, nr 16. En kvinnlig serie. En manlig serie. Duvan nr 12, nr 13.
Qigong-träningen och qigong-gruppen. Reningar och upplösning av karmiska blockeringar.	Upplevt som helt mediumistiskt utförda målningar.	De stora figurmålningarna nr 4, Evolutionen nr 6, nr 11. Serie US grupp 8 nr 1, nr 4, nr 5.
Kärlekens utvecklande kraft. Kampen med dualproblematiken. Dualerna som hjälpt varandra framåt genom olika inkarnationer. Den slutliga segern=den gudomliga kärleken.	Svanarna som strider och försonas. Dualerna i form av man och kvinna. De olika inkarnationerna=gula och blå ormar. Segerpokalen.	De stora figurmålningarna nr 2. Svanen nr 1 – nr 5. Svanen nr 24. Sjustjärnan nr 19, Evolutionen nr 3, nr 4, nr 5, nr 7, nr 8, nr 12. Kunskapens träd nr 1, nr 2, nr 3, nr 4, nr 5. Kunskapens träd nr 7a, nr 7b.

Mina upplevelser	Hilmas färger och symboler	Hilmas målningar 1906-1916
Det materiella universums evolution. Vår tids kunskap om det materiella universums evolution i den andliga dimensionen från Big Bang till idag. Vår tids kunskap om Saturnus ringar genom bilder från rymdsonderna Voyager I och Cassini.	Från urkaos till ett ordnat universum. Avbildningar av Saturnus och dess ringar.	Urkaos nr 1, Urkaos nr 2, Urkaos nr 3, Urkaos nr 16. Kunskapens träd nr 6.
Andens evolution i det materiella universum och i oss människor. De två dimensionerna i universum och i oss människor: ande och materia. Självet som utvecklas i det materiella universum.	Snigeln (uw) är en symbol för andens evolution i materien och för utvecklingen av kärlekskraften. Triangeln betecknar andens nedstigande, utveckling i materien och uppstigande till ursprunget.	Altarbild nr 1, Altarbild nr 2. Urkaos nr 4, 5, nr 8, 9. Evolutionen nr 1, nr 2. Svanen nr 15, nr 16, nr 17, nr 18, nr 19 och 20.
Självets evolution genom många liv. Fyra attribut i form av medvetande, kärlek, kunskap och kraft som utvecklas iterativt under evolutionen. Medvetandet som etableras på jagets, själens, Självets och det högsta Självets nivåer.	Självet = Kuben. Fyra fält=fyra attribut i form av kunskap, kraft, kärlek och medvetande. Reinkarnation = serier av kuber som speglar varandra. De olika medvetandenivåerna=lager i kuben.	Urkaos nr 10. Svanen nr 8, 9, 10, 11, 21, 22 och 23.
Evolutionens slutfas: uppstigande till själens nivå. Transcendens – den fullkomnade själen som lyfter från jorden, ”rymdraketen”.	Det vita korset som lyfter från jorden.	Serie US grupp 8 nr 2, nr 3.
Evolutionens slutfas: uppstigande till Självets nivå. Själen som frigör sig från jorden och söker sig till universums centrum och genom porten till andens rike (ett svart hål).	Självet = den fullt utslagna rosen. Karmiska samband på Självets nivå. Bilder från universum med stjärnor och svarta hål.	Urkaos nr 16, Urkaos nr 19. De tio största nr 3. Hela Serie Sjustjärnan grupp 5 förutom nr 19.
Evolutionens slutfas: uppstigande till den gudomliga kärlekens och mästarnas nivå. **Den slutliga föreningen med Mästaren.** Den gudomliga kärleken, det gudomliga bröllopet som sker i evolutionens fullbordan. **Gud är kärlek, Anden är den manligt-kvinnliga kärlekskraften, Phanes, Eros, Inanna.** Den tantriska kraften.	Eros, hjärtat med två aspekter, kärleksgudinnans symboler i form av duvan, rosen (wu), lejonet, den hermafroditiska snigeln (anden). Förening mellan människan och mästaren (*HS*). Trianglarna som möts, hexagrammet, hyskan och haken, kalken som fylls med den andliga kraften.	Urkaos nr 15, Urkaos nr 17. De stora figurmålningarna nr 3, De stora figurmålningarna nr 6, De stora figurmålningarna nr 7a, 7b. Svanen nr 12, 13.
Evolutionens slutfas: uppstigande till det gudomliga sinnets nivå (det vita korsets nivå)	Det Vita korset med rosen, det kristallklara ljuset omgivet av en regnbåge. De tre stegen upp till det Vita korset.	Svanen nr 14, Duvan nr 14. De stora figurmålningarna nr 9.
Evolutionens fullbordan: Buddhaskapet, Faderns/Andens nedstigande.	Den fullt utslagna gyllene rosen, pärlan.	Urkaos nr 7, 24. Erosserien nr 5, Evolutionen nr 10. Mänsklig kyskhet.
Processen i evolutionens fullbordan - från omedvetenhet till full självkännedom. Träning av andliga förmågor under många liv**.** Arbetet i samband med evolutionens fullbordan.	Den själsliga utvecklingen när man stiger upp på nästa trappsteg. Asket och vestal som symbol för den träning och det tjänande som krävs för att nå evolutionens fullbordan.	Erosserien nr 2. En kvinnlig serie. En manlig serie.
Evolutionens ursprung och mål, det enhetliga Alltet.	Cirkeln.	Altarbild nr 1, 2 och 3.
Kampen med att förstå den sanna bakgrunden till Bibeln och de monoteistiska religionerna. De monoteistiska religionernas stegvisa utveckling. Striden och friden.	Anden (duvan) som slits sönder och bränns. Kampen mellan Sankt Göran och draken. Dödahavsrullarna som förvarades i krukor i grottor.	De stora figurmålningarna nr 8. Duvan nr 4, nr 5, nr 6, nr 7, nr 8, nr 9, nr 10, nr 11.
Kampen med destruktiva mästarkulter	Det svarta rosenkorset.	Serie US grupp 8 nr 6, nr 7.
Kärleken öppnar dörren till Andens rike. Andens rike som är harmonins, den gudomliga kärlekens och Mästarnas område. Det andliga brödraskapet som förenas i den gudomliga kärleken i andens rike.	Rosenkransen som symbol för det andliga brödraskapet, strängar som är stämda i harmoni, ros och lilja. Blomblad, förenade cirklar. Ararat, Devakan, mahatmernas fält. Evighetstecknet.	Erosserien nr 3 till nr 8. Hela Serie Sjustjärnan, Grupp 7. Evolutionen nr 9, nr 15. Svanen nr 6, nr 7. Duvan nr 1, nr 2.

BILAGA III. PROJEKTETS DOKUMENTATION

PROJEKTETS DOKUMENTATION 1896 - 1916

UNDERVISNING FRÅN DEN ANDLIGA VÄRLDEN MELLAN 1896 OCH 1906

Utdrag från den andliga världens undervisning till de Fem finns i:

Lindén Gurli, *Vägen till templet*, Hilma af Klint - Förberedelsetiden 1896-1906, Rosengårdens förlag, Stockholm, 1996.

HILMA AF KLINTS MEDIALA KOMMUNIKATIONER MELLAN 1906 OCH 1908

Utdrag från Hilma af Klints mediala kommunikationer finns i:

Lindén Gurli och Svensson Anna Maria, *Enheten bortom mångfalden*, Rosengårdens förlag, Stockholm, 1999.

HILMA AF KLINTS MÅLNINGAR I DET CENTRALA VERKET 1906-1916

Hilma af Klints målningar och anteckningar samt anteckningarna från den andliga världens undervisning till de Fem förvaltas av Stiftelsen Hilma af Klints Verk.

PROJEKTETS DOKUMENTATION 1999 - 2015

DAGBÖCKER

Jag började dokumentera mina upplevelser i dagboksform redan från den första dagen i augusti 1999. Dessa anteckningar blev en mycket viktig del i min process för att förstå det jag upplevde och i dokumentationen av projektet. Material från dagböckerna ingår delvis i mina böcker.

BÖCKER

Bok	Beskrivning
Meddelanden från mina Lärare Internet 1999-2017	Dokumentet innehåller en sammanfattning av de meddelanden som jag fick ta emot under min andliga utveckling mellan åren 1999 och 2017.
Texten från de Höga Mästarna (23/8-6/9 2001) Eget förlag, Internet 2003	En text som jag tog emot på medial väg under två veckor i augusti och september 2001. (84 sidor)
The Text from the High Masters (23/8-6/9 2001) Internet 2003	Engelsk översättning av Texten från de Höga Mästarna:
Texten från de Höga Mästarna version 2 (23/8-6/9 2001, 2012) Internet 2012	I samband med arbetet med boken Den högsta Tantran gjordes en omstrukturering av Texten från de höga Mästarna. Inget i innehållet är ändrat, tillagt eller borttaget endast ordningen på vissa textavsnitt och rubrikerna har ändrats. (80 sidor).
The Text from the High Masters v. 2 (23/8-6/9 2001, 2012) Internet 2012	Engelsk översättning av Texten från de Höga Mästarna version 2.
Galleriet Eget förlag, Internet 2003	Utdrag från Texten från de Höga Mästarna presenteras tillsammans med målningar av Hilma af Klint. (62 sidor)
The Gallery in English. Internet 2003	Engelsk översättning av Galleriet. (62 sidor)

Bok	Beskrivning
Förklaringsboken (2002-10 - 2003-02) Eget förlag, 2003	I *Förklaringsboken* sammanfattar jag min utveckling mellan hösten 1999 och årsskiftet 2002/2003. Här redovisar jag bland annat en mängd drömmar och visioner med anknytning till Bibeln. Ett viktigt tema är reinkarnation och det projekt som jag upplevde hade startats i ett föregående liv och som jag nu på nytt deltar i. (532 sidor)
Templet (2003-03 - 2003-07) Eget förlag, 2003	*Templet* handlar om ett starkt andligt genombrott under våren 2003 som verkar ledas av krafter med anknytning till mahayanabuddhismen. En stor initiation leder till en sammanslagning av olika krafter till en enhetlig och mycket stark andlig kraft. (206 sidor)
Pärlan (2003-10 - 2004-02) Eget förlag, 2004	I boken *Pärlan* dokumenterar jag hur den andliga kraften verkar för att jag skall förstå bakgrunden till Tanak/GT. I slutet av boken har jag bland annat förstått att delar av Mose lag hämtades från Hammurabis lag och att beskrivningen av templet i Hesekiels bok handlar om Babels stadsplan som bygger på det gyllene snittet. Jag inser att Jesajarullen i Qumran är originalet till Jesajas bok. Jesajas profetia måste därför ha skrivits först ca 100 år före vår tideräkning. (455 sidor)
Evolutionen (2004-06 - 2004-11) Eget förlag, Internet 2005	I *Evolutionen* försöker jag sammanfatta min själs utveckling genom tidevarven. Jag hamnar så småningom i den sumeriska kulturen som byggde på en insikt om att den andliga kraften är kärlek. (289 sidor)
Mysteriet (2004-12 - 2005-04) Eget förlag, Internet 2005	I samband med boken *Mysteriet* insåg jag plötsligt att förlagan till Tanak/GT finns i Josephus judiska historia, och att denna berättelse var en anpassning av Berossos babyloniska historia från ca 300 fvt. Förlagan till Tanak/GT måste ha skrivits omkring år 160 fvt i samband med mackabéernas kamp för ett självständigt judiskt rike. Mose lag kommer dels från Hammurabis lag och dels från den zoroastriska lagen i Avesta. Det kristna evangeliet är en variant av ett romerskt mysterium som måste ha skapats någon gång i början av 100-talet av någon i den romerska kejsarens närmaste krets. Det ursprungliga kristna evangeliet är Diatessaron. (500 sidor)
Soluppgången (2005-05 - 2005-08) Eget förlag, Internet 2006	I arbetet med *Soluppgången* insåg jag att den Josephus som skulle ha skrivit den judiska historien ca år 100 egentligen var den romerske generalen Tiberius Alexander. Genom honom hade också hans farbror Philos böcker hamnat i kejsarens ägo, och därefter använts när man skapade det kristna evangeliet. Det kristna evangeliet är en romersk spegelbild av det judiska messianska budskapet som skapades för att pacificera de upproriska judarna. Det innehåller därför texter som härstammar från den messianska judiska rörelsen tillsammans med material från olika grekiska filosofier och mysterier. (311 sidor)
Rosenkorset (2005-08 - 2005-09) Eget förlag, Internet 2006	*Rosenkorset* innehåller en undersökning av de nationalistiska rörelser som under första delen av 1900-talet använde sig av tron på en gudomlig övermänniska som skulle frälsa världen. En viktig aspekt av denna världsbild var den rasvetenskap som främst växte fram i England under slutet av 1800-talet men som snart spred sig över världen. Jag beskriver Rudolf Steiners bakgrund i de ultranationalistiska kretsarna i Österrike och Tyskland och den roll som hans lära och teosofin har spelat i framväxten av det som kallas New Age. (424 sidor)
Segerkronan (2005-10 - 2005-12) Eget förlag, Internet 2006	I boken *Segerkronan* insåg jag äntligen att det var den romerske kejsaren Hadrianus som skapade Diatessaron, det ursprungliga kristna evangeliet. Jag förstod att han hade hämtat förebilderna till Jesus från de hedniska filosoferna Pythagoras, Herakleitos och nius från Tyana. Hadrianus försökte bevisa att Jesus Messias hade uppfyllt alla profetior i Jesajas bok, och att han dessutom hade varit en orfisk fredsapostel enligt förebild från till exempel Pythagoras som hade uppmanat människor att älska sina fiender och att vända andra kinden till. Målet var att omvända de nationalistiska medlemmarna av de judiska Jahad till fredliga och internationella orfiska mysterietjänare. Detta misslyckades dock, den judiska kristendomen utplånades därför slutligen i mitten av 130-talet medan den romerska antikyrkan levde vidare. Den visdom som fördrevs och utplånades i samband med att den

Bok	Beskrivning
	romerska kristendomen kom till makten på 300-talet var de hedniska filosofierna, en världsbild som nu åter bryter fram i mitt arbete. (315 sidor)
En annan historia (2006-03 - 2006-08) Internet 2006	I *En annan historia* har jag sammanställt mina upptäckter om Bibelns tillkomst från föregående böcker och ordnat dem i kronologisk ordning. Målet med boken är att ge en logisk förklaring till monoteismens uppkomst och utveckling med stöd från antika källor. Det som växer fram är en helt annan historia än de allmänt accepterade uppfattningarna. (603 sidor)
Nyckeln (2006-10 - 2007-01) Internet 2007	Boken *Nyckeln* innehåller en sammanfattning av det andliga projekt som jag har deltagit i. I boken beskriver jag sambandet mellan mina egna andliga upplevelser under åren 1999 till 2006 och den undervisning som Hilma af Klint och hennes vänner fick ta emot från den andliga världen mellan åren 1896 och 1906. (550 sidor)
Philosophia (2007-02 - 2007-04) Internet 2007	I *Philosophia* har jag åter arbetat över historien om monoteismens uppkomst. För att bilden skulle bli helt klar var jag tvungen att förstå vem aposteln Paulus egentligen hade varit. Jag har också helt kort satt historien om monoteismens uppkomst i relation till de gamla andliga mysterier som åter har stigit fram i mina egna upplevelser. (480 sidor)
Den röda tråden (2007-08 - 2007-10) Internet 2007	*Den röda tråden* innehåller ytterligare en överarbetning av den nya syn på monoteismen som jag har arbetat fram i mina tidigare böcker. (711 sidor)
Bibelns tillkomst (2009-08 - 2010-10) Internet 2010	*Bibelns tillkomst* innehåller nästa steg i mitt arbete med att förstå och förklara monoteismens rätta historia. I den här omgången har jag främst insett hur omfattande och långlivad jahad var, den rörelse som kallas en "liten sekt" i forskningen om Dödahavsrullarna, och varför den romerske kejsaren Hadrianus till och med var tvungen att skapa ett nytt evangelium för att försöka pacificera dem. (814 sidor)
Fullbordan (2010-11 - 2011-06) Internet 2011	*Fullbordan* innehåller en ny sammanfattning av de upplevelser jag har haft och de insikter som jag har fått under mitt andliga projekt. Jag har tidigare arbetat med dessa teman i mina böcker *Förklaringsboken* och *Nyckeln*. Det nya i den här boken handlar bland annat om att jag nu i stort sett är klar med mitt arbete med Bibelns tillkomst och därmed till fullo kan sätta det i samband med planen från föregående liv och alla förutsägelser i det här livet. Jag tog genom arbetet med den här boken också ett nytt steg i framåt i min strävan efter att förstå sambandet mellan de gamla mysteriefilosofierna och min egen själs evolution genom många liv. (678 sidor)
Den högsta Tantran (2012-2013) Internet 2013	Under det senaste århundradet har vi nått oerhört långt när det gäller förståelsen av oss själva som fysiska varelser och om de lagar som styr vårt materiella universum. Vi har en ganska tydlig bild av universums utveckling från den första sekunden och framåt och vi förstår vår egen och de andra djurens utveckling från de första encelliga djuren och fram till vårt eget dna som utgör en planritning för hur den cell som uppstår i befruktningsögonblicket skall utvecklas till en människa. Men vi har inte fått svar på grundläggande andliga frågor som handlar meningen med universum, vilka vi egentligen är, vad vi gör här på jorden och vad vårt yttersta mål är. Den andliga utveckling som jag har upplevt och det dokumentationsarbete som jag har gjort från hösten 1999 och fram till idag har haft som mål att finna svaren på dessa frågor och att också förmedla mina insikter till andra människor. Den här boken, Den högsta Tantran, är det senaste resultatet av detta arbete. Under arbetet med den här boken har jag kommit att ännu tydligare förstå att det jag har upplevt är en del i en mycket större och mer generell mänsklig utveckling och att vi människor har en oersättlig roll i det enorma skeende som utgörs av det gudomligas evolution i universum. (201 sidor)
De monoteistiska religionernas tillkomst - en kort sammanfattning	Detta dokument innehåller en sammanfattning av mina insikter om de monoteistiska religionernas uppkomst. (55 sidor)

Bok	Beskrivning
Internet 2014	
Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen (2014) Internet 2014	Det här är den senaste boken som beskriver min nya bild av de monoteistiska religionernas uppkomst. Den sista pusselbiten som saknades var insikten att Muhammed enade orientaliska kristna och judekristna evjoniter mot polyteisterna i Mecka. Därigenom kom islam att bli en kombination av nestorianska kristna trosföreställningar och judekristen lydnad under Mose lag och diverse judiska sedvänjor. (551 sidor)
De Höga Mästarnas projekt (2015-02) Internet 2015	I den här boken beskriver jag det stora andliga projekt som jag är en medarbetare i och som har pågått över många liv. (232 sidor)
Den stora omvälvningen (2016-2017) Internet 2016, 2017	Den här boken.

WEBBPLATS PÅ INTERNET

Jag har lagt ut många av mina böcker på min webbplats, www.kunskapskonsult.com. De böcker som inte finns där, alltså de böcker som saknar länk till min webbplats i tabellen ovan, är att betrakta som rena arbetsmaterial. Deras innehåll ingår därför i efterföljande böcker.

VIDEOPRESENTATIONER PÅ YOUTUBE

Presentationer av de Höga Mästarnas projekt finns på YouTube.